This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

N
1
153L
RBS

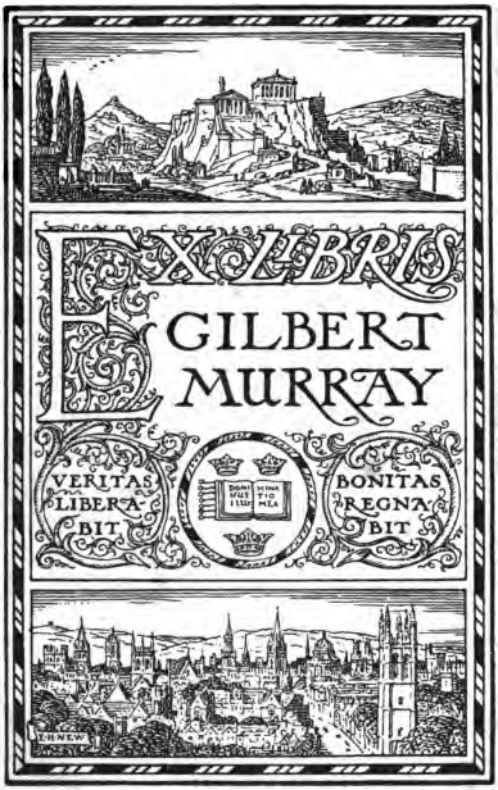
EX LIBRIS
GILBERT
MURRAY
VERITAS
LIBERA-
BIT
BONITAS
REGNA
BIT
C.H.NEW

EURIPIDIS
TRAGOEDIAE
ET
FRAGMENTA.

RECENSUIT

INTERPRETATIONEM LATINAM CORREXIT

SCHOLIA GRAECA E CODICIBUS MANUSCRIPTIS

PARTIM SUPPLEVIT PARTIM EMENDAVIT

AUGUSTUS MATTHIAE.

TOMUS SECUNDUS.

LIPSIAE

APUD IOA. AUG. GOTTL. WEIGEL

MDCCCXIV.

IMPRESSIT BENEDICTUS GOTTHILF TEUBNER.

Quum magna pars huius tomi iam typis descripta esset, ultro mihi Berolino misit Vir Ill. B. G. Niebuhr collationem diligentissime a se adolescente factam Codicis Havniensis chartacei, qui novem Euripidis tragoedias, Medeam, Hecubam, Oresten, Phoenissas, Hippolytum, Alcestin, Andromachen, Troades et Rhesum continet. Eo in Rhesi et Troadum demum textu refingendo uti licuit; in prioribus fabulis non licuisse eo magis dolui, quod multas ille praeclaras lectiones suppeditat.

Quae in Praefat. Tom. I. p. XIII. sq. de uno vocabulo inter duos versus dividendo dixi, bilem moverunt Viro Cl. Boeckhio. Is enim in diss. de metris Pindari T. 1. parti 2. editionis poetae praemissa p. 328.

„Modo," inquit, „in manus venit Mat-
„thiae Euripides, cuius praefatio me re-
„futatum iam ab Hermanno praedicat, ac
„nonnullis me argumentis denuo scilicet
„refutat. Dii boni, quam pinguis viri Mi-
„nerva est!" In his comprobatum vides Ovidianum illud, Didicisse fideliter artes Emollit mores, nec sinit esse feros, quod idem p. 326. Ahlwardto accinit.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νεοπτόλεμος ἐν Τροίᾳ γέρας λαβὼν Ἀνδρομάχην, τὴν Ἕκτορος γυναῖκα, παῖδα ἔτεκεν ἐξ αὐτῆς τὸν Μολοττόν· ὕστερον δὲ ἐπέγημεν Ἑρμιόνην, τὴν Μενελάου θυγατέρα. δίκας δὲ πρότερον ἠτηκὼς τῆς Ἀχιλλέως ἀναιρέσεως τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα, πάλιν ἀπῆλθεν ἐπὶ τὸ χρηστήριον, μετανοήσας, ἵνα τὸν θεὸν ἐξιλάσηται. ζηλοτύπως δὲ ἔχουσα πρὸς τὴν Ἀνδρομάχην ἡ βασιλὶς ἐβουλεύετο κατ' αὐτῆς θάνατον, μεταπεμψαμένη τὸν Μενέλαον· ἡ δὲ τὸ παιδίον μὲν ὑπεξέθηκεν, αὐτὴ δὲ κατέφυγεν ἐπὶ τὸ ἱερὸν τῆς Θέτιδος. οἱ δὲ περὶ τὸν Μενέλαον καὶ τὸ παιδίον ἀνεῦρον, καὶ ἐκείνην ἀπατήσαντες ἀνήγειραν· καὶ σφάττειν μέλλοντες ἀμφοτέρους ἐκωλύθησαν, Πηλέως ἐπιφανέντος. Μενέλαος μὲν οὖν ἀπῆλθεν εἰς Σπάρτην· Ἑρμιόνη δὲ μετενόησεν, εὐλαβηθεῖσα τὴν παρουσίαν τοῦ Νεοπτολέμου. παραγενόμενος δὲ ὁ Ὀρέστης ταύτην μὲν ἀπήγαγε πείσας, Νεοπτολέμῳ δὲ ἐπεβούλευσεν· ὃν καὶ φονευθέντα παρῆσαν οἱ φέροντες. Πηλεῖ δὲ μέλλοντι τὸν νεκρὸν θρηνεῖν Θέτις ἐπιφανεῖσα τοῦτον μὲν ἐν Δελφοῖς ἐπέταξε θάψαι, τὴν δὲ Ἀνδρομάχην εἰς Μολοσσοὺς ἀποστεῖλαι μετὰ

τοῦ παιδὸς, αὐτὸν δὲ ἀθανασίαν προσδέχεσθαι· τυχὼν δὲ ταύτης εἰς Μακάρων νήσους ᾤκισεν.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Φθίᾳ κεῖται· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ Φθιωτίδων γυναικῶν· προλογίζει δὲ Ἀνδρομάχη. τὸ δὲ δρᾶμα τῶν δευτέρων· ὁ πρόλογος σαφῶς καὶ εὐλόγως εἰρημένος. ἔστι δὲ καὶ τὰ ἐλεγεῖα τὰ ἐν τῷ θρήνῳ τῆς Ἀνδρομάχης ἐν τῷ δευτέρῳ μέρει· ῥῆσις Ἑρμιόνης τὸ βασιλικὸν ἐμφαίνουσα· καὶ ὁ πρὸς Ἀνδρομάχην λόγος καλῶς ἔχων· εὖ δὲ καὶ ὁ Πηλεὺς, ὁ τὴν Ἀνδρομάχην ἀφελόμενος.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΧΟΡΟΣ.
ΕΡΜΙΟΝΗ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΜΟΛΟΣΣΟΣ.
ΠΗΛΕΥΣ.
ΑΛΛΗ ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.
ΤΡΟΦΟΣ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΘΕΤΙΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Ἀσιάτιδος γῆς σχῆμα, Θηβαία πόλις,
ὅθεν ποθ' ἕδνων σὺν πολυχρύσῳ χλιδῇ
Πριάμου τύραννον ἑστίαν ἀφικόμην,
δάμαρ δοθεῖσα παιδοποιὸς Ἕκτορι,
5 ζηλωτὸς ἔν γε τῷ πρὶν Ἀνδρομάχῃ χρόνῳ,
νῦν δ', εἴ τις ἄλλη, δυστυχεστάτη γυνή·
[ἐμοῦ πέφυκεν, ἢ γενήσεταί ποτε.]
ἥτις πόσιν μὲν Ἕκτορ' ἐξ Ἀχιλλέως
θανόντ' ἐσεῖδον, παῖδά θ', ὃν τίκτω πόσει,
10 ῥιφθέντα πύργων Ἀστυάνακτ' ἀπ' ὀρθίων,
ἐπεὶ τὸ Τροίας εἷλον Ἕλληνες πέδον·
αὐτὴ δὲ δούλη, τῶν ἐλευθερωτάτων
οἴκων νομισθεῖσ', Ἑλλάδ' εἰσαφικόμην,
τῷ νησιώτῃ Νεοπτολέμῳ δορὸς γέρας
15 δοθεῖσα λείας Τρωϊκῆς ἐξαίρετον.
Φθίας δὲ τῆσδε καὶ πόλεως Φαρσαλίας
ξύγχορτα ναίω πεδί', ἵν' ἡ θαλασσία
Πηλεῖ ξυνῴκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις
φεύγουσ' ὅμιλον· Θεσσαλὸς δέ νιν λεὼς

6. νῦν δ' οὔτις ἄ. et sq. v. sine uncis.

20 Θετίδειόν αὐδᾷ θεᾶς χάριν νυμφευμάτων.
ἔνθ' οἶκον ἔσχε τόνδε παῖς Ἀχιλλέως,
Πηλέα δ' ἀνάσσειν γῆς ἐᾷ Φαρσαλίας,
ζῶντος γέροντος σκῆπτρον οὐ θέλων λαβεῖν.
κἀγὼ δόμοις τοῖσδ' ἄρσεν' ἐντίκτω κόρον,
25 πλαθεῖσ' Ἀχιλλέως παιδὶ, δεσπότῃ τ' ἐμῷ.
καὶ πρὶν μὲν ἐν κακοῖσι κειμένην ὅμως
ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε, σωθέντος τέκνου,
ἀλκήν τιν' εὑρεῖν κἀπικούρησιν κἀκῶν·
ἐπεὶ δὲ τὴν Λάκαιναν Ἑρμιόνην γαμεῖ
30 τοὐμὸν παρώσας δεσπότης δοῦλον λέχος,
κακοῖς πρὸς αὐτῆς σχετλίοις ἐλαύνομαι·
λέγει γὰρ, ὥς νιν φαρμάκοις κεκρυμμένοις
τίθημ' ἄπαιδα καὶ πόσει μισουμένην,
αὐτὴ δὲ ναίειν οἶκον ἀντ' αὐτῆς θέλω·
35 τόνδ', ἐκβαλοῦσα λέκτρα τἀκείνης βίᾳ·
ἀγὼ τὸ πρῶτον οὐχ ἑκοῦσ' ἐδεξάμην,
νῦν δ' ἐκλέλοιπα· Ζεὺς τάδ' εἰδείη μέγας,
ὡς οὐχ ἑκοῦσα τῷδ' ἐκοινώθην λέχει.
ἀλλ' οὔ σφε πείθω· βούλεται δέ με κτανεῖν,
40 πατήρ τε θυγατρὶ Μενέλεως συνδρᾷ τάδε.
καὶ νῦν κατ' οἴκους ἔστ', ἀπὸ Σπάρτης μολὼν
ἐπ' αὐτὸ τοῦτο· δειματουμένη δ' ἐγὼ
δόμων πάροικον Θέτιδος εἰς ἀνάκτορον
θάσσω τόδ' ἐλθοῦσ', ἢν με κωλύσῃ θανεῖν·
45 Πηλεύς τε γάρ νιν ἔκγονοί τε Πηλέως
σέβουσιν, ἑρμήνευμα Νηρῇδος γάμων.
ὃς δ' ἔστι παῖς μοι μόνος, ὑπεκπέμπω λάθρα

24. γόνον Br. 25. δεσπότῃ γ' ἐμῷ Br. 36. τὸ πρόσθεν Br.
42. κατ' ἄ. Br. 44. ἂν M.

ἄλλους ἐς οἴκους, μὴ θάνῃ φοβουμένη.
ὁ γὰρ φυτεύσας αὐτὸν οὔτ' ἐμοὶ πάρα
50 πρόσωφελῆσαι, παιδί τ' οὐδὲν ἔστ', ἀπὼν
Δελφῶν κατ' αἶαν, ἔνθα Λοξίᾳ δίκην
δίδωσι μανίας, ἥν ποτ' ἐς Πυθὼ μολὼν
ἤτησε Φοῖβον πατρός· οὗ 'κτίνει δίκην,
εἴ πως τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξαιτούμενος
55 θεὸν παράσχοιτ' ἐς τὸ λοιπὸν εὐμενῆ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

δέσποιν', ἐγώ τοι τοὔνομ' οὐ φεύγω τόδε
καλεῖν σ', ἐπείπερ καὶ κατ' οἶκον ἠξίουν
τὸν σὸν, τὸ Τροίας ἡνίκ' ᾠκοῦμεν πέδον·
εὔνους δὲ καὶ σοὶ ζῶντί τ' ἦν τῷ σῷ πόσει,
60 καὶ νῦν φέρουσά σοι νέους ἥκω λόγους,
φόβῳ μέν, εἴ τις δεσποτῶν αἰσθήσεται,
οἴκτῳ δὲ τῷ σῷ· δεινὰ γὰρ βουλεύεται
Μενέλαος ἐς σὲ παῖς θ', ἃ σοι φυλακτέα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὦ φιλτάτη σύνδουλε, σύνδουλος γὰρ εἶ
65 τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ τῇδε, νῦν δὲ δυστυχεῖ,
τί δρῶσι; ποίας μηχανὰς πλέκουσιν αὖ,
κτεῖναι θέλοντες τὴν παναθλίαν ἐμέ;

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

τὸν παῖδά σου μέλλουσιν, ὦ δύστηνε σύ,
κτείνειν, ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

70 οἴ μοι! πέπυσται τὸν ἐμὸν ἔκθετον γόνον

52. ἤ ποτ' Βr. 53. πατρὸς οὗ τίνειν δ. 54. πρόσθεν M.
66. πλέκουσι νῦν M. 68. παῖδα σοῦ. 70. γόνον;

πόθεν ποτ'; ὦ δύστηνος, ὡς ἀπωλόμην!

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

οὐκ οἶδ', ἐκείνων δ' ἠσθόμην ἐγὼ τάδε·
φροῦδος δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλεως δόμων ἄπο.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ἀπωλόμην ἄρ'! ὦ τέκνον, κτενοῦσί σε
75 δισσοὶ λαβόντες γῦπες. ὁ δὲ κεκλημένος
πατὴρ ἔτ' ἐν Δελφοῖσι τυγχάνει μένων.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

δοκῶ γὰρ οὐκ ἂν ὧδέ σ' ἂν πράσσειν κακῶς,
κείνου παρόντος· νῦν δ' ἔρημος εἶ φίλων.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

οὐδ' ἀμφὶ Πηλέως ἦλθεν, ὡς ἥξοι, φάτις;

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

80 γέρων γ' ἐκεῖνος, ὥστε σ' ὠφελεῖν παρών.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

καὶ μὴν ἔπεμψ' ἐπ' αὐτὸν οὐχ ἅπαξ μόνον.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

μῶν οὖν δοκεῖς σοῦ φροντίσαι τίν' ἀγγέλων;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

πόθεν; θέλεις οὖν ἄγγελος μολεῖν σύ μοι;

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

τί δῆτα φήσω, χρόνιος οὐδ' ἐκ δωμάτων;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

85 πολλὰς ἂν εὕροις μηχανάς· γυνὴ γὰρ εἶ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

κίνδυνος· Ἑρμιόνη γὰρ οὐ σμικρὰ φύλαξ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὁρᾷς; ἀπαυδᾷς ἐν κακοῖς φίλοισι σοῖς.

80. deest γ'. 82. δοκεῖ σοι.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

οὐ δῆτα· μηδὲν ταῦτ' ὀνειδίσῃς ἐμοί.
ἀλλ' εἶμι, ἐπεί τοι κοὐ περίβλεπτος βίος
90 δούλης γυναικὸς, ἤν τι καὶ πάθω κακόν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

χώρει νυν· ἡμεῖς δ', οἷσπερ ἐγκείμεσθ' ἀεὶ
θρήνοισι καὶ γόοισι καὶ δακρύμασι,
πρὸς αἰθέρ' ἐκτενοῦμεν· ἐμπέφυκε γὰρ
γυναιξὶ τέρψις τῶν παρεστώτων κακῶν
95 ἀνὰ στόμ' ἀεὶ καὶ διὰ γλώσσης ἔχειν.
πάρεστι δ' οὐχ ἕν, ἀλλὰ πολλά μοι στένειν,
πόλιν πατρῴαν, τὸν θανόντα θ' Ἕκτορα,
στερρόν τε τὸν ἐμὸν δαίμον', ᾧ ξυνεζύγην,
δούλειον ἦμαρ ἐσπεσοῦσ' ἀναξίως.
100 χρὴ δ' οὔπωπ' εἰπεῖν οὐδὲν ὄλβιον βροτῶν,
πρὶν ἂν θανόντος τὴν τελευταίαν ἴδῃς
ὅπως περάσας ἡμέραν ἥξει κάτω.

Ἰλίῳ αἰπεινᾷ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλά τιν' ἄταν
ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν.
105 ἃς ἕνεκ', ὦ Τροία, δορὶ καὶ πυρὶ δηϊάλωτον
εἷλέ σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὠκὺς Ἄρης,
καὶ τὸν ἐμὸν μελέας πόσιν Ἕκτορα, τὸν περὶ τείχη
εἷλκυσε διφρεύων παῖς ἁλίας Θέτιδος·
αὐτὰ δ' ἐκ θαλάμων ἀγόμαν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
110 δουλοσύναν στυγερὰν ἀμφιβαλοῦσα κάρα.
πολλὰ δὲ δάκρυά μοι κατέβα χροὸς, ἀνίκ' ἔλειπον
ἄστυ τε καὶ θαλάμους καὶ πόσιν ἐν κονίαις·
ᾧ μοι ἐγὼ μελέα, τί μ' ἐχρῆν ἔτι φέγγος ὁρᾶσθαι,

91. χ. νῦν M. 110. κάρᾳ Br.

Ἑρμιόνας δούλαν; ἃς ὕπο τειρομένα,
115 πρὸς τόδ' ἄγαλμα θεᾶς ἱκέτις περὶ χεῖρε βαλοῦσα,
τάκομαι, ὡς πετρίνα πιδακόεσσα λιβάς.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ γύναι, ἃ Θέτιδος δάπεδον καὶ ἀνάκτορα θάσσεις (στροφὴ ἁ.)
δαρὸν, οὐδὲ λείπεις,
Φθιὰς ὅμως ἔμολον ποτὶ σὰν Ἀσήτιδα γένναν,
120 εἴ τι σοι δυναίμαν
ἄκος τῶν δυςλύτων πόνων τεμεῖν,
οἵ σε καὶ Ἑρμιόναν ἔριδι στυγερᾷ συνεκλῇσαν,
τλᾶμον, ἀμφὶ λέκτρων
διδύμων ἐπίκοινον
125 ἐοῦσαν ἀμφὶ παῖδ' Ἀχιλλέως·
γνῶθι τύχαν; λόγισαι τὸ παρὸν κακὸν, εἰς ὅπερ ἥκεις. (ἀντιστρ. ἁ.)
δεσπόταις ἀμιλλᾷ,
Ἰλιὰς οὖσα κόρα, Λακεδαίμονος ἐκγενέτῃσι;
λεῖπε δεξίμηλον
130 δόμον τᾶς ποντίας θεοῦ· τί σοι
καιρὸς ἀτυζομένᾳ δέμας ἀεικέλιον καταλείβειν
δεσποτῶν ἀνάγκαις;
τὸ κρατοῦν δέ σε πείσει.
τί μόχθον, οὐδὲν οὖσα, μοχθεῖς;
135 ἀλλ' ἴθι, λεῖπε θεᾶς Νηρηΐδος ἀγλαὸν ἕδραν, (στρ. β'.)
γνῶθι δ' οὖσ' ἐπὶ ξένας,
δμωΐς, ἐπ' ἀλλοτρίας πόλεως,
ἔνθ' οὐ φίλων τιν' εἰςορᾷς
σῶν, ὦ δυςτυχεστάτα,

125. τλάμον' Br. 128. ἐκγενέταισι M. 130. τίς σοι M.

140 ὦ παντάλαινα νύμφα.
οἰκτροτάτα γὰρ ἔμοιγ' ἔμολες, γύναι Ἰλιὰς, οἴκους· (ἀντιστρ. β'.)
δεσποτῶν δ' ἐμῶν φόβῳ
ἡσυχίαν ἄγομεν, τὸ δὲ σὸν
οἴκτῳ φέρουσα τυγχάνω,
145 μὴ παῖς τᾶς Διὸς κόρας
σοί μ' εὖ φρονοῦσαν εἰδῇ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

κόσμον μὲν ἀμφὶ κρατὶ χρυσέας χλιδῆς
στολμόν τε χρωτὸς τόνδε ποικίλων πέπλων,
οὐ τῶν Ἀχιλλέως, οὐδὲ Πηλέως ἄπο
150 δόμων ἀπαρχὰς δεῦρ' ἔχουσ' ἀφικόμην,
ἀλλ' ἐκ Λακαίνης Σπαρτιάτιδος χθονὸς
Μενέλαος ἡμῖν ταῦτα δωρεῖται πατὴρ
πολλοῖς σὺν ἔδνοις, ὥστ' ἐλευθεροστομεῖν.
ὑμᾶς μὲν οὖν τοῖσδ' ἀνταμείβομαι λόγοις·
155 σὺ δ' οὖσα δούλη καὶ δορίκτητος γυνὴ
δόμους κατασχεῖν, ἐκβαλοῦσ' ἡμᾶς, θέλεις
τούσδε, στυγοῦμαι δ' ἀνδρὶ φαρμάκοισι σοῖς,
νηδὺς δ' ἀκύμων διὰ σέ μοι διόλλυται·
δεινὴ γὰρ Ἠπειρῶτις ἐς τὰ τοιάδε
160 ψυχὴ γυναικῶν· ὧν ἐπισχήσω σ' ἐγώ,
κοὐδέν σ' ὀνήσει δῶμα Νηρῆδος τόδε,
οὐ βωμὸς, οὐδὲ ναὸς, ἀλλὰ κατθανεῖ.
ἢν δ' οὖν βροτῶν τίς σ', ἢ θεῶν σῶσαι θέλῃ,
δεῖ σ' ἀντὶ τῶν πρὶν ὀλβίων φρονημάτων
165 πτῆξαι ταπεινὴν, προσπεσεῖν τ' ἐμὸν γόνυ,
σαίρειν τε δῶμα τοὐμὸν, ἐκ χρυσηλάτων

146. ἴδῃ M. 154. τοιοῖσδ' ἀμείβομαι M.

τευχέων χερὶ σπείρουσαν Ἀχελῴου δρόσον,
γνῶναί θ', ἵν' εἶ γῆς· οὐ γάρ ἐσθ' Ἕκτωρ τάδε,
οὐ Πρίαμος, οὐδὲ χρυσός, ἀλλ' Ἑλλὰς πόλις.
170 ἐς τοῦτο δ' ἥκεις ἀμαθίας, δύστηνε σύ,
ἣ παιδὶ πατρὸς, ὃς σὸν ὤλεσεν πόσιν,
τολμᾷς ξυνεύδειν καὶ τέκν' αὐθέντου πάρα
τίκτειν. τοιοῦτο πᾶν τὸ βάρβαρον γένος·
πατήρ τε θυγατρὶ παῖς τε μητρὶ μίγνυται
175 κόρη τ' ἀδελφῷ, διὰ φόνου δ' οἱ φίλτατοι
χωροῦσι, καὶ τῶνδ' οὐδὲν ἐξείργει νόμος.
ἃ μὴ παρ' ἡμᾶς ἔσφερ'· οὐδὲ γὰρ καλὸν
δυοῖν γυναικοῖν ἄνδρ' ἓν' ἡνίας ἔχειν,
ἀλλ' ἐς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν
180 στέργουσιν, ὅστις μὴ κακῶς οἰκεῖν θέλει.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπίφθονόν τι χρῆμα θηλειῶν ἔφυ,
καὶ ξυγγάμοισι δυσμενὲς μάλιστ' ἀεί.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

φεῦ, φεῦ!
κακόν γε θνητοῖς τὸ νέον, ἔν τε τῷ νέῳ
185 τὸ μὴ δίκαιον ὅστις ἀνθρώπων ἔχει.
ἐγὼ δὲ ταρβῶ, μὴ τὸ δουλεύειν μέ σοι
λόγων ἀπώσῃ, πόλλ' ἔχουσαν ἔνδικα,
ἢν δ' αὖ κρατήσω, μὴ 'πὶ τῷδ' ὄφλω βλάβην·
οἱ γὰρ πνέοντες μεγάλα τοὺς κρείσσους λόγους
190 πικρῶς φέρουσι τῶν ἐλασσόνων ὕπο·
ὅμως δ' ἐμαυτὴν οὐ προδοῦσ' ἁλώσομαι.
εἴπ', ὦ νεᾶνι, τῷ σ' ἐχεγγύῳ λόγῳ

169. Πρ. ὁ ζάχρυσος Br. 181. ἐπίφθ. τὸ χρ. Br. 184. ἐν δὲ τῷ ν. Br.

πεισθεῖσ' ἀπωθῶ γνησίων νυμφευμάτων;
ὡς ἡ Λάκαινα τῶν Φρυγῶν μείων πόλις,
τύχη θ' ὑπερθεῖ, καί μ' ἐλευθέραν ὁρᾷς;
ἢ τῷ νέῳ τε καὶ σφριγῶντι σώματι
πόλεως τε μεγέθει καὶ φίλοις ἐπηρμένη,
οἶκον κατασχεῖν τὸν σὸν ἀντὶ σοῦ θέλω;
πότερον, ἵν' αὐτὴ παῖδας ἀντὶ σοῦ τέκω
δούλους, ἐμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφολκίδα;
ἢ τοὺς ἐμούς τις παῖδας ἐξανέξεται
Φθίας τυράννους ὄντας, ἢν σὺ μὴ τέκῃς;
φιλοῦσι γάρ μ' Ἕλληνες, Ἕκτορός τ' ἄπο,
αὐτή τ' ἀμαυρὰ κοὐ τύραννος ἦν Φρυγῶν.
οὐκ ἐξ ἐμῶν σε φαρμάκων στυγεῖ πόσις,
ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς.
φίλτρον δὲ καὶ τόδ' · οὐ τὸ κάλλος, ὦ γύναι,
ἀλλ' αἱ 'ρεταὶ τέρπουσι τοὺς ξυνευνέτας.
σὺ δ' ἤν τι κνισθῇς, ἡ Λάκαινα μὲν πόλις
μέγ' ἔστι, τὴν δὲ Σκῦρον οὐδαμοῦ τίθης.
πλουτεῖς δ' ἐν οὐ πλουτοῦσι, Μενέλεως δέ σοι
μείζων Ἀχιλλέως. ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις.
χρὴ γὰρ γυναῖκα, κἂν κακῷ δοθῇ πόσει,
στέργειν, ἅμιλλάν τ' οὐκ ἔχειν φρονήματος.
εἰ δ' ἀμφὶ Θρῄκην, χιόνι τὴν κατάῤῥυτον,
τύραννον ἔσχες ἄνδρ', ἵν' ἐν μέρει λέχος
δίδωσι πολλαῖς εἷς ἀνὴρ κοινούμενος,
ἔκτεινας ἂν τάσδ'; εἶτ' ἀπληστίαν λέχους
πάσαις γυναιξὶ προστιθεῖσ' ἂν εὑρέθης.
αἰσχρόν γε. καίτοι χείρον' ἀρσένων νόσον

195. ὑπερθῶ Br. τύχῃ. 213. χρῆν M. πόσει δοθῇ. 220. χεῖρον Br.

ταύτην νοσοῦμεν, ἀλλὰ προὔστημεν καλῶς.
ὦ φίλταθ' Ἕκτορ, ἀλλ' ἐγὼ τὴν σὴν χάριν
σοὶ καὶ ξυνήρων, εἴ τί σε σφάλλοι Κύπρις,
καὶ μαστὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς
225 ἐπέσχον, ἵνα σοι μηδὲν ἐνδοίην πικρόν.
καὶ ταῦτα δρῶσα τῇ ῥετῇ προσηγόμην
πόσιν· σὺ δ' οὐδὲ ῥανίδ' ὑπαιθρίας δρόσου
τῷ σῷ προσίζειν ἀνδρὶ δειμαίνουσ' ἐᾷς.
μὴ τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλανδρίᾳ, γύναι,
230 ζήτει παρελθεῖν· τῶν κακῶν γὰρ μητέρων
φεύγειν τρόπους χρὴ τέκν', ὅσοις ἔνεστι νοῦς.

ΧΟΡΟΣ.

δέσποιν', ὅσον σοι ῥᾳδίως παρίσταται,
τοσόνδε πείθου τῇδε συμβῆναι λόγοις.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τί σεμνομυθεῖς, κεἰς ἀγῶν' ἔρχει λόγων,
235 ὡς δὴ σὺ σώφρων, τἀμὰ δ' οὐχὶ σώφρονα;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

οὔκουν ἐφ' οἷς γε νῦν καθέστηκας λόγοις.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ὁ νοῦς ὁ σός μοι μὴ ξυνοικοίη, γύναι.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

νέα πέφυκας, καὶ λέγεις αἰσχρῶν πέρι.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

σὺ δ' οὐ λέγεις γε, δρᾷς δέ μ', εἰς ὅσον δύνῃ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

240 οὐκ αὖ σιωπῇ Κύπριδος ἀλγήσεις πέρι;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τί δ'; οὐ γυναιξὶ ταῦτα πρῶτα πανταχοῦ;

223. σφάλοι. 225. ἐνδοίην M. 240. οὐκ ἂν M. οὔκουν Br.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

καλῶς γε χρωμέναισιν· εἰ δὲ μὴ, οὐ καλά.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

οὐ βαρβάρων νόμοισιν οἰκοῦμεν πόλιν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

κἀκεῖ τάγ' αἰσχρὰ κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

245 σοφὴ, σοφὴ σύ· κατθανεῖν δ' ὅμως σε δεῖ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὁρᾷς ἄγαλμα Θέτιδος ἕς σ' ἀποβλέπον;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

μισοῦν γε πατρίδα σὴν Ἀχιλλέως φόνῳ.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Ἑλένη νιν ὤλεσ', οὐκ ἐγὼ, μήτηρ γε σή.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἦ καὶ πρόσω γὰρ τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

250 ἰδοὺ σιωπῶ κἀπιλάζυμαι στόμα.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἐκεῖνο λέξον, οὕνεκ' ἐστάλην.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

λέγω σ' ἐγὼ νοῦν οὐκ ἔχειν, ὅσον σε δεῖ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

λείψεις τόδ' ἁγνὸν τέμενος ἐναλίας θεοῦ;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

εἰ μὲν θανοῦμαί γ'· εἰ δὲ μὴ, οὐ λείψω ποτέ.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

255 ὡς τοῦτ' ἄραρε, κοὐ μενῶ πόσιν μολεῖν.

255. ἄρηρε—μένω M. ἄραρ' οὖν Br.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν πρόσθεν ἐκδώσω μέ σοι.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

πῦρ σοι προσοίσω,—κοὐ τὸ σὸν προσκέψομαι —

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

σὺ δ' οὖν κάταιθε· θερὶ γὰρ εἴσονται τάδε.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

καὶ χρωτὶ δεινῶν τραυμάτων ἀλγηδόνας.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

260 σφάζ', αἱμάτου θεᾶς βωμὸν, ἣ μέτεισί σε.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ὦ βάρβαρον σὺ θρέμμα καὶ σκληρὸν θράσος,
ἐγκαρτερεῖς δὴ θάνατον; ἀλλ' ἐγώ σ' ἕδρας
ἐκ τῆσδ' ἑκοῦσαν ἐξαναστήσω τάχα·
τοιόνδ' ἔχω σου δέλεαρ· ἀλλὰ γὰρ λόγους
265 κρύψω, τὸ δ' ἔργον αὐτὸ σημανεῖ τάχα.
κάθησ' ἑδραία· καὶ γὰρ εἰ πέριξ σ' ἔχει
τηκτὸς μόλυβδος, ἐξαναστήσω σ' ἐγὼ,
πρὶν, ᾧ πέποιθας, παῖδ' Ἀχιλλέως μολεῖν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

πέποιθα· δεινὸν δ', ἑρπετῶν μὲν ἀγρίων
270 ἄκη βροτοῖσι θεῶν καταστῆσαί τινα,
ἃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω,
οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω
κακῆς· τοσοῦτον ἐσμὲν ἀνθρώποις κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ μεγάλων ἀχέων ἆρ' ὑπῆρξεν, (στροφὴ ἀ.)
275 ὅτ' Ἰδαίαν [ἐς] νάπαν ἦλθεν

270. βροτοῖε θ. ἐγκαταστῆσαί τ. M. 273. τοιοῦτον M. 275. ἦλθ'.

ὁ Μαίας τε καὶ Διὸς τόκος,
τρίπωλον ἅρμα δαιμόνων
ἄγων τὸ καλλιζυγές,
ἔριδι στυγερᾷ
280 κεκορυθμένον εὐμορφίας
σταθμοὺς ἔπι βούτα
βοτῆρά τ' ἀμφὶ μονότροπον νεανίαν
ἔρημόν θ' ἑστιοῦχον αὐλάν.
ταὶ δ' ἐπεὶ ὑλόκομον νάπος ἤλυθον (ἀντιστρ. α'.)
285 ὀρειᾶν πιδάκων νίψαντ'
αἰγλάεντα σώματα ῥοαῖς·
ἔβαν δὲ Πριαμίδαν ὑπερ-
βολαῖς λόγων δυσφρόνων
παραβαλλόμεναι.
290 Κύπρις εἷλε λόγοισι δολίοις,
τερπνοῖς μὲν ἀκοῦσαι,
πικρὰν δὲ σύγχυσιν βίου Φρυγῶν πόλει
ταλαίνᾳ περγάμοις τε Τροίας.
εἴθε δ' ὑπὲρ κεφαλὰν ἔβαλεν κακὸν (στρ. β'.)
295 ἅτις τέκεν ποτὲ Πάριν,
πρὶν Ἰδαῖον κατοικίσαι λέπας,
ὅτε νὶν παρὰ θεσπεσίῳ δάφνᾳ
βόασε Κάσανδρα κτανεῖν,
μεγάλαν Πριάμου πόλεως λώβαν.
300 τίν' οὐκ ἐπῆλθε; ποῖον οὐκ ἐλίσσετο
δαμογερόντων βρέφος φονεύειν;
οὔτ' ἂν ἐπ' Ἰλιάσι ζυγὸν ἤλυθε (ἀντιστρ. β'.)
δούλειον, οὔτε σύ, γύναι,

284. ἦλθον. 285. ὀρείαν — ἐνιψάν τ'. 286. σώματ' ἐν ῥοαῖς.
287. ἔβαν τε. 294 κεφαλᾶς. 302. ζυγός. 303. δούλειος.

τυράννων ἔσχες ἂν δόμων ἕδρας·
305 παρέλυσε δ' ἂν Ἑλλάδος ἀλγεινοὺς
πόνους, οὓς ἀμφὶ Τροίαν
δεκέτεις ἀλάληντο νέοι λόγχαις·
λέχη τ' ἔρημ' ἂν οὔποτ' ἐξελείπετο,
καὶ τεκέων ὀρφανοὶ γέροντες.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

310 Ἥκω λαβὼν σὸν παῖδ', ὃν εἰς ἄλλους δόμους
λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπεξέθου. (310)
σὲ μὲν γὰρ ηὔχεις θεᾶς βρέτας σῶσαι τόδε,
τοῦτον δὲ τοὺς κρύψαντας· ἀλλ' ἐφευρέθης
ἧσσον φρονοῦσι τοῦδε Μενέλεω, γύναι.
315 κεἰ μὴ τόδ' ἐκλιποῦσ' ἐρημώσεις πέδον,
ὅδ' ἀντὶ τοῦ σοῦ σώματος σφαγήσεται. (315)
ταῦτ' οὖν λογίζου, πότερα κατθανεῖν θέλεις,
ἢ τόνδ' ὀλέσθαι σῆς ἁμαρτίας ὕπερ,
ἣν εἰς ἔμ' ἔς τε παῖδ' ἐμὴν ἁμαρτάνεις;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

320 ὦ δόξα, δόξα, μυρίοισι δὴ βροτῶν
οὐδὲν γεγῶσι βίοτον ὠγκωσας μέγαν. (320)
εὔκλεια δ' οἷς μέν ἐστ' ἀληθείας ὕπο,
εὐδαιμονίζω· τοὺς δ' ὑπὸ ψευδῶν ἔχειν
οὐκ ἀξιώσω πλὴν τύχῃ φρονεῖν δοκεῖν.
325 σὺ δὴ στρατηγῶν λογάσιν Ἑλλήνων ποτὲ
Τροίαν ἀφείλου Πρίαμον, ὧδε φαῦλος ὤν; (325)
ὅστις θυγατρὸς ἀντίπαιδος ἐκ λόγων
τοσόνδ' ἔπνευσας, καὶ γυναικὶ δυςτυχεῖ
δούλῃ κατέστης εἰς ἀγῶν'· οὐκ ἀξιῶ
330 οὔτ' οὖν σε Τροίας, οὔτε σοῦ Τροίαν ἔτι.

304. ἕδραν.

ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν (330)
λαμπροί, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι,
πλὴν εἴ τι πλούτῳ· τοῦτο δ' ἰσχύει μέγα.
Μενέλαε, φέρε δή, διαπεραινωμεν λόγους·
335 τέθνηκα τῇ σῇ θυγατρὶ, καί μ' ἀπώλεσεν·
μιαιφόνον μὲν οὐκέτ' ἂν φύγοι μύσος. (335)
ἐν τοῖς δὲ πολλοῖς καὶ σὺ τόνδ' ἀγωνιεῖ
φόνον· τὸ συνδρῶν γάρ σ' ἀναγκάσει χρέος.
ἢν δ' οὖν ἐγὼ μὲν μὴ θανεῖν ὑπεκδράμω,
340 τὸν παῖδά μου κτενεῖτε; κᾆτα πῶς πατὴρ
τέκνου θανόντος ῥᾳδίως ἀνέξεται; — (340)
οὐχ· ὧδ' ἄνανδρον αὐτὸν ἡ Τροία καλεῖ —
ἀλλ' εἶσιν οἷ χρή· Πηλέως γὰρ ἄξια
πατρός τ' Ἀχιλλέως ἔργα δρῶν φανήσεται.
345 ὤσει δὲ σὴν παῖδ' ἐκ δόμων· σὺ δ' ἐκδιδοὺς
ἄλλῳ τί λέξεις; πότερον ὡς κακὸν πόσιν (345)
φεύγει τὸ ταύτης σῶφρον; ἀλλὰ ψεύσεται.
γαμεῖ δὲ τίς νιν; ἢ σφ' ἄνανδρον ἐν δόμοις
χήραν καθέξεις πολιόν; ὦ τλήμων ἄνερ,
350 κακῶν τοσούτων οὐχ ὁρᾷς ἐπιῤῥοάς;
πόσας δ' ἂν εὐνὰς θυγατέρ' ἠδικημένην (350)
βούλοι' ἂν εὑρεῖν, ἢ παθεῖν, ἃ γὼ λέγω;
οὐ χρὴ 'πὶ μικροῖς μεγάλα πορσύνειν κακὰ,
οὐδ', εἰ γυναῖκες ἐσμὲν ἀτηρὸν κακὸν,
355 ἄνδρας γυναιξὶν ἐξομοιοῦσθαι φύσιν.
ἡμεῖς γὰρ, εἰ σὴν παῖδα φαρμακεύομεν (355)
καὶ νηδὺν ἐξαμβλοῦμεν, ὡς αὐτὴ λέγει,
ἑκόντες, οὐκ ἄκοντες, οὐδὲ βώμιοι

334. cum uncis Br. 337. τοῦδ' Br. 338. φύνου. τὸ σ. γάρ σ' ἀναγκάσει, κλέος Br. 340. κτανεῖτε Br.

πιτνοῦντες, αὐτοὶ τὴν δίκην ὑφέξομεν
360 ἐν σοῖσι γαμβροῖς, οἷσιν οὐκ ἐλάσσονα
βλάβην ὀφείλω, προςτιθεῖσ' ἀπαιδίαν. (360)
ἡμεῖς μὲν οὖν τοιοίδε· τῆς δὲ σῆς φρενὸς
ἕν σου δέδοικα· διὰ γυναικείαν ἔριν
καὶ τὴν τάλαιναν ὤλεσας Φρυγῶν πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

365 ἄγαν ἔλεξας, ὡς γυνὴ, πρὸς ἄρσενας,
καί σου τὸ σῶφρὸν ἐξετόξευσεν φρενός. (365)

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

γύναι, τάδ' ἐστι σμικρὰ καὶ μοναρχίας
οὐκ ἄξι, ὡς φῂς, τῆς ἐμῆς, οὐδ' Ἑλλάδος·
εὖ δ' ἴσθ', ὅτου τις τυγχάνει χρείαν ἔχων,
370 τοῦτ' ἔσθ' ἑκάστῳ μεῖζον ἢ Τροίαν ἑλεῖν.
κἀγὼ θυγατρὶ, — μεγάλα γὰρ κρίνω τάδε, (370)
λέχους στέρεσθαι, — σύμμαχος καθίσταμαι.
τὰ μὲν γὰρ ἄλλα δεύτερ', ἂν πάσχῃ γυνή·
ἀνδρὸς δ' ἁμαρτάνουσ' ἁμαρτάνει βίου.
375 δούλων δ' ἐκεῖνον τῶν ἐμῶν ἄρχειν χρεὼν,
καὶ τῶν ἐκείνου τοὺς ἐμοὺς, ἡμᾶς τε πρός· (375)
φίλων γὰρ οὐδὲν ἴδιον, οἵτινες φίλοι
ὀρθῶς πεφύκασ', ἀλλὰ κοινὰ χρήματα.
μένων δὲ τοὺς ἀπόντας, εἰ μὴ θήσομαι
380 τἄμ' ὡς ἄριστα, φαῦλός εἰμι, κοὐ σοφός.
ἀλλ' ἐξανίστω τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς· (380)
ὡς, ἢν θάνῃς σὺ, παῖς ὅδ' ἐκφεύγει μόρον,
σοῦ δ' οὐ θελούσης κατθανεῖν, τόνδε κτενῶ.
δυοῖν δ' ἀνάγκη θατέρῳ λιπεῖν βίον.

363. ἔν που δέδ. Br. 364. ὤλ. πόλιν Φρ. Br. 365. ἄγαν γ' ἔλ. M.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

385 οἴ μοι, πικρὰν κλήρωσιν αἵρεσίν τέ μοι
βίου καθίστης· καὶ λαχοῦσά γ' ἀθλία (385)
καὶ μὴ λαχοῦσα δυςτυχὴς καθίσταμαι.
ὦ μεγάλα πράσσων αἰτίας μικρᾶς πέρι,
πιθοῦ· τί καίνεις μ'; ἀντὶ τοῦ; ποίαν πόλιν
390 προὔδωκα; τίνα σῶν ἔκτανον παίδων ἐγώ;
ποῖον δ' ἔπρησα δῶμ'; ἐκοιμήθην βίᾳ (390)
ξὺν δεσπόταισι· κᾆτ' ἔμ', οὐ κεῖνον, κτενεῖς,
τὸν αἴτιον τῶνδ', ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ἀφεὶς,
πρὸς τὴν τελευτὴν ὑστέραν οὖσαν φέρει;
395 οἴ μοι κακῶν τῶνδ'! ὦ τάλαιν' ἐμὴ πατρίς,
ὡς δεινὰ πάσχω! τί δέ με καὶ τεκεῖν ἐχρῆν, (395)
ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει τῷδε προςθέσθαι διπλοῦν;
ἀτὰρ τί ταῦτ' ὀδύρομαι, τὰ δ' ἐν ποσὶν
οὐκ ἐξικμάζω καὶ λογίζομαι κακά;
400 ἥτις σφαγὰς μὲν Ἕκτορος τροχηλάτους
κατεῖδον οἰκτρῶς τ' Ἴλιον πυρούμενον, (400)
αὐτὴ δὲ δούλη ναῦς ἐπ' Ἀργείων ἔβην,
κἀγὼ ἐπισπασθεῖσ'· ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, φονεῦσιν Ἕκτορος νυμφεύομαι.
405 τί δῆτ' ἔμοιγ' ζῆν ἡδύ; πρὸς τί χρὴ βλέπειν;
πρὸς τὰς παρούσας, ἢ παρελθούσας τύχας; (405)
εἷς παῖς ὅδ' ἦν μοι λοιπὸς, ὀφθαλμὸς βίου·
τοῦτον κτενεῖν μέλλουσιν, οἷς δοκεῖ τάδε.
οὐ δῆτα τοῦ 'μοῦ γ' οὕνεκ' ἀθλίου βίου·
410 ἐν τῷδε μέν γὰρ ἐλπὶς, εἰ σωθήσεται·

389. πιθοῦ τι· καίνεις μ' ἀντὶ τοῦ; Br. Vss. 398 — 406. hoc ordine 405. 406. 400 — 404. 398. 9. M. Br. 407. ἦν μοι, λοιπὸς ὀφθ. Br. 408. κτανεῖν Br.

ἐμοὶ δ' ὄνειδος μὴ θανεῖν ὑπὲρ τέκνου. (410)
ἰδοὺ προλείπω βωμὸν ἥδε χειρία
σφάζειν, φονεύειν, δεῖν, ἁπαρτῆσαι δέρην.
ὦ τέκνον, ἡ τεκοῦσά σ', ὡς σὺ μὴ θάνῃς,
415 στείχω πρὸς Ἅιδην· ἢν δ' ὑπεκδράμῃς μόρον,
μέμνησο μητρὸς, οἷα τλᾶσ' ἀπωλόμην, (415)
καὶ πατρὶ τῷ σῷ, διὰ φιλημάτων ἰὼν
δάκρυά τε λείβων καὶ περιπτύσσων χέρας,
λέγ', οἷ' ἔπραξα. πᾶσι δ' ἀνθρώποις ἄρ' ἦν
420 ψυχὴ τέκν'· ὅστις δ' αὐτ' ἄπειρος ὢν ψέγει,
ἧσσον μὲν ἀλγεῖ, δυστυχῶν δ' εὐδαιμονεῖ. (420)

ΧΟΡΟΣ.

ᾤκτειρ' ἀκούσας· οἰκτρὰ γὰρ τὰ δυστυχῆ
βροτοῖς ἅπασι, κἂν θυραῖος ὢν κυρῇ.
ἐς ξύμβασιν δὲ χρῆν σε σὴν παῖδ' ἐξάγειν,
425 Μενέλαε, καὶ τήνδ', ὡς ἀπαλλαχθῇ πάνων.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

λάβεσθέ μοι τῆσδ', ἀμφελίξαντες χέρας, (425)
δμῶες· λόγους γὰρ οὐ φίλους ἀκούσεται.
ἔγωγ', ἵν' ἁγνὸν βωμὸν ἐκλίποις θεᾶς,
προὔτεινα παιδὸς θάνατον, ᾧ σ' ὑπήγαγον
430 ἐς χεῖρας ἐλθεῖν τὰς ἐμὰς ἐπὶ σφαγήν.
καὶ τἀμφὶ σοῦ μὲν ὧδ' ἔχοντ' ἐπίστασο· (430)
τὰ δ' ἀμφὶ παιδὸς τοῦδε παῖς ἐμὴ κρινεῖ,
ἢν τε κτανεῖν νιν, ἢν τε μὴ κτανεῖν θέλῃ.
ἀλλ' ἕρπ' ἐς οἴκους τούσδ', ἵν' εἰς ἐλευθέρους
435 δούλη γεγῶσα μή ποθ' ὑβρίζειν μάθῃς.

419. πᾶσιν ἀνθρ. Br. 424. χρή σε καὶ σὴν παῖδ' ἄγειν M. δ' ἐχρῆν σε σήν γε παῖδ' ἄγειν Br. 428. ἐγώ σ' M. Br. ἐκλίπῃς M. 433. ἢν τε κτανεῖ νιν, ἢν τε μὴ κτείνειν θ. Br.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

οἴ μοι! δόλῳ μ' ὑπῆλθες, ἠπατήμεθα. (435)

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

κήρυσσ' ἅπασιν· οὐ γὰρ ἐξαρνούμεθα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ἦ ταῦτ' ἐν ὑμῖν, τοῖς παρ' Εὐρώτᾳ, σοφά;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

καὶ τοῖς γε Τροίᾳ, τοὺς παθόντας ἀντιδρᾶν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

440 τὰ θεῖα δ' οὐ θεῖ', οὐδ' ἔχειν ἡγεῖ δίκην;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὅταν τάδ' ᾖ, τότ' οἴσομεν; σὲ δὲ κτενῶ. (440)

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ἦ καὶ νεοσσὸν τόνδ', ὑπὸ πτερῶν σπάσας;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐ δῆτα· θυγατρὶ δ', ἣν θέλῃ, δώσω κτανεῖν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

οἴ μοι! τί δῆτα σοῦ καταστένω, τέκνον;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

445 οὔκουν θρασεῖά γ' αὐτὸν ἐλπὶς ἀναμένει.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὦ πᾶσιν ἀνθρώποισιν ἔχθιστοι βροτῶν, (445)
Σπάρτης ἔνοικοι, δόλια βουλευτήρια,
ψευδῶν ἄνακτες, μηχανορράφοι κακῶν,
ἑλκτά, κοὐδὲν ὑγιές, ἀλλὰ πᾶν πέριξ
450 φρονοῦντες, ἀδίκως εὐτυχεῖτ' ἀν' Ἑλλάδα.
τί δ' οὐκ ἐν ὑμῖν ἐστίν; οὐ πλεῖστοι φόνοι; (450)
οὐκ αἰσχροκερδεῖς; οὐ λέγοντες ἄλλα μὲν

442. ἀπὸ Br.

γλώσσῃ, φρονοῦντες δ' ἄλλ' ἐφευρίσκεσθ' ἀεί;
ὄλοισθ'· ἐμοὶ δὲ θάνατος οὐχ οὕτω βαρυς,
455 ὡς σοὶ δέδοκται. κεῖνα γάρ μ' ἀπώλεσεν,
ὅθ' ἡ τάλαινα πόλις ἀναλώθη Φρυγῶν (455)
πόσις θ' ὁ κλεινὸς, ὅς σε πολλάκις δορὶ
ναύτην ἔθηκεν ἀντὶ χερσαίου κακόν.
νῦν δ' ἐς γυναῖκα γοργὸς ὁπλίτης φανεὶς
460 κτείνεις μ'. ἀπόκτειν'· ὡς ἀθώπευτόν γέ σε
γλώσσης ἀφήσω τῆς ἐμῆς καὶ παῖδα σήν. (460)
ἐπεὶ σὺ μὲν πέφυκας ἐν Σπάρτῃ μέγας,
ἡμεῖς δὲ Τροίᾳ γ'. εἰ δ' ἐγὼ πράσσω κακῶς,
μηδὲν τόδ' αὔχει· καὶ σὺ γὰρ πράξειας ἄν.

ΧΟΡΟΣ.

465 Οὐδέποτ' ἂν δίδυμα λέκτρ' ἐπαινέσω βροτῶν (στ. α'.)
οὐδ' ἀμφιμάτορας κόρους, (465)
ἔριν μὲν οἴκων, δυσμενεῖς τε λύπας.
τὴν μίαν μοι στεργέτω πόσις 470
γάμοις ἀκοινώνητον ἀνδρὸς εὐνάν. (470)
470 οὐδὲ γὰρ ἐν πόλεσι δίπτυχοι τυραννίδες (ἀντ. α'.)
μιᾶς ἀμείνονες φέρειν·
ἄχθος τ' ἐπ' ἄχθει καὶ στάσις πολίταις. 475
τεκτόνοιν θ' ὕμνου συνεργάταιν
δυοῖν ἔριν Μοῦσαι φιλοῦσι κραίνειν·
475 πνοαὶ δ' ὅταν φέρωσι ναυτίλους θοαὶ, (στ. β'.)
κατὰ πηδαλίων διδύμα πραπίδων γνώμα 480
σοφῶν τε πλῆθος ἀθρόον ἀσθενέστερον
φαυλοτέρας φρενὸς αὐτοκρατοῦς.

467. ἔριδάς τ' οἴκων Br. 469. ἀνδρός om. Br. 472. τ' om. Br. 473. τεκτόνοιν θ' ὕμνοισιν ἐργάταιν) M. ἐργάταιν θ', ὕμνων τε τεκτόνοιν Br. 474. ἔριν πραίνουσι Μοῦσαι Br. 475. πνοιαί.

ἑνὸς [α] δύνασις ἀνά τε μέλαθρα κατά τε πόλιας
480 ὁπόταν εὑρεῖν θέλωσι καιρόν. 485
ἔδειξεν ἡ Λάκαινα τοῦ στρατηλάτα (ἀντ. β'.)
Μενέλα· διὰ γὰρ πυρὸς ἦλθ' ἑτέρῳ λέχει,
κτείνει δὲ τὴν τάλαιναν Ἰλιάδα κόραν 490
παῖδά τε δύσφρονος ἔριδος ὕπερ. (490)
485 ἄθεος, ἄνομος, ἄχαρις ὁ φόνος. ἔτι σε, πότνια,
μέτατροπὰ τῶνδ' ἔπεισιν ἔργων.
Καὶ μὴν ἐς ορῶ τόδε σύγκρατον 495
ζεῦγος πρὸ δόμων, (495)
ψήφῳ θανάτου κατακεκριμένον.
490 δύστανε γύναι, τλήμων δὲ σύ, παῖ,
μητρὸς λεχέων ὃς ὑπερθνήσκεις,
οὐδὲν μετέχων, 500
οὐδ' αἴτιος ὧν βασιλεῦσιν. (500)

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Ἀδ' ἐγὼ χέρας αἱματη- (στροφὴ γ'.)
495 ρὰς βρόχοισι κεκλειμένα,
πέμπομαι κατὰ γαίας.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

Μᾶτερ, μᾶτερ, ἐγὼ δὲ σᾷ 505
πτέρυγι συγκαταβαίνω. (505)

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

θῦμα δάϊον, ὦ χθονὸς
500 Φθίας κράντορες!

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

ὦ πάτερ,
μόλε φίλοις ἐπίκουρος. 510

481. στρατηλάτου. 482. Μενέλαε Μ. 485. ἄθεός γ'.
499. καὶ θῦμα δ. Μ. 501. ὦ μόλε.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Κείσει δή, τέκνον, ὦ φίλος, (510)
μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς
νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ σὺν νεκρῷ.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

505 ὦ μοί μοι! τί πάθω τάλας
δῆτ' ἐγὼ σύ τε, μᾶτερ! 515

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ἰὼ ὑποχθόνιοι· καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν (στ. δ'.) (515)
ἥκετε πύργων· δύο δ' ἐκ δισσαῖν
θνήσκετ' ἀνάγκαιν· σὲ μὲν ἡμετέρα
510 ψῆφος ἀναιρεῖ, παῖδα δ' ἐμὴ παῖς 520
τόνδ' Ἑρμιόνη· καὶ γὰρ ἄνοια (520)
μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν,
ἐξὸν κτείνειν
καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

515 Ὦ πόσις, πόσις, εἴθε σὰν (ἀντιστρ. γ'.)
χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον 525
κτησαίμαν, Πριάμου παῖ! (525)

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

δύστανος, τί δ' ἐγὼ μόρου
παράτροπον μέλος εὕρω;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

520 λίσσου, γούνασι δεσπότου,
χρίμπτων, ὦ τέκνον. 530

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

ὦ φίλος, (530)
φίλος, ἄνες θανάτόν μοι.

504. σὺν νεκρῷ τε. 519. τέλος Br. 520. λίσσου σὺν γ. M. 522. ὦ φίλος.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

λείβομαι δακρύοις κόρας,
στάζω, λισσάδος ὡς πέτρας
525 λιβὰς ἀνήλιος ἁ τάλαιν'. 535

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

ὦ μοί μοι! τί δ' ἐγὼ κακῶν (535)
μῆχος ἐξανύσωμαι;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Τί με προσπίπτεις, ἁλίαν πέτραν (ἀντιστ. δ'.)
ἢ κῦμα λιταῖς ὡς ἱκετεύων;
530 τοῖς γὰρ ἐμοῖσιν γέγον' ὠφέλια, 540
σοὶ δ' οὐδὲν ἔχω φίλτρον, ἐπεί τοι (540)
μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον
Τροίαν εἷλον καὶ μητέρα σήν·
ἧς ἀπολαύων
535 ᾅδην χθόνιον καταβήσῃ. 545

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας, (545)
σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα.

ΠΗΛΕΥΣ.

Ὑμᾶς ἐρωτῶ τόν τ' ἐφεστῶτα σφαγῇ,
τί ταῦτα, καὶ πῶς; κἀκ τίνος λόγου νοσεῖ
540 δόμος; τί πράσσετ' ἄκριτα μηχανώμενοι; 550
Μενέλα', ἐπίσχες· μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης. (550)
ἡγοῦ σὺ θᾶσσον· οὐ γὰρ, ὡς ἔοικέ μοι,
σχολῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηβητηρίαν
ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἴπερ ποτέ.
545 πρῶτον μὲν οὖν κατ' οὖρον, ὥσπερ ἱστίοις, 555
ἐμπνεύσομαι τῇδ· εἰπέ, τίνι δίκῃ χέρας (555)

527. ἐξανύσαιμ' ἄν. 530. ἐμοῖσι M. 544. ῥώμην μ' ἐπ. Br.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Κείσει δή, τέκνον, ὦ φίλος, (510)
μαστοῖς ματέρος ἀμφὶ σᾶς
νεκρὸς ὑπὸ χθονὶ σὺν νεκρῷ.

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

505 ὦ μοί μοι! τί πάθω τάλας
δῆτ' ἐγὼ σύ τε, μᾶτερ! 515

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Ἴθ' ὑποχθόνιοι· καὶ γὰρ ἀπ' ἐχθρῶν (στ. δ'.) (515)
ἥκετε πύργων· δύο δ' ἐκ δισσαῖν
θνήσκετ' ἀνάγκαιν· σὲ μὲν ἡμετέρα
510 ψῆφος ἀναιρεῖ, παῖδα δ' ἐμὴ παῖς 520
τόνδ' Ἑρμιόνη· καὶ γὰρ ἄνοια (520)
μεγάλη λείπειν ἐχθροὺς ἐχθρῶν,
ἐξὸν κτείνειν
καὶ φόβον οἴκων ἀφελέσθαι.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

515 Ὦ πόσις, πόσις, εἴθε σὰν (ἀντιστρ. γ'.)
χεῖρα καὶ δόρυ σύμμαχον 525
κτησαίμαν, Πριάμου παῖ! (525)

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

δύστανος, τί δ' ἐγὼ μόρου
παράτροπον μέλος εὕρω;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

520 λίσσου, γούνασι δεσπότου
χρίμπτων, ὦ τέκνον. 530

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

ὦ φίλος, (530)
φίλος, ἄνες θανάτόν μοι.

504. σὺν νεκρῷ τε. 519. τέλος Br. 520. λίσσου σὺν γ. M. 522. ὦ φίλος.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

λείβομαι δακρύοις κόρας,
στάζω, λισσάδος ὡς πέτρας
525 λιβὰς ἀνήλιος ἁ τάλαιν'. 535

ΜΟΛΟΣΣΟΣ.

ὦ μοί μοι! τί δ' ἐγὼ κακῶν (535)
μῆχος ἐξανύσωμαι;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

Τί με προσπίπτεις, ἁλίαν πέτραν (ἀντιστ. δ'.)
ἢ κῦμα λιταῖς ὡς ἱκετεύων;
530 τοῖς γὰρ ἐμοῖσιν γέγον' ὠφέλια, 540
σοὶ δ' οὐδὲν ἔχω φίλτρον, ἐπεί τοι (540)
μέγ' ἀναλώσας ψυχῆς μόριον
Τροίαν εἷλον καὶ μητέρα σήν·
ἧς ἀπολαύων
535 ᾅδην χθόνιον καταβήσῃ. 545

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας, (545)
σπουδῇ τιθέντα δεῦρο γηραιὸν πόδα.

ΠΗΛΕΥΣ.

Ὑμᾶς ἐρωτῶ τόν τ' ἐφεστῶτα σφαγῇ,
τί ταῦτα, καὶ πῶς; κἀκ τίνος λόγου νοσεῖ
540 δόμος; τί πράσσετ' ἄκριτα μηχανώμενοι; 550
Μενέλα', ἐπίσχες· μὴ τάχυν' ἄνευ δίκης. (550)
ἡγοῦ σὺ θᾶσσον· οὐ γὰρ, ὡς ἔοικέ μοι,
σχολῆς τόδ' ἔργον, ἀλλ' ἀνηβητηρίαν
ῥώμην ἐπαινῶ λαμβάνειν, εἴπερ ποτέ.
545 πρῶτον μὲν οὖν κατ' οὖρον, ὥσπερ ἱστίοις, 555
ἐμπνεύσομαι τῇδ· εἰπέ, τίνι δίκῃ χέρας (555)

527. ἐξανύσαιμ' ἄν. 530. ἐμοῖσι M. 544. ῥώμην μ' ἐπ. Br.

βρόχοισιν ἐκδήσαντες οἷδ' ἄγουσί σε
καὶ παῖδ'; ὕπαρνος γάρ τις ὡς ἀπόλλυσαι,
ἡμῶν ἀπόντων τοῦ τε κυρίου σέθεν.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

550 οἷδ', ὦ γεραιέ, σὺν τέκνῳ θανουμένην 560
ἄγουσί μ' οὕτως, ὡς ὁρᾷς. τί σοι λέγω; (560)
οὐ γὰρ μιᾶς σε κληδόνος προθυμίᾳ
μετῆλθον, ἀλλὰ μυρίων ὑπ' ἀγγέλων.
ἔριν δὲ τὴν κατ' οἶκον οἶσθά που κλύων
555 τῆς τοῦδε θυγατρὸς, ὧν τ' ἀπόλλυμαι χάριν. 565
καὶ νῦν με βωμοῦ Θέτιδος, ἣ τὸν εὐγενῆ (565)
ἔτικτέ σοι παῖδ', ἣν σὺ θαυμαστὴν σέβεις,
ἄγουσ' ἀποσπάσαντες, οὔτε τῳ δίκῃ
κρίναντες, οὐδὲ τοὺς ἀπόντας ἐκ δόμων
560 μείναντες, ἀλλὰ τὴν ἐμὴν ἐρημίαν 570
γνόντες τέκνου τε τοῦδ', ὃν οὐδὲν αἴτιον (570)
μέλλουσι σὺν ἐμοὶ τῇ ταλαιπώρῳ κτενεῖν.
ἀλλ' ἀντιάζω σ', ὦ γέρον, τῶν σῶν πάρος
πιτνοῦσα γονάτων, χειρὶ δ' οὐκ ἔξεστί μοι:
565 τῆς σῆς λαβέσθαι φιλτάτης γενειάδος, 575
ῥῦσαί με, πρὸς θεῶν· εἰ δὲ μὴ, θανούμεθα, (575)
αἰσχρῶς μὲν ὑμῖν, δυστυχῶς δ' ἐμοὶ, γέρον.

ΠΗΛΕΥΣ.

χαλᾶν κελεύω δεσμὰ, πρὶν κλάειν τινὰ,
καὶ τῆσδε χεῖρας διπτύχους ἀνιέναι.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

570 ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ' ἄλλος οὐχ ἥσσων σέθεν, 580
καὶ τῆσδε πολλῷ κυριώτερος γεγώς. (580)

562 κτανεῖν Br. · 570. ἥττων M.

ΠΗΛΕΥΣ.

πῶς; ἦ τὸν ἀμὸν οἶκον οἰκήσεις μολὼν
δεῦρ'; οὐχ ἅλις σοι τῶν κατὰ Σπάρτην κρατεῖν;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

εἷλόν νιν αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἐγώ.

ΠΗΛΕΥΣ.

575 οὐμὸς δέ γ' αὐτὴν ἔλαβε παῖς παιδὸς γέρας. 585

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὔκουν ἐκείνου τἀμὰ, τἀκείνου τ' ἐμά; (585)

ΠΗΛΕΥΣ.

δρᾷν εὖ, κακῶς δ' οὔ, μηδ' ἀποκτείνειν βίᾳ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὡς τήνδ' ἀπάξεις οὔ ποτ' ἐξ ἐμῆς χερός.

ΠΗΛΕΥΣ.

σκήπτρῳ δὲ τῷδε σὸν καθαιμάξω κάρα.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

580 ψαῦσόν γ', ἵν' εἰδῇς, καὶ πέλας πρόσελθέ μου. 590

ΠΗΛΕΥΣ.

σὺ γὰρ μετ' ἀνδρῶν, ὦ κάκιστε κἀκ κακῶν; (590)
σοί που μέτεστιν, ὡς ἐν ἀνδράσιν, λόγου;
ὅστις πρὸς ἀνδρὸς Φρυγὸς ἀπηλλάγης λέχους,
ἄκλῃστ', ἄδουλα δώμαθ' ἑστίας λιπὼν,
585 ὡς δὴ γυναῖκα σώφρον' ἐν δόμοις ἔχων, 595
πασῶν κακίστην. οὐδ' ἄν, εἰ βούλοιτό τις, (595)
σώφρων γένοιτο Σπαρτιατίδων κόρη,
αἳ ξὺν νέοισιν, ἐξερημοῦσαι δόμους,
γυμνοῖσι μηροῖς καὶ πέπλοις ἀνειμένοις
590 δρόμους παλαίστρας τ', οὐκ ἀνασχετοὺς ἐμοὶ, 600
κοινὰς ἔχουσι. κᾆτα θαυμάζειν χρεὼν, (600)

576. οἰκοῦν M.

εἰ μὴ γυναῖκας σώφρονας παιδεύετε;
Ἑλένην ἔρεσθαι χρῆν τάδ', ἥτις ἐκ δόμων,
τὸν σὸν λιποῦσα φίλιον, ἐξεκώμασε
595 νεανίου μετ' ἀνδρὸς εἰς ἄλλην χθόνα. 605
κἄπειτ' ἐκείνης οὕνεκ' Ἑλλήνων ὄχλον (605)
τοσόνδ' ἀθροίσας ἦγαγες πρὸς Ἴλιον·
ἣν χρῆν σ' ἀποπτύσαντα μὴ κινεῖν δόρυ,
κακὴν ἐφευρόντ', ἀλλ' ἐᾷν αὐτοῦ μένειν,
600 μισθόν τε δόντα, μή ποτ' εἰς οἴκους λαβεῖν. 610
ἀλλ' οὔτι ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπούρισας· (610)
ψυχὰς δὲ πολλὰς κἀγαθὰς ἀπώλεσας,
παίδων τ' ἄπαιδας γραῦς ἔθηκας ἐν δόμοις,
πολιούς τ' ἀφείλου πατέρας εὐγενῆ τέκνα.
605 ὧν εἷς ἐγὼ δύστηνος, αὐθέντην δὲ σέ, 615
μιάστορ' ὥς τιν', ἐσδέδορκ' Ἀχιλλέως. (615)
ὃς οὐδὲ τρωθεὶς ἦλθες ἐκ Τροίας μόνος,
κάλλιστα τεύχη δ' ἐν καλοῖσι σάγμασιν
ὅμοι' ἐκεῖσε δεῦρό τ' ἤγαγες πάλιν·
610 κἀγὼ μὲν ἥδον τῷ γαμοῦντι, μήτε σοὶ 620
κῆδος ξυνάψαι, μήτε δώμασιν λαβεῖν (620)
κακῆς γυναικὸς πῶλον· ἐκφέρουσι γὰρ
μητρῷ' ὀνείδη. τοῦτο καὶ σκοπεῖτέ μοι,
μνηστῆρες, ἐσθλῆς θυγατέρ' ἐκ μητρὸς λαβεῖν.
615 πρὸς τοῖσδε δ' εἰς ἀδελφὸν οἷ' ἐφύβρισας, 625
σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέστατα; (625)
οὕτως ἔδεισας, μὴ οὐ κακὴν δάμαρτ' ἔχῃς·
ἑλὼν δὲ Τροίαν, — εἶμι γὰρ κἀνταῦθά σοι, —
οὐκ ἔκτανες γυναῖκα, χειρίαν λαβών·
620 ἀλλ' ὡς ἐσεῖδες μαστὸν, ἐκβαλὼν ξίφος, 630

617. ἔχοις Βτ.

φίλημ' ἐδέξω, προδότιν αἰκάλλων κύνα, (630)
ἥσσων πεφυκὼς Κύπριδος, ὦ κάκιστε σύ.
κἄπειτ' ἐς οἴκους τῶν ἐμῶν ἐλθὼν τέκνων
πορθεῖς ἁπάντων, καὶ γυναῖκα δυςτυχῆ
625 κτείνεις ἀτίμως παῖδά θ', ὃς κλάοντά σε 635
καὶ τὴν ἐν οἴκοις σὴν καταστήσει κόρην, (635)
κεἰ τρὶς νόθος πέφυκε. πολλάκις δέ τοι
ξηρὰ βαθεῖαν γῆν ἐνίκησε σπορᾷ,
νόθοι τε πολλοὶ γνησίων ἀμείνονες.
630 ἀλλ' ἐκκομίζου παῖδα. κύδιον βροτοῖς, 640
πένητα χρηστὸν, ἢ κακὸν καὶ πλούσιον, (640)
γαμβρὸν πεπᾶσθαι καὶ φίλον· σὺ δ' οὐδὲν εἶ.

ΧΟΡΟΣ.

σμικρᾶς ἀπ' ἀρχῆς νεῖκος ἀνθρώποις μέγα
γλῶσσ' ἐκπορίζει· τοῦτο δ' οἱ σοφοὶ βροτῶν
635 ἐξευλαβοῦνται, μὴ φίλοις τεύχειν ἔριν. 645

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί δῆτ' ἂν εἴποις τοὺς γέροντας, ὡς σοφοὶ, (645)
καὶ τοὺς φρονεῖν δοκοῦντας Ἕλλησίν ποτε;
ὅτ' ὢν σὺ Πηλεὺς, καὶ πατρὸς κλεινοῦ γεγώς,

* * *

κῆδος ξυνάψας, αἰσχρὰ μὲν σαυτῷ λέγεις,
640 ἡμῖν δ' ὀνείδη διὰ γυναῖκα βάρβαρον, 650
ἣν χρῆν σ' ἐλαύνειν τήνδ' ὑπὲρ Νείλου ῥοὰς
ὑπέρ τε Φᾶσιν καὶ πέρα Ἀκβαλεῖν ἀεὶ,
οὖσαν μὲν Ἠπειρῶτιν, οὐ πεσήματα
πλεῖσθ' Ἑλλάδος πέπτωκε δοριπετῆ νεκρῶν,

628. σπορά M. 638. κλεινοῦ, θεοῖς Br. 641. τῆλ' ὑπὲρ Br. 642. κἀμὲ παρακαλεῖν M. καὶ παρεκβαλεῖν Br. 644. δουριπετῆ M.

645 τοῦ σοῦ τε παιδὸς αἵματος κοινουμένην. 655
Πάρις γάρ, ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφν' Ἀχιλλέα, (655)
Ἕκτορος ἀδελφὸς ἦν, δάμαρ δ' ἥδ' Ἕκτορος.
καὶ τῇδε γ' εἰςέρχει σὺ ταὐτὸν ἐς στέγος,
καὶ ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον,
650 κτίκτειν δ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους ἐᾷς; 660
ἄγω, προνοίᾳ τῇ τε σῇ κἀμῇ, γέρον, (660)
κτανεῖν θέλων τήνδ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι.
καίτοι φέρ', — ἅψασθαι γὰρ οὐκ αἰσχρὸν λόγου, —
ἢν παῖς μὲν ἡ 'μὴ μὴ τέκῃ, ταύτης δ' ἄπο-
655 βλαστῶσι παῖδες, τῆςδε γῆς Φθιώτιδος 665
στήσεις τυράννους; βάρβαροι δ' ὄντες γένος (665)
Ἕλλησιν ἄρξουσ'; εἶτ' ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ,
μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἔνεστι νοῦς;
κἀκεῖνο νῦν ἄθρησον· εἰ σὺ παῖδα σὴν
660 δούς τῷ πολιτῶν, εἶτ' ἔπασχε τοιάδε, 670
σιγῇ κάθησ' ἄν; οὐ δοκῶ· ξένης δ' ὕπερ (670)
τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους;
καὶ μὴν ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει,
ἀδικουμένη πρὸς ἀνδρός· ὡς δ' αὕτως ἀνὴρ,
665 γυναῖκα μωραίνουσαν ἐν δόμοις ἔχων. 675
καὶ τῷ μέν ἐστιν ἐν χεροῖν μέγα σθένος, (675)
τῇ δ' ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις τὰ πράγματα.
οὐκοῦν δίκαιον τοῖς ἐμοῖς ἐμ' ὠφελεῖν.
γέρων, γέρων εἶ· τὴν δ' ἐμὴν στρατηγίαν
670 λέγων ἐμ' ὠφελοῖς ἄν, ἢ σιγῶν, πλέον. 680
Ἑλένη δ' ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν, (680)

645. τοῦ σοῦ δὲ Br. 650. ἐᾷς. 655. τούσδε γ. Br. 668. τοῖς ἐμοῖς ἐπωφ. M.

καὶ τοῦτο πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα·
ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης ἀΐστορες,
ἔβησαν ἐς τἀνδρεῖον· ἡ δ' ὁμιλία
675 πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος. 685
εἰ δ' ἐς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν ἐγὼ (685)
γυναικὸς ἔσχον μὴ κτανεῖν, ἐσωφρόνουν.
οὐδ' ἂν σε Φῶκον ἤθελον καταπτανεῖν.
ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν·
680 ἢν δ' ὀξυθυμῇς, σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλγία 690
μείζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἡ προμηθία. (690)

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθον ἤδη, — λῷστα γὰρ μακρῷ τάδε, —
λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα.

ΠΗΛΕΥΣ.

οἴ μοι, καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται!
685 ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατὸς, 695
οὐ τῶν πονούντων τοὔργον ἡγοῦνται τόδε, (695)
ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρνυται,
ὃς εἷς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ,
οὐδὲν πλέον δρῶν ἑνὸς, ἔχει πλείω λόγον.
690 σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι κατὰ πτόλιν, 700
φρονοῦσι δήμου μεῖζον, ὄντες οὐδένες· (700)
οἱ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρίῳ σοφώτεροι,
εἰ τόλμα προσγένοιτο βούλησίς θ' ἅμα.
ὡς καὶ σὺ σός τ' ἀδελφὸς ἐξωγκωμένοι
695 Τροίᾳ κάθησθε τῇ τ' ἐκεῖ στρατηγίᾳ, 705
μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπηρμένοι. (705)
δείξω δ' ἐγώ σοι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριν
μείζω νομίζειν Πηλέως ἐχθρόν ποτε,
εἰ μὴ φθερεῖ τῆσδ' ὡς τάχιστ' ἀπὸ στέγης

700 καὶ παῖς ἄτεκνος, ἣν ὅδ' ἐξ ἡμῶν γεγὼς 710
ἐλᾷ δι' οἴκων τήνδ' ἔπισπάσας κόμης· (710)
ἢ στεῖρος οὖσα μόσχος οὐκ ἀνέξεται
τίκτοντας ἄλλους, οὐκ ἔχουσ' αὐτὴ τέκνα.
ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δυςτυχεῖ παίδων πέρι,
705 ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων; 715
φθείρεσθε τῆςδε, δμῶες, ὡς ἂν ἐκμάθω, (715)
εἴ τίς με λύειν τῆςδε κωλύσει χέρας.
ἔπαιρε σαυτήν· ὡς ἐγώ, κἀίπερ τρέμων,
πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας ἐξανήσομαι.
710 ὦδ', ὦ κάκιστε, τῆςδ' ἐλυμήνω χέρας; 720
βοῦν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; (720)
ἢ μὴ ξίφος λαβοῦσ' ἀμυνάθοιτό σε,
ἔδεισας; ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος,
ξύλλυε δεσμὰ μητρός· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ
715 θρέψω μέγαν τοῖςδ' ἐχθρόν. εἰ δ' ἀπῆν δορὸς 725
τοῖς Σπαρτιάταις δόξα καὶ μάχης ἀγών, (725)
τἄλλ' ὄντες ἴστε μηδενὸς βελτίονες.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν ἔφυ
καὶ δυςφύλακτον ὀξυθυμίας ὕπο.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

720 ἄγαν προνωπὴς ἐς τὸ λοιδορεῖν φέρει· 730
ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μέν, ἐς Φθίαν μολὼν, (730)
οὔτ' οὖν τι δράσω φλαῦρον, οὔτε πείσομαι.
καὶ νῦν μέν, — οὐ γὰρ ἄφθονον σχολὴν ἔχω, —
ἄπειμ' ἐς οἴκους· ἔστι γάρ τις οὐ πρόσω
725 Σπάρτης πόλις τις, ἣ προτοῦ μὲν ἦν φίλη, 735
νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ· τήνδ' ἐπεξελθεῖν θέλω (735)

700. κ' ἡ παῖς ἄτ. Βr. 701. οἴκων τῶνδ' Βr. 718. πρ. γένος.

στρατηλατήσας χὐποχείριον λαβεῖν.
ὅταν δὲ τἀκεῖ θῶ κατὰ γνώμην ἐμὴν,
ἥξω. παρὼν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
730 γαμβροὺς διδάξω καὶ διδάξομαι λόγους. 740
κἂν μὲν κολάζῃ τήνδε, καὶ τολοιπὸν ᾖ (740)
σώφρων καθ᾽ ἡμᾶς, σώφρον᾽ ἀντιλήψεται·
θυμούμενος δὲ, τεύξεται θυμουμένων,
ἔργοισι δ᾽ ἔργα διάδοχ᾽ ἀντιλήψεται.
735 τοὺς σοὺς δὲ μύθους ῥᾳδίως ἐγὼ φέρω· 745
σκιὰ γὰρ ἀντίστοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις, (745)
ἀδύνατος οὐδὲν ἄλλο, πλὴν λέγειν μόνον.

ΠΗΛΕΥΣ.

ἡγοῦ, τέκνον, μοι δεῦρ᾽, ὑπ᾽ ἀγκάλαις σταθεὶς,
σύ τ᾽, ὦ τάλαινα· χείματος γὰρ ἀγρίου
740 τυχοῦσα λιμένας ἦλθες εἰς εὐηνέμους. 750

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὦ πρέσβυ, θεοί σοι δοῖεν εὖ καὶ τοῖσι σοῖς, (750)
σώσαντι παῖδα κἀμὲ τὴν δυσδαίμονα.
ὅρα δὲ, μὴ νῷν εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
πτήξαντες οἵδε πρὸς βίαν ἄγωσί με,
745 γέροντα μὲν σ᾽ ὁρῶντες, ἀσθενῆ δ᾽ ἐμὲ, 755
καὶ παῖδα τόνδε νήπιον· σκόπει τάδε, (755)
μὴ νῦν φυγόντες εἶθ᾽ ἁλῶμεν ὕστερον.

ΠΗΛΕΥΣ.

οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰσοίσεις λόγον.
χώρει. τίς ἡμῶν ἅψεται; κλάων ἄρα
750 ψαύσει. θεῶν γὰρ οὕνεκ᾽, ἱππικοῦ τ᾽ ὄχλου 760
πολλῶν θ᾽ ὁπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κάτα· (760)

736. σκιᾷ M. 739. χείμ. μὲν ἀγρ. Br. 743. μὴ νῦν M.
749. ὑμῶν. 750. θεοῦ M.

ἡμεῖς δ' ἔτ' ὀρθοί, κοὐ γέροντες, ὡς δοκεῖς,
ἀλλ' ἔς γε τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας μόνον,
τροπαῖον αὐταῦ στήσομαι, πρέσβυς περ ὤν.
755 πολλῶν νέων γὰρ κἂν γέρων εὔψυχος ᾖ 765
κρείσσων· τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; (765)

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ μὴ γενοίμαν, ἢ πατέρων ἀγαθῶν (στροφή.)
εἴην πολυκτήτων τε δόμων μέτοχος· 770
εἴ τι γὰρ ἂν πάσχοι τις ἀμήχανόν, (770)
760 ἀλκᾶς οὐ σπάνις εὐγενέταις·
κηρυσσομένοισι δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων
τιμὰ καὶ κλέος.
οὔτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν 775
ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἁ δ' ἀρετὰ (775)
765 καὶ θανοῦσι λάμπει.
κρεῖσσον δὲ νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν, (ἀντιστ.) 780
ἢ ξὺν φθόνῳ σφάλλειν δυνάμει τε δίκαν. (780)
ἡδὺ μὲν αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν,
ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει ξηρόν,
770 καὶ μὴν καὶ ὀνείδεσιν ἔγκειται δόμων. 785
ταύταν ᾔνεσα, (785)
ταύταν καὶ φέρομαι βιοτάν,
μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις
καὶ πόλει δύνασθαι. 790
775 Ὦ γέρον Αἰακίδα, (ἐπῳδός.) (790)
πείθομαι καὶ σὺν Λαπίθαισί σε Κενταύ-
ρων ὁμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ,

761. κηρυσσομένων M. κ—μένοις Br. 765. κἂν θ'. Br. 770. ὄνειδος ἄγκειται Br. 776. Λαπίθαις Br. 776. 7. Κενταύροις Br.

καὶ ἐπ' Ἀργῴου δορὸς Ἄξεινον ὑγρὰν
ἐκπερᾶσαι ποντίαν Ξυμπληγάδα 795
780 κλεινὰν ἐπὶ καυστολίαν, (795)
Ἰλιάδα τε πόλιν ὅτε πάρος
εὐδόκιμος [ὁ] Διὸς ἶνις
ἀμφέβαλεν φόνῳ, 800
κοινὰν τὰν εὔκλειαν ἔχοντ' (800)
785 Εὐρώπαν ἀφικέσθαι.

ΤΡΟΦΟΣ.

Ὦ φίλταται γυναῖκες, ὡς κακὸν κακῷ
διάδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται!
δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ἑρμιόνην λέγω, 805
πατρός τ' ἐρημωθεῖσα συννοίᾳ θ' ἅμα, (805)
790 οἷον δέδρακεν ἔργον, Ἀνδρομάχην κτανεῖν
καὶ παῖδα βουλεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
πόσιν τρέμουσα, μή 'ντὶ τῶν δεδραμένων
ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποσταλῇ, 810
ἢ κατθάνῃ, κτείνασα τοὺς οὐ χρὴ θανεῖν. (810)
795 μόλις δέ νιν, θέλουσαν ἀρτῆσαι δέρην,
εἴργουσι φύλακες δμῶες, ἔκ τε δεξιᾶς
ξίφη καθαρπάζουσιν ἐξαιρούμενοι.
οὕτω μέγ' ἀλγεῖ, καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα 815
ἔγνωκε πράξασ' οὐ καλῶς. ἐγὼ μὲν οὖν (815)
800 δέσποιναν εἴργουσ' ἀγχόνης κάμνω, φίλαι·
ὑμεῖς δὲ βᾶσαι τῶνδε δωμάτων ἔσω,
θανάτου νιν ἐκλύσασθε· τῶν γὰρ ἡθάδων
φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι. 820

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀκούομεν (820)

786. ΘΕΡΑΠ. 794. κτείνουσα — κτανεῖν Βr.

805 βοὴν, ἐφ᾽ οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλουσα σύ.
δείξειν δ᾽ ἔοικεν ἡ τάλαιν᾽, ὅσον στένει
πράξασα δεινά· δωμάτων γὰρ ἐκπερᾷ,
φεύγουσα χεῖρας προςπόλων, πόθῳ θανεῖν. 825

ΕΡΜΙΟΝΗ.

Ἰώ μοί μοι! (825)
810 σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε δάϊ᾽ ἀ-
μύγματα θήσομαι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν κατακτεῖ;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

αἶ αἶ αἶ αἶ! 830
ἔρρ᾽ αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν ἄπο, (830)
815 λεπτόμιτον φάρος.

ΤΡΟΦΟΣ.

τέκνον, κάλυπτε στέρνα, σύνδησαι πέπλοις.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τί δέ με δεῖ καλύπτειν πέπλοις στέρνα;
δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ καὶ ἄκρυπτα δε- 835
δράκαμεν πόσιν. (835)

ΤΡΟΦΟΣ.

820 ἀλγεῖς, φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σεθεν;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

κατὰ μὲν οὖν στένω δαΐας τόλμας,
ἂν ἔρεξ᾽ ὦ κατάρατος ἐγὼ, κατα- 840
ρατος ἀνδράσιν.

ΤΡΟΦΟΣ.

συγγνώσεταί σοι τήνδ᾽ ἁμαρτίαν πόσις. (840)

817. τί δ᾽ ἐμὲ δεῖ στέρνα καλ. πέπλοις; Βr. 823. κατὰ ἀνθρώποις. Βr. 824. τὴν ἁμ. Βr.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

825 τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἠγρεύσω;
ἀπόδος, ὦ φίλη, ἀπόδος, ἵν' ἀνταίαν
ἐρείσω πλαγάν· τί με βρόχων εἴργεις; 845

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλλ' εἴ σ' ἀφείην μὴ φρονοῦσαν, ὡς θάνοις —

ΕΡΜΙΟΝΗ.

οἴμοι πότμου! ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ;
830 ποῦ δ' εἰς πέτρας ἄερ-
θῶ κατὰ πόντον ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων, 850
ἵνα θανοῦσα νερτέροισιν μέλω; (850)

ΤΡΟΦΟΣ.

τί ταῦτα μοχθεῖς; συμφοραὶ θεήλατοι
πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότ' ἦλθον, ἢ τότε.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

835 Ἔλιπες, ἔλιπες, ὦ πάτερ, μ' ἐπακτίαν
ὡσεὶ μονάδ' ἔρημον οὖσαν 855
ἐναλίου κώπας. (855)
ὄλεῖ μ', ὀλεῖ με [δηλαδὴ πόσις.]
οὐκέτι τᾷδ' ἐνοικήσω
840 νυμφιδίῳ στέγᾳ.
τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμάθω; 860
ἢ δούλα δούλας γούνασι προσπέσω (860)
Φθιάδος ἐκ γᾶς;
κυανόπτερος ὄρνις εἴθ' εἴην,

825. τὸ ξίφος ἐκ χερὸς Br. 828. ἀλλ' ἤ σ' ἀφ. M. ἀλλ' ἤ σ' ἀφ. Br. 832. νερτέροισι. 835. μ' om. M. 838. δηλαδὴ πόσις om. M. 841. ὁρμαθῶ Br. 842. δούλα δούλοις M. γόναδι Br. 843. Ἀσιάδος ἐκ γ. Br.

645 τοῦ σοῦ τε παιδὸς αἵματος κοινουμένην. 655
Πάρις γάρ, ὃς σὸν παῖδ' ἔπεφν' Ἀχιλλέα, (655)
Ἕκτορος ἀδελφὸς ἦν, δάμαρ δ' ἥδ' Ἕκτορος.
καὶ τῇδε γ' εἰσέρχει σὺ ταὐτὸν ἐς στέγος,
καὶ ξυντράπεζον ἀξιοῖς ἔχειν βίον,
650 κτίκτειν δ' ἐν οἴκοις παῖδας ἐχθίστους ἐᾷς; 660
ἁγὼ, προνοίᾳ τῇ τε σῇ κἀμῇ, γέρον, (660)
κτανεῖν θέλων τήνδ' ἐκ χερῶν ἁρπάζομαι.
καίτοι φέρ', — ἅψασθαι γὰρ οὐκ αἰσχρὸν λόγου, —
ἢν παῖς μὲν ἡ μὴ μὴ τέκῃ, ταύτης δ' ἄπο-
655 βλαστῶσι παῖδες, τῆσδε γῆς Φθιώτιδος 665
στήσεις τυράννους; βάρβαροι δ' ὄντες γένος (665)
Ἕλλησιν ἄρξουσ'; εἶτ' ἐγὼ μὲν οὐ φρονῶ,
μισῶν τὰ μὴ δίκαια, σοὶ δ' ἔνεστι νοῦς;
κἀκεῖνο νῦν ἄθρησον· εἰ σὺ παῖδα σὴν
660 δούς τῷ πολιτῶν, εἶτ' ἔπασχε τοιάδε, 670
σιγῇ κάθησ' ἄν; οὐ δοκῶ· ξένης δ' ὕπερ (670)
τοιαῦτα λάσκεις τοὺς ἀναγκαίους φίλους;
καὶ μὴν ἴσον γ' ἀνήρ τε καὶ γυνὴ σθένει,
ἀδικουμένη πρὸς ἀνδρός· ὡς δ' αὔτως ἀνὴρ,
665 γυναῖκα μωραίνουσαν ἐν δόμοις ἔχων. 675
καὶ τῷ μέν ἐστιν ἐν χεροῖν μέγα σθένος, (675)
τῇ δ' ἐν γονεῦσι καὶ φίλοις τὰ πράγματα.
οὐκοῦν δίκαιον τοῖς ἐμοῖς ἐμ' ὠφελεῖν.
γέρων, γέρων εἶ· τὴν δ' ἐμὴν στρατηγίαν
670 λέγων ἐμ' ὠφελοῖς ἄν, ἢ σιγῶν, πλέον. 680
Ἑλένη δ' ἐμόχθησ' οὐχ ἑκοῦσ', ἀλλ' ἐκ θεῶν, (680)

645. τοῦ σοῦ δὲ Br. 650. ἐᾷς. 655. τούσδε γ. Br. 668. τοῖς ἐμοῖς ἐπωφ. M.

καὶ τοῦτο πλεῖστον ὠφέλησεν Ἑλλάδα·
ὅπλων γὰρ ὄντες καὶ μάχης αἴστορες,
ἔβησαν ἐς τἀνδρεῖον· ἡ δ' ὑμιλία
675 πάντων βροτοῖσι γίγνεται διδάσκαλος. 685
εἰ δ' ἐς πρόσοψιν τῆς ἐμῆς ἐλθὼν ἐγὼ (685)
γυναικὸς ἔσχον μὴ κτανεῖν, ἐσωφρόνουν.
οὐδ' ἂν σε Φῶκον ἤθελον κατακτανεῖν.
ταῦτ' εὖ φρονῶν σ' ἐπῆλθον, οὐκ ὀργῆς χάριν·
680 ἢν δ' ὀξυθυμῇς, σοὶ μὲν ἡ γλωσσαλγία 690
μείζων, ἐμοὶ δὲ κέρδος ἡ προμηθία. (690)

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθον ἤδη, — λῷστα γὰρ μακρῷ τάδε, —
λόγων ματαίων, μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα.

ΠΗΛΕΥΣ.

οἴ μοι, καθ' Ἑλλάδ' ὡς κακῶς νομίζεται!
685 ὅταν τροπαῖα πολεμίων στήσῃ στρατὸς, 695
οὐ τῶν πονούντων τοῦργον ἡγοῦνται τόδε, (695)
ἀλλ' ὁ στρατηγὸς τὴν δόκησιν ἄρνυται,
ὃς εἷς μετ' ἄλλων μυρίων πάλλων δόρυ,
οὐδὲν πλέον ὁρῶν ἑνὸς, ἔχει πλείω λόγον.
690 σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἥμενοι κατὰ πτόλιν, 700
φρονοῦσι δήμου μεῖζον, ὄντες οὐδένες· (700)
οἱ δ' εἰσὶν αὐτῶν μυρίῳ σοφώτεροι,
εἰ τόλμα προσγένοιτο βούλησίς θ' ἅμα.
ὡς καὶ σὺ σός τ' ἀδελφὸς ἐξωγκωμένοι
695 Τροίᾳ κάθησθε τῇ τ' ἐκεῖ στρατηγίᾳ, 705
μόχθοισιν ἄλλων καὶ πόνοις ἐπῃρμένοι. (705)
δείξω δ' ἐγώ σοι μὴ τὸν Ἰδαῖον Πάριν
μείζω νομίζειν Πηλέως ἐχθρόν ποτε,
εἰ μὴ φθερεῖ τῆσδ' ὡς τάχιστ' ἀπὸ στέγης

700 καὶ παῖς ἄτεκνος, ἢν ὅδ' ἐξ ἡμῶν γεγὼς 710
ἐλᾷ δι' οἴκων τήνδ' ἐπισπάσας κόμης· (710)
ἢ στεῖρος οὖσα μόσχος οὐκ ἀνέξεται
τίκτοντας ἄλλους, οὐκ ἔχουσ' αὐτὴ τέκνα.
ἀλλ' εἰ τὸ κείνης δυςτυχεῖ παίδων πέρι,
705 ἄπαιδας ἡμᾶς δεῖ καταστῆναι τέκνων; 715
φθείρεσθε τῆςδε, δμῶες, ὡς ἂν ἐκμάθω, (715)
εἴ τίς με λύειν τῆςδε κωλύσει χέρας.
ἔπαιρε σαυτήν· ὡς ἐγὼ, κἀίπερ τρέμων,
πλεκτὰς ἱμάντων στροφίδας ἐξανήσομαι.
710 ὦδ', ὦ κάκιστε, τῆςδ' ἐλυμήνω χέρας; 720
βοῦν ἢ λέοντ' ἤλπιζες ἐντείνειν βρόχοις; (720)
ἢ μὴ ξίφος λαβοῦσ' ἀμυνάθοιτό σε,
ἔδεισας; ἕρπε δεῦρ' ὑπ' ἀγκάλας, βρέφος,
ξύλλυε δεσμὰ μητρός· ἐν Φθίᾳ σ' ἐγὼ
715 θρέψω μέγαν τοῖςδ' ἐχθρόν. εἰ δ' ἀπῆν δορὸς 725
τοῖς Σπαρτιάταις δόξα καὶ μάχης ἀγών, (725)
τἄλλ' ὄντες ἴστε μηδενὸς βελτίονες.

ΧΟΡΟΣ.

ἀνειμένον τι χρῆμα πρεσβυτῶν ἔφυ
καὶ δυςφύλακτον ὀξυθυμίας ὕπο.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

720 ἄγαν προνωπὴς ἐς τὸ λοιδορεῖν φέρει· 730
ἐγὼ δὲ πρὸς βίαν μὲν, ἐς Φθίαν μολὼν, (730)
οὔτ' οὖν τι δράσω φλαῦρον, οὔτε πείσομαι.
καὶ νῦν μέν, — οὐ γὰρ ἄφθονον σχολὴν ἔχω, —
ἄπειμ' ἐς οἴκους· ἔστι γάρ τις οὐ πρόσω
725 Σπάρτης πόλις τις, ἣ προτοῦ μὲν ἦν φίλη, 735
νῦν δ' ἐχθρὰ ποιεῖ· τήνδ' ἐπεξελθεῖν θέλω (735)

700. ἢ ἡ παῖς ἄτ. Βρ. 701. οἴκων τῶνδ' Βρ. 718. πρ. γένος.

στρατηλατήσας χύποχείριον λαβεῖν.
ὅταν δὲ τἀκεῖ θῷ κατὰ γνώμην ἐμὴν,
ἥξω. παρὼν δὲ πρὸς παρόντας ἐμφανῶς
730 γαμβροὺς διδάξω καὶ διδάξομαι λόγους. 740
κἂν μὲν κολάζῃ τήνδε, καὶ τολοιπὸν ᾖ (740)
σώφρων καθ' ἡμᾶς, σώφρον' ἀντιλήψεται·
θυμούμενος δὲ, τεύξεται θυμουμένων,
ἔργοισι δ' ἔργα διάδοχ' ἀντιλήψεται.
735 τοὺς σοὺς δὲ μύθους ῥᾳδίως ἐγὼ φέρω· 745
σκιὰ γὰρ ἀντίστοιχος ὡς φωνὴν ἔχεις, (745)
ἀδύνατος οὐδὲν ἄλλο, πλὴν λέγειν μόνον.

ΠΗΛΕΥΣ.

ἡγοῦ, τέκνον, μοι δεῦρ', ὑπ' ἀγκάλαις σταθεὶς,
σύ τ', ὦ τάλαινα· χείματος γὰρ ἀγρίου
740 τυχοῦσα λιμένας ἦλθες εἰς εὐηνέμους. 750

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὦ πρέσβυ, θεοί σοι δοῖεν εὖ καὶ τοῖσι σοῖς, (750)
σώσαντι παῖδα κἀμὲ τὴν δυςδαίμονα.
ὅρα δὲ, μὴ νῶν εἰς ἐρημίαν ὁδοῦ
πτήξαντες οἶδε πρὸς βίαν ἄγωσί με,
745 γέροντα μὲν σ' ὁρῶντες, ἀσθενῆ δ' ἐμὲ, 755
καὶ παῖδα τόνδε νήπιον· σκόπει τάδε, (755)
μὴ νῦν φυγόντες εἶθ' ἁλῶμεν ὕστερον.

ΠΗΛΕΥΣ.

οὐ μὴ γυναικῶν δειλὸν εἰςοίσεις λόγον.
χώρει. τίς ἡμῶν ἅψεται; κλάων ἄρα
750 ψαύσει. θεῶν γὰρ οὕνεχ', ἱππικοῦ τ' ὄχλου 760
πολλῶν θ' ὁπλιτῶν ἄρχομεν Φθίαν κάτα· (760)

736. σκιᾷ M. 739. χείμ. μὲν ἀγρ. Br. 743. μὴ νῦν M.
749. ὑμῶν. 750. θεοῦ M.

ἡμεῖς δ' ἔτ' ὀρθοί, κοὐ γέραντες, ὡς δοκεῖς,
ἀλλ' ἔς γε τοιόνδ' ἄνδρ' ἀποβλέψας μόνον,
τροπαῖον αὐταῦ στήσομαι, πρέσβυς περ ὤν.
755 πολλῶν νέων γὰρ κἂν γέρων εὔψυχος ᾖ 765
κρείσσων· τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν; (765)

ΧΟΡΟΣ.

Ἦ μὴ γενοίμαν, ἢ πατέρων ἀγαθῶν (στροφή.)
εἴην πολυκτήτων τε δόμων μέτοχος· 770
εἴ τι γὰρ ἂν πάσχοι τις ἀμήχανόν, (770)
760 ἀλκᾶς οὐ σπάνις εὐγενέταις·
κηρυσσομένοισι δ' ἀπ' ἐσθλῶν δωμάτων
τιμὰ καὶ κλέος.
οὗτοι λείψανα τῶν ἀγαθῶν 775
ἀνδρῶν ἀφαιρεῖται χρόνος· ἁ δ' ἀρετὰ (775)
765 καὶ θανοῦσι λάμπει.
κρεῖσσον δὲ νίκαν μὴ κακόδοξον ἔχειν, (ἀντιστ.) 780
ἢ ξὺν φθόνῳ σφάλλειν δυνάμει τε δίκαν. (780)
ἡδὺ μὲν αὐτίκα τοῦτο βροτοῖσιν,
ἐν δὲ χρόνῳ τελέθει ξηρόν,
770 καὶ μὴν καὶ ὀνείδεσιν ἔγκειται δόμων. 785
ταύταν ἥνεσα, (785)
ταύταν καὶ φέρομαι βιοτάν,
μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις
καὶ πόλει δύνασθαι. 790
775 Ὦ γέρον Αἰακίδα, (ἐπῳδός.) (790)
πείθομαι καὶ σὺν Λαπίθαισί σε Κενταύ-
ρων ὁμιλῆσαι δορὶ κλεινοτάτῳ,

761. κηρυσσομένων M. κ—μένοις Br. 765. κἂν θ'. Br. 770. ὄνειδος ἄγκειται Br. 776. Λαπίθαις Br. 776. 7. Κενταύροις Br.

καὶ ἐπ' Ἀργῴου δορὸς Ἄξεινον ὑγρὰν
ἐκπερᾶσαι ποντίαν Ξυμπληγάδα 795
780 κλεινὰν ἐπὶ ναυστολίαν, (795)
Ἰλιάδα τε πόλιν ὅτε πάρος
εὐδόκιμος [ὁ] Διὸς ἶνις
ἀμφέβαλεν φόνῳ, 800
κοινὰν τὰν εὔκλειαν ἔχοντ' (800)
785 Εὐρώπαν ἀφικέσθαι.

ΤΡΟΦΟΣ.

Ὦ φίλταται γυναῖκες, ὡς κακὸν κακῷ
διάδοχον ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ πορσύνεται!
δέσποινα γὰρ κατ' οἶκον, Ἑρμιόνην λέγω, 805
πατρός τ' ἐρημωθεῖσα συννοίᾳ θ' ἅμα, (805)
790 οἷον δέδρακεν ἔργον, Ἀνδρομάχην κτανεῖν
καὶ παῖδα βουλεύσασα, κατθανεῖν θέλει,
πόσιν τρέμουσα, μὴ 'ντὶ τῶν δεδραμένων
ἐκ τῶνδ' ἀτίμως δωμάτων ἀποσταλῇ, 810
ἢ κατθάνῃ, κτείνασα τοὺς οὐ χρὴ θανεῖν. (810)
795 μόλις δέ νιν, θέλουσαν ἀρτῆσαι δέρην,
εἴργουσι φύλακες δμῶες, ἔκ τε δεξιᾶς
ξίφη καθαρπάζουσιν ἐξαιρούμενοι.
οὕτω μέγ' ἀλγεῖ, καὶ τὰ πρὶν δεδραμένα 815
ἔγνωκε πράξασ' οὐ καλῶς. ἐγὼ μὲν οὖν (815)
800 δέσποιναν εἴργουσ' ἀγχόνης κάμνω, φίλαι·
ὑμεῖς δὲ βᾶσαι τῶνδε δωμάτων ἔσω,
θανάτου νιν ἐκλύσασθε· τῶν γὰρ ἡθάδων
φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι. 820

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ἐν οἴκοις προσπόλων ἀκούομεν (820)

786. ΘΕΡΑΠ. 794. κτείνουσα — κτανεῖν Βr.

805 βοὴν, ἐφ' οἷσιν ἦλθες ἀγγέλλουσα σύ.
δείξειν δ' ἔοικεν ἡ τάλαιν', ὅσον στένει
πράξασα δεινά· δωμάτων γὰρ ἐκπερᾷ,
φεύγουσα χεῖρας προςπόλων, πόθῳ θανεῖν. 825

ΕΡΜΙΟΝΗ.

Ἰώ μοί μοι! (825)
810 σπάραγμα κόμας ὀνύχων τε δαΐ' ἀ-
μύγματα θήσομαι.

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖ, τί δράσεις; σῶμα σὸν κατακιεῖ;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

αἴ αἴ αἴ αἴ! 830
ἔρρ' αἰθέριον πλοκάμων ἐμῶν ἄπο, (830)
815 λεπτόμιτον φάρος.

ΤΡΟΦΟΣ.

τέκνον, κάλυπτε στέρνα, σύνδησαι πέπλοις.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τί δέ με δεῖ καλύπτειν πέπλοις στέρνα;
δῆλα καὶ ἀμφιφανῆ καὶ ἄκρυπτα δε- 835
δράκαμεν πόσιν. (835)

ΤΡΟΦΟΣ.

820 ἀλγεῖς, φόνον ῥάψασα συγγάμῳ σεθεν;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

κατὰ μὲν οὖν στένω δαΐας τόλμας,
ἂν ἔρεξ' ὦ κατάρατος ἐγὼ, κατα- 840
ρατος ἀνδράσιν.

ΤΡΟΦΟΣ.

συγγνώσεταί σοι τήνδ' ἁμαρτίαν πόσις. (840)

817. τί δ' ἐμὲ δεῖ στέρνα καλ. πέπλοις; Βr. 823. κατὰ ἀνθρώποις. Βr. 824. τὴν ἁμ. Βr.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

825 τί μοι ξίφος ἐκ χειρὸς ἠγρεύσω;
ἀπόδος, ὦ φίλη, ἀπόδος, ἵν' ἀνταίαν
ἐρείσω πλαγάν· τί με βρόχων εἴργεις; 845

ΤΡΟΦΟΣ.

ἀλλ' εἴ σ' ἀφείην μὴ φρονοῦσαν, ὡς θάνοις —

ΕΡΜΙΟΝΗ.

οἴμοι πότμου! ποῦ μοι πυρὸς φίλα φλόξ;
830 ποῦ δ' εἰς πέτρας ἄερ-
θῶ κατὰ πόντον ἢ καθ' ὕλαν ὀρέων, 850
ἵνα θανοῦσα νερτέροισιν μέλω; (850)

ΤΡΟΦΟΣ.

τί ταῦτα μοχθεῖς; συμφοραὶ θεήλατοι
πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότ' ἦλθον, ἢ τότε.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

835 Ἔλιπες, ἔλιπες, ὦ πάτερ, μ' ἐπακτίαν
ὡς ἐμονάδ' ἔρημον οὖσαν 855
ἐναλίου κώπας. (855)
ὀλεῖ μ', ὀλεῖ με [δηλαδὴ πόσις.]
οὐκέτι τᾷδ' ἐνοικήσω
840 νυμφιδίῳ στέγᾳ.
τίνος ἀγαλμάτων ἱκέτις ὁρμάθω; 860
ἢ δούλα δούλας γούνασι προσπέσω (860)
Φθιάδος ἐκ γᾶς;
κυανόπτερος ὄρνις εἴθ' εἴην,

825. τὸ ξίφος ἐκ χερὸς Br. 828. ἀλλ' ἤ σ' ἀφ. M. ἀλλ' ἤ σ' ἀφ. Br. 832. νερτέροισι. 835. μ' om. M. 838. δηλαδὴ πόσις om. M. 841. ὁρμαθῶ Br. 842. δούλα δούλοις M. γόνασι Br. 843. Ἀσιάδος ἐκ γ. Br.

845 ἦ πευκᾶεν σκάφος, ἅ
διὰ Κυανέας ἐπέρασεν ἀκτὰς 865
πρωτόπλοος πλάτα. (865)

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖ, τὸ λίαν οὔτ' ἐκεῖν' ἐπῄνεσα,
ὅτ' ἐς γυναῖκα Τρῳάδ' ἐξημάρτανες,
850 οὔτ' αὖ τὸ νῦν σου δεῖμ', ὃ δειμαίνεις ἄγαν.
οὐχ ὧδε κῆδος σὸν διώσεται πόσις, 870
φαύλοις γυναικὸς βαρβάρου πεισθεὶς λόγοις. (870)
οὐ γάρ τί σ' αἰχμάλωτον ἐκ Τροίας ἔχει,
ἀλλ' ἀνδρὸς ἐσθλοῦ παῖδα, σὺν πολλοῖς λαβὼν
855 ἔδνοισι, πόλεώς τ' οὐ μέσως εὐδαίμονος.
πατὴρ δέ σ' οὐχ ὧδ', ὡς σὺ δειμαίνεις, τέκνον, 875
προδοὺς ἐάσει δωμάτων τῶνδ' ἐκπεσεῖν. (875)
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω, μηδὲ φαντάζου δόμων
πάροιθε τῶνδε, μή τιν' αἰσχύνην λάβῃς,
860 πρόσθεν μελάθρων τῶνδ' ὁρωμένη, τέκνον.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὅδ' ἀλλόχρως τις ἔκδημος ξένος 880
σπουδῇ πρὸς ἡμᾶς βημάτων πορεύεται. (880)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξέναι γυναῖκες, ἦ τάδ' ἔστ' Ἀχιλλέως
παιδὸς μέλαθρα καὶ τυραννικαὶ στέγαι;

ΧΟΡΟΣ.

865 ἔγνως· ἀτὰρ τίς ὤν γε πυνθάνει τάδε;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Ἀγαμέμνονός τε καὶ Κλυταιμνήστρας τόκος, 885
ὄνομα δ' Ὀρέστης· ἔρχομαι δὲ πρὸς Διὸς (885)

846. ἐπέρασ' M. 847. πρωτόπλους M. 860. μελάθρων ὧδ' Br. 862. δωμάτων.

μαντεῖα Δωδωναῖ. ἐπεὶ δ' ἀφικόμην
Φθίαν, δοκεῖ μοι ξυγγενοῦς μαθεῖν πέρι
870 γυναικὸς, εἰ ζῇ κεὐτυχοῦσα τυγχάνει
ἡ Σπαρτιᾶτις Ἑρμιόνη· τηλουρὰ γὰρ 890
ναίουσ' ἀφ' ἡμῶν πεδί' ὅμως ἐστὶν φίλη. (890)

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ὦ ναυτίλοισι χείματος λιμὴν φανεὶς,
Ἀγαμέμνονος παῖ, πρός σε τῶνδε γουνάτων,
875 οἴκτειρον ἡμᾶς, ὧν ἐπισκοπεῖς τύχας,
πράσσοντας οὐκ εὖ. στεμμάτων δ' οὐχ ἥσσονας 895
σοῖς προστίθημι γόνασιν ὠλένας ἐμάς. (895)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

(ἔα) τί χρῆμα; μῶν ἐσφάλμεθ', ἢ ἐναφῶς ὁρῶ
δόμων ἄνασσαν τήνδε Μενέλεω κόρην;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

880 ἥνπερ μόνην γε Τυνδαρὶς τίκτει κόρη 900
Ἑλένη κατ' οἴκους πατρί· μηδὲν ἀγνόει.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ Φοῖβ' ἀκέστωρ, πημάτων δοίης λύσιν! (900)
τί χρῆμα; πρὸς θεῶν ἢ βροτῶν πάσχεις κακά;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τὰ μὲν πρὸς ἡμῶν, τὰ δὲ πρὸς ἀνδρὸς, ὅς μ' ἔχει,
885 τὰ δ' ἐκ θεῶν του. πανταχῇ δ' ὀλώλαμεν. 905

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίς οὖν ἂν εἴη, μὴ πεφυκότων γέ πω
παίδων, γυναικὶ συμφορὰ, πλὴν ἐς λέχος; (905)

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τοῦτ' αὐτὸ καὶ νοσοῦμεν· εὖ μ' ὑπηγάγου.

873. ΘΕΡ. M. 879. ἂν. τῶνδε Br.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἄλλην τιν' εὐνὴν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

890 τὴν αἰχμάλωτον, Ἕκτορος ξυνευνέτιν. 910

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κακόν γ' ἔλεξας, [ἕν'] ἄνδρα δίσσ' ἔχειν λέχη.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

τοιαῦτα ταῦτα. κᾆτ' ἔγωγ' ἠμυνάμην. (910)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μῶν ἐς γυναῖκ' ἔρραψας, οἷα δὴ γυνή;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

φόνον γ' ἐκείνῃ καὶ τέκνῳ νοθαγενεῖ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

895 κἄκτεινας, ἤ τις ξυμφορά σ' ἀφείλετο; 915

ΕΡΜΙΟΝΗ.

γέρων γε Πηλεύς, τοὺς κακίονας σέβων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σοὶ δ' ἦν τις ὅστις τοῦδ' ἐκοινώνει φόνου; (915)

ΕΡΜΙΟΝΗ.

πατήρ γ' ἐπ' αὐτὸ ταῦτ' ἀπὸ Σπάρτης μολών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κἄπειτα τοῦ γέροντος ἡσσήθη χερί;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

900 αἰδοῖ γε· καί μ' ἔρημον οἴχεται λιπών. 920

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ξυνῆκα· ταρβεῖς τοῖς δεδραμένοις πόσιν.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

ἔγνως· ὀλεῖ γάρ μ' ἐνδίκως. τί δεῖ λέγειν; (920)
ἀλλ' ἄντομαί σε, Δία καλοῦσ' Ὁμόγνιον,

891. ἕν' om. Br. 899. ἡττήθη M.

πέμψον με χώρας τῆςδ' οποι προσωτάτω,
905 ἢ πρὸς πατρῷον μέλαθρον· ὡς δοκοῦσί μοι 925
δόμοι γ' ἐλαύνειν, φθέγμ' ἔχοντες, οἷδε με,
μισεῖ τε γαῖα Φθιάς· εἰ δ' ἥξει πάρος, (925)
Φοίβου λιπὼν μαντεῖον, ἐς δόμους πάσις,
κτενεῖ μ' ἐπ' αἰσχίστοισιν, ἢ δουλεύσομεν
910 νόθοισι λέκτροις, ὧν ἔδέσποζον προτοῦ. 930

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πῶς οὖν τάδ', ὡς εἴποι τις, ἐξημάρτανες;

ΕΡΜΙΟΝΗ.

κακῶν γυναικῶν εἴςοδοί μ' ἀπώλεσαν, (930)
αἵ μοι λέγουσαι τούςδ' ἐχαύνωσαν λόγους·
Σὺ τὴν κακίστην αἰχμάλωτον ἐν δόμοις
915 δούλην ἀνέξει σοὶ λέχους κοινουμένην; 935
μὰ τὴν ἄναασαν, οὐκ ἂν ἔν γ' ἐμοῖς δόμοις
βλέπουσ' ἂν αὐγὰς τἄμ' ἐκαρποῦτ' ἂν λέχη. (935)
κἀγὼ κλύουσα τούςδε Σειρήνων λόγους,
σοφῶν, πανούργων, ποικίλων λαλημάτων,
920 ἐξηνεμώθην μωρίᾳ. τί γάρ μ' ἐχρῆν 940
πόσιν φυλάσσειν, ᾗ παρῆν, ὅσων ἔδει,
πολὺς μὲν ὄλβος, δωμάτων δ' ἠνάσσομεν; (940)
παῖδας δ' ἐγὼ μὲν γνησίους ἔτικτον ἄν,
ἡ δ' ἡμιδούλους τοῖς ἐμοῖς, νοθαγενεῖς.
925 ἀλλ' οὔποτ', οὔποτ',—οὐ γὰρ εἰςάπαξ ἐρῶ,— 945
χρὴ τούς γε νοῦν ἔχοντας, οἷς ἐστὶν γυνή,
πρὸς τὴν ἐν οἴκοις ἄλοχον ἐςφοιτᾷν ἐᾷν (945)
γυναῖκας· αὗται γὰρ διδάσκαλοι κακῶν·
ἡ μέν τι κερδαίνουσα σύμφθείρει λέχος,
930 ἡ δ' ἀμπλακοῦσα συγγνασεῖν αὐτῇ θέλει, 950

905. δοκοῦσί γε Βτ. 907. Φθίας Μ.

πολλαὶ δὲ μαργότητι. κἄντεῦθεν δόμοι
νοσοῦσιν ἀνδρῶν. πρὸς τάδ' εὖ φυλάσσετε (950)
κλῄθροισι καὶ μοχλοῖσι δωμάτων πύλας·
ὑγιὲς γὰρ οὐδὲν αἱ θύραθεν εἴσοδοι
935 δρῶσιν γυναικῶν, ἀλλὰ πολλὰ καὶ κακά. 955

ΧΟΡΟΣ.

ἄγαν ἐφῆκας γλῶσσαν ἐς τὸ σύμφυτον.
ξυγγνωστὰ μέν νυν σοὶ τάδ', ἀλλ' ὅμως χρεὼν (955)
κοσμεῖν γυναῖκας τὰς γυναικείους νόσους.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σοφόν τι χρῆμα τοῦ διδάξαντος βροτοὺς,
940 λόγους ἀκούειν τῶν ἐναντίων πάρα· 960
ἐγὼ γὰρ εἰδὼς τῶνδε σύγχυσιν δόμων
ἔριν τε τὴν σὴν καὶ γυναικὸς Ἕκτορος, (960)
φυλακὰς ἔχων ἔμιμνον, εἴτ' αὐτοῦ μενεῖς,
εἴτ' ἐκφοβηθεῖσ' αἰχμαλωτίδος φόβῳ
945 γυναικὸς οἴκων τῶνδ' ἀπηλλάχθαι θέλεις. 965
ἦλθον δὲ, σὰς μὲν οὐ σέβων ἐπιστολὰς,
εἰ δ' ἐνδιδοίης, ὥσπερ ἐνδίδως, λόγους, (965)
πέμψων σ' ἀπ' οἴκων τῶνδ'. ἐμὴ γὰρ οὖσα πρὶν
σὺν τῷδε ναίεις ἀνδρὶ σοῦ πατρὸς κάκῃ,
950 ὃς, πρὶν τὰ Τροίας ἐσβαλεῖν ὁρίσματα, 970
γυναῖκ' ἐμοὶ δοὺς σ' εἶθ' ὑπέσχεθ' ὕστερον
τῷ νῦν σ' ἔχοντι, Τρῳάδ' εἰ πέρσοι πόλιν. (970)
ἐπεὶ δ' Ἀχιλλέως δεῦρ' ἐνόστησεν γόνος,
αὖ μὲν συνέγνων πατρὶ, τὸν δ' ἐλισσόμην
955 γάμους ἀφεῖναι σοὺς, ἐμὰς λέγων τύχας 975

936. ἄγαν γ' ἐφ'. M. 837. μὲν οὖν M. 943. οὐ μίμνον Br. 946. τὰς σὰς οὐ μένων ἐπιστ. M. 947. λόγοις Br. 948. πέμψω M. 951. σ' om. M. ἐμοί σε δοὺς ὑπέσχ. Br.

καὶ τὸν παρόντα δαίμον', ὡς φίλων μέν ἂν
γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' οὐ ῥᾴδιον, (975)
φεύγων ἀπ' οἴκων, ἃς ἐγὼ φεύχω φυγάς.
ὁ δ' ἦν ὕβριστὴς ἔς τ' ἐμῆς μητρὸς φόνον
960 τάς θ' αἱματωποὺς θεὰς ὀνειδίζων ἐμοί. 980
κἀγὼ ταπεινὸς ὢν τύχαις ταῖς οἴκοθεν
ἤλγουν μέν, ἤλγουν, ξυμφοραῖς δ' ἠνειχόμην, (980)
σῶν δὲ στερηθεὶς ᾠχόμην ἄκων γάμων.
νῦν οὖν, ἐπειδὴ περιπετεῖς ἔχεις τύχας,
965 καὶ ξυμφορὰν τήνδ' ἐς πεσοῦσ' ἀμηχανεῖς, 985
ἄξω σ' ἀπ' οἴκων καὶ πατρὸς δώσω χερί.
τὸ συγγενές γὰρ δεινὸν, ἔν τε τοῖς κακοῖς (985)
οὐκ ἔστιν οὐδὲν κρεῖσσον οἰκείου φίλου.

ΕΡΜΙΟΝΗ.

νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς
970 μέριμναν ἕξει, κοὐκ ἐμὸν κρίνειν τάδε. 990
ἀλλ' ὡς τάχιστα τῶνδέ μ' ἔκπεμψον δόμων,
μὴ φθῇ με προσβὰς δῶμα καὶ μολὼν πόσις, (990)
ἢ παιδὸς οἴκους μ' ἐξερημοῦσαν μαθὼν
Πηλεὺς μετέλθῃ πωλικοῖς διώγμασιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

975 θάρσει γέροντος χεῖρα· τὸν δ' Ἀχιλλέως 995
μηδὲν φοβηθῇς παῖδ', ὅσ' εἰς ἐμ' ὕβρισεν.
τοία γὰρ αὐτῷ μηχανὴ πεπλεγμένη (995)
βρόχοις ἀκινήτοισιν ἕστηκεν φόνου
πρὸς τῆσδε χειρὸς, ἢν πάρος μέν οὐκ ἐρῶ,
980 τελουμένων δὲ, Δελφὶς εἴσεται πέτρα. 1000
ὁ μητροφόντης δ', ἢν δορυξένων ἐμῶν
μείνωσιν ὅρκοι Πυθικὴν ἀνὰ χθόνα, (1000)

957. οὐ ῥαδίως Βx. 976. ὃς εἰς ἐμ'.

δείξει γαμεῖν σφε μηδέν', ὧν ἔχρῃν ἐμέ.
πικρῶς δὲ πατρὸς φόνιον αἰτήσει δίκην
985 ἄνακτα Φοῖβον· οὐδέ νιν μετάστασις 1005
γνώμης ὀνήσει, θεῷ διδόντα νῦν δίκας.
ἀλλ' ἐκ τ' ἐκείνου διαβολαῖς τε ταῖς ἐμαῖς (1005)
κακῶς ὀλεῖται· γνώσεται δ' ἔχθραν ἐμήν.
ἐχθρῶν γὰρ ἀνδρῶν μοῖραν εἰς ἀναστροφὴν
990 δαίμων δίδωσι, κοὐκ ἐᾷ φρονεῖν μέγα. 1010

ΧΟΡΟΣ.

Ὦ Φοῖβ' ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ (1010) (στρ. α'.)
εὐτείχη πάγον, καὶ Πόντιε,
κυανέαις ἵπποις διφρεύων
ἅλιον πέλαγος, τίνος οὕνεκ' ἄτιμον ὀργά- 1015
995 ναν χέρα τεκτοσύνας (1015)
Ἐνυαλίῳ δοριμήστορι προσθέντες
τάλαιναν, τάλαιναν μεθεῖτε Τροίαν;
πλείστους δ' ἐπ' ἀκταῖσιν Σιμοεντίσιν (ἀντιστρ. α'.)
εὐίππους ὄχους ἐζεύξατε 1020
1000 καὶ φονίους ἀνδρῶν ἁμίλλας (1020)
ἔθετ' ἀστεφάνους· ἀπὸ δὲ φθίμενοι βεβᾶσιν
Ἰλιάδαι βασιλῆς·
οὐδ' ἔτι πῦρ ἐπιβώμιον ἐν Τροίᾳ 1025
θεοῖσιν λέλαμπεν καπνῷ θυώδει. (1025)
1005 βέβακε δ' Ἀτρείδας ἀλόχου παλάμαις· (στρ. β'.)
αὐτά τ' ἐναλλάξασα φόνον θανάτῳ
πρὸς τέκνων ἀπηύρα· 1030
θεοῦ, θεοῦ νιν κέλευσμ' ἐπεστράφη (1030)
μαντόσυνον ὅ τε νῦν

983. μηδέν. 997. τάλαιναν μεθεῖτε, τάλ. Τρ. M. 1009. ὅτε νιν M.

1010 Ἀργόθεν πορευθεὶς
Ἀγαμεμνόνιος κέλωρ 1035
ἀδύτων ἐπιβὰς κτεάνων, ματρὸς φονεύς. (1035)
ὦ δαῖμον, ὦ Φοῖβε, πῶς πείθομαι;
πολλαὶ δ' ἂν Ἑλλάνων ἀχόρους στοναχὰς (ἀντ. β'.)
1015 μέλποντο δυστάνων τεκέων ἄλοχοι· 1040
ἐκ δ' ἔλειπον οἴκους (1040)
πρὸς ἄλλον εὐνάτορ· οὐχὶ σοὶ μόνᾳ
δύσφρονες ἐπέπεσον,
οὐ φίλοισι, λύπαι· 1045
1020 νόσον Ἑλλὰς ἔτλα, νόσον· (1045)
διέβα δὲ Φρυγῶν καὶ πρὸς εὐκάρπους γύας
σκηπτὸς σταλάσσων τὸν ἀΐδα φόνον.

ΠΗΛΕΥΣ.

Φθιώτιδες γυναῖκες, ἱστοροῦντί μοι
σημήνατ· ἠσθόμην γὰρ οὐ σαφῆ λόγον, 1050
1025 ὡς δώματ' ἐκλιποῦσα Μενέλεω κόρη
φρούδη τάδ· ἥκω δ' ἐκμαθεῖν σπουδὴν ἔχων, (1050)
εἰ ταῦτ' ἀληθῆ· τῶν γὰρ ἐκδήμων φίλων
δεῖ τοὺς κατ' οἶκον ὄντας ἐκπονεῖν τύχας.

ΧΟΡΟΣ.

Πηλεῦ, σαφῶς ἤκουσας· οὐδ' ἐμοὶ καλὸν 1055
1030 κρύπτειν, ἐν οἷσπερ οὖσα τυγχάνω κακοῖς·
βασίλεια γὰρ τῶνδ' οἴχεται φυγὰς δόμων. (1055)

ΠΗΛΕΥΣ.

τίνος φόβου τυχοῦσα; διαπέραινέ μοι.

1011. Ἀγαμεμνόνιος. 1012. πολυκτεάνων ἐπιβὰς κτεάνων Br. 1014. ἀν' Ἑλλ. Br. ἀγόρους. 1015. τοκέων Br. 1016. ἐκ τ' ἔλ. Br. 1021. διέβα δὲ καὶ Ἥλιος πρὸς Br. 1022. τὸν deest.

ΧΟΡΟΣ.

πόσιν τρέμουσα, μὴ δόμων νιν ἐκβάλῃ.

ΠΗΛΕΥΣ.

μῶν ἀντὶ παιδὸς θανασίμων βουλευμάτων; 1060

ΧΟΡΟΣ.

1035 ναὶ, καὶ γυναικὸς αἰχμαλωτίδος φόβῳ.

ΠΗΛΕΥΣ.

ξὺν πατρὶ δ' οἴκους, ἢ τίνος λείπει μέτα; (1060)

ΧΟΡΟΣ.

Ἀγαμέμνονός νιν παῖς βέβηκ' ἄγων χθονός.

ΠΗΛΕΥΣ.

ποίαν περαίνων ἐλπίδ'; ἢ γῆμαι θέλων;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ σοῦ γε παιδὸς παιδὶ πορσύνων μόρον. 1065

ΠΗΛΕΥΣ.

1040 κρυπτὸς καταστὰς, ἢ κατ' ὄμμ' ἐλθὼν μάχῃ;

ΧΟΡΟΣ.

ἁγνοῖς ἐν ἱεροῖς Λοξίου Δελφῶν μέτα. (1065)

ΠΗΛΕΥΣ.

οἴ μοι· τόδ' ἤδη δεινόν. οὐχ ὅσον τάχος
χωρήσεταί τις Πυθικὴν πρὸς ἑστίαν,
καὶ τἀνθάδ' ὄντα τοῖς ἐκεῖ λέξει φίλοις, 1070
1045 πρὶν παῖδ' Ἀχιλλέως κατθανεῖν ἐχθρῶν ὕπο;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἰώ μοί μοι. (1070)
οἷας ὁ τλήμων ἀγγελῶν ἥκω τύχας
σοί τ', ὦ γεραιέ, καὶ φίλοισι δεσπότου.

ΠΗΛΕΥΣ.

αἴ, αἴ· πρόμαντις θυμὸς, ὥς τι προςδοκῶν. 1075

1049. προεδοκᾷ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1050 οὐκ ἔστι σοι παῖς παιδὸς, ὡς μάθῃς, γέρον
Πηλεῦ· τοιάςδε φασγάνων πληγὰς ἔχει
Δελφῶν ὑπ' ἀνδρῶν καὶ Μυκηναίου ξένου. (1075)

ΧΟΡΟΣ.

ἆ, ἆ· τί δράσεις, ὦ γεραιέ; μὴ πέσῃς·
ἔπαιρε σαυτόν.

ΠΗΛΕΥΣ.

οὐδὲν εἶμ' ἀπωλόμην. 1080
1055 φρούδη μὲν αὐδὴ, φροῦδα δ' ἄρθρα μου κάτω.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄκουσον, εἰ καὶ σοῖς φίλοις ἀμυνάθειν
χρῄζεις, τὸ πραχθὲν, σὸν κατορθώσας δέμας. (1080)

ΠΗΛΕΥΣ.

ὦ μοῖρα, γήρως ἐσχάτοις πρὸς τέρμασιν
οἷα με τὸν δύστηνον ἀμφιβᾶσ' ἔχεις! 1085
1060 πῶς οἴχεταί μοι παῖς μόνου παιδὸς μόνος;
σήμαιν' ἀκοῦσαι δ' οὐκ ἀκούσθ' ὅμως θέλω.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐπεὶ τὸ κλεινὸν ἦλθομεν Φοίβου πέδον, (1085)
τρεῖς μὲν φαεννὰς ἡλίου διεξόδους
θέᾳ διδόντες ὄμματ' ἐξεπίμπλαμεν. 1090
1065 καὶ τοῦθ' ὕποπτον ἦν ἄρ· ἐς δὲ συστάσεις
κύκλους τ' ἐχώρει λαὸς οἰκήτωρ θεοῦ.
Ἀγαμέμνονος δὲ παῖς, διαστείχων πόλιν, (1090)
ἐς οὖς ἑκάστῳ δυςμενεῖς ηὖδα λόγους·
Ὁρᾶτε τοῦτον, ὃς διαστείχει θεοῦ 1095
1070 χρυσοῦ γεμοντα γύαλα, θησαυροὺς βροτῶν,
τὸ δεύτερον παρόντ', ἐφ' οἷσι καὶ πάρος

1054. ἀπωλόμαν M.

δεῦρ' ἦλθε, Φοίβου ναὸν ἐκπέρσαι θέλων; (1095)
κἀκ τοῦδ' ἐχώρει ῥόθιον ἐν πόλει κακὸν,
ἀρχαί τ' ἐπληροῦντ' ἔς τε βουλευτήρια, 1100
1075 ἰδίᾳ θ', ὅσοι θεοῦ χρημάτων ἐφέστασαν,
φρουρὰν ἐτάξαντ' ἐν περιστύλοις δόμοις.
ἡμεῖς δὲ μῆλα, φυλλάδος Παρνησίας (1100)
παιδεύματ', οὐδὲν τῶνδέ πω πεπυσμένοι,
λαβόντες ἦμεν, ἐσχάραις τ' ἐφέσταμεν, 1105
1080 ξὺν προξένοισι μάντεσίν τε Πυθικοῖς.
καί τις τόδ' εἶπεν· Ὦ νεανία, τί σοι
θεῷ κατευξόμεσθα; τίνος ἥκεις χάριν; (1105)
ὁ δ' εἶπε· Φοίβῳ τῆς πάροιθ' ἁμαρτίας
δίκας παρασχεῖν βουλόμεσθ'· ἤτησα γὰρ 1110
1085 πατρός ποτ' αὐτὸν αἵματος δοῦναι δίκην.
κἀνταῦθ' Ὀρέστου μῦθος ἰσχύων μέγα
ἐφαίνεθ', ὡς ψεύδοιτο δεσπότης ἐμὸς, (1110)
ἥκων ἐπ' αἰσχροῖς. ἔρχεται δ' ἀνακτόρων
κρηπῖδος ἐντὸς, ὡς πάρος χρηστηρίων 1115
1090 εὔξαιτο Φοίβῳ, τυγχάνει δ' ἐν ἐμπύροις·
τῷ δὲ ξιφήρης ἆρ' ὑφειστήκει λόχος
δάφνῃ πυκασθείς· ὧν Κλυταιμνήστρας τόκος (1115)
εἷς ἦν ἁπάντων τῶνδε μηχανορράφος.
χὠ μὲν κατ' ὄμμα στὰς προσεύχεται θεῷ· 1120
1095 οἱ δ' ὀξυθήκτοις φασγάνοις ὡπλισμένοι
κεντοῦσ' ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα.
χωρεῖ δὲ πρύμναν· οὐ γὰρ ἐς καιρὸν τυπεὶς (1120)
ἐτύγχαν', ἐξέλκει δὲ καὶ παραστάδος·
κρεμαστὰ τεύχη πασσάλων καθαρπάσας, 1125

1072. θέλων. 1079. ἦμεν M. 1091. τῷδε M. 1092. δ. σκιασθείς M.

1100 ἔστη 'πὶ βωμοῦ, γοργὸς ὁπλίτης ἰδεῖν,
βοᾷ δὲ Δελφῶν παῖδας, ἱστορῶν τάδε·
Τίνος μ' ἕκατι κτείνετ', εὐσεβεῖς ὁδοὺς (1125)
ἥκοντα; ποίας ὄλλυμαι πρὸς αἰτίας;
τῶν δ' οὐδὲν οὐδεὶς, μυρίων ὄντων πέλας, 1130
1105 ἐφθέγξατ', ἀλλ' ἔβαλλον ἐκ χειρῶν πέτροις.
πυκνῇ δὲ νιφάδι πάντοθεν σποδούμενος,
προὔτεινε τεύχη κἀφυλάσσετ' ἐμβολὰς, (1130)
ἐκεῖσε κἀκεῖσ' ἀσπίδ' ἐκτείνων χερί.
ἀλλ' οὐδὲν ἦνεν· ἀλλὰ πόλλ' ὁμοῦ βέλη, 1135
1110 οἰστοὶ, μεσάγκυλ' ἔκλυτοί τ' ἀμφώβολοι,
σφαγεῖς τ' ἐχώρουν βουπόροι ποδῶν πάρος·
δεινὰς δ' ἂν εἶδες πυρρίχας φρουρουμένου (1135)
βέλεμνα παιδός. ὡς δέ νιν περισταδὸν
κύκλῳ κατεῖχον, οὐ διδόντες ἀμπνοὰς, 1140
1115 βωμοῦ κενώσας δεξίμηλον ἐσχάραν,
τὸ Τρωϊκὸν πήδημα πηδήσας ποδοῖν,
χωρεῖ πρὸς αὐτούς· οἱ δ', ὅπως πελειάδες (1140)
ἱέρακ' ἰδοῦσαι, πρὸς φυγὴν ἐνώτισαν.
πολλοὶ δ' ἔπιπτον μιγάδες ἔκ τε τραυμάτων 1145
1120 αὐτοί θ' ὑπ' αὐτῶν στενοπόρους κατ' ἐξόδους,
κραυγὴ δ' ἐν εὐφήμοισι δύσφημος δόμοις
πέτραισιν ἀντέκλαγξεν· εὐδία δ' ὅπως, (1145)
ἔστη φαεννοῖς δεσπότης στίλβων ὅπλοις,
πρὶν δή τις ἀδύτων ἐκ μέσων ἐφθέγξατο 1150
1125 δεινόν τε καὶ φρικῶδες, ὦρσε δὲ στρατὸν
στρέψας πρὸς ἀλκήν. ἔνθ' Ἀχιλλέως πιτνεῖ
παῖς ὀξυθήκτῳ πλευρὰ φασγάνῳ τυπεὶς (1150)

1104. τῶνδ' M. 1107. καὶ φυλάσσετ' M. 1109. ἦνεν Br.
1112. δ' om. Br. 1113. μιν. 1122. ἀντέκλαξεν M.

Δελφοῦ πρὸς ἀνδρὸς, ὅσπερ αὐτὸν ὤλεσεν
πολλῶν μετ' ἄλλων· ὡς δὲ πρὸς γαῖαν πιτνεῖ, 1155
1130 τίς οὐ σίδηρον προσφέρει; τίς οὐ πέτρον,
βάλλων, ἀράσσων; πᾶν δ' ἀνάλωται δέμας
τὸ καλλίμορφον τραυμάτων ὑπ' ἀγρίων. (1155)
νεκρὸν δὲ δή νιν, κείμενον βωμοῦ πέλας,
ἐξέβαλον ἐκτὸς θυοδόκων ἀνακτόρων. 1160
1135 ἡμεῖς δ', ἀναρπάσαντες ὡς τάχος χεροῖν,
κομίζομέν νίν σοι κατοιμῶξαι γόοις
κλαῦσαί τε, πρέσβυ, γῆς τε κοσμῆσαι τάφῳ. (1160)
τοιαῦθ' ὁ τοῖς ἄλλοισι θεσπίζων ἄναξ,
ὁ τῶν δικαίων πᾶσιν ἀνθρώποις κριτὴς, 1165
1140 δίκας διδόντα παῖδ' ἔδρασ' Ἀχιλλέως,
ἐμνημόνευσε δ', ὥσπερ ἄνθρωπος κακὸς,
παλαιὰ νείκη. πῶς ἂν οὖν εἴη σοφός; (1165)

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ ἤδη φοράδην (στρ. ά.)
Δελφίδος ἐκ γῆς δῶμα πελάζει. 1170
1145 τλήμων ὁ παθὼν, τλήμων δέ, γέρον,
καὶ σύ· δέχῃ γὰρ τὸν Ἀχίλλειον
σκύμνον ἐς οἴκους, οὐχ ὡς σὺ θέλεις· (1170)
αὐτός τε κακοῖς πήμασι κύρσας
εἰς ἓν μοίρας συνέκυρσας. 1175

ΠΗΛΕΥΣ.

1150 ὦ μοι ἐγώ! κακὸν οἷον ὁρῶ τόδε,
καὶ δέχομαι χερὶ δώμασιν ἀμοῖς!
ἰώ μοί μοι, αἴ αἴ! ὦ πόλι (1175)
Θεσσαλία, διολώλαμεν, ᾠχόμεθ'· 1180

1143. ἄναξ φοράδην αὐτός M. 1150. Deest nomen Πηλεύς M. 1151. δώμασί θ' ἀμοῖς M. δ. τ' ἀμοῖς Br.

οὐκέτι μοι γένος, οὐκέτι μοι τέκνα
1155 λείπετ' ἐν οἴκοις.
ὦ σχέτλιος παθέων ἐγώ! εἰς τίνα
δὴ φίλον αὐγὰς βάλλων τέρψομαι; (1180)
ὦ φίλιον στόμα καὶ γένυ καὶ χέρες!
εἴθε σ' ὑπ' Ἰλίῳ ἤναρε δαίμων 1185
1160 Σιμοεντίδα παρ' ἀκτάν!

ΧΟΡΟΣ.

οὗτός γ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἐτιμᾶτ' ἂν, γέρον,
θανὼν, τὸ σὸν δ' ἦν ὧδ' ἂν εὐτυχέστερον. (1185)

ΠΗΛΕΥΣ.

* * * * ὦ γάμος, ὦ γάμος, (ἀντιστρ. α'.)
ὃς τάδε δώματα καὶ πόλιν ἁμὰν 1190
1165 ὤλεσας, αἰ αἰ αἰ αἰ! ὦ παῖ,
μήποτε σῶν λεχέων τὸ δυςώνυμον
ὤφελ' ἐμὸν γένος εἰς τέκνα καὶ δόμον (1190)
ἀμφιβαλέσθαι.
Ἑρμιόνας ἀΐδαν ἐπὶ σοὶ, τέκνον, 1195
1170 ἀλλὰ κεραυνῷ πρόσθεν ὀλέσθαι,
μηδ' ἐπὶ τοξοσύνᾳ φονίῳ πατρὸς
αἷμα τὸ διογενές ποτε Φοῖβον (1195)
βροτὸς εἰς θεὸν ἀνάψαι!

ΧΟΡΟΣ.

Ὀτοτοὶ, ὀτοτοί! (στροφὴ β'.) 1200
1175 θανόντα δεσπότᾳν γόοις
νόμῳ τῷ νερτέρων κατάρξω.

1156. ὦ σχέτλια παθὼν ἐγὼ M. 1161. οὗτος μὲν οὖν ἐκ τ. 1164. ἁμὰν om. Br. 1165. αἰ αἰ ἢ ἤ Br. 1167. εἰς τέκνα καὶ δόμον om. Br. 1176. νόμῳ τῶν νερτ. M. κατάρξομαι.

ΠΗΛΕΥΣ.

ὀτοτοῖ, ὀτοτοί! (ἀντιστρ. β'.) (1200)
διάδοχα δ' ὦ τάλας ἐγὼ
γέρων καὶ δυςτυχὴς δακρύω. 1205

ΧΟΡΟΣ.

1180 θεοῦ γὰρ αἶσα, θεὸς ἔκρανε συμφοράν. (στ. γ'.)

ΠΗΛΕΥΣ.

ὦ φίλος, δόμον ἔλιπες ἔρημον, —
ἰώ μοί μοι! — (1205)
[ταλαίπωρον ἐμὲ] γέροντ' ἄπαιδα νοσφίσας. 1210

ΧΟΡΟΣ.

θανεῖν, θανεῖν σε, πρέσβυ, χρῆν πάρος
τέκνων.

ΠΗΛΕΥΣ.

1185 οὐ σπαράξομαι κόμαν, (στροφὴ δ'.)
οὐ πιθήσομαι [ἐμῷ] κάρᾳ (1210)
κτύπημα χειρὸς ὀλοόν; ὦ πόλις, πόλις,
διπλῶν τέκνων μ' ἐστέρησε Φοῖβος. 1215

ΧΟΡΟΣ.

ὦ κακὰ παθὼν ἰδών τε, δυςτυχὴς γέρον. (στ. ε'.)
1190 τίν' αἰῶν' εἰς τὸ λοιπὸν ἕξεις; (1215)

ΠΗΛΕΥΣ.

ἄτεκνος, ἔρημος, οὐκ ἔχων πέρας κακῶν (ἀντ. ε'.)
διαντλήσω πόνους ἐς ᾅδαν. 1220

ΧΟΡΟΣ.

μάτην δέ σ' ἐν γάμοισιν ὤλβισαν θεοί. (ἀντ. γ'.)

1178. διάδοχα τάλας ἐγὼ M. 1180. συμφοράς M. 1182. ὦ μοί μοι Br. 1183. γέροντα παῖδα M. 1186. οὐκ ἐπιθήσομαι, et ἐμῷ. sine uncis. 1187. χερὸς et πόλις semel. 1190. τίν' αἰῶνά γ' εἰς M.

ΠΗΛΕΥΣ.

ἀμπτάμενα πάντα φροῦδα κεῖται
1195 κόμπων μεταρσίων πρόσω. (1220)

ΧΟΡΟΣ.

μόνος μόνοισιν ἐν δόμοις ἀναστρέφει.

ΠΗΛΕΥΣ.

οὔτε μοι πόλις, πόλις, (ἀντ. δ.) 1225
σκῆπτρά τ' ἐρρέτω [τάδε] 'πὶ γᾶν.
σύ τ', ὦ κατ' ἄντρα νύχια Νηρέως κόρη,
1200 πανώλεθρόν μ' ὄψεαι πιτνοῦντα. [πρὸς γᾶν] (1225)

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ ἰώ.
τί κεκίνηται; τίνος αἰσθάνομαι 1230
θείου; κοῦραι, λεύσσετ', ἀθρήσατε·
δαίμων ὅδε τις, λευκὴν αἰθέρα
1205 πορθμευόμενος, τῶν ἱπποβότων
Φθίας πεδίων ἐπεβαίνει. (1230)

ΘΕΤΙΣ.

Πηλεῦ, χάριν τῶν σῶν πάρος νυμφευμάτων, 1235
ἥκω Θέτις, λιποῦσα Νηρέως δόμους.
καὶ πρῶτα μέν σοι τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς
1210 μηδέν τι λίαν δυσφορεῖν παρῄνεσα·
κἀγὼ γὰρ, ἣν ἄκλαυστ' ἐχρῆν τίκτειν τέκνα, (1235)
ἀπώλεσ' ἐκ σοῦ παῖδα τὸν ταχὺν πόδας 1240
Ἀχιλλέα τεκοῦσα, πρῶτον Ἑλλάδος.

1194. ἀμπτ. φροῦδα πάντ' ἀνεῖται Br. 1195. κόμπῳ μεταρσίῳ M. 1197. οὐκέτι μοι. 1198. τάδ' ἐπὶ γαῖαν. 1200. πανώλεθρον πιτνοῦντα πρὸς γῆν μ' ὄψεαι Br. 1207. σῶν τῶν.

ὧν δ' οὕνεκ' ἦλθον, σημανῶ, σὺ δ' ἐνδέχου.
1215 τὸν μὲν θανόντα τόνδ' Ἀχιλλέως γόνον
θάψον, πορεύσας Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν, (1240)
Δελφοῖς ὄνειδος, ὡς ἀπαγγέλλῃ τάφος 1245
φόνον βίαιον τῆς Ὀρεστείας χερός·
γυναῖκα δ' αἰχμάλωτον, Ἀνδρομάχην λέγω,
1220 Μολοσσίαν γῆν χρὴ κατοικῆσαι, γέρον,
Ἑλένῳ ξυναλλαχθεῖσαν εὐναίοις γάμοις, (1245)
καὶ παῖδα τόνδε, τῶν ἀπ' Αἰακοῦ μόνον 1250
λελειμμένον δή· βασιλέα δ' ἐκ τοῦδε χρὴ
ἄλλον δι' ἄλλου διαπεραῖν Μολοσσίαν,
1225 εὐδαιμονοῦντας· οὐ γὰρ ὧδ' ἀνάστατον
γένος γενέσθαι δεῖ τὸ σὸν κἀμὸν, γέρον, (1250)
Τροίας τε· καὶ γὰρ θεοῖσι κἀκείνης μέλει, 1255
καίπερ πεσούσης Παλλάδος προθυμία.
σὲ δ', ὡς ἂν εἰδῇς τῆς ἐμῆς εὐνῆς χάριν,
1230 θεὰ γεγῶσα καὶ θεοῦ πατρὸς τέκος,
κακῶν ἀπαλλάξασα τῶν βροτησίων, (1255)
ἀθάνατον ἄφθιτόν τε ποιήσω θεόν. 1260
κἄπειτα Νηρέως ἐν δόμοις ἐμοῦ μέτα
τὸ λοιπὸν ἤδη θεὸς συνοικήσεις θεᾷ·
1235 ἔνθεν κομίζων ξηρὸν ἐκ πόντου πόδα
τὸν φίλτατόν σοι παῖδ' ἐμοί τ' Ἀχιλλέα (1260)
ὄψει δόμους ναίοντα νησιωτικοὺς 1265
Λευκὴν κατ' ἀκτὴν ἐντὸς Εὐξείνου πόρου.
ἀλλ' ἕρπε Δελφῶν ἐς θεόδμητον πόλιν,
1240 νεκρὸν κομίζων τόνδε, καὶ κρύψας χθονὶ,
ἐλθὼν παλαιᾶς χοιράδος κοῖλον μυχὸν (1265)

1230. τόκος M. 1234. θεᾷ M. 1238. Α. ἐπ' ἀ. M. Α. κατ' αὐτὴν Βγ.

Σηπιάδος ἴζου· μίμνε δ', ἔς τ' ἂν ἐξ ἁλὸς, 1270
λαβοῦσα πεντήκοντα Νηρήδων χορὸν,
ἔλθω κομιστήν σου· τὸ γὰρ πεπρωμένον
1245 δεῖ σ' ἐκκομίζειν· Ζηνὶ γὰρ δοκεῖ τάδε.
παῦσαι δὲ λύπης τῶν τεθνηκότων ὕπερ· (1270)
πᾶσιν γὰρ ἀνθρώποισιν ἥδε πρὸς θεῶν 1275
ψῆφος κέκρανται, κατθανεῖν ὀφείλεται.

ΠΗΛΕΥΣ.

ὦ πότνι', ὦ γενναῖα συγκοιμήματα,
1250 Νηρέως γένεθλον, χαῖρε· ταῦτα δ' ἀξίως
σαυτῆς τε ποιεῖς καὶ τέκνων τῶν ἐκ σέθεν. (1275)
παύω δὲ λύπην, σοῦ κελευούσης, θεά· 1280
καὶ τόνδε θάψας εἶμι Πηλίου πτύχας,
οὗπερ σὸν εἷλον χερσὶ κάλλιστον δέμας.
1255 κᾆτ' οὐ γαμεῖν δῆτ' ἔκ τε γενναίων χρεὼν,
δοῦναί τ' ἐς ἐσθλοὺς, ὅστις εὖ βουλεύεται; (1280)
κακῶν δὲ λέκτρων μὴ 'πιθυμίαν ἔχειν, 1285
μηδ' εἰ ζαπλούτους οἴσεται φερνὰς δόμοις;
οὐ γάρ ποτ' ἂν πράξειαν ἐκ θεῶν κακῶς.

ΧΟΡΟΣ.

1260 πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί. (1285)
καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη, 1290
τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1248. τ' οφείλ. M. 1259. καλῶς Br.

ΤΕΛΟΣ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

* * Ἡ μὲν σκηνὴ ἐν Ἐλευσῖνι· ὁ δὲ χορὸς ἐξ Ἀργείων γυναικῶν, αἱ μητέρες ἦσαν τῶν ἐν Θήβαις πεπτωκότων ἀριστέων· τὸ δὲ δρᾶμα ἐγκώμιον Ἀθηνῶν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΙΘΡΑ.
ΧΟΡΟΣ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΥΑΔΝΗ.
ΙΦΙΣ.
ΠΑΙΣ.
ΑΘΗΝΑ.

Προλογίζει δὲ ἡ Αἴθρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΑΙΘΡΑ.

Δήμητερ ἑστιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς
τῆσδ', οἵ τε ναοὺς ἔχετε πρόσπολοι θεᾶς,
εὐδαιμονεῖν με Θησέα τε παῖδ' ἐμὸν
πόλιν τ' Ἀθηνῶν τήν τε Πιτθέως χθόνα,
5 ἐν ᾗ με θρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν
Αἴθραν πατὴρ δίδωσι τῷ Πανδίονος
Λιγεῖ δάμαρτα Λοξίου μαντεύμασιν.
ἐς τάσδε γὰρ βλέψασ' ἐπευξάμην τάδε
γραῦς, αἵ, λιποῦσαι δώματ' Ἀργείας χθονὸς,
10 ἱκτῆρι θαλλῷ προσπιτνοῦσ' ἐμὸν γόνυ,
πάθος παθοῦσαι δεινόν· ἀμφὶ γὰρ πύλας
Κάδμου θανόντων ἑπτὰ γενναίων τέκνων,
ἄπαιδές εἰσιν, οὓς ποτ' Ἀργείων ἄναξ
Ἄδραστος ἦγαγ', Οἰδίπου παγκληρίας
15 μέρος κατασχεῖν φυγάδι Πολυνείκει θέλων
γαμβρῷ· νεκροὺς δὲ τοὺς ὀλωλότας δορὶ
θάψαι θέλουσι τῷνδε μητέρες χθονί·

εἴργουσι δ' οἱ κρατοῦντες, οὐδ' ἀναίρεσιν
δοῦναι θέλουσι, νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν.
20 κοινὸν δὲ φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς
Ἄδραστος, ὄμμα δάκρυσιν τέγγων, ὅδε
κεῖται, τό τ' ἔχθος τήν τε δυστυχεστάτην
στένων στρατείαν, ἣν ἔπεμψεν ἐκ δόμων·
ὃς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πεῖσαι λιταῖς,
25 νεκρῶν κομιστὴν ἢ λόγοισιν, ἢ δορὸς
ῥώμῃ γενέσθαι καὶ τάφου μεταίτεον,
μόνον τόδ' ἔργον προστιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ
πόλει τ' Ἀθηνῶν. τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς
ἀρότου προθύουσ', ἐκ δόμων ἐλθοῦσ' ἐμῶν,
30 πρὸς τόνδε σηκὸν, ἔνθα πρῶτα φαίνεται
φρίξας ὑπὲρ γῆς τῆσδε κάρπιμος στάχυς.
δεσμὸν δ' ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος
μένω πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις δυοῖν θεαῖν,
Κόρης τε καὶ Δήμητρος, οἰκτείρουσα μὲν
35 πολιὰς ἄπαιδας τάσδε μητέρας τέκνων,
σέβουσα δ' ἱερὰ στέμματ'. οἴχεται δέ μοι
κήρυξ πρὸς ἄστυ δεῦρο Θησέα καλῶν,
ὡς ἢ τὸ τούτων λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς,
ἢ τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίους λύσῃ, θεοὺς
40 ὅσιόν τι δράσας· πάντα γὰρ δι' ἀρσένων
γύναιξὶ πράσσειν εἰκὸς, αἵτινες σοφαί.

ΧΟΡΟΣ.

Ἱκετεύω σε, γεραιά, γεραρῶν ἐκ στομάτων πρὸς (στ. α'.)
γόνυ πίπτουσα τὸ σόν,
ἄνα μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων 45
45 νεκύων, οἳ καταλείπουσι μέλη (45)

30. πρῶτον M. 33. δυοῖν H. 41. σοφοί. 42. γεραιῶν H.

θανάτῳ λυσιμελεῖ, θηρσὶν ὀρείοισι βοράν,
ἐξιφοῦσ' οἰκτρὰ μὲν ὄσσων δάκρυ' ἀμφὶ βλεφά-
ροις, ῥυσ- (ἀντ. ά.) 50
σὰ δὲ σαρκῶν πολιῶν (50)
καταδρύμματα χειρῶν· — τί γάρ; — ἅ
50 φθιμένους παῖδας ἐμοὺς οὔτε δόμοις
προθέμαν, οὔτε τάφων χώματα γαίας ἐςορῶ. 55
ἔτεκες καὶ σύ ποτ', ὦ πότνια, κοῦρον (στ. β'.) (55)
φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ·
μέτα νῦν δὸς ἐμοὶ σᾶς διανοίας,
55 μετάδος δ', ὅσσον ἐπαλγῶ μελέα τῶν
φθιμένων, οὓς ἔτεκον· 60
παράπεισον δὲ σὸν, ὃν λισσόμεθ', ἐλθεῖν (60)
τέκνον Ἰσμηνόν, ἐμάν τ' εἰς χέρα θεῖναι
νεκύων θαλερῶν
60 σώματα λάϊνον τάφον·
ὁσίως οὐχ, ὑπ' ἀνάγκας δὲ προπίπτου- (ἀντ. β'.)
σα προςαιτοῦσ' ἔμολον δεξιπύρους θεῶν 65
θυμέλας· ἔχομεν δ' ἔνδικα· καὶ σοί (65)
τι πάρεστι σθένος, ὥςτ' εὐτεκνίᾳ δυς-
τυχίαν τὰν παρ' ἐμοὶ
καθελεῖν· οἰκτρὰ δὲ πάσχουσ' ἱκετεύω
τὸν ἐμὸν παῖδα τάλαιν' ἐν χερὶ θεῖναι 70
νέκυν ἀμφιβαλεῖν (70)
λυγρὰ μέλη παιδὸς ἐμοῦ.
70 Ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται γόων γόοις (στρ. γ'.)
διάδοχος· ἀχοῦσι προπόλων χέρες.

47. 48. ῥυσά M. 49. καταδρύματα M. 54. σὰς δὲ M.
65. τὴν M. 68. νέκυ' M. 69. παιδός γ' ἐμοῦ M.
70. γόων γόων M. 71. προεπόλων M.

ἔτ', ὦ ξυνῳδοὶ κἀκοῖς,
ἔτ' ὦ ξυναλγηδόνες, 75
χορὸν τὸν Ἅιδα σέβειν. (75)
διὰ παρῃδὸς ὄνυχα λευκὸν
αἱματοῦτε χρῶτά τε φόνιον·
τὰ γὰρ φθιτῶν τοῖς ὁρῶσι κόσμος.
ἄπληστος ἅδε μ' ἐξάγει χάρις γόων (ἀντ. γ'.) 80
πολύπονος, ὡς ἐξ ἀλιβάτου πέτρας (80)
ὑγρὰ ῥέουσα σταγών,
ἄπαυστος αἰεὶ γόων·
τὸ γὰρ θανόντων τέκνων
ἐπίπονόν τι κατὰ γυναῖκας 85
εἰς γόους πέφυκε πάθος. ἒ ἔ! (85)
θανοῦσα τῶνδ' ἀλγέων λαθοίμαν!

ΘΗΣΕΥΣ.

τίνων γόων ἤκουσα καὶ στέρνων κτύπον
νεκρῶν τε θρήνους, τῶνδ' ἀνακτόρων ἄπο
ἠχοῦς ἰούσης; ὡς φόβος μ' ἀναπτεροῖ, 90
μή μοί τι μήτηρ, ἣν μεταστείχω ποδὶ (90)
χρονίαν ἀποῦσαν ἐκ δόμων, ἐχῃ νέον.
(ἔα.) τί χρῆμα; καινὰς ἐσβολὰς ὁρῶ λόγων,
μητέρα γεραιὰν βωμίαν ἐφημένην, 95
ξένους θ' ὁμοῦ γυναῖκας, οὐχ ἕνα ῥυθμὸν
κακῶν ἐχούσας· ἔκ τε γὰρ γερασμίων (95)
ὄσσων ἐλαύνουσ' οἰκτρὸν ἐς γαῖαν δάκρυ,
κουραὶ δὲ καὶ πεπλώματ' οὐ θεωρικά.
τί ταῦτα, μῆτερ; σὸν τὸ μηνύειν ἐμοί, 100
ἡμῶν δ' ἀκούειν· προσδοκῶ τι γὰρ νέον.

74. χορόν, τὸν Ἅιδας σέβει. 75. παρηΐδος M. 77. ὁρῶσιν M. 79. ἀλιβάτου M. 81. ἀεὶ M. 85. τῶν ἀλγ.

ΑΙΘΡΑ.

ὦ παῖ, γυναῖκες αἵδε μητέρες τέκνων, (100)
100 τῶν κατθανόντων ἀμφὶ Καδμείας πύλας
ἑπτὰ στρατηγῶν. ἱκεσίοις δὲ σὺν κλάδοις
φρουροῦσί μ', ὡς δέδορκας, ἐν κύκλῳ, τέκνον. 105

ΘΗΣΕΥΣ.

τίς δ' ὁ στενάζων οἰκτρὸν ἐν πύλαις ὅδε;

ΑΙΘΡΑ.

Ἄδραστος, ὡς λέγουσιν, Ἀργείων ἄναξ. (105)

ΘΗΣΕΥΣ.

105 οἱ δ' ἀμφὶ τόνδε παῖδες ἢ τούτου τέκνα;

ΑΙΘΡΑ.

οὐκ, ἀλλὰ νεκρῶν τῶν ὀλωλότων κόροι.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί γὰρ πρὸς ἡμᾶς ἦλθον ἱκεσίᾳ χερί; 110

ΑΙΘΡΑ.

οἶδ'. ἀλλὰ τῶνδε μῦθος οὑντεῦθεν, τέκνον.

ΘΗΣΕΥΣ.

σὲ, τὸν κατήρη χλανιδίοις, ἀνιστορῶ. (110)
110 λέγ', ἐκκαλύψας πρᾶτα καὶ παρεὶς γόον·
πέρας γὰρ οὐδὲν, μὴ διὰ γλώσσης ἰών.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ὦ καλλίνικε γῆς Ἀθηναίων ἄναξ, 115
Θησεῦ, σὸς ἱκέτης καὶ πόλεως ἥκω σέθεν.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί χρῆμα θηρῶν, καὶ τίνος χρείαν ἔχων; (115)

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

115 οἶσθ', ἣν στρατείαν ἐστράτευσ' ἀλεθρίαν;

105. ἤ M.

ΘΗΣΕΥΣ.

οὐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους. 120

ΘΗΣΕΥΣ.

τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

τούτους θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν. (120)

ΘΗΣΕΥΣ.

120 κήρυξιν Ἑρμοῦ πίσυνος, ὡς θάψῃς νεκρούς;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

κἄπειτά γ' οἱ κτανόντες οὐκ ἐῶσί με.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρῄζοντος σέθεν; 125

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

τί δ' εὐτυχοῦντες; οὐκ ἐπίστανται φέρειν.

ΘΗΣΕΥΣ.

ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; ἢ τίνος χάριν; (125)

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

125 κομίσαι σέ, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων θέλων.

ΘΗΣΕΥΣ.

τὸ δ' Ἄργος ὑμῖν ποῦ 'στιν; ἢ κόμποι μάτην;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

σφαλέντες οἰχόμεσθα· πρὸς σὲ δ' ἥκομεν. 130

ΘΗΣΕΥΣ.

ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ', ἢ πάσῃ πόλει;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

πάντες σ' ἱκνοῦνται Δαναΐδαι, θάψαι νεκρούς. (130)

123. τί δ'; εὐτ. 126. ἢ 'κόμπει M.

ΘΗΣΕΥΣ.

130 ἐκ τοῦ δ' ἐλαύνεις ἑπτὰ πρὸς Θήβας ὄχους;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

δισσοῖσι γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν.

ΘΗΣΕΥΣ.

τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν; 135

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

οὐκ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἀλλὰ ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; (135)

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

135 Τυδεῖ τε Πολυνείκει τε τῷ Θηβαγενεῖ.

ΘΗΣΕΥΣ.

τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

Φοίβου μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα. 140

ΘΗΣΕΥΣ.

τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων, παρθένοις κραίνων γάμον;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

κάπρῳ με δοῦναι καὶ λέοντι παῖδ' ἐμώ. (140)

ΘΗΣΕΥΣ.

140 σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεοῦ θεσπίσματα;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας —

ΘΗΣΕΥΣ.

τίς καὶ τίς, εἰπέ· δύο γὰρ ἐξαυδᾷς ἅμα. 145

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

Τυδεὺς μάχην ξυνῆψε Πολυνείκης θ' ἅμα.

130. λόχους H. 135. Τ' γε H. Θηβαιγενεῖ M.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΙΘΡΑ.
ΧΟΡΟΣ.
ΘΗΣΕΥΣ.
ΑΔΡΑΣΤΟΣ.
ΚΗΡΥΞ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΕΥΑΔΝΗ.
ΙΦΙΣ.
ΠΑΙΣ.
ΑΘΗΝΑ.

Προλογίζει δὲ ἡ Αἴθρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΚΕΤΙΔΕΣ.

ΑΙΘΡΑ.

Δήμητερ ἑστιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονὸς
τῆσδ', οἵ τε ναοὺς ἔχετε πρόσπολοι θεᾶς,
εὐδαιμονεῖν με Θησέα τε παῖδ' ἐμὸν
πόλιν τ' Ἀθηνῶν τήν τε Πιτθέως χθόνα,
5 ἐν ᾗ με θρέψας ὀλβίοις ἐν δώμασιν
Αἴθραν πατὴρ δίδωσι τῷ Πανδίονος
Αἰγεῖ δαμάρτα Λοξίου μαντεύμασιν.
ἐς τάσδε γὰρ βλέψασ' ἐπευξάμην τάδε
γραῦς, αἵ, λιποῦσαι δώματ' Ἀργείας χθονὸς,
10 ἱκτῆρι θαλλῷ προσπιτνοῦσ' ἐμὸν γόνυ,
πάθος παθοῦσαι δεινόν· ἀμφὶ γὰρ πύλας
Κάδμου θανόντων ἑπτὰ γενναίων τέκνων,
ἄπαιδές εἰσιν, οὓς ποτ' Ἀργείων ἄναξ
Ἄδραστος ἦγαγ', Οἰδίπου παγκληρίας
15 μέρος κατασχεῖν φυγάδι Πολυνείκει θέλων
γαμβρῷ· νεκροὺς δὲ τοὺς ὀλωλότας δορὶ
θάψαι θέλουσι τῷνδε μητέρες χθονί·

εἴργουσι δ' οἱ κρατοῦντες, οὐδ' ἀναίρεσιν
δοῦναι θέλουσι, νόμιμ' ἀτίζοντες θεῶν.
20 κοινὸν δὲ φόρτον ταῖσδ' ἔχων χρείας ἐμῆς
Ἄδραστος, ὄμμα δάκρυσιν τέγγων, ὅδε
κεῖται, τό τ' ἔχθος τήν τε δυςτυχεστάτην
στένων στρατείαν, ἣν ἔπεμψεν ἐκ δόμων·
ὃς μ' ἐξοτρύνει παῖδ' ἐμὸν πεῖσαι λιταῖς,
25 νεκρῶν κομιστὴν ἢ λόγοισιν, ἢ δορὸς
ῥώμῃ γενέσθαι καὶ τάφου μεταίτεον,
μόνον τόδ' ἔργον προςτιθεὶς ἐμῷ τέκνῳ
πόλει τ' Ἀθηνῶν. τυγχάνω δ' ὑπὲρ χθονὸς
ἀρότου προθύουσ', ἐκ δόμων ἐλθοῦσ' ἐμῶν,
30 πρὸς τόνδε σηκὸν, ἔνθα πρῶτα φαίνεται
φρίξας ὑπὲρ γῆς τῆσδε κάρπιμος στάχυς.
δεσμὸν δ' ἄδεσμον τόνδ' ἔχουσα φυλλάδος
μένω πρὸς ἁγναῖς ἐσχάραις δυσῖν θεαῖν,
Κόρης τε καὶ Δήμητρος, οἰκτείρουσα μὲν
35 πολιὰς ἄπαιδας τάσδε μητέρας τέκνων,
σέβουσα δ' ἱερὰ στέμματ'. οἴχεται δέ μοι
κήρυξ πρὸς ἄστυ δεῦρο Θησέα καλῶν,
ὡς ἢ τὸ τούτων λυπρὸν ἐξέλῃ χθονὸς,
ἢ τάσδ' ἀνάγκας ἱκεσίους λύσῃ, θεοὺς
40 ὅσιόν τι δράσας· πάντα γὰρ δι' ἀρσένων
γύναιξὶ πράσσειν εἰκὸς, αἵτινες σοφαί.

ΧΟΡΟΣ.

Ἱκετεύω σε, γεραιά, γεραρῶν ἐκ στομάτων πρὸς (στ. α'.)
γόνυ πίπτουσα τὸ σόν,
ἄνα μοι τέκνα λῦσαι φθιμένων 45
45 νεκύων, οἳ καταλείπουσι μέλη (45)

30. πρῶτον M. 33. δυσῖν H. 41. σοφοί. 42. γεραιῶν H.

θανάτῳ λυσιμελεῖ, θηρσὶν ὀρείοισι βοράν,
ἐρειδοῦσ' οἰκτρὰ μὲν ὄσσων δάκρυ' ἀμφὶ βλεφάρροις, ῥυσ- (ἀντ. α'.) 50
σὰ δὲ σαρκῶν πολιῶν (50)
καταδρύμματα χειρῶν· — τί γάρ; — ἅ
50 φθιμένους παῖδας ἐμοὺς οὔτε δόμοις
προθέμαν, οὔτε τάφων χώματα γαίας ἐσορῶ. 55
ἔτεκες καὶ σύ ποτ', ὦ πότνια, κοῦρον (στ. β'.) (55)
φίλα ποιησαμένα λέκτρα πόσει σῷ·
μέτα νῦν δὸς ἐμοὶ σᾶς διανοίας,
55 μετάδος δ', ὅσσον ἐπαλγῶ μελέα τῶν
φθιμένων, οὓς ἔτεκον· 60
παράπεισον δὲ σὸν, ὃν λισσόμεθ', ἐλθεῖν (60)
τέκνον Ἰσμηνόν, ἐμάν τ' εἰς χέρα θεῖναι
νεκύων θαλερῶν
60 σώματα λάϊνον τάφον·
ὁσίως οὐχ, ὑπ' ἀνάγκας δὲ προπίπτου- (ἀντ. β'.)
σα προσαιτοῦσ' ἔμολον δεξιπύρους θεῶν 65
θυμέλας· ἔχομεν δ' ἔνδικα· καὶ σοί (65)
τι πάρεστι σθένος, ὥστ' εὐτεκνίᾳ δυς-
τυχίαν τὰν παρ' ἐμοὶ
καθελεῖν· οἰκτρὰ δὲ πάσχουσ' ἱκετεύω
τὸν ἐμὸν παῖδα τάλαιν' ἐν χερὶ θεῖναι 70
νέκυν ἀμφιβαλεῖν (70)
λυγρὰ μέλη παιδὸς ἐμοῦ.
70 Ἀγὼν ὅδ' ἄλλος ἔρχεται γόων γόοις (στρ. γ'.)
διάδοχος· ἀχοῦσι προπόλων χέρες.

47. 48. ῥυσά M. 49. καταδρύματα M. 54. σὰς δι M.
65. τὴν M. 68. νέκυ' M. 69. παιδός γ' ἐμοῦ M.
70. γόων γόων M. 71. προςπόλων M.

ΘΗΣΕΥΣ.

οὐ γάρ τι σιγῇ διεπέρασας Ἑλλάδα.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἐνταῦθ' ἀπώλεσ' ἄνδρας Ἀργείων ἄκρους. 120

ΘΗΣΕΥΣ.

τοιαῦθ' ὁ τλήμων πόλεμος ἐξεργάζεται.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

τούτους θανόντας ἦλθον ἐξαιτῶν πόλιν. (120)

ΘΗΣΕΥΣ.

120 κήρυξιν Ἑρμοῦ πίσυνος, ὡς θάψῃς νεκρούς;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

κἄπειτά γ' οἱ κτανόντες οὐκ ἐῶσί με.

ΘΗΣΕΥΣ.

τί γὰρ λέγουσιν, ὅσια χρῄζοντος σέθεν; 125

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

τί δ' εὐτυχοῦντες; οὐκ ἐπίστανται φέρειν.

ΘΗΣΕΥΣ.

ξύμβουλον οὖν μ' ἐπῆλθες; ἢ τίνος χάριν; (125)

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

125 κομίσαι σέ, Θησεῦ, παῖδας Ἀργείων θέλων.

ΘΗΣΕΥΣ.

τὸ δ' Ἄργος ὑμῖν ποῦ 'στιν; ἢ κόμποι μάτην;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

σφαλέντες οἰχόμεσθα· πρὸς σέ δ' ἥκομεν. 130

ΘΗΣΕΥΣ.

ἰδίᾳ δοκῆσάν σοι τόδ', ἢ πάσῃ πόλει;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

πάντες σ' ἱκνοῦνται Δαναΐδαι, θάψαι νεκρούς. (130)

123. τί δ'; εὐτ. 126. ἢ 'κόμπει M.

ΘΗΣΕΥΣ.

130 ἐκ τοῦ δ' ἐλαύνεις ἑπτὰ πρὸς Θήβας ὄχους;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

δισσοῖσι γαμβροῖς τήνδε πορσύνων χάριν.

ΘΗΣΕΥΣ.

τῷ δ' ἐξέδωκας παῖδας Ἀργείων σέθεν; 135

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

οὐκ ἐγγενῆ ξυνῆψα κηδείαν δόμοις.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἀλλὰ ξένοις ἔδωκας Ἀργείας κόρας; (135)

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

135 Τυδεῖ τε Πολυνείκει τε τῷ Θηβαγενεῖ.

ΘΗΣΕΥΣ.

τίν' εἰς ἔρωτα τῆσδε κηδείας μολών;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

Φοίβου μ' ὑπῆλθε δυστόπαστ' αἰνίγματα. 140

ΘΗΣΕΥΣ.

τί δ' εἶπ' Ἀπόλλων, παρθένοις κραίνων γάμον;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

κάπρῳ με δοῦναι καὶ λέοντι παῖδ' ἐμώ. (140)

ΘΗΣΕΥΣ.

140 σὺ δ' ἐξελίσσεις πῶς θεοῦ θεσπίσματα;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας —

ΘΗΣΕΥΣ.

τίς καὶ τίς, εἰπέ· δύο γὰρ ἐξανδᾷς ἅμα. 145

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

Τυδεὺς μάχην ξυνῆψε Πολυνείκης θ' ἅμα.

130. λόχους H. 135. Τ' γε H. Θηβαιγενεῖ M.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἦ τοῖς δ' ἔδωκας, θηρσὶν ὡς, κόρας σέθεν; (145)

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

145 μάχην γε δισσοῖν κνωδάλοιν ἀπεικάσας.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἦλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπόνθ' ὅρους;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

Τυδεὺς μέν, αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός. 150

ΘΗΣΕΥΣ.

ὁ δ' Οἰδίπου τίνι τρόπῳ Θήβας λιπών;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἀραῖς πατρῴαις, μὴ κασίγνητον κτάνῃ. (150)

ΘΗΣΕΥΣ.

150 σοφὴν γ' ἔλεξας τήν γ' ἑκούσιον φυγήν.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἀλλ' οἱ μένοντες τοὺς ἀπόντας ἠδίκουν.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἦπού σφ' ἀδελφὸς χρημάτων νοσφίζεται; 155

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ταῦτ' ἐκδικάζων ἦλθον, εἶτ' ἀπωλόμην.

ΘΗΣΕΥΣ.

μάντεις δ' ἐπῆλθες, ἐμπύρων τ' εἶδες φλόγα; (155)

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

155 οἴ μοι! διώκεις μ', ἧ μάλιστ' ἐγὼ σφάλην.

ΘΗΣΕΥΣ.

οὐκ ἦλθες, ὡς ἔοικεν, εὐνοίᾳ θεῶν.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

τί δὲ πλέον; ἦλθον Ἀμφιάρεώ γε πρὸς βίαν.

144. ἦ τοῖς M. 148. Οἰδ. παῖς τίνι H. 150. σοφὴν ἔλ. M.
153. ταυτὶ δικάζων M. 157. τί δέ; πλέον -- et om. γε M.

ΘΗΣΕΥΣ.

οὕτω τὸ θεῖον ῥᾳδίως σ' ἀπεστράφη.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

νέων γὰρ ἀνδρῶν θόρυβος ἐξέπλησσέ με. (160)

ΘΗΣΕΥΣ.

160 εὐψυχίαν ἔσπευσας ἀντ' εὐβουλίας,
ὃ δή γε πολλοὺς ὤλεσε στρατηλάτας.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἀλλ' ὦ καθ' Ἑλλάδ' ἀλκιμώτατον κάρα, 165
ἄναξ Ἀθηνῶν, ἐν μὲν αἰσχύναις ἔχω
πιτνῶν πρὸς οὖδας γόνυ σὸν ἀμπίσχειν χερί, (165)
165 πολιὸς ἀνὴρ τύραννος εὐδαίμων πάρος·
ὅμως δ' ἀνάγκη συμφοραῖς εἴκειν ἐμαῖς.
σῶσον νεκρούς μοι, τἀμά τ' οἰκτείρας κακὰ 170
καὶ τῶν θανόντων τάσδε μητέρας τέκνων,
αἷς γῆρας ἥκει πολιὸν εἰς ἀπαιδίαν, (170)
170 ἐλθεῖν δ' ἔτλησαν δεῦρο καὶ ξένον πόδα
θεῖναι, μόλις γεραιὰ κινοῦσαι μέλη,
πρεσβεύματ' οὐ Δήμητρος ἐς μυστήρια, 175
ἀλλ' ὡς νεκροὺς θάψωσιν, ὧν αὐτὰς ἐχρῆν
κείνων ταφείσας χερσὶν ὡραίων τυχεῖν. (175)
175 σοφὸν δέ, πενίαν τ' εἰσορᾶν τὸν ὄλβιον,
πένητά τ' ἐς τοὺς πλουσίους ἀποβλέπειν,
ζηλοῦνθ', ἵν' αὐτὸν χρημάτων ἔρως ἔχῃ, 180
τά τ' οἰκτρὰ τοὺς μὴ δυστυχεῖς δεδοικέναι·
τόν θ' ὑμνοποιὸν, αὐτὸς ἂν τίκτῃ μέλῃ, (180)

158. ῥᾳδίως ἀπεστράφης H. 161. Adrasto tribuit M. 165. ἀνὴρ εὐδαιμονῶν ἰσως π. 173. ὡς αὐτάς M. ἃς α. H. 179. ἂν τίκτῃ M.

180 χαίροντα τίκτειν· ἢν δὲ μὴ πάσχῃ τόδε,
οὗτοι δύναιτ' ἂν, οἴκοθέν γ' ἀτώμενος,
τέρπειν ἂν ἄλλους· οὐδὲ γὰρ δίκην ἔχει. 185
τάχ' οὖν ἂν εἴποις, Πελοπίαν παρεὶς χθόνα
πῶς ταῖς Ἀθήναις τόνδε προστάσσεις πόνον; (185)
185 ἐγὼ δίκαιός εἰμ' ἀφηγεῖσθαι τάδε.
Σπάρτη μὲν ὠμὴ καὶ πεποίκιλται τρόπους·
τὰ δ' ἄλλα μικρὰ κἀσθενῆ· πόλις δὲ σὴ 190
μόνη δύναιτ' ἂν τόνδ' ὑποστῆναι πόνον·
τά τ' οἰκτρὰ γὰρ δέδορκε, καὶ νεανίαν (190)
190 ἔχει σε ποιμέν' ἐσθλόν· οὗ χρείᾳ πόλεις
πολλαὶ διώλοντ' ἐνδεεῖς στρατηλάτου.

ΧΟΡΟΣ.

κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷδέ σοι λόγον λέγω, 195
Θησεῦ, δι' οἴκτου τὰς ἐμὰς λαβεῖν τύχας.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἄλλοισι δὴ πόνησ' ἀμιλληθεὶς λόγῳ (195)
195 τοιῷδ'. ἔλεξε γάρ τις, ὡς τὰ χείρονα
πλείω βροτοῖσίν ἐστι τῶν ἀμεινόνων.
ἐγὼ δὲ τούτοις ἀντίαν γνώμην ἔχω, 200
πλείω τὰ χρηστὰ τῶν κακῶν εἶναι βροτοῖς·
εἰ μὴ γὰρ ἦν τόδ', οὐκ ἂν ἦμεν ἐν φάει.
200 αἰνῶ δ', ὃς ἡμῖν βίοτον ἐκ πεφυρμένου (200)
καὶ θηριώδους θεῶν διεσταθμήσατο,
πρῶτον μὲν ἐνθεὶς σύνεσιν, εἶτα δ' ἄγγελον 205
γλῶσσαν λόγων δοὺς, ὥστε γιγνώσκειν ὅπα,
τροφήν τε καρποῦ, τῇ τροφῇ τ' ἀπ' οὐρανοῦ (205)
205 σταγόνας ὑδρηλὰς, ὡς τά τ' ἐκ γαίας τρέφῃ,
ἄρδῃ τε νηδύν· πρὸς δὲ τοῖσι χείματος

204. γητρεφῆ κἀπ' οὐρ. H. 205. τά γ' M.

προβλήματ', αἴθόν τ' ἐξαμύνασθαι θεοῦ, 210
πόντου τε ναυστολήμαθ', ὡς διαλλαγὰς
ἔχοιμεν ἀλλήλοισιν, ὧν πένοιτο γῆ. (210)
210 ἃ δ' ἔστ' ἄσημα, κοὐ σαφῶς γιγνώσκομεν,
ἐς πῦρ βλέποντες καὶ κατὰ σπλάγχνων πτύχας
μάντεις προσημαίνουσιν οἰωνῶν τ' ἄπο. 215
ἆρ' οὐ τρυφῶμεν, θεοῦ κατασκευὴν βίῳ
δόντος τοιαύτην, οἷσιν οὐκ ἀρκεῖ τάδε; (215)
215 ἀλλ' ἡ φρόνησις τοῦ θεοῦ μεῖζον σθένειν
ζητεῖ, τὸ γαῦρον δ' ἐν φρεσὶν κεκτημένοι,
δοκοῦμεν εἶναι δαιμόνων σοφώτεροι. 220
ἧς καὶ σὺ φαίνει δεκάδος, οὐ σοφὸς γεγώς·
ὅστις κόρας μὲν, θεσφάτοις Φοίβου ζυγεὶς, (220)
220 ξένοισιν ὧδ' ἔδωκας, ὡς ζώντων θεῶν,
λαμπρὸν δὲ θολερῷ δῶμα συμμίξας τὸ σὸν,
ἥλκωσας οἴκους· χρῆν γὰρ οὔτε σώματα 225
ἄδικα δικαίοις τὸν σοφὸν συμμιγνύναι,
εὐδαιμονοῦντας δ' ἐς δόμους κτᾶσθαι φίλους. (225)
225 κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος,
τοῖς τοῦ νοσοῦντος πήμασιν διώλεσεν
τὸν συννοσοῦντα, κοὐδὲν ἠδικηκότα. 230
ἐς δὲ στρατείαν πάντας Ἀργείους ἄγων,
μάντεων λεγόντων θέσφατ', εἶτ' ἀτιμάσας, (230)
230 βίᾳ παρελθὼν θεοὺς, ἀπώλεσας πόλιν,
νέοις παραχθεὶς, οἵτινες τιμώμενοι
χαίρουσι, πολέμους τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης, 235
φθείροντες ἀστοὺς, ὁ μὲν, ὅπως στρατηλατῇ,
ὁ δ', ὡς ὑβρίζῃ, δύναμιν ἐς χεῖρας λαβὼν, (235)

207. αἴθον ἐξ. M. 214. τάδε, H. 217. σοφώτεροι; H.
224. εἰς φόβους M. 227. τὸν οὐ νοσοῦντα.

235 ἄλλος δὲ κέρδους οὕνεκ', οὐκ ἀποσκοπῶν
τὸ πλῆθος, εἴ τι βλάπτεται πάσχον τάδε.
τρεῖς γὰρ πολιτῶν μερίδες· οἱ μὲν ὄλβιοι 240
ἀνωφελεῖς τε πλειόνων τ' ἐρῶσ' ἀεί·
οἱ δ' οὐκ ἔχοντες καὶ σπανίζοντες βίου, (240)
240 δεινοί, νέμοντες τῷ φθόνῳ πλεῖον μέρος,
ἐς τοὺς ἔχοντας κέντρ' ἀφιᾶσιν κακά,
γλώσσαις πονηρῶν προστατῶν φηλούμενοι. 245
τριῶν δὲ μοιρῶν ἡ 'ν μέσῳ σώζει πόλεις,
κόσμον φυλάσσουσ', ὅντιν' ἂν τάξῃ πόλις. (245)
245 κἄπειτ' ἐγώ σοι ξύμμαχος γενήσομαι;
τί πρὸς πολίτας τοὺς ἐμοὺς λέγων καλόν;
χαίρων ἴθι δή· μὴ γὰρ βεβούλευσαι καλῶς 250
αὐτὸς, πιέζειν τὴν τύχην ἡμᾶς λίαν.

ΧΟΡΟΣ.

ἥμαρτεν. ἐν νέοισι δ' ἀνθρώπων τόδε (250)
250 ἔνεστι· συγγνώμην δὲ τῷδ' ἔχειν χρεών.
ἄλλως σ' ἰατρὸν τῶνδ', ἄναξ, ἀφίγμεθα.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

οὗτοι δικαστὴν σ' εἵλόμην ἐμῶν κακῶν, 255
οὐδ', εἴ τι πράξας μὴ καλῶς εὑρίσκομαι,
τούτων κολαστὴν κἀπιτιμητὴν, ἄναξ, (255)
255 ἀλλ' ὡς ὀναίμην. εἰ δὲ μὴ βούλει τάδε,
στέργειν ἀνάγκη τοῖσι σοῖς· τί γὰρ πάθω;
ἄγ', ὦ γεραιαὶ, στείχετε, γλαυκὴν χλόην 260
αὐτοῦ λιποῦσαι φυλλάδος καταστεφῆ,
θεούς τε καὶ γῆν τήν τε πυρφόρον θεὰν

237. οἱ γὰρ ὅ. H. 249. ἐννοίαισι δ' H. 250. τῶνδ' H.
251. Adrasto trib. M. H. ἀλλ' ὡς ἰατρ. M. H. ἄναξ,
σ' ἀφίγμεθα H. 252. deest σ'. 258. καταστροφῇ.

260 Δήμητρά θέμεναι μάρτυρ' ἠλίου τε φῶς,
ὡς οὐδὲν ἡμῖν ἤρκεσαν λιταὶ θεῶν.

ΧΟΡΟΣ.

* * *

ὃς Πέλοπος ἦν παῖς, Πελοπίας δ' ἡμεῖς χθονὸς 265
ταυτὸν πατρῷον αἷμά σοι κεκτήμεθα.
τί δρᾷς; προδώσεις ταῦτα, κἀκβαλεῖς χθονὸς (265)
265 γραῦς, οὐ τυχούσας οὐδὲν ὧν αὐτὰς ἐχρῆν;
μὴ δῆτ'. ἔχει γὰρ καταφυγὴν θὴρ μὲν πέτραν,
δοῦλος δὲ βωμοὺς θεῶν, πόλις δὲ πρὸς πόλιν 270
ἔπτηξε χειμασθεῖσα· τῶν γὰρ ἐν βροτοῖς
οὐκ ἔστιν οὐδὲν διὰ τέλους εὐδαιμονοῦν. (270)

ΧΟΡΟΣ.

270 βᾶθι, τάλαιν', ἱερῶν δαπέδων ἄπο Περσεφονείας,
βᾶθι, καὶ ἀντίασον γονάτων, ἔπι χεῖρα βαλοῦσα,
τέκνων τεθνεώτων κομίσαι δέμας, — ὦ μελέα 'γώ! — 275
οὓς ὑπὸ τείχεσι Καδμείοισιν ἀπώλεσα κούρους.
ἰώ μοι! λάβετε, φέρετε, πέμπετ· ἀείρετε (275)
275 ταλαίνας χερὸς γεραιᾶς.
πρός σε γενειάδος, ὦ φίλος, ὦ δοκιμώτατος Ἑλλάδι,
ἄντομαι, ἀμφιπιτνοῦσα τὸ σὸν γόνυ καὶ χέρα 280
δειλαία·
οἴκτισαι ἀμφὶ τέκνων μ' ἱκέταν, (280)

262. sqq. Adrasto continuantur. 272. τε θνατῶν κόμισαι M. 274. πέμπετε· κρίνετε M. 275. χέρας γεραιάς M. τάλαιναν H. 276. deest σε M. 277. δειλαίαν M.

ἢ τίν' ἀλάταν, οἰκτρὸν ἰήλεμον οἰκτρὸν ἱεῖσαν.
μηδ' ἀτάφους, τέκνον, ἐν χθονὶ Κάδμου χάρματα θηρῶν
παῖδας ἐν ἡλικίᾳ τᾷ σᾷ κατίδῃς, ἱκετεύω, 285
βλέψον ἐμῶν βλεφάρων ἔπι δάκρυον, ἃ περὶ σοῖσιν
γούνασιν ὧδε πιτνῶ, τέκναις τάφον ἐξανύσασθαι. (285)

ΘΗΣΕΥΣ.

μῆτερ, τί κλάεις, λέπτ' ἐπ' ὀμμάτων φάρη
βαλοῦσα τῶν σῶν; ἆρα δυςτήνους γόους
κλύουσα τῶνδε; κἀμὲ γὰρ διῆλθέ τι. 290
ἔπαιρε λευκὸν κρᾶτα, μὴ δακρυρρόει,
σεμναῖσι Δηοῦς ἐσχάραις παρημένη. (290)

ΑΙΘΡΑ.

αἴ, αἴ!

ΘΗΣΕΥΣ.

τὰ τούτων οὐχὶ σοὶ στενακτέον.

ΑΙΘΡΑ.

ὦ τλήμονες γυναῖκες!

ΘΗΣΕΥΣ.

οὐ σὺ τῶνδ' ἔφυς.

ΑΙΘΡΑ.

εἴπω τι, τέκνον, σοί τε καὶ πόλει καλόν; 295

ΘΗΣΕΥΣ.

ὡς πολλά γ' ἐστὶ κἀπὸ θηλειῶν σοφά.

ΑΙΘΡΑ.

ἀλλ' εἰς ὄκνον μοι μῦθος, ὃν κεύθω, φέρει. (295)

279. ἤ τιν' ἀλ.' M.

ΘΗΣΕΥΣ.

αἰσχρόν γ' ἔλεξας, χρῆστ' ἐπικρύπτειν φίλους.

ΑΙΘΡΑ.

295 οὗτοι σιωπῶσ' εἶτα μέμψομαί ποτε
τὴν νῦν σιωπὴν, ὡς ἐσιγήθη κακῶς, 300
οὐδ', ὡς ἀχρεῖον τὰς γυναῖκας εὖ λέγειν,
δείσασ' ἀφήσω τῷ φόβῳ τοὐμὸν καλόν. (300)
ἔγωγέ σ', ὦ παῖ, πρῶτα μὲν τὰ τῶν θεῶν
300 σκοπεῖν κελεύω, μὴ σφαλῇς ἀτιμάσας·
σφαλεῖ γὰρ ἐν τούτῳ μόνῳ, τἆλλ' εὖ φρονῶν. 305
πρὸς τοῖσδε δ', εἰ μὲν μὴ δικουμένοις ἐχρῆν
τολμηρὸν εἶναι, κἄρτ' ἂν εἶχον ἡσύχως· (305)
νυνὶ δὲ σοί τε τοῦτο τὴν τιμὴν φέρει,
305 κἀμοὶ παραινεῖν οὐ φόβον φέρει, τέκνον,
ἄνδρας βιαίους καὶ κατείργοντας νεκροὺς 310
τάφου τε μοίρας καὶ κτερισμάτων λαχεῖν,
ἐς τήνδ' ἀνάγκην σῇ καταστῆσαι χερὶ, (310)
νόμιμά τε πάσης συγχέοντας Ἑλλάδος
310 παῦσαι· τὸ γάρ τοι συνέχον ἀνθρώπων πόλεις
τοῦτ' ἔσθ', ὅταν τις τοὺς νόμους σώζῃ καλῶς. 315
ἐρεῖ δέ δή τις, ὡς ἀνανδρίᾳ χερῶν,
πόλει παρόν σοι στέφανον εὐκλείας λαβεῖν, (315)
δείσας ἀπέστης, καὶ συὸς μὲν ἀγρίου
315 ἀγῶνος ἥψω, φαῦλον ἀθλήσας πόνον,
οὗ δ' ἐς κράνος βλέψαντα καὶ λόγχης ἀκμὴν 320
χρῆν ἐκπονῆσαι, δειλὸς ὢν ἐφευρέθης.
μὴ δῆτ' ἐμός γ' ὤν, ὦ τέκνον, δράσῃς τάδε. (320)

294. ἔπη κρύπτειν H. φίλοις M. H. 299. ἐγὼ δέ σ'·
308. καταστῆναι M.

ὁρᾷς, ἄβουλος ὡς κεκερτομημένη
320 τοῖς κερτομοῦσι γοργὸν ὡς ἀναβλέπει
σὴ πατρίς; ἐν γὰρ τοῖς πόποισιν αὔξεται. 325
αἱ δ' ἥσυχοι σκοτεινὰ πράσσουσαι πόλεις
σκοτεινὰ καὶ βλέπουσιν εὐλαβούμεναι. (325)
οὐκ εἰ νεκροῖσι καὶ γυναιξὶν ἀθλίαις
325 προσωφελήσων, ὦ τέκνον, κεχρημέναις;
ὡς οὔτε ταρβῶ σὺν δίκῃ σ' ὁρμώμενον, 330
Κάδμου θ' ὁρῶσα λαὸν εὖ πεπραγότα,
ἔτ' αὐτὸν ἄλλα βλήματ' ἐν κύβοις βαλεῖν (330)
πέποιθ'· ὁ γὰρ θεὸς πάντ' ἀναστρέφει πάλιν.

ΧΟΡΟΣ.

330 ὦ φιλτάτη μοι, τῷδέ τ' εἴρηκας καλῶς,
κἀμοί· διπλοῦν δὲ χάρμα γίγνεται τόδε. 335

ΘΗΣΕΥΣ.

ἐμοὶ λόγοι μέν, μῆτερ, οἱ λελεγμένοι
ὀρθῶς ἔχουσ' ἐς τόνδε, κἀπεφηνάμην (335)
γνώμην, ὑφ' οἵων ἐσφάλη βουλευμάτων·
335 ὁρῶ δὲ κἀγὼ ταῦθ', ἅπερ με νουθετεῖς,
ὡς τοῖς ἐμοῖσιν οὐχὶ πρόσφορον τρόποις, 340
φεύγειν τὰ δεινά. πολλὰ γὰρ δράσας καλὰ,
ἔθος τόδ' ἐς Ἕλληνας ἐξελεξάμην, (340)
ἀεὶ κολαστὴς τῶν κακῶν καθεστάναι.
340 οὐκοῦν ἀπαυδᾶν δυνατόν ἐστι μοι πόνους.
τί γάρ μ' ἐροῦσιν οἵγε δυσμενεῖς βροτῶν, 345
ὅθ' ἡ τεκοῦσα [σὺ] χὐπεροῤῥωδοῦσ' ἐμοῦ
πρώτη κελεύεις τόνδ' ὑποστῆναι πόνον; (345)
δράσων τάδ' εἶμι, καὶ νεκροὺς ἐκλύσομαι,

319. ἀβούλως ὡς H. ἄβουλος ὡς M. 320. ὡς M. Γοργὸν ὡς. 338. ἐξεδειξάμην H.

345 λόγοισι πείσων· εἰ δὲ μή, βίᾳ δορὸς
ἤδη τόδ' ἔσται, κοὐχὶ σὺν φθόνῳ θεῶν. 350
δόξαι δὲ χρῄζω καὶ πόλει πάσῃ τάδε.
δόξει δ', ἐμοῦ θέλοντος· ἀλλὰ τοῦ λόγου (355)
προδοὺς ἔχοιμ' ἂν δῆμον εὐμενέστερον.
350 καὶ γὰρ κατέστησ' αὐτὸν ἐς μοναρχίαν,
ἐλευθερώσας τήνδ' ἰσόψηφον πόλιν. 355
λαβὼν δ' Ἄδραστον δεῖγμα τῶν ἐμῶν λόγων,
ἐς πλῆθος αὐτῶν εἶμι· καὶ πείσας τάδε, (355)
λεκτοὺς ἀθροίσας δεῦρ' Ἀθηναίων κόρους,
355 ἥξω· παρ' ὅπλοις θ' ἥμενος πέμψω λόγους
Κρέοντι, νεκρῶν σώματ' ἐξαιτούμενος. 360
ἀλλ', ὦ γεραιαί, σέμν' ἀφαιρεῖτε στέφη
μητρὸς, πρὸς οἴκους ὥς νιν Αἰγέως ἄγω, (360)
φίλην προσάψας χεῖρα· τοῖς τεκοῦσι γὰρ,
360 δύστηνος, ὅστις μὴ 'ντιδουλεύει τέκνων·
κάλλιστον ἔρανον δοὺς γὰρ ἀντιλάζυται 365
παίδων παρ' αὐτοῦ τοιάδ', ἃ 'ν τοκεῦσι δῷ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἱππόβοτον Ἄργος, ὦ πάτριον ἐμὸν πέδον, (στ. ά.) (365)
ἐκλύετε τάδε γ', ἐκλύετ' ἄνακτος
365 ὅσια περὶ θεοὺς καὶ μεγάλᾳ Πελασ- 370
γίᾳ καὶ κατ' Ἄργος.
εἰ γὰρ ἐπὶ τέρμα κἀὶ τὸ πλέον ἐμῶν κακῶν (ἀντ. ά.)
ἱκόμενος ἔτι ματέρος ἄγαλμα (370
φόνιον ἐξέλοι, γᾶν δὲ φίλαν τὰν Ἰ-
370 νάχου θεῖτ' ὀνήσας!
καλὸν δ' ἄγαλμα πόλεσιν εὐσεβὴς πόνος, (στρ. β'.) 375

346. μὴ οὐχὶ σὺν φθ. H. 362. αὐτοῦ M. 365. καὶ om. M. μεγάλα Πελασγία M. 369. τὰν om. M.

χάριν τ' ἔχει τὰν ἐςαιεί.
τί μοι πόλις κρανεῖ ποτ'; ἆρα φίλιά μοι (375)
τεμεῖ, καὶ τέκνοισιν ἐαφὰς
375 ληψόμεσθα;
ἄμυνε ματρὶ, πόλις, ἄμυνε, Παλλάδος, (ἀντ. β'.)
νόμους βροτῶν μὴ μιαίνειν. 380
σύ τοι σέβεις δίκαν, τὸ δ' ἧσσον ἀδικίᾳ
νέμεις αἰεὶ, τὸν δυςτυχῆ (380)
380 πάντα ῥύῃ.

ΘΗΣΕΥΣ.

τέχνην μὲν ἀεὶ τήνδ' ἔχων ὑπηρετεῖς
πόλει τε κἀμοὶ, διαφέρων κηρύγματα·
ἐλθὼν δ' ὑπέρ τ' Ἀσωπὸν Ἰσμηνοῦ θ' ὕδωρ, 385
σεμνῷ τυράννῳ φράζε Καδμείων τάδε·
385 Θησεὺς σ' ἀπαιτεῖ πρὸς χάριν θάψαι νεκρούς, (385)
συγγείτον' οἰκῶν γαῖαν, ἀξιῶν τυχεῖν,
φίλον τε θέσθαι πάντ' Ἐρεχθειδῶν λεών.
κἂν μὲν θέλωσιν αἰνέσαι, παλίσσυτος 390
στεῖχ'· ἢν δ' ἀπιστῶσ', οἵδε δεύτεροι λόγοι,
390 κῶμον δέχεσθαι τὸν ἐμὸν ἀσπιδηφόρον· (390)
στρατὸς δὲ θάσσει κἀξετάζεται παρὼν
Καλλίχορον ἀμφὶ σεμνὸν εὐτρεπὴς ὅδε.
καὶ μὴν ἑκοῦσά γ' ἀσμένη τ' ἐδέξατο 395
πόλις πόνον τόνδ', ὡς θέλοντά μ' ἥσθετο.
395 ἔα· λόγων τίς ἐμποδὼν ὁδ' ἔρχεται; (395)
Καδμεῖος, ὡς ἔοικεν οὐ σάφ' εἰδότι,

373. τιμόπτολις· κρανεῖ ποτ' ἄρα φ. μοι M. 374. τεμοῖ M. 375. ληψόμεθα. 379. νέμεις τόν τ' ἀεὶ δυςτυχῆ H. 384. σεμνόν, τυρ. H. 392. εὐπρεπὴς M. 393. ἑκοῦσά τ' M. 396. οὐ σάφ' οἶδ' ὅτι M. ὅ τι H.

κῆρυξ. ἐπίσχες, ἢν σ' ἀπαλλάξῃ πόνου·
μολὼν δ' ὑπαντᾷ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν. 400

ΚΗΡΥΞ.

τίς γῆς τύραννος; πρὸς τίν' ἀγγεῖλαί με χρὴ
400 λόγους Κρέοντος, ὃς κρατεῖ Κάδμου χθονὸς, (400)
Ἐτεοκλέους θανόντος ἀμφ' ἑπταστόμους
πύλας ἀδελφοῦ χειρὶ Πολυνείκους ὕπο.

ΘΗΣΕΥΣ.

πρῶτον μὲν ἤρξω τοῦ λόγου ψευδῶς, ξένε, 405
ζητῶν τύραννον ἐνθάδ'. οὐ γὰρ ἄρχεται
405 ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, ἀλλ' ἐλευθέρα πόλις. (405)
δῆμος δ' ἀνάσσει διαδοχαῖσιν ἐν μέρει
ἐνιαυσίαισιν, οὐχὶ τῷ πλούτῳ διδοὺς
τὸ πλεῖστον, ἀλλὰ χὠ πένης ἔχων ἴσον. 410

ΚΗΡΥΞ.

ἓν μὲν τόδ' ἡμῖν, ὥσπερ ἐν πεσσοῖς, δίδως
410 κρεῖσσον· πόλις γὰρ, ἧς ἐγὼ πάρειμ' ἄπο, (410)
ἑνὸς πρὸς ἀνδρὸς, οὐκ ὄχλῳ, κρατύνεται·
οὐδ' ἔστιν αὐτὴν ὅστις ἐκχαυνῶν λόγοις
πρὸς κέρδος ἴδιον ἄλλος ἄλλοσε στρέφει. 415
ὁ δ' αὐτίχ' ἡδὺς καὶ διδοὺς πολλὴν χάριν,
415 ἐς αὖθις ἔβλαψ', εἶτα διαβολαῖς νέαις (415)
κλέψας τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξέδυ δίκης.
ἄλλως τε, πῶς ἂν μὴ διορθεύων λόγους,
ὀρθῶς δύναιτ' ἂν δῆμος εὐθύνειν πόλιν; 420
ὁ γὰρ χρόνος μάθησιν ἀντὶ τοῦ τάχους
420 κρείσσω δίδωσι. γηπόνος δ' ἀνὴρ πένης, (420)
εἰ καὶ πένοιτο, κἀμαθὴς ἔργων ὕπο,

397. 8. transponit H. et δ' om. ante ὑπαντᾷ. 421. εἰ καὶ γένοιτο μὴ 'μαθὴς, ἔργων ὕπο οὐκ H.

οὐκ ἂν δύναιτο πρὸς τὰ κοίν' ἀποβλέπειν.
ἢ δὴ νοσῶδες τοῦτο τοῖς ἀμείνοσιν, 425
ὅταν πονηρὸς ἀξίωμ' ἀνὴρ ἔχῃ,
425 γλώσσῃ καταισχὼν δῆμον, οὐδὲν ὢν τὸ πρίν. (425)

ΘΗΣΕΥΣ.

κομψός γ' ὁ κῆρυξ καὶ παρεργάτης λόγων.
ἐπεὶ δ' ἀγῶνα καὶ σὺ τόνδ' ἠγωνίσω,
ἄκου' ἅμιλλαν γὰρ σὺ προὔθηκας λόγων. 430
οὐδὲν τυράννου δυσμενέστερον πόλει,
430 ὅπου τὸ μὲν πρώτιστον οὐκ εἰσὶν νόμοι (430)
κοινοί, κρατεῖ δ' εἷς τὸν νόμον κεκτημένος
αὐτὸς παρ' αὑτῷ, καὶ τόδ' οὐκέτ' ἔστ' ἴσον.
γεγραμμένων δὲ τῶν νόμων ὅ τ' ἀσθενὴς 435
ὁ πλούσιός τε τὴν δίκην ἴσην ἔχει,
435 ἔστιν δ' ἐνισπεῖν τοῖσιν ἀσθενεστέροις (435)
τὸν εὐτυχοῦντα ταὔθ', ὅταν κλύῃ κακῶς,
νικᾷ δ' ὁ μείων τὸν μέγαν, δίκαι' ἔχων.
τοὐλεύθερον δ' ἐκεῖνο· τίς θέλει πόλει 440
χρηστόν τι βούλευμ' ἐς μέσον φέρειν ἔχων;
440 καὶ ταῦθ' ὁ χρῄζων λαμπρὸς ἔσθ', ὁ μὴ θέλων, (440)
σιγᾷ. τί τούτων ἔστ' ἰσαίτερον πόλει;
καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος αὐθέντης χθονὸς,
ὑποῦσιν ἀστοῖς ἥδεται νεανίαις. 445
ἀνὴρ δὲ βασιλεὺς ἐχθρὸν ἡγεῖται τόδε,
445 καὶ τοὺς ἀρίστους, οὓς ἂν ἡγῆται φρονεῖν, (445)
κτείνει, δεδοικὼς τῆς τυραννίδος πέρι.
πῶς οὖν ἔτ' ἂν γένοιτ' ἂν ἰσχυρὰ πόλις,
ὅταν τις, ὡς λειμῶνος ἠρινοῦ στάχυν, 450

423. νοσῶδες, ταὐτὸ τοῖς ἀμ. H. 432. ἔστι σοι M. 436. ταῦθ' M. 441. ἐστὶν ἰσαίτ. M.

τόλμας ἀφαιρῇ κἀπολωτίζῃ νέους;
450 κτᾶσθαι δὲ πλοῦτον καὶ βίον τί δεῖ τέκνοις, (450)
ὡς τῷ τυράννῳ πλείον' ἐκμαχθῇ βίον;
ἢ παρθενεύειν παῖδας ἐν δόμοις καλῶς,
τέρπνας τυράννοις ἡδονάς, ὅταν θέλῃ, 455
δάκρυα δ' ἑτοιμάζουσι; μὴ ζῴην ἔτι,
455 εἰ τἀμὰ τέκνα πρὸς βίαν νυμφεύεται. (455)
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πρὸς τάδ' ἐξηκόντισα.
ἥκεις δὲ δὴ τί τῆσδε γῆς κεχρημένος;
κλάων δ' ἂν ἦλθες, εἴ σε μὴ πέμψεν πόλις, 460
περισσὰ φωνῶν· τὸν γὰρ ἄγγελον χρεὼν
460 λέξαν θ', ὅσ' ἂν τάξῃ τις, ὡς τάχος πάλιν (460)
χωρεῖν. τὸ λοιπὸν δ' εἰς ἐμὴν πόλιν Κρέων
ἥσσον λάλον σου πεμπέτω τίν' ἄγγελον.

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ, φεῦ! κακοῖσιν ὡς ὅταν δαίμων διδῷ 465
καλῶς, ὑβρίζουσ', ὡς ἀεὶ πράξοντες εὖ!

ΚΗΡΥΞ.

465 λέγοιμ' ἂν ἤδη. τῶν μὲν ἠγωνισμένων, (465)
σοὶ μὲν δοκείτω ταῦτ', ἐμοὶ δ' ἐναντία.
ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ πᾶς τε Καδμεῖος λεὼς,
Ἄδραστον ἐς γῆν τήνδε μὴ παριέναι· 470
εἰ δ' ἔστιν ἐν γῇ, πρὶν θεοῦ δοῦναι σέλας,
470 λύσαντα σεμνὰ στεμμάτων μυστήρια, (470)
τῆσδ' ἐξελαύνειν, μηδ' ἀναιρεῖσθαι νεκρούς
βίᾳ, προσήκοντ' οὐδὲν Ἀργείων πόλει.
κἂν μὲν πίθῃ μοι, κυμάτων ἄτερ πόλιν 475

451. ὅς M. 455. νυμφεύσεται H. 460. ὡς τ. πόλει M. 466. ἐμοὶ δὲ τἀναντία M. ἐμοὶ δὲ τἀντία H. 469. ἐν τῇ M.

σὴν ναυστολήσεις· εἰ δὲ μὴ, πολὺς κλύδων
475 ἡμῖν τε καὶ σοὶ ξυμμάχοις τ' ἔσται δορός. (475)
σκέψαι δὲ, καὶ μὴ τοῖς ἐμοῖς θυμούμενος
λόγοισιν, ὡς δὴ πόλιν ἐλευθέραν ἔχων,
σφριγῶντ' ἀμείψῃ μῦθον ἐκ βραχιόνων. 480
ἐλπὶς βροτοῖς κάκιστον, ἣ πολλὰς πόλεις
480 ξυνῆψ', ἄγουσα θυμὸν εἰς ὑπερβολάς. (480)
ὅταν γὰρ ἔλθῃ πόλεμος ἐς ψῆφον πόλεως,
οὐδεὶς ἑῷ' αὐτοῦ θάνατον ἐκλογίζεται,
τὸ δυστυχὲς δὲ τοῦτ' ἐς ἄλλον ἐπτρέπει· 485
εἰ δ' ἦν παρ' ὄμμα θάνατος ἐν ψήφου φορᾷ,
485 οὐκ ἄν ποθ' Ἑλλὰς δοριμανὴς ἀπώλλυτο. (485)
καίτοι δυεῖν γε πάντες ἄνθρωποι λόγοιν
τὸν κρείσσον' ἴσμεν καὶ τὰ χρηστὰ καὶ κακὰ,
ὅσῳ τε πολέμου κρεῖσσον εἰρήνη βροτοῖς· 490
ἣ πρῶτα μὲν Μούσαισι προσφιλεστάτη,
490 γόοισι δ' ἐχθρὰ, τέρπεταί τ' εὐπαιδίᾳ, (490)
χαίρει δὲ πλούτῳ. ταῦτ' ἀφέντες οἱ κακοὶ
πολέμους ἀναιρούμεσθα, καὶ τὸν ἥσσονα
δουλούμεθ' ἄνδρες ἄνδρα καὶ πόλις πόλιν. 495
σὺ δ' ἄνδρας ἐχθροὺς καὶ θανόντας ὠφελεῖς,
495 θάπτων κομίζων θ', οὓς ὕβρεις ἀπώλεσαν. (495)
οὐ τἄρ' ἔτ' ὀρθῶς Καπανέως κεραύνιον
δέμας καπνοῦται κλιμάκων ὀρθοστάτων,
ἃς προσβαλὼν πύλαισιν ὤμοσεν πόλιν 500
πέρσειν, θεοῦ θέλοντος, ἤν τε μὴ θέλῃ·
500 οὐδ' ἥρπασεν χάρυβδις αἰωνοσκόπον, (500)

479. ἐ. γάρ ἐστι πάκ. M. ἐλπὶς γέ τοι κ. H. 485. ἀπώλετο M. 486. δυοῖν M. 490. ποιναῖσι M. πόνοισι H. 494. ἐχθροὺς θεοῖς θ. H. 495. οὓς ὕβρις ἀπώλεσεν M.

τέθριππον ἅρμα περιβαλοῦσα χάσματι·
ἄλλοι τε κεῖνται πρὸς πύλαις λοχαγέται,
πέτροις καταξανθέντες ὀστέων ῥαφάς. 505
ἢ νυν φρονεῖν ἄμεινον ἐξαύχει Διὸς,
505 ἢ θεοὺς δικαίως τοὺς κακοὺς ἀπολλύναι. (505)
φιλεῖν μὲν οὖν χρὴ τοὺς σοφοὺς πρῶτον τέκνα,
ἔπειτα τοκέας πατρίδα θ', ἣν αὔξειν χρεὼν,
καὶ μὴ κατᾶξαι. σφαλερὸν ἡγεμὼν θρασὺς 510
νεώς τε ναύτης· ἥσυχος καιρῷ σοφός.
510 καὶ τοῦτό τοι τἀνδρεῖον, ἡ προμηθία. (510)

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἐξαρκέσας ἦν Ζεὺς ὁ τιμωρούμενος,
ἡμᾶς δ' ὑβρίζειν οὐκ ἐχρῆν τοιάνδ' ὕβριν,
ὦ παγκάκιστε. 515

ΘΗΣΕΥΣ.

σὺ γ', Ἄδραστ', ἔχε στόμα,
καὶ μὴ 'πίπροσθε τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους.
515 θῆς· οὐ γὰρ ἥκει πρὸς σὲ κηρύσσων ὅδε, (515)
ἀλλ' ὡς ἐμ'· ἡμᾶς κἀποκρίνασθαι χρεών.
καὶ πρῶτα μέν σε πρὸς τὰ πρῶτ' ἀμείψομαι·
οὐκ οἶδ' ἐγὼ Κρέοντα δεσπόζοντ' ἐμοῦ, 520
οὐδὲ σθένοντα μεῖζον, ὥστ' ἀναγκάσαι
520 δρᾶν τὰς Ἀθήνας ταῦτ'· ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι (520)
τὰ πράγμαθ' οὕτως, εἰ 'πιταξάμεσθα δή.
πόλεμον δὲ τοῦτον οὐκ ἐγὼ καθίσταμαι,
ὃς οὐδὲ σὺν τοῖσδ' ἦλθον ἐς Κάδμου χθόνα. 525
νεκροὺς δὲ τοὺς θανόντας, οὐ βλάπτων πόλιν,
525 οὐδ' ἀνδροκμῆτας προσφέρων ἀγωνίας, (525)

504. ἢ νῦν M. 509. sine interpunct. M. 510. τοῦτο μοι M.

θάψαι δικαιῶ, τὸν Πανελλήνων νόμον
σώζων. τί τούτων ἐστὶν οὐ καλῶς ἔχον;
εἰ γάρ τι καὶ πεπόνθατ' Ἀργείων ὕπο, 530
τεθνᾶσιν, ἠμύνασθε πολεμίους καλῶς·
530 αἰσχρῶς τ' ἐκείνοις χἠ δίκη διοίχεται. (530)
ἐάσατ' ἤδη γῇ καλυφθῆναι νεκρούς.
ὅθεν δ' ἕκαστον ἐς τὸ σῶμ' ἀφίκετο,
ἐνταῦθ' ἀπῆλθε, πνεῦμα μὲν πρὸς αἰθέρα, 535
τὸ σῶμα δ' ἐς γῆν· οὔτι γὰρ κεκτήμεθα
535 ἡμέτερον αὐτό, πλὴν ἐνοικῆσαι βίον, (535)
κἄπειτα τὴν θρέψασαν αὐτὸ δεῖ λαβεῖν.
δοκεῖς κακουργεῖν Ἄργος, οὐ θάπτων νεκρούς;
ἥκιστα· πάσης Ἑλλάδος κοινὸν τόδε, 540
εἰ τοὺς θανόντας νοσφίσας, ὧν χρῆν λαχεῖν,
540 ἀτάφους τις ἕξει· δειλίαν γὰρ ἐσφέρει (540)
τοῖς ἀλκίμοισιν, οὗτος ἦν τεθῇ νόμος.
κἀμοὶ μὲν ἦλθες δεινὰ ἀπειλήσων ἔπη·
νεκροὺς δὲ ταρβεῖτ', εἰ κρυβήσονται χθονί; 545
τί μὴ γένηται; μὴ κατασκάψωσι γῆν
545 ταφέντες ὑμῶν; ἢ τέκν' ἐν μυχῷ χθονὸς (545)
φύσωσιν, ἐξ ὧν εἰσί τις τιμωρία;
σκαιόν γε τἀνάλωμα τῆς γλώσσης τόδε,
φόβους πονηροὺς καὶ κενοὺς δεδοικέναι. 550
ἀλλ', ὦ μάταιοι, γνῶτε τἀνθρώπων κακά·
550 παλαίσμαθ' ἡμῶν ὁ βίος, εὐτυχοῦσι δὲ (550)
οἱ μὲν τάχ', οἱ δ' ἐσαῦθις, οἱ δ' ἤδη βροτῶν.
τρυφᾷ δ' ὁ δαίμων· πρός τε γαρ τοῦ δυστυχοῦς,
ὡς εὐτυχήσῃ, τίμιος γεραίρεται, 555

530. αἰσχρῶς τ' (δ' H.) ἐκείνοις· χἠ δ. δ. 533. ἀπελθεῖν.
539. ὧν δεῖ λ. 553. εὐτυχὴς ᾖ.

ὁ δ' ὀλβιός νιν, πνεῦμα δειμαίνων λιπεῖν,
555 ὑψηλὸν αἴρει. γνόντας οὖν χρεὼν τάδε, (555)
ἀδικουμένους τε μέτρια, μὴ θυμῷ, φέρειν,
ἀδικεῖν τε τοιαῦθ', οἷα μὴ βλάψαι πόλιν.
πῶς οὖν ἂν εἴη; τοὺς ὀλωλότας νεκροὺς 560
θάψαι δὸς ἡμῖν τοῖς θέλουσιν εὐσεβεῖν.
560 ἢ δῆλα τἀνθένδ'· εἶμι καὶ θάψω βίᾳ. (560)
σὺ γάρ ποτ' εἰς Ἕλληνας ἐξοισθήσεται,
ὡς εἰς ἐμ' ἐλθὼν καὶ πόλιν Πανδίονος
κόμος παλαιὸς δαιμόνων διεφθάρη. 565

ΧΟΡΟΣ.

θάρσει· τὸ γάρ τοι τῆς δίκης σῴζων φάος,
565 πολλοὺς ὑπεκφύγοις ἂν ἀνθρώπων λόγους. (565)

ΚΗΡΥΞ.

βούλει, συνάψω μῦθον ἐν βραχεῖ σέθεν;

ΘΗΣΕΥΣ.

λέγ', εἴ τι βούλει· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ ἂν ποτ' ἐκ γῆς παῖδας Ἀργείων λάβοις. 570

ΘΗΣΕΥΣ.

κἀμοῦ νυν ἀντάκουσον, εἰ βούλει, πάλιν.

ΚΗΡΥΞ.

570 κλύοιμ' ἄν· οὐ γὰρ ἀλλὰ δεῖ δοῦναι μέρος. (570)

ΘΗΣΕΥΣ.

θάψω νεκρούς, γῆς ἐξελὼν Ἀσωπίας.

ΚΗΡΥΞ.

ἐγ ἀσπίσιν σοι πρῶτα κινδυνευτέον.

559. εἰειδεῖν M. 569. κἀμοῦ νῦν M.

ΘΗΣΕΥΣ.

πολλοὺς ἔτλην δὴ χἀτέρους ἄλλους πόνους. 575

ΚΗΡΥΞ.

ἦ πᾶσιν οὖν σ' ἔφυσεν ἐξαρκεῖν πατήρ;

ΘΗΣΕΥΣ.

575 ὅσοι γ' ὑβρισταί· χρηστὰ δ' οὐ κολάζομεν. (575)

ΚΗΡΥΞ.

πράσσειν σὺ πόλλ' εἴωθας ἥ τε σὴ πόλις.

ΘΗΣΕΥΣ.

τοιγὰρ πονοῦσα πολλὰ πόλλ' εὐδαιμονεῖ.

ΚΗΡΥΞ.

ἔλθ', ὡς σε λόγχῃ Σπαρτὸς ἐν πόλει λάβῃ. 580

ΘΗΣΕΥΣ.

τίς δ' ἐκ δράκοντος θοῦρος ἂν γένοιτ' Ἄρης;

ΚΗΡΥΞ.

580 γνώσει σὺ πάσχων. νῦν δ' ἔτ' εἶ νεανίας. (580)

ΘΗΣΕΥΣ.

οὗτοι μ' ἐπαίρεις, ὥστε θυμῶσαι φρένας,
τοῖς σοῖσι κόμποις. ἀλλ' ἀποστέλλου χθονὸς,
λόγους ματαίους, οὕσπερ ἠνέγκω, λαβών. 585
περαίνομεν γὰρ οὐδέν. ὁρμᾶσθαι χρεὼν
585 πάντ' ἄνδρ' ὁπλίτην ἁρμάτων τ' ἐπεμβάτην, (585)
μοναμπύκων τε φάλαρα κινεῖσθαι, στόμα
ἀφρῷ καταστάζοντα, Καδμείαν χθόνα.
χωρήσομαι γὰρ ἑπτὰ πρὸς Κάδμου πύλας 590
αὐτὸς σίδηρον ὀξὺν ἐν χεροῖν ἔχων, (590)
590 αὐτός τε κῆρυξ. σοὶ δὲ προστάσσω μένειν,
Ἄδραστε, κἀμοὶ μὴ 'ναμίγνυσθαι τύχας

579. τί δ'; ἐκ M. 589. 90. inverso ordine M. 590. αὐτός γε M.

τὰς σάς· ἐγὼ γὰρ δαίμονος τοὐμοῦ μέτα
στρατηλατήσω κλεινὸς ἐν κλεινῷ δορί. 595
ἓν δεῖ μόνον μοι, τοὺς θεοὺς ἔχειν, ὅσοι
595 δίκην σέβονται· ταῦτα γὰρ ξυνόνθ' ὁμοῦ (595)
νίκην δίδωσιν. ἡ 'ρετὴ δ' οὐδὲν φέρει
βροτοῖσιν, ἢν μὴ τὸν θεὸν χρῄζοντ' ἔχῃ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

Ὦ μέλεαι μελέων ματέρες λοχαγῶν, (στρ. ά.) 600
ὡς μοι ὑφ' ἥπατε δεῖμα χλοερὸν ταράσσει!

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

600 τίν' αὐδὰν τάνδε προσφέρεις νέαν; (600)

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

στράτευμα πᾶ Παλλάδος κριθήσεται;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

διὰ δορὸς εἶπας, ἢ λόγων ξυναλλαγαῖς;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

γένοιτ' ἂν κέρδος· εἰ δ' ἀρείφατοι φόνοι, 605
μάχαι στερνοτυπεῖς τ' ἀνὰ τόπον
605 πάλιν φανήσονται κτύποι — (605)
ὦ τάλαινα, τίνα λόγον,
τίν' ἂν τῶνδ' αἰτία λάβοιμι;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ἀλλὰ τὸν εὐτυχίᾳ λαμπρὸν ἄν τις αἱροῖ (ἀντ. ά.) 610
μοῖρα πάλιν· τόδε μοι τὸ θράσος ἀμφιβαίνει.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

610 δικαίους δαίμονας σύ γ' ἐννέπεις. (610)

593. καινὸς ἐν καινῷ M. 597. εἰ — ἔχει. 601. στράτ. μὲν Π. M. 603. οἱ δ' ἀρείφ. M. 604. στερνοτυπεῖς γ' M. 605. πάλιν κτύποι φανήσονται M. 607. αἰτίαν M. 608. εὐτυχῇ. Ib. αἱρῇ M. αἵροι H. 609. τό om. M.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

τίνες γὰρ ἄλλοι νέμουσι συμφοράς;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

διάφορα πολλὰ θεῶν βροτοῖσιν εἰςορῶ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

φόβῳ γὰρ τῷ πάρος διόλλυσαι· δίκα 615
δίκαν ἐξεκάλεσε καὶ φόνος
615 φόνον, κακῶν δ' ἀναψυχὰς (615)
θεοὶ βροτοῖσι νέμουσι,
πάντων τέρματ' ἔχοντες αὐτοί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

τὰ καλλίπυργα πεδία πῶς ἱκοίμεθ' ἄν, (στρ. β'.) 620
καλλίχορον θεᾶς ὕδωρ λιποῦσαι!

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

620 ποτανὰν εἴ μέ τις θεῶν κτίσαι, (620)
διπόταμον ἵνα πόλιν μόλω!

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

εἰδείης ἂν φίλων,
εἰδείης ἂν τύχας.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

τίς ποτ' αἶσα, τίς ἄρα πότμος 625
625 ἐπιμένει τὸν ἄλκιμον
τᾶςδε γᾶς ἄνακτα; (625)

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

κεκλημένους μὲν ἀνακαλούμεθ' αὖ θεούς· (ἀντ. β'.)
ἀλλὰ φόβων πίστις ἅδε πρώτα.

615. ἀνὰ ψυχὰς Μ. 617. ἐπάντων τέρμ' ἔχ. αὐτοί Μ. πάντων τέρμ' ἔχ. α. Η. 620. εἴ σέ τις Μ. 623. ψυχὰς Μ. 624. ἔτι ποτ' αἶσα. 626. τᾶςδε γᾶς Μ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ἰὼ Ζεῦ, τᾶς παλαιομάτορος 630
630 παιδογόνε πόριος Ἰνάχου!

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

πόλει μοι ξύμμαχος (630)
γενοῦ τᾷδ' εὐμενής.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

τὸ σὸν ἄγαλμα, τὸ σὸν ἵδρυμα
πόλεώς ἐκκομίζομαι
635 πρὸς πυρὰν ὑβρισθέν. 635

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Γυναῖκες, ἥκω πολλ' ἔχων λέγειν φίλα,
αὐτός τε σωθεὶς (ἠρέθην γὰρ ἐν μάχῃ, (635)
ἵν' αἱ θανάντων ἑπτὰ δεσποτῶν λόχοι
ἠγωνίσαντο, ῥεῦμα Διρκαῖον πάρα)
640 νίκην τε Θησέως ἀγγελῶν. λόγου δέ σε
μακροῦ ἀπαύσω· Καπανέως γὰρ ἦν λάτρις,
ὃν Ζεὺς κεραυνῷ πυρπόλῳ καταιθαλοῖ. (640)

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλτατ', εὖ μὲν νόστον ἀγγέλλεις σέθεν
τήν τ' ἀμφὶ Θησέως βάξιν· εἰ δὲ καὶ στρατὸς
645 σῶς ἐστ' Ἀθηνῶν, πάντ' ἂν ἀγγέλλοις φίλα.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

σῶς, καὶ πεπραγμέν', ὡς Ἄδραστος ὤφελε
πρᾶξαι ξὺν Ἀργείοισιν, ὡς ἀπ' Ἰνάχου (645)
στείλας ἐπεστράτευσε Καδμείων πόλιν.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς γάρ; τρόπαια Ζηνὸς Αἰγέως τόκος

634. ἐκκομίζέ μοι Η. 638. θανόντες Μ. 644. τάξαν Μ.
647. οὕς ἀπ' Η.

650 ἔστησεν, οἵ τε συμμετασχόντες δορός;
λέξον. παρὼν γὰρ τοὺς παρόντας εὐφρανεῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

λαμπρὰ μὲν ἀκτὶς ἡλίου, κανὼν σαφὴς, (650)
ἔβαλλε γαῖαν· ἀμφὶ δ' Ἠλέκτρας πύλας
ἔστην θεατὴς, πύργον εὐαυγῆ λαβών·
655 ὁρῶ δὲ φῦλα τρία τριῶν στρατευμάτων,
τευχεσφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω
Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον, ὡς μὲν ἦν λόγος, (655)
αὐτόν τ' ἄνακτα, παῖδα κλεινὸν Αἰγέως,
καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ δεξιὸν τεταγμένους
660 κέρας παλαιᾶς Κεκροπίας οἰκήτορας·
λαιὸν δὲ Πάραλον, ἐστολισμένον δορὶ,
κρήνην παρ' αὐτὴν Ἄρεος, ἱππότην τ' ὄχλον (660)
πρὸς κρασπέδοισι στρατοπέδου τεταγμένον
ἴσους ἀριθμὸν· ἁρμάτων δ' ὀχήματα
665 ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος.
Κάδμου δὲ λαὸς ἧστο πρόσθε τειχέων,
νεκροὺς ὄπισθε θέμενος, ὧν ἔκειτ' ἀγών. (665)
ἱππεῦσί θ' ἱππῆς ἦσαν ἀνθωπλισμένοι,
τετραόροισί τ' ἀντὶ ἅρμαθ' ἅρμασιν.
670 κῆρυξ δὲ Θησέως εἶπεν ἐς πάντας τάδε·
Σιγᾶτε, λαοὶ, σῖγα, Καδμείων στίχες,
ἀκούσαθ'· ἡμεῖς ἥκομεν νεκροὺς μέτα, (670)
θάψαι θέλοντες, τὸν Πανελλήνων νόμον
σώζοντες, οὐδὲν δεόμενοι τεῖναι φόνον.
675 κοὐδὲν Κρέων τοῖσδ' ἀντεκήρυξεν λόγοις,

651. τοὺς ἀπόντας M. 654. εὐαγῆ M. 661. αὐτὸν M.
662. ἱππότην ὄχον. 666. πρόσθεν M. 667. ὄπισθεν.
668. ἱππεῖς M. 674. θεῖναι H.

ἀλλ' ἦστ' ἐφ' ὅπλοις σῖγα πειμένης θ' ὄχων
τετραόρων κατῆρχον ἐντεῦθεν μάχης· (675)
πέραν δὲ διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους,
παραιβάτας ἔστησαν ἐς τάξιν δορός.
680 χοὶ μὲν σιδήρῳ διεμάχοντ', οἱ δ' ἔστρεφον
πώλους ἐς ἀλκὴν αὖθις ἐς παραιβάτας.
ἰδὼν δὲ Φόρβας, ὃς μοναμπύκων ἄναξ (680)
ἦν τοῖς Ἐρεχθείδαισιν, ἁρμάτων ὄχον,
οἵ τ' αὖ τὸ Κάδμου διεφύλασσον ἱππικὸν,
685 συνῆψαν ἀλκὴν, καὶ κρατοῦν, ἠσσῶντό τε.
λεύσσων δὲ ταῦτα, κοὐ κλύων, (ἐκεῖ γὰρ ἦν,
ἔνθ' ἅρματ' ἠγωνίζετ' οἵ τ' ἐπεμβάται,) (685)
τἀκεῖ παρόντα πολλὰ πήματ', οὐκ ἔχω,
τί πρῶτον εἴπω, πότερα τὴν ἐς οὐρανὸν
690 κόνιν προσαντέλλουσαν, ὡς πολλὴ παρῆν,
ἢ τοὺς ἄνω τε καὶ κάτω φορουμένους
ἱμᾶσιν, αἵματός τε φοινίου ῥοὰς, (690)
τῶν μὲν πιπτόντων, τῶν δὲ, θρανσθέντων δίφρων,
ἐς κρᾶτα πρὸς γῆν ἐκκυβιστώντων βίᾳ,
695 πρὸς ἁρμάτων τ' ἀγαῖσι λειπόντων βίον.
νικῶντα δ' ἵπποις ὡς ὑπείδετο στρατὸν
Κρέων τὸν ἐνθένδ', ἰτέαν λαβὼν χερὶ (695)
χωρεῖ, πρὶν ἐλθεῖν ξυμμάχοις δυσθυμίαν.
καὶ μὴν τὰ Θησέως γ' οὐκ ὄκνῳ διεφθάρη,
700 ἀλλ' ἴετ' εὐθὺς, λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα.
καὶ συμπατάξαντες μέσον πάντα στρατὸν,
ἔκτεινον, ἐκτείνοντο, καὶ παρηγγύων (700)
κελευσμὸν ἀλλήλοισι σὺν πολλῇ βοῇ,
θεῖν, ἀντέρειδε τοῖς Ἐρεχθείδαις δόρυ.

681. αὖτις M. 689. εἰς οὐρ. 691. τὰς — φορουμένας M.

705 λόχος δ' ὀδόντων ὄφεος ἐξηνδραμένος
δεινὸς παλαιστὴς ἦν· ἔκλινε γὰρ κέρας
τὸ λαιὸν ἡμῶν· δεξιοῦ δ' ἡσσώμενον (705)
φεύγει τὸ κείνων, ἦν δ' ἀγὼν ἰσόῤῥοπος.
κἀν τῷδε τὸν στρατηγὸν αἰνέσαι παρῆν·
710 οὐ γὰρ τὸ νικῶν τοῦτ' ἐκέρδαινεν μόνον,
ἀλλ' ᾧχετ' ἐς τὸ κάμνον οἰκείου στρατοῦ.
ἔῤῥηξε δ' αὐδὴν, ὥςθ' ὑπηχῆσαι χθόνα· (710)
ὦ παῖδες, εἰ μὴ σχήσετε στερῤῥὸν δόρυ
σπαρτῶν τόδ' ἀνδρῶν, οἴχεται τὰ Παλλάδος.
715 θάρσος δ' ἐνῶρσε παντὶ Κραναϊδῶν στρατῷ.
αὐτός θ' ὅπλισμα τοὐπιδαύριον λαβὼν
δεινῆς κορύνης διαφέρων ἐσφενδόνα, (715)
ὁμοῦ τραχήλους κἀπικείμενον κάρα
κυνέας θερίζων κἀποκαυλίζων ξύλῳ.
720 μόλις δέ πως ἔτρεψαν ἐς φυγὴν πόδα.
ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα κἀνωρχησάμην
κἄκρουσα χεῖρας. οἱ δ' ἔτεινον ἐς πύλας. (720)
βοὴ δὲ καὶ κωκυτὸς ἦν ἀνὰ πτόλιν
νέων, γερόντων, ἱερά τ' ἐξεπίμπλασαν
725 φόβῳ. παρὸν δὲ τειχέων εἴσω μολεῖν,
Θησεὺς ἐπέσχεν· οὐ γὰρ ὡς πέρσων πόλιν
μολεῖν ἔφασκεν, ἀλλ' ἀπαιτήσων νεκρούς. (725)
τοιόνδε τὸν στρατηγὸν αἱρεῖσθαι χρεὼν,
ὃς ἔν τε τοῖς δεινοῖσιν ἐστὶν ἄλκιμος,
730 μισεῖ θ' ὑβριστὴν λαὸν, ὃς, πράσσων καλῶς,
ἐς ἄκρα βῆναι κλιμάκων ἐνήλατα
ζητῶν, ἀπώλεσ' ὄλβον, ᾧ χρῆσθαι παρῆν. (730)

710. ἐκέδαινεν H. 715. Δαναϊδῶν M. 719. κἀποδαυλίζων M. 720. ἔτρεψεν M.

ΧΟΡΟΣ.

νῦν, τήνδ' ἄελπτον ἡμέραν ἰδοῦσ' ἐγὼ,
θεοὺς νομίζω, καὶ δοκῶ τῆς συμφορᾶς
735 ἔχειν ἔλασσον, τῶνδε τισάντων δίκην.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ὦ Ζεῦ, τί δῆτα τοὺς ταλαιπώρους βροτοὺς
φρονεῖν λέγουσι; σοῦ γὰρ ἐξηρτήμεθα, (735)
δρῶμέν τε τοιαῦθ', ἃ 'ν σὺ τυγχάνῃς θέλων.
ἡμῖν γὰρ ἦν τό τ' Ἄργος οὐχ ὑποστατόν,
740 αὐτοί τε πολλοὶ καὶ νέοι βραχίοσιν,
Ἐτεοκλέους τε σύμβασιν ποιουμένου,
μέτρια θέλοντος οὐκ ἐχρῄζομεν λαβεῖν, (740)
κἄπειτ' ἀπωλόμεσθ'. ὁδ' αὖ τότ' εὐτυχὴς,
λαβὼν, πένης ὡς, ἀρτίπλουτα χρήματα,
745 ὕβριζ', ὑβρίζων τ' αὖθις ἀνταπώλετο
Κάδμου κακόφρων λαός. ὦ κενοὶ βροτῶν,
οἳ τόξον ἐντείνοντες ὡς καιροῦ πέρα, (745)
καὶ πρὸς δίκης γε πολλὰ πάσχοντες κακὰ,
φίλοις μὲν οὐ πείθεσθε, τοῖς δὲ πράγμασιν,
750 πόλεις τ', ἔχουσαι διὰ λόγου κάμψαι κακὰ,
φόνῳ καθαιρεῖσθ', οὐ λόγῳ, τὰ πράγματα.
ἀτὰρ τί ταῦτα; κεῖνο βούλομαι μαθεῖν, (750)
πῶς ἐξεσώθης· εἶτα τἆλλ' ἐρήσομαι.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐπεὶ ταραγμὸς πόλιν ἐκίνησεν δορί,
755 πύλας διῆλθον, ἧπερ εἰσῄει στρατός.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ὧν δ' οὕνεκ' ἀγὼν ἦν, νεκροὺς κομίζετε;

734. τὰς σ. M. 738. ἂν σὺ M. 739. ἡμῖν γὰρ Ἄργος ἦν τότ' οὐχ ὑ. H. 745. αὖτις M. 754. δορὸς H. 756. οὕνεκ' ἀγὼν M.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὅσοι γε κλεινοῖς ἔπτ' ἐφέστασαν λόχοις. (755)

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

πῶς φῄς; ὁ δ' ἄλλος ποῦ κεκμηκότων ὄχλος;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τάφῳ δέδονται πρὸς Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

760 τοὐκεῖθεν, ἦ τοὐνθένδε; τίς δ' ἔθαψέ νιν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Θησεὺς, σκιώδης ἔνθ' Ἐλευθερὶς πέτρα.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

οὓς δ' οὐκ ἔθαψε, πῇ νεκροὺς ἥκεις λιπών; (760)

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐγγύς· πέλας γὰρ πᾶν, ὅ τι σπουδάζεται.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἦπου πικρῶς νιν θέραπες ἦγον ἐκ φόνου;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

765 οὐδεὶς ἐπέστη τῷδε δοῦλος ὢν πόνῳ.

φαίης ἄν, εἰ παρῆσθ', ὅτ' ἠγάπα νεκρούς.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἔνιψεν αὐτὸς τῶν ταλαιπώρων σφαγάς; (765)

ΑΓΓΕΛΟΣ.

κἄστρωσέ γ' εὐνὰς, κἀκάλυψε σώματα.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

δεινὸν μὲν ἦν βάσταγμα κἀσχύνην ἔχον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

770 τί δ' αἰσχρὸν ἀνθρώποισι τἀλλήλων κακά;

762. ποῦ H. ἥκει M. 765. Inter hunc et sequ. v. Ἄδραστος cum notis lacunae H. 767. αὐτῶν M. et versus tribuitur choro, ut 769. 70.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

οἴ μοι! πόσῳ σφιν συνθανεῖν ἂν ἤθελον!

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄκραντ' ὀδύρει, ταῖσδέ τ' ἐξάγεις δάκρυ. (770)

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

δοκῶ μέν, αὐταί γ' εἰσὶν αἱ διδάσκαλοι.
ἀλλ' εἶεν, αἴρω χεῖρ', ἀπαντήσων νεκροῖς,
775 Ἅιδου τε μολπὰς ἐκχέω δακρυρρόους,
φίλους προσαυδῶν, ὧν λελειμμένος τάλας
ἔρημα κλάω· τοῦτο γὰρ μόνον βροτοῖς (775)
οὐκ ἔστι τἀνάλωμ' ἀναλωθὲν λαβεῖν,
ψυχὴν βροτείαν· χρημάτων δ' εἰσὶν πόροι.

ΧΟΡΟΣ.

780 τὰ μὲν εὖ, τὰ δὲ δυστυχῆ· (στρ. α.)
πόλει μὲν εὐδοξία
καὶ στρατηλάταις δορὸς (780)
διπλάζεται τιμά.
ἐμοὶ δὲ τῶν παίδων μὲν εἰσιδεῖν μέλη
785 πικρόν, καλὸν θέαμα δ', εἴπερ ὄψομαι
τὰν ἄελπτον ἁμέραν, (785)
ἰδοῦσα πάντων μέγιστον ἄλγος.
ἄγαμόν μ' ἔτι δεῦρ' ἀεὶ (ἀντιστ. α.)
χρόνος παλαιὸς πατὴρ
790 ὤφελ' ἁμερᾶν κτίσαι!
τί γάρ μ' ἔδει παίδων;
τὸ μὲν γὰρ οὐκ ἤλπιζον ἂν πεπονθέναι (790)
πάθος περισσόν, εἰ γάμων ἀπεζύγην.
νῦν δ' ὁρῶ σαφέστατον

774. ἀπαντήσας. 783. τιμή M. 784. ἐμοὶ δὲ ἐμῶν παίδων H. 790. ἁμέρα M. 791. με δεῖ M.

795 κακόν, τέκνων φιλτάτων στερεῖσθαι.
Ἀλλὰ τάδ' ἤδη σώματα λεύσσω
τῶν οἰχομένων παίδων· μελέα (795)
πῶς ἂν ὀλοίμαν σὺν τοῖσδε τέκνοις
κοινὸν ἐς ᾅδην καταβᾶσα!

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

800 Στεναγμόν, ὦ ματέρες, (στρ. β'.)
τῶν κατὰ χθονὸς νεκρῶν
αὔσατ', ἀπύσατ' ἀντίφων' ἐμῶν (800)
στεναγμάτων κλύουσαι.

ΧΟΡΟΥ ἡ ἁ.

ὦ παῖδες, ὦ πικρὸν φίλων
805 προσηγόρημα ματέρων,
προσαυδῶ σε, τὸν θανόντα.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἰώ! ἰὼ τῶν γ' ἐμῶν κακῶν ἐγώ! (805)

ΧΟΡΟΣ.

αἴ αἴ!

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

* * * *

ΧΟΡΟΣ.

ἐπάθομεν ὦ τὰ κύντατ' ἄλγη κακῶν!

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

810 ὦ πόλις Ἀργεία, τὸν ἐμὸν πότμον οὐκ ἐσορᾶτε;

ΧΟΡΟΥ ἡ ἁ.

ὁρῶσι κἀμὲ δῆτα τὴν
τάλαιναν, τέκνων ἄπαιδα. (810)

795. στερεῖσα H. 798. ὀλοίμην. 807. ΜΗΤΗΡ ἡ β'. τῶν γ' ἐμῶν H. 808. ΑΔΡ. H. et post hunc vs. ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ἡ ἁ. cum signis lacunae. 809. ΑΔΡ. ἐπ. ὦ. ΘΕΡ. ἡ β'. τὰ κύντ. H.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

προσάγετε τῶν δυσπότμων (ἀντ. β'.)
σώματθ' αἱματοσταγῆ,
815 ἀφαγέντα τ' οὐκ ἄξι', οὐδ' ὑπ' ἀξίων,
ἐν οἷς ἀγὼν ἐκράνθη.

ΧΟΡΟΥ ἡ ά.

δόθ', ὡς περιπτυχαῖσι δὴ (815)
χέρας προσαρμόσασ' ἐμοῖς
ἐν ἀγκῶσι τέκνα θῶμαι.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

820 ἔχεις, ἔχεις.

ΧΟΡΟΣ.

πημάτων γ' ἅλις βάρος.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

αἴ αἴ!

ΧΟΡΟΣ.

τοῖς τεκοῦσι δ' οὖν λέγεις.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

αἴετέ μου.

ΧΟΡΟΣ.

στένεις ἐπ' ἀμφοῖν ἄχη. (820)

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

εἴθε με Καδμείων ἔναρον στίχες ἐν κονίαισιν!

ΧΟΡΟΥ ἡ ά.

ἐμὸν δὲ μή ποτ' ἐζύγη
825 δέμας γ' εἴς τιν' ἀνδρὸς εὐνάν!

813. προσάγετ' ὦ δυσπότμῳ M. 818. προσαρμόσας M. 820. ΧΟΡ. ἔχ. ἔχ. ΑΔΡ. πημ. M. 821. ΧΟΡ. αἴ αἴ· τοῖς τεκ. δ' οὖ λέγεις M. 822. ΘΕΡΑΠ. ἡ δ' στένεις H. 825. δέμας εἰς M.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἴδετε κακῶν πέλαγος, ὦ (ἐπῳδός.)
ματέρες τάλαιναι τέκνων. (825)

ΧΟΡΟΣ.

κατὰ μὲν ὄνυξιν ἠλοκίσμεθ', ἀμφὶ δὲ
σποδὸν κάρα κεχύμεθα.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

830 ἰὼ ἰώ μοί μοι!
κατά με πέδον γᾶς ἕλοι,
διὰ δὲ θύελλα σπάσαι, (830)
πυρός τε φλογμὸς ὁ Διὸς ἐν κάρᾳ πέσοι!

ΧΟΡΟΣ.

πικροὺς ἐσεῖδες γάμους, 835
835 πικρὰν δὲ Φοίβου φάτιν·
ἔρημά σ' ἁ πολύστονος (835)
Οἰδιπόδα δώματα λιποῦσ'
ἦλθ' Ἐρινύς.

ΘΗΣΕΥΣ.

Μέλλων σ' ἐρωτᾶν, ἡνίκ' ἐξήντλεις στρατῷ, 840
840 γόους, ἀφήσω, τοὺς ἐκεῖ μὲν ἐκλιπὼν
ἐς τὰ σά γε μύθους. νῦν δ' Ἄδραστον ἱστορῶ· (840)
πόθεν ποθ' οἵδε διαπρεπεῖς εὐψυχίᾳ
θνητῶν γ' ἔφυσαν; εἰπέ γ', ὡς σοφώτερος,
νέοισιν ἀστῶν τῶνδ' ἐπιστήμων γὰρ εἶ. 845
845 εἶδον γὰρ αὐτῶν κρείσσον', ἢ λέξαι λόγῳ,
τολμήμαθ', οἷς ἤλπιζον αἱρήσειν πόλιν. (845)
ἓν δ' οὐκ ἐρήσομαί σε, μὴ γέλωτ' ὄφλω,
ὅτῳ ξυνέστη τῶνδ' ἕκαστος ἐν μάχῃ,
ἢ τραῦμα λόγχης πολεμίων ἐδέξατο. 850

836. ἔρημας· ἁ πολύστ. 843. γ' om. M.

850 κενοὶ γὰρ οὗτοι τῶν τ' ἀκουόντων λόγοι
καὶ τοῦ λέγοντος, ὅστις ἐν μάχῃ βεβὼς, (850)
λόγχης ἰούσης πρόσθεν ὀμμάτων πυκνῆς,
σαφῶς ἀπήγγειλ', ὅστις ἐστὶν ἀγαθός.
οὐκ ἂν δυναίμην οὔτ' ἐρωτῆσαι τάδε, 855
855 οὔτ' ἂν πιθέσθαι τοῖσι τολμῶσιν λέγειν·
μόλις γὰρ ἄν τις αὐτὰ τἀναγκαῖ' ὁρᾷν (855)
δύναιτ' ἄν, ἑστὼς πολεμίοις ἐναντίος.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἄκουε δή νυν. καὶ γὰρ οὐκ ἄκοντί μοι
δίδως ἔπαινον ὧν ἔγωγε βούλομαι 860
860 φίλων ἀληθῆ καὶ δίκαι' εἰπεῖν πέρι.
ὁρᾷς, τὸ δῖον οὗ βέλος διέπτατο; (860)
Καπανεὺς ὅδ' ἐστίν· ᾧ βίος μὲν ἦν πολύς,
ἥκιστα δ' ὄλβῳ γαῦρος ἦν· φρόνημα δὲ
οὐδέν τι μεῖζον εἶχεν, ἢ πένης ἀνὴρ, 865
865 φεύγων, τραπέζαις ὅστις ἐξογκοῖτ' ἄγαν,
τἀρκοῦντ' ἀτίζων· οὐ γὰρ ἐν γαστρὸς βορᾷ (865)
τὸ χρηστὸν εἶναι, μέτρια δ' ἐξαρκεῖν ἔφη.
φίλοις τ' ἀληθὴς ἦν φίλος παροῦσί τε,
καὶ μὴ παροῦσιν· ὧν ἀριθμὸς οὐ πολύς. 870
870 ἀψευδὲς ἦθος, εὐπροσήγορον στόμα,
ἄκραντον οὐδὲν οὐδ' ἐς οἰκέτας ἔχων, (870)
οὔτ' ἐς πολίτας. Τὸν δὲ δεύτερον λέγω,
Ἐτέοκλον, ἄλλην χρηστότητ' ἠσκηκότα·
νεανίας ἦν, τῷ βίῳ μὲν ἐνδεής, 875
875 πλείστας δὲ τιμὰς ἔσχεν Ἀργείᾳ χθονί.

850. κοινοὶ M. 855. οὔτ' αὖ H. 858. δὴ νῦν. 859. τῶν. 861. ὁρᾷς τὸν ἄβρον, οὗ M. 865. ψέγων H. 868. φίλος—ἦν M. 871. οὔτ' H. 873. ἄλλον χρ. 875. ἔσχ' ἐν H.

φίλων δὲ χρυσὸν πολλάκις δωρουμένων, (875)
οὐκ εἰςέδεξατ' οἶκον, ὥςτε τοὺς τρόπους
δούλους παρασχεῖν χρημάτων ζευχθεὶς ὕπο.
τούς τ' ἐξαμαρτάνοντας, οὐχὶ τὴν πόλιν, 880
880 ἠχθαιρ', ἐπεί τοι κοὐδὲν αἰτία πόλις,
κακῶς κλύουσα διὰ κυβερνήτην κακόν. — (880)
ὁ δ' αὖ τρίτας τῶνδ' Ἱππομέδων τοιόςδ' ἔφυ·
παῖς ὢν ἐτόλμησ' εὐθὺς οὐ πρὸς ἡδονὰς
Μουσῶν τραπέσθαι, πρὸς τὰ μαλθακὸν βίου, 885
885 ἀγρούς δὲ ναίων, σκληρὰ τῇ φύσει διδοὺς
ἔχαιρε πρὸς τἀνδρεῖον, ἔς τ' ἄγρας ἰὼν (885)
ἵπποις τε χαίρων τόξα τ' ἐντείνων χεροῖν,
πόλει παρασχεῖν σῶμα χρήσιμον θέλων. —
ὁ τῆς κυναγοῦ δ' ἄλλος Ἀταλάντης γεγὼς 890
890 παῖς Παρθενοπαῖος, εἶδος ἐξοχώτατος,
Ἀρκὰς μὲν ἦν, ἐλθὼν δ' ἐπ' Ἰνάχου ῥοὰς, (890)
παιδεύεται κατ' Ἄργος. ἐκτραφεὶς δ' ἐκεῖ,
πρῶτον μὲν, ὡς χρὴ τοὺς μετοικοῦντας ξένους,
λυπηρὸς οὐκ ἦν, οὐδ' ἐπίφθονος πόλει, 895
895 οὐδ' ἐξεριστὴς τῶν λόγων, ἅθεν βαρὺς
μάλιστ' ἂν εἴη δημότης τε καὶ ξένος· (895)
λόχοις δ' ἐκεστὼς, ὥςπερ Ἀργεῖος γεγὼς,
ἤμυνε χώρᾳ· χὠπότ' εὖ πράσσοι πόλις,
ἔχαιρε, λυπρῶς δ' ἔφερεν, εἴ τι δυςτυχοῖ. 900
900 πολλοὺς δ' ἐραστὰς, κἀπὸ θηλειῶν ὅσας,
ἔχων, ἐφρούρει μηδὲν ἐξαμαρτάνειν. (900)
Τυδέως δ' ἔπαινον ἐν βραχεῖ θήσω μέγαν.
οὐκ ἐν λόγοις ἦν λαμπρὸς, ἀλλ' ἐν ἀσπίδι

880. ἐπεί τοι γ' οὐδὲν M. 889. γόνος M. 899. δυςτυχεῖ M.

δεινὸς σοφιστὴς, πολλά τ' ἐξευρεῖν σοφά· 905
γνώμῃ δ' ἀδελφοῦ Μελεάγρου λελειμμένος,
ἔφυν παρέσχεν ὄνομα διὰ τέχνης δορὸς, (905)
εὑρὼν ἀκριβῆ μουσικὴν ἐν ἀσπίδι·
φιλότιμον ἦθος, πλούσιον φρόνημα δὲ
ἐν τοῖσιν ἔργοις, οὐχὶ τοῖς λόγοις, ἴσον. 910
ἐκ τῶνδε μὴ θαύμαζε τῶν εἰρημένων,
Θησεῦ, πρὸ πύργων τούσδε τολμῆσαι θανεῖν· (910)
τὸ γὰρ τραφῆναι μὴ κακῶς αἰδῶ φέρει·
αἰσχύνεται δὲ τἀγάθ' ἀσκήσας ἀνὴρ
κακὸς γενέσθαι πᾶς τις. ἡ δ' εὐανδρία
διδακτὸν, εἴπερ καὶ βρέφος διδάσκεται 915
λέγειν ἀκούειν θ', ὧν μάθησιν οὐκ ἔχει· (915)
ἃ δ' ἂν μάθῃ τις, ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ
πρὸς γῆρας. οὕτω παῖδας εὖ παιδεύετε.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ τέκνον, δυςτυχῆ σ' 920
ἔτρεφον, ἔφερον ὑφ' ἥπατος
πόνους ἐνεγκοῦσ' ἐν ὠδῖσι· (920)
καὶ νῦν Ἅιδας
τὸν ἐμὸν ἔχει μόχθον ἀθλίας·
ἐγὼ δὲ γηροβοσκὸν οὐκ ἔχω, τεκοῦσ' 925
ἁ τάλαινα παῖδα.

ΘΗΣΕΥΣ.

καὶ μὴν τὸν Οἰκλέους γε γενναῖον τόκον (925)
θεοὶ, ζῶντ' ἀναρπάσαντες ἐς μυχοὺς χθονὸς
αὐτοῖς τεθρίπποις, εὐλογοῦσιν ἐμφανῶς·

904. post v. 909. collocat H. 914. πεπλῆσθαι H. 915. διδακτός M. 917. μάθοι M.

τὸν Οἰδίπου τε παῖδα, Πολυνείκην λέγω; 930
930 ἡμεῖς ἐπαινέσαντες, οὐ ψευδοίμεθ' ἄν.
ξένος γὰρ ἦν μοι, πρὶν λιπὼν Κάδμου πόλιν (930)
φυγῇ πρὸς Ἄργος διαβαλεῖν αὐθαίρετος.
ἀλλ' οἶσθ', ὃ θρᾶσαι βούλομαι τούτων πέρι;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

οὐκ οἶδα, πλὴν ἓν, σοῖσι πείθεσθαι λόγοις. 935

ΘΗΣΕΥΣ.

935 τὸν μὲν Διὸς πληγέντα Καπανέα πυρὶ —

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἢ χωρὶς, ἱερὸν ὡς νεκρὸν, θάψαι θέλεις; (935)

ΘΗΣΕΥΣ.

ναί. τοὺς δέ γ' ἄλλους πάντας ἐν μιᾷ πυρᾷ.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ποῦ δῆτα θήσεις μνῆμα τῷδε χωρίσας;

ΘΗΣΕΥΣ.

αὐτοῦ, παρ' οἴκους τούσδε συμπήξας τάφον. 940

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

940 οὗτος μὲν ἤδη δμωσὶν ἂν μέλοι πόνος.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἡμῖν δέ γ' οἵδε· στειχέτω δ' ἄχθη νεκρῶν. (940)

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

ἴτ', ὦ τάλαιναι μητέρες τέκνων, πέλας.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἥκιστ', Ἄδραστε, τοῦτο προσφορον λέγεις.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

πῶς τὰς τεκούσας οὐ χρεὼν ψαῦσαι τέκνων; 945

929. δὲ H. 939. παρ' οἰκτρούς M. 940. αὐτὸς M. 944. πῶς; τὰς τ. M.

ΘΗΣΕΥΣ.

945 ὄλοιντ' ἰδοῦσαι τούσδ' ἂν ἠλλοιωμένους·
πικραὶ γὰρ ὄψεις χ' ἅμα τῷ τέλει νεκρῶν. (945)
τί δῆτα λύπην ταῖσδε προσθεῖναι θέλεις;

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

νικᾷς. μένειν χρὴ τλημόνως· λέγει γὰρ εὖ
Θησεύς. ὅταν δὲ τούσδε προσθῶμεν πυρὶ, 950
950 ὀστᾶ προσάξεσθ'. — ὦ ταλαίπωροι βροτῶν,
τί κτᾶσθε λόγχας καὶ κατ' ἀλλήλων φόνους (950)
τίθεσθε; παύσασθ', ἀλλὰ λήξαντες πόνων
ἄστη φυλάσσεθ' ἥσυχοι μεθ' ἡσύχων.
σμικρὸν τὸ χρῆμα τοῦ βίου· τοῦτον δὲ χρὴ 955
955 ὡς ῥᾷστα καὶ μὴ σὺν πόνοις διεκπερᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐκέτ' εὔτεκνος, οὐκέτ' εὔ- (στροφή.) (955)
παις, οὐδ' εὐτυχίας μέτε-
στίν μοι κουροτόκοις ἐν Ἀργείαις·
οὐδ' Ἄρτεμις λοχία 960
960 προσφθέγξαιτ' ἂν τὰς ἀτέκνους.
δυσαίων δ' ὁ βίος, (960)
πλαγκτὰ δ' ὡσεί τις νεφέλα,
πνευμάτων ὕπο δυσχίμων αἴσσω.
ἑπτὰ ματέρες ἑπτὰ κού- (ἀντιστρ.) 965
965 ρους ἐγεινάμεθ' αἱ ταλαί-
πωροι κλεινοτάτους ἐν Ἀργείοις· (965)
καὶ νῦν ἄπαις, ἄτεκνος
γηράσκω δυστηνότατος,
οὔτ' ἐν τοῖς φθιμένοις, 970

946. Hunc vs. Adrasto tribuit H. 962. πλάκτὰ M. 963. δυσχείμων M. 968. δυστηνοτάτως H.

σῶμά τ' αἴθοπι φλογμῷ
πόσει συμμίξασα φίλον, (1020)
χρῶτα χρωτὶ πέλας θεμένα
Περσεφονείας [ἥξω] θαλάμους, 1025
1025 σὲ τὸν θανόντ' οὔπωτ' ἐμᾷ
προδοῦσα ψυχᾷ κατὰ γᾶς.
ἴτω φῶς γάμοι τε! (1025)
εἴθε τινὲς εὐναὶ
δικαίων ὑμεναίων
1030 ἐν Ἄργει 1030
φανῶσιν τέκνοισιν, ὁ σὸς δ'
εὐναῖος γαμέτας * *
συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις
γενναίας ἀλόχῳ ψυχᾶς. (1030)

ΧΟΡΟΣ.

1035 καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς σὸς πατὴρ βαίνει πέλας,
γεραιὸς Ἶφις ἐς νεωτέρους λόγους, 1035
οὓς οὐ κατειδὼς πρόσθεν ἀλγήσει κλύων.

ΙΦΙΣ.

ὦ δυςτάλαινα, δυςτάλας δ' ἐγὼ γέρων,
ἥκω, διπλοῦν τὸ πένθιμον δόμων ἔχων, (1035)
1040 τὸν μὲν θανόντα παῖδα Καδμείων δορὶ
Ἐτεόκλον ἐς τὴν πατρίδα ναυσθλώσων νεκρόν, 1040
ζητῶν τ' ἐμὴν παῖδ', ἣ δόμων ἐξώπιος
βέβηκε πηδήσασα, Καπανέως δάμαρ,
θανεῖν ἐρῶσα σὺν πόσει· χρόνον μὲν οὖν (1040)
1045 τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις· ἐπεὶ δ' ἐγὼ
φυλακὰς ἀνῆκα τοῖς παρεστῶσιν κακοῖς, 1045

1023. χρόα τε χροΐ Η. 1025. τὸν θανόντα σ' οὔπ. Η.
1039. πένθος γε δαιμόνων.

βέβηκεν. ἀλλὰ τῇδέ νιν δοξάζομεν
μάλιστ' ἂν εἶναι· φράζετ', εἰ κατοίδατε.

ΕΥΑΔΝΗ.

τί τάσδ' ἐρωτᾶς; ἥδ' ἐγὼ πέτρας ἔπι, (1045)
ὄρνις τις ὤσει, Καπανέως ὑπὲρ πυρᾶς
δύστηνον αἰώρημα κουφίζω, πάτερ. 1050

ΙΦΙΣ.

τέκνον, τίς αὖρα; τίς στόλος; τίνος χάριν
δόμων ὑπερβᾶσ' ἦλθες ἐς τήνδε χθόνα;

ΕΥΑΔΝΗ.

ὀργὴν λάβοις ἂν, τῶν ἐμῶν βουλευμάτων (1050)
κλύων· ἀκοῦσαι δ' οὔ σε βούλομαι, πάτερ.

ΙΦΙΣ.

τί δ'; οὐ δίκαιον, πατέρα τὸν σὸν εἰδέναι; 1055

ΕΥΑΔΝΗ.

κριτὴς ἂν εἴης οὐ σοφὸς γνώμης ἐμῆς.

ΙΦΙΣ.

σκευῇ δὲ τῇδε τοῦ χάριν κοσμεῖς δέμας;

ΕΥΑΔΝΗ.

θέλει τι κλεινὸν οὗτος ὁ στόλος, πάτερ. (1055)

ΙΦΙΣ.

ὡς οὐκ ἐπ' ἀνδρὶ πένθιμος πρέπεις ὁρᾶν.

ΕΥΑΔΝΗ.

ἐς γάρ τι πρᾶγμα νεοχμὸν ἐσκευάσμεθα. 1060

ΙΦΙΣ.

κἄπειτα τύμβῳ καὶ πυρᾷ φαίνει πέλας;

ΕΥΑΔΝΗ.

ἐνταῦθα γὰρ δὴ καλλίνικος ἔρχομαι.

1053. δόμον γ' M. 1054. ὁρμὴν M. 1059. τι καινὸν H.
1060. πενθίμῳ πρέπει σ' ὁρᾶν M.

ΙΦΙΣ.

νικῶσα νίκην τίνα; μαθεῖν χρῄζω σέθεν. (1060)

ΕΥΑΔΝΗ.

πάσας γυναῖκας, ἃς δέδορκεν Ἥλιος.

ΙΦΙΣ.

ἔργοις Ἀθάνας, ἢ φρενῶν εὐβουλίᾳ; 1065

ΕΥΑΔΝΗ.

ἀρετῇ· πόσει γὰρ συνθανοῦσα κείσομαι.

ΙΦΙΣ.

τί φῄς; τί τοῦτ' αἴνιγμα σημαίνεις σαθρόν;

ΕΥΑΔΝΗ.

ἄσσω θανόντος Καπανέως τήνδ' ἐς πυράν. (1065)

ΙΦΙΣ.

ὦ θύγατερ, οὐ μὴ μῦθον ἐπὶ πολλοὺς ἐρεῖς.

ΕΥΑΔΝΗ.

τοῦτ' αὐτὸ χρῄζω πάντας Ἀργείους μαθεῖν. 1070

ΙΦΙΣ.

ἀλλ' οὐδέ τοί σοι πείσομαι δρώσῃ τάδε.

ΕΥΑΔΝΗ.

ὅμοιον· οὐ γὰρ μὴ κίχῃς μ' ἑλὼν χερί.

καὶ δὴ παρεῖται σῶμα, σοὶ μὲν οὐ φίλον, (1070)

ἡμῖν δὲ καὶ τῷ συμπυρουμένῳ πόσει.

ΧΟΡΟΣ.

ἰώ! γύναι, δεινὸν ἔργον ἐξειργάσω. 1075

ΙΦΙΣ.

ἀπωλόμην δύστηνος, Ἀργείων κόραι.

ΧΟΡΟΣ.

ἔ ἔ! σχέτλια τάδε παθών,

τὸ πάντολμον ἔργον ὄψει τάλας. (1075)

1070. ἐς πολλοὺς H.

ΙΦΙΣ.

1080 οὐκ ἄν τιν' εὕροιτ' ἄλλον ἀθλιώτατον.

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ τάλας!
μετέλαχες τύχας Οἰδιπόδα, γέρον, 1080
μέρος καὶ σύ, καὶ πόλις ἐμὰ τλάμων.

ΙΦΙΣ.

οἴ μοι. τί δὴ βροτοῖσιν οὐκ ἔστιν τόδε, (1080)
1085 νέους δὶς εἶναι καὶ γέροντας αὖ πάλιν;
ἀλλ' ἐν δόμοις μὲν ἤν τι μὴ καλῶς ἔχῃ, 1085
γνώμαισιν ὑστέραισιν ἐξορθούμεθα,
αἰῶνα δ' οὐκ ἔξεστιν· εἰ δ' ἦμεν νέοι
δὶς καὶ γέροντες, εἴ τις ἐξημάρτανεν, (1085)
1090 διπλοῦ βίου λαχόντες, ἐξωρθούμεθ' ἄν.
ἐγὼ γὰρ ἄλλους εἰσορῶν τεκνουμένους, 1090
παίδων τ' ἐραστὴς ἦν πόθῳ τ' ἀπωλλύμην.
εἰ δ' ἐς τόδ' ἦλθον κἀξεπειράθην τεκὼν,
οἷον στέρεσθαι πατέρα γίγνεται τέκνων, (1090)
1095 οὐκ ἄν ποτ' ἐς τόδ' ἦλθον, εἰς ὃ νῦν, κακόν·
ὅστις φυτεύσας καὶ νεανίαν τεκὼν 1095
ἄριστον, εἶτα τοῦδε νῦν στερίσκομαι.
εἶεν. τί δὴ χρὴ τὸν ταλαίπωρόν με ὁρᾶν;
στείχειν πρὸς οἴκους; κἀτ' ἐρημίαν ἴδω (1095)
1100 πολλὴν μελάθρων ἀπορίαν τ' ἐμῷ βίῳ.
ἢ πρὸς μέλαθρα τοῦδε Καπανέως μολὼν; 1100
ἥδιστα πρίν γε δῆθ', ὅτ' ἦν παῖς ἥδε μοι. —
ἀλλ' οὐκέτ' ἐστίν· — ἥ γ' ἐμὴν γενειάδα

1080. ἀθλιώτερον. 1083. καὶ om. M. 1093. τέκνων M. 1095. κακοῦ H. 1100. πολλῶν M. 1102. ἥδιστα πρίν γε δή πατ' ἦν M. ἥμιστα πρίν γε H.

προςήγετ' ἀεὶ στόματι, καὶ κάρα τοδε (1100)
1105 κατεῖχε χειρί· πατρὶ δ' οὐδὲν ἥδιον
γέροντι θυγατρός· ἀρσένων δὲ μείζονες 1105
ψυχαὶ, γλυκεῖαι δ' ἧσσον ἐς θωπεύματα.
οὐχ ὡς τάχιστα θῆτά μ' ἄξετ' ἐς δόμους,
σκότῳ δὲ δώσετ', ἔνθ' ἀσιτίας ἐμὸν (1105)
1110 δέμας γεραιὸν συντακεὶς ἀποφθερῶ;
τί μ' ὠφελήσει παιδὸς ὀστέων θιγεῖν; 1110
ὦ δυςπάλαιστον γῆρας, ὡς μισῶ σ' ἔχων!
μισῶ δ', ὅσοι χρῄζουσιν ἐκτείνειν βίον,
βρωτοῖσι καὶ ποτοῖσι καὶ μαγεύμασι (1110)
1115 παρεκτρέποντες ὀχετὸν, ὥςτε μὴ θανεῖν·
οὓς χρῆν, ἐπειδὰν μηδὲν ὠφελῶσι γῆν, 1115
θανόντας ἔρρειν, κἀκποδὼν εἶναι νέοις.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰώ.

τάδε δὴ παίδων καὶ δὴ φθιμένων
1120 ὀστᾶ φέρεται· λάβετ', ἀμφίπολοι, (1115)
γραίας ἀμενοῦς, — οὐ γὰρ ἔνεστιν
ῥώμη παίδων ὑπὸ πένθους —
πολλοῦ δὲ χρόνου ζώσας μέτα δὴ,
καταλειβομένας τ' ἄλγεσι πολλοῖς.
1125 τί γὰρ ἂν μεῖζον τοῦδ' ἔτι θνατοῖς (1120)
πάθος ἐξεύροις,
ἢ τέκνα θανόντ' ἐςιδέσθαι;

ΠΑΙΣ.

Φέρω, φέρω (στροφὴ α'.)

1114. νώτοισι καὶ στρωμναῖσι καὶ μαντεύμασιν M. ποτ. καὶ στρωμναῖσι κ. μαγ. H. 1116. ὠφέλουν πόλιν M. ὠφελῇ π. H. 1123. χρ. ζωᾶς μέγα δή H. χρ. σώζεις μέτα δή M. 1124. τ' om. H.

τἆλαινα μᾶτερ, ἐκ πυρὸς πατρὸς μέλη,
1130 βάρος μὲν οὐκ ἀβριθὲς ἀλγέων ὕπερ, (1125)
ἐν δ' ὀλίγῳ τἀμὰ πάντα συνθείς. 1130

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰώ, ἰώ!
πᾶ δάκρυα φέρεις φίλᾳ
ματρὶ τῶν ὀλωλότων,
1135 σποδοῦ τε πλῆθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων (1130)
εὐδοκίμων δή ποτ' ἐν Μυκήναις. 1135

ΠΑΙΣ.

παπαί, παπαί! (ἀντιστρ. ά.)
ἐγὼ δ' ἔρημος ἀθλίου πατρὸς τάλας
ἔρημον οἶκον ὀρφανεύσομαι λαβὼν,
1140 οὐ πατρὸς ἐν χερσὶ τοῦ τεκόντος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἰώ, ἰώ! 1140
ποῦ δὲ πόνος ἐμῶν τέκνων, (1135)
ποῦ νυχευμάτων χάρις,
τροφαί τε ματρὸς, ἄϋπνά τ' ὀμμάτων τέλη
1145 καὶ φίλιαι προσβολαὶ προσώπων;

* * *

βεβᾶσιν, οὐκέτ' εἰσί σοι, μᾶτερ, τέκνα, (στ. β'.) 1145
βεβᾶσιν· αἰθὴρ ἔχει νιν ἤδη (1140)
πυρὸς τετακότας σποδῷ·
ποτανοὶ δ' ἤνυσαν τὸν Ἅιδαν.

ΠΑΙΣ.

1150 πάτερ, σὺ μὲν τῶν σῶν κλύεις τέκνων γόους·
ἆρ' ἀσπιδοῦχος ἔτι ποτ' ἀντιτίσομαι 1150
σὸν φόνον; (1145)

1133. φίλα M. 1146. οὐκέτ' εἰσί μοι, παῖδες, τέκνα H.
1150. σὺ μέντοι σῶν H. Ib. τ. λόγους M.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

εἰ γὰρ γένοιτο τέκνον!

ΠΑΙΣ.

ὅταν, θεοῦ θέλοντος, ἔλθῃ μοι δίκα (ἀντ. β'.)
πατρῷος· οὔπω κακὸν τόδ' εὖδει.

ΧΟΡΟΣ.

αἴ αἴ! γόων ἅλις τύχας,
ἅλις δ' ἀλγέων ἐμοὶ πάρεστιν. 1155

ΠΑΙΣ.

* * * Ἀσωποῦ με δέξεται γάνος (1150)
χαλκέοισιν ὅπλοις Δαναϊδῶν στρατηλάταν,
τοῦ φθιμένου πατρὸς ἐκδικαστάν;

* * *

ἔτ' εἰσορᾷν σε, πάτερ, ἐπ' ὀμμάτων δοκῶ (στ. γ'.)
φίλον φίλημα παρὰ γένυν τιθέντα σόν. 1160
λόγων δὲ παρακέλευσμα σῶν (1155)
ἀέρι φερόμενον οἴχεται.
δυοῖν δ' ἄχη, ματέρι τ' ἔλιπε,
σέ τ' οὔποτ' ἄλγη πατρῷα λείψει.

ΧΟΡΟΣ.

ἔχω τοσόνδε βάρος, ὅσον μ' ἀπώλεσεν. (ἀντ. γ'.) 1165
φέρ', ἀμφὶ μαστὸν ὑπαβάλω σπαδὸν * * (1160)

ΠΑΙΣ.

ἔκλαυσα, τόδε κλύων ἔπος
στυγνότατον· ἔθιγέ μου φρενῶν.

1153. ὅταν — ἔλθοι M. ἔτ' ἂν — ἔλθοι H. 1156. ἅλις ἀλγέων πάρεστί μοι M. 1157. στάσω. ποῦ με δ. M. ἔτ' ἄρ', ἔτ' Ἀσωποῦ με δ. H. 1158. χαλκέοις ἐν ὅπλ. H. στρατηλατῶν M. 1159. ἐκδικατάν M. 1164. ἔλιπες M. 1165. λείψῃ M.

ΧΟΡΟΣ.

1170 ὦ τέκνον, ἔβας· οὐκέτι φίλον
φίλας ἄγαλμ' ὄψομαί σε ματρός. 1170

ΘΗΣΕΥΣ.

Ἄδραστε, καὶ γυναῖκες Ἀργεῖαι γένος, (1165)
ὁρᾶτε παῖδας τοὺσδ' ἔχοντας ἐν χεροῖν
πατέρων ἀρίστων σώματ', ὧν ἀνειλόμην·
1175 τούτοις ἐγώ σε καὶ πόλις δωρούμεθα.
ὑμᾶς δὲ τῶνδε χρὴ χάριν μεμνημένους 1175
σώζειν, ὁρῶντας ὧν ἐκύρσατ' ἐξ ἐμοῦ. (1170)
παισίν θ' ὑπεῖπον τοῖσδε τοὺς αὐτοὺς λόγους,
τιμᾶν πόλιν τήνδ', ἐκ τέκνων ἀεὶ τέκνοις
1180 μνήμην παραγγέλλοντας, ὧν ἐκύρσατε.
Ζεὺς δὲ ξυνίστωρ οἵ τ' ἐν οὐρανῷ θεοὶ, 1180)
οἵων ὑφ' ἡμῶν στείχετ' ἠξιωμένοι. (1175)

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

Θησεῦ, ξύνισμεν πάνθ', ὅσ' Ἀργείων χθόνα
δέδρακας ἐσθλά, δεομένην εὐεργετῶν,
1185 χάριν τ' ἀγήρων ἕξομεν· γενναῖα γὰρ
παθόντες, ὑμᾶς ἀντιδρᾶν ὀφείλομεν. 1185

ΘΗΣΕΥΣ.

τί δή ποθ' ὑμῖν ἄλλ' ὑπουργῆσαί με χρή; (1180)

ΑΔΡΑΣΤΟΣ.

χαῖρ· ἄξιος γὰρ καὶ σὺ, καὶ πόλις σέθεν.

ΘΗΣΕΥΣ.

ἔσται τάδ· ἀλλὰ καὶ σὺ τῶν αὐτῶν τύχοις.

ΑΘΗΝΑ.

1190 ἄκουε, Θησεῦ, τοὺσδ' Ἀθηναίας λόγους,

1171. φίλον ἄγ. M. 1172. Ἀργείων H. 1174. ἀνειλόμην; M. 1178. πᾶσίν θ' — τοὺσδε M. 1187. τὶ δή ποθ' H.

ἃ χρή σε δρᾶσαι, δρῶντα δ' ὠφελεῖν τάδε. 1190
μὴ δῶς τάδ' ὀστᾶ τοῖσδ' ἐς Ἀργείαν χθόνα (1185)
παισὶν κομίζειν, ῥᾳδίως οὕτω μεθεὶς·
ἀλλ' ἀντὶ τῶν σῶν καὶ πόλεως μοχθημάτων
1195 πρῶτον λάβ' ὅρκον. τόνδε δ' ὀμνύναι χρεὼν
Ἄδραστον· οὗτος κύριος, τύραννος ὤν, 1195
πάσης ὑπὲρ γῆς Δαναϊδῶν ὁρκωμοτῶν. (1190)
ὁ δ' ὅρκος ἔσται, μή ποτ' Ἀργείους χθόνα
ἐς τήνδ' ἐποίσειν πολέμιον παντευχίαν,
1200 ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδὼν θήσειν δόρυ.
ἢν δ' ὅρκον ἐκλιπόντες ἔλθωσιν πόλιν, 1200
κακῶς ὀλέσθαι πρόστρεπ' Ἀργείων χθόνα. (1195)
ἐν ᾧ δὲ τέμνειν χρὴ σφάγιά σ', ἄκουέ μου·
ἔστιν τρίπους σοι χαλκόπους εἴσω δόμων,
1205 ὃν, Ἰλίου ποτ' ἐξαναστήσας βάθρα,
σπουδὴν ἐπ' ἄλλην Ἡρακλῆς ὁρμώμενος 1205
στῆσαί σ' ἐφεῖτο Πυθικὴν πρὸς ἐσχάραν, (1200)
ἐν τῷδε λαιμοὺς τρεῖς τριῶν μήλων τεμὼν
ἔγγραψον ὅρκους τρίποδος ἐν κοίλῳ κύτει,
1210 κἄπειτα σώζειν θεῷ δὸς, ᾧ Δελφῶν μέλει,
μνημεῖά θ' ὅρκων μαρτύρημά θ' Ἑλλάδι. 1210
ᾗ δ' ἂν διοίξῃς σφάγια καὶ τρώσῃς φόνον, (1205)
ὀξύστομον μάχαιραν ἐς γαίας μυχοὺς
κρύψον παρ' αὐτὰς ἑπτὰ πυρκαιὰς νεκρῶν·
1215 φόβον γὰρ αὐτοῖς, ἤν ποτ' ἔλθωσιν πόλιν,
δειχθεῖσα θήσει καὶ κακὸν νόστον πάλιν. 1215
δράσας δὲ ταῦτα, πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς. (1210)
τεμένη δ', ἵν' αὐτῶν σώματθ' ἡγνίσθη πυρὶ,

1197. ὁρκωμοτεῖν H. ὁρκωμοτεῖ M. 1198. ὄστω M.
1218. ἁγνισθῇ M.

μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον Ἰσθμίαν θεῷ.
1220 σοὶ μὲν τάδ' εἶπον· παισὶ δ' Ἀργείων λέγω·
πορθήσεθ' ἡβήσαντες Ἰσμηνοῦ πόλιν, 1220
πατέρων θανόντων ἐκδικάζοντες φόνον, (1215)
σύ τ' ἀντὶ πατρὸς, Αἰγιαλεῦ, στρατηλάτης
νέος καταστὰς, παῖς τ' ἀπ' Αἰτωλῶν μολὼν
1225 Τυδέως, ὃν ὠνόμαζε Διομήδην πατήρ.
ἀλλ' οὐ φθάνειν χρὴ συσκιάζοντας γέννν, 1225
καὶ χαλκοπληθῆ Δαναϊδῶν ὁρμᾷν στρατὸν (1220)
ἑπτάστομον πύργωμα Καδμείων ἔπι.
πικροὶ γὰρ αὐτοῖς ἥξετ', ἐκτεθραμμένοι
1230 σκύμνοι λεόντων, πόλεος ἐκπορθήτορες.
κοὐκ ἔστιν ἄλλως· Ἐπίγονοι δ' ἀν' Ἑλλάδα 1230
κληθέντες, ᾠδὰς ὑστέροισι θήσετε· (1225)
τοῖον στράτευμα σὺν θεῷ πορεύσετε.

ΘΗΣΕΥΣ.

δέσποιν' Ἀθάνα, πείσομαι λόγοισι σοῖς· —
1235 σὺ γάρ μ' ἀνορθοῖς, ὥστε μὴ ἁμαρτάνειν. —
καὶ τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι· μόνον σύ με 1235
ἐς ὀρθὸν ἵστη· σοῦ γὰρ εὐμενοῦς πόλει (1230)
οὔσης, τὸ λοιπὸν ἀσφαλῶς οἰκήσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

στείχωμεν, Ἄδρασθ', ὅρκια δῶμεν
1240 τῷδ' ἀνδρὶ πόλει τ'. ἄξια δ' ἡμῖν
προμεμοχθήκασι σέβεσθαι. 1240

1219. Ἰσθμίας θεοῦ M. Ἰσθμίας ὁδοῦ H. 1226. φθονεῖν M. 1228. ἑπτάστολον M.

ΤΕΛΟΣ ΙΚΕΤΙΔΩΝ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.
ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.
ΧΟΡΟΣ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.
ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ΑΧΙΛΛΕΥΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ὦ πρέσβυ, δόμων τῶνδε πάροιθεν
στεῖχε.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

στείχω. τί δὲ καινουργεῖς,
Ἀγάμεμνον ἄναξ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πεύσει.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

σπεύδω.
μάλα τοι γῆρας τοὐμὸν ἄϋπνον,
καὶ ἐπ' ὀφθαλμοῖς ὀξὺ πάρεστιν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τίς ποτ' ἄρ' ἀστὴρ ὅδε πορθμεύει;

4. μάλα τό.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

Σείριος, ἐγγὺς τῆς ἑπταπόρου
Πλειάδος ᾄσσων ἔτι μεσσήρης.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὔκουν φθόγγος γ' οὔτ' ὀρνίθων,
οὔτε θαλάσσης· σιγαὶ δ' ἀνέμων
τόνδε κατ' Εὔριπον ἔχουσιν.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

τί δὲ σὺ σκηνῆς ἐκτὸς ἀΐσσεις,
Ἀγάμεμνον ἄναξ;
ἔτι δ' ἡσυχία τῇδε κατ' Αὖλιν,
καὶ ἀκίνητοι φυλακαὶ τειχέων.
στείχωμεν ἔσω.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ζηλῶ σε, γέρον,
ζηλῶ δ' ἀνδρῶν ὃς ἀκίνδυνον
βίον ἐξεπέρασ' ἀγνὼς, ἀκλεής·
τοὺς δ' ἐν τιμαῖς ἧσσον ζηλῶ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

καὶ μὴν τὸ καλόν γ' ἐνταῦθα βίου.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τοῦτο δέ γ' ἐστὶν τὸ καλὸν σφαλερόν·
[καὶ] τό τε φιλότιμον
γλυκὺ μέν, λυπεῖ δὲ προςιστάμενον.
τοτὲ μὲν τὰ θεῶν οὐκ ὀρθωθέντ'
ἀνέτρεψε βίον·
τοτὲ δ' ἀνθρώπων γνῶμαι πολλαὶ
καὶ δυςάρεστοι διέκναισαν.

8. ἀΐσσων. 16. στείχομεν εἴσω; 22. καὶ sine uncis et deest τε.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οὐκ ἄγαμαί ταῦτ' ἀνδρὸς ἀριστέος·
οὐκ ἐπὶ πᾶσίν σ' ἐφύτευσ' ἀγαθοῖς,
30 Ἀγάμεμνον, Ἀτρεύς.
δεῖ δέ σε χαίρειν καὶ λυπεῖσθαι·
θνητὸς γὰρ ἔφυς. κἂν μὴ σὺ θέλῃς,
τὰ θεῶν οὕτω βουλόμεν' ἔσται.
σὺ δὲ λαμπτῆρος φάος ἀμπετάσας,
35 δέλτον τε γράφεις
τήνδ', ἣν πρὸ χερῶν ἔτι βαστάζεις,
καὶ ταὐτὰ πάλιν γράμματα συγχεῖς,
καὶ σφραγίζεις, λύεις τ' ὀπίσω,
ῥίπτεις τε πέδῳ πεύκην, θαλερὸν
40 κατὰ δάκρυ χέων·
καὶ τῶν ἀπόρων οὐδενὸς ἐνδεῖς,
μὴ οὐ μαίνεσθαι. τί πονεῖς; τί πονεῖς;
τί νέον, τί νέον περί σοι, βασιλεῦ;
φέρε, κοίνωσον μῦθον ἐς ἡμᾶς.
45 πρὸς δ' ἄνδρ' ἀγαθὸν πιστόν τε φράσεις·
σῇ γάρ μ' ἀλόχῳ τότε Τυνδάρεως
πέμπεν φερνὴν,
συνναυμφοκόμον τε δίκαιον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐγένοντο Λήδᾳ Θεστιάδι τρεῖς παρθένοι,
50 Φοίβη Κλυταιμνήστρα τ', ἐμὴ ξυνάορος,
Ἑλένη τε· ταύτης οἱ τὰ πρῶτ' ὠλβισμένοι
μνηστῆρες ἦλθον Ἑλλάδος νεανίαι.
δειναὶ δ' ἀπειλαὶ καὶ κατ' ἀλλήλων φθόνος

37. ταῦτα. 53. φόνος.

ξυνίσταθ', ὅςτις μὴ λάβοι τὴν παρθένον.
55 τὸ πρᾶγμα δ' ἀπόρως εἶχε Τυνδάρεῳ πατρὶ,
δοῦναί τε, μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης θ' ὅπως
ἅψαιτ' ἄριστα. καί νιν εἰςῆλθεν τάδε,
ὅρκους συνάψαι δεξιάς τε συμβαλεῖν
μνηστῆρας ἀλλήλοιςι, καὶ δι' ἐμπύρων
60 σπονδὰς καθεῖναι κἀπαράσασθαι τάδε,
ὅτου γυνὴ γένοιτο Τυνδαρὶς κόρη,
τούτῳ συναμυνεῖν, εἴ τις ἐκ δόμων λαβὼν
οἴχοιτο τόν τ' ἔχοντ' ἀπωθοίη λέχους,
κἀπιστρατεύσειν καὶ κατασκάψειν πόλιν,
65 Ἕλλην' ὁμοίως βάρβαρόν θ', ὅπλων μέτα.
ἐπεὶ δ' ἐπιστώθησαν, εὖ δέ πως γέρων
ὑπῆλθεν αὐτοὺς Τυνδάρεως πυκνῇ φρενὶ,
δίδωσ' ἑλέσθαι θυγατρὶ μνηστήρων ἕνα,
ὅπου πνοαὶ φέροιεν Ἀφροδίτης φίλαι.
70 ἡ δ' εἵλεθ', — ὥς γε μή ποτ' ὤφελεν λάβεῖν! —
Μενέλαον. ἐλθὼν δ' ἐκ Φρυγῶν ὁ τὰς θεὰς
κρίνας ὅδ', ὡς ὁ μῦθος ἀνθρώπων ἔχει,
Λακεδαίμον', ἀνθηρὸς μὲν εἱμάτων στολῇ,
χρυσῷ τε λαμπρὸς, βαρβάρῳ χλιδήματι,
75 ἐρῶν ἐρῶσαν ᾧχετ' ἐξαναρπάσας
Ἑλένην πρὸς Ἴδης βούσταθμ', ἔκδημον λαβὼν
Μενέλαον· ὁ δὲ, καθ' Ἑλλάδ' οἰστρήσας μόνος,
ὅρκους παλαιοὺς Τυνδάρεω μαρτύρεται,
ὡς χρὴ βοηθεῖν τοῖσιν ἠδικημένοις.
80 τοὐντεῦθεν οὖν Ἕλληνες ᾖξαντες δορί,
τεύχη λαβόντες, στενόπορ' Αὐλίδος βάθρα

56. θ' deest. 69. ὅτου. 80. αἴξαντες nonl.

ἥκουσι τῆςδε, ναυσὶν ἀσπίσιν θ' ὁμοῦ
ἵπποις τε πολλοῖς ἅρμασίν τ' ἠσκημένοι.
κἀμὲ στρατηγεῖν κᾆτα Μενέλεῳ χάριν
85 εἵλοντο, σύγγονόν γε. τἀξίωμα δὲ
ἄλλος τις ὤφελ' ἀντ' ἐμοῦ λαβεῖν τόδε!
ἠθροισμένου δὲ καὶ ξυνεστῶτος στρατοῦ,
ἥμεσθ', ἁπλοίᾳ χρώμενοι κατ' Αὐλίδα.
Κάλχας δ' ὁ μάντις ἀπορίᾳ κεχρημένοις
90 ἀνεῖλεν, Ἰφιγένειαν, ἣν ἔσπειρ' ἐγώ,
Ἀρτέμιδι θῦσαι, τῇ τόδ' οἰκούσῃ πέδον,
καὶ πλοῦν τ' ἔσεσθαι καὶ κατασκαφὰς Φρυγῶν
θύσασι, μὴ θύσασι δ' οὐκ εἶναι τάδε.
κλύων δ' ἐγὼ ταῦτ', ὀρθίῳ κηρύγματι
95 Ταλθύβιον εἶπον πάντ' ἀφιέναι στρατὸν,
ὡς οὔ ποτ' ἂν τλὰς θυγατέρα κτανεῖν ἐμήν.
οὗ δή μ' ἀδελφὸς, πάντα προσφέρων λόγον,
ἔπεισε τλῆναι δεινά. κἀν δέλτῳ πτυχαῖς
γράψας, ἔπεμψα πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμὴν,
100 πέμπειν Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ὡς γαμουμένην,
τό τ' ἀξίωμα τἀνδρὸς ἐκγαυρούμενος,
συμπλεῖν τ' Ἀχαιοῖς οὕνεκ' οὐ θέλοι, λέγων,
εἰ μὴ παρ' ἡμῶν εἶσιν ἐς Φθίαν λέχος·
πειθὼ γὰρ εἶχον τήνδε πρὸς δάμαρτ' ἐμὴν,
105 ψευδῆ συνάψας ἀμφὶ παρθένου γάμον.
μόνοι δ' Ἀχαιῶν ἴσμεν, ὡς ἔχει τάδε,
Κάλχας, Ὀδυσσεὺς, Μενέλεώς θ'. ἃ δ' οὐ καλῶς
ἔγνων τότ', αὖθις μεταγράφω καλῶς πάλιν
ἐς τήνδε δέλτον, ἣν κατ' εὐφρόνης σκιὰν

83. ἵπποις τε, πολλοῖς θ' ἅρμ. γ' ἠσκ. 89. κεχρημένος.
102. τοὔνεκ'. 105. ἀντὶ π.

110 λύοντα καὶ συνδοῦντά μ' εἰςεῖδες, γέρον.
ἀλλ' εἶα χώρει, τάςδ' ἐπιστολὰς λαβὼν,
πρὸς Ἄργος. ἃ δὲ κέκευθε δέλτος ἐν πτυχαῖς,
λόγῳ φράσω σοι πάντα τἀγγεγραμμένα·
πιστὸς γὰρ ἀλόχῳ τοῖς τ' ἐμοῖς δόμοισιν εἶ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

115 λέγε, καὶ σήμαιν', ἵνα καὶ γλῶσσῃ
σύντονα τοῖς σοῖς γράμμασιν αὐδῶ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πέμπω σοι πρὸς ταῖς πρόςθεν
δέλτοις, ὦ Λήδας ἔρνος,
μὴ στέλλειν τὰν σὰν ἶνιν πρὸς
120 τὰν κολπώδη πτέρυγ' Εὐβοίας,
Αὖλιν ἀκλύσταν.
εἰς τὰς ἄλλας ὥρας γὰρ δὴ
παιδὸς δαίσομεν ὑμεναίους.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

καὶ πῶς Ἀχιλεὺς, λέκτρων ἀπλακὼν,
125 οὐ μέγα φυσῶν θυμὸν ἐπαίρει
σοὶ σῇ τ' ἀλόχῳ;
τόδε καὶ δεινόν. σήμαιν', ὅ τι φής.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὄνομ', οὐκ ἔργον, παρέχων Ἀχιλεὺς
οὐκ οἶδε γάμους, οὐδ' ὅ τι πράσσομεν,
130 οὐδ' ὅτι κείνῳ παῖδ' ἐπεφήμισα,
νυμφείους εἰς ἀγκώνων
εὐνὰς ἐκδώσειν λέκτροις.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

δεινὰ γε τολμᾷς, Ἀγάμεμνον ἄναξ,

115. 116. post 117. 118. 124. ἀμπλακών. 132. ἐνδώσειν.

ὃς τῷ τῆς θεᾶς σὴν παῖδ' ἄλοχον
135 φατίσας ἦγες σφάγιον Δαναοῖς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οἴ μοι, γνώμας ἐξέσταν!
αἴ, αἴ! πίπτω δ' εἰς ἄταν.
ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσων σὸν πόδα, γήρᾳ
μηδὲν ὑπείκων.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

σπεύδω, βασιλεῦ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

140 μὴ νῦν μήτ' ἀλσώδεις ἵζου
κρήνας, μήθ' ὕπνῳ θελχθῇς.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

εὔφημα θρόει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πάντῃ δὲ πόρον σχιστὸν ἀμείβων,
λεῦσσε, φυλάσσων, μή τίς σε λάθῃ
145 τροχάλοισιν ὄχοις παραμειψαμένη,
παῖδα κομίζουσ' ἐνθάδ', ἀπήνη
Δαναῶν πρὸς ναῦς.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἔσται τάδε.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

κλῄθρων δ' ἐξόρμα.
ἢν γάρ νιν πομπαῖς ἀντήσῃς,
150 πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλινοὺς,
ἐπὶ Κυκλώπων ἱεὶς θυμέλας.

144. μή τι.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

πιστὸς δὲ, φράσας τάδε, πῶς ἔσομαι,
λέγε, παιδὶ σέθεν τῇ σῇ τ' ἀλόχῳ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σφραγῖδα φύλασσ', ἣν ἐπὶ δέλτῳ 155
τήνδε κομίζεις. ἴθι· λευκαίνει
τόδε φῶς ἤδη λάμπουσ' ἠώς,
πῦρ τε τεθρίππων τῶν Ἀελίου·
σύλλαβε μόχθων. 160
θνητῶν δ' ὄλβιος εἰς τέλος οὐδείς,
οὐδ' εὐδαίμων·
οὔπω γὰρ ἔφυ τις ἄλυπος.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔμολον ἀμφὶ παρακτίαν (στροφὴ ά.)
ψάμαθον Αὐλίδος ἐναλίας, 165
Εὐρίπου διὰ χευμάτων
κέλσασα, στενόπορθμον
Χαλκίδα, πόλιν ἐμάν, προλιποῦσ',
ἀγχιάλων ὑδάτων τροφόν
τᾶς κλεινᾶς Ἀρεθούσας, 170
Ἀχαιῶν στρατιὰν ὡς καὶ ἴδοιμ' ἄν
Ἀχαιῶν τε πλάτας ναυσιπόρους
ἡμιθέων, ὡς ἐπὶ Τροί-
αν ἐλάταις χιλιόναυσιν
τὸν ξανθὸν Μενέλαον 175
ἀμέτεροι πόσεις
ἐνέπουσ' Ἀγαμέμνονά τ' εὐπατρίδαν
στέλλειν ἐπὶ τὰν Ἑλέναν,
ἀπ' Εὐρώτα δονακοτρόφου

155. τῇδε. 169. deest καί.

Πάρις ὁ βουκόλος ἂν ἔλαβεν, 180
δῶρον τᾶς Ἀφροδίτας,
180 ὅτ' ἐπὶ κρηναίαισι δρόσοις
Ἥρᾳ Παλλάδι τ' ἔριν, ἔριν
μορφᾶς ἁ Κύπρις ἔσχεν.
πολύθυτον δὲ δι' ἄλσος Ἀρ- (ἀντ. α.) 185
τέμιδος ἦλυθον ὀρομένα,
185 φοινίσσουσα παρῆδ' ἐμὰν
αἰσχύνᾳ νεοθαλεῖ,
ἀσπίδος ἔρυμα καὶ κλισίας
ὁπλοφόρους Δαναῶν θέλουσ' 190
ἵππων τ' ὄχλον ἰδέσθαι.
190 κατεῖδον δὲ δύ' Αἴαντε συνέδρω
τὸν Οἰλέως Τελαμῶνός τε γόνον,
τῆς Σαλαμῖνος στέφανον,
Πρωτεσίλαόν τ' ἐπὶ θάκοις 195
πεσσῶν ἡδομένους μορ-
195 φαῖσι πολυπλόκοις,
Παλαμήδεά θ', ὃν τέκε παῖς ὁ Ποσει-
δᾶνος, Διομήδεά θ' ἡ-
δοναῖς δίσκου κεχαρημένον· 200
παρὰ δὲ Μηριόνην, Ἄρεος
200 ὄζον, θαῦμα βροτοῖσι,
τὸν ἀπὸ νησαίων τ' ὀρέων
Λαέρτα τόκον, ἅμα δὲ Νι-
ρέα, κάλλιστον Ἀχαιῶν· 205
τὸν ἰσάνεμόν τε ποδοῖν (ἐπῳδὸς α.)
205 λαιψηροδρόμον Ἀχιλῆα,

184. ὀρωμέναν. 185. παρηΐδ'. 189. ἵππων ὄχλον τ' ἰδ.

τὸν ἁ Θέτις τέκε καὶ
Χείρων ἐξεπόνασεν,
εἶδον αἰγιαλοῖσι 210
παρά τε κροκάλαις δρόμον ἔχοντα σὺν ὅπλοις·
210 ἅμιλλαν δ' ἐπόνει ποδοῖν,
πρὸς ἅρμα τέτρωρον ἑλίσ-
σων περὶ νίκας. 215
ὁ δὲ διφρηλάτας βοᾶτ'
Εὔμηλος Φερητιάδας,
215 ᾧ καλλίστους εἰδόμαν
χρυσοδαιδάλτους στομίοισι πώλους
κέντρῳ θεινομένους, τοὺς μὲν μέσ- 220
σους ζυγίους, λευκοστίκτῳ τριχὶ
βαλιούς, τοὺς δ' ἔξω σειραφόρους,
220 ἀντήρεις καμπαῖσι δρόμων,
πυῤῥότριχας, μονόχαλα δ' ὑπὸ σφυρὰ 225
ποικιλοδέρμονας· οἷς παρεπάλλετο
Πηλείδας σὺν ὅπλοισι παρ' ἄντυγα
καὶ σύριγγας ἁρματείους. 230
225 Ναῶν δ' εἰς ἀριθμὸν ἦλυθον (στροφὴ β'.)
καὶ θέαν ἀθέσφατον,
τὰν γυναικείαν ὄψιν ὀμμάτων
ὡς πλήσαιμι, μείλινον ἀδονάν.
καὶ κέρας μὲν ἦν δεξιὸν πλάτας ἔχων 235
230 Φθιώτας ὁ Μυρμιδόνων Ἄρης
πεντήκοντα ναυσὶ θουρίαις.
χρυσέαις δ' εἰκόσιν
κατ' ἄκρα Νηρῆδες ἔστασαν θεαὶ, 240
πρύμναις σῆμ' Ἀχιλλείου στρατοῦ.

217. sq. μέσους. 233. κατ' ἄκραν.

235 Ἀργείων δὲ ταῖςδ' ἰσήρετμοι (ἀντιστρ. β'.)
νᾶες ἔστασαν πέλας·
ὧν ὁ Μηκιστέως στρατηλάτας
παῖς ἦν, Ταλαὸς ὃν τρέφει πατήρ· 245
Καπανέως τε παῖς Σθένελος· Ἀτθίδος δ' ἄγων
240 ἑξήκοντά νῆας ὁ Θησέως
παῖς ἑξῆς ἐναυλόχει, θεὰν
Παλλάδ' ἐν μωνύχοις 250
ἔχων πτερωτοῖσιν ἅρμασιν θετὸν
εὔσημόν τε φάσμα ναυβάταις.
245 τῶν Βοιωτῶν δ' ὅπλισμα, ποντίας (στροφὴ γ'.)
πεντήκοντα νῆας εἰδόμαν
σημείοις εὖ ἐστολισμένας· 255
(τοῖς δὲ Κάδμος ἦν χρύσεον δράκοντ' ἔχων
ἀμφὶ ναῶν κόρυμβα·
250 Λήϊτος δ' ὁ γηγενὴς
ἦρχε ναΐου στρατοῦ·) 260
Φωκίδος τ' ἀπὸ χθονός·
Λοκρὰς δὲ τοῖςδ' ἴσας ἄγων
ναῦς ἦλθ' Οἰλέως τόκος, κλυτὰν
255 Θρονιάδ' ἐκλιπὼν πόλιν.
ἐκ Μυκήνας δὲ τᾶς Κυκλωπίας (ἀντιστρ. γ'.) 265
παῖς Ἀτρέως ἔπεμπε ναυβάτας
ναῶν ἑκατὸν ἠθροισμένους.
σὺν δ' Ἄδραστος ἦν ταγὸς, ὡς φίλος φίλῳ,
260 τᾶς φυγούσας μέλαθρα 270
βαρβάρων χάριν γάμων
πρᾶξιν Ἑλλὰς ὡς λάβοι.
ἐκ Πύλου δὲ Νέστορος

252. Φωκίδος δ' ἀπό. 253. Λοκροῖς. 254. ἦλθ' deest.

Γερηνίου κατειδόμαν
265 πρύμνας σῆμα ταυρόπουν ὁρᾶν, 275
τὸν πάροικον Ἀλφεόν.
Αἰνιάνων δὲ δώδεκα στόλοι (ἐπῳδὸς β'.)
ναῶν ἦσαν, ὧν ἄναξ Γουνεὺς
ἆρχε· τῶνδε δ' αὖ πέλας
270 Ἤλιδος δυνάστορες, 280
οὓς Ἐπειοὺς ὠνόμαζε πᾶς λεώς·
Εὔρυτος δ' ἄνασσε τῶνδε·
λευκήρετμον δ' ἄρη
Τάφιον ἦγεν, ὧν Μέγης
275 ἄνασσε, Φυλέως λόχευμα, 285
τὰς Ἐχίνας λιπὼν
νήσους ναυβάταις ἀπροσφόρους.
Αἴας δ' ὁ Σαλαμῖνος ἔντροφος
δεξιὸν κέρας πρὸς τὸ λαιὸν ξύναγε· 290
280 τῶν ἄσσον ὥρμει πλάταισιν
ἐσχάταισι συμπλέκων
δώδεκ' εὐστροφωτάταισι ναυσίν·
ὡς ἄϊον καὶ ναυβάταν
εἰδόμαν λεών· 295
285 ᾧ τις εἰ προσαρμόσει
βαρβάρους βάριδας,
νόστον οὐκ ἀποίσεται.
ἔνθα δάϊον εἰδόμαν
ναΐον πόρευμα, 300
290 τὰ δὲ κατ' οἴκους κλύουσα, συγκλήτου
μνήμην σώζομαι στρατεύματος.

276. Ἐχίδναις. 290. τάδε.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

Μενέλαε, τολμᾶς δείν', ἃ σ' οὐ τολμᾶν χρεών.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἄπελθε· λίαν δεσπόταισι πιστὸς εἶ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

καλόν γέ μοι τοὔνειδος ἐξωνείδισας. 305

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

295 κλάοις ἄν, εἰ πράσσοις, ἃ μὴ πράσσειν σε δεῖ.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οὐ χρῆν σε λῦσαι δέλτον, ἣν ἐγὼ ἔφερον.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐδὲ σὲ φέρειν δεῖ πᾶσιν Ἕλλησιν κακά.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἄλλοις ἀμιλλῶ ταῦτ'· ἄφες δὲ τήνδ' ἐμοί.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ ἂν μεθείμην.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οὐδ' ἔγωγ' ἀφήσομαι. 310

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

300 σκήπτρῳ τάχ' ἄρα σὺν καθαιμάξω κάρα.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἀλλ' εὐκλεές τοι δεσποτῶν θνήσκειν ὕπερ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

μέθες· μακροὺς δὲ δοῦλος ὢν λέγεις λόγους.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ὦ δέσποτ', ἀδικούμεσθα. σὰς δ' ἐπιστολὰς
ἔξαρπάσας ὅδ' ἐκ χερῶν ἐμῶν βίᾳ, 315
305 Ἀγάμεμνον, οὐδὲν τῇ δίκῃ χρῆσθαι θέλει.

298. ἄλλως.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔα, τίς [δῆτ᾽] ἐν πύλαισι θόρυβος καὶ λόγων ἀκοσμία;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

δύμος, οὐχ ὁ τοῦδε μῦθος κυριώτερος λέγειν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὺ δὲ τί τῷδ᾽ ἐς ἔριν ἀφῖξαι, Μενέλεως, βίᾳ τ᾽ ἄγεις;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

βλέψον εἰς ἡμᾶς, ἵν᾽ ἀρχὰς τῶν λόγων ταύτας λάβω. 320

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

310 μῶν τρέσας οὐκ ἀνακαλύψω βλέφαρον, Ἀτρέως γεγώς;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τήνδ᾽ ὁρᾷς δέλτον, κακίστων γραμμάτων ὑπηρέτιν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εἰςορῶ, καὶ πρῶτα ταύτην σῶν ἀπάλλαξον χερῶν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐ, πρὶν ἂν δείξω γε Δαναοῖς πᾶσι τἀγγεγραμμένα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἦ γὰρ οἶσθ᾽, ἃ μή σε καιρὸς εἰδέναι, σήμαντρ᾽ ἀνεῖς; 325

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

315 ὥστε σ᾽ ἀλγῦναί γ᾽, ἀνοίξας, ἃ σὺ κἀκ᾽ εἰργάσω λάθρα.

306. δῆτ᾽ sine uncis. 313. δείξω Δαναοῖς ἅπασι.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ποῦ δὲ κἄλαβές νιν; ὦ θεοί, σῆς ἀναισχύντου φρενός!

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

προςδοκῶν σὴν παῖδ' ἀπ' Ἄργους, εἰ στράτευμ' ἀφίξεται.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τί δέ σε τἀμὰ δεῖ φυλάσσειν; οὐκ ἀναισχύντου τόδε;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὅτι τὸ βούλεσθαί μ' ἔκνιζε· σὸς δὲ δοῦλος οὐκ ἔφυν. 330

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

320 οὐχὶ δεινά; τὸν ἐμὸν οἰκεῖν οἶκον οὐκ ἐάσομαι;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πλάγια γὰρ φρονεῖς, τὰ μὲν νῦν, τὰ δὲ πάλαι, τὰ δ' αὐτίκα.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐκκεκόμψευσαι πονηρόν· γλῶσσ' ἐπίφθονον σοφή.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

νοῦς δέ γ' οὐ βέβαιος ἄδικον κτῆμα, κοὐ σαφὲς φίλοις.

βούλομαι δέ σ' ἐξελέγξαι, καὶ σὺ μήτ' ὀργῆς ὕπο, 335

325 ἀποτρέπου τἀληθές, ἀλλ' εἰ κἀνιῶ λίαν σ' ἐγώ.

οἶσθ', ὅτ' ἐσπούδαζες ἄρχειν Δαναΐδαις πρὸς Ἴλιον,

τῷ δοκεῖν μὲν οὐχὶ χρῄζων, τῷ δὲ βούλεσθαι θέλων,

322. ἐκκεκόμψευσαι· πονηρὸν γλ. ἐπὶ φθόνῳ. 325. οὐ-τοὶ κατανιῶ λίαν σ' ἐγώ.

ὡς ταπεινὸς ἦσθ', ἁπάσης δεξιᾶς προσθιγγάνων,
καὶ θύρας ἔχων ἀκλῄστους τῷ θέλοντι δημοτῶν, 340
καὶ διδοὺς πρόσρησιν ἐξῆς πᾶσι, κεἰ μή τις θέλοι,
τοῖς τρόποις. ζητῶν πρίασθαι τὸ φιλότιμον ἐκ μέσου;
κᾆτ' ἐπεὶ κατέσχες ἀρχάς, μεταβαλὼν ἄλλους τρόπους,
τοῖς φίλοισιν οὐκ ἔτ' ἦσθα τοῖς πρὶν, ὡς πρόσθεν, φίλος,
δυσπρόσιτος, ἔσω τε κλῃθρων σπάνιος. ἄνδρα δ' οὐ χρεὼν 345
τὸν ἀγαθὸν, πράσσοντα μεγάλα, τοὺς τρόπους μεθιστάναι,
ἀλλὰ καὶ βέβαιον εἶναι τότε μάλιστα τοῖς φίλοις,
ἡνίκ' ὠφελεῖν μάλιστα δυνατός ἐστιν εὐτυχῶν.
ταῦτα μέν σε πρῶτ' ἐπῆλθον, ἵνα σε πρῶθ' εὕρον κακόν.
ὡς δ' ἐς Αὐλιν ἦλθες αὖθις, χὠ Πανελλήνων στρατὸς, 350
οὐδὲν ἦσθ', ἀλλ' ἐξεπλήσσου τῇ τύχῃ τῇ τῶν θεῶν,
οὐρίας πομπῆς σπανίζων. Δαναΐδαι δ' ἀφιέναι
ναῦς διήγγελλον, μάτην δὲ μὴ πονεῖν ἐν Αὐλίδι.
ὡς δ' ἄνολβον εἶχες ὄμμα σύγχυσίν τε, μὴ νεῶν
χιλίων τ' ἄρχων, Πριάμου τε πεδίον ἐμπλήσας δορός! 355
κἀμὲ παρεκάλεις, τί δράσω; τίνα πόρον δ' εὕρω ποθέν;

328. ἦ. 329. ἀκλείστους. 334. πλεῖθρων. 338. εὕρω.
342. διήγγελον. 345. τίνα δὲ πόρ. εὕ.

ὥστε μὴ στερέντα σ' ἀρχῆς ἀπολέσαι καλὸν κλέος.
κἄτ' ἐπεὶ Κάλχας ἐν ἱεροῖς εἶπε σὴν θῦσαι κόρην
Ἀρτέμιδι, καὶ πλοῦν ἔσεσθαι Δαναΐδαις, ἡσθεὶς φρένας,
ἄσμενος θύσειν ὑπέστης παῖδα· καὶ πέμπεις ἑκών, 360
οὐ βίᾳ, — μὴ τοῦτο λέξῃς, — σῇ δάμαρτι, παῖδα σὴν
δεῦρ' ἀποστέλλειν, Ἀχιλλεῖ πρόφασιν ὡς γαμουμένην.
κἄθ' ὑποστρέψας λέληψαι μεταβαλὼν ἄλλας γραφὰς,
ὡς φονεὺς οὐκέτι θυγατρὸς σῆς ἔσει μάλιστά γε.
οὗτος αὐτός ἐστιν αἰθὴρ, ὃς τάδ' ἤκουσεν σέθεν. 365
μυρίοι δέ τοι πεπόνθασ' αὐτὸ πρὸς τὰ πράγματα·
ἐκπονοῦσ' ἔχοντες, εἶτα δ' ἐξεχώρησαν κακῶς,
τὰ μὲν ὑπὸ γνώμης πολιτῶν ἀσυνέτου, τὰ δ' ἐνδίκως,
ἀδύνατοι γεγῶτες αὐτοὶ διαφυλάξασθαι πόλιν.
Ἑλλάδος μάλιστ' ἔγωγε τῆς ταλαιπώρου στένω, 370
ἣ θέλουσα δρᾷν τι κεδνὸν βαρβάρους τοὺς οὐδένας,
καταγελῶντας ἐξανήσει διὰ σὲ καὶ τὴν σὴν κόρην.
μηδέν' ἂν χρέους ἕκατι προστάτην θείμην χθονὸς,
μηδ' ὅπλων ἄρχοντα· νοῦν χρὴ τὸν στρατηλάτην ἔχειν
πόλεος· ὡς ἄρχων ἀνὴρ πᾶς, ξύνεσιν ἣν ἔχων τύχῃ. 375

ΧΟΡΟΣ.

365 δεινὸν, κασιγνήτοισι γίγνεσθαι λόγους
μάχας θ', ὅταν ποτ' ἐμπέσωσιν εἰς ἔριν.

346. ἀρχᾶς. 354. αὐτός. 357. γνώμας.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

βούλομαί σ' εἰπεῖν κακῶς εὖ, βραχέα, μὴ λίαν ἄνω
βλέφαρα πρὸς τἀναιδὲς ἀγαγὼν, ἀλλὰ σωφρονεστέρως,
ὡς ἀδελφὸν ὄντ'. ἀνὴρ γὰρ χρηστὸς αἰδεῖσθαι φιλεῖ.
εἰπέ μοι, τί δεινὰ φυσᾷς, αἱματηρὸν ὄμμ' ἔχων;
τίς ἀδικεῖ σε; τοῦ κέχρησαι; λέκτρα χρήστ' ἐρᾷς λαβεῖν;
οὐκ ἔχοιμ' ἄν σοι παρασχεῖν· ὧν γὰρ ἐκτήσω, κακῶς
ἦρχες. εἶτ' ἐγὼ δίκην δῶ σῶν κακῶν, ὁ μὴ σφαλείς;
ἦ δάκνει σε τὸ φιλότιμον τοὐμόν; ἀλλ' ἐν ἀγκάλαις
εὐπρεπῆ γυναῖκα χρῄζεις, τὸ λελογισμένον παρεὶς
καὶ τὸ καλὸν, ἔχειν; πονηροῦ φωτὸς ἡδοναὶ κακαί.
εἰ δ' ἐγὼ γνοὺς πρόσθεν οὐκ εὖ μετετέθην εὐβουλίᾳ,
μαίνομαι; σὺ μᾶλλον, ὅστις, ἀπολέσας κακὸν λέχος,
ἀναλαβεῖν θέλεις, θεοῦ σοι τὴν τύχην διδόντος εὖ.
ὤμοσαν τὸν Τυνδάρειον ὅρκον οἱ κακόφρονες
φιλόγαμοι μνηστῆρες. ἡ δέ γ' Ἐλπὶς, οἶμαι μέν, θεὸς

367. ἂν ὦ. 368. σωφρονέστερος. 369. ἀνὴρ γὰρ αἰσχρὸς αἰδεῖσθ' οὐ φιλεῖ. 371. λέκτρ' ἐρᾷς γε χρηστὰ λαβεῖν; 373. δώσω κ.

ἐξέπραξεν αὐτὸ μᾶλλον, ἢ σύ, καὶ τὸ σὸν σθένος.
οὓς λαβὼν στρατεύε γ', οἶμαι, μωρίᾳ τῇ σῇ φρενῶν·
οὐ γὰρ ἀσύνετον τὸ θεῖον, ἀλλ' ἔχει συνιέναι 395
τοὺς κακῶς παγέντας ὅρκους καὶ συνηναγκασμένους. (395)
τἀμὰ δ' οὐκ ἀποκτενῶ 'γὼ τέκνα· καὶ τὸ σὸν μὲν εὖ
παρὰ δίκης ἔσται, κακίστης εὐνίδος τιμωρία,
ἐμὲ δὲ συντήξουσι νύκτες ἡμέραι τε δακρύοις,
ἄνομα δρῶντα κοὐ δίκαια παῖδας, οὓς ἐχεινάμην. 400
ταῦτά σοι βραχέα λέλεκται καὶ σαφῆ καὶ ῥᾴδια· (406)
εἰ δὲ μὴ βούλει φρονεῖν σύ, τἄμ' ἐγὼ θήσω καλῶς.

ΧΟΡΟΣ.

οἷδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων
μύθων, καλῶς δ' ἔχουσι, φείδεσθαι τέκνων.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

αἴ αἴ! φίλους ἄρ' οὐχὶ κεκτήμην τάλας; 405

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

395 εἰ τοὺς φίλους γε μὴ θέλεις ἀπολλύναι. (405)

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

δείξεις δὲ ποῦ μοι πατρὸς ἐκ ταυτοῦ γεγώς;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

συσσωφρονεῖν γάρ, ἀλλ' οὐ συννοσεῖν ἔφυν.

383. οἶμαι δ' εἴσῃ μωρίᾳ φρ. 385. κατηναγκασμένους. 387. πέρα δ. 397. συσσ. σοι βούλομ', ἀλλ' οὐ συννοσεῖν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἐς κοινὸν ἀλγεῖν τοῖς φίλοισι χρὴ φίλους.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

εὖ δρῶν παρακάλει μ', ἀλλὰ μὴ λυπῶν ἐμέ. 410

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

400 οὐκ ἄρα δοκεῖ σοι τάδε πονεῖν σὺν Ἑλλάδι; (410)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἑλλὰς δὲ σὺν σοὶ κατὰ θεὸν νοσεῖ τινα.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

σκήπτρῳ νυν αὔχει, σὸν κασίγνητον προδούς·
ἐγὼ δ' ἐπ' ἄλλας εἶμι μηχανάς τινας,
φίλους τ' ἐπ' ἄλλους.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ Πανελλήνων ἄναξ, 415

405 Ἀγάμεμνον, ἥκω παῖδά σοι τὴν σὴν ἄγων, (415)
ἣν Ἰφιγένειαν ὠνόμαζες ἐν δόμοις.
μήτηρ δ' ὁμαρτεῖ, σῆς Κλυταιμνήστρας δέμας,
καὶ παῖς Ὀρέστης· ὥστε τερφθείης ἰδὼν,
χρόνον παλαιὸν δωμάτων ἔκδημος ὤν. 420

410 ἀλλ' ὡς μακρὰν ἔτεινον, εὖρυτον παρὰ (420)
κρήνην ἀναψύχουσι θηλύπουν βάσιν,
αὐταί τε πῶλοί τ'· ἐς δὲ λειμώνων χλόην
καθεῖμεν αὐτὰς, ὡς βορᾶς γευσαίατο.
ἐγὼ δὲ πρόδρομος σῆς παρασκευῆς χάριν 425

415 ἥκω· πέπυσται γὰρ στρατός, ταχεῖα δὲ (425)
δεῖξε φήμη παῖδα σὴν ἀφιγμένην.
πᾶς δ' ἐς θέαν ὅπλος ἔρχεται δρόμῳ,
σὴν παῖδ' ὅπως ἴδωσιν· οἱ δ' εὐδαίμονες

402. σκ. νῦν αὔχεῖς. 406. ὠνόμασάς ποτ' ἐν δ. 410. Εὔρυτον. 412. πῶλοί γ'.

ἐν πᾶσι κλεινοὶ καὶ περίβλεπτοι βροτοῖς. 430
420 λέγουσι δ' ὑμέναιός τις, ἢ τί πράσσεται; (430)
ἢ πόθὸν ἔχων θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ
ἐκόμισε παῖδα; τῶν δ' ἂν ἤκουσας τάδε·
Ἀρτέμιδι προτελίζουσι τὴν νεανίδα,
Αὐλίδος ἀνάσσῃ. τίς νιν ἄξεταί ποτε; 435
425 ἀλλ' εἶα, τἀπὶ τοῖσιδ' ἐξάρχου κανᾶ· (435)
στεφανοῦσθε κρᾶτα, καὶ σύ, Μενέλεως ἄναξ,
ὑμέναιον εὐτρέπιζε, καὶ κἀτὰ στέγας
λωτὸς βοάσθω καὶ ποδῶν ἔστω κτύπος·
φῶς γὰρ τόδ' ἥκει μακάριον τῇ παρθένῳ. 440

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

430 ἐπῄνεσ'. ἀλλὰ στεῖχε δωμάτων ἔσω· (440)
τὰ δ' ἄλλ', ἰούσης τῆς τύχης, ἔσται καλῶς. —
οἴ μοι! τί φῶ δύστηνος; ἄρξομαι πόθεν;
ἐς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν!
ὑπῆλθε δαίμων, ὥστε τῶν σοφισμάτων 445
435 πολλῷ γενέσθαι τῶν ἐμῶν σοφώτερος. (445)
ἡ δυσγένεια δ' ὡς ἔχει τι χρήσιμον!
καὶ γὰρ δακρῦσαι ῥᾳδίως αὐτοῖς ἔχει,
ἄνολβά τ' εἰπεῖν. τῷ δὲ γενναίῳ φύσιν
ἅπαντα ταῦτα· προστάτην τε τοῦ βίου 450
440 τὸν ὄγκον ἔχομεν, τῷ τ' ὄχλῳ δουλεύομεν. (450)
ἐγὼ γὰρ ἐκβαλεῖν μὲν αἰδοῦμαι δάκρυ,
τὸ μὴ δακρῦσαι δ' αὖθις αἰδοῦμαι τάλας,
ἐς τὰς μεγίστας συμφορὰς ἀφιγμένος.
εἶεν, τί φήσω πρὸς δάμαρτα τὴν ἐμήν; 455
445 πῶς δέξομαί νιν; ποῖον ὄμμα συμβαλῶ; (455)

422. τῶνδ'. 432. ἄ. σέθεν. 439. πρ. γε. 440. τὸν δῆμον ἔχ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

αἰνῶ σε, Μενέλεως, ὅτι παρὰ γνώμην ἐμὴν
ὑπέθηκας ὀρθῶς τοὺς λόγους σοῦ τ' ἀξίως.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ταραχή γ' ἀδελφῶν τις δι' ἔρωτα γίγνεται
πλεονεξίαν τε δωμάτων· ἀπέπτυσα 510
500 τοιάνδε συγγένειαν ἀλλήλων πικράν. (510)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἀλλ' ἥκομεν γὰρ εἰς ἀναγκαίας τύχας,
θυγατρὸς αἱματηρὸν ἐκπρᾶξαι φόνον.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

πῶς; τίς δ' ἀναγκάσει σε τήν γε σὴν κτανεῖν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἅπας Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος. 515

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

505 οὐκ, εἴ νιν εἰς Ἄργος γ' ἀποστελεῖς πάλιν. (515)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

λάθοιμι τοῦτ' ἄν. ἀλλ' ἐκεῖν' οὐ λήσομεν.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τὸ ποῖον; οὗτοι χρὴ λίαν ταρβεῖν ὄχλον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Κάλχας ἐρεῖ μαντεύματ' Ἀργείων στρατῷ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ, ἢν θάνῃ γε πρόσθε· τοῦτο δ' εὐμαρές. 520

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

510 τὸ μαντικὸν πᾶν σπέρμα φιλότιμον κακόν. (520)

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

κοὐδέν γε χρηστὸν οὐδὲ χρήσιμον παρόν.

496. Μενέλαος. 497. ὑπέθηκας. 506. οὐ λήσομαι. 511. κοὐδέν γ' ἄχρηστον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐκεῖνο δ' οὐ δέδοικας, ὅ τι μ' εἰςέρχεται;

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὃν μὴ σὺ φράζεις, πῶς ὑπολάβοιμεν λόγον;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τὸ Σισύφειον σπέρμα πάντ' οἶδεν τάδε. 525

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

515 οὐκ ἔστ', Ὀδυσσεὺς ὅ τι σὲ κἀμὲ πημανεῖ. (525)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ποικίλος ἀεὶ πέφυκε τοῦ τ' ὄχλου μέτα.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

φιλοτιμίᾳ μὲν ἐνέχεται, δεινῷ κακῷ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐκοῦν δόκει νιν στάντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις
λέξειν, ἃ Κάλχας θέσφατ' ἐξηγήσατο, 530
520 κἀμ', ὡς ὑπέστην θῦμα, κᾆτα ψεύδομαι, (530)
Ἀρτέμιδι θύσειν· οἷς ξυναρπάσας στρατὸν,
σὲ κἀμ' ἀποκτείναντας Ἀργείους κόρην
σφάξαι κελεύσει. κἂν πρὸς Ἄργος ἐκφύγω,
ἐλθόντες αὐτοῖς τείχεσιν Κυκλωπίοις 535
525 ἀναρπάσουσι καὶ κατασκάψουσι γῆν. (535)
τοιαῦτα τἀμὰ πήματ'. ὦ τάλας ἐγὼ,
ὡς ἠπόρημαι πρὸς θεῶν τὰ νῦν τάδε!
ἔν μοι φύλαξον, Μενέλεως, ἀνὰ στρατὸν
ἐλθὼν, ὅπως ἂν μὴ Κλυταιμνήστρα τάδε 540
530 μάθῃ, πρὶν Ἅιδῃ παῖδ' ἐμὴν προσθῶ λαβὼν, (540)
ὡς ἐπ' ἐλαχίστοις δακρύοις πράσσω κακῶς.
ὑμεῖς τε σιγὴν, ὦ ξέναι, φυλάσσετε.

516. τοῦ γ' ὄχλου. 521. ὅς ξ. 525. ξυναρπάσουσι.

ΧΟΡΟΣ.

Μάκαρες, οἳ μετρίας θεοῦ (στροφή.)
μετά τε σωφροσύνας μετέ- 545
σχον λέκτρων Ἀφροδίτας, (545)
γαλανείᾳ χρησάμενοι
μαινομένων οἴστρων, ὅθι δὴ
δίδυμ' Ἔρως ὁ χρυσοκόμας
τόξ' ἐντείνεται χαρίτων, 550
τὸ μὲν ἐπ' εὐαίωνι πότμῳ, (550)
τὸ δ' ἐπὶ συγχύσει βιοτᾶς.
ἀπενέπω νιν ἀμετέρων,
Κύπρι καλλίστα, θαλάμων.
εἴη δέ μοι μετρία 555
μὲν χάρις, πόθοι δ' ὅσιοι, (555)
καὶ μετέχοιμι τᾶς Ἀφροδί-
τας, πολλὰν δ' ἀποθείμαν!
διάφοροι δὲ φύσεις βροτῶν, (ἀντιστρ.)
διάτροποι δὲ τρόποις· ὁ δ' ὀρ- 560
θὸς ἐσθλὸν σαφὲς αἰεί. (560)
τροφαί θ' αἱ παιδευόμεναι
μέγα φέρουσιν εἰς ἀρετάν·
τό τε γὰρ αἰδεῖσθαι σοφία,
τάν τ' ἐξαλλάσσουσαν ἔχει 565
χάριν ὑπὸ γνώμας ἐσορᾷν (565)
τὸ δέον, ἔνθα δόξα φέρει
κλέος ἀγήρατον βιοτᾷ·
μέγα τι θηρεύειν ἀρετάν,

537. μαινόμεν' οἳ. 547. πολλὰν τ'. 552. φέρουσ'. 553. σοφίᾳ.
556. δόξαν. 557. βιοτάν.

γυναιξὶν μὲν κατὰ Κύ- 570
560 πριν κρυπταὶν, ἐν ἀνδράσι δ' αὖ (570)
κόσμος ἔνδον [ὁ] μυριοπλη-
θὴς μείζω πόλιν αὔξει.
ἔμολες, ὦ Πάρις, ᾗ τε σύ γε (ἐπῳδός.)
βουκόλος ἀργενναῖς ἐτράφης 575
565 Ἰδαίαις παρὰ μόσχοις, (575)
βάρβαρα συρίζων, Φρυγίων
αὐλῶν Οὐλύμπου καλάμοις
μιμήματα πνέων.
εὔθηλοι δὲ τρέφοντο βόες, 580
570 ὅτε σε κρίσις ἔμενε θεᾶν, (580)
ἃ σ' Ἑλλάδα πέμπει
ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν
δόμων, ὃς τᾶς Ἑλένας
ἐν ἀντωποῖς βλεφάροισιν ἔρωτα δέδωκας, 585
575 ἔρωτι δ' αὐτὸς ἐπτόαθης. (585)
ὅθεν ἔρις ἔρις
Ἑλλάδα σὺν δορὶ ναυσί τ' ἄγει
ἐς Τροίας πέργαμα. 590
Ἰὼ, ἰώ!
580 μεγάλαι μεγάλων εὐδαιμονίαι. (στροφὴ β'.) (590)
τὴν τοῦ βασιλέως
εἶδετ' Ἰφιγένειαν, ἄνασσαν ἐμήν,
τὴν Τυνδαρέου τε Κλυταιμνήστραν, 595
ὡς ἐκ μεγάλων ἐβλαστήκασ'
585 ἐπί τ' εὐμήκεις ἥκουσι τύχας; (595)
θεοί γ' οἱ κρείσσους οἵ τ' ὀλβοφόροι

559. γυναιξί. 561. ὁ sine uncis. 568. μ. πλέκων.
582. ἴδετ'.

τοῖς οὐκ εὐδαίμοσι [τῶν] θνατῶν.
Στῶμεν, Χαλκίδος ἔκγονα θρέμματα, (ἀντ. β'.) 600
τὴν βασίλειαν
590 δεξώμεθ' ὄχων ἄπο, μὴ σφαλερῶς [ἐπὶ τὴν γαῖαν] (600)
ἀγανῶς δὲ, χεροῖν μαλακῇ γνώμῃ,
μὴ ταρβήσῃ μοι νεωστὶ μολὸν
τὸ κλεινὸν τέκνον Ἀγαμεμνόνιον· 605
μὴ δὴ θόρυβον, μήδ' ἔκπληξιν
595 [ταῖς Ἀργείαις] (605)
ξεῖναι ξείναις παρέχωμεν.

ΚΑΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα,
τὸ σύν τε χρηστὸν καὶ λόγων εὐφημίαν· 610
ἐλπίδα δ' ἔχω τίν', ὡς ἐπ' ἐσθλοῖσιν γάμοις
600 πάρειμι νυμφαγωγός. ἀλλ' ὀχημάτων (610)
ἔξω πορεύεθ' ἃς φέρω φερνὰς κόρῃ,
καὶ πέμπετ' ἐς μέλαθρον εὐλαβούμεναι.
σὺ δ', ὦ τέκνον, μοι λεῖπε πωλικοὺς ὄχους, 615
ἁβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ' ἅμα.
605 ὑμεῖς δὲ, νεάνιδες, νιν ἀγκάλαις ἔπι (615)
δέξασθε καὶ πορεύσατ' ἐξ ὀχημάτων.
καί μοι χερός τις ἐνδότω στηρίγματα,
θάκους ἀπήνης ὡς ἂν ἐκλίπω καλῶς. 620
αἱ δ' ἐς τὸ πρόσθεν στῆτε πωλικῶν ζυγῶν,
610 (φοβερὸν γὰρ ἀπαρδάμυθον ὄμμα πωλικόν·) (620)
καὶ παῖδα τόνδε, τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον,

587. τῶν sine uncis. 590. ἐπὶ τὴν γαῖαν sine uncis. 592. νεωστί μοι μολόν. 593. τ. Ἀγαμέμνονος. 594. μὴ δὲ θόρ. 595. ταῖς Ἀργείαις sine uncis. 605. νεανίδεσσιν. 608. ἐκλείπω.

λάζυσθ', Ὀρέστην· ἔτι γὰρ ἐστὶ νήπιος.
τέκνον, καθεύδεις πωλικῷ δαμεὶς ὄχῳ; 625
ἔγειρ' ἀδελφῆς ἐφ' ὑμέναιον εὐτυχῶς·
615 ἀνδρὸς γὰρ ἀγαθοῦ κῆδος αὐτὸς ἐσθλὸς ὢν (625)
λήψει, τὸ τῆς Νηρῇδος ἰσόθεον γένος.
[ἐξῆς κάθησο δεῦρό μου ποδὸς, τέκνον,
πρὸς μητέρ', Ἰφιγένεια, μακαρίαν δέ με 630
ξέναισι ταῖσδε πλησία σταθεῖσα δὸς,
620 καὶ δεῦρο δὴ πατέρα πρόσειπε σὸν φίλον.] (630)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

[ὦ μῆτερ, ὑποδραμοῦσά γ', — ὀργισθῇς δὲ μὴ, —
πρὸς στέρνα πατρὸς στέρνα τἀμὰ περιβαλῶ;]

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἄναξ, 635
ἥκομεν, ἐφετμαῖς οὐκ ἀπιστοῦσαι σέθεν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

625 ἐγὼ δὲ βούλομαι τὰ σὰ στέρν', ὦ πάτερ, (635)
ὑποδραμοῦσα προσβαλεῖν διὰ χρόνου.
[ποθῶ γὰρ ὄμμα δὴ σόν. ὀργισθῇς δὲ μή]

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἀλλ', ὦ τέκνον, χρῶ· φιλοπάτωρ δ' ἀεί ποτ' εἶ 640
μάλιστα παίδων τῶνδ', ὅσους ἐγὼ τέκον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

630 ὦ πάτερ, ἔρεῖδόν σ' ἀσμένη πολλῷ χρόνῳ. (640)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

καὶ γὰρ πατήρ σε· τόδ' ἴσον ὑπὲρ ἀμφοῖν λέγεις.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

χαῖρ'· εὖ δέ μ' ἀγαγὼν πρός σ' ἐποίησας, πάτερ.

616. τὸ Νηρῇδος. 617—622. sine uncis. 627. sine uncis.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐκ οἶδ', ὅπως φῶ τοῦτο, καὶ μὴ φῶ, τέκνον. 645

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

(ἔα) ὡς οὐ βλέπεις εὔκηλον, ἄσμενός μ' ἰδών.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

635 πόλλ' ἀνδρὶ βασιλεῖ καὶ στρατηλάτῃ μέλει. (645)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

παρ' ἐμοὶ γενοῦ νῦν, [καὶ] μὴ 'πὶ φροντίδας τρέπου.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἀλλ' εἰμὶ παρὰ σοὶ νῦν ἅπας, κοὐκ ἄλλοθι. 650

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μέθες νυν ὀφρύν, ὄμμα τ' ἔκτεινον φίλον.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἰδοὺ γέγηθά σ', ὡς γέγηθ', ὁρῶν, τέκνον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

640 κἄπειτα λείβεις δάκρυ' ἀπ' ὀμμάτων σέθεν; (650)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

μακρὰ γὰρ ἡμῖν ἡ 'πιοῦσ' ἀπουσία.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐκ οἶδ', ὃ φῆς, οὐκ οἶδα, φίλτατ' ἐμοὶ πάτερ. 655

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

συνετὰ λέγουσα, μᾶλλον εἰς οἶκτόν μ' ἄγεις.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀσύνετα νῦν ἐροῦμεν, εἰ σέ γ' εὐφρανῶ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

645 παπαί! τὸ σιγᾶν οὐ σθένω· σὲ δ' ἤνεσα. (655)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μέγ', ὦ πάτερ, κατ' οἶκον ἐπὶ τέκνοις σέθεν.

634. βλέπεις μ' εὔκ. 636. καὶ sine uncis. 639. γέγηθ', ἕως γέγηθά σ' ὁρῶν. 642. ὅ τι φῆς. 644. ἀ. μέν γ' ἐρ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

θέλω γε· τὸ θέλειν δ' οὐκ ἔχων ἀλγύνομαι. 660

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὄλοιντο λόγχαι καὶ τὰ Μενέλεω κακά!

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἄλλους ὀλεῖ πρόσθ', ἁ μὲ διολέσαντ' ἔχει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

650 ὡς πολὺν ἀπῆσθα χρόνον ἐν Αὐλίδος μυχοῖς! (660)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

καὶ νῦν γ' ἐμ' ἴσχει δή τι μὴ στέλλειν στρατάν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ποῦ τοὺς Φρύγας λέγουσιν ᾠκῆσθαι, πάτερ; 665

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὗ μή ποτ' οἰκεῖν ὤφελ' ὁ Πριάμου Πάρις.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μακράν γ' ἀπαίρεις, ὦ πάτερ, λιπὼν ἐμέ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

655 ἐς ταὐτὸν, ὦ θύγατερ, ἔθ' ἥκεις σῷ πατρί. (665)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

(φεῦ) εἴθ' ἦν καλόν μοι, σοί τ' ἄγειν σύμπλουν ἐμέ. 670

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

αἰτεῖς τί; καὶ σοὶ πλοῦς, ἵνα μνήσει πατρός.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σὺν μητρὶ πλεύσασ', ἢ μόνη, πορεύσομαι;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

μόνη μονωθεῖσ' ἀπὸ πατρὸς καὶ μητέρος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

660 ἦ που μ' ἐς ἄλλα δώματ' οἰκίζεις, πάτερ; (670)

649. πρόσθεν, ἅ με. 655. σύ θ' ἥκ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔα γε ταῦτ', σὺ χρὴ τάδ' εἰδέναι κόρας. 675

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σπεῦδ' ἐκ Φρυγῶν μοι, θέμενος εὖ τἀκεῖ, πάτερ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

θῦσαί με θυσίαν πρῶτα δεῖ τίν' ἐνθάδε.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλὰ ξὺν ἱεροῖς χρὴ τό γ' εὐσεβὲς σκοπεῖν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

665 εἴσει σύ· χερνίβων γὰρ ἑστήξει πέλας. (675)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

στήσομεν ἄρ' ἀμφὶ βωμὸν, ὦ πάτερ, χορούς; 680

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ζηλῶ σε μᾶλλον, ἢ 'μέ, τοῦ μηδὲν φρονεῖν.
χώρει δὲ μελάθρων ἐντὸς, ὀφθῆναι κόραις,
πικρὸν φίλημα δοῦσα δεξιάν τέ μοι,
670 μέλλουσα δαρὸν πατρὸς ἀποικήσειν χρόνον. (680)
ὦ 'στέρνα καὶ παρῇδες, ὦ ξανθαὶ κόμαι, 685
ὡς ἄχθος ἡμῖν ἐγένεθ' ἡ Φρυγῶν πόλις
Ἑλένη τε! παύω τοὺς λόγους· ταχεῖα γὰρ
νοτὶς διώκει μ' ὀμμάτων, ψαύσαντά σου.
675 ἴθ' ἐς μέλαθρα. σὲ δὲ παραιτοῦμαι τάδε, (685)
Λήδας γένεθλον, εἰ κατῳκτίσθην ἄγαν, 690
μέλλων Ἀχιλλεῖ θυγατέρ' ἐκδώσειν ἐμήν.
ἀποστολαὶ γὰρ μακάριαι μὲν, ἀλλ' ὅμως
δάκνουσι τοὺς τεκόντας, ὅταν ἄλλοις δόμοις
680 παῖδας παραδιδῷ πολλὰ μοχθήσας πατήρ. (690)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐχ ὧδ' ἀσύνετός εἰμι, πείσεσθαι δ' ἐμὲ 695

661. ἔα γέ τ' · οὐ χρή τοι τάδ' εἰ. π.

καὐτὴν δόκει τάδ', ὥςτε μή σε νουθετεῖν,
ὅταν ξὺν ὑμεναίοισιν ἐξάγω κόρην·
ἀλλ' ὁ νόμος αὐτὰ τῷ χρόνῳ συνισχανεῖ.
685 τοὔνομα μὲν οὖν παῖδ' οἷδ' ὅτῳ κατήνεσας, (695)
γένους δὲ ποίου χὠπόθεν, μαθεῖν θέλω. 700

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Αἴγινα θυγάτηρ ἐγένετ' Ἀσωποῦ πατρός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ταύτην δὲ θνητῶν, ἢ θεῶν, ἔζευξέ τις;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ζεύς· Αἰακὸν δ' ἔφυσεν, Οἰνώνης πρόμον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

690 τοῦ δ' Αἰακοῦ παῖς τίς κατέσχε δώματα; (700)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Πηλεύς· ὁ Πηλεὺς δ' ἔσχε Νηρέως κόρην. 705

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

θεοῦ διδόντος, ἢ βίᾳ θεῶν λαβών;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ζεὺς ἠγγύησε καὶ δίδωσ' ὁ κύριος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

γαμεῖ δὲ ποῦ νιν; ἢ κατ' οἶδμα πόντιον;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

695 Χείρων ἵν' οἰκεῖ σεμνὰ Πηλίου βάθρα. (705)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὗ φασὶ Κενταύρειον οἰκεῖσθαι γένος; 710

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐνταῦθ' ἔδαισαν Πηλέως γάμους θεοί.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Θέτις δ' ἔθρεψεν, ἢ πατὴρ, Ἀχιλλέα;

684. συνισχάνει. 694. ἢ κατ' ο.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Χείρων, ἵν' ἤθη μὴ μάθοι κακῶν βροτῶν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

700 (φεῦ, σοφός γ' ὁ θρέψας χὠ διδοὺς σοφώτερος. 715 (710)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τοιόσδε παιδὸς σῆς ἀνὴρ ἔσται πόσις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ μεμπτός. οἰκεῖ δ' ἄστυ ποῖον Ἑλλάδος;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Ἀπιδανὸν ἀμφὶ ποταμὸν ἐν Φθίας ὅροις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐκεῖσ' ἀπάξει σὴν ἐμήν τε παρθένον;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

705 κείνῳ μελήσει ταῦτα, τῷ κεκτημένῳ. 720 (715)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ' εὐτυχοίτην! τίνι δ' ἐν ἡμέρᾳ γαμεῖ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὅταν Σελήνης εὐτυχὴς ἔλθῃ κύκλος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

προτέλεια δ' ἤδη παιδὸς ἔσφαξας θεᾷ;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

μέλλω· ἐπὶ ταύτῃ καὶ καθέσταμεν τύχῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

710 κἄπειτα δαίσεις τοὺς γάμους ἐσύστερον; 725 (720)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

θύσας γε θύμαθ', ἅπερ ἐχρῆν θῦσαι θεοῖς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἡμεῖς δὲ θοίνην ποῦ γυναιξὶ θήσομεν;

699. μάθῃ. 711. ἅπερ μ'.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐνθάδε παρ' εὐπρύμνοισιν Ἀργείων πλάταις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καλῶς, ἀναγκαίως τε· συνενέγκαι δ' ὅμως.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

715 οἶσθ' οὖν, ὃ δρᾶσον, ὦ γύναι; πιθοῦ δέ μοι. 730 (725)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί χρῆμα; πείθεσθαι γὰρ εἴθισμαι σέθεν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἡμεῖς μὲν ἐνθάδ', οὗπερ ἔσθ' ὁ νυμφίος —

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μητρὸς τί χωρὶς δράσεθ', ἢ μὲ δρᾷν χρεών;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐκδώσομεν σὴν παῖδα Δαναϊδῶν μέτα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

720 ἡμᾶς δὲ ποῦ χρὴ τηνικαῦτα τυγχάνειν; 735 (730)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

χώρει πρὸς Ἄργος, παρθένους τε τημέλει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

λιποῦσα παῖδα; τίς δ' ἀνασχήσει φλόγα;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐγὼ παρέξω φῶς, ὃ νυμφίοις πρέπει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐχ ὁ νόμος οὗτος, καὶ σὺ φαῦλ' ἡγεῖ τάδε.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

725 οὐ καλὸν ἐν ὄχλῳ σ' ἐξομιλεῖσθαι στρατοῦ. 740 (735)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καλὸν τεκοῦσαν τἀμά γ' ἐκδοῦναι τέκνα.

714. καλῶς δ' — συνένεγκαι. 718. μητρός τι — ἄν με.
724. καὶ σὺ δὲ φ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

καὶ τάς γ' ἐν οἴκῳ μὴ μόνας εἶναι κόρας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὀχυροῖσι παρθενῶσι φρουροῦνται καλῶς.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

πιθοῦ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μὰ τὴν ἄνασσαν Ἀργείαν θεάν.

730 ἐλθὼν δὲ τἄξω πρᾶσσε, τὰ 'ν δόμοις δ' ἐγώ, 745 (740)
ἃ χρὴ παρεῖναι νυμφίοισι παρθένοις.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οἴ μοι! μάτην ἦξ', ἐλπίδος δ' ἀπεσφάλην,
ἐξ ὀμμάτων δάμαρτ' ἀποστεῖλαι θέλων.
σοφίζομαι δὲ, κἀπὶ τοῖσι φιλτάτοις
735 τέχνας πορίζω, πανταχῇ νικώμενος. 750 (745)
ὅμως δὲ σὺν Κάλχαντι τῷ θυηπόλῳ
τὸ τῆς θεοῦ φίλον γ', ἐμοὶ δ' οὐκ εὐτυχὲς,
ἐξιστορήσων εἶμι, μόχθον Ἑλλάδος.
χρὴ δ' ἐν δόμοισιν ἄνδρα τὸν σοφὸν τρέφειν
740 γυναῖκα χρηστὴν κἀγαθὴν, ἢ μὴ τρέφειν. 755 (750)

ΧΟΡΟΣ.

Ἥξει δὴ Σιμόεντα καὶ (στροφή.)
δίνας ἀργυροειδεῖς
ἄγυρις Ἑλλάνων στρατιᾶς
ἀνά τε ναυσὶ καὶ σὺν ὅπλοις
745 Ἴλιον ἐς τὸ Τροίας 760 (755)
Φοιβήϊον δάπεδον,
[τὰν] Κασάνδραν ἵν' ἀκούω

728. παρθενῶσιν. 744. ναυσὶν. 747. τὰν sine uncis.

ῥίπτειν ξανθοὺς πλοκάμους
χλωροκόμῳ στεφάνῳ δάφνας
750 κοσμηθεῖσαν, ὅταν θεοῦ 765
μαντόσυνοι πνεύσωσ' ἀνάγκαι. (760)
στάσονται δ' ἐπὶ περγάμων (ἀντιστρ.)
Τροίας ἀμφί τε τείχη
Τρῶες, ὅταν χάλκασπις Ἄρης
755 πόντιος εὐπρώροισι πλάταις 770
εἰρεσίᾳ πελάζῃ (765)
Σιμουντίοις ὀχετοῖς,
τὰν τῶν αἰθέρι δισσῶν
Διοσκούρων Ἑλέναν
760 ἐκ Πριάμου κομίσαι θέλων 775
εἰς γᾶν Ἑλλάδα δορυπόνοις (770)
ἀσπίσι καὶ λόγχαις Ἀχαιῶν.
Πέργαμον δέ, Φρυγῶν πόλιν, (ἐπῳδός.)
λαΐνους περὶ πύργους
765 κυκλώσας ἄρκυϊ φονίῳ, 780
λαιμοτόμους κεφαλὰς (775)
σπάσας, πόλισμα Τροίας
πέρσας κατάκρας [πόλιν],
θήσει κόρας πολυκλαύτους
770 δάμαρτά τε Πριάμου. 785
ἁ δὲ Διὸς Ἑλένα (780)
κόρα πολύκλαυτος ἐσεῖται
πόσιν προλιποῦσα. μήτ' ἐμοί,
μήτ' ἐμοῖσι τέκνων τέκνοις 790
775 ἐλπὶς ἅδε ποτ' ἔλθοι, (785)

758. τὰν τῶν ἐν αἰθ. 765. Ἄρει φονίῳ. 766. λαιμητόμους. 768. πόλιν sine uncis.

οἷαν αἱ πολύχρυσοι Λυδαὶ
καὶ Φρυγῶν ἄλοχοι στή-
σουσι παρ᾽ ἱστοῖς μυθεύουσαι
τάδ᾽ ἐς ἀλλήλας· 759
780 τίς ἄρα μ᾽ εὐπλοκάμους κόμας, (790)
ἔρυμα δακρυόεν ἀνύσας
πατρίδος ὀλλυμένας, ἀπολωτιεῖ;
διά σε, τὰν κύκνου δολιχαύχενος γόνον,
εἰ δὴ φάτις ἔτυμος ὡς ἔτυχεν Λήδα, 800
785 ὄρνιθι πταμένῳ (795)
Διὸς ὅτ᾽ ἀλλάχθη δεμάς,
εἴτ᾽ ἐν δέλτοις Πιερίσιν
μῦθοι τάδ᾽ ἐς ἀνθρώπους
ἤνεγκαν παρὰ καιρὸν ἄλλως. 805
(800)

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

790 Ποῦ τῶν Ἀχαιῶν ἐνθάδ᾽ ὁ στρατηλάτης;
τίς ἂν φράσειε προσπόλων τὸν Πηλέως
ζητοῦντά νιν παῖδ᾽ ἐν πύλαις, Ἀχιλλέα;
οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρίπου πέλας.
οἱ μὲν γὰρ ἡμῶν ὄντες ἄζυγες γάμων, 810
795 οἴκους ἐρήμους ἐκλιπόντες, ἐνθάδε (805)
θάσσουσ᾽ ἐπ᾽ ἀκτάς, οἱ δ᾽ ἔχοντες εὐνίδας,
ἄπαιδες· οὕτω δεινὸς ἐμπέπτωκ᾽ ἔρως
τῆσδε στρατείας Ἑλλάδι γ᾽, οὐκ ἄνευ θεῶν.
τοὐμὸν μὲν οὖν δίκαιον ἐμὲ λέγειν χρεών· 815
800 ἄλλος δ᾽ ὁ χρῄζων αὐτὸς ὑπὲρ αὐτοῦ φράσει. (810)
γῆν γὰρ λιπὼν Φάρσαλον ἠδὲ Πηλέα,

778. μυθεῦσαι. 780. κόμας deest. 781. δακρυόεντ᾽ ἀκούσας. 782. οὐλομένας. 784. ἔτυχε Λήδ᾽. 785. ὄρνιθ᾽ ἱπταμένῳ. 787. Πιερίαι. 793. Ε. πύλας.

μένω 'πὶ λεπταῖς ταῖςδέ γ' Εὐρίπου πνοαῖς,
Μυρμιδόνας ἴσχων, οἵ μ', ἀεὶ προςκείμενοι,
λέγουσ' · Ἀχιλλεῦ, τί μένομεν; ποῖον χρόνον 820
(815)
805 ἔτ' ἐκμετρῆσαι χρὴ πρὸς Ἴλιον στόλον;
δρᾶ γ', εἴ τι δράσεις, ἢ 'παγ' οἴκαδε στρατὸν,
τὰ τῶν Ἀτρειδῶν μὴ μένων μελλήματα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ παῖ θεᾶς Νηρῇδος, ἔνδοθεν λόγων
τῶν σῶν ἀκούσασ' ἐξέβην πρὸ δωμάτων. 825
(820)

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

810 ὦ πότνι' αἰδὼς, τήνδε τίνα λεύσσω ποτὲ
γύναῖκα, μορφὴν εὐπρεπῆ κεκτημένην;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ θαῦμά σ' ἡμᾶς ἀγνοεῖν, οὓς μὴ πάρος
κατεῖδες· αἰνῶ δ', ὅτι σέβεις τὸ σωφρονεῖν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

τίς δ' εἶ; τί δ' ἦλθες Δαναϊδῶν ἐς σύλλογον, 830
(825)
815 γυνὴ πρὸς ἄνδρας ἀσπίσιν πεφραγμένους;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

Λήδας μέν εἰμι παῖς, Κλυταιμνήστρα δέ μοι
ὄνομα, πόσις δέ μοι 'στὶν Ἀγαμέμνων ἄναξ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

καλῶς ἔλεξας ἐν βραχεῖ τὰ καίρια.
αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλλειν λόγους. 835
(830)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

820 μεῖνον· τί φεύγεις; δεξιάν γ' ἐμῇ χερὶ
σύναψον, ἀρχὴν μακαρίαν νυμφευμάτων.

820. δεινόν: τί φ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

τί φῄς; ἐγώ σοι δεξιάν; αἰδοίμεθ' ἂν
Ἀγαμέμνον', εἰ ψαύοιμ' ἂν ὧν μή μοι θέμις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

θέμις μάλιστα, τὴν ἐμὴν ἐπεὶ γαμεῖς 840
(835)
825 παῖδ', ὦ θεᾶς παῖ ποντίας Νηρηΐδος.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ποίους γάμους φῄς; ἀφασία μ' ἔχει, γύναι,
εἰ μή τι παρανοοῦσα καινουργεῖς λόγον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πᾶσιν τόδ' ἐμπέφυκεν, αἰδεῖσθαι φίλους
καινοὺς ὁρῶσι καὶ γάμου μεμνημένοις. 845
(840)

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

830 οὐ πώποτ' ἐμνήστευσα παῖδα σὴν, γύναι,
οὐδ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἦλθέ μοι λόγος γάμων.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δῆτ' ἂν εἴη; σὺ πάλιν αὖ λόγους ἐμοὺς
θαύμαζ'· ἐμοὶ γὰρ θαύματ' ἐστὶ τὰ παρὰ σοῦ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

εἴκαζε· κοινόν ἐστιν εἰκάζειν τάδε· 850
(845)
835 ἄμφω γὰρ οὖν ψευδόμεθα τοῖς λόγοις ἴσως.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀλλ' ἦ πέπονθα δεινά. μνηστεύω γάμους
οὐκ ὄντας, ὡς εἴξασιν· αἰδοῦμαι τάδε.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἴσως ἐκερτόμησε κἀμὲ καὶ σέ τις.
ἀλλ' ἀμελίᾳ δὸς αὐτὰ καὶ φαύλως φέρε. 855
(850)

823. εἰ ψαύοιμεν. 826. κ. γ. ἔφησθ'. 835. γὰρ οὐ ψ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

χαῖρ᾽· οὐ γὰρ ὀρθοῖς ὄμμασίν σ᾽ ἔτ᾽ εἰςορῶ,
ψευδὴς γενομένη καὶ παθοῦσ᾽ ἀνάξια.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

καί σοι τόδ᾽ ἐστὶν ἔξ ἐμοῦ· πόσιν δὲ σὸν
στείχω ματεύσων τῶνδε δωμάτων ἔσω.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ὦ ξέν᾽, Αἰακοῦ γένεθλον, μεῖνον, ὦ σέ τοι λέγω, (855)
τὸν θεᾶς γεγῶτα παῖδα, καὶ σέ, τὴν Λήδας κόρην.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

τίς ὁ καλῶν πύλας παροίξας; ὡς τεταρβηκὼς καλεῖ!

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

δοῦλος, οὐχ ἁβρύνομαι τῷδ᾽· ἡ τύχη γάρ μ᾽ οὐκ ἐᾷ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

τίνος; ἐμὸς μὲν οὐχί· χωρὶς τἀμὰ κἀγαμέμνονος.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

τῆςδε τῆς πάροιθεν οἴκων, Τυνδάρεω δόντος πατρός. (860)

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἔσταμεν· φράζ᾽, εἴ τι χρῄζεις, ὧν μ᾽ ἐπέσχες οὕνεκα.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ἦ μόνω πάροιθε δῆτα ταῖςδ᾽ ἐφέστατον πύλαις;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὡς μόνοις λέγοις ἄν, ἔξω δ᾽ ἐλθὲ βασιλικῶν δόμων.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

ὦ τύχη πρόνοιά θ᾽ ἡ ἐμή, σῶσον, οὓς ἐγὼ θέλω

854. ὡς σέ τοι λ. 852. βασιλείων δ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

875 θυγάτερ, ἥκεις ἐπ' ὀλέθρῳ σῷ καὶ σὺ καὶ μήτηρ σέθεν.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

οἰκτρὰ πάσχετον δύ' οὖσαι· δεινὰ δ' Ἀγαμέμνων ἔτλη.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οἴχομαι τάλαινα, δάκρυον ὄμματ' οὐκέτι στέγει.

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

εἴπερ ἀλγεινὸν, τὸ τέκνων στερομένην δακρυῤῥοεῖν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

σὺ δὲ τάδ', ὦ γέρον, πόθεν φῆς εἰδέναι πεπυσμένος; 895 (890)

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

880 δέλτον ᾠχόμην φέρων σοι πρὸς τὰ πρὶν γεγραμμένα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐκ ἐῶν, ἢ ξυγκελεύων παῖδ' ἄγειν θανουμένην;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

μὴ μὲν οὖν ἄγειν· φρονῶν γὰρ ἔτυχε σὸς πόσις τότ' εὖ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κἄτα πῶς φέρων γε δέλτον οὐκ ἐμοὶ δίδως λαβεῖν;

ΠΡΕΣΒΥΤΗΣ.

Μενέλεως ἀφείλεθ' ἡμᾶς, ὃς κακῶν τῶνδ' αἴτιος. 900 (895)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

885 ὦ τέκνον Νηρῆδος, ὦ παῖ Πηλέως, κλύεις τάδε;

875. ὦ θύγ. et deest σῷ. 877. δακρύοντ'.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἔκλυον οὖσαν ἀθλίαν σε, τὸ δ' ἐμὸν οὐ φαύλως φέρω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παῖδά μου κατακτενοῦσι σοῖς δολώσαντες γάμοις.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

μέμφομαι κἀγὼ πόσει σῷ, κοὐχ ἁπλῶς οὕτω φέρω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐκ ἐπαισθήσομαί γε προσπεσεῖν τὸ σὸν γόνυ, 905 (900)
θνητὸς ἐκ θεᾶς γεγῶτα· τί γὰρ ἐγὼ σεμνύνομαι;
ἐπὶ τίνος σπουδαστέον μοι μᾶλλον, ἢ τέκνου πέρι;
ἀλλ' ἄμυνον, ὦ θεᾶς παῖ, τῇ τ' ἐμῇ δυσπραξίᾳ
τῇ τε λεχθείσῃ δάμαρτι σῇ· μάτην μέν, ἀλλ' ὅμως
σοὶ καταστέψασ' ἐγώ νιν ἦγον ὡς γαμουμένην, 910 (905)
νῦν δ' ἐπὶ σφαγὰς κομίζω· σοὶ δ' ὄνειδος ἵξεται,
ὅστις οὐκ ἤμυνας· εἰ γὰρ μὴ γάμοισιν ἐζύγης,
ἀλλ' ἐκλήθης γοῦν ταλαίνης παρθένου φίλος πόσις.
πρὸς γενειάδος σε, πρὸς σῆς δεξιᾶς, πρὸς μητέρος·
ὄνομα γὰρ τὸ σόν μ' ἀπώλεσ', ᾧ σ' ἀμυνάθειν χρεών. 915 (910)
οὐκ ἔχω βωμὸν καταφυγεῖν ἄλλον, ἢ τὸ σὸν γόνυ,
οὐδὲ φίλος οὐδεὶς γελᾷ μοι· τὰ δ' Ἀγαμέμνονος κλύεις
ὠμὰ καὶ πάντολμ'· ἀφῖγμαι δ', ὥσπερ εἰσορᾷς, γυνὴ
ναυτικὸν στράτευμ' ἄναρχον κἀπὶ τοῖς κακοῖς θρασύ,

886. οὐ deest. 898. πρὸς γενειάδος, πρὸς σ. δ. πρός τε μητ.

χρήσιμον δ', ὅταν θέλωσιν. ἢν δὲ τολμήσῃς σύ μου 920 (915)
χεῖρ' ὑπερτεῖναι, σεσώσμεθ'· εἰ δὲ μή, οὐ σεσώσμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

δεινὸν τὸ τίκτειν, καὶ φέρει φίλτρον μέγα
πᾶσίν τε κοινὸν, ὥςθ' ὑπερκάμνειν τέκνων.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἴρεται πρόσω,
ἐπίσταται δὲ τοῖς κακοῖσί τ' ἀσχαλᾶν 925 (920)
μετρίως τε χαίρειν τοῖσιν ἐξωγκωμένοις.

ΧΟΡΟΣ.

λελογισμένοι γὰρ οἱ τοιοίδ' εἰσὶν βροτῶν,
ὀρθῶς διαζῆν τὸν βίον γνώμης μέτα.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἔστιν μὲν οὖν, ἵν' ἡδὺ, μὴ λίαν φρονεῖν,
ἔστιν δὲ χὤπου χρήσιμον, γνώμην ἔχειν. 930 (925)
ἐγὼ δ' ἐν ἀνδρὸς εὐσεβεστάτου τραφεὶς,
Χείρωνος, ἔμαθον τοὺς τρόπους ἁπλοῦς ἔχειν.
καὶ τοῖς Ἀτρείδαις, ἢν μὲν ἡγῶνται καλῶς,
πεισόμεθ'· ὅταν δὲ μὴ καλῶς, σὺ πείσομαι.
ἀλλ' ἐνθάδ' ἐν Τροίᾳ τ' ἐλευθέραν φύσιν 935 (930)
παρέχων, Ἄρη τὸ κατ' ἐμὲ κοσμήσω δορί.
σὲ δ', ὦ σχέτλια παθοῦσα πρὸς τῶν φιλτάτων,
ἃ δὴ κατ' ἄνδρα γίγνεται νεανίαν,
τοσοῦτον οἶκτον περιβαλὼν καταστελῶ,
κοὔποτε κόρη σὴ πρὸς πατρὸς σφαγήσεται, 940 (935)
ἐμὴ φατισθεῖσ'· οὐ γὰρ ἐμπλέκειν πλοκὰς
ἐγὼ παρέξω σῷ πόσει τοὐμὸν δέμας.

920. Ἄρει τῷ κατ' ἐμέ.

τοὔνομα γάρ, εἰ καὶ μὴ σίδηρον ἤρατο,
τοὐμὸν φονεύσει παῖδα σήν. τὸ δ' αἴτιον
πόσις σός· ἁγνὸν δ' οὐκέτ' ἐστὶ σῶμ' ἐμόν, 945 (940)
930 εἰ δι' ἔμ' ὀλεῖται διά τε τοὺς ἐμοὺς γάμους
ἡ δεινὰ τλᾶσα κοὐκ ἀνεκτὰ παρθένος,
θαυμαστὰ δ' ὡς ἀνάξι' ἠτιμασμένη.
ἐγὼ κάκιστος ἦν ἄρ' Ἀργείων ἀνὴρ,
ἐγὼ τὸ μηδέν, Μενέλεως δ' ἐν ἀνδράσιν, 950 (945)
935 ὡς οὐχὶ Πηλέως, ἀλλ' ἀλάστορος γεγὼς,
εἴπερ φονεύει τοὐμὸν ὄνομα σῷ πόσει.
μὰ τὸν δι' ὑγρῶν κυμάτων τεθραμμένον
Νηρέα, φυτουργὸν Θέτιδος, ἥ μ' ἐγείνατο,
οὐχ ἅψεται σῆς θυγατρὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ, 955 (950)
940 οὐδ' εἰς ἄκραν χεῖρ', ὥστε προσβαλεῖν πέπλοις·
ἢ Σίπυλος ἔσται πόλις, ὅρισμα βαρβάρων,
ὅθεν πεφύκασ' οἱ στρατηλάται γένος,
Φθίας δὲ τοὔνομ' οὐδαμοῦ κεκλήσεται.
πίκρους δὲ προχύτας χέρνιβάς τ' ἐνάρξεται 960 (955)
945 Κάλχας ὁ μάντις. τίς δὲ μάντις ἔστ'; ἀνὴρ,
ὃς ὀλίγ' ἀληθῆ, πολλὰ δὲ ψευδῆ, λέγει
τυχών· ὅταν δὲ μὴ τύχῃ, διοίχεται.
ἢ τῶν γάμων ἕκατι μυρίαι κόραι
θηρῶσι λέκτρον τοὐμόν· εἴρηται τόδε. 965 (960)
950 ἀλλ' ὕβριν ἐς ἡμᾶς ὕβρισ' Ἀγαμέμνων ἄναξ.
χρῆν δ' αὐτὸν αἰτεῖν τοὐμὸν ὄνομ' ἐμοῦ πάρα,
θήραμα παιδός· ἡ Κλυταιμνήστρα δέ μοι
μάλιστ' ἐπείσθη θυγατέρ' ἐκδοῦναι πόσει.

943. Φθίᾳ δὲ τοὐμὸν οὐδ. 944. ἀνάξεται. 945. ἔστ' ἀνήρ;
948. ἢ τῶν γαμούντων.

ἔδωκά τᾶν Ἕλλησιν, εἰ πρὸς Ἴλιον 970
955 ἐν τῷδ' ἔκαμνε νόστος· οὐκ ἠρνούμεθ' ἂν (965)
τὸ κοινὸν αὔξειν, ὧν μετ' ἐστρατευόμην.
νῦν δ' οὐδέν εἰμι παρά γε τοῖς στρατηλάταις,
ἐν εὐμαρεῖ τε δρᾶν τε, καὶ μὴ δρᾶν καλῶς,
τάχ' εἴσεται σίδηρος, ὃν, πρὶν ἐς Φρύγας 975
960 ἐλθεῖν, φόνου κηλῖσιν αἵματι χρανῶ, (970)
εἴ τίς με τὴν σὴν θυγατέρ' ἐξαιρήσεται.
ἀλλ' ἡσύχαζε· θεὸς ἐγὼ πέφηνά σοι
μέγιστος, οὐκ ὤν· ἀλλ' ὅμως γενήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἔλεξας, ὦ παῖ Πηλέως, σοῦ τ' ἄξια 980
965 καὶ τῆς ἐναλίας δαίμονος, σεμνῆς θεοῦ. (975)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

(φεῦ!) πῶς ἄν σ' ἐπαινέσαιμι μὴ λίαν λόγοις,
μήτ' ἐνδεὴς τοῦδ' ἀπολέσαιμι τὴν χάριν;
αἰνούμενοι γὰρ ἀγαθοὶ τρόπον τινὰ 985
μισοῦσι τοὺς αἰνοῦντας, ἢν αἰνῶσ' ἄγαν. (980)
970 αἰσχύνομαι δὲ παραφέρουσ' οἰκτροὺς λόγους,
ἰδίᾳ νοσοῦσα· σὺ δ' ἄνοσος κακῶν ἐμῶν.
ἀλλ' οὖν ἔχει τι σχῆμα, κἂν ἄπωθεν ᾖ,
ἀνὴρ ὁ χρηστὸς δυστυχοῦντας ὠφελῶν. 990
οἴκτειρε δ' ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὰρ πεπόνθαμεν, (985)
975 ἢ πρῶτα μέν σε γαμβρὸν οἰηθεῖσ' ἔχειν,
κενὴν κατέσχον ἐλπίδ'· εἶτά σοι τάχα
ὄρνις γένοιτ' ἂν τοῖσι μέλλουσιν γάμοις
θανοῦσ' ἐμὴ παῖς, ὅ σε φυλάξασθαι χρεών. 995
ἀλλ' εὖ μὲν ἀρχὰς εἶπας, εὖ δὲ καὶ τέλη· (990)
980 σοῦ γὰρ θέλοντος, παῖς ἐμὴ σωθήσεται.

967. μήτ' ἐνδεῶς, μήτ' ἀπολ. 969. ἐὰν ᾖ ἐν.

βούλει νιν ἱκέτιν σὸν περιπτύξαι γόνυ;
ἀπαρθένευτα μὲν τάδ· εἰ δέ σοι δοκεῖ,
ἥξει, δι' αἰδοῦς ὄμμ' ἔχουσ' ἐλεύθερον· 1000
ἢ μὴ παρούσης, ταῦτα τεύξομαι σέθεν; (995)

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

985 μενέτω κατ' οἴκους· σεμνὰ γὰρ σεμνύνεται.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὅμως δ', ὅσον γε δυνατὸν, αἰδεῖσθαι χρεών.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

σὺ μήτε σὴν παῖδ' ἔξαγ' ὄψιν εἰς ἐμὴν,
μήτ' εἰς ὄνειδος ἀμαθὲς ἔλθωμεν, γύναι· 1005
στρατὸς γὰρ ἀθρόος, ἀργὸς ὢν τῶν οἴκοθεν, (1000)
990 λέσχας πονηρὰς καὶ κακοστόμους φιλεῖ.
πάντως δέ μ' ἱκετεύοντες ἥξετ' εἰς ἴσον,
ἢν τ' ἀνικέτευτος ᾖς· ἐμοὶ γάρ ἐστ' ἀγὼν
μέγιστος, ὑμᾶς ἐξαπαλλάξαι κακῶν. 1010
ὡς ἔν γ' ἀκούσασ', ἴσθι μὴ ψευδῶς μ' ἐρεῖν· (1005)
995 ψευδῆ λέγων δὲ καὶ μάτην σ' ἐγκερτομῶν,
θάνοιμι, μὴ θάνοιμι δ', ἢν σώσω κόρην.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄναιο, συνεχῶς δυςτυχοῦντας ὠφελῶν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἄκουε δή νυν, ἵνα τὸ πρᾶγμ' ἔχῃ καλῶς. 1015

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί τοῦτ' ἔλεξας; ὡς ἀκουστέον γέ σου. (1010)

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

1000 πείθωμεν αὖθις πατέρα βέλτιον φρονεῖν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κακός τίς ἐστι, καὶ λίαν ταρβεῖ στρατόν.

992. εἴτ' — ᾖς. 998. δὴ νῦν ὦ

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀλλ' οἱ λόγοι γε καταπαλαίουσιν λόγους.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ψυχρὰ μὲν ἐλπίς· ὅ τι δὲ χρή με δρᾶν, φράσον. 1020

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἱκέτευ' ἐκεῖνον πρῶτα, μὴ κτείνειν τέκνα· (1015)
1005 ἢν δ' ἀντιβαίνῃ, πρὸς ἐμέ σοι πορευτέον.
εἰ γὰρ τὸ χρῇζον ἐπίθετ', οὐ τοὐμὸν χρεὼν
χωρεῖν· ἔχει γὰρ τοῦτο τὴν σωτηρίαν,
κἀγώ τ' ἀμείνων πρὸς φίλον γενήσομαι. 1025
σρατός τ' ἂν οὐ μέμψαιτό μ', εἰ τὰ πράγματα (1020)
1010 λελογισμένως πράσσοιμι μᾶλλον, ἢ σθένει.
καλῶς δὲ κρανθέντων, πρὸς ἡδονὴν φίλοις
σοί τ' ἂν γένοιτο κἂν ἐμοῦ χωρὶς τάδε.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὡς σώφρον' εἶπας! δραστέον δ', ἃ σοι δοκεῖ. 1030
ἢν δ' αὐτὰ μὴ πράσσωμεν, ἃ ἂν ἐγὼ θέλω, (1025)
1015 ποῦ σ' αὖθις ὀψόμεσθα; ποῦ χρή μ' ἀθλίαν
ἐλθοῦσαν εὑρεῖν σὴν χέρ' ἐπίκουρον κακῶν;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἡμεῖς σε φύλακες, οὗ χρεὼν, φυλάσσομεν,
μή τίς σ' ἴδῃ στείχουσαν ἐπτοημένην 1035
Δαναῶν δι' ὄχλου· μηδὲ πατρῷον δόμον
1020 αἴσχυν' ἃ γάρ τοι Τυνδάρεως οὐκ ἄξιος (1030)
κακῶς ἀκούειν· ἐν γὰρ Ἕλλησιν μέγας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἔσται τάδ'. ἄρχε· σοί με δουλεύειν χρεών.

1003. ἐλπὶς· τί δὲ χρ. 1005. ἂν δ'. 1022. ἔστιν.

εἰ δ' εἰσὶ θεοί, δίκαιος ὢν ἀνὴρ σύ γε 1040
ἐσθλῶν κυρήσεις· εἰ δὲ μή, τί δεῖ πονεῖν; (1035)

ΧΟΡΟΣ.

1025 Τίς ἄρ' ὑμέναιος διὰ λωτοῦ Λίβυος (στροφή.)
μετά τε φιλοχόρου κιθάρας
συρίγγων θ' ὕπο καλαμόεσσαν
ἔστασαν ἰακχάν, 1045
ὅτ' ἀνὰ Πήλιον αἱ καλλιπλόκαμοι (1040)
1030 Πιερίδες ἐν δαιτὶ θεῶν
χρυσεοσάνδαλον ἴχνος
ἐν γᾷ κρούουσαι
Πηλέος εἰς γάμον ἦλθον, 1050
μελῳδοὶ Θέτιν ἰαχήμασι τόν τ' Αἰακίδαν (1045)
1035 Κενταύρων ἀν' ὄρεσι κλείουσαι
Πηλιάδα καθ' ὕλαν;
ὁ δὲ Δαρδανίδας, Διὸς 1055
λέκτρων τρύφημα φίλαν, (1050)
χρυσέοισιν ἄφυσσε λοιβὰν
1040 ἐν κρατήρων γυάλοις,
ὁ Φρύγιος Γανυμήδης,
παρὰ δὲ λευκοφαῆ 1060
ψάμαθον εἱλισσόμεναι (1055)
κύκλια πεντήκοντα κόραι
1045 Νηρῆος γάμους ἐχόρευσαν.
ἀνὰ δ' ἐλάταισι στεφανώδει τε χλόᾳ (ἀντιστρ.)
θίασος ἔμολεν ἱπποβότας 1065
Κενταύρων ἐπὶ δαῖτα τὰν θεῶν (1060)
κρατῆρά τε Βάκχου.

1028. ἰαχάν. 1033. Πηλέως. 1035. ἐν ὄρ. 1042. λευκοφανῆ. 1048. τῶν θεῶν.

1050 μέγα δ' ἀνέκλαγον, ὦ Νηρηΐ κόρα,
παῖδες [αἱ] Θεσσαλαὶ, μέγα φῶς,
μάντις ὁ Φοῖβος, ὁ Μουσᾶν τ' 1070
εἰδώς, γεννάσεις, (1065)
Χείρων ἐξωνόμασεν.
1055 ὃς ἥξει χθόνα λογχήρεσι σὺν Μυρμιδόνων
ἀσπισταῖσι Πριάμοιο κλεινὰν 1075
γαῖαν ἐκπυρώσων, (1070)
περὶ σώματι χρυσέων
ὅπλων Ἡφαιστοπόνων
1060 κεκορυθμένος ἔνδυτ' ἐκ θεᾶς
ματρὸς δωρήματ' ἔχων 1080
Θέτιδος, ἃ νιν ἔτικτε, (1075)
μακάριον. Τότε δαίμονες τᾶς εὐπατρίδος
1065 γάμον Νηρηΐδος ἔθεσαν
πρώτας Πηλέως θ' ὑμεναίους. 1085
σὲ δ' ἐπὶ κάρα στέψουσι καλλικόμαν (ἐπφδός.)(1080)
πλόκαμον Ἀργεῖοι, βαλιὰν
ὥςτε πετραίων ἀπ' ἄντρων
1070 ἐλθοῦσαν ὀρέων μόσχον ἀκήρατον,
βρότειον αἱμάσσοντες λαιμόν· 1090
οὐ σύριγγι τραφεῖσαν, οὐδ' (1085)
ἐν ῥοιβδήσει βουκόλων,
πυρὰ δὲ μητέρι νυμφοκόμον
1075 Ἰναχίδαις γάμον.
ποῦ τὸ τᾶς αἰδοῦς, ἢ τὸ τᾶς 1095

1051. αἱ sine uncis. 1052. μάντις δ' ὁ Φ. 1068. Ἀργεῖοι γ' ἁλιᾶν.

ἀρετᾶς δύνασιν ἔχει (1090)
σθένειν τι πρόςωπον;
ὁπότε τὸ μὲν ἄσεπτον ἔχει
1080 δύναμιν, ἁ δ' ἀρετὰ κατόπισθεν
θνατοῖς ἀμελεῖται, 1100
ἀνομία δὲ νόμων κρατεῖ, (1095)
καὶ κοινὸς ἀγὼν βροτοῖς,
μή τις θεῶν φθόνος ἔλθῃ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1085 Ἐξῆλθον οἴκων προσκοπουμένη πόσιν,
χρόνιον ἀπόντα κἀκλελοιπότα στέγας. 1105
ἐν δακρύοισι δ' ἡ τάλαινα παῖς ἐμὴ, (1100)
πολλὰς ἱεῖσα μεταβολὰς ὀδυρμάτων,
θάνατον ἀκούσασ', ὃν πατὴρ βουλεύεται.
1090 μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότος
Ἀγαμέμνονος τοῦδ', ὃς ἐπὶ τοῖς αὑτοῦ τέκνοις 1110
ἀνόσια πράσσων αὐτίχ' εὑρεθήσεται. (1105)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

Λήδας γένεθλον, ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων
εὕρηχ', ἵν' εἴπω παρθένου χωρὶς λόγους,
1095 οὓς οὐκ ἀκούειν τὰς γαμουμένας πρέπει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τί δ' ἔστιν, οὗ σοι καιρὸς ἀντιλάζυται; 1115

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μέτα· (1110)
ὡς χέρνιβες πάρεισιν εὐτρεπισμέναι,
προχύται τε βάλλειν πῦρ καθάρσιον χεροῖν,
1100 μόσχοι τε, πρὸ γάμων ἃς θεᾷ πεσεῖν χρεὼν
Ἀρτέμιδι, μέλανος αἵματος φυσήματα. 1120

1087. δ' ἡ τ. 1098. ἡὐτρ. 1099. καθάρσιον ἐκ χερῶν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τοῖς ὀνόμασιν μὲν εὖ λέγεις, τὰ δ' ἔργα σου (1115)
οὐκ οἶδ' ὅπως χρή μ' ὀνομάσασαν εὖ λέγειν.
χώρει δέ, θύγατερ, ἐκτός — οἶσθα γὰρ πατρὸς
1105 πάντως ἃ μέλλει — χὐπὸ σοῖς πέπλοις ἄγε
λαβοῦσ' Ὀρέστην, σὸν κασίγνητον, τέκνον. 1125
ἰδοὺ πάρεστιν ἥδε πειθαρχοῦσά σοι. (1120)
τὰ δ' ἄλλ' ἐγὼ πρὸ τῆσδε κἀμαυτῆς φράσω.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τέκνον, τί κλάεις, οὐδ' ἔθ' ἡδέως μ' ὁρᾷς,
1110 ἐς γῆν δ' ἐρείσασ' ὄμμα πρόσθ' ἔχεις πέπλους;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

(φεῦ) τίν' ἂν λάβοιμι τῶν ἐμῶν ἀρχὴν κακῶν; 1130
ἅπασι γὰρ πρώτοισι χρήσασθαι πάρα, (1125)
κἂν ὑστάτοισι, κἂν μέσοισι πανταχοῦ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

τί δ' ἔστιν; ὥς μοι πάντες εἰς ἓν ἥκετε,
1115 σύγχυσιν ἔχοντες καὶ ταραγμὸν ὀμμάτων! 1135

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

εἶφ', ἂν ἐρωτήσω σε, γενναίως, πόσι.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

οὐδὲν κελευσμοῦ δεῖ γ', ἐρωτᾶσθαι θέλω. (1130)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τὴν παῖδα τὴν σὴν τήν τ' ἐμὴν μέλλεις κτανεῖν;

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

(ἔα) τλήμονά γ' ἔλεξας, ὑπονοεῖς θ', ἃ μή σε χρή. 1140

1105. μέλλει γε, χ' ὑπὸ τοῖς. 1109. μ' om. 1119. Post hunc v. leg. ἔχ' ἥσυχος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1120 κἀκεῖνό μοι τὸ πρῶτον ἀπόκριναι πάλιν.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σὺ δ' ἤν γ' ἐρωτᾷς εἰκότ', εἰκότ' ἂν κλύοις.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐκ ἄλλ' ἐρωτῶ, καὶ σὺ μὴ λέγ' ἄλλα μοι. (1135)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ὦ πότνια μοῖρα καὶ τύχη δαίμων τ' ἐμός! 1145

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κἀμός γε καὶ τῆσδ', εἷς τριῶν δυσδαιμόνων.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

1125 τί δ' ἠδίκησαι;

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τοῦτ' ἐμοῦ πεύθει πάρα;

ὁ νοῦς ὅδ' αὐτὸς νοῦν ἔχων οὐ τυγχάνει.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἀπωλόμεσθα. προδέδοται τὰ κρυπτά μου. (1140)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πάντ' οἶδα καὶ πέπυσμ', ἃ σύ γε μέλλεις με δρᾷν. 1150

αὐτὸ δὲ τὸ σιγᾶν ὁμολογοῦντος ἐστί σου

1150 καὶ τὸ στενάζειν πολλά. μὴ κάμνῃς λέγων.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἰδοὺ σιωπῶ· τὰ γὰρ ἀναίσχυντον τί δεῖ

ψευδῆ λέγοντα προσλαβεῖν τῇ συμφορᾷ; (1145)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄκουε δή νυν· ἀνακαλύψω γὰρ λόγους, 1155

1121. εἰκότα κλύεις. 1123. ὦ π. τύχη, καὶ μοῖρα, καὶ δ. γ' ἐμός. 1124. κἀμός τε. 1125. τίν' ἠδ. 1131. με δεῖ. 1133. δὴ νῦν.

κοὐκέτι παῤῥδοῖς χρησόμεσθ' αἰνίγμασιν.
1135 πρῶτον μέν, ἵνα σοι πρῶτα τοῦτ' ὀνειδίσω,
ἔγημας ἄκουσάν με κἄλαβες βίᾳ,
τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανὼν, (1150)
βρέφος τε τοὐμὸν σῷ προσούδισας πάλῳ, 1160
μαστῶν βιαίως τῶν ἐμῶν ἀποσπάσας.
1140 καὶ τῷ Διός γε παῖδ' ἐμώ τε συγγόνῳ
ἵπποισι μαρμαίροντ' ἐπεστρατευσάτην·
πατὴρ δὲ πρέσβυς Τυνδάρεώς σ' ἐῤῥύσατο (1155)
ἑκέτην γενόμενον, τἀμὰ δ' ἔσχες αὖ λέχη. 1165
οὗ σοι καταλλαχθεῖσα, περὶ σέ καὶ δόμους,
1145 συμμαρτυρήσεις, ὡς ἄμεμπτος ἦν γυνὴ,
ἥς τ' Ἀφροδίτην σωφρονοῦσα καὶ τὸ σὸν
μέλαθρον αὔξουσ', ὥστε σ' εἰσιόντα τε (1160)
χαίρειν θύραζέ τ' ἐξιόντ' εὐδαιμονεῖν. 1170
σπάνιον δὲ θήρευμ' ἀνδρὶ, τοιαύτην λαβεῖν
1150 δάμαρτα· φλαύραν δ' οὐ σπάνις γυναῖκ' ἔχειν.
τίκτω δ' ἐπὶ τρισὶ παρθένοισι παῖδά σοι
τόνδ', ὧν μιᾶς σὺ τλημόνως μ' ἀποστερεῖς. (1165)
κἂν τίς σ' ἔρηται, τίνος ἕκατί νιν κτενεῖς, 1175
λέξον, τί φήσεις; ἢ 'μὲ χρὴ λέγειν τὰ σά;
1155 Ἑλένην Μενέλαος ἵνα λάβῃ. καλόν γε, νὴ
κακῆς γυναικὸς μισθὸν ἀποτῖσαι τέκνα.
τἄχθιστα τοῖσι φιλτάτοις ὠνούμεθα. (1170)
ἄγ', ἢν στρατεύσῃ καταλιπὼν μ' ἐν δώμασιν, 1180
κἀκεῖ γενήσῃ διὰ μακρᾶς ἀπουσίας,
1160 τίν' ἐν δόμοις με καρδίαν ἕξειν δοκεῖς,
ὅταν θρόνους τῆσδ' εἰσίδω πάντας κενοὺς,
κενοὺς δὲ παρθενῶνας; ἐπὶ δὲ δακρύοις (1175

1138. προσούρισαι. 1156. ἐπιτίσαι.

μόνη κάθημαι, τήνδε θρηνῳδοῦσ' ἀεί· 1185
ἀπώλεσέν σ', ὦ τέκνον, ὁ φυτεύσας πατήρ,
1165 αὐτὸς κτανὼν, οὐκ ἄλλος, οὐδ' ἄλλῃ χερί,
τοιόνδε μισθὸν καταλιπὼν πρὸς τοὺς δόμους·
ἐπεὶ βραχείας προφάσεως ἔδει μόνον· (1180)
ἐφ' ᾗ σ' ἐγὼ καὶ παῖδες αἱ λελειμμέναι 1190
δεξόμεθα δέξιν, ἣν σε δέξασθαι χρεών.
1170 μὴ δῆτα πρὸς θεῶν, μήτ' ἀναγκάσῃς ἐμὲ
κακὴν γενέσθαι περὶ σέ, μήτ' αὐτὸς γένῃ.
(εἶεν) θύσεις δὲ τὴν παῖδ'· ἔνθα τίνας εὐχὰς
ἐρεῖς; (1185)
τί σοι κατεύξει τἀγαθὸν, σφάζων τέκνον, 1195
νόστον πονηρὸν οἴκοθέν γ' αἰσχρῶς ἰὼν;
1175 ἀλλ' ἐμὲ δίκαιον ἀγαθὸν εὔχεσθαί τί σοι;
οὔ τἄρ' ἀσυνέτους τοὺς θεοὺς ἡγοίμεθ' ἄν,
εἰ τοῖσιν αὐθένταισιν εὖ φρονήσομεν; 1200
ἥκων δ' ἐς Ἄργος προσπεσεῖ τέκνοισι σοῖς; (1190)
ἀλλ' οὐ θέμις σοι. τίς δὲ καὶ προσβλέψεται
1180 παίδων σ', ὅταν ἂν προθέμενος κτάνῃς τινά;
ταῦτ' ἦλθον ἤδη διὰ λόγων. ἦ σκῆπτρά τοι·
μόνον διαφέρειν καὶ στρατηλατεῖν σε δεῖ· 1205
ὃν χρῆν δίκαιον λόγον ἐν Ἀργείοις λέγειν. (1195)
βούλεσθ', Ἀχαιοὶ, πλεῖν Φρυγῶν ἐπὶ χθόνα;
1185 κλῆρον τίθεσθε, παῖδ' ὅτου θανεῖν χρεών.
ἐν ἴσῳ γὰρ ἦν τόδ', ἀλλὰ μή σ' ἐξαίρετον
σφάγιον παρασχεῖν Δαναΐδαισι παῖδα σήν, 1210
ἣ Μενέλεων πρὸ μητρὸς Ἑρμιόνην κτανεῖν, (1200)
οὕπερ τὸ πρᾶγμ' ἦν. νῦν δ' ἐγὼ μέν, ἡ τὸ σὸν

1176. οὔτ' ἄδ'. 1178. προσπέσοις. 1180. ἐὰν αὐτῶν.
1181. ἦ σκ. σοι. 1183. ὃν χρή.

1190 σώζουσα λέκτρον, παιδὸς ὑστερήσομαι,
ἡ δ' ἐξαμαρτοῦσ', ὑπότροφον νεανίδα
Σπάρτῃ κομίζουσ', εὐτυχὴς γενήσεται. 1215
τούτων ἄμεψαί μ' εἴ τι μὴ καλῶς λέγω· (1205)
εἰ δ' εὖ λέλεκται ταῦτα νῷν, μὴ δὴ κτάνῃς
1195 τὴν σήν τε κἀμὴν παῖδα, καὶ σώφρων ἔσει.

ΧΟΡΟΣ.

πιθοῦ· τὸ γάρ τοι τέκνα συσσώζειν καλὸν,
Ἀγάμεμνον· οὐδεὶς πρὸς τάδ' ἀντείποι βρο- 1220
τῶν. (1210)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἰ μὲν τὸν Ὀρφέως εἶχον, ὦ πάτερ, λόγον,
πείθειν ἐπᾴδουσ', ὥςθ' ὁμαρτεῖν μοι πέτρας,
1200 κηλεῖν τε τοῖς λόγοισιν, οὓς ἐβουλόμην,
ἐνταῦθ' ἂν ἦλθον. νῦν δὲ τἀπ' ἐμοῦ σοφὰ, 1225
δάκρυα παρέξω· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἄν. (1215)
ἱκετηρίαν δὲ γόνασιν ἐξάπτω σέθεν
τὸ σῶμα τοὐμὸν, ὅπερ ἔτικτεν ἥδε σοι,
1205 μή μ' ἀπολέσῃς ἄωρον· ἡδὺ γὰρ τὸ φῶς
λεύσσειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆν μή μ' ἰδεῖν ἀναγκάσῃς.
πρώτη σ' ἐκάλεσα πατέρα, καὶ σὺ παῖδ' ἐμέ· (1220)
πρώτη δὲ, γόνασι σοῖσι σῶμα δοῦσ' ἐμὸν, 1230
φίλας χάριτας ἔδωκα κἀντεδεξάμην.
1210 λόγος δ' ὁ μὲν σὸς ἦν ὅδ'· ἆρά σ', ὦ τέκνον,
εὐδαίμον' ἀνδρὸς ἐν δόμοισιν ὄψομαι,
ζῶσάν τε καὶ θάλλουσαν ἀξίως ἐμοῦ; 1235
οὐμὸς δ' ὅδ' ἦν αὖ, περὶ σὸν ἐξαρτωμένης (1225)
γένειον, οὐ νῦν ἀντιλάζομαι χερί·
1215 τί δ' ἆρ' ἐγώ σε πρέσβυν; ἆρ' ἐςδέξομαι

1194. νῶϊ, μὴ δέ γε κτ. 1206. βλέπειν· τὰ δ' ὑπὸ γῆς.
1208. γούνασι. 1211. εὐδαίμονος ἀνδρ.

ἐμῶν φίλαισιν ὑποδοχαῖς δόμων, πάτερ,
πόνων τιθηνοὺς ἀποδιδοῦσά σοι τροφάς; 1240 (1230)
τούτων ἐγὼ μὲν τῶν λόγων μνήμην ἔχω,
σὺ δ' ἐπιλέλησαι, καί μ' ἀποκτεῖναι θέλεις.
1220 μὴ πρός σε Πέλοπος καὶ πρὸς Ἀτρέως πατρὸς
καὶ τῆσδε μητρὸς, ἣ πρὶν ὠδίνουσ' ἐμὲ
νῦν δευτέραν ὠδῖνα τήνδε λαμβάνει. 1245 (1235)
τί μοι μέτεστι τῶν Ἀλεξάνδρου γάμων
Ἑλένης τε; πόθεν ἦλθ' ἐπ' ὀλέθρῳ τῷμῷ, πάτερ;
1225 βλέψον πρὸς ἡμᾶς, ὄμμα δὸς φίλημά τε,
ἵν' ἀλλὰ τοῦτο κατθανοῦσ' ἔχω σέθεν
μνημεῖον, ἢν μὴ τοῖς ἐμοῖς πεισθῇς λόγοις. 1250 (1240)
ἀδελφέ, μικρὸς μὲν σύ γ' ἐπίκουρος φίλοις,
ὅμως δὲ σὺν δάκρυσιν ἱκέτης γίγνου πατρὸς,
1230 τὴν σὴν ἀδελφὴν μὴ θανεῖν· αἴσθημά τι
κἂν νηπίοις γε τῶν κακῶν ἐγγίγνεται.
ἰδοὺ σιωπῶν λίσσεταί σ' ὅδ', ὦ πάτερ. 1255 (1245)
ἀλλ' αἴδεσαί με καὶ κατοίκτειρον βίον.
ναὶ, πρὸς γενείου σ' ἀντόμεσθα δύο φίλω·
1235 ὁ μὲν νεοσσός ἐστιν, ἡ δ' ηὐξημένη.
ἓν συντεμοῦσα πάντα νικήσω λόγον·
τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν, 1260 (1250)
τὰ νέρθε δ' οὐδέν· μαίνεται δ', ὃς εὔχεται
θανεῖν. κακῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ θανεῖν καλῶς.

ΧΟΡΟΣ.

1240 ὦ τλῆμον Ἑλένη, διὰ σὲ καὶ τοὺς σοὺς γάμους
ἀγὼν Ἀτρείδαις καὶ τέκνοις ἥκει μέγας.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ἐγὼ τά τ' οἰκτρὰ συνετός εἰμι καὶ τὰ μὴ, 1265 (1255)

1220. πρός γε π. 1227. εἰ μή. 1238. οὐδείς.

φιλῶ τ' ἐμαυτοῦ τέκνα· μαινοίμην γὰρ ἄν.
δεινῶς δ' ἔχει με ταῦτα τολμῆσαι, γύναι,
1245 δεινῶς δέ, καὶ μή· τοῦτο γὰρ πρᾶξαί με δεῖ.
ὁρᾶθ', ὅσον στράτευμα ναύφρακτον τόδε,
χαλκέων θ' ὅπλων ἄνακτες Ἑλλήνων ὅσοι, 1270 (1260)
οἷς νόστος οὐκ ἔστ' Ἰλίου πύργους ἔπι,
εἰ μή σε θύσω, μάντις ὡς Κάλχας λέγει,
1250 οὐδ' ἔστι Τροίας ἐξελεῖν κλεινὸν βάθρον.
μέμηνε δ' Ἀφροδίτη τις Ἑλλήνων στρατῷ,
πλεῖν ὡς τάχιστα βαρβάρων ἐπὶ χθόνα, 1275 (1265)
παῦσαί τε λέκτρων ἁρπαγὰς Ἑλληνικάς·
οἳ τὰς ἐν Ἄργει παρθένους κτείνουσί μου
1255 ὑμᾶς τε κἀμέ, θέσφατ' εἰ λύσω θεᾶς.
οὐ Μενέλεώς με καταδεδούλωται, τέκνον,
οὐδ' ἐπὶ τὸ κείνου βουλόμενον ἐλήλυθα, 1280 (1270)
ἀλλ' Ἑλλὰς, ᾗ δεῖ, κἂν θέλω, κἂν μὴ θέλω,
θῦσαί σε· τούτου δ' ἥσσονες καθέσταμεν.
1260 ἐλευθέραν γὰρ δεῖ νιν, ὅσον ἐν σοὶ, τέκνον,
κἀμοὶ, γενέσθαι, μηδὲ βαρβάροις ὕπο
Ἕλληνας ὄντας λέκτρα συλᾶσθαι βίᾳ. 1285 (1275)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ τέκνον, ὦ ξέναι,
οἵ 'γὼ θανάτου τοῦ σοῦ μελέα!
1265 φεύγει σε πατὴρ ἤδη παραδούς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οἵ 'γὼ, μῆτερ, μῆτερ! ταὐτὸ γὰρ
μέλος εἰς ἄμφω πέπτωκε τύχης, 1290 (1280)
κοὐκέτι μοι φῶς,

1243. φιλῶν ἐμ. 1247. χαλκέων ὅπλ. 1250. καινὸν β. 1254. κτενοῦσι. 1255. θέσφατον. 1264. τοῦ deest.

οὐδ' ἀελίου τόδε φέγγος.
1270 ἰὼ ἰώ! νιφοβόλον Φρυγῶν νάπος
Ἴδας τ' ὄρεα, Πριάμος ὅθι ποτὲ βρέφος ἁ- 1295
πάλὸν ἔβαλε μητέρος ἀποπρὸ νοσφίσας, (1285)
ἐπὶ μόρῳ θανατόεντι, Πάριν, ὃς Ἰδαῖ-
ος Ἰδαῖος ἐλέ-
1275 γετ' ἐλέγετ' ἐν Φρυγῶν πόλει. 1300
μή ποτ' ὤφειλε τὸν ἀμφὶ βου- (1299)
σὶ βουκόλον τραφέντ'
Ἀλέξανδρον οἰκίσαι
ἀμφὶ τὸ λευκὸν ὕδωρ, ὅθι κρῆναι
1280 Νυμφᾶν κεῖνται 1305
λειμών τ' ἄνθεσι θάλλων χλωραῖς, (1295)
καὶ ῥοδόεντ' ἄνθεά θ' ὑακίνθινά τε θεαῖσι δρέπειν·
ἔνθά ποτε Παλλὰς ἔμολε καὶ 1310
δολιόφρων Κύπρις (1300)
1285 Ἥρα θ' Ἑρμᾶς θ', ὁ Διὸς ἄγγελος,
ἁ μὲν ἐπὶ πόθῳ τρυφῶσα Κύπρις,
ἁ δὲ δορὶ Παλλὰς, Ἥρα τε Διὸς ἄνακτος 1315
εὐναῖσι βασιλίσι, κρίσιν ἔπι (1305)
στυγνὰν ἔριν τε [τᾶς] καλλονᾶς,
1290 ἐμοὶ δὲ θάνατον, ὄνομα μὲν
φέροντα Δαναΐδαισιν, ὦ κόραι. 1320
(1310)

ΧΟΡΟΣ.

πρόθυμά σ' ἔλαβεν Ἄρτεμις πρὸς Ἴλιον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὁ δὲ τεκών με, τὰν τάλαιναν,
ὦ μᾶτερ, ὦ μᾶτερ,
1295 οἴχεται προδοὺς ἔρημον.

1272. μητρός. 1282. deest θ'. 1294. μῆτερ bis.

ὦ δυςτάλαιν' ἐγώ, πικρὰν 1325
πικρὰν ἰδοῦσα δυςελέναν, (1315)
φονεύομαι, διόλλυμαι
σφαγαῖσιν ἀνοσίοισιν ἀνοσίου πατρός.
1300 μή μοι ναῶν χαλκεμβολάδων 1330
πρύμνας ἄδ' Αὐλὶς δέξασθαι (1320)
ὤφελεν ἐλάταν πομπαίαν·
μήτ' ἀνταίαν
Εὐρίπῳ πνεῦσαι πομπάν
1305 Ζεὺς μειλίσσων αὖραν ἄλλοις 1335
ἄλλαν θνατῶν λαίφεσι χαίρειν, (1325)
τοῖσι δὲ λύπαν, τοῖσι δ' ἀνάγκαν,
τοῖς δ' ἐξορμᾷν, τοῖς δὲ στέλλειν,
τοῖσι δὲ μέλλειν.
1310 ἦ πολύμοχθον ἄρ' ἦν γένος, 1340
ἦ πολύμοχθον ἁμερίων. (1330)
χρεὼν δέ τι δύςποτμον ἀνδράσιν ἀνευρεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἰώ! ἰώ! μεγάλα πάθεα, μεγάλα δ' ἄχεα
τοῖς Δαναΐδαις τιθεῖσα Τυνδαρὶς κόρη. 1345
1315 ἐγὼ μὲν οἰκτείρω σε συμφορᾶς κακῶν (1335)
τυχοῦσαν, οἵας μή ποτ' ὤφελες τυχεῖν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ τεκοῦσα μῆτερ, ἀνδρῶν ὄχλον εἰςορῶ πέλας.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τόν γε τῆς θεᾶς παῖδα, τέκνον, ᾧ γε δεῦρ' ἐλήλυθας.

1307. τοῖς bis. 1314. κόρα. 1318. τόν τε τῆς θεᾶς παῖδ', ὦ τέκνον, ᾧ δεῦρ' ἐλ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

διαχαλᾶτέ μοι μέλαθρα, δμῶες, ὡς κρύψω δέμας. 1350 (1340)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1320 τίνα δὲ φεύγεις, τέκνον;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἀχιλλέα τόνδ' ἰδεῖν αἰσχύνομαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὡς τί δή;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τὸ δυςτυχές μοι τῶν γάμων αἰδῶ φέρει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐκ ἐν ἁβρότητι κεῖσαι πρὸς τὰ νῦν πεπτωκότα.
ἀλλὰ μίμν· οὐ σεμνότητος ἔργον, ἣν δυνώμεθα.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ὦ γύναι τἀλαινα, λήδας θύγατερ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐ ψευδῆ θροεῖς. 1355 (1345)

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

1325 δείν' ἐν Ἀργείοις βοᾶται.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τίνα βοήν; σήμαινέ μοι.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀμφὶ σῆς παιδός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πονηρὸν εἶπας οἰωνὸν λόγον.

1320. τί δὲ φ. τὸν Ἀχ. τὸν ἰδ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ὡς χρεὼν σφάξαι νιν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

οὐδεὶς τοῖσδ' ἐναντίον λέγει;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἐς θόρυβον ἔγωγε καὐτὸς ἦλθον.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐς τίν', ὦ ξένε;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

σῶμα λευσθῆναι πέτροισι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

μῶν κόρην σώζων ἐμήν; 1360 (1356)

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

1350 αὐτὸ τοῦτο.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τίς δ' ἂν ἔτλη σώματος τοῦ σοῦ θιγεῖν;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

πάντες Ἕλληνες.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

στρατὸς δὲ Μυρμιδόνων οὔ σοι παρῆν;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

πρῶτος ἦν ἐκεῖνος ἐχθρός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

– δι' ἄρ' ὀλώλαμεν, τέκνον.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

οἵ με τὸν γάμων ἀπεκάλουν ἥσσον'.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀπεκρίνω δὲ τί;

1327. κοὐδεὶς. 1328. εἰς θ. ἐγώ τοι καὐτὸς ἦλθον.
1329. σώζειν. 1333. τῶν γ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

τὴν ἐμὴν μέλλουσαν εὐνὴν μὴ κτανεῖν —

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

δίκαια γάρ. 1365 (1355)

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

1335 ἣν ἐφήμισεν πατήρ μοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

κἀργόθεν γ' ἐπέμψατο.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀλλ' ἐνικώμην κεκραγμοῦ.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

τὸ πολὺ γὰρ δεινὸν κακόν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀλλ' ὅμως ἀρήξομέν σοι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

καὶ μαχεῖ πολλοῖσιν εἷς;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

εἰςορᾷς τεύχη φέροντας τούςδ';

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὄναιο τῶν φρενῶν!

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀλλ' ὀνησόμεσθα.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

παῖς ἄρ' οὐκέτι σφαγήσεται; 1370 (1360)

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

1340 οὐκ ἐμοῦ γ' ἑκόντος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἥξει δ', ὅςτις ἅψεται κόρης;

1337. μάχῃ.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

μυρίοι γ'· ἄξει δ' Ὀδυσσεύς.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἆρ' ὁ Σισύφου γόνος;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

αὐτὸς οὗτος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἴδια πράσσων, ἢ στρατοῦ ταχθεὶς ὕπο;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

αἱρεθεὶς ἑκών.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πονηράν γ' αἵρεσιν μιαιφονεῖν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀλλ' ἐγὼ σχήσω νιν.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἄξει δ' οὐχ ἑκοῦσαν ἁρπάσας; 1375 (1365)

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

1345 δηλαδὴ ξανθῆς ἐθείρης.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐμὲ δὲ τί χρὴ δρᾶν τότε;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀντέχου θυγατρός.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὡς τοῦδ' οὕνεκ' οὐ σφαγήσεται;

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ἀλλὰ μὴν ἐς ταὐτό γ' ἥξει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μῆτερ, εἰσακούσατε

1347. εἰς τοῦτό γ'.

τῶν ἐμῶν λόγων· μάτην γάρ σ' εἰςορῶ θυμουμένην
σῷ πόσει· τὰ δ' ἀδύναθ' ἡμῖν καρτερεῖν οὐ ῥᾴδιον. 1380
(1370)
1350 τὸν μὲν οὖν ξένον δίκαιον αἰνέσαι προθυμίας·
ἀλλὰ καὶ σὲ τοῦθ' ὁρᾷν χρὴ, μὴ διαβληθῇς στρατῷ,
καὶ πλέον πράξωμεν οὐδὲν, ὅδε δὲ συμφορᾶς τύχῃ.
οἷα δ' εἰςῆλθέν μ', ἄκουσον, μῆτερ, ἐννοουμένην·
κατθανεῖν μέν μοι δέδοκται· τοῦτο δ' αὐτὸ βούλομαι 1385
(1375)
1355 εὐκλεῶς πρᾶξαι, παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυςγενές.
δεῦρο δὴ σκέψαι μεθ' ἡμῶν, μῆτερ, ὡς καλῶς λέγω·
εἰς ἔμ' Ἑλλὰς ἡ μεγίστη πᾶσα νῦν ἀποβλέπει,
κἀν ἐμοὶ πορθμός τε ναῶν καὶ Φρυγῶν κατασκαφαί,
τάς τε μελλούσας γυναῖκας ἤν τι δρῶσι βάρβαροι, 1390
(1380)
1360 μηκέθ' ἁρπάζειν ἐᾷν τάςδ' ὀλβίας ἐξ Ἑλλάδος,
τὸν Ἑλένης τίσαντας ἄλεθρον, ἥντιν' ἥρπασεν Πάρις.
ταῦτα πάντα κατθανοῦσα ῥύσομαι, καί μου κλέος,
Ἑλλάδ' ὡς ἠλευθέρωσα, μακάριον γενήσεται.
καὶ γὰρ οὐδέ τοι λίαν ἐμέ γε φιλοψυχεῖν χρεών· 1395
(1385)

1355. δυςμενὲς. 1360. τὰς ὀλβ. 1364. λίαν γ' ἐμοὶ φιλ.

1365 πᾶσι γάρ μ' Ἕλλησι κοινὸν ἔτεκες, οὐχὶ σοὶ μόνῃ.
ἀλλὰ μυρίοι μὲν ἄνδρες ἀσπίσιν πεφραγμένοι,
μυρίοι δ' ἐρέτμ' ἔχοντες, πατρίδος ἠδικημένης,
δρᾶν τι τολμήσουσιν ἐχθροὺς χὑπὲρ Ἑλλάδος θανεῖν·
ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ μί' οὖσα πάντα κωλύσει τάδε; 1400 (1390)
1370 τί τὸ δίκαιον τοῦτό γ'; ἆρ' ἔχοιμεν ἀντειπεῖν ἔπος;
κἀπ' ἐκεῖν' ἔλθωμεν. οὐ δεῖ τόνδε διὰ μάχης μολεῖν
πᾶσιν Ἀργείοις γυναικὸς οὕνεκ', οὐδὲ κατθανεῖν.
εἷς γ' ἀνὴρ κρείσσων γυναικῶν μυρίων ὁρᾶν φάος.
εἰ δ' ἐβουλήθη τὸ σῶμα τοὐμὸν Ἄρτεμις λαβεῖν, 1405 (1395)
1375 ἐμποδὼν γενήσομαι 'γὼ θνητὸς οὖσα τῇ θεῷ;
ἀλλ' ἀμήχανον· δίδωμι σῶμα τοὐμὸν Ἑλλάδι.
θύετ', ἐκπορθεῖτε Τροίαν. ταῦτα γὰρ μνημεῖά μου
διὰ μακροῦ, καὶ παῖδες οὗτοι καὶ γάμοι καὶ δόξ' ἐμή.
βαρβάρον δ' Ἕλληνας ἄρχειν εἰκὸς, ἀλλ' οὐ βαρβάρους, 1410 (1400)
1380 μῆτερ, Ἑλλήνων· τὸ μὲν γὰρ δοῦλον, οἱ δ' ἐλεύθεροι.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ μὲν σὸν, ὦ νεᾶνι, γενναίως ἔχει·
τὸ τῆς τύχης δὲ καὶ τὸ τῆς θεοῦ νοσεῖ.

1368. ἐχθρούς τε. 1369. τάδε. 1375. γενήσομ' ἐγώ. 1379. εἰκὸς ἄρχειν.

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

Ἀγαμέμνονος παῖ, μακάριόν μέ τις θεῶν (1405)
ἔμελλε θήσειν, εἰ τύχοιμι σῶν γάμων. 1415
ζηλῶ δὲ σοῦ μὲν Ἑλλάδ', Ἑλλάδος δὲ σέ.
εὖ γὰρ τόδ' εἶπας ἀξίως τε πατρίδος·
τὸ θεομαχεῖν γὰρ ἀπολιποῦσ', ὅ σου κρατεῖ,
ἐξελογίσω τὰ χρηστὰ τά τ' ἀναγκαῖά γε. (1410)
μᾶλλον δὲ λέκτρων σῶν πόθος μ' εἰσέρχεται, 1420
ἐς τὴν φύσιν βλέψαντα· γενναία γὰρ εἶ.
ὅρα δ'· ἐγὼ γὰρ βούλομαί σ' εὐεργετεῖν
λαβεῖν τ' ἐς οἴκους· ἄχθομαί τ', ἴστω Θέτις,
εἰ μή σε σώσω, Δαναΐδαισι διὰ μάχης (1415)
ἐλθών· ἄθρησον, ὁ θάνατος δεινὸν κακόν. 1425

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

λέγω τάδ', οὐδὲν οὐδέν' εὐλαβουμένη.
ἡ Τυνδαρὶς παῖς διὰ τὸ σῶμ' ἀρκεῖ μάχας
ἀνδρῶν τιθεῖσα καὶ φόνους· σὺ δ', ὦ ξένε,
μὴ θνῆσκε δι' ἐμέ, μηδ' ἀποκτείνῃς τινά. (1420)
ἔα δὲ σῶσαί μ' Ἑλλάδ', ἣν δυνώμεθα. 1430

ΑΧΙΛΛΕΥΣ.

ὦ λῆμ' ἄριστον, οὐκ ἔχω πρὸς τοῦτ' ἔτι
λέγειν, ἐπεί σοι τάδε δοκεῖ· γενναῖα γὰρ
φρονεῖς· τί γὰρ τἀληθὲς οὐκ εἴποι τις ἄν;
ὅμως δ' ἴσως γε κἂν μεταγνοίης τάδε. (1425)
ὡς οὖν ἂν εἰδῇς τἀπ' ἐμοῦ λελεγμένα, 1435
ἐλθὼν τάδ' ὅπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας,
ὡς οὐκ ἐάσων σ', ἀλλὰ κωλύσων θανεῖν.
χρήσει δὲ καὶ σὺ τοῖς ἐμοῖς λόγοις τάχα,

1388. τάτ. γε. 1396. ἄρχει.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἐγὼ μετά γέ σου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μὴ σύ γ' · οὐ καλῶς λέγεις. (1460)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

πέπλων ἐχομένη σῶν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐμοί, μῆτερ, πιθοῦ, 1470

1440 μέν' · ὡς ἐμοί τε σοί τε κάλλιον τόδε.
πατρὸς δ' ἀπαδῶν τῶνδέ τίς με πεμπέτω
Ἀρτέμιδος ἐς λειμῶν', ὅπου σφαγήσομαι.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ τέκνον, οἴχει;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ πάλιν γ' οὐ μὴ μόλω. (1465)

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

λιποῦσα μητέρ'.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὡς ὁρᾷς γ', οὐκ ἀξίως. 1475

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1445 σχὲς, μή με προλίπῃς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐκ ἐῶ στάζειν δάκρυ.
ἡμεῖς δ' ἐπευφημήσατ', ὦ νεάνιδες,
παιᾶνα τῇ μῇ συμφορᾷ, Διὸς κόρην
Ἄρτεμιν · ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία. (1470)
κανᾶ δ' ἐναρχέσθω τις, αἰθέσθω δὲ πῦρ 1480
1450 προχύταις καθαρσίοισι · καὶ πατὴρ ἐμὸς
ἐνδεξιούσθω βωμόν · ὡς σωτηρίαν
Ἕλλησι δώσουσ' ἔρχομαι νικηφόρον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἄγετέ με τὰν Ἰλίου (1475)
καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν. 1485
στέφεα περίβολα δίδοτε, φέρετε· πλόκαμος
ὅδε καταστέφειν·
χερνίβων τε παγαῖς
ἑλίσσετ' ἀμφὶ ναόν, (1480)
ἀμφὶ βωμὸν Ἄρτεμιν, 1490
τὰν ἄνασσαν Ἄρτεμιν,
τὰν μάκαιραν, ὡς ἐμοῖσιν, εἰ χρεὼν,
αἵμασι θύμασί τε (1485)
θέσφατ' ἐξαλείψω. 1495

ΧΟΡΟΣ.

[ὦ] πότνια, πότνια μῆτερ, ὡς
δάκρυά γέ σοι δώσομεν ἀμέτερα·
παρ' ἱεροῖς γὰρ οὐ πρέπει. (1490)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ νεάνιδες, 1500
συνεπαείδετ' Ἄρτεμιν
Χαλκίδος ἀντίπορον,
ἵνα τε δόρατα μέμονε δαΐα δι' ἐμὸν (1495)
ὄνομα [τᾶς] γ' Αὐλίδος στενοπόροις ὅρμοις. 1505
ἰὼ γᾶ μᾶτερ,
ὦ Πελασγία,
Μυκηναῖαί τ' ἐμαὶ θεράπναι!

ΧΟΡΟΣ.

καλεῖς πόλισμα Περσέως, (1500)
Κυκλωπίων πόνον χερῶν. 1510

1457. παγαῖσιν. 1464. ὦ sine uncis. 1471. τᾶς sine uncis.
1474. θεράπαναι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἔθρεψας Ἑλλάδι μέγα φάος·
θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι.

ΧΟΡΟΣ.

κλέος γὰρ οὔ σε μὴ λίπῃ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1480 Ἰώ! ἰώ! (1505)
λαμπαδοῦχος ἁμέρα Διός τε φέγγος 1515
ἕτερον, ἕτερον αἰ-
ῶνα καὶ μοῖραν οἰκήσομεν.
χαῖρέ μοι, φίλον φάος.

ΧΟΡΟΣ.

1485 Ἰώ! ἰώ!
ἴδεσθε τὰν Ἰλίου (1510)
καὶ Φρυγῶν ἐλέπτολιν 1520
στείχουσαν, ἐπὶ κάρα στέφη
βαλλομέναν χερνίβων τε παγαῖς,
1490 βωμόν γε δαίμονος θεᾶς,
ῥανίσιν αἱματορρύτοις θανοῦσαν (1515)
εὐφυῆ τε σώματος δέρην σφαγεῖσαν. 1525
εὔδροσοι παγαὶ πατρῷαι
μένουσι χέρνιβές τέ σε στρατός τ'
1495 Ἀχαιῶν θέλων
Ἰλίου πόλιν μολεῖν. (1520)
ἀλλὰ τὰν Διὸς κόραν 1530
κλῄσωμεν Ἄρτεμιν, θεῶν ἄνασσαν,
ὡς ἐπ' εὐτυχεῖ πότμῳ.
1500 ὦ πότνια, θύμασι βροτησίοις

1494. μένουσί σε χέρνιβές τε.

χαρεῖσα, πέμψον εἰς Φρυγῶν (1525)
γαῖαν Ἑλλάνων στρατὸν 1535
καὶ δολόεντα Τροίας ἕδη, Ἀγαμέμνονά
τε λόγχαις Ἑλλάδι
1505 κλεινότατον στέφανον δὸς
ἀμφὶ κάρα θ' ἑὸν (1530)
κλέος ἀείμνηστον ἀμφιθεῖναι. 1540

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ Τυνδαρεία παῖ, Κλυταιμνήστρα, δόμων
ἔξω πέρασον, ὡς κλύῃς ἐμῶν λόγων.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1510 φθογγῆς κλύουσα δεῦρο σῆς ἀφικόμην,
ταρβοῦσα τλήμων κἀκπεπληγμένη φόβῳ. (1535)
μή μοι τιν' ἄλλην ξυμφορὰν ἥκεις φέρων 1545
πρὸς τῇ παρούσῃ;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

σῆς μὲν οὖν παιδὸς πέρι
θαυμαστά σοι καὶ δεινὰ σημῆναι θέλω.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

1515 μὴ μέλλε τοίνυν, ἀλλὰ φράζ' ὅσον τάχος.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἀλλ', ὦ φίλη δέσποινα, πᾶν πεύσει σαφῶς. (1540)
λέξω δ' ἀπ' ἀρχῆς, ἤν τι μὴ σφαλεῖσά που 1550
γνώμῃ ταράξῃ γλῶσσαν ἐν λόγοις ἐμήν.
ἐπεὶ γὰρ ἱκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης
1520 Ἀρτέμιδος ἄλσος λείμακάς τ' ἀνθεσφόρους,
ἵν' ἦν Ἀχαιῶν σύλλογος στρατεύματος, (1545)
ἐν παῖδ' ἄγοντες, εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος 1555

1506. κάρα τεόν. 1511. φόβῳ, 1513. παρούσῃ. 1520. ἀνθηφόρους.

ἠθροίζεθ'. ὡς δ' ἐςεῖδεν Ἀγαμέμνων ἄναξ
ἐπὶ σφαγὰς στείχουσαν εἰς ἅλσος κόρην,
1525 ἀνεστέναζε, κἄμπαλιν στρέψας κάρα
δάκρυα προῆγεν, ὀμμάτων πέπλον προθείς. (1550)
ἡ δὲ σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον, 1560
ἔλεξε τοιάδ'· ὦ πάτερ, πάρειμί σοι,
τοὐμὸν δὲ σῶμα τῆς ἐμῆς ὑπὲρ πάτρας
1530 καὶ τῆς ἁπάσης Ἑλλάδος γαίας ὕπερ
θῦσαι δίδωμ' ἑκοῦσα πρὸς βωμὸν θεᾶς (1555)
ἄγοντας, εἴπερ ἐστὶ θέσφατον τόδε. 1565
καὶ τοὔπ' ἔμ' εὐτυχοῖτε, καὶ νικηφόρου
δώρου τύχοιτε, πατρίδα τ' ἐξίκοισθε γῆν.
1535 πρὸς ταῦτα μὴ ψαύσῃ τις Ἀργείων ἐμοῦ.
[σιγῇ παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως.] (1560)
τοσαῦτ' ἔλεξε· πᾶς δ' ἐθάμβησεν κλύων 1570
εὐψυχίαν τε κἀρετὴν τῆς παρθένου.
στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος, ᾧ τόδ' ἦν μέλον,
1540 εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴν στρατῷ·
Κάλχας δ' ὁ μάντις ἐς κανοῦν χρυσήλατον (1565)
ἔθηκεν ὀξὺ χειρὶ φάσγανον σπάσας 1575
κολεῶν ἔσωθεν, κρᾶτά τ' ἔστεψεν κόρης.
ὁ παῖς δ' ὁ Πηλέως ἐν κύκλῳ βωμὸν θεᾶς
1545 λαβὼν κανοῦν ἔθρεξε χέρνιβάς θ' ὁμοῦ.
ἔλεξε δ'· ὦ θηροκτόν' Ἄρτεμις Διὸς, (1570)
τὸ λαμπρὸν εἰλίσσουσ' ἐν εὐφρόνῃ φάος, 1580
δέξαι τὸ θῦμα τόδ', ὅγε σοι δωρούμεθα
στρατός τ' Ἀχαιῶν Ἀγαμέμνων τ' ἄναξ ὁμοῦ,
1550 ἄχραντον αἷμα καλλιπαρθένου δέρης,

1546. Ἄρτεμι, παῖ Δ.

καὶ δὸς γενέσθαι πλοῦν νεῶν ἀπήμονα, (1575)
Τροίας τε Πέργαμ' ἐξελεῖν ἡμᾶς δορί. 1585
ἐς γῆν δ' Ἀτρεΐδαι πᾶς στρατὸς τ' ἔστη βλέπων.
ἱερεὺς δὲ φάσγανον λαβὼν ἐπεύξατο,
1555 λαιμόν τ' ἐπεσκοπεῖθ', ἵνα πλήξειεν ἄν·
[ἐμοὶ δέ τ' ἄλγος οὐ μικρὸν ἐσῄει φρενί,] (1580)
κἄστην νενευκώς· θαῦμα δ' ἦν αἴφνης ὁρᾶν· 1590
πλῆγῆς κτύπον γὰρ πᾶς τις ᾔσθετ' ἂν σαφῶς,
τὴν παρθένον δ' οὐκ εἶδεν, οὖ γῆς εἰσέδυ.
1560 βοᾷ δ' ἱερεὺς, ἅπας δ' ἐπήχησε στρατὸς,
ἄελπτον εἰσιδόντες ἐκ θεῶν τινος (1585)
φάσμ', οὗ γε μηδ' ὁρωμένου πίστις παρῆν· 1595
ἔλαφος γὰρ ἀσπαίρουσ' ἔκειτ' ἐπὶ χθονὶ
ἰδεῖν μεγίστη διαπρεπής τε τὴν θέαν,
1565 [ἧς αἵματι βωμὸς ἐῤῥαίνετ' ἄρδην τῆς θεοῦ.]
κἀν τῷδε Κάλχας — πῶς δοκεῖς; — χαίρων
ἔφη· (1590)
ὦ τοῦδ' Ἀχαιῶν κοίρανοι κοινοῦ στρατοῦ, 1600
ὁρᾶτε τήνδε θυσίαν, ἣν ἡ θεὸς
προὔθηκε βωμίαν, ἔλαφον ὀρειδρόμον;
1570 ταύτην μάλιστα τῆς κόρης ἀσπάζεται,
ὡς μὴ μιάνῃ βωμὸν εὐγενεῖ φόνῳ. (1595)
ἡδέως τε τοῦτ' ἐδέξατο, καὶ πλοῦν οὔριον 1605
δίδωσιν ἡμῖν Ἰλίου τ' ἐπιδρομάς·
πρὸς ταῦτα πᾶς τις θάρσος αἶρε ναυβάτης,
1575 χώρει τε πρὸς ναῦν· ἡμέρᾳ γὰρ τῇδε δεῖ,
λιπόντας ἡμᾶς Αὐλίδος κοίλους μυχοὺς, (1600)
Αἰγαῖον οἶδμα διαπερᾷν. ἐπεὶ δ' ἅπαν 1610

1559. οἶδεν. 1571. μιαίνοι. 1575. ὡς ἡμέρᾳ τῇδε δεῖ.

κατηνθρακώθη θυμ' ἐν Ἡφαίστου φλογί,
τὰ πρόσφορ' εὖξαθ', ὡς τύχοι νόστου στρατός.
πέμπει δ' Ἀγαμέμνων μ', ωστε σοι φράσαι τάδε,
λέγειν θ', ὁποίας ἐκ θεῶν μοίρας κυρεῖ (1605)
καὶ δόξαν ἔσχεν ἄφθιτον καθ' Ἑλλάδα. 1615
ἐγὼ παρὼν δὲ καὶ τὸ πρᾶγμ' ὁρῶν λέγω·
ἡ παῖς σαφῶς σοι πρὸς θεοὺς ἀφίπτατο.
λύπης δ' ἀφαίρει, καὶ πόσει πάρες χόλον·
ἀπροσδόκητα δὲ βροτοῖς τὰ τῶν θεῶν, (1610)
σώζουσί θ', οὓς φιλοῦσιν. ἦμαρ γὰρ τόδε 1620
θανοῦσαν εἶδε καὶ βλέπουσαν παῖδα σήν.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς ἥδομαί τοι ταῦτ' ἀκούσασ' ἀγγέλου·
ζῶν δ' ἐν θεοῖσι σὸν μένειν φράζει τέκος.

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ὦ παῖ, θεῶν τοῦ κλέμμα γέγονας; (1615)
πῶς σε προσείπω; πῶς δὲ φῶ; 1625
παραμυθεῖσθαι τούσδε μάτην μύθους,
ὥς σου πένθους λυγροῦ παυσαίμαν;

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν Ἀγαμέμνων ἄναξ στείχει,
τούσδ' αὐτοὺς ἔχων σοι φράζειν μύθους. (1620)

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

γύναι, θυγατρὸς [ἕνεκ'] ὄλβιοι γενοίμεθ' ἄν· 1630
ἔχει γὰρ ὄντως ἐν θεοῖς ὁμιλίαν.
χρὴ δέ σε λαβοῦσαν τόνδε μόσχον εὐγενῆ

1600 στείχειν πρὸς οἴκους· ὡς στρατὸς πρὸς πλοῦν
ὁρᾷ.
καὶ χαῖρε· χρόνια τἀμά σοι προςφθέγματα (1625)
Τροίηθεν ἔσται. καὶ γένοιτό σοι καλῶς! 1635

ΧΟΡΟΣ.

χαίρων, Ἀτρείδη, γῆν ἵκου Φρυγίαν.
χαίρων δ' ἐπάνηκε,
1605 κάλλιστά μοι τὰ σκῦλ' ἀπὸ Τροίας ἑλών.

ΤΕΛΟΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΑΥΛΙΔΙ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀρέστης, κατὰ χρησμὸν ἐλθὼν εἰς Ταύρους τῆς Σκυθίας μετὰ Πυλάδου, παρακινηθεὶς, τὸ παρ' αὐτοῖς τιμώμενον τῆς Ἀρτέμιδος ξόανον ὑφελέσθαι προῃρεῖτο. προελθὼν δ' ἀπὸ τῆς νεὼς καὶ φανεὶς, ὑπὸ τῶν ἐντοπίων ἅμα τῷ φίλῳ συλληφθεὶς, ἀνήχθη κατὰ τὸν παρ' αὐτοῖς ἐθισμὸν, ὅπως τοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ἱεροῦ σφάγιον γένωνται. τοὺς γὰρ καταπλεύσαντας ξένους ἀπέσφαττον.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Ταύροις τῆς Σκυθίας· ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἐξ Ἑλληνίδων γυναικῶν, θεραπαινίδων τῆς Ἰφιγενείας.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.
ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΠΥΛΑΔΗΣ.
ΧΟΡΟΣ Ἑλληνίδων γυναικῶν.
ΒΟΥΚΟΛΟΣ.
ΘΟΑΣ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΑΘΗΝΑ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ

Η ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Πέλοψ ὁ Ταντάλειος, ἐς Πίσαν μολὼν
θοαῖσιν ἵπποις, Οἰνομάου γαμεῖ κόρην,
ἐξ ἧς Ἀτρεὺς ἔβλαστεν· Ἀτρέως δὲ παῖς
Μενέλαος Ἀγαμέμνων τε· τοῦ δ' ἔφυν ἐγὼ
5 τῆς Τυνδαρείας θυγατρὸς Ἰφιγένεια παῖς,
ἣν ἀμφὶ δίναις, ἃς θαμὰ Εὔριπος πυκναῖς
αὔραις ἑλίσσων κυανέαν ἅλα στρέφει,
ἔσφαξεν Ἑλένης οὕνεχ', ὡς δοκεῖ, πατὴρ
Ἀρτέμιδι κλειναῖς ἐν πτυχαῖσιν Αὐλίδος.
10 ἐνταῦθα γὰρ δὴ χιλίων ναῶν στόλον
Ἑλληνικὸν συνήγαγ' Ἀγαμέμνων ἄναξ,
τὸν καλλίνικον στέφανον Ἰλίου θέλων
λαβεῖν Ἀχαιοὺς, τούς θ' ὑβρισθέντας γάμους
Ἑλένῃ μετελθεῖν, Μενέλεῳ χάριν φέρων.

4. τοῦδ' M. 8. ἔσφαξ' M. 14. Ἑλένης.

15 δεινῆς δ' ἀπλοίας πνευμάτων τ' οὐ τυγχάνων,
ἐς ἔμπυρ' ἦλθε, καὶ λέγει Κάλχας τάδε·
ὦ τῆσδ' ἀνάσσων Ἑλλάδος στρατηγίας,
Ἀγάμεμνον, οὐ μὴ ναῦς ἀφορμίσει χθονὸς,
πρὶν ἂν κόρην σὴν Ἰφιγένειαν Ἄρτεμις
20 λάβῃ σφαγεῖσαν· ὅ τι γὰρ ἐνιαυτὸς τέκοι
κάλλιστον, εὔξω φωσφόρῳ θύσειν θεᾷ.
παῖδ' οὖν ἐν οἴκοις σὴ Κλυταιμνήστρα δάμαρ
τίκτει, (τὸ καλλιστεῖον εἰς ἔμ' ἀναφέρων)
ἣν χρή σε θῦσαι. καί μ' Ὀδυσσέως τέχναις
25 μητρὸς παρείλοντ' ἐπὶ γάμοις Ἀχιλλέως.
ἐλθοῦσα δ' Αὐλίδ' ἡ τάλαιν' ὑπὲρ πυρᾶς
μεταρσία ληφθεῖσ' ἐκαινόμην ξίφει·
ἀλλ' ἐξέκλεψεν, ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου,
Ἄρτεμις Ἀχαιοῖς, διὰ δὲ λαμπρὸν αἰθέρα
30 πέμψασά μ' ἐς τήνδ' ᾤκισεν Ταύρων χθόνα,
οὗ γῆς ἀνάσσει βαρβάροισι βάρβαρος
Θόας, ὃς ὠκὺν πόδα τιθεὶς ἴσον πτεροῖς,
ἐς τοὔνομ' ἦλθε τόδε ποδωκείας χάριν.
ναοῖσι δ' ἐν τοῖσδ' ἱερίαν τίθησί με,
35 ὅθ' ἐννόμοισι τοῖσίδ' ἥδεται θεὰ
Ἄρτεμις ἑορτῆς, τοὔνομ' ἧς καλὸν μόνον·
θύω γὰρ, ὄντος τοῦ νόμου καὶ πρὶν πόλει,
ὃς ἂν κατέλθῃ τήνδε γῆν Ἕλλην ἀνήρ.
κατάρχομαι μέν, σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει
40 ἄῤῥητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.
τὰ δ' ἄλλα σιγῶ, τὴν θεὸν φοβουμένη.

15. δεινῆς τ' M. Ib. πνευμ. δ' οὐ S. 20. λάβοι M. 35. ὅθεν νόμοισι τοῖσιν ἥ. M. ὅθ' ἐν νόμοισι, τοῖσιν ἥ. S. 36. Post hunc vs. sequitur 41. M.

ἃ καινὰ δ' ἥκει νὺξ φέρουσα φάσματα,
λέξω πρὸς αἰθέρ', εἴ τι δὴ τόδ' ἔστ' ἄκος.
ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ τῆσδ' ἀπαλλαχθεῖσα γῆς
45 οἰκεῖν ἐν Ἄργει, παρθένοισι δ' ἐν μέσαις
εὕδειν, χθονὸς δὲ νῶτα σεισθῆναι σάλῳ,
φεύγειν δὲ, κἄξω στᾶσα θριγκὸν εἰσιδεῖν
δόμων πιτνόντα, πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος
βεβλημένον πρὸς οὖδας ἐξ ἄκρων σταθμῶν.
50 μόνος δ' ἐλείφθη στῦλος, ὡς ἔδοξέ μοι,
δόμων πάτρῳων, ἐκ δ' ἐπικράνων κόμας
ξανθὰς καθεῖναι, φθέγμα δ' ἀνθρώπου λαβεῖν.
κἀγὼ τέχνην τήνδ', ἣν ἔχω ξενοκτόνον,
τιμῶσ', ὕδραινον αὐτὸν, ὡς θανούμενον,
55 κλάουσα. τοὔνεκ' δ' ὧδε συμβάλλω τόδε·
τέθνηκ' Ὀρέστης, οὗ κατηρξάμην ἐγώ.
στύλοι γὰρ οἴκων εἰσὶ παῖδες ἄρσενες·
θνήσκουσι δ', οὓς ἂν χέρνιβες βάλωσ' ἐμαί.
οὐδ' αὖ συνάψαι τοὔνεκ' ἐς φίλους ἔχω·
60 Στροφίῳ γὰρ οὐκ ἦν παῖς, ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.
νῦν οὖν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοὰς
παροῦσ' ἀπόντι (ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἂν)
σὺν προσπόλοισιν, ἃς ἔδωκ' ἡμῖν ἄναξ
Ἑλληνίδας γυναῖκας. ἀλλ' ἐξ αἰτίας
65 οὔπω τινὸς πάρεισιν ἐς ἔμ' εἴσω δόμων,
ἐν οἷσι ναίω, τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὅρα, φυλάσσου, μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν.

58. βάλωσί μου S. 62. ἀπόντι· ταῦτα γὰρ δυναίμεθ' ἂν σὺν πρ. 65. τίνος S.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ὁρῶ, σκοποῦμαι δ' ὄμμα πανταχοῦ στρέφων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδη, δοκεῖ σοι μέλαθρα ταῦτ' εἶναι θεᾶς,
ἔνθ' Ἀργόθεν ναῦν ποντίαν ἐστείλαμεν;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἔμοιγ', Ὀρέστα· σοὶ δὲ συνδοκεῖν χρεών.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ βωμὸς, Ἕλλην οὐ κατασταζει φόνος;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἐξ αἱμάτων γοῦν. ξάνθ' ἔχει θριγκώματα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θριγκοῖς δ' ὑπ' αὐτοῖς σκῦλ' ὁρᾷς ἠρτημένα;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

τῶν κατθανόντων τἀκροθίνια ξένων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' ἐγκυκλοῦντ' ὀφθαλμὸν εὖ σκοπεῖν χρεών.
ὦ Φοῖβε, ποῖ μ' αὖ τήνδ' ἐς ἄρκυν ἤγαγες
χρήσας, ἐπειδὴ πατρὸς αἷμ' ἐτισάμην,
μητέρα κατακτάς; διαδοχαῖς δ' Ἐριννύων
ἠλαυνόμεσθα φυγάδες, ἕξεδροι χθονὸς,
δρόμους τε πολλοὺς ἐξέπλησα καμπίμους.
ἐλθὼν δέ σ' ἠρώτησα, πῶς τροχηλάτου
μανίας ἂν ἔλθοιμ' ἐς τέλος πόνων τ' ἐμῶν,
[οὓς ἐξεμόχθουν περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα.]
σὺ δ' εἶπας ἐλθεῖν Ταυρικῆς μ' ὅρους χθονὸς,
ἔνθ' Ἄρτεμις, σὴ σύγγονος, βωμοὺς ἔχει,
λαβεῖν τ' ἄγαλμα θεᾶς, ὅ φασιν ἐνθάδε

73. τριχώματα M. τροχώματα S. 78. χρήσας; 79. κατακτάς,

ἐς τούσδε ναοὺς οὐρανοῦ πεσεῖν ἄπο·
λαβόντα δ' ἢ τέχναισιν, ἢ τύχῃ τινὶ,
90 κίνδυνον ἐκπλήσαντ', Ἀθηναίων χθονὶ
δοῦναι· τὸ δ' ἐνθένδ' οὐδὲν ἐῤῥήθη πέρα·
καὶ ταῦτα δράσαντ' ἀμπνοὰς ἕξειν πάνων.
ἥκω δὲ, πεισθεὶς σοῖς λόγοισιν, ἐνθάδε
ἄγνωστον ἐς γῆν, ἄξενον. σὲ δ' ἱστορῶ,
95 Πυλάδη — σὺ γάρ μοι τοῦδε συλλήπτωρ πόνου —
τί δρῶμεν; ἀμφίβληστρα γὰρ τοίχων ὁρᾷς
ὑψηλά. πότερα δωμάτων προςαμβάσεις
ἐκβησόμεσθα; πῶς ἂν οὖν λάθοιμεν ἄν;
ἢ χαλκότευκτα κλῇθρα λύσαντες μοχλοῖς;
100 ὧν οὐδὲν ἴσμεν. ἢν δ' ἀνοίγοντες πύλας
ληφθῶμεν ἐςβάσεις τε μηχανώμενοι,
θανούμεθ'. ἀλλὰ πρὶν θανεῖν, νεὼς ἔπι
φεύγωμεν, ᾗπερ δεῦρ' ἐναυστολήσαμεν.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

φεύγειν μὲν οὐκ ἀνεκτὸν, οὐδ' εἰώθαμεν·
105 τὸν τοῦ θεοῦ δὲ χρησμὸν οὐ κακιστέον.
ναοῦ δ' ἀπαλλαχθέντε κρύψωμεν δέμας
κατ' ἄντρ', ἃ πόντος νοτίδι διακλύζει μέλας,
νεὼς ἄπωθεν, μή τις εἰςιδὼν σκάφος
βασιλεῦσιν εἴπῃ, κἆτα ληφθῶμεν βίᾳ.
110 ὅταν δὲ νυκτὸς ὄμμα λυγαίας μόλῃ,
τολμητέον τοι ξεστὸν ἐκ ναοῦ λαβεῖν
ἄγαλμα, πάσας προςφέροντε μηχανάς.
ὥρα δέ γ' εἴσω τριγλύφων, ὅποι κενὸν,

91. δοῦναι τόδ' · ἐνθ. — πέρας. 97. πρὸς ἀμβ. 98. μάθοιμεν. 113. ὅρα.

δέμας καθεῖναι· τοὺς πόνους γὰρ ἄγαθοὶ
115 τολμῶσι, δειλοὶ δ' εἰσὶν οὐδὲν οὐδαμοῦ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὗτοι μακρὸν μὲν ἤλθομεν κώπῃ πόρον,
ἐκ τερμάτων δὲ νόστον ἀροῦμεν πάλιν;
ἀλλ' — εὖ γὰρ εἶπας — πειστέον· χωρεῖν χρεὼν,
ὅποι χθονὸς κρύψαντε λήσομεν δέμας.
120 οὐ γὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' αἴτιον γενήσεται,
πεσεῖν ἄχρηστον θέσφατον· τολμητέον·
μόχθος γὰρ οὐδεὶς τοῖς νέοις σκῆψιν φέρει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Εὐφαμεῖτ', ὦ πόντου
διοσσὰς συγχωρούσας πέτρας
125 Εὐξείνου ναίοντες.
ὦ παῖ τᾶς Λατοῦς,
Δίκτυνν' οὐρεία,
πρὸς σὰν αὐλὰν, εὐστύλων
ναῶν χρυσήρεις θριγκοὺς
130 πόδα παρθένιον ὅσιον ὁσίας
κληδούχου δούλα πέμπω,
Ἑλλάδος εὐίππου πύργους
καὶ τείχη χόρτων τ' εὐδένδρων
ἐξαλλάξασ' Εὐρώπαν, 135
135 πατρῴων οἴκων ἕδρας.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔμολον· τί νέον; τίνα φροντίδ' ἔχεις;
τί με πρὸς ναοὺς ἄγαγες, ἄγαγες;

117. ἄρωμεν. Vss. 116. 17. Pyladae continuat S. 126. ὦ et τᾶς om. S. et duo vss. in unum coniungit. 130. ὁσίας ὅσιον S.

ὦ παῖ τοῦ τᾶς Τροίας πύργους
ἐλθόντος κλεινᾷ σὺν κώπᾳ
χιλιοναύτᾳ μυριοτευχεῖ
τῶν Ἀτρειδᾶν τῶν κλεινῶν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ δμωαί, δυσθρηνήτοις
ὡς θρήνοις ἔγκειμαι, τᾶς
οὐκ εὐμούσου μολπαῖσι βοᾶς
ὠλύροις ἐλέγοις,
ἔ ἔ! ἐν κηδείοις οἴκτοις!
αἴ μοι συμβαίκουσ' ἄται,
σύγγονον ἀμὸν κατακλαιομένᾳ
ζωᾶς, οἷαν ἰδόμαν ὄψιν [ἀνείρων]
νυκτὸς, τᾶς ἐξῆλθ' ὄρφνα.
ὀλόμαν, ὀλόμαν· οὐκ εἴσ' οἶκοι
πατρῷοι· αἔμοι φροῦδος γέννα!
φεῦ, φεῦ τῶν Ἄργει μόχθων!
ἰώ! ἰὼ δαίμων, ὃς τὸν
μοῦνόν με κασίγνητον συλᾷς
ᾅδᾳ πέμψας, ᾧ τάσδε χοὰς
μέλλω κρατῆρά τε τὸν φθιμένων
ὑδραίνειν γαίας ἐν νώτοις
πηγάς τ' οὐρείων ἐκ μόσχων
Βάκχου τ' οἰνηρὰς λοιβάς,
ξουθᾶν τε πόνημα μελισσᾶν,

140. μυριοτεύχοις M. μυριοτευχοῦς S. 142. ἰὼ δμ. δυεθρηνήτοισιν S. 143. θρ. ὡς ἔγκ. S. 144. μολπᾶς βοᾶν M. 146. οἴκτοισιν M. 149. ζ. ἂν ἰδ. S. ὀνείρων sine uncis M. 151. ὠλόμαν bis M. 154. ἰώ semel, et δαίμον M. 155. μόνον M.

ἃ νεκροῖς θελκτήρια κεῖται.
ἀλλ' ἔνδος μοι πάγχρυσον
τεῦχος καὶ λοιβὰν Ἅιδᾳ.
165 ὦ κατὰ γαίας Ἀγαμεμνόνιον 170
θάλος, ὡς φθιμένῳ τάδε σοὶ πέμπω·
δέξαι δ' οὐ γὰρ πρὸς τύμβον σοὶ
ξανθὰν χαίταν, οὐ δάκρυ' οἴσω·
τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην 175
170 πατρίδος καὶ ἐμᾶς, ἔνθ' ἃ δοκίμα
κεῖμαι σφαχθεῖσα τλάμων.

ΧΟΡΟΣ.

ἀντιψάλμους ᾠδὰς ὕμνον τ'
Ἀσιήταν σοι, βάρβαρον ἰαχὰν 180
δεσποίνᾳ γ' ἐξαυδάσω,
175 τὰν ἐν θρήνοις μοῦσαν νέκυσιν
μέλεον, τὰν ἐν μολπαῖς Ἅιδας
ὑμνεῖ δίχα παιάνων. 185

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οἴμοι τῶν Ἀτρειδᾶν οἴκων!
ἔῤῥει φῶς σκήπτρων, οἴμοι!
180 οἴμοι πατρῴων οἴκων!
τίς δ' ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει
βασιλέων ἀρχά; 190
μόχθους δ' ἐκ μόχθων ᾄσσει
δινευούσαις ἵπποισιν.

162. κεῖτ' M. 165. Ἀγαμεμνόνειον M. 167. πάρος τύμβοῦ M. 170. κἐμᾶς· ἔνθα δοκίμα M. 171. σφ. ἃ τλάμων M. 174. δέσποιν' ἐξαυδάσω. 178. τῶν om. S. Ib. οἴμοι — σκήπτρων choro continuat S. 179. φόως M. οἴμοι deest. 181. τίν' ἐκ. 183. μόχθος. Ib. ἀΐσσει M. 184. ἵπποις S.

185 πτανοῖς ἀλλάξας ἐξ ἕδρας
ἱερὸν * * * ὄμμ' αὐγᾶς
ἅλιος. ἄλλοις δ' ἄλλα προσέβα 195
χρυσέας ἀρνὸς μελάθροις ὀδύνα,
φόνος ἐπὶ φόνῳ, ἄχεά τ' ἄχεσιν·
190 ἔνθεν τῶν πράσθων δμαθέντων
Ταντα λιδᾶν ἐκβαίνει ποινά γ' 200
εἰς οἴκους· σπεύδει δ' ἀσπούδαστ'
ἐπὶ σοὶ δαίμων,
ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων,
195 δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας·
καὶ νυκτὸς κείνας ἐξ ἀρχᾶς 205
λοχιᾶν στερρὰν παιδείαν
Μοῖραι συνκείνουσι θεαὶ,
ἃ μναστευθεῖσ' ἐξ Ἑλλάνων,
* *
200 ἂν πρωτόγονον θάλος ἐν θαλάμοις
Λήδας ἁ τλάμων κούρα 210
σφάγιον πατρῴᾳ λώβᾳ
καὶ θυμὸ οὐκ εὐγάθητον
ἔτεκεν, ἔτρεφεν, εὐκταίαν
205 ἱππείοις ἐν δίφροισιν
ψαμάθων Αὐλίδος ἐπέβασαν 215
νύμφαν, οἴμοι! δύσνυμφον
τῷ τᾶς Νηρέως κούρας, αἴ! αἴ!

185. πτανοῖς ἀλλάξας δ' ἐξέδρασ'. 186. 7. ἱερᾶς ὄμμ' ἅλιος αὐγᾶς S. 189. τ' om. M. 195. 6. ζώνας καὶ νυκτὸς κείνας· ἐξ S. 196. ἐξ ἀρχᾶς γὰρ λοχ. S. 197. λοχείαν M. 200. θαλάμῳ M. 201. ἁ om. S. 205. ἱππείοισιν M. 207. νύμφαιον M. 208. Νηρῆας et αἴ αἴ extra versum S.

νῦν δ' ἀξείνου πόντου ξείνα
210 δυςχόρτους οἴκους ναίω
ἄγαμος, ἄτεκνος, ἄπολις, ἄφιλος, 220
οὐ τὰν Ἄργει μέλπουσ' Ἥραν,
οὐδ' ἱστοῖς ἐν καλλιφθόγγοις
κερκίδι Παλλάδος Ἀθάνας εἰκὼ
215 καὶ Τιτάνων ποικίλλουσ', ἀλλ'
αἱμορράντων δυςφόρμιγγα 225
ξείνων αἱμάσσουσ' ἄταν, [βωμούς]
οἰκτράν τ' αἰαζόντων αὐδὰν,
οἰκτρόν τ' ἐκβαλλόντων δάκρυον.
220 καὶ νῦν κείνων μέν μοι λάθα,
τὸν δ' Ἄργει δμαθέντα κλαίω 230
σύγγονον, ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιόν γ'
ἔτι βρέφος, ἔτι νέον, ἔτι θάλος
ἐν χερσὶν ματρὸς πρὸς στέρνοις τ' 235
225 Ἄργει σκηπτοῦχον Ὀρέσταν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὅδ' ἀκτὰς ἐκλιπὼν θαλασσίους
βουφορβὸς ἥκει, σημανῶν τί σοι νέον.

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Ἀγαμέμνονος παῖ καὶ Κλυταιμνήστρας τέκνον,
ἄκουε καινῶν ἐξ ἐμοῦ κηρυγμάτων. 240

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

230 τί δ' ἐστι τοῦ παρόντος ἐκπλῆσσον λόγου; (240)

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

ἥκουσιν ἐς γῆν κυανέαν Συμπληγάδα

215. καὶ om. et ποικίλλουσα M. 217. βωμούς sine uncis. 218. 19. αἰαζόντων, οὐδ' ἄνοικτρόν τ' ἐκβ. M. 219. δάκρυμα S. 222. γ' deest. 223. (τότ') ἔτι βρ. S. 224. στέρνοισί τ' M. στέρνοισίν τ' S.

πλάτῃ φυγόντες δίπτυχοι νεανίαι,
θεᾷ φίλον πρόσφαγμα καὶ θυτήριον
Ἀρτέμιδι. χέρνιβας δὲ καὶ κατάργματα 245
235 οὐκ ἂν φθάνοις ἂν εὐτρεπῆ ποιουμένη; (245)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ποδαποί; τίνος γῆς ὄναμ' ἔχουσιν οἱ ξένοι;

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Ἕλληνες, ἓν τοῦτ' οἶδα, κοὐ περαιτέρω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐδ' ὄνομ' ἀκούσας οἶσθα τῶν ξένων φράσαι;

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

Πυλάδης ἐκλῄζεθ' ἅτερος πρὸς θατέρου. 250

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

240 τοῦ ξυζύγου δὲ τοῦ ξένου τί τοὔνομ' ἦν; (250)

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

οὐδεὶς τόδ' οἶδεν· οὐ γὰρ εἰςηκούσαμεν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πῶς δ' εἶδετ' αὐτοὺς καὶ τυχόντες εἵλετε;

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

ἄκραις ἐπὶ ῥηγμῖσιν ἀξένου πόρου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ τίς θαλάσσης βουκόλοις κοινωνία; 255

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

245 βοῦς ἤλθομεν νίψοντες ἐναλίᾳ δρόσῳ. (255)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐκεῖσε δὴ 'πάνελθε, πῶς νιν εἵλετε
τρόπῳ θ' ὁποίῳ; τοῦτο γὰρ μαθεῖν θέλω.

235. ποιουμένη. S.

χρόνιοι γὰρ ἥκουσ' · οὐδέπω βωμὸς θεᾶς
Ἑλληνικαῖσιν ἐξεφοινίχθη ῥοαῖς. 260

ΒΟΥΚΟΛΟΣ.

250 ἐπεὶ τὸν ἐρρέοντα διὰ Συμπληγάδων (260)
βοῦς ὑλοφορβοὺς πόντον εἰσεβάλλομεν,
ἦν τις διαῤῥὼξ κυμάτων πολλῷ σάλῳ
κοιλωπὸς ἀγμὸς, πορφυρευτικαὶ στέγαι·
ἐνταῦθα δισσοὺς εἶδέ τις νεανίας 265
255 βουφορβὸς ἡμῶν, κἀπεχώρησεν πάλιν (265)
ἄκροισι δακτύλοισι πορθμεύων ἔχνος.
ἔλεξε δ' · οὐχ ὁρᾶτε; δαίμονές τινες
θάσσουσιν οἶδε. θεοσεβὴς δ' ἡμῶν τις ὢν
ἀνέσχε χεῖρα καὶ προσεύξατ' εἰσιδών· 270
260 ὦ ποντίας παῖ Λευκοθέας, νεῶν φύλαξ, (270)
δέσποτα Παλαῖμον, ἵλεως ἡμῖν γενοῦ,
εἴτ' οὖν ἐπ' ἀκταῖς θάσσετον Διοσκόρω,
ἢ Νηρέως ἀγάλμαθ', ὃς τὸν εὐγενῆ
ἔτικτε πεντήκοντα Νηρήδων χορόν. 275
265 ἄλλος δέ τις μάταιος, ἀνομίᾳ θρασὺς, (275)
ἐγέλασεν εὐχαῖς, ναυτίλους δ' ἐφθαρμένους
θάσσειν φάραγγ' ἔφασκε τοῦ νόμου φόβῳ,
κλύοντας, ὡς θύοιμεν ἐνθάδε ξένους.
ἔδοξε δ' ἡμῶν εὖ λέγειν τοῖς πλείοσιν, 280
270 θηρᾶν τε τῇ θεῷ σφάγια τἀπιχώρια. (280)
κἀν τῷδε πέτραν ἄτερος λιπὼν ξένοιν
ἔστη, κάρα τε διετίναξ' ἄνω κάτω
κἀπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας,
μανίαις ἀλαίνων, καὶ βοᾷ, κυναγὸς ὥς· 285
275 Πυλάδη, δέδορκας τήνδε; τήνδε δ' οὐχ ὁρᾷς (285)
Ἅιδου δράκαιναν, ὥς με βούλεται κτανεῖν,

δειναῖς ἐχέδναις εἰς ἐμ' ἐστομωμένη;
ἡ δ' ἐκ χιτώνων πῦρ πνέουσα καὶ φάνεν
πτεροῖς ἐρέσσει, μητέρ' ἀγκάλαις ἐμὴν 290
280 ἔχουσα, πέτρινον ὄχθον ὡς ἐπεμβάλῃ. (290)
οἴ μοι! κτενεῖ με. ποῖ φύγω; — παρὴν δ' ὁρᾶν
οὐ ταυτὰ μορφῆς σχήματ', ἀλλ' ἠλλάσσετο
φθογγάς τε μόσχων καὶ κυνῶν ὑλάγματα,
ἃ φάσ' Ἐρινῦς εἶναι μιμήματα. 295
285 ἡμεῖς δὲ συνταλέντες, ὡς θανούμενοι, (295)
σιγῇ καθήμεθ'· ἁ δὲ χερὶ σπάσας ξίφος,
μόσχους ὀρούσας ἐς μέσας, λέων ἅπως,
παίει σιδήρῳ λαγόνας, ἐς πλευρὰς ἱεὶς
δοκῶν Ἐρινῦς θεὰς ἀμύνεσθαι τάδε, 300
290 ὡς αἱματηρὸν πέλανον ἐξανθεῖν ἐλάς. (300)
κἀν τῷδε πᾶς τις, ὡς ὑρᾷ βαυκόρβια
πίπτοντα καὶ παρθούμεν', ἐξωπλίζεται,
κἀχλους τε φυσῶν συλλέγων τ' ἐγχωρίους
πρὸς εὐτραφεῖς γὰρ καὶ νεανίας ξένους 305
295 φαύλους μάχεσθαι βουκόλους ἡγούμεθα. (305)
πολλοὶ δ' ἐπληράθημεν ἐν μικρῷ χρόνῳ.
πίπτει δὲ μανίας πίτυλον ὁ ξένος μεθεὶς,
στάζων ἀφρῷ γέμειν· ὡς δ' ἐξείδομεν
προὔργου πεσόντα, πᾶς ἀκὴρ ἔσχεν πόνον, 310
300 βάλλων, ἀράσσων· ἄτερος δὲ τοῖν ξένοιν (310)
ἀφρὸν τ' ἀπέψα σώματός τ' ἐτημέλει
πέπλων τε προὐκάλυπτεν εὐπήνους ὑφὰς,
καραδοκῶν μὲν τἀπιόντα τραύματα,
φίλον δὲ θεραπείαισιν ἄνδρ' εὐεργετῶν. 315

282. ταὐτα Ϟ. 286. περιφπάσας.

305 ἔμφρων δ' ἀναΐξας ὁ ξένος πεσήματος, (315)
ἔγνω κλύδωνα πολεμίων προσκείμενον
καὶ τὴν παροῦσαν συμφορὰν αὐτοῖν πέλας,
ᾤμωξέ θ' ἡμεῖς δ' οὐκ ἀνίεμεν πέτρους
βάλλοντες, ἄλλος ἄλλοθεν προσκείμενοι. 320
310 οὗ δὴ τὸ δεινὸν παρακέλευσμ' ἠκούσαμεν· (320)
Πυλάδη, θανούμεθ'· ἀλλ' ὅπως θανούμεθα
κάλλισθ'· ἔπου μοι, φάσγανον σπάσας χερί.
ὡς δ' εἶδομεν δίπαλτα πολεμίων ξίφη,
φυγῇ λεπαίας ἐξεπίμπλαμεν νάπας. 325
315 ἀλλ' εἰ φύγοι τις, ἄτεροι προσκείμενοι (325)
ἔβαλλον αὐτούς· εἰ δὲ τούσδ' ὠσαίατο,
αὖθις τὸ νῦν ὑπεῖκον ἤρασσον πέτροις.
ἀλλ' ἦν ἄπαστον· μυρίων γὰρ ἐκ χερῶν
οὐδεὶς τῶ τῆς θεοῦ θύματ' εὐτύχει βαλών. 330
320 μόλις δέ σιν τόλμῃ μὲν οὐ χειρούμεθα, (330)
κύκλῳ δὲ περιβάλλοντες ἐξεκλέψαμεν
πέτροισι χειρῶν φάσγαν', ἐς δὲ γῆν γόνυ
καμάτῳ καθεῖσαν· πρὸς δ' ἄνακτα τῆσδε γῆς
κομίζομέν νιν. ὁ δ' ἐξιδὼν, ὅσον τάχος 335
325 ἐς χέρνιβάς τε καὶ σφαγεῖ ἔπεμπέ σε. (335)
εὔχου δὲ τοιάδ', ὦ νεᾶνι, σὺν ξένων
σφάγια παρεῖναι· κἂν ἀναλέσκῃς ξένους
τοιούσδε, τὸν σὸν Ἕλλας ἀποτίσει φόνον,
δίκας τίνουσα τῆς ἐν Αὐλίδι σφαγῆς. 340

ΧΟΡΟΣ.

330 θαυμάστ' ἔλεξας τὸν φανέν θ', ὅστις ποτὲ (340)
Ἕλληνος ἐκ γῆς πόντον ἦλθεν ἄξενον.

305. ἀναΐξας. M. 317. αὖτις — ἤρασσεν M. 325. ὡς — σφάγι' ἐξέπεμπε M.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἶεν. σὺ μὲν νόμιζε τοὺς ξένους μολών.
τὰ δ' ἐνθάδ' ἡμεῖς οἷα φροντιούμεθα. —
ὦ καρδία τάλαινα, πρὶν μὲν ἐς ξένους 345
γαληνὸς ἦθα καὶ φιλοικτίρμων ἀεὶ, (345)
ἐς θυμόφυλον ἀναμετρουμένη δάκρυ,
Ἕλληνας ἄνδρας ἡνίκ' ἐς χέρας λάβοις.
νῦν δ' ἐξ ὀνείρων, οἷαν ἠγριώμεθα,
δοκοῦσ' Θρᾴσσαν μηκέθ' ἥλιον βλέπειν, 350
δύσνουν με λήψεσθ', οἵτινές ποθ' ἥκετε. (350)
καὶ τοῦτ' ἄρ' ἦν ἀληθές· ἠχθόμην, φίλαι·
οἱ δυστυχεῖς γὰρ τοῖσιν εὐτυχεστέροις,
αὐτοὶ κακῶς πράξαντες, οὐ φρονοῦσιν εὖ.
ἀλλ' οὔτε πνεῦμα Διόθεν ἦλθε πώποτε, 355
οὐ ποθμὶς, ἥτις διὰ πέτρας Συμπληγάδας (355)
Ἑλένην ἂν ἤγαγ' ἐνθάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν,
Μενέλεών θ', ἵν' αὐτοὺς ἀντετεμωρησάμην,
τὴν ἐνθάδ' Αὖλιν ἀντιθεῖσα τῆς ἐκεῖ;
οἵ μ' ὥστε μόσχον Δαναΐδαι χειρούμενοι 360
ἔσφαζον, ἱερεὺς δ' ἦν ὁ γεννήσας πατήρ. (360)
αἴ μοι! κακῶν γὰρ τῶν τότ' οὐκ ἀμνημονῶ,
ὅσας γενείου χεῖρας ἐξηκόντιξα,
γονάτων τε τοῦ τεκόντος ἐξαρτωμένη,
λέγουσα τοιάδ'· ὦ πάτερ, νυμφεύομαι 365
νυμφεύματ' αἰσχρὰ πρὸς σέθεν· μήτηρ δ' ἐμὴ, (365)
σέθεν κατακτείνοντος, Ἀργεῖαί τέ νιν
ὑμνοῦσιν ὑμεναίοισιν, αὐλεῖται δὲ πᾶν
μέλαθρον· ἡμεῖς δ' ὀλλύμεσθα πρὸς σέθεν.

343. καλῶς S. 346. ἀπήγαγ'. 347. Μενέλαον M. 349. οἵ μ'. M.

Ἅιδης Ἀχιλλεὺς ἦν ἄρ', οὐχ ὁ Πηλέως, 370
ὃν μοι προξεῖπας πόσιν· ἐν ἁρμάτων δ' ὄχοις (370)
ἐς αἱματηρὸν γάμον ἐπόρθμευσας δόλῳ.
ἐγὼ δὲ λεπτῶν ὄμμα διὰ καλαμμάτων
ἔχουσ', ἀδελφὸν τοῦτον εἰλόμην χεραῖν,
ὃς νῦν ὄλωλεν, οὐ κασιγνήτη στόμα· 375
συνῆψ' ὑπ' αἰδοῦς, ὡς ἰαῦσ' ἐς Πηλέως (375)
μέλαθρα· πολλὰ δ' ἀπεθέμην ἀσπάσματα
ἐξαῦθις, ὡς ἥξουσ' ἐς Ἄργος αὖ πάλιν.
ὦ τλῆμον, εἰ τέθνηκας, ἐξ οἵων καλῶν
ἔῤῥεις, Ὀρέστα, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων. 380
τὰ τῆς θεοῦ δὲ μέμφομαι σοφίσματα, (380)
ἥτις, βροτῶν μὲν ἤν τις ἅψηται φόνου,
ἢ καὶ λοχείας, ἢ νεκροῦ θίγῃ χεραῖν,
βωμῶν ἀπείργει, μυσαρὸν ὡς ἡγουμένη,
αὐτὴ δὲ θυσίαις ἥδεται βροτοκτόνοις. 385
οὐκ ἔσθ', ὅπως ἔτεκεν ἂν ἡ Διὸς δάμαρ (385)
Λητὼ τοσαύτην ἀμαθίαν· ἐγὼ μὲν οὖν
τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἑστιάματα
ἄπιστα κρίνω, παιδὸς ἡσθῆναι βορᾷ,
τοὺς δ' ἐνθάδ', αὐτοὺς ὄντας ἀνθρωποκτόνους, 390
ἐς τὸν θεὸν τὸ φαῦλον ἀναφέρειν δοκῶ· (390)
οὐδένα γὰρ οἶμαι δαιμόνων εἶναι κακόν.

ΧΟΡΟΣ.

Κυάνεαι, κυάνεαι (στροφὴ α'.)
σύνοδοι θαλάσσας,
ἂν οἶστρος ὁ πορώμενος Ἀργόθεν 395
Εὔξεινον ἐπ' οἶδμα διεπέρασέν ποτ' (395)
Ἀσιήτιδα γαῖαν

368. κακῶν M. 380. τὴν θεὸν S. 384. ἦν M.

Εὐρώπας διαμείψας.
τίνες ποτ' ἄρα τὸν εὔνδρον 400
καὶ δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν, (400)
390 ἢ ῥεύματα σεμνὰ Λίρκας,
ἔβασαν, ἔβασαν ἄμπτον
αἶαν, ἔνθα κούρα
διατέγγει βωμοὺς καὶ περὶ κίονας 405
ναῶν αἷμα βρότειον.
395 ἢ ῥοθίοις εἰλατίνοις (ἀντιστρ. α'.)
δικρότοισι κώπαις
ἔπλευσαν ἐπὶ πόντια κύματα 410
ναΐον ὄχημα λινοπόρους αὔρας, (410)
φιλόπλουτον ἄμιλλαν
400 αὔξοντες μελάθροισιν;
φίλα χὰρ ἐλπὶς ἐγένετ' ἐπὶ 415
πήμασι βροτῶν ἄπληστος ἀνθρώποις, (413)
ὄλβου βάρος αἴ φέρονται
πλάνητες ἐπ' οἶδμα πόλεις τε
405 βαρβάρους περῶντες
κενόδοξοι· γνώμα δ' αἷς μὲν ἔκαιρος ὄλ- 420
βου, τρὶς δ' εἰς μέσον ἥκει.
πῶς τὰς συνδρομάδας πέτρας, (στροφὴ β'.)
πῶς Φικεΐδας
410 ἀΰπνους ἀκτὰς ἐπέρα- 425
σαν, παράλιον αἰγιαλὸν (425)
ἐπ' Ἀμφιτρίτας ῥοθίῳ δραμόντες; —
ὅπου πεντήκοντα κορᾶν
τῶν Νηρήδων χοροὶ

388. τίνες ποτ'; ἄρα M. 406. κοναὶ δόξαι M. 411. παρ' ἄλιον S.

415 μέλπουσιν ἐγκύκλιοι — 430
καὶ πλησιστίοισι πνοαῖς, (430)
συριζόντων κατὰ πρύ-
μναν εὐναίων πηδαλίων
αὔραις ἐν ποτίαις, ἢ
420 πνοιαῖσι Ζεφύρου, τὰν 435
πολυόρνιθον ἐπ' αἶαν, (435)
λευκὰν ἀκτὰν, Ἀχιλῆ-
ός τε δρόμους καλλιστοδίους,
Εὔξεινον κατὰ πόντον.
425 εἴθ' εὐχαῖς δεσποσύνας (ἀντιστρ. β'.)
Λήδας, Ἑλένα 440
φίλα παῖς ἐλθοῦσα τύχοι
τὰν Τρωάδα λιποῦσα πόλιν,
ἵν' ἀμφὶ χέραιν δρόσον αἱματηρὰν
430 ἐλιχθείσα κατιμυόμαν 445
δεσποίνας χερὶ θάνω (445)
ποιναὶς δοῦσ' ἀντιπάλους!
ἥδιστ' ἂν τήνδ' ἀγγελίαν
δεξαίμεσθ', Ἑλλάδος ἐν-
435 γᾶς πλωτήρων εἴ τις ἔβα, 450
δουλείας ἐμέθεν δει- (450)
λαίας παυσίπονος· καὶ
γὰρ ὀνείρασι συμβαίην,
οἴκοις πόλεσί τε πατρῴ-
440 α τερπνῶν ὑμῶν ἀπολαύ- 455
ειν, κοινὰν χάριν ὄλβῳ! (455)
Ἀλλ' οἶδε χέρας δεσμοῖς διδύμους

415. ἐγκυκλίοις M. 419. αὔρ. ἐνοτίαις M. 420. πνοαῖσι M.
433. ἡδίστων δ' ἂν ἀγγ. S.

συνερειδήντες χωροῦσι νέαν
πράσφαγμα θεᾶς· σιγᾶτε, φίλαι.
τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ 460
ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει· (460)
οὐδ' ἀγγελίας ψευδεῖς ἔλαμεν
βουφαβὸς ἀνήρ.
ὦ πόποι, εἴ σοι τάδ' ἀρεσκόντως
πόλις ἥδε τελεῖ, δέξαι θυσίας, 465
ἃς ὁ παρ' ἡμῖν νόμος οὐκ ὁσίας (465)
Ἕλλησι διδοὺς ἀναφαίνει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἶεν· τοὶ τῆς θεοῦ μὲν πρῶτον ὡς καλῶς ἔχει
φροντιστέον μοι· κέλεύετε τῶν ξένων χέρας, 470
ὡς ὄντες ἱεροὶ μηκέτ' ὦσι δέσμιοι
ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε, (470)
ἃ χρὴ τοῖς πορεύοις καὶ νομίζεται.
(φεῦ!) τίς ἄρα μήτηρ ἢ τεκοῦσ' ὑμᾶς ποτε 475
πατήρ τ' ἀδελφή τ', εἰ γεγῶσα τυγχάνει;
οἵων στερεῖσα δυστυχῶν νεανιῶν
ἀνάδελφος ἔσται· τοὺς τύχας τίς οἶδ', ὅτῳ (475)
τοιαῖδ' ἔσονται· πάντα γὰρ τὰ τῶν θεῶν
ἐς ἀφανὲς ἕρπει, κοὐδὲν οἶδ' οὐδεὶς κακόν· 480
ἡ γὰρ τύχη πρόκειται ἐς τὸ δυσμαθές.
πόθεν ποθ' ἥκετ', ὦ τολμήτορε ξένοι;
ὡς διὰ μακροῦ μὲν τήνδ' ἐπεστάσατε χθόνα, (480)
μακρὸν δ' ἐπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ κάτω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί ταῦτ' ὀδύρει, κἀπὶ τοῖς μέλλουσι νῶν 485

446. ἐν ναοῖσι M. Versui 442. sqq. praef. Ἰφιγ. M. 449. Χορ. M. 456. ναούς.

κακοῖσι λυπεῖς, ἥτις εἰ ποτ', ὦ γύναι;
470 οὔ τοι νομίζω σοφόν, ὃς ἂν μέλλων θανεῖν
οἴκτῳ τὸ δεῖμα τοὐλέθρου νικᾶν θέλῃ· — (485)
οὐχ, ὅστις Ἅιδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται,
σωτηρίας ἄνελπις· — ὡς δὴ ἐξ ἑνὸς 490
κακῷ συνάπτει, μωρίαν τ' ὀφλισκάνει
475 θνήσκει θ' ὁμοίως· τὴν τύχην δ' ἐᾷν χρεών
ἡμᾶς δὲ μὴ θρήνει· οὐ τὰς γὰρ ἐνθάδε (490)
θυσίας ἐπιστώμεθα καὶ γιγνώσκομεν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πότερος ἄρ' ὑμῶν ἐνθάδ' ὠνομασμένος 495
Πυλάδης κέκληται; τόδε μαθεῖν πρώτον θέλω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

480 ὅδ', εἴ τι δή σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ποίας πολίτης πατρίδος Ἕλληνος γεγώς; (495)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' ἂν μαθοῦσα τόδε πλέον κέρδος, γύναι;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πότερον ἀδελφὼ μητρὸς ἐστον ἐκ μιᾶς; 500

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φιλότητί γ'· ἐσμὲν δ' οὐ κασιγνήτω, γύναι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

485 σοὶ δ' ὄνομα ποῖον ἐνθάδ' ὁ γεννήσας πατήρ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ μὲν δίκαιον δυστυχεῖς καλούμεθ' ἄν. (500)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐ ταῦτ' ἐρωτῶ· τοῦτο μὲν δὸς τῇ τύχῃ·

472. οὐδ' ὅστις. 483. ματρός M.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀνώνυμοι θανόντες οὐ γελώμεθ' ἄν. 505

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί δὲ φθονεῖς τοῦτ', ἢ φρονεῖς οὕτω μέγα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

490 τὸ σῶμα θύσεις τοὐμόν, οὐχὶ τοὔνομα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐδ' ἂν πόλιν φράσειας, ἥτις ἐστί σοι; (505)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ζητεῖς γὰρ οὐδὲν κέρδος, ὡς θανουμένῳ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

χάριν δὲ δοῦναι τήνδε κώλύει τί σε; 510

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ κλεινὸν Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

495 πρὸς θεῶν, ἀληθῶς, ὦ ξέν', εἶ κεῖθεν γεγώς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐκ τῶν Μυκηνῶν, αἵ ποτ' ἦσαν ὄλβιαι. (510)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

φθγὰς δ' ἀπῆρας πατρίδος, ἢ ποίᾳ τύχῃ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

φεύγω τρόπον γε δή τιν' οὐχ ἑκὼν ἑκών. 515

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἆρ' ἄν τί μοι φράσειας ὧν ἐγὼ θέλω;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

500 ὡς ἐν παρέργῳ τῆς ἐμῆς δυςπραξίας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ μὴν ποθεινός γ' ἦλθες ἐξ Ἄργους μολών. (515)

488. γελώμεθ' M.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔκουν ἐμαυτῷ γ', εἰ δὲ σοί, σὺ τοῦθ' ὅρα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Τροίαν ἴσως οἶσθ', ἧς ἁπανταχοῦ λόγος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὡς μή ποτ' ὤφελόν γε, μηδ' ἰδὼν ὄναρ!

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

φασίν νιν οὐκέτ' οὖσαν οἴχεσθαι δορί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔστιν γὰρ οὕτως, οὐδ' ἄκραντ' ἠκούσατε.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἑλένη δ' ἀφῖκται δῶμα Μενέλεω πάλιν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἥκει, κακῶς γ' ἐλθοῦσα τῶν ἐμῶν τινι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ ποῦ 'στι; πάμοι γάρ τι προὐφείλει κακόν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Σπάρτῃ ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ μῖσος εἰς Ἕλληνας, οὐκ ἐμοὶ μόνῃ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀπέλαυσα κἀγὼ δή τι τῶν κείνης γάμων.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

νόστος δ' Ἀχαιῶν ἐγένετ', ὡς κηρύσσεται;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὡς πάνθ' ἅπαξ με συλλαβοῦσ' ἀνιατορεῖς!

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πρὶν γὰρ θανεῖν σε, τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω.

505. τοῦτ' ἔρα M.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔλεγχ', ἐπειδὴ τοῦδ' ἐρᾷς· λέξω δ' ἐγώ. (530)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Κάλχας τις ἦλθε μάντις ἐκ Τροίας πάλαι;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄλωλεν, ὡς ἦν ἐν Μυκηναίοις λόγος. 535

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ πότνι' ὡς εὖ! τί γὰρ ὁ Λαέρτου γόνος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

520 οὔπω νενόστηκ' οἶκον, ἔστι δ', ὡς λόγος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὄλοιτο, νόστου μή ποτ' ἐς πάτραν τυχών! (535)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

μηδὲν κατεύχου· πάντα τἀκείνου νοσεῖ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Θέτιδος δ' ὁ τῆς Νηρῇδος ἔστι παῖς ἔτι; 540

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔστιν· ἀλλὼς λέκτρ' ἔγημεν Αὐλιδι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

525 δόλια γάρ, ὥς γε φασὶν οἱ πεπονθότες.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίς εἶ πόθ'; ὡς εὖ πυνθάνει τἀφ' Ἑλλάδος! (540)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐκεῖθέν εἰμι· παῖς ἔτ' οὖσ' ἀπωλόμην.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὀρθῶς ποθεῖς ἄρ' εἰδέναι τἀκεῖ, γύναι. 545

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί δ' ὁ στρατηγὸς, ὃν λέγουσ' εὐδαιμονεῖν;

519. ὦ πότνι' · ὡς ἔστι γὰρ M. 522. τὰ 'κείνου M.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

530 τίς; οὐ γὰρ, ὃν γ' ἐγῷδα, τῶν εὐδαιμόνων.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἀτρέως ἐλέγετο δή τις Ἀγαμέμνων ἄναξ. (545)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ οἶδ· ἀπῆλθε τοῦ λόγου τούτου, γύναι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' εἴφ', ἵν' εὐφρανθῶ, ξένε. 550

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τέθνηκ' ὁ τλήμων, πρὸς δ' ἀπώλεσέν τινα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

535 τέθνηκε; ποίᾳ συμφορᾷ; τάλαιν' ἐγώ!

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ' ἐστέναξας τοῦτο; μῶν προσῆκέ σοι; (550)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ' ἀναστένω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δεινῶς γὰρ ἐκ γυναικὸς οἴχεται σφαγείς. 555

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ πανδάκρυτος ἡ κτανοῦσα κἀθανών!

ΟΡΕΣΤΗΣ.

540 παῦσαί νυν ἤδη, μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τοσόνδε γ', εἰ ζῇ τοῦ ταλαιπώρου δάμαρ;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔστι· παῖς νιν, ὃν ἔτεκ', οὗτος ὤλεσεν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ συνταραχθεὶς οἶκος! ὡς τί δὴ θέλων; 560

540. παῦσαι νῦν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

πατρὸς θανόντος τήνδε τιμωρούμενος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

545 (φεῦ) ὡς εὖ κακὸν δίκαιον εἰςεπράξατο.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' οὐ τὰ πρὸς θεῶν εὐτυχεῖ, δίκαιος ὤν. (560)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

λείπει δ' ἐν οἴκοις ἄλλον Ἀγαμέμνων γόνον; 565

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέλοιπεν Ἠλέκτραν γε παρθένον μίαν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί δέ, σφαγείσης θυγατρός ἐστί τις λόγος;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

550 οὐδείς γε, πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὁρᾷν φάος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τάλαιν' ἐκείνη χὠ κτανὼν αὐτὴν πατήρ. (565)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κακῆς γυναικὸς χάριν ἄχαριν ἀπώλετο. 570

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὁ τοῦ θανόντος δ' ἔστι παῖς Ἄργει πατρός;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔστ', ἄθλιός γε, κοὐδαμοῦ καὶ πανταχοῦ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

555 ψευδεῖς ὄνειροι, χαίρετ· οὐδὲν ἦτ' ἄρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὔθ' οἱ σοφοί γε δαίμονες κεκλημένοι (570)

πτηνῶν ὀνείρων εἰσὶν ἀψευδέστεροι. 575

πολὺς ταραγμὸς ἔν τε τοῖς θεοῖς ἔνι

556. sqq. continuantur Iphigeniae M. 558. θείοις. S.

κἀν τοῖς βροτείοις· ἓν δὲ λείπεται μόνον,
560 ὅτ' οὐκ ἄφρων ὢν, μάντεων πεισθεὶς λόγοις,
ὄλωλεν, ὡς ὄλωλε τοῖσιν εἰδόσιν. (575)

ΧΟΡΟΣ.

φεῦ, φεῦ· τί δ' ἡμεῖς οἵ τ' ἐμοὶ γεννήτορες; 580
ἆρ' εἰσίν; ἆρ' οὐκ εἰσί; τίς φράσειεν ἄν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀκούσατ'· ἐς γὰρ δή τιν' ἥκομεν λόγον,
565 ὑμῖν τ' ὄνησιν, ὦ ξένοι, σπεύδουσ' ἅμα
κἀμοί. τὸ δ' εὖ μάλιστά γ' οὕτω γίγνεται, (580)
εἰ πᾶσι ταυτὸν πρᾶγμ' ἀρεσκόντως ἔχει. 585
θέλοις ἂν, εἰ σώσαιμί σ', ἀγγεῖλαί τί μοι,
πρὸς Ἄργος ἐλθὼν, τοῖς ἐμοῖς ἐκεῖ φίλοις,
570 δέλτον τ' ἐνεγκεῖν, ἥν τις οἰκτείρας ἐμὲ
ἔγραψεν αἰχμάλωτος, οὐχὶ τὴν ἐμὴν (585)
φονέα νομίζων χεῖρα, τοῦ νόμου δ' ὕπο 590
θνήσκειν γε, τῆς θεοῦ τάδε δίκαι' ἡγουμένης;
οὐδένα γὰρ εἶχον, ὅστις, ἀγγεῖλαι μολὼν
575 ἐς Ἄργος αὖθις, τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
πέμψειε σωθεὶς τῶν ἐμῶν φίλων τινί. (590)
σὺ δ' — εἶ γὰρ, ὡς ἔοικας, οὔτε δυσγενὴς, 595
καὶ τὰς Μυκήνας οἶσθα χοὓς κἀγὼ θέλω —
σώθητι καὶ σὺ, μισθὸν οὐκ αἰσχρὸν λαβὼν
580 κούφων ἕκατι γραμμάτων, σωτηρίαν.
οὗτος δ', ἐπείπερ πόλις ἀναγκάζει τάδε, (595)
θεᾷ γενέσθω θῦμα, χωρισθεὶς σέθεν. 600

559. λυπεῖται S. 565. σπουδαῖς ἅμα M. 566. τόδ' εὖ M. 567. ἔχοι M. 568. θέλεις M. 573. ταῦτα δίκαι' M. 574. ὅστις ἀγγεῖλαι S. 575. τὰς δ' ἐμὰς S.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καλῶς ἔλεξας τἄλλα, πλὴν ἕν, ὦ ξένη·
τὸ γὰρ σφαγῆναι τόνδ', ἐμοὶ βάρος μέγα.
585 ὁ ναυστολῶν γάρ εἰμ' ἐγὼ τὰς ξυμφοράς·
οὗτος δὲ συμπλεῖ τῶν ἐμῶν μόχθων χάριν. (600)
οὔκουν δίκαιον ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ τοῦδ' ἐμὲ 605
χάριν τίθεσθαι, καὐτὸν ἐκδῦναι κακῶν·
ἀλλ' ὡς γενέσθαι, τῷδε μὲν δέλτον δίδου· —
590 πέμψει γὰρ Ἄργος, ὥστε σοι καλῶς ἔχειν. —
ἡμᾶς δ' ὁ χρῄζων κτεινέτω. τὰ τῶν φίλων (605)
αἴσχιστον, ὅστις, καταβαλὼν ἐς ξυμφορὰς, 610
αὐτὸς σέσωσται· τυγχάνει δ' ὅδ' ὢν φίλος,
ὃν οὐδὲν ἧσσον, ἢ 'μέ, φῶς ὁρᾶν θέλω.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

595 ὦ λῆμ' ἄριστον, ὡς ἀπ' εὐγενοῦς τινος
ῥίζης πέφυκας, τοῖς φίλοις τ' ὀρθῶς φίλος! (610)
τοιοῦτος εἴη τῶν ἐμῶν ὁμοσπόρων 615
ὅσπερ λέλειπται! καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ, ξένοι,
ἀνάδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὁρῶσά νιν.
600 ἐπεὶ δὲ βούλει ταῦτα, τόνδε πέμψομεν
δέλτον φέροντα, σὺ δὲ θανεῖ· πολλὴ δέ τις (615)
προθυμία σε τοῦδ' ἔχουσα τυγχάνει. 620

ΟΡΕΣΤΗΣ.

θύσει δὲ τίς με καὶ τὰ δεινὰ τλήσεται;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐγώ· θεᾶς γὰρ τῆσδε προστροπὴν ἔχω.

584. τόνδε, μοι M. τόνδε μοι S. 589. γενέσθω S.
594. ἢ με. M.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

605 ἄζηλά γ', ὦ νεᾶνε, κοὐκ εὐδαίμονα.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ' ἐς ἀνάγκην κείμεθ', ἣν φυλακτέον. (620)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

αὐτὴ ξίφει θύουσα θῆλυς ἄρσενας; 625

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐκ· ἀλλὰ χαίτην ἀμφὶ σὴν χερνίψομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὁ δὲ σφαγεὺς τίς; εἰ τάδ' ἱστορεῖν με χρή.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

610 εἴσω δόμων τῶνδ' εἰσίν, οἷς μέλει τάδε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ', ὅταν θάνω; (625)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πῦρ ἱερὸν ἔνδον χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας. 630

ΟΡΕΣΤΗΣ.

(φεῦ!) πῶς ἂν μ' ἀδελφῆς χεὶρ περιστείλειεν ἄν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μάταιον εὐχήν, ὦ τάλας, ὅστις ποτ' εἶ,

615 εὔξω· μακρὰν γὰρ βαρβάρου ναίει χθονός.

οὐ μήν, ἐπειδὴ τυγχάνεις Ἀργεῖος ὤν, 635 (630)

ἀλλ' ὧν γε δυνατὸν οὐδ' ἐγὼ λείψω χάριν.

πολύν τε γάρ σοι κόσμον ἐνθήσω τάφῳ,

ξανθῷ τ' ἐλαίῳ σῶμα σὸν κατασβέσω,

620 καὶ τῆς ὀρείας ἀνθεμόῤῥυτον γάνος

ξουθῆς μελίσσης ἐς πυρὰν βαλῶ σέθεν. 640

ἀλλ' εἶμι, δέλτον τ' ἐκ θεᾶς ἀνακτόρων (635)

οἴσω· τὸ μέντοι δυσμενὲς μή μου λάβῃς.

φυλάσσετ' αὐτούς, πρόσπολοι, δεσμῶν ἄτερ.

625 ἴσως ἄελπτα τῶν ἐμῶν φίλων τινί·
πέμψω πρὸς Ἄργος, ὃν μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ, 645
καὶ δέλτος αὐτῷ ζῶντας, οὓς δοκεῖ θανεῖν, (640)
λέγουσα πιστὰς ἡδονὰς ἀπαγγελεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

Καταλοφύρομαι σε τὸν χερνίβων (στροφή.)
630 ῥανίσι μελόμενον ῥανίσιν αἱμακταῖς. 650

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἶκτος γὰρ οὐ ταῦτ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ ξέναι. (645)

ΧΟΡΟΣ.

σὲ δὲ τύχας μάκαρος, ἰὼ νεανία, (ἀντιστρ.)
σεβόμεθ', εἰς πάτραν ὅτι ποτ' ἐπεμβάσῃ. 655

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἄζηλα τοῖς φίλοισι, θνησκόντων φίλων. (650)

ΧΟΡΟΣ.

635 ὦ σχέτλιοι πομπαί! (ἐπῳδός.)
φεῦ, φεῦ! διόλλυσαι.
αἴ αἴ αἴ αἴ!
πότερος ὁ μέλλων; 660
ἔτι γὰρ ἀμφίλογα δίδυμα μέμονε φρήν, (655)
640 σὲ πάρος, ἢ σ' ἀναστενάξω γόοις.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Πυλάδη, πέπονθας ταυτὸ, πρὸς θεῶν, ἐμαί;

ΠΥΛΑΔΗΣ.

οὐκ οἶδ· ἐρωτᾶς οὐ λέγειν ἔχοντά με. 665

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίς ἐστιν ἡ νεᾶνις; ὡς Ἑλληνικῶς (660)
ἀνήρεθ' ἡμᾶς τούς τ' ἐν Ἰλίῳ πόνους

626. ὧν μάλιστ' M. 630. deest ῥανίσιν M. 631. α. μὲν οὐ M. 632. ὦ ν. M. 636. διόλλουσαι.

645 νόστον τ' Ἀχαιῶν τόν τ' ἐν οἰωνοῖς σοφὸν
Κάλχαντ' Ἀχιλλέως τ' ὄνομα, καὶ τὸν ἄθλιον
Ἀγαμέμνον' ὡς ὤκτειρ'! ἀνηρώτα τέ με 670
γυναῖκα παῖδάς τ'. ἔστιν ἡ ξένη γένος (665)
ἐκεῖθεν Ἀργεία τις· οὐ γὰρ ἄν ποτε
650 δέλτον τ' ἔπεμπε καὶ τάδ' ἐξεμάνθανεν,
ὡς κοινὰ πράσσουσ', Ἄργος εἰ πράσσει καλῶς.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἔφθης με μικρόν· ταυτὰ δὲ φθάσας λέγεις, 675
πλὴν ἕν· τὰ γὰρ τῶν βασιλέων παθήματα (670)
ἴσασι πάντες, ὧν ἐπιστροφή τις ἦν.
655 ἀτὰρ διῆλθε χἄτερον λόγον τινά.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τίν'; ἐς τὸ κοινὸν δοὺς ἄμεινον ἂν μάθοις.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

αἰσχρὸν, θανόντος σοῦ, βλέπειν ἡμᾶς φάος. 680
κοινῇ τ' ἔπλευσα, δεῖ με καὶ κοινῇ θανεῖν· (675)
καὶ δειλίαν γὰρ καὶ κάκην κεκτήσομαι
660 Ἄργει τε Φωκέων τ' ἐν πολυπτύχῳ χθονί,
δόξω δὲ τοῖς πολλοῖσι, — πολλοὶ γὰρ κακοί, —
προδούς σε σώζεσθ' αὐτὸς εἰς οἴκους μόνος, 685
ἢ καὶ φονεύσας ἐπὶ νοσοῦσι δώμασιν (680)
φάψαι μόρον σοι, σῆς τυραννίδος χάριν,
665 ἔγκληρον ὡς δὴ σὴν κασιγνήτην γαμῶν.
ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι καὶ δι' αἰσχύνης ἔχω,
κοὐκ ἔσθ', ὅπως οὐ χρὴ συνεκπνεῦσαί μέ σοι 690
καὶ συσφαγῆναι καὶ πυρωθῆναι δέμας, (685)
φίλον γεγῶτα καὶ φοβούμενον ψόγον.

647. ὤκτειρεν — τ' ἐμὲ M. 655. διῆλθον S.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

670 εὔφημα φώνει· τἀμὰ δεῖ φέρειν κακά·
ἁπλᾶς δὲ λύπας ἐξὸν, οὐκ αἴσω διπλᾶς.
ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιστον λέγεις, 695
ταῦτ' ἐστιν ἡμῖν, εἴ σε συμμοχθοῦντ' ἐμοὶ (690)
κτενῶ· τὸ μὲν γὰρ εἰς ἐμ', οὐ κακῶς ἔχει,
675 πράσσω θ', ἃ πράσσω πρὸς θεῶν, λύσειν βίον.
σὺ δ' ὄλβιός τ' εἶ, καθαρά τ', οὐ νοσοῦντ', ἔχεις
μέλαθρ', ἐγὼ δὲ δυσσεβῆ καὶ δυστυχῆ. 700
σωθεὶς δὲ, παῖδας ἐξ ἐμῆς ὁμοσπόρου (695)
κτησάμενος, ἣν ἔδωκά σοι δάμαρτ' ἔχειν,
680 ὄνομά τ' ἐμοῦ γένοιτ' ἂν, οὐδ' ἅπαις δόμος
πατρῷος οὐμὸς ἐξαλειφθείη ποτ' ἄν.
ἀλλ' ἕρπε, καὶ ζῇ καὶ δόμους οἴκει πατρός. 705
ὅταν δ' ἐς Ἑλλάδ' ἵππιόν τ' Ἄργος μόλῃς, (700)
πρὸς δεξιᾶς σε τῇδ' ἐπισκήπτω τάδε·
685 τύμβον τε χῶσον κἀπίθες μνημεῖά μοι,
καὶ δάκρυ' ἀδελφὴ καὶ κόμας δότω τάφῳ.
ἄγγελλε δ', ὡς ὄλωλ' ὑπ' Ἀργείας τινὸς 710
γυναικὸς, ἀμφὶ βωμὸν ἁγνισθεὶς φάνῳ. (705)
καὶ μὴ προδῷς μου τὴν κασιγνήτην ποτέ,
690 ἔρημα κήδη καὶ δόμους ὁρῶν πατρός.
καὶ χαῖρ'· ἐμῶν γὰρ φίλτατόν σ' εὗρον φίλων.
ὦ συγκυναγὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐμοὶ, 715
ὦ πόλλ' ἐνεγκὼν τῶν ἐμῶν ἄχθη κακῶν. (710)
ἡμᾶς δ' ὁ Φοῖβος, μάντις ὤν, ἐψεύσατο·
695 τέχνην δὲ θέμενος, ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος
ἀπήλασ' αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων.

675. πράσσω, πρὸς θ. λ. β. M. 696. ἀπήλασεν M.

ᾧ πάντ' ἐγὼ δοὺς τἀμὰ καὶ πεισθεὶς λόγοις, 720
μητέρα κατακτὰς, αὐτὸς ἀνταπόλλυμαι. (715)

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἔσται τάφος σοι, καὶ κασιγνήτης λέχος
700 οὐκ ἂν προδοίην, ὦ τάλας, ἐπεί σ' ἐγὼ
θανόντα μᾶλλον, ἢ βλέπονθ', ἕξω φίλον.
ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθορέν σέ πω 725
μάντευμα, καί τοι γ' ἐγγὺς ἕστηκας φόνου. (720)
ἀλλ' ἔστιν, ἔστιν ἡ λίαν δυςπραξία
705 λίαν διδοῦσα μεταβολὰς, ὅταν τύχῃ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σίγα· τὰ Φοίβου δ' οὐδὲν ὠφελεῖ μ' ἔπη·
γυνὴ γὰρ ἥδε δωμάτων ἔξω περᾷ. 730

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀπέλθεθ' ὑμεῖς καὶ παρευτρεπίζετε (725)
τἄνδον μολόντες τοῖς ἐφεστῶσι σφαγῇ. —
710 δέλτου μὲν αἵδε πολύθυροι διαπτυχαὶ,
ξένοι, πάρεισιν· ἃ δ' ἐπὶ τοῖςδε βούλομαι,
ἀκούσατ'· οὐδεὶς αὐτὸς ἐν πόνοις ἀνὴρ, 735
ὅταν τε πρὸς τὸ θάρσος ἐκ φόβου πέσῃ. (730)
ἐγὼ δὲ ταρβῶ, μὴ 'πονοστήσας χθονὸς
715 θῆται παρ' οὐδὲν τὰς ἐμὰς ἐπιστολὰς
ὁ τήνδε μέλλων δέλτον εἰς Ἄργος φέρειν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δῆτα βούλει; τίνος ἀμηχανεῖς πέρι; 740

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὅρκον δότω μοι, τάςδε πορθμεύσειν γραφὰς (735)
πρὸς Ἄργος, οἷσι βούλομαι πέμψαι φίλων.

702. διέφθειρεν M. 712. αὐτὸς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

720 ἦ κἀντιδώσεις τῷδε τοὺς αὐτοὺς λόγους;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί χρῆμα δράσειν, ἢ τί μὴ δράσειν; λέγε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἐκ γῆς ἀφήσειν μὴ θανόντα βαρβάρου. 745

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

δίκαιον εἶπας· πῶς γὰρ ἀγγείλειεν ἄν; (740)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἦ καὶ τύραννος ταῦτα συγχωρήσεται;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

725 πείσω σφε, καὐτὴ ναὸς εἰςβήσω σκάφος.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον, ὅστις εὐσεβής. 750

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

δώσω, λέγειν χρὴ, τήνδε τοῖς ἐμοῖς φίλοις.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

τοῖς σοῖς φίλοισι γράμματ' ἀποδώσω τάδε. (745)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

κἀγώ σε σώσω Κυανέας ἔξω πέτρας.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

730 τίν' οὖν ἐπόμνυς τοῖσίδ' ὅρκιον θεῶν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

Ἄρτεμιν, ἐν ἧςπερ δώμασιν τιμὰς ἔχω. 755

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἐγὼ δ' ἄνακτά γ' οὐρανοῦ, σεμνὸν Δία.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἰ δ' ἐκλιπὼν τὸν ὅρκον ἀδικοίης ἐμέ; (750)

725. add. *ναί*. — 730. tribuitur Oresti. *τοῖσιν*. M.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἄνοστος εἴην· τί δὲ σύ, μὴ σώσασά με;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

735 μή ποτε κατ᾽ Ἄργος ζῶσ᾽ ἴχνος θείην ποδός.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἄκουε δή νυν, ὃν παρήλθομεν λόγον. 760

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ᾽ αὖθις ἔσται καιρὸς, ἢν καλῶς ἔχῃ.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ἐξαίρετόν μοι δὸς τόδ᾽, ἤν τι ναῦς πάθῃ, (755)
χὴ δέλτος ἐν κλύδωνι χρημάτων μέτα
740 ἀφανὴς γένηται, σῶμα δ᾽ ἐκσώσω μόνον,
τὸν ὅρκον εἶναι τόνδε μηκέτ᾽ ἔμπεδον. 765

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ᾽ οἶσθ᾽, ὃ δράσω; πολλὰ γὰρ πολλῶν κυρεῖ.
τἀνόντα κἀγγεγραμμέν᾽ ἐν δέλτου πτυχαῖς (760)
λόγῳ φράσω σοὶ πάντ᾽ ἀναγγεῖλαι φίλοις·
745 ἐν ἀσφαλεῖ γάρ· ἢν μὲν ἐκσώσῃς γραφὴν,
αὐτὴ φράσει σιγῶσα τἀγγεγραμμένα· 770
ἢν δ᾽ ἐν θαλάσσῃ γράμματ᾽ ἀφανισθῇ τάδε,
τὸ σῶμα σώσας, τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί. (765)

ΠΥΛΑΔΗΣ.

καλῶς ἔλεξας τῶν θεῶν ἐμοῦ θ᾽ ὕπερ.
750 σήμαινε δ᾽, ᾧ χρὴ τάσδ᾽ ἐπιστολὰς φέρειν
πρὸς Ἄργος, ὅ τι τε χρὴ κλύοντά σου λέγειν. 775

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄγγελλ᾽ Ὀρέστῃ, παιδὶ τἀγαμέμνονος·
ἣ ᾽ν Αὐλίδι σφαγεῖσ᾽ ἐπιστέλλει τάδε (770)
ζῶσ᾽ Ἰφιγένεια, τοῖς ἐκεῖ δ᾽ οὐ ζῶσ᾽ ἔτι.

736. δὴ νῦν. 737. καινός.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

755 ποῦ δ' ἔατ' ἐκείνη; κατθανοῦσ' ἥκει πάλιν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἥδ', ἣν ὁρᾶς σύ· μὴ λόγοις ἔκπλησσέ με. 780
κόμισαί μ' ἐς Ἄργος, ὦ σύναιμε, πρὶν θανεῖν,
ἐκ βαρβάρου γῆς καὶ μετάστησον θεᾶς (775)
σφαγίων, ἐφ' οἷσι ξενοφόνους τιμὰς ἔχω.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

760 Πυλάδη, τί λέξω; ποῦ ποτ' ὄνθ' εὑρήμεθα;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἢ σοῖς ἀραίᾳ δώμασιν γενήσομαι, 785
Ὀρέσθ', ἵν' αὖθις ὄνομα δὶς κλύων μάθῃς.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ὦ θεοί!

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί τοὺς θεοὺς ἀνακαλεῖς ἐν τοῖς ἐμοῖς; (780)

ΠΥΛΑΔΗΣ.

οὐδέν· πέραινε δ' ἐξέβην γὰρ ἄλλοσε.
765 τάχ' οὖν ἐρωτῶν σ' εἰς ἄπιστ' ἀφίξομαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

λέγ', οὕνεκ' ἔλαφον ἀντιδοῦσά μου θεὰ 790
Ἄρτεμις ἔσωσέ μ', (ἣν ἔθυε ἐμὸς πατὴρ,
δοκῶν ἐς ἡμᾶς ὀξὺ φάσγανον βαλεῖν,) (785)
ἐς τήνδε δ' ὤκισ' αἶαν. αἵδ' ἐπιστολαί·
770 τάδ' ἐστὶ τἀν δέλτοισιν ἐγγεγραμμένα.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

ὦ ῥᾳδίοις ὅρκοισι περιβαλοῦσά με, 795
κάλλιστα δ' ὀμόσασ', οὐ πολὺν σχήσω χρόνον,

765. deest σ' M. τάχ' οὖν ἐρῶ· τῶν δ' εἰς ἄ. S. et tribuit Iphig. 772. ὀμόσας S. πολλὸν M.

τόνδ' ὅρκον, ὃν κατώμοσ', ἐμπεδώσομεν. (790)
ἰδοὺ, φέρω σοι δέλτον ἀποδίδωμί τε,
775 Ὀρέστα, τῆςδε σῆς κασιγνήτης πάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δέχομαι· παρεὶς δὲ γραμμάτων διαπτυχὰς, 800
τὴν ἡδονὴν πρῶτ' οὐ λόγοις αἱρήσομαι.
ὦ φιλτάτη μοι σύγγον', ἐκπεπληγμένος (795)
ὅμως σ' ἀπίστῳ περιβαλὼν βραχίονι,
780 ἐς τέρψιν εἶμι, πυθόμενος θαυμάστ' ἐμοί.

ΧΟΡΟΣ.

ξεῖν', οὐ δικαίως τῆς θεοῦ τὴν πρόςπολον 805
χραίνεις ἀθίκτοις περιβαλὼν πέπλοις χέρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ συγκασιγνήτη τε κἀκ ταυτοῦ πατρὸς 800
Ἀγαμέμνονος γεγῶσα, μή μ' ἀποστρέφου,
785 ἔχουσ' ἀδελφὸν, οὐ δοκοῦσ' ἕξειν ποτέ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐγώ σ' ἀδελφὸν τὸν ἐμόν; οὐ παύσει λέγων; 810
τὸ δ' Ἄργος αὐτοῦ μεστὸν ἥ τε Ναυπλία.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἔστ' ἐκεῖ σὸς, ὦ τάλαινα, σύγγονος. (805)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀλλ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρίς σ' ἐγείνατο;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

790 Πέλοπός τε παιδὶ παιδὸς ἐκπέφυκ' ἐγώ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί φῄς; ἔχεις τι τῶνδέ μοι τεκμήριον; 815

773. τὸν δ' ὅ. M. 778. ἐκπεπληγμένη M. 779. deest σ'.
785. δοκῶν M. δοκοῦν S. 790. Πέλ. γε S.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔχω· πατρῴων ἐκ δόμων τε πυνθάνου.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐκοῦν λέγειν μὲν χρὴ σέ, μανθάνειν δ' ἐμέ. (810)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγοιμ' ἂν ἀκοῇ πρῶτον Ἠλέκτρας τάδε·

795 Ἀτρέως Θυέστου τ' οἶσθα γενομένην ἔριν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἤκουσα, χρυσῆς ἀρνὸς ἡνίκ' ἦν πέρι. 820

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ταῦτ' οὖν ὑφῄνασ' οἶσθ' ἐν εὐπήνοις ὑφαῖς;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὦ φίλτατ', ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτει φρενῶν. (815)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰκώ τ' ἐν ἱστοῖς, ἡλίου μετάστασιν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

800 ὕφηνα καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ λουτρ' ἐς Αὖλιν μητρὸς ἀνεδέξω πάρα; 825

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οἶδ· οὐ γὰρ ὁ γάμος ἐσθλὸς ὢν μ' ἀφείλετο.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί γάρ; κόμας σὰς μητρὶ δοῦσα σῇ φέρειν; (820)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μνημεῖά γ' ἀντὶ σώματος τοὐμοῦ τάφῳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

805 ἃ δ' εἶδον αὐτὸς, τάδε φράσω τεκμήρια·

Πέλοπος παλαιὰν ἐν δόμοις λόγχην πατρὸς, 830

794. λέγοιμ' ἄν· ἄκουε M. 796. τ' οἶδα M. 802. ἀφείλετο;

ἣν χερσὶ πάλλων παρθένων Πισάτιδα
ἐκτήσαθ' Ἱπποδάμειαν, Οἰνόμαον κτανών, (825)
ἐν παρθενῶσι τοῖσι σοῖς κεκρυμμένην.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

810 Ὦ φίλτατ', οὐδὲν ἄλλο, φίλτατος γὰρ εἶ,
ἔχω σ' Ὀρέσταν τηλύγετον χθονὸς ἀπὸ πατρίδας, 835
Ἀργόθεν, ὦ φίλος, (830)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κἀγώ σε τὴν θανοῦσαν, ὡς δοξάζεται.
κατὰ δὲ δάκρυ' ἀδάκρυα, κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾷ
815 τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον, ὡσαύτως δ' ἐμόν. 840

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τότ' ἔτι βρέφος σ' ἔλιπον ἀγκάλαι-
σι νεαρὸν τροφοῦ, νεαρὸν ἐν δόμοις. (835)
ὦ κρεῖσσον, ἢ λόγοισιν, εὐτυχῶν ἐμοῦ
ψυχά, τί φῶς θαυμάτων πέρα καὶ λόγου 845
820 πρόσω τάδ' ἀπέβα. (840)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τὸ λοιπὸν εὐτυχοῖμεν ἀλλήλων μέτα!

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄτοπον ἡδονὰν ἔλαβον, ὦ φίλαι·
δέδοικα δ', ἐκ χερῶν με μὴ πρὸς αἰθέρα 850
ἁμπτάμενος φύγῃ·
825 ὦ Κυκλωπίδες ἑστίαι, ὦ πατρίς, (845)
Μυκήνα φίλα,
χάριν ἔχω ζωᾶς, χάριν ἔχω τροφᾶς,
ὅτι μοι συνομαίμονα τόνδε δόμοις 855
ἐξεθρέψω φάος.

811. Ὀρέστα M. 816. τόδ' ἔτι βρέφος ἐλ. 816. 17. ἀγκάλαις M. 820. ἐπέβα. M. 825. ἰὼ bis S. 828. δόμοισιν S.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

830 γένει μὲν εὐτυχοῦμεν, ἐς δὲ συμφορὰς, (850)
ὦ σύγγον', ἡμῶν δυςτυχὴς ἔφυ βίος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐγὼ μέλεος οἶδ', ὅτε φάσγανον
δέρᾳ θῆκέ μοι μελεόφρων πατήρ. 860

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἴμοι! δοκῶ γὰρ οὐ παρὼν σ' ὁρᾷν ἐκεῖ. (855)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

835 ἀνυμέναιος, ὦ σύγγον', Ἀχιλλέως
εἰς κλισίαν λέκτρων
δολίαν ὅτ' ἀγόμαν· 865
παρὰ δὲ βωμὸν ἦν δάκρυα καὶ γόοι. (860)
φεῦ φεῦ χερνίβων τῶν ἐκεῖ!

ΟΡΕΣΤΗΣ.

840 ὤμωξα κἀγὼ τόλμαν, ἣν ἔτλη πατήρ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀπάτορ', ἀπάτορα πότμον ἔλαχον. 870
ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων κυρεῖ. (865)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

εἰ σόν γ' ἀδελφὸν, ὦ τάλαιν', ἀπώλεσας
δαίμονος τύχᾳ τινός —

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

845 ὦ μελέα δεινᾶς τόλμας! δεῖν' ἔτλαν, 875
δεῖν' ἔτλαν, ὦ μοι σύγγονε! (870)

832. ἐγὼ δ' ἁ μέλεος S. 835. ὦ deest M. 836. κλισ. λύκων M. 837. ὅτ' ἀπαγόμαν S. 839. deest τῶν M. Totus v. tribuitur Oresti M. 840. tribuitur Iphigen. M. 842. tribuitur Oresti M. 844. tribuitur Iphig. S. 845. tribuitur Oresti M.

παρὰ δ' ὀλίγον ἀπέφυγες ὄλεθρον ἀνόσιον
ἐξ ἐμᾶν δαϊχθεὶς χερῶν. 880
ἁ δ' ἐπ' αὐτοῖσι τίς τελευτά;
850 τίς τύχα μοι συγχωρήσει; (875)
τέκνα σοι πόρον εὑρομένα
πάλιν ἀπὸ πόλεως, ἀπὸ φόνου πέμψω 835
πατρίδ' ἐς Ἀργείαν,
πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ (880)
855 παλαῖσαι; τόδε σόν, ὦ μελέα ψυχά,
χρέος ἀνευρίσκειν, 890
πότερον κατὰ χέρσον, οὐχὶ ναΐ,
ἀλλὰ ποδῶν ῥιπᾷ (885)
θανάτῳ πελάσεις ἄρα βάρβαρα φῦλα
860 καὶ δι' ὁδοὺς ἀνόδους στείχων; διὰ κυανέας μὴν 895
στενοπόρου πέτρας μακρὰ κέλευθα ναΐοισιν δρασμοῖς, (890)
τάλαινα, τάλαινα, 900
τίς ἂν οὖν τάδ' ἂν ἢ θεὸς, ἢ βροτὸς, ἢ (895)
865 τι τῶν ἀδοκήτων
πόρον ἄπορον ἐξανύσας
δυοῖν τοῖν μόνοιν Ἀτρείδαιν φανεῖ 905
κακῶν ἔκλυσιν;

ΧΟΡΟΣ.

ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα (900)
870 τάδ' εἶδον αὐτὴ, καὶ κλύουσ' ἀπαγγελῶ.

847. ἀμπέφυγες M. 848. χειρῶν M. 849. αὐτοῖς S. 850. συγκυρήσει S. 855. πελάσαι S. τόδε bis M. 865. ναΐοις. 863. Post utrumque τάλαινα lacunae signa S. 865. τί S. 866. ἄπορον πόρον S.

ΠΥΛΑΔΗΣ.

τὸ μὲν φίλους ἐλθόντας εἰς ὄψιν φίλων,
Ὀρέστα, χειρῶν περιβολὰς εἰκὸς λαβεῖν· 910
λήξαντα δ' οἴκτων κἀπ' ἐκεῖν' ἐλθεῖν χρεὼν,
ὅπως, τὸ κλεινὸν ὄνομα τῆς σωτηρίας (905)
875 λαβόντες, ἐκ γῆς βησόμεσθα βαρβάρου.
σοφῶν γὰρ ἀνδρῶν ταῦτα, μὴ κβάντας τύχης,
καιρὸν λαβόντας, ἡδονὰς ἄλλας λαβεῖν. 915

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καλῶς ἔλεξας· τῇ τύχῃ δ' οἶμαι μέλειν
τοῦδε ξὺν ἡμῖν· ἢν δέ τις πρόθυμος ᾖ, (910)
880 σθένειν τὸ θεῖον μᾶλλον εἰκότως ἔχει.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐδέν μ' ἐπίσχει γ' οὐδ' ἀποστήσει λόγου,
πρῶτον πυθέσθαι, τίνα ποτ' Ἠλέκτρα πότμον 920
εἴληχε βιότου· φίλα γὰρ ἔσται πάντ' ἐμοί.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τῷδε ξυνοικεῖ, βίον ἔχουσ' εὐδαίμονα. (915)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

885 οὗτος δὲ ποδαπὸς, καὶ τίνος πέφυκε παῖς;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Στρόφιος ὁ Φωκεὺς τοῦδε κλῄζεται πατήρ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὅδ' ἔστι γ' Ἀτρέως θυγατρὸς, ὁμογενὴς ἐμός; 925

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀνεψιός γε, μόνος ἐμοὶ σαφὴς φίλος.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐκ ἦν τόθ' οὗτος, ὅτε πατὴρ ἔκτεινέ με; (920)

871. deest Pyladis persona M. 887. ὁμ. ἐμοί. M.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

890 οὐκ ἦν· χρόνον γὰρ Στρόφιος ἦν ἄπαις τινά.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

χαῖρ', ὦ πόσις, μοι, τῆς ἐμῆς ὁμοσπόρου.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

κἀμός γε σωτὴρ, οὐχὶ συγγενὴς μόνον. 930

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τὰ δεινὰ δ' ἔργα πῶς ἔτλης μητρὸς πέρι;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σιγῶμεν αὐτά· πατρὶ τιμωρῶν ἐμῷ. (925)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

895 ἡ δ' αἰτία τίς, ἀνθ' ὅτου κτείνει πόσιν;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔα τὰ μητρός· οὐδέ σοι κλύειν καλόν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σιγῶ· τὸ δ' Ἄργος πρὸς σὲ νῦν ἀποβλέπει; 935

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Μενέλαος ἄρχει· φυγάδες ἐσμὲν ἐκ πάτρας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἦ που νοσοῦντας θεῖος ὕβρισεν δόμους; (930)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

900 οὐκ, ἀλλ' Ἐρινύων δεῖμά μ' ἐκβάλλει χθονός.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ταῦτ' ἄρ' ἐπ' ἀκταῖς κἀνθάδ' ἠγγέλης μανείς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὤφθημεν σὺ νῦν πρῶτον ὄντες ἄθλιοι. 940

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἔγνωκα, μητρός σ' οὕνεκ' ἠλάστρουν θεαί.

897. ἀποβλέπει M. 900. Ἐριννύων. 903. σ' om. M.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὥςθ' αἱματηρὰ στόμι' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί. (935)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

905 τί γάρ ποτ' ἐς γῆν τήνδ' ἐπόρθμευσας πόδα;

ΟΡΕΣΤΗΣ.

Φοίβου κελευσθεὶς θεσφάτοις ἀφικόμην.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τί χρῆμα δράσειν; ῥητὸν, ἢ σιγώμενον; 945

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λέγοιμ' ἄν· ἀρχαὶ δ' αἵδε μοι πολλῶν πόνων.
ἐπεὶ τὰ μητρὸς ταῦθ', ἃ σιγῶμεν, κάκα (940)
910 ἐς χεῖρας ἦλθε, μεταδρομαῖς Ἐριννύων
ἠλαυνόμεσθα φυγάδες· ἔνθεν μοι πόδα
ἐς τὰς Ἀθήνας δή γ' ἔπεμψε Λοξίας, 950
δίκην παρασχεῖν ταῖς ἀνωνύμοις θεαῖς.
ἐστὶν γὰρ ὁσία ψῆφος, ἣν Ἄρει ποτὲ (945)
915 Ζεὺς εἵσατ' ἔκ του δὴ χερῶν μιάσματος.
ἐλθὼν δ' ἐκεῖσε, πρῶτα μέν μ' οὐδεὶς ξένων
ἑκὼν ἐδέξαθ', ὡς θεοῖς στυγούμενον· 955
οἱ δ' ἔσχον αἰδῶ, ξένια μονοτράπεζά μοι
παρέσχον, οἴκων ὄντες ἐν ταυτῷ στέγει, (950)
920 σιγῇ δ' ἐτεκτήναντ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως
δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα,
ἐς δ' ἄγγος ἴδιον ἴσον ἅπασι βακχίου 960
μέτρημα πληρώσαντες, εἶχον ἡδονήν.
κἀγὼ ξελέγξαι μὲν ξένους οὐκ ἠξίουν, (955)
925 ἤλγουν δὲ σιγῇ κἀδόκουν οὐκ εἰδέναι,

916. ἐλθόντα M. 919. παρέσχον οἴκων, ὄντες M.
921. αὐτοῦ M.

μέγα στενάζων, οὕνεκ' ἦν μητρὸς φονεύς.
κλύω δ' Ἀθηναίοισι τἀμὰ δυςτυχῆ 965
τελετὴν γενέσθαι, κἄτι τὸν νόμον μένειν,
χοῆρες ἄγγος Παλλάδος τιμᾶν λεών. (960)
930 ὡς δ' εἰς Ἄρειον ὄχθον ἧκον ἐς δίκην τ'
ἔστην, ἐγὼ μὲν θάτερον λαβὼν βάθρον,
τὸ δ' ἄλλο πρέσβειρ' ἥπερ ἦν Ἐριννύων, 970
εἰπὼν ἀκούσας θ' αἵματος μητρὸς πέρι,
Φοῖβός μ' ἔσωσε μαρτυρῶν· ἴσας δέ μοι (965)
935 ψῆφους διηρίθμησε Παλλὰς ὠλένῃ,
νικῶν δ' ἀπῆρα φόνια πειρατήρια.
ὅσαι μὲν οὖν ἔζοντο πεισθεῖσαι δίκῃ, 975
ψῆφον παρ' αὐτὴν ἱερὸν ὡρίσαντ' ἔχειν·
ὅσαι δ' Ἐρινύων οὐκ ἐπείσθησαν νόμῳ, (970)
940 δρόμοις ἀνιδρύτοισιν ἠλάστρουν μ' ἀεὶ,
ἕως ἐς ἁγνὸν ἦλθον αὖ Φοίβου πέδον,
καὶ πρόςθεν ἀδύτων ἐκταθεὶς, νῆστις βορᾶς, 980
ἐπώμοσ' αὐτοῦ βίον ἀποῤῥήξειν θανὼν,
εἰ μή με σώσει Φοῖβος, ὅς μ' ἀπώλεσιν. (975)
945 ἐντεῦθεν, αὐδὴν τρίποδος ἐκ χρυσοῦ λαβὼν,
Φοῖβός μ' ἔπεμψε δεῦρο, διοπετὲς λαβεῖν
ἄγαλμ' Ἀθηνῶν τ' ἐγκαθιδρύσαι χθονί. 985
ἀλλ' ἥνπερ ἡμῖν ὥρισεν σωτηρίαν,
σύμπραξον· ἦν γὰρ θεᾶς κατάσχωμεν βρέτας, (980)
950 μανιῶν τε λήξω καὶ σε πολυκώπῳ σκάφει
στείλας Μυκήναις ἐγκαταστήσω πάλιν.
ἀλλ', ὦ φιληθεῖσ', ὦ κασίγνητον κάρα, 990
σῶσον πατρῷον οἶκον, ἔκσωσον δ' ἐμέ·

939. Ἐριννύων. 949. ἂν γὰρ M. 952. ὦ φίλη γ' ὦ M.

ὡς τἄμ' ὄλωλε πάντα καὶ τὰ Πελοπιδῶν, (985)
955 οὐράνιον εἰ μὴ ληψόμεσθα θεᾶς βρέτας.

ΧΟΡΟΣ.

δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσεν
τὸ Ταντάλειον σπέρμα διὰ πόνων τ' ἄγει. 995

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τὸ μὲν πρόθυμον, πρίν σε δεῦρ' ἐλθεῖν, ἔχω,
Ἄργει γενέσθαι καὶ σέ, σύγγον', εἰςιδεῖν. (990)
960 θέλω δ' ἅπερ σύ, σέ τε μεταστῆσαι πόνων,
νοσοῦντά τ' οἶκον, οὐχὶ τῷ κτανόντι με
θυμουμένη, πατρῷον ὀρθῶσαι θέλω·
σφαγῆς τε γὰρ σῆς χεῖρ' ἀπαλλάξαιμεν ἂν, 1000
σώσαιμι δ' οἴκους· τὴν θεὸν δ' ὅπως λάθω, (995)
965 δέδοικα, καὶ τύραννον, ἡνίκ' ἂν κενὰς
κρηπῖδας εὕρῃ λαΐνας ἀγάλματος.
πῶς δ' οὐ θανοῦμαι; τίς δ' ἔνεστί μοι λόγος; 1005
ἀλλ' εἰ μέν ἕν τι τοῦθ' ὁμοῦ γενήσεται,
ἄγαλμά τ' οἴσεις κἄμ' ἐπ' εὐπρύμνου νεὼς (1000)
970 ἄξεις, τὸ κινδύνευμα γίγνεται καλόν·
τούτου δὲ χωρισθεῖσ' ἐγὼ μὲν ὄλλυμαι,
σὺ δ' ἂν τὸ σαυτοῦ θέμενος εὖ νόστου τύχοις. 1010
οὐ μήν τι φεύγω γ', οὐδέ μ' εἰ θανεῖν χρεὼν,
σώσασά σ'· οὐ γὰρ ἀλλ' ἀνὴρ μὲν ἐκ δόμων (1005)
975 θανὼν ποθεινὸς, τὰ δὲ γυναικὸς ἀσθενῆ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οὐκ ἂν γενοίμην σοῦ τε καὶ μητρὸς φονεύς.
ἅλις τὸ κείνης αἷμα. κοινόφρων δέ σοι 1015
καὶ ζῆν θέλοιμ' ἂν καὶ θανὼν λαχεῖν ἴσον.

957. τ' ἀεὶ M. 961. κτανοῦντι M. 967. τίς γ' M.

ἄξω δέ σ', ἤνπερ μὴ ὑτὸς ἐνταυθοῖ πέσω, (1010)
980 πρὸς οἶκον, ἢ σοῦ κατθανὼν μενῶ μέτα.
γνώμης δ' ἄκουσον· εἰ πρόσαντες ἦν τόδε
Ἀρτέμιδι, πῶς ἂν Λοξίας ἐθέσπισεν 1020
κομίσαι μ' ἄγαλμα θεᾶς πόλισμ' ἐς Παλλάδος
καὶ σὸν πρόςωπον εἰςιδεῖν; ἅπαντα γὰρ (1015)
985 συνθεὶς τάδ' εἰς ἓν, νόστον ἐλπίζω λαβεῖν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πῶς οὖν γένοιτ' ἂν, ὥςτε μήθ' ἡμᾶς θανεῖν,
λαβεῖν θ', ἃ βουλόμεσθα· τῇδε γὰρ νοσεῖ 1025
νόστος πρὸς οἴκους· ἥδε βούλησις πάρα.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἆρ' ἂν τύραννον διολέσαι δυναίμεθ' ἄν; (1020)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

990 δεινὸν τόδ' εἶπας, ξενοφονεῖν ἐπήλυδας.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἀλλ' εἰ σὲ σώσει κἀμέ, κινδυνευτέον.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐκ ἂν δυναίμην, τὸ δὲ πρόθυμον ᾔνεσα. 1030

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δ', εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὡς δὴ σκότος λαβόντες ἐκσωθεῖμεν ἄν; (1025)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

995 κλεπτῶν γὰρ ἡ νὺξ, τῆς δ' ἀληθείας τὸ φῶς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἶτ' ἔνδον ἱεροὶ φύλακες, οὓς οὐ λήσομεν.

979. ἥξω δέ γ', ἤνπερ αὐτὸς M. ἄξω δέ γ', ἤνπερ αὐτὸς ἐντ. π. S. 987. (τῇδε γὰρ νόσει) M. 988. ἡ δὲ β. M.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

οἴ μοι! διεφθάρμεσθα· πῶς σωθεῖμεν ἄν; 1035

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἔχειν δοκῶ μοι καινὸν ἐξεύρημά τι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ποῖόν τι; δόξης μετάδος, ὡς κἀγὼ μάθω. (1030)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1000 ταῖς σαῖς ἀνίαις χρήσομαι σοφίσμασιν.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

δειναὶ γὰρ αἱ γυναῖκες εὑρίσκειν τέχνας.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

φονέα σε φήσω μητρὸς ἐξ Ἄργους μολεῖν. 1040

ΟΡΕΣΤΗΣ.

χρῆσαι κακοῖσι τοῖς ἐμοῖς, εἰ κερδανεῖς.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὡς οὐ θέμις σε λέξομεν θύειν θεᾷ — (1035)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1005 τίν' αἰτίαν ἔχουσ'; ὑποπτεύω τι γάρ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐ καθαρὸν ὄντα, τὸ δ' ὅσιον δώσω φόνῳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

τί δῆτα μᾶλλον θεᾶς ἄγαλμ' ἁλίσκεται; 1045

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πόντου σε πηγαῖς ἁγνίσαι βουλήσομαι.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἔτ' ἐν δόμοισι βρέτας, ἐφ' ᾧ πεπλεύκαμεν; (1040)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1010 κἀκεῖνο νίψαι, σοῦ θιγόντος ὥς, ἐρῶ.

1004. θέμις γε M. 1006. τὸν δ' ὅσιον M. 1010. θιγόντος, ὡς ἐρῶ M.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ποῖ δῆτα πόντου; νοτερὸν εἶπας ἔκβολον;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὗ ναῦς χαλινοῖς λινοδέτοις ὁρμεῖ σέθεν. 1050

ΟΡΕΣΤΗΣ.

σοὶ δή τις ἄλλος ἐν χεροῖν οἴσει βρέτας;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐγώ· θιγεῖν γὰρ ὅσιον ἔστ' ἐμοὶ μόνῃ. (1045)

ΟΡΕΣΤΗΣ.

1015 Πυλάδης δ' ὅδ' ἡμῖν ποῦ τετάξεται πόνου;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ταυτὸν χεροῖν σοι λέξεται μίασμ' ἔχων.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

λάθρα δ' ἄνακτος, ἢ εἰδότος, δράσεις τάδε; 1055

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πείσασα μύθοις· οὐ γὰρ ἂν λάθοιμί γε.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

καὶ μὴν νεώς γε πίτυλος εὐήρης πάρα. (1050)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1020 σοὶ δὴ μέλειν χρὴ τἄλλ', ὅπως ἕξει καλῶς.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ἑνὸς μόνου δεῖ, τάσδε συγκρύψαι τάδε.
ἀλλ' ἀντίαζε καὶ λόγους πειστηρίους 1060
εὕρισκ'· ἔχει τοι δύναμιν εἰς οἶκτον γυνή.
τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίη καλῶς. (1055)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1025 ὦ φίλταται γυναῖκες, ὡς ὑμᾶς βλέπω,
καὶ τἄμ' ἐν ὑμῖν ἐστιν ἢ καλῶς ἔχειν,

1011. ποῖ δῆτα; π. ν. M. 1013. σὺ δ' ἤ τις ἄ. S.
1015. φόνου M.

ἢ μηδὲν εἶναι, καὶ στερηθῆναι πάτρας 1065
φίλου τ' ἀδελφοῦ φιλτάτης τε συγγόνου.
καὶ πρῶτα μέν μοι τοῦ λόγου τάδ' ἀρχέτω· (1060)
γυναῖκες ἐσμὲν, φιλόφρον ἀλλήλων γένος,
σώζειν τε κοινὰ πράγματ' ἀσφαλέσταται.
σιγήσαθ' ἡμῖν, καὶ συνεκπονήσατε 1070
φυγάς. καλόν τοι γλῶσσ', ὅτῳ πίστις παρῇ.
ὁρᾶτε δ', ὡς τρεῖς μία τύχη τοὺς φιλτάτους, (1065)
ἢ γῆς πατρῴας νόστος, ἢ θανεῖν, ἔχει.
σωθεῖσα δ', ὡς ἂν καὶ σὺ κοινωνῇς τύχης,
σώσω σ' ἐς Ἑλλάδ'. ἀλλὰ πρὸς σέ δεξιᾶς, 1075
σέ καὶ σ' ἱκνοῦμαι, σὲ δὲ φίλης παρηΐδος
γονάτων τε καὶ τῶν ἐν δόμοισι φιλτάτων, (1070)
μητρὸς πατρός τε καὶ τέκνων, ὅτῳ κυρεῖ.
τί φατέ; τίς ὑμῶν φησίν; ἢ τίς οὐ θέλει,
φθέγξασθε, ταῦτα; μὴ γὰρ αἰνουσῶν λόγους, 1080
ὅλωλα κἀγὼ καὶ κασίγνητος τάλας.

ΧΟΡΟΣ.

θάρσει, φίλη δέσποινα, καὶ σώζου μόνον· (1075)
ὡς ἔκ γ' ἐμοῦ σοι πάντα σιγηθήσεται,
ἴστω μέγας Ζεὺς, ὧν ἐπισκήπτεις πέρι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ὄναισθε μύθων καὶ γένοισθ' εὐδαίμονες! 1085
σὸν ἔργον ἤδη καὶ σὸν, ἐσβαίνειν δόμους·
ὡς αὐτίχ' ἥξει τῆσδε κοίρανος χθονὸς, (1080)
θυσίαν ἐλέγχων, εἰ κατείργασται, ξένων.
ὦ πότνι', ἥπερ μ' Αὐλίδος κατὰ πτύχας

1028. φίλης τ' ἀδελφῆς φιλτάτου τε σ. M. 1033. καλόν τε M. 1041. sq. θέλει; φθ. ταῦτα.

δεινῆς ἔσωσας ἐκ πατροκτόνου χερὸς, 1090
σῶσόν με καὶ νῦν τούςδε τ' ἢ τὸ Λοξίου
οὐκέτι βροτοῖσι διά σ' ἐτήτυμον στόμα. (1085)
1055 ἀλλ' εὐμενὴς ἔκβηθι βαρβάρου χθονὸς
ἐς τὰς Ἀθήνας· καὶ γὰρ ἐνθάδ' οὐ πρέπει
ναίειν, πάρον σοι πόλιν ἔχειν εὐδαίμονα. 1095

ΧΟΡΟΣ.

Ὄρνις, ἃ παρὰ τὰς πετρίνας (στροφὴ ἀ.)
πόντου δειράδας, ἀλκυών, (1090)
1060 ἔλεγον οἶτον ἀείδεις,
εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοᾶν,
ὅτι πόσιν κελαδεῖς ἀεὶ μολπαῖς, 1100
ἐγώ σοι παραβάλλομαι
θρήνους, ἄπτερος ὄρνις, (1095)
1065 ποθοῦσ' Ἑλλάνων ἀγόρους,
πόθοῦσ' Ἄρτεμιν λοχίαν,
ἃ παρὰ Κύνθιον ὄχθον οἰκεῖ 1105
φοίνικά θ' ἁβροκόμαν
δάφναν τ' εὐερνέα καὶ (1100)
1070 γλαυκᾶς θαλλὸν ἱερὸν ἐλαί-
ας, Λατοῦς ὠδῖνα φίλαν,
λίμναν θ' εἰλίσσουσαν ὕδωρ 1110
κύκνειον, ἔνθα κύκνος μελῳδὸς
Μούσας θεραπεύει. (1105)
1075 ὦ πολλαὶ δακρύων λιβάδες, (ἀντιστρ. ἀ.)
αἳ παρηΐδας εἰς ἐμὰς
ἔπεσον, ἁνίκα πύργων 1115
ὀλλυμένων ἐνὶ ναυσὶν ἔβαν

1066. λοχείαν M. 1070. ἱρὸν S. 1071. ὠδῖνι S. 1073. κύκλιον S. 1078. οὐλομένων.

πολεμίων ἐρετμοῖσι καὶ λόγχαις! (1110)
1080 ζαχρύσου δὲ δι' ἐμπολᾶς
νόστον βάρβαρον ἦλθον,
ἔνθα τᾶς ἐλαφοκτόνου 1120
θεᾶς ἀμφίπολον κούραν
παῖδ' Ἀγαμεμνονίαν λατρεύω (1115)
1085 βωμούς τε μηλοθύτας,
ζηλοῦσ' ἅταν διαπαν-
τὸς δυςδαίμον· ἐν γὰρ ἀνάγ- 1125
καις οὐ κάμνει σύντροφος ὤν.
μεταβάλλει δυςδαιμονία· (1020)
1090 τὸ γὰρ μετ' εὐτυχίας κακοῦσθαι
θνατοῖς βαρὺς αἰών.
καὶ σὲ μέν, πότνι', Ἀργεία (στροφὴ β'.) 1130
πεντηκόντορος οἶκον ἄξει·
συρίζων δ' ὁ κηροδέτας (1125)
1095 κάλαμος οὐρείου Πανὸς
κώπαις ἐπιθωύξει,
ὁ Φοῖβός θ' ὁ μάντις, ἔχων 1135
κέλαδον ἑπτατόνου λύρας,
ἀείδων ἄξει λιπαρὰν (1130)
1100 εὖ σ' Ἀθηναίων ἐπὶ γᾶν.
ἐμὲ δ' αὐτοῦ λιποῦ-
σα βήσῃ ῥοθίοις πλάταις· 1140
ἀέρι δ' ἱστία πρότονοι κατὰ πρῶ-
ραν ὑπὲρ στόλον ἐκπετάσουσι πόδα (1135)
1105 ναὸς ὠκυπόμπου.
λαμβρὸν ἱππόδρομον βαίην, (ἀντ. β'.) 1145

1088. κάμνεις M. 1090. τὸ δὲ μετ' S. 1100. εἰς Ἀθ. M. 1102. ῥοθίαις M.

ἔνθ' εὐάλιον ἔρχεται πῦρ·
οἰκείων δ' ὑπὲρ θαλάμων (1140)
πτέρυγας ἐν νώτοις ἀμοῖς
1110 λήξαιμι θοάζουσα!
χοροῖς δὲ σταίην, ὅθι καὶ 1150
παρθένος εὐδοκίμων γάμων,
παρὰ πόδ' εἱλίσσουσα φίλας (1145)
ματρὸς ἡλίκων θιάσους.
1115 ἐς ἀμίλλας χαρίτων,
χαίτας ἀβρόπλουτον εἰς 1155
ἔριν ὀρνυμένα, πολυποίκιλα φά-
ρεα καὶ πλοκάμους περιβαλλομένα (1150)
γένυσιν ἐσκίαζον!

ΘΟΑΣ.

1120 ποῦ 'σθ' ἡ πυλωρὸς τῶνδε δωμάτων, γυνὴ 1160
Ἑλληνίς; ἦ δὴ τῶν ξένων κατήρξατο;
ἀδύτοις ἐν ἁγνοῖς σῶμα λάμπονται πυρί; (1155)

ΧΟΡΟΣ.

ἥδ' ἐστιν, ἥ σοι πάντ', ἄναξ, ἐρεῖ σαφῶς.

ΘΟΑΣ.

(ἔα) τί τόδε μεταίρεις ἐξ ἀκινήτων βάθρων, 1165
1125 Ἀγαμέμνονος παῖ, θεᾶς ἄγαλμ' ἐν ὠλέναις;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἄναξ, ἔχ' αὐτοῦ πόδα σὸν ἐν παραστάσιν.

ΘΟΑΣ.

τί δ' ἐστιν, Ἰφιγένεια, καινὸν ἐν δόμοις; (1160)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀπέπτυσ'· ὁσία γὰρ δίδωμ' ἔπος τόδε.

1116. ἀβροπλούτοιο | εἰς. 1121. ἤδη S. 1125. ὠλένῃ M.

ΘΟΑΣ.

τί φροιμιάζει νεοχμόν; ἐξαύδα σαφῶς. 1170

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1130 οὐ καθαρά μοι τὰ θύματ' ἠγρεύσασθ', ἄναξ.

ΘΟΑΣ.

τί τοὐκδιδάξαν τοῦτό σ'; ἢ δόξαν λέγεις;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

βρέτας τὸ τῆς θεοῦ πάλιν ἕδρας ἀπεστράφη. (1165)

ΘΟΑΣ.

αὐτόματον, ἤ νιν σεισμὸς ἔστρεψε χθονός;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

αὐτόματον· ὄψιν δ' ὀμμάτων ξυνήρμοσεν. 1175

ΘΟΑΣ.

1135 ἡ δ' αἰτία τίς; ἢ τὸ τῶν ξένων μύσος;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἥδ', οὐδὲν ἄλλο· δεινὰ γὰρ δεδράκατον.

ΘΟΑΣ.

ἀλλ' ἤ τιν' ἔκανον βαρβάρων ἀκτῆς ἔπι; (1170)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οἰκεῖον ἦλθον τὸν φόνον κεκτημένοι.

ΘΟΑΣ.

τίν'; εἰς ἔρον γὰρ τοῦ μαθεῖν πεπτώκαμεν. 1180

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1140 μητέρα κατειργάσαντο κοινωνῷ ξίφει.

ΘΟΑΣ.

Ἄπολλον, οὐδ' ἐν βαρβάροις τόδ' ἔτλη τις ἄν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πάσης διωγμοῖς ἠλάθησαν Ἑλλάδος. (1175)

1141. τόδ' om. S.

ΘΟΑΣ.

ἦ τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σεμνόν γ' ὑπ' αἰθέρ', ὡς μεταστήσω φόνου. 1185

ΘΟΑΣ.

1145 μίασμα δ' ἔγνως τοῖν ξένοιν ποίῳ τρόπῳ;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἤλεγχον, ὡς θεᾶς βρέτας ἀπεστράφη πάλιν.

ΘΟΑΣ.

σοφὴν σ' ἔθρεψεν Ἑλλὰς, ὡς ᾔσθου καλῶς. (1180)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ νῦν καθεῖσαν δέλεαρ ἡδύ μοι φρενῶν.

ΘΟΑΣ.

τῶν Ἀργόθεν τι φίλτρον ἀγγέλλοντε σοί; 1190

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1150 τὸν μόνον Ὀρέστην ἐμὸν ἀδελφὸν εὐτυχεῖν.

ΘΟΑΣ.

ὡς δή σφε σώσαις ἡδοναῖς ἀγγελμάτων;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ πατέρα γε ζῆν καὶ καλῶς πράσσειν ἐμόν. (1185)

ΘΟΑΣ.

σὺ δ' ἐς τὸ τῆς θεοῦ γ' ἐξένευσας εἰκότως.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πᾶσάν γε μισοῦσ' Ἑλλάδ', ἥ μ' ἀπώλεσεν. 1195

ΘΟΑΣ.

1155 τί δῆτα δρῶμεν, φράζε, τοῖν ξένοιν πέρι;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τὸν νόμον ἀνάγκη τὸν προκείμενον σέβειν.

1149. τί φίλτρ. 1155. τοῖς ξένοις πέρι; M.

ΘΟΑΣ.

οὐκοῦν ἐν ἔργῳ χέρνιβες ξίφος τε σόν; (1190)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἁγνοῖς καθαρμοῖς πρῶτά νιν νίψαι θέλω.

ΘΟΑΣ.

πηγαῖσιν ὑδάτων, ἢ θαλασσίᾳ δρόσῳ; 1200

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1160 θάλασσα κλύζει πάντα τἀνθρώπων κακά.

ΘΟΑΣ.

ὁσιώτερον γοῦν τῇ θεῷ πέσοιεν ἄν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ τἀμά γ' οὕτω μᾶλλον ἂν καλῶς ἔχοι. (1195)

ΘΟΑΣ.

οὐκοῦν πρὸς αὐτὸν ναὸν ἐκπίπτει κλύδων.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐρημίας δεῖ· καὶ γὰρ ἄλλα δράσομεν. 1205

ΘΟΑΣ.

1165 ἄγ', ἔνθα χρῄζεις· οὐ φιλῶ τἄρρηθ' ὁρᾶν.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἀγνιστέον μοι καὶ τὸ τῆς θεοῦ βρέτας.

ΘΟΑΣ.

εἴπερ γε κηλὶς ἔβαλέ νιν μητροκτόνος. (1200)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οὐ γάρ ποτ' ἄν νιν ᾑρέμην βάθρων ἄπο.

ΘΟΑΣ.

δίκαιος ἡ εὐσέβεια καὶ προμηθία, 1210

1170 ὡς εἰκότως σε πᾶσα θαυμάζει πόλις.

1163. κλύδων; M. 1168. οὐ γάρ ποτέ νιν ἂν ᾑρ. 1170. deest, et legitur post v. 1181.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

οἶσθα νῦν ἃ μοι γενέσθω;

ΘΟΑΣ.

σὸν τὸ σημαίνειν τόδε.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

δεσμὰ τοῖς ξένοισι πρόσθες.

ΘΟΑΣ.

ποῖ δέ σ' ἐκφύγοιεν ἄν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πιστὸν Ἑλλὰς οἶδεν οὐδέν.

ΘΟΑΣ.

ἴτ' ἐπὶ δεσμὰ, πρόσπολοι. (1205)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

κἀκκομιζόντων δὲ δεῦρο τοὺς ξένους —

ΘΟΑΣ.

ἔσται τάδε.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1175 κρᾶτα κρύψαντες πέπλοισιν —

ΘΟΑΣ.

ἡλίου πρόσθεν φλογός; 1215

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σῶν τέ μοι σύμπεμπ' ὀπαδῶν.

ΘΟΑΣ.

οἷδ' ὁμαρτήσουσί σοι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ πόλει πέμψον τιν', ὅστις σήμανεῖ.

ΘΟΑΣ.

ποίας τύχας;

1175. κατακρύψαντες M. et' deest Θόας M.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἐν δόμοις μίμνειν ἅπαντας.

ΘΟΑΣ.

μὴ συναντῷεν φόνῳ;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

μυσαρὰ γὰρ τὰ τοιάδ' ἐστί.

ΘΟΑΣ.

στεῖχε, καὶ σήμαινε σὺ —

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

1180 μηδέν' εἰς ὄψιν πελάζειν.

ΘΟΑΣ.

εὖ γε κηδεύεις πόλιν. 1220

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

καὶ φίλων γ' οὐδεὶς μάλιστα.

ΘΟΑΣ.

τοῦτ' ἔλεξας εἰς ἐμέ.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

σὺ δὲ μένων αὐτοῦ πρὸ ναῶν, τῇ θεῷ —

ΘΟΑΣ.

τί χρῆμα δρῶ; (1215)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἅγνισον πυρσῷ μέλαθρον.

ΘΟΑΣ.

καθαρὸν ὡς μόλῃς πάλιν;

1180. Verba: μηδέν' — πελάζειν tribuuntur Thoanti, εὖ γε — μάλιστα Iphigeniae M. 1181. φίλων δ' M. Ib. Post hunc vs. legitur vs. insertus supra post 1169. 1183. χρυσῷ. Ib. μόλοις S.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἡνίκ' ἂν δ' ἔξω περῶσιν οἱ ξένοι —

ΘΟΑΣ.

τί χρή με δρᾶν;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

πέπλον ὀμμάτων προθέσθαι.

ΘΟΑΣ.

μὴ παλαμναῖον λάβω;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

ἦν δ' ἄγαν δοκῶ χρονίζειν —

ΘΟΑΣ.

τοῦδ' ὅρος τίς ἔστι μοι;

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

θαυμάσῃς μηδέν.

ΘΟΑΣ.

τὰ τῆς θεοῦ πρᾶσσ' ἐπὶ σχολῆς καλῶς. (1120)

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

εἰ γὰρ, ὡς θέλω, καθαρμὸς ὅδε πέσοι!

ΘΟΑΣ.

συνεύχομαι.

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ.

τούσδ' ἄρ' ἐκβαίνοντας ἤδη δωμάτων ὁρῶ ξένους 1230

καὶ θεᾶς κόσμους νεογνούς τ' ἄρνας, ὡς φόνῳ φόνον

μυσαρὸν ἐκνίψω, σέλας τε λαμπάδων τά τ' ἄλλ', ὅσα

προὐθέμην ἐγὼ ξένοισι καὶ θεᾷ καθάρσια. (1125)

1187. μηθὲν — σχολῇ. 1190. ἄρσενας M.

ἐκποδὼν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος,
εἴ τις ἢ ναῶν πυλωρὸς χεῖρας ἁγνεύει θεοῖς, 1235
1195 ἢ γάμον στείχει συνάψων, ἢ τόκοις βαρύνεται,
φεύγετ', ἐξίστασθε, μή τῳ προσπέσῃ μύσος τόδε.
ὦ Διὸς Λητοῦς τ' ἄνασσα παρθέν', ἣν νίψω φόνον (1230)
τῶνδε καὶ θύσωμεν, οὗ χρὴ, καθαρὸν οἰκήσεις δόμον,
εὐτυχεῖς δ' ἡμεῖς ἐσόμεθα. τἄλλα δ' οὐ λέγουσ', ὅμως 1240
1200 τοῖς τὰ πλείον' εἰδόσιν θεοῖς σοί τε σημαίνω, θεά.

ΧΟΡΟΣ.

Εὔπαις ὁ Λατοῦς γόνος, (στροφή.)
ὃν ποτε Δηλιάσιν καρποφόροις (1235)
γυάλοισι χρυσοκόμαν
Φοῖβον ἐν κιθάρᾳ σοφόν, ἅ τ' ἐπὶ 1245
1205 τόξων εὐστοχίᾳ γάνυται —
φέρε νιν ἀπὸ δειράδος ἐναλίας, (1240)
λοχεῖα κλεινὰ λιποῦσα 1250
ἀστάκτων μάτηρ ὑδάτων,
τὰν βακχεύουσαν Διονύ-
1210 σῳ Παρνάσιον κορυφὰν,
ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων (1245)
σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνᾳ, 1255
γᾶς πελώριον τέρας, ἄμφεπε *
* * μαντεῖον χθόνιον.

1202. Δηλίας ἐν M. 1203. γυάλοις M. 1204. Φοῖβον om. S. 1206. φέρει νιν M. φέρεν ἴνιν — εἰναλίας S. 1213. ἀμφέπει M. et sine lacuna M.

1215 ἔτι μιν ἔτι βρέφος, ἔτι φίλας (1250)
ἐπὶ ματέρος ἀγκάλαισι θρώσκων 1260
ἔκανες, ὦ Φοῖβε, μαν-
τείων δ' ἐπέβας ζαθέων,
τρίποδί τ' ἐν χρυσέῳ
1220 θάσσεις, ἐν ἀψευδεῖ θρόνῳ,
μαντείας βροτοῖς [ἀναφαίνων] 1265 (1255)
θεσφάτων νέμων ἀδύτων ὕπερ,
Κασταλίας φεέθρων γείτων, μέσον
γᾶς ἔχων μέλαθρον.
1225 Θέμιν δ' ἐπὶ γᾶς ἰὼν (ἀντιστρ.)
παῖδ' ἀπενάσσατ' Ἀπόλλων ζαθέων 1270
χρηστηρίων νύχια (1260)
χθὼν τεκνώσατο φάσματ' ὀνείρων,
οἳ πολέσιν μερόπων τά τε πρῶ-
1230 τα τά τ' ἔπειθ' ὅσα τ' ἔμελλε τυχεῖν 1275
ὕπνου κατὰ δνοφερὰς γᾶς (1265)
εὐνὰς φράζων· Γαῖα δὲ τὰν
μαντείων ἀφείλετο τι-
μὰν Φοῖβον φθόνῳ θυγατρός·
1235 ταχύπους δ' ἐς Ὄλυμπον ὁρμαθεὶς ἄναξ 1280
χέρα παιδνὸν ἕλιξεν ἐκ Διὸς θρόνων (1270)
Πυθίων δόμων χθονίαν ἀφελεῖν
θεᾶς μῆνιν νυχίους τ' ἐνοπάς·
γέλασε δ', ὅτι τέκος ἄφαρ ἔβα 1285

1221. ἀναφαίνων om. S. 1222. θεσφ. ἐμῶν M. ὕπο S. 1225. ἐπὶ γᾶς M. 1226. ἀπενάσσατο ἀπὸ M. ἀπενάσσατ' ἀπὸ * ζ. S. 1228. ἐτεκνώσατο. 1230. ἅ τ' ἔμ. S. 1232. ἔφραζον et om. τὰν M. 1233. μαντεῖον M. 1236. χ. ψεδνὸν ἕλεξ' M. 1238. θεᾶς μαντοσύναν et om. νυχίους τ' ἐνοπάς S.

1240 πολύχρυσα θέλων ἱατρεύματα σχεῖν· (1275)
ἐπὶ δ' ἔσεισε κόμαν,
παῦσε δ' ὀνείρους νυχίους,
ἀπὸ δὲ μαντοσύναν
νυκτωπὸν ἐξεῖλεν βροτῶν, 1290
1245 καὶ τιμὰς πάλιν (1280)
θῆκε Λοξίᾳ, πολυάνορι δ'
ἐν ξενόεντι θρόνῳ θάρση βροτοῖς
θεσφάτων ἀοιδαῖς.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ ναοφύλακες βώμιοί τ' ἐπιστάται, 1295
1250 θάας, ἄνακ γῆς τῆσδε, ποῦ κύρεῖ βεβώς; (1285)
καλεῖτ', ἀναπτύξαντες εὐγόμφους πύλας,
ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίραναν χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐστιν, εἰ χρὴ μὴ κελευσθεῖσαν λέγειν;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

βεβᾶσι φροῦδοι δίπτυχοι νεανίαι, 1300
1255 Ἀγαμεμνονείας παιδὸς ἐκ βουλευμάτων (1290)
φεύγοντες ἐκ γῆς τῆσδε, καὶ σεμνὸν βρέτας
λαβόντες ἐν κόλποισιν Ἑλλάδος νεώς.

ΧΟΡΟΣ.

ἄπιστον εἶπας μῦθον· ὃν δ' ἰδεῖν θέλεις
ἄνακτα χώρας, φροῦδος ἐκ ναοῦ συθείς. 1305

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1260 ποῖ; δεῖ γὰρ αὐτὸν εἰδέναι τὰ δρώμενα. (1295)

1241. ἔσεισεν S. 1242. παῦσε νυχίους ὀνείρους M. παῦσεν νυχίους τ' ἐνοπάς S. 1243. ἀπὸ δὲ μῆνιν θεᾶς S.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἴσμεν· ἀλλὰ στεῖχε καὶ δίωκέ νιν,
ὅπου κυρήσας τούσδ' ἀπαγγελεῖς λόγους.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ὁρᾶτ', ἄπιστον ὡς γυναικεῖον γένος,
μέτεστί θ' ὑμῖν τῶν πεπραγμένων μέρος. 1310

ΧΟΡΟΣ.

1265 μαίνει· τί δ' ἡμῖν τῶν ξένων δρασμοῦ μέτα; (1300)
οὐκ εἶ κρατούντων πρὸς πύλας ὅσον τάχος;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

οὔ, πρίν γ' ἂν εἴποι τοὔπος ἑρμηνεὺς τόδε,
εἴτ' ἔνδον, εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός.
ὦ χαλᾶτε κλῆθρα, τοῖς ἔνδον λέγω, 1315
1270 καὶ δεσπότῃ σημήναθ', οὕνεκ' ἐν πύλαις (1305)
πάρειμι, καινῶν φόρτον ἀγγέλλων κακῶν.

ΘΟΑΣ.

τίς ἀμφὶ δῶμα θεᾶς τόδ' ἵστησιν βοὴν,
πύλας ἀράξας καὶ φόβον πέμψας ἔσω;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ψευδῶς λέγουσαί μ' αἵδ' ἀπήλαυγον δόμων, 1320
1275 ὡς ἐκτὸς εἴης· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα. 1310

ΘΟΑΣ.

τί προσδοκῶσαι κέρδος, ἢ θηρώμεναι;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

αὖθις τὰ τῶνδε σημανῶ· τὰ δ' ἐν ποσὶ
παρόντ' ἄκουσον. ἡ νεᾶνις, ἣ 'νθάδε
βωμοῖς παρίστατ', Ἰφιγένει' ἔξω χθονὸς 1325

1265. τοῦ ξ. M. 1266. Praefigitur Ἄγγ. M. 1267. 68. tribuuntur choro. 1274. ψ. ἔλεγον αἵδε καί μ' ἀπήλ. 1275. ὡς ἐκτὸς ἦς M.

1280 σὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, σεμνὸν θεᾶς (1315)
ἄγαλμ' ἔχουσα· δόλια δ' ἦν καθάρματα.

ΘΟΑΣ.

πῶς φής; τί πνεῦμα συμφορᾶς κεκτημένη;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

σώζουσ' Ὀρέστην· τοῦτο γὰρ σὺ θαυμάσει.

ΘΟΑΣ.

τὸν ποῖον; ἆρ' ὃν Τυνδαρὶς τίκτει κόρη; (1330)

ΑΓΓΕΛΟΣ.

1285 ὃν τοῖσδε βωμοῖς θεᾷ καθωσιώσατο. (1320)

ΘΟΑΣ.

ὦ θαῦμα! πῶς σε μεῖζον ὀνομάσας τύχω;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

μὴ 'νταῦθα τρέψῃς σὴν φρένα, ἀλλ' ἄκουέ μου·
σαφῶς δ' ἀθρήσας καὶ κλύων, ἐκφρόντισον,
διωγμὸς ὅστις τοὺς ξένους θηράσεται. 1335

ΘΟΑΣ.

1290 λέγ'· εὖ γὰρ εἶπας· οὐ γὰρ ἀγχίπλουν πόρον (1325)
φεύγουσιν, ὥστε διαφυγεῖν τοὐμὸν δόρυ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἐπεὶ πρὸς ἀκτὰς ἤλθομεν θαλάσσιας,
οὗ ναῦς Ὀρέστου κρύφιος ἦν ὡρμισμένη,
ἡμᾶς μέν, οὓς σὺ δεσμὰ συμπέμπεις ξένων 1340
1295 ἔχοντας, ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω (1330)
Ἀγαμέμνονος παῖς, ὡς ἀπόρρητον φλόγα
θύουσα καὶ καθαρμὸν, ὃν μετῴχετο·
αὐτὴ δ' ὄπισθε δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοιν

1282. αὐτὶς M. 1284. τὸ ποῖον S.

ἔστειχε χερσί. καὶ τάδ' ἦν ὕποπτα μέν, 1345
ἤρεσκε μέντοι σοῖσι προσπόλοις, ἄναξ. (1335)
χρόνῳ δ', ἵν' ἡμῖν δρᾷν τι δὴ δοκοῖ πλέον,
ἀνωλόλυξε καὶ κατῆδε βάρβαρα
μέλη μαγεύουσ', ὡς φόνον νίζουσα δή.
ἐπεὶ δὲ δαρὸν ἦμεν ἥμενοι χρόνον, 1350
ἐσῆλθεν ἡμᾶς, μὴ λυθέντες οἱ ξένοι (1340)
κτάνοιεν αὐτὴν δραπέται τ' οἰχοίατο.
φόβῳ δ', ἃ μὴ χρῆν, εἰσορᾷν, καθήμεθα
σιγῇ, τέλος δὲ πᾶσιν ἦν αὐτὰς λόγος,
στείχειν, ἵν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμένοις. 1355
κἀνταῦθ' ὁρῶμεν Ἑλλάδος νεὼς σκάφος (1345)
ταρσῷ κατήρει πίτυλον ἐπτερωμένον,
ναύτας τε πεντήκοντ' ἐπὶ σκαλμῶν πλάτας
ἔχοντας, ἐκ δεσμῶν δὲ τοὺς νεανίας
ἐλευθέρους πρύμνηθεν ἑστῶτας νεώς. 1360
κοντοῖς δὲ πρῶραν εἶχον, οἱ δ' ἐπωτίδων (1350)
ἄγκυραν ἐξανῆπτον, οἱ δὲ κλίμακας
σπεύδοντες, ἦγον διὰ χερῶν πρυμνήσια,
πόντῳ δὲ δόντες τοῖν ξένοιν καθίεσαν.
ἡμεῖς δ' ἀφειδήσαντες, ὡς ἐφείδομεν 1365
δόλια τεχνήμαθ', εἰχόμεσθα τῆς ξένης (1355)
πρυμνησίων τε, καὶ δι' εὐθυντηρίας
οἴακας ἐξηρσοῦμεν εὐπρύμνου νεώς.
λόγοι δ' ἐχώρουν· τίνι λόγῳ πορθμεύετε,
κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανα καὶ θυηπόλους; 1370
τίνος τίς ὢν σὺ τήνδ' ἀπεμπολᾷς χθονός; (1360)

1301. δοκῇ. 1303. ματεύουσ'. M. 1308. αὐτός M. 1318. τὴν ξένην. 1324. ξόανον καὶ θυηπόλον M. θυηπόλον etiam S. 1325. deest σύ M.

ὁ δ' εἶπ· Ὀρέστης, τῆσδ' ὅμαιμος, ὡς μάθῃς,
Ἀγαμέμνονος παῖς, τήνδ' ἐμὴν κομίζομαι
λαβὼν ἀδελφὴν, ἣν ἀπώλεσ' ἐκ δόμων.
ἀλλ' οὐδὲν ἧσσαν εἰχόμεσθα τῆς ξένης, 1375
1330 καὶ πρός σ' ἔπεσθαι διεβαζόμεσθά νιν· (1365)
ὅθεν τὰ δεινὰ πλήγματ' ἦν γενειάδων.
κεῖνοί τε γὰρ ἀίδηρον οὐκ εἶχον χερῖν,
ἡμεῖς τε· πυγμαὶ δ' ἦσαν ἐγκροτούμεναι,
καὶ κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα 1380
1335 ἐς πλευρὰ καὶ πρὸς ἧπαρ ἠκοντίζετο, (1370)
ὡς ξύν τ' ἀπειπεῖν καὶ ξυναποκαμεῖν μέλη.
δεινοῖς δὲ σημάντροισιν ἐσφραγισμένοι
ἐφεύγομεν πρὸς κρημνὸν, οἱ μὲν ἐν κάρᾳ
κάθαιμ' ἔχοντες τραύμαθ', οἱ δ' ἐν ὄμμασιν· 1385
1340 ἄχθοις δ' ἐπισταθέντες, εὐλαβεστέρως (1375)
ἐμαρκάμεσθα, καὶ πέτρους ἐβάλλομεν.
ἀλλ' εἶργον ἡμᾶς τοξόται, πρύμνης ἔπι
σταθέντες, ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω.
κἀν τῷδε, (δεινὸς γὰρ κλύδων ὤκειλε ναῦν, 1390
1345 πρὸς γῆν, φόβος δ' ἦν, ὥστε μὴ τέγξαι πόδα,) (1380)
λαβὼν Ὀρέστης ὦμον εἰς ἀριστερὸν,
βὰς ἐς θάλασσαν κἀπὶ κλίμακος θορὼν,
ἔθηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσέλμου νεώς,
τό τ' οὐρανοῦ πέσημα, τῆς Διὸς κόρης 1395
1350 ἄγαλμα. νηὸς δ' ἐκ μέσης ἐφθέγξατο (1385)
βοή τις· ὦ γῆς Ἑλλάδος ναῦται νεὼς,
λάβεσθε κώπαις τε ῥόθια λευκαίνετε·

1336. ὥστε ξυνάπτειν M. ὥστε ξυναλγεῖν S. 1345. ἦν ναυάταις τ. π. M. 1349. τὸ δ' οὐρ. M. 1350. ἄγαλμα, νηὸς ἐκ μ. M.

ἔχομεν γάρ, ὥνπερ οὕνεκ' Εὔξενον πόρον
Συμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν. 1400
1355 οἱ δὲ στεναγμὸν ἡδὺν ἐκβρυχώμενοι (1390)
ἔπαισαν ἅλμην. ναῦς δ', ἕως μὲν ἐντὸς ἦν
λιμένος, ἐχώρει, στόμια διαπερῶσα δέ,
λάβρῳ κλύδωνι συμπεσοῦσ' ἠπείγετο·
δεινὸς γὰρ ἐλθὼν ἄνεμος ἐξαίφνης νεὼς 1405
1360 ὤθει πάλιν πρυμνήσι· οἱ δ' ἐκαρτέρουν (1395)
πρὸς κῦμα λακτίζοντες· ἐς δὲ γῆν πάλιν
κλύδων παλίρρους ἦγε ναῦν. σταθεῖσα δὲ
Ἀγαμέμνονος παῖς εὔξατ'· ὦ Λητοῦς κόρη,
σῶσόν με, τὴν σὴν ἱερίαν, πρὸς Ἑλλάδα 1410
1365 ἐκ βαρβάρου γῆς, καὶ κλοπαῖς σύγγνωθ' ἐμαῖς. (1400)
φιλεῖς δὲ καὶ σὺ σὸν κασίγνητον, θεά·
φιλεῖν δὲ κἀμὲ τοὺς ὁμαίμονας δόκει.
ναῦται δ' ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης
παιᾶνα, γυμνὰς ἐξ ἐπωμίδων χέρας 1415
1370 κώπῃ προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος. (1405)
μᾶλλον δὲ μᾶλλον πρὸς πέτρας ᾔει σκάφος·
χὠ μέν τις ἐς θάλασσαν ὡρμήθη ποσίν,
ἄλλος δὲ πλεκτὰς ἐξανῆπτεν ἀγκύλας.
κἀγὼ μὲν εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην, 1420
1375 σοὶ τὰς ἐκεῖθεν σημανῶν, ἄναξ, τύχας. (1410)
ἀλλ' ἕρπε, δεσμὰ καὶ βρόχους λαβὼν χεροῖν·
εἰ μὴ γὰρ οἶδμα νήνεμον γενήσεται,
οὐκ ἔστιν ἐλπὶς τοῖς ξένοις σωτηρίας.
πόντου δ' ἀνάκτωρ Ἴλιόν τ' ἐπισκοπεῖ 1425

1361. εἰς γῆν δὲ πάλιν M. εἰς γῆν δ' ἔμπαλιν S. 1369. γ. ἐκ χερῶν ἐπωμίδας M. 1373. ἄλλοι δὲ πλ. ἐξανῆπτον ἀγκύρας M.

1380 σεμνὸς Ποσειδῶν, Πελοπίδαις δ' ἐναντίος. (1415)
καὶ νῦν παρέξει τὸν Ἀγαμέμνονος γόνον
σοὶ καὶ πολίταις, ὡς ἔοικεν, ἐν χεροῖν,
λαβεῖν τ' ἀδελφὴν, ἢ φόνον τὸν Αὐλίδι
ἀμνημόνευτον θεᾷ προδοῦσ' ἀλίσκεται. 1430

ΧΟΡΟΣ.

1385 ὦ τλῆμον Ἰφιγένεια, συγγόνου μέτα (1420)
θανεῖ, πάλιν πολοῦσα δεσποτῶν χέρας.

ΘΟΑΣ.

ὦ πάντες ἀστοὶ τῆσδε βαρβάρου χθονὸς,
οὐκ, εἶα, πώλοις ἐμβαλόντες ἡνίας
παράκτιοι δραμεῖσθε, κἀκβολὰς νεὼς 1435
1390 Ἑλληνίδος δέξεσθε, σὺν δὲ τῇ θεῷ (1425)
σπεύδοντες ἄνδρας δυσσεβεῖς θηράσετε;
οἱ δ' ὠκυπομπους ἕλξετ' ἐς πόντον πλάτας;
ὡς ἐκ θαλάσσης ἔκ τε γῆς ἱππεύμασιν
λαβόντες αὐτοὺς ἢ κατὰ στυφλοῦ πέτρας 1440
1395 ῥίψωμεν, ἢ σκόλοψι πήξωμεν δέμας. (1430)
ὑμᾶς δὲ, τὰς τῶνδ' ἱστορας βουλευμάτων
γυναῖκας, αὖθις, ἡνίκ' ἂν σχολὴν λάβω,
ποινασόμεσθα· νῦν δὲ τὴν προκειμένην
σπουδὴν ἔχοντες οὐ μενοῦμεν ἥσυχοι. 1445

ΑΘΗΝΑ.

1400 ποῖ, ποῖ διωγμὸν τόνδε πορθμεύεις, ἄναξ (1435)
Θόας; ἄκουσον τῆσδ' Ἀθηναίας λόγους.
παῦσαι διώκων ῥεῦμά τ' ἐξορμῶν στρατοῦ·
πεπρωμένοις γὰρ θεσφάτοισι Λοξίου
δεῦρ' ἦλθ' Ὀρέστης, τόν τ' Ἐριννύων χόλον 1450

1404. τῶν τ' Ἐρ. M.

φεύγων ἀδελφῆς τ' Ἄργος ἐςπέμψων δέμας (1410)
ἄγαλμά θ' ἱερὸν εἰς ἐμὴν ἄξων χθόνα,
τῶν νῦν παρόντων πημάτων ἀναμυχάς.
πρὸς μέν σ' ὧδ' ἡμῖν μῦθος· ὃν δ' ἀποκτενεῖν
δοκεῖς Ὀρέστην, ποντίῳ λαβὼν σάλῳ, 1455
ἤδη Ποσειδῶν χάριν ἐμὴν ἀκύμονα
πόντου τίθησι νῶτα πορθμεύων πλάτῃ. (1445)
μαθὼν δ', Ὀρέστα, τὰς ἐμὰς ἐπιστολάς, —
κλύεις γὰρ αὐδήν, καίπερ οὐ παρὼν, θεᾶς —
χώρει λαβὼν ἄγαλμα σύγγονόν τε σήν. 1460
ὅταν δ' Ἀθήνας τὰς θεοδμήτους μόλῃς,
χῶρος τίς ἐστιν Ἀτθίδος πρὸς ἐσχάτοις (1450)
ὅροισι, γείτων δειράδος Καρυστίας,
ἱερὸς, Ἁλάς νιν δῆμος ὀνομάζει λεώς·
ἐνταῦθα τεύξας ναὸν, ἵδρυσαι βρέτας, 1465
ἐπώνυμον τῆς Ταυρικῆς πόνων τε σῶν,
οὓς ἐξεμόχθεις περιπολῶν καθ' Ἑλλάδα (1455)
οἴστροις Ἐρινύων. Ἄρτεμιν δέ νιν βροτοὶ
τὸ λοιπὸν ὑμνήσουσι Ταυροπόλον θεάν.
νόμον τε θὲς τόνδ· ὅταν ἑορτάζῃ λεὼς 1470
τῆς σῆς σφαγῆς ἄποιν', ἐπισχέτω ξίφος
δέρῃ πρὸς ἀνδρὸς αἷμά τ' ἐξαιμέτω (1460)
ὁσίας ἕκατι θεᾶς, ὅπως τιμὰς ἔχῃ·
σὲ δ' ἀμφὶ σεμνὰς, Ἰφιγένεια, κλίμακας
Βραυρωνίας δεῖ τῆσδε κληδουχεῖν θεᾶς· 1475
οὗ καὶ τεθάψει κατθανοῦσα, καὶ πέπλων
ἄγαλμά σοι θήσουσιν εὐπήνους ὑφὰς, (1465)
ἃς ἂν γυναῖκες ἐν τόποις ψυχορραγεῖς

1419. τάξας ν. M. 1420. γῆς T. S. 1422. Ἐριννύων.
1424. θέσθαι τόνδ', ὅθ' ἑορτ. 1426. ἐξαννυέτω M.

λείπωσ' ἐν οἴκοις· τάςδε δ' ἐκπέμπειν χθονὸς
Ἑλληνίδας γυναῖκας ἐξεφίεμαι 1480
1435 γνώμης δικαίας οὕνεκ', ἐκσώσασά σε
καὶ πρίν γ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους ἴσας (1470)
κρίνασ', Ὀρέστα, καὶ νόμισμ' ἐς ταυτό γε,
νικᾶν, ἰσήρεις ὅςτις ἂν ψήφους λάβῃ.
ἀλλ' ἐκκομίζου σὴν κασίγνητον χθονὸς, 1485
1440 Ἀγαμέμνονος παῖ, καὶ σὺ μὴ θυμοῦ, Θόας.

ΘΟΑΣ.

ἄνασσ' Ἀθάνα, τοῖσι τῶν θεῶν λόγοις (1475)
ὅςτις κλύων ἄπιστος, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖ.
ἐγὼ δ' Ὀρέστῃ τ', εἰ φέρων βρέτας θεᾶς
βέβηκ', ἀδελφῇ τ' οὐχὶ θυμοῦμαι· τί γὰρ 1490
1445 πρὸς τοὺς σθένοντας θεοὺς ἁμιλλᾶσθαι καλόν;
ἴτωσαν ἐς σὴν σὺν θεᾶς ἀγάλματι (1480)
γαῖαν, καθιδρύσαιντό τ' εὐτυχῶς βρέτας.
πέμψω δὲ καὶ τάσδ' Ἑλλάδ' εἰς εὐδαίμονα
γυναῖκας, ὥςπερ σὸν κέλευσμ' ἐφίεται. 1495
1450 παύσω δὲ λόγχην, ἣν ἐπαίρομαι ξένοις,
νηῶν τ' ἐρετμά, σοὶ τάδ' ὡς δοκεῖ, θεά. (1485)

ΑΘΗΝΑ.

αἰνῶ· τὸ γὰρ χρεὼν σοῦ τε καὶ θεῶν κρατεῖ.
ἴτ', ὦ πνοαὶ, ναυσθλοῦσθε τὸν Ἀγαμέμνονος
παῖδ' εἰς Ἀθήνας· συμπορεύσομαι δ' ἐγὼ, 1500
1455 σώζουσ' ἀδελφῆς τῆς ἐμῆς σεμνὸν βρέτας.

ΧΟΡΟΣ.

ἴτ' ἐπ' εὐτυχίᾳ, τῆς σωζομένης (1490)
μοίρας εὐδαίμονες ὄντες.

1453. ναυσθλοῦτε M. τἀγαμέμνονος S. 1456. 7. Minervae continuat M.

ἀλλ', ὦ σεμνὴ παρά τ' ἀθανάτοις
καὶ παρὰ θνητοῖς, Παλλὰς Ἀθάνα, 1505
1460 δράσομεν οὕτως, ὡς συ κελεύεις.
μάλα γὰρ τερπνὸν κἀνέλπιστον (1495)
φήμην ἀκοαῖσι δέδεγμαι.
[ὦ μέγα σεμνὴ Νίκα, τὸν ἐμὸν
βίοτον κατέχοις, 1510
1465 καὶ μὴ λήγοις στεφανοῦσα.]

ΤΕΛΟΣ ΙΦΙΓΕΝΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝ ΤΑΥΡΟΙΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΡΗΣΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ῥῆσος, παῖς μὲν Στρυμόνος τοῦ ποταμοῦ καὶ Τερψιχόρης, Μουσῶν μιᾶς, Θρᾳκῶν δὲ ἡγούμενος, εἰς Ἴλιον παραγίνεται νυκτὸς, στρατευομένων Τρῴων παρὰ ταῖς ναυσὶ τῶν Ἑλλήνων. τοῦτον Ὀδυσσεὺς καὶ Διομήδης, κατάσκοποι ὄντες, ἀναιροῦσιν, Ἀθηνᾶς αὐτοῖς ὑποθεμένης, ὡς μέγαν ἐσόμενον τοῖς Ἕλλησι κίνδυνον ἐκ τούτου. Τερψιχόρη δὲ ἐπιφανεῖσα, τὸ τοῦ παιδὸς σῶμα ἀφείλετο. ὡς ἐν παρόδῳ δὲ διαλαμβάνει καὶ περὶ τοῦ φόνου τοῦ Δόλωνος.

Ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐν Τροίᾳ. ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἐκ φυλάκων Τρωϊκῶν, οἳ καὶ προλογίζουσι. περιέχει δὲ νυκτεγερσίαν.

Τὸ δὲ δρᾶμα ἔνιοι νόθον ὑπενόησαν, ὡς οὐκ ὂν Εὐριπίδου· τὸν γὰρ Σοφόκλειον μᾶλλον ὑποφαίνει χαρακτῆρα. Ἐν μέντοι ταῖς διδασκαλίαις ὡς γνήσιον ἐπιγέγραπται, καὶ ἡ περὶ τὰ μετάρσια δὲ ἐν αὐτῷ πολυπραγμοσύνη τὸν Εὐριπίδην ὁμολογεῖ.

[Πρόλογοι δὲ διττοὶ φέρονται· ὁ γοῦν δικαίαν ἐπιτιθεὶς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ Ῥησου γράφει κατὰ λέξιν οὕτως·

Νῦν εὐσέληνον φέγγος ἢ διφρήλατος —

καὶ ἐν ἐγίοις δὲ τῶν ἀντιγράφων ἕτερός τις φέρεται πρόλογος, πεζὸς πάνυ καὶ οὐ πρέπων Εὐριπίδῃ· καὶ τάχα ἄν τινες τῶν ὑποκριτῶν διεσκευακότες εἶεν αὐτόν. ἔχει δὲ οὕτως·

Ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς ἄλκιμον τέκος
Παλλὰς, παρῶμεν· οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἔτι
μέλλειν Ἀχαιῶν ὠφελεῖν στρατεύματα.
νῦν γὰρ κακῶς πράσσουσιν ἐν μάχῃ δορὸς,
λόγχῃ βιαίᾳ γ' Ἕκτορος στροβούμενοι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδὲν ἐστιν ἄλγιον βάρος,
ἐξ οὗ γ' ἔκρινε Κύπριν Ἀλέξανδρος θεᾶν,
κάλλει προήκειν τῆς ἐμῆς εὐμορφίας
καὶ σῆς, Ἀθάνα, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
εἰ μὴ κατασκαφεῖσαν ὄψομαι πόλιν
Πριάμου, βίᾳ πρόῤῥιζον ἐκτετριμμένην.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΟΡΟΣ φυλάκων Τρωϊκῶν.
ΕΚΤΩΡ.
ΑΙΝΕΙΑΣ.
ΔΟΛΩΝ.
ΑΓΓΕΛΟΣ.
ΡΗΣΟΣ.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΔΙΟΜΗΔΗΣ.
ΑΘΗΝΑ.
ΠΑΡΙΣ.
ΜΟΥΣΑ.
ΡΗΣΟΥ ΗΝΙΟΧΟΣ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΡΗΣΟΣ.

ΧΟΡΟΣ.

Βᾶθι πρὸς εὐνὰς τὰς Ἑκτορέους
τὶς ὑπασπιστῶν ἄγρυπνος βασιλέως,
εἰ τευχοφόρων δέξαιτο νέων
κληδόνα μύθων,
5 οἵ τετράμοιρον νυκτὸς φρουρὰν
πύσης στρατιᾶς προκάθηνται.
ὄρθου κεφαλὴν, πῆχυν ἐρείσας·
λῦσον βλεφάρων γοργωπὸν ἕδραν·
λεῖπε χαμεύνας φυλλοστρώτους,
10 Ἕκτορ· καιρὸς γὰρ ἀκοῦσαι.

ΕΚΤΩΡ.

τίς ὅδ᾽; ἢ φίλιος φθόγγος; τίς ἀνήρ;
τί τὸ σῆμα; θρόει·
τίνες ἐκ νυκτῶν τὰς ἀμετέρας
κοίτας πλάθουσ᾽; ἐνέπειν χρή.

Ω

V. 12. θροεῖ. 13. ἡμετέρας.

ΧΟΡΟΣ.

15 φύλακες στρατιᾶς;

ΕΚΤΩΡ.

τί φέρει θορύβῳ;

ΧΟΡΟΣ.

θάρσει.

ΕΚΤΩΡ.

θαρσῶ.

μῶν τις δόλος ἐκ νυκτῶν;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκέτι.

ΕΚΤΩΡ.

τί σὺ γὰρ, φυλακὰς προλιπὼν ἤδη,
κινεῖς στρατιὰν, εἰ μή τιν' ἔχων
20 νυκτηγορίαν; οὐκ οἶσθα δορὸς
πέλας Ἀργείου νυχίαν ἡμᾶς
κοίταν πανόπλους κατέχοντας;

ΧΟΡΟΣ.

ὁπλίζου χέρα σύμμαχον, Ἕκτορ, (στροφή.)
βᾶθι πρὸς εὐνὰς,
25 ὄτρυν' ἔγχος ἀείρειν, ἀφύπνισον·
πέμπε φίλους ἰέναι ποτὶ σὸν λόχον·
ἁρμόσατε ψαλίοις ἵππους.
τίς δ' εἶσ' ἐπὶ Πανθοίδαν, ἢ τὸν
Εὐρώπας, Λυκίων ἀγὸν ἀνδρῶν;
30 ποῦ σφαγίων ἔφοροι;
ποῦ δὲ γυμνητῶν μόναρχοι
τοξοφόροι τε Φρυγῶν;
ζεύγνυτε κερόδετα τόξα νευραῖς.

25. ὄτρυνον. 27. τοὺς ἵππους.

ΕΚΤΩΡ.

τὰ μὲν ἀγγέλλεις δείματ' ἀκούειν,
35 τὰ δὲ θαρσύνεις, κοὐδὲν καθαρῶς·
ἀλλ' ἢ Κρονίου Πανὸς τρομερᾷ
μάστιγι φοβεῖ, φυλακὰς δὲ λιπὼν,
κινεῖς στρατιάν· τί θροεῖς; τί σε φῶ
νέον ἀγγέλλειν; πολλὰ γὰρ εἰπὼν,
40 οὐδὲν τρανῶς ἀπέδειξας.

ΧΟΡΟΣ.

πυραίθει στρατὸς Ἀργόλας, Ἕκτορ, (ἀντιστρ.)
πᾶσαν ἀν' ὄρφναν,
διϊπετῆ δὲ νεῶν πυρσοῖς σταθμά.
πᾶς δ' Ἀγαμεμνονίαν προσέβα στρατὸς
45 ἐννύχιος θορύβῳ σκηνάν,
νεαράν τιν' ἐφιέμενοι βάξιν.
οὐ γάρ πω πάρος ὧδ' ἐφοβήθη
ναυσιπόρος στρατιά.
σοὶ δ', ὑποπτεύων τὸ μέλλον,
50 ἦλυθον ἄγγελος, ὡς
μή ποτέ τινα μέμψιν εἰς ἔμ' εἴπῃς.

ΕΚΤΩΡ.

ἧς καιρὸν ἦλθες, καίπερ ἀγγέλλων φόβον·
ἄνδρες γὰρ ἐκ γῆς τῆσδε νυκτέρῳ πλάτῃ,
λαθόντες ἅμμα τοὐμὸν, αἵρεσθαι φυγὴν
55 μέλλουσι· σαίνει μ' ἔννυχος φρυκτωρία.
ὦ δαῖμον, ὅστις μ' εὐτυχοῦντ' ἐνόσφισας
θοίνης λέοντα, πρὶν τὸν Ἀργείων στρατὸν
σύρδην ἅπαντα τῷδ' ἀναλῶσαι δορί.

35. θρασύνεις. 43. πυρσοῖσι. 44. Ἀγαμεμνονείαν. 45. συὶ θορ. 46. νέαν τιν'. 50. ὡς ἂν. 51. μέμψιν ἐς ἡμᾶς.

εἰ γὰρ φαεννοὶ μὴ ξυνέσχον ἡλίου
60 λαμπτῆρες, οὐκ ἂν ἔσχον εὐτυχοῦν δόρυ,
πρὶν ναῦς πυρῶσαι καὶ διὰ σκηνῶν μολεῖν,
κτείνων Ἀχαιοὺς τῇδε πολυφόνῳ χερί.
κἀγὼ μὲν ἦν πρόθυμος ἱέναι δόρυ
ἐν νυκτὶ, χρῆσθαί τ' εὐτυχεῖ ῥύμῃ θεοῦ·
65 ἀλλ' οἱ σοφοί με καὶ τὸ θεῖον εἰδότες
μάντεις ἔπεισαν ἡμέρας μεῖναι φάος,
κἄπειτ' Ἀχαιῶν μηδέν' ἐν χέρσῳ λιπεῖν.
οἱ δ' οὐ μένουσι τῶν ἐμῶν θυοσκόπων
βουλάς· ἐν ὄρφνῃ δραπέτης μέγα σθένει.
70 ἀλλ' ὡς τάχιστα χρὴ παραγγέλλειν στρατῷ,
τεύχη πρόχειρα λαμβάνειν λῆξαί θ' ὕπνου,
ὡς ἄν τις αὐτῶν, καὶ νεὼς θρώσκων ἔπι,
νῶτον χαραχθεὶς κλίμακας ῥάνῃ φόνῳ,
οἱ δ', ἐν βρόχοισι δέσμιοι λελῃσμένοι,
75 Φρυγῶν ἀρούρας ἐκμάθωσι γηπονεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Ἕκτορ, ταχύνεις, πρὶν μαθεῖν τὸ δρώμενον·
ἄνδρες γὰρ εἰ φεύγουσιν, οὐκ ἴσμεν τορῶς.

ΕΚΤΩΡ.

τίς γὰρ πυραίθειν πρόφασις Ἀργείων στρατόν;

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ οἶδ· ὕποπτον δ' ἐστὶ κἀρτ' ἐμῇ φρενί.

ΕΚΤΩΡ.

80 πάντ' ἂν φοβηθεὶς ἴσθι, δειμαίνων τάδε.

ΧΟΡΟΣ.

οὔπω πρὶν ἦψαν πολέμιοι τοσόνδε φῶς.

ΕΚΤΩΡ.

οὐδ' ὧδέ γ' αἰσχρῶς ἔπεσον ἐν τροπῇ δορός.

ΧΟΡΟΣ.

σὺ ταῦτ' ἔπραξας· καὶ τὰ λοιπὰ νῦν σκόπει.

ΕΚΤΩΡ.

ἁπλοῦς ἐπ' ἐχθροῖς μῦθος, ὁπλίζειν χέρα.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν ὅδ' Αἰνέας μάλα σπουδῇ ποδὸς
στείχει, νέον τι πρᾶγμ' ἔχων φίλοις φράσαι.

ΑΙΝΕΙΑΣ.

Ἕκτορ, τί χρῆμα νύκτεροι κατὰ στρατὸν
τὰς σὰς πρὸς εὐνὰς φύλακες ἐλθόντες φόβῳ
νυκτηγοροῦσι, καὶ κεκίνηται στρατός;

ΕΚΤΩΡ.

Αἰνέα, πύκαζε τεύχεσιν δέμας σέθεν.

ΑΙΝΕΙΑΣ.

τί δ' ἐστι; μῶν τις πολεμίων ἀγγέλλεται
δόλος κρυφαῖος ἑστάναι κατ' εὐφρόνην;

ΕΚΤΩΡ.

φεύγουσιν ἄνδρες κἀπιβαίνουσιν νεῶν.

ΑΙΝΕΙΑΣ.

τί τῶνδ' ἂν εἴποις ἀσφαλὲς τεκμήριον;

ΕΚΤΩΡ.

αἴθουσι πᾶσαν νύκτα λαμπάδας πυρός·
καί μοι δοκοῦσιν οὐ μενεῖν ἐς αὔριον,
ἀλλ', ἐκκέαντες πύρσ' ἐπ' εὐσέλμων νεῶν,
φυγῇ πρὸς οἴκους τῆσδ' ἀφορμήσειν χθονός.

ΑΙΝΕΙΑΣ.

σὺ δ' ὡς τί δράσων πρὸς τάδ' ὁπλίζει χέρα;

ΕΚΤΩΡ.

φεύγοντας αὐτοὺς κἀπιθρώσκοντας νεῶν

93. ἄνδρες. 94. τί τοῦδ' ἄν.

λόγχῃ καθέξω, κἀπικείσομαι βαρύς·
αἰσχρὸν γὰρ ἡμῖν καὶ πρὸς αἰσχύνῃ κακὸν,
θεοῦ διδόντος, πολεμίους ἄνευ μάχης
φεύγειν ἐᾶσαι, πολλὰ δράσαντας κακά.

ΑΙΝΕΙΑΣ.

εἴθ' ἦσθ' ἀνὴρ εὔβουλος, ὡς δρᾶσαι χερί!
ἀλλ' οὐ γὰρ αὐτὸς πάντ' ἐπίστασθαι βροτῶν
πέφυκεν ἄλλῳ δ' ἄλλο πρόσκειται γέρας,
σοὶ μὲν μάχεσθαι, τοῖς δὲ βουλεύειν καλῶς.
ὅστις πυρὸς λαμπτῆρας ἐξῄρθης κλύων
φεύγειν Ἀχαιοὺς, καὶ στρατὸν μέλλεις ἄγειν,
τάφρους ὑπερβὰς νυκτὸς ἐν καταστάσει.
καίτοι περάσας κοῖλον αὐλῶνων βάθος,
εἰ μὴ κυρήσεις πολεμίους ἀπὸ χθονὸς
φεύγοντας, ἀλλὰ σὸν βλέποντας ἐς δόρυ,
νικώμενος μὲν, τήνδε μὴ οὐ μόλῃς πόλιν —
πῶς γὰρ περάσεις σκόλοπας ἐν τροπῇ δορός;
πῶς δ' αὖ γεφύρας διαβαλοῦσ' ἱππηλάται,
ἢν ἄρα μὴ θραύσαντες ἀντύγων χνόας; —
νικῶν δ', ἔφεδρον παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,
ὃς σ' οὐκ ἐάσει ναυσὶν ἐμβαλεῖν φλόγα,
οὐδ' ὧδ' Ἀχαιοὺς, ὡς δοκεῖς, ἀναρπάσαι.
αἴθων γὰρ ἀνὴρ, καὶ πεπύργωται θράσει.
ἀλλὰ στρατὸν μὲν ἥσυχον παρ' ἀσπίδας
εὕδειν ἐῶμεν ἐκ κόπων ἀρειφάτων,
κατάσκοπον δὲ πολεμίων, ὃς ἂν θέλῃ,
πέμπειν δοκεῖ μοι· κἂν μὲν αἴρωνται φυγὴν,
στείχοντες ἐμπέσωμεν Ἀργείων στρατῷ.

108. σὲ μὲν — τοὺς δέ. 115. deest σὺ. 122. ἀνὴρ κ. π. χερί.

εἰ δ' ἐς ἅλον τίν' ἥδ' ἄγει φρυκτωρία,
μαθόντες ἐχθρῶν μηχανὰς κατασκόπου,
130 βουλευσόμεσθα· τήνδ' ἔχω γνώμην, ἄναξ.

ΧΟΡΟΣ.

τάδε δοκεῖ, τάδε μεταθέμενος νόει. (στροφή.)
σφαλερὰ δ' οὐ φιλῶ στρατηγῶν κράτη.
τί γὰρ ἄμεινον, ἢ
ταχυβάταν νεῶν κατόπτην μολεῖν
135 πέλας, ὅ τι ποτ' ἄρα δαΐοις
πυρὰ κατ' ἀντίπρωρα ναυστάθμων δαίεται.

ΕΚΤΩΡ.

νικᾶτ', ἐπειδὴ πᾶσιν ἀνδάνει τάδε.
στείχων δὲ κόσμει συμμάχους· τάχ' ἂν στρατὸς
κινοῖτ' ἀκούσας νυκτέρους ἐκκλησίας.
140 ἐγὼ δὲ πέμψω πολεμίων κατάσκοπον.
κἂν μέν τιν' ἐχθρῶν μηχανὴν πυθώμεθα,
σύμπαντ' ἀκούσει καὶ παρὼν εἴσει λόγον·
ἐὰν δ' ἀπαίρωσ' ἐς φυγὴν ὁρμώμενοι,
σάλπιγγος αὐδὴν προσδοκῶν καραδόκει,
145 ὡς οὐ μενοῦντά μ'· ἀλλὰ προσμίξω νεῶν
ὁλκοῖσι νυκτὸς τῆσδ' ἐπ' Ἀργείων στρατόν.

ΑΙΝΕΙΑΣ.

πέμφ' ὡς τάχιστα· νῦν γὰρ ἀσφαλῶς φρονεῖς.
σύν σοι δέ μ' ὄψει καρτεροῦνθ', ὅταν δέῃ.

ΕΚΤΩΡ.

τίς δῆτα Τρώων, οἳ πάρεισιν ἐν λόχῳ,
150 θέλει κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν;
τίς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς εὐεργέτης;

131. μετατιθέμενος. 142. σὺ πάντ'. 149. λόγῳ.

τίς φησιν; οὔτοι πάντ' ἐγὼ δυνήσομαι
πόλει πατρῴᾳ συμμάχοις θ' ὑπηρετεῖν.

ΔΟΛΩΝ.

ἐγὼ πρὸ γαίας τόνδε κίνδυνον θέλω
155 ῥίψας κατόπτης ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν,
καὶ πάντ' Ἀχαιῶν ἐκμαθὼν βουλεύματα
ἥξω· 'πὶ τούτοις τόνδ' ὑφίσταμαι πάνον.

ΕΚΤΩΡ.

ἐπώνυμος μὲν κάρτα, καὶ φιλόπτολις
Δόλων· πατρὸς δὲ καὶ πρὶν εὐκλεᾶ δόμων
160 νῦν δὶς τόσως ἔθηκας εὐκλεέστερον.

ΔΟΛΩΝ.

οὐκοῦν πονεῖν με χρή, πονοῦντα δ' ἄξιον
μισθὸν φέρεσθαι. παντὶ γὰρ προσκείμενον
κέρδος πρὸς ἔργῳ τὴν χάριν τίκτει διπλῆν.

ΕΚΤΩΡ.

ναὶ, καὶ δίκαια ταῦτα, κοὐκ ἄλλως λέγω.
165 τάξαι δὲ μισθὸν, πλὴν ἐμῆς τυραννίδος.

ΔΟΛΩΝ.

οὐ σῆς ἐρῶμεν πολυόχλου τυραννίδος.

ΕΚΤΩΡ.

σὺ δ' ἀλλὰ γήμας Πριαμιδῶν γαμβρὸς γενοῦ.

ΔΟΛΩΝ.

οὐκ ἐξ ἐμαυτοῦ μειζόνων γαμεῖν θέλω.

ΕΚΤΩΡ.

χρυσὸς πάρεστιν, εἰ τόδ' αἰτήσεις γέρας.

ΔΟΛΩΝ.

170 ἀλλ' ἔστ' ἐν οἴκοις· οὐ βίου σπανίζομεν.

ΕΚΤΩΡ.

τί δῆτα χρῄζεις, ὧν κέκευθεν Ἴλιος;

ΔΟΛΩΝ.

ἑλὼν Ἀχαιοὺς, δῶρά μοι ξυναίνεσον.

ΕΚΤΩΡ.

δώσω· σὺ δ' αἴτει, πλὴν στρατηλάτας νεῶν.

ΔΟΛΩΝ.

κτεῖν', οὗ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρας.

ΕΚΤΩΡ.

175 οὐ μὴν τὸν Οἰλέως παῖδά μ' ἐξαιτεῖς λαβεῖν.

ΔΟΛΩΝ.

κακαὶ γεωργεῖν χεῖρες εὖ τεθραμμέναι.

ΕΚΤΩΡ.

τίν' οὖν Ἀχαιῶν ζῶντ' ἀποινᾶσθαι θέλεις;

ΔΟΛΩΝ.

καὶ πρόσθεν εἶπον· ἔστι χρυσὸς ἐν δόμοις.

ΕΚΤΩΡ.

καὶ μὴν λαφύρων αὐτὸς αἱρήσει παρών.

ΔΟΛΩΝ.

180 θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμους.

ΕΚΤΩΡ.

τί δῆτα μεῖζον τῶνδέ μ' αἰτήσεις γέρας;

ΔΟΛΩΝ.

ἵππους Ἀχιλλέως· χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν,
ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος.

ΕΚΤΩΡ.

καὶ μὴν ἐρῶντί γ' ἀντερᾷς ἵππων ἐμοί·
185 ἐξ ἀφθίτων γὰρ ἄφθιτοι πεφυκότες
τὸν Πηλέως φέρουσι θούριον γόνον.
δίδωσι δ' αὐτοὺς πωλοδαμνήσας ἄναξ
Πηλεῖ Ποσειδῶν, ὡς λέγουσι, πόντιος.

180. πρὸς δόμοις.

ἀλλ' οὔ σ' ἐπάρας ψεύσομαι· δώσω δέ σοι
190 κάλλιστον οἴκοις κτῆμ' Ἀχιλλέως ὄχον.

ΔΟΛΩΝ.

αἰνῶ· λαβὼν δέ φημι κάλλιστον Φρυγῶν
δῶρον δέχεσθαι τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας.
σὲ δ' οὐ φθονεῖν χρή· μυρί' ἐστὶν ἄλλα σοι,
ἐφ' οἷσι τέρψει, τῆσδ' ἀριστεύων χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

195 μέγας ἀγών· μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἑλεῖν. (ἀντιστρ.)
μακάριός γε μὴν κυρήσας ἔσει·
πόνος δ' εὐκλεής.
μέγα δέ, κοιράνοισι γαμβρὸν πέλειν.
τὰ θεόθεν ἐπιδέτω Δίκα,
200 τὰ δὲ παρ' ἀνδράσιν τέλειά σοι φαίνεται.

ΔΟΛΩΝ.

στείχοιμ' ἄν· ἐλθὼν δ' ἐς δόμους ἐφέστιος
σκευῇ πρεπόντως σῶμ' ἐμὸν καθάψομαι,
κἀκεῖθεν ἥσω ναῦς ἐπ' Ἀργείων πόδα.

ΧΟΡΟΣ.

εἴπ' εἴ τιν' ἄλλην ἀντὶ τῆσδ' ἕξεις στολήν;

ΔΟΛΩΝ.

205 πρέπουσαν ἔργῳ κλωπικοῖς τε βήμασιν.

ΧΟΡΟΣ.

σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μανθάνειν·
λέξον, τίς ἔσται τοῦδε σώματος σάγη;

ΔΟΛΩΝ.

λύκειον ἀμφὶ νῶτον ἅψομαι δορὰν,

199. τάδε θ. 200. ἀνδράσι. 203. κεῖθεν δ' ἐφήσω.
204. ἐπεὶ τίν'.

καὶ χάσμα θηρὸς ἀμφ' ἐμῷ θήσω κάρᾳ,
210 βάσιν τε χερσὶ προσθίαν καθαρμόσας
καὶ κῶλα κώλοις, τετράπουν μιμήσομαι
λύκου κέλευθον, πολεμίοις δυςεύρετον,
τάφροις πελάζων καὶ νεῶν προβλήμασιν.
ὅταν δ' ἔρημον χῶρον ἐμβαίνω ποδὶ,
215 δίβαμός εἰμι· τῇδε σύγκειται δόλος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εὖ σ' ὁ Μαίας παῖς ἐκεῖσε καὶ πάλιν
πέμψειεν Ἑρμῆς, ὅς γε φηλητῶν ἄναξ!
ἔχεις δὲ τοὔργον, εὐτυχεῖν μόνον σε δεῖ.

ΔΟΛΩΝ.

σωθήσομαί τε καὶ κτανὼν Ὀδυσσέως
220 οἴσω κάρα σοι — σύμβολον δ' ἔχων σαφὲς
φήσεις, Δόλωνα ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν —
ἢ παῖδα Τυδέως· οὐδ' ἀναιμάκτῳ χερὶ
ἥξω πρὸς οἴκους, πρὶν φάος μολεῖν χθόνα.

ΧΟΡΟΣ.

Θυμβραῖε καὶ Δάλιε καὶ Λυκίας (στροφὴ ἀ.)
225 ναὸν ἐμβατεύων,
Ἄπολλον, ἃ δία κεφαλά, μόλε τοξήρης, ἵκου δ' ἐννύχιος
ἀγεμών, σωτήριος
ἀνέρι πομπᾶς
230 καὶ γενοῦ καὶ ξύλλαβε Δαρδανίδαις,
ὦ παγκρατές, ὦ Τροίας
τείχη παλαιὰ δείμας.
μόλοι δὲ ναυκλήρια, καὶ στρατιᾶς (ἀντιστρ. ἀ.)
Ἑλλάδος διόπτας
235 ἵκοιτο, καὶ κάμψειε πάλιν θυμέλας.

οἴκων πάτρας Ἰλιάδος.
Φθιάδων δ' ἵππων ἐπὶ
ἄντυγα βαίη,
δεσπότου πέρσαντος Ἀχαιὸν Ἄρη,
240 τὰς πόντιος Αἰακίδᾳ
Πηλεῖ δίδωσι δαίμων.
ἐπεὶ πρό τ' οἴκων πρό τε γᾶς ἔτλα μόνος (στροφὴ β'.)
ναύσταθμα βὰς κατιδεῖν.
ἄγαμαι λήματος· ἦ σπάνις 245
245 τῶν ἀγαθῶν; ὅταν ᾖ
δυσάνιος ἐν πελάγει καὶ
σαλεύῃ πόλις, ἔστι Φρυγῶν τις
ἔστιν ἄλκιμος· ἔνι δὲ θάρσος 250
ἐν αἰχμαῖς ποτὲ Μυσῶν,
250 ὃς ἐμὰν συμμαχίαν ἀτίζει.
τίν' ἄνδρ' Ἀχαιῶν ὁ πεδοστιβὴς σφαγεὺς (ἀντ. β'.)
οὐτάσει ἐν κλισίαις, 255
τετράπουν μῖμον ἔχων ἐπὶ
γαίας; ἕλοι Μενέλαν,
255 κτανὼν δ' Ἀγαμεμνόνιον κρᾶθ'
ἐνέγκοιθ' Ἑλένᾳ κακόγαμβρον 260
ἐς χέρας γόον, ὃς ἐπὶ πῶλον,
ὃς ἐπὶ Τροίαν τὰν χι-
λιόναυν ἦλυθ' ἔχων στρατείαν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

260 ἄναξ, τοιούτων δεσπόταισιν ἄγγελος
εἴην τὸ λοιπὸν, οἷά σοι φέρω μαθεῖν. 265

ΕΚΤΩΡ.

ἦ πολλὰ ἀγρώσταις σκαιὰ πρόσκειται φρενί·

246. δυσάλιος. 247. σαλεύει. 255. Ἀγαμεμνόνειον. 256. ἐνέγκοι Ἑλ. 258. τὰν θρ. χιλ. 259. στρατιάν.

καὶ γὰρ σὺ ποίμνας δεσπότας τελεσφόρους
ἥκειν ἔοικας ἀγγελῶν, ἵν' οὐ πρέπει.
265 οὐκ οἶσθα δῶμα τοὐμὸν, ἢ θρόνους πατρὸς,
οἷ χρῆν γεγωνεῖν σ' εὐτυχοῦντα ποιμνίων; 270

ΑΓΓΕΛΟΣ.

σκαιοὶ βοτῆρες ἐσμέν· οὐκ ἄλλως λέγω.
ἀλλ' οὐδὲν ἧσσόν σοι φέρω κεδνοὺς λόγους.

ΕΚΤΩΡ.

παῦσαι λέγων μοι τὰς προσαυλείους τύχας·
270 μάχας πρὸ χειρῶν καὶ δόρη βαστάζομεν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

τοιαῦτα κἀγὼ σημανῶν ἐλήλυθα· 275
ἀνὴρ γὰρ, ἀλκῆς μυρίας στρατηλατῶν,
στείχει φίλος σοι σύμμαχός τε τῇδε γῇ.

ΕΚΤΩΡ.

ποίας πατρῴας γῆς ἐρημώσας πέδον;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

275 Θρῄκης· πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.

ΕΚΤΩΡ.

Ῥῆσον τιθέντ' ἔλεξας ἐν Τροίᾳ πόδα; 280

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἔγνως· λόγου δὲ δὶς τόσου μ' ἐκούφισας.

ΕΚΤΩΡ.

καὶ πῶς πρὸς Ἴδης ὀργάδας πορεύεται,
πλαγχθεὶς πλατείας πεδιάδος θ' ἁμαξιτοῦ;

ΑΓΓΕΛΟΣ.

280 οὐκ οἶδ' ἀκριβῶς, εἰκάσαι γε μὴν πάρα.
νυκτὸς γὰρ οὔτι φαῦλον ἐμβαλεῖν στρατὸν, 285

263. δ. τευχεσφόροις. 266. οἷς χρὴ γ. σ' εὐτ. ποίμνια.

κλύοντα πλήρη πεδία πολεμίας χερός.
φόβον δ' ἀγρώσταις, οἳ κατ' Ἰδαῖον λέπας
οἰκοῦμεν αὐτόριζον ἑστίαν χθονός,
285 παρέσχε, δρυμὸν νυκτὸς ἔνθηρον μολών.
πολλῇ γὰρ ἠχῇ Θρῄκιος ῥέων στρατὸς 290
ἔστειχε· θάμβει δ' ἐκπλαγέντες, ἕρμεν
ποίμνας ἐς ἄκρας; μή τις Ἀργείων μόλῃ
λεηλατήσων καὶ σὰ πορθήσων σταθμά,
290 πρὶν δὴ δι' ὤτων γῆρυν οὐχ Ἑλληνικὴν
ἐδεξάμεσθα καὶ μετέστημεν φόβου. 295
στείχων δ' ἄνακτος προὐξερευνητὰς στρατοῦ
ἀνιστόρησα Θρῃκίοις προσφθέγμασιν,
τίς ὁ στρατηγὸς καὶ τίνος κεκλημένος
295 στείχει πρὸς ἄστυ Πριαμίδαισι σύμμαχος;
καὶ πάντ' ἀκούσας, ὧν ἐφιέμην μαθεῖν, 300
ἔστην· ὁρῶ δὲ Ῥῆσον, ὥστε δαίμονα,
ἑστῶτ' ἐν ἱππείοισι Θρῃκίοις ὄχοις.
χρυσῇ δὲ πλάστιγξ αὐχένα ζυγηφόρον
300 πώλων ἔκλῃε, χιόνος ἐξαυγεστέρων.
πέλτη δ' ἐπ' ὤμων χρυσοκολλήτοις τύποις 305
ἔλαμπε· Γοργὼ δ', ὡς ἐπ' αἰγίδος θεᾶς,
χαλκῇ, μετώποις ἱππικοῖσι πρόσδετος,
πολλοῖσι σὺν κώδωσιν ἐκτύπει φόβον.
305 στρατοῦ δὲ πλῆθος οὐδ' ἂν ἐν ψήφου λόγῳ
θέσθαι δύναι' ἄν, ὡς ἄπλατον ἦν ἰδεῖν. 310
πολλοὶ μὲν ἱππεῖς, πολλὰ πελταστῶν τέλη,
πολλοί τ' ἀτράκτων τοξόται, πολὺς δ' ὄχλος
γυμνὴς ὁμαρτῇ, Θρῃκίαν ἔχων στολήν.
310 τοιόσδε Τροίᾳ σύμμαχος πάρεστ' ἀνὴρ,

306. δυναίμην — ἄπλαστον. 309. ὁμαρτεῖ.

ὃν οὔτε φεύγων, οὐδ' ὑποσταθεὶς δορὶ, 315
ὁ Πηλέως παῖς ἐκφυγεῖν δυνήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

ὅταν πολίταις εὖ σταθῶσι δαίμονες,
ἔρπει κατάντης συμφορὰ πρὸς τἀγαθά.

ΕΚΤΩΡ.

315 πολλοὺς, ἐπειδὴ τοὐμὸν εὐτυχεῖ δόρυ
καὶ Ζεὺς πρὸς ἡμῶν ἐστιν, εὑρήσω φίλους. 320
ἀλλ' οὐδὲν αὐτῶν δεόμεθ', οἵτινες πάλαι
μὴ ξυμπονῶσιν, ἡνίκ' ἐξώστης Ἄρης
ἔθραυσε λαίφη τῆσδε γῆς μέγας πνέων.
320 Ῥῆσος δ' ἔδειξεν, οἷος ἦν Τροίᾳ φίλος·
ἥκει γὰρ ἐς δαῖτ', οὐ παρὼν κυνηγέταις 325
αἱροῦσι λείαν, οὐδὲ συγκαμὼν δορί.

ΧΟΡΟΣ.

ὀρθῶς ἀτίζεις κἀπίμομφος εἶ φίλοις·
δέχου δὲ τοὺς θέλοντας ὠφελεῖν πόλιν.

ΕΚΤΩΡ.

325 ἀρκοῦμεν οἱ σώζοντες Ἴλιον πάλαι.

ΧΟΡΟΣ.

πέποιθας ἤδη πολεμίους ἠρηκέναι; 330

ΕΚΤΩΡ.

πέποιθα· δείξει τοὐπιὸν σέλας θεοῦ.

ΧΟΡΟΣ.

ὅρα τὸ μέλλον· πόλλ' ἀναστρέφει θεός.

ΕΚΤΩΡ.

μισῶ φίλοισιν ὕστερον βοηδρομεῖν.

314. τἀγαθόν. 318. ξυμπονοῦσιν.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

330 ἄναξ, ἀπωθεῖν συμμάχους ἐπίφθονον.
φόβος γένοιτ' ἂν πολεμίοις ὀφθεὶς μόνον. 335

ΧΟΡΟΣ.

ὅδ' οὖν, ἐπείπερ ἦλθε, σύμμαχος μὲν οὔ,
ξένος δέ, πρὸς τράπεζαν ἡκέτω ξένων·
χάρις γὰρ αὐτῷ Πριαμιδῶν διώλετο.

ΕΚΤΩΡ.

335 σύ τ' εὖ παραινεῖς, καὶ σὺ καιρίως σκοπεῖς.
ὁ χρυσοτευχὴς δ' οὕνεκ' ἀγγέλου λόγων, 340
Ῥῆσος παρέστω τῇδε σύμμαχος χθονί.

ΧΟΡΟΣ.

Ἀδράστεια μέν, ἁ Διὸς παῖς, (στροφὴ ἁ.)
εἴργοις στομάτων φθόνον·
340 φράσω γὰρ δή, ὅσον μοι
ψυχᾷ προσφιλές ἐστιν εἰπεῖν. 345
ἥκεις, ὦ ποταμοῦ παῖ,
ἥκεις, ἐπλάθης φιλίαν πρὸς αὐλὰν
ἀσπαστὸς, ἐπεί σε χρόνῳ
345 Πιερὶς μάτηρ ὅ τε καλλιγέφυ-
ρος ποταμὸς πορεύει 350
Στρυμών, ὅς ποτε τᾶς μελῳδοῦ (ἀντιστρ. ἁ.)
Μούσας δι' ἀκηράτων
δινηθεὶς ὑδροειδὴς
350 κόλπων σὰν ἐφύτευσεν ἤβαν.
σύ μοι Ζεὺς ὁ φαναῖος 355
ἥκεις διφρεύων βαλιαῖσι πώλοις.
νῦν, ὦ πατρὶς ὦ Φρυγία,
ξὺν θεῷ νῦν σοι τὸν ἐλευθέριον

343. Φρυγίαν.

Ζῆνα πάρεστιν εἰπεῖν.
Ἆρά ποτ' αὖθις ἁ παλαιὰ (στροφὴ β'.)
Τροία τοὺς προπάτας παναμερεύσει
θιάσους ἐρώτων
ψαλμοῖσι καὶ κυλίκων οἰνοπλανήτοις
ἐπιδεξίαις ἁμίλλαις,
κατὰ πόντον Ἀτρειδᾶν
Σπάρταν οἰχομένων Ἰλιάδος παρ' ἀκτᾶς;
ὦ φίλος, εἴθε μοι
σᾷ χερὶ καὶ σῷ δορὶ πρά-
ξας τάδ' ἐς οἶκον ἔλθοις!
ἔλθε, φάνηθι, τὰν ζάχρυσον (ἀντιστρ. β'.)
Πηλείδᾳ προβάλοῦ κατ' ὄμμα πέλταν,
δοχμίαν πεδαίρων
ξεστὰν παρ' ἄντυγα, πώλους ἐρεθίζων
δίβολόν τ' ἄκοντα πάλλων.
σὲ γὰρ οὔτις ὑποστὰς
Ἀργείας ποτ' ἐν Ἥρας δαπέδοις χορεύσει·
ἀλλά νιν ἅδε γᾶ
καταφθίμενον Θρῃκὶ μόρῳ
φίλτατον ἄχθος οἴσει.
ἰώ, ἰώ!
μέγας ὦ βασιλεῦ, καλὸν, ὦ Θρῄκη,
σκύμνον ἔθρεψας πολίαρχον ἰδεῖν.
ἴδε χρυσόδετον σώματος ἀλκὴν,
κλύε καὶ κόμπους κώδωνοκρότους,
παρὰ πορπάκων κελαδοῦντας.
θεὸς, ὦ Τροία, θεὸς αὐτὸς Ἄρης,

360. ὑποδεξίαις. 362. ἀκτᾶς. 369. σχιστὰν — πώλοις.

ὁ Στρυμόνιος πῶλος ἀοιδοῦ
Μούσης ἥκων καταπνεῖ σε.

ΡΗΣΟΣ.

χαῖρ', ἐσθλὸς ἐσθλοῦ παῖ, τύραννε τῆςδε γῆς,
Ἕκτορ· παλαιᾷ σ' ἡμέρᾳ προςεννέπω. 390
χαίρω δέ σ' εὐτυχοῦντα καὶ προςήμενον (390)
πύργοισιν ἐχθρῶν· συγκατασκάψων δ' ἐγὼ
τείχη πάρειμι καὶ νεῶν πρήσων σκάφη.

ΕΚΤΩΡ.

παῖ τῆς μελῳδοῦ μητέρος, Μουσῶν μιᾶς,
Θρῃκός τε ποταμοῦ, Στρυμόνος, φιλῶ λέγειν 395
ταληθὲς ἀεί, κοὐ διπλοῦς πέφυκ' ἀνήρ. (395)
πάλαι, πάλαι χρῆν τῇδε συγκάμνειν χθονὶ
ἐλθόντα, καὶ μὴ τοὐπί σ' Ἀργείων ὕπο
Τροίαν ἑᾶσαι πολεμίων πεσεῖν δορί.
οὐ γάρ τι λέξεις, ὡς ἄκλητος ὢν φίλοις 400
οὐκ ἦλθες, οὐδ' ἤμυνας, οὐδ' ἐπεστράφης. (400)
τίς γάρ σε κήρυξ, ἢ γερουσία Φρυγῶν
ἐλθοῦσ' ἀμύνειν οὐκ ἐπέσκηψεν πόλει;
ποῖον δὲ δώρων κόσμον οὐκ ἐπέμψαμεν;
σὺ δ' ἐγγενὴς ὢν βάρβαρός τε βαρβάρους 405
Ἕλλησιν ἡμᾶς προὔπιες τὸ σὸν μέρος. (405)
καίτοι σε μικρᾶς ἐκ τυραννίδος μέγαν
Θρῃκῶν ἄνακτα τῇδ' ἔθηκ' ἐγὼ χερί,
ὅτ' ἀμφὶ Πάγγαιόν τε Παιόνων τε γῆν
Θρῃκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα, 410
ἔρρηξα πέλτην, σοὶ δὲ δουλώσας λεὼν (410)
παρέσχον· ὧν σὺ λακτίσας πολλὴν χάριν,
φίλων νοσούντων, ὕστερος βοηδρομεῖς.

392. αἰεί. 394. τοὐπί. 400. ποῖον.

οἱ δ' οὐδὲν ἡμῖν ἐγγενεῖς πεφυκότες,
πάλαι παρόντες, οἱ μὲν ἐν χωστοῖς τάφοις 415
κεῖνται πεσόντες, πίστις οὐ σμικρὰ πόλει, (415)
οἱ δ' ἔν θ' ὅπλοισι καὶ παρ' ἱππείοις ὄχοις
ψυχρὰν ἄησιν δίψιόν τε πῦρ θεοῦ
μένουσι καρτεροῦντες, οὐκ ἐν δεμνίοις
πυκνὴν ἄμυστιν, ὡς σύ, δεξιούμενοι, 420
ταῦθ', ὡς ἂν εἰδῇς Ἕκτορ' ὅστ' ἐλεύθερον, (420)
καὶ μέμφομαί σοι καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν.

ΡΗΣΟΣ.

τοιοῦτός εἰμι, κοὐτὸς, εὐθεῖαν λόγων
τέμνων κέλευθον, κοὐ διπλοῦς πέφυκ' ἀνήρ.
ἐγὼ δὲ μεῖζον, ἢ σύ, τῆσδ' ἀπὼν χθονὸς 425
λύπῃ πρὸς ἧπαρ δυσφορῶν ἐτειρόμην· (425)
ἀλλ' ἀγχιτέρμων γαῖά μοι, Σκύθης λεὼς,
μέλλοντι νόστον τὸν πρὸς Ἴλιον περᾷν
ξυνῆψε πόλεμον· Εὐξένου δ' ἀφικόμην
πόντου πρὸς ἀκτὰς, Θρῆκα πορθμεύσας στρατόν. 430
ἔνθ' αἱματηρὸς πέλανος ἐς γαῖαν Σκύθης (430)
ἠντλεῖτο λόγχῃ, Θρῄξ τε συμμιγὴς φόνος,
τοιάδε τοί μ' ἀπεῖργε συμφορὰ πέδον
Τροίας ἱκέσθαι σύμμαχόν τέ σοι μολεῖν.
ἐπεὶ δ' ἔπερσα, τῶνδ' ἀμηρεύσας τέκνα, 435
τάξας ἔτειον δασμὸν ἐς δόμους φέρειν, (435)
ἥκω περάσας γαυσὶ πόντιον στόμα,
τὰ δ' ἄλλα πεζὸς γῆς περῶν ὁρίσματα·
οὐδ', ὡς σὺ κομπεῖς τὰς ἐμὰς ἀμύστιδας,
οὔτ' ἐν ζαχρύσοις δώμασιν κοιμώμενος, 440

413. οἱ δ' ἐνθάδ' ὅπλοις καὶ. 426. πορθμεῦσαι.

ἀλλ' οἷα πόντον Θρῄκιον φυσήματα (440)
κρυσταλλόπηκτα Παίονάς τ' ἐπεζάρει,
ξὺν τοῖσδ' ἄϋπνος οἶδα τλὰς πορπάμασιν.
440 ἀλλ' ὕστερον μὲν ἦλθον, ἐν καιρῷ δ' ὅμως·
σὺ μὲν γὰρ ἤδη δέκατον αἰχμάζεις ἔτος, 445
κοὐδὲν περαίνεις, ἡμέραν δ' ἐξ ἡμέρας (445)
ῥίπτεις κυβεύων τὸν πρὸς Ἀργείους Ἄρην·
ἐμοὶ δὲ φῶς ἓν ἡλίου καταρκέσει,
445 πέρσαντι πύργους ναυστάθμοις ἐπεισπεσεῖν
κτεῖναί τ' Ἀχαιούς· θατέρᾳ δ' ἀπ' Ἰλίου 450
πρὸς οἶκον εἶμι, συντεμὼν τοὺς σοὺς πόνους. (450)
ὑμῶν δὲ μή τις ἀσπίδ' αἰρέτω χερί·
ἐγὼ γὰρ ἕξω τοὺς μέγ' αὐχοῦντας δορὶ
450 πέρσας Ἀχαιοὺς, καίπερ ὕστερον μολών.

ΧΟΡΟΣ.

Ἰὼ, ἰώ! φίλα θροεῖς, 455
φίλος Διόθεν εἶ· μόνον (455)
φθόνον ἄμαχον ὕπατος Ζεὺς
ἐθέλοι ἀμφὶ σοῖς λόγοισιν εἴργειν!
455 τὸ δὲ ναΐον Ἀργόθεν δόρυ
οὔτε πρὶν, οὔτε νῦν τιν' ἀν- 460
δρῶν ἐπόρευσε σέθεν κρείσσω. (460)
πῶς μοι Ἀχιλλεὺς τὸ σὸν ἔγχος ἂν δύναιτο,
πῶς δ' Αἴας ὑπομεῖναι;
460 εἰ γὰρ ἐγὼ τόδ' ἦμαρ ἐσίδοιμ', ἄναξ, 465
ὅπως πολυφόνου (465)
χειρὸς ἀποινάσαιο λόγχᾳ!

439. ξὺν τοῖσδ' ἀόπλοις οἷα τλ. πορπήμασιν. 443. πίπτεις. 446. θ' ἠτέρᾳ τ' ἀπ'. 454. θέλοι. 460. εἰσίδοιμ'. 462. ἀπονάσαιο.

ΡΗΣΟΣ.

τοιαῦτα μέν σοι τῆς μακρᾶς ἀπουσίας
πρᾶξαι παρέξω· σὺν δ' Ἀδραστείᾳ λέγω,
465 ἐπειδὰν ἐχθρῶν τήνδ' ἐλευθέραν πόλιν 470
θῶμεν θεοῖσί τ' ἀκροθίνι' ἐξέλῃς, (470)
ξὺν σοὶ στρατεύειν γῆν ἐπ' Ἀργείων θέλω,
καὶ πᾶσαν ἐλθὼν Ἑλλάδ' ἐκπέρσαι δορί,
ὡς ἂν μάθωσιν ἐν μέρει πάσχειν κακῶς.

ΕΚΤΩΡ.

470 εἰ τοῦ παρόντος τοῦδ' ἀπαλλαχθεὶς κακοῦ 475
πόλιν νεμοίμην, ὡς τὸ πρίν ποτ', ἀσφαλῆ, (475)
ἢ κάρτα πολλὴν θεοῖς ἂν εἰδείην χάριν.
τὰ δ' ἀμφί τ' Ἄργος καὶ νομὸν τὸν Ἑλλάδος
οὐχ ὧδε πορθεῖν ῥᾴδι', ὡς λέγεις, δορί.

ΡΗΣΟΣ.

475 οὐ τούσδ' ἀριστεῖς φασιν Ἑλλήνων μολεῖν; 480

ΕΚΤΩΡ.

κοὐ μεμφόμεσθά γ', ἀλλ' ἄδην ἐλαύνομεν. (480)

ΡΗΣΟΣ.

οὐκοῦν κτανόντες τούσδε, πάντ' εἰργάσμεθα.

ΕΚΤΩΡ.

μὴ νῦν τὰ πύῤῥω, τἀγγύθεν μεθεὶς, σκόπει.

ΡΗΣΟΣ.

ἀρκεῖν ἔοικέ σοι παθεῖν, δρᾶσαι δὲ μή;

ΕΚΤΩΡ.

480 πολλῆς γὰρ ἄρχω κἀνθάδ' ὢν τυραννίδος. 485
ἀλλ' εἴτε λαιὸν, εἴτε δεξιὸν κέρας, (485)
εἴτ' ἐν μέσοισι συμμάχοις, πάρεστί σοι
πέλτην ἐρεῖσαι καὶ καταστῆσαι στρατόν.

475. ἀριστεῖσι.

ΡΗΣΟΣ.

μόνος μάχεσθαι πολεμίοις, Ἕκτορ, θέλω.
485 εἰ δ' αἰσχρὸν ἡγεῖ μὴ συνεμπρῆσαι νεῶν 490
πρύμνας, πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον, (490)
τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα.

ΕΚΤΩΡ.

οὐκ ἔστ' ἐκείνῳ θοῦρον ἐντάξαι δόρυ.

ΡΗΣΟΣ.

καὶ μὴν λόγος γ' ἦν, ὡς ἔπλευσ' ἐπ' Ἴλιον.

ΕΚΤΩΡ.

490 ἔπλευσε καὶ πάρεστιν· ἀλλὰ μηνίων 495
στρατηλάταισιν οὐ συναίρεται δόρυ. (495)

ΡΗΣΟΣ.

τίς δὴ μετ' αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ;

ΕΚΤΩΡ.

Αἴας ἐμοὶ μὲν οὐδὲν ἡττᾶσθαι δοκεῖ,
χὠ Τυδέως παῖς· ἔστι δ' αἰμυλώτατον
495 κρότημ' Ὀδυσσεὺς, λῆμά τ' ἀρκούντως θρασὺς, 500
καὶ πλεῖστα χώραν τήνδ' ἀνὴρ καθυβρίσας. (500)
ὃς, εἰς Ἀθάνας σηκὸν ἔννυχος μολὼν,
κλέψας ἄγαλμα ναῦς ἐπ' Ἀργείων φέρει.
ἤδη δ' ἀγύρτης, πτωχικὴν ἔχων στολὴν,
500 εἰςῆλθε πύργους· πολλὰ δ' Ἀργείοις κακὰ 505
ἠρᾶτο, πεμφθεὶς Ἰλίου κατάσκοπος. (505)
κτανὼν δὲ φρουροὺς καὶ παραστάτας πυλῶν,
ἐξῆλθεν· ἀεὶ δ' ἐν λόγοις εὑρίσκεται
Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεος πέλας
505 θάσσων· κακῷ δὲ μερμέρῳ παλαίομεν. 510

497. Ἀθηνᾶς. 500. Ἀργείους. 503. αἰεί.

ΡΗΣΟΣ.

οὐδεὶς ἀνὴρ εὔψυχος ἀξιοῖ λάθρα (510)
κτεῖναι τὸν ἐχθρὸν, ἀλλ' ἰὼν κατὰ στόμα.
τοῦτον δ', ὃν ἴζειν φῆς σὺ κλωπικὰς ἕδρας
καὶ μηχανᾶσθαι, ζῶντα συλλαβὼν ἐγὼ,
510 πυλῶν ἐπ' ἐξόδοισιν ἀμπείρας ῥάχιν, 515
στήσω πετεινοῖς γυψὶ θοινατήριον. (515)
ληστὴν γὰρ ὄντα καὶ θεῶν ἀνάκτορα
συλῶντα, δεῖ νιν τῷδε κατθανεῖν μόρῳ.

ΕΚΤΩΡ.

νῦν μὲν καταυλίσθητε· καὶ γὰρ εὐφρόνη.
515 δείξω δ' ἐγώ σοι χῶρον, ἔνθα χρὴ στρατὸν 520
τὸν σὸν νυχεῦσαι, τοῦ τεταγμένου δίχα. (520)
ξύνθημα δ' ἡμῖν Φοῖβος, ἤν τι καὶ δέῃ,
μέμνησ' ἀκούσας, Θρῃκί τ' ἄγγειλον στρατῷ.
ὑμᾶς δὲ βάντας χρὴ προταινὶ τάξεων
520 φρουρεῖν ἐγερτὶ, καὶ νεῶν κατάσκοπον 525
δέχθαι Δόλωνα· καὶ γὰρ, εἴπερ ἐστὶ σῶς, (525)
ἤδη πελάζει στρατοπέδοισι Τρωϊκοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

Τίνος ἁ φυλακᾶ; τίς ἀμείβει (στροφή.)
τὰν ἐμάν; πρῶτα
525 δύεται σημεῖα καὶ ἑπτάποροι 530
Πλειάδες αἰθέριαι· (530)
μέσα δ' αἰετὸς οὐρανοῦ ποτᾶται.
ἔγρεσθε — τί μέλλετε; — κοιτᾶν
ἔγρεσθ' εἰς φυλακάν.
530 οὐ λεύσσετε μηνάδος αἴγλαν; 535
ἀὼς δὴ πέλας, ἀὼς (535)

529. ἔγρεσθε πρὸς φ.

γίγνεται, καί τις πρὸ δόμων
ὅδε γ' ἔστιν ἀστήρ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Τίς ἐκηρύχθη πρώτην φυλακήν;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Μυγδόνος υἱόν φασι Κόροιβον.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τίς γὰρ ἐπ' αὐτῷ;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Κίλικας Παιὼν στρατὸς ἤγειρεν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Μυσοὶ δ' ἡμᾶς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Οἰκοῦν Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
βάντας ἐγείρειν
καιρὸς κλήρου κατὰ μοῖραν.

ΧΟΡΟΣ.

Καὶ μὴν αἴω· Σιμόεντος (ἀντιστρ.)
ἡμένα κοίτας
φονίας ὑμνεῖ πολυχορδοτάτᾳ
γήρυϊ παιδολέτωρ
μελοπαιὸς ἀηδονὶς μέριμναν·
ἤδη δὲ νέμουσι κατ' Ἴδαν
ποίμνια· νυκτιβρόμου
σύριγγος ἐὰν κατακούω·
θέλγει δ' ὄμματος ἕδραν

532. καὶ τίς πρὸ δόμων; 533. ὅδε γάρ ἐστιν ἀνήρ. 535. φασιν Κόρυβον. 537. Παιόνων στρ. 546. μέριμνα· 548. νυκτιδρόμου.

ὕπνος· ἄδιστος γὰρ ἔβα (555)
βλεφάροις πρὸς ἀοῦς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Τί ποτ' οὐ πελάθει σκοπός, ὃν γαῶν (ἐπῳδ.)
Ἕκτωρ ὤτρυνε κατόπτας;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

555 ταρβῶ· χρόνιος γὰρ ἄπεστιν. 560

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἀλλ' ἢ κρυπτὸν λόχον εἰσπαίσας (560)
διόλωλεν; τάχ' ἂν εἴη φοβερόν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

αὐδῶ Λυκίους πέμπτην φυλακὴν
βάντας ἐγείρειν
560 ἡμᾶς κλήρου κατὰ μοῖραν. 565

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Διόμηδες, οὐκ ἤκουσας — ἢ κενὸς ψόφος (565)
στάζει δι' ὤτων; — τευχέων τινὰ κτύπον;

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

οὐκ· ἀλλὰ δεσμὰ πωλικῶν ἐξ ἀντύγων
κλάζει σιδήρου· κἀμέ τοι, πρὶν ἠσθόμην
565 δεσμῶν ἀραγμὸν ἱππικῶν, ἔδυ φόβος. 570

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὅρα κατ' ἄρφην μὴ φύλαξιν ἐντύχῃς. (570)

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

φυλάξομαί τοι κἂν σκότῳ τιθεὶς πόδα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἦν δ' οὖν ἐγείρῃς, οἶσθα σύνθημα στρατοῦ;

552. βλεφάροισι. 556. ἀλλ' εἰ κρ. λ. εἰσπαίσας. 557. διόλωλε, τάχ' ἄν. 566. ὄρφναν.

πελας δὲ πῶλοι Θρῃκίων ἐξ ἁρμάτων
λευκαὶ δέδενται, διαπρεπεῖς ἐν εὐφρόνῃ·
στίλβουσι δ', ὥςτε ποταμίου κύκνου πτερόν. 620
615 ταύτας, κτανόντε δεσπότην, κομίζετε,
κάλλιστον οἴκοις σκῦλον· οὐ γάρ ἐσθ' ὅπου (620)
τοιόνδ' ὄχημα χθὼν κέκευθε πωλικόν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Διόμηδες, ἦ σὺ κτεῖνε Θρῄκιον λεών,
ἦ 'μοὶ πάρες γε, σοὶ δὲ χρὴ πώλων μέλειν. 625

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

620 ἐγὼ φονεύσω, πωλοδαμνήσεις δὲ σύ.
τρίβων γὰρ εἶ τὰ κομψὰ καὶ νοεῖν σοφός.
χρὴ δ' ἄνδρα τάσσειν, οὗ μάλιστ' ἂν ὠφελῇ.

ΑΘΗΝΑ.

καὶ μὴν καθ' ἡμᾶς τόνδ' Ἀλέξανδρον βλέπω
στείχοντα, φυλάκων ἔκ τινος πεπυσμένον 630
625 δόξας ἀσήμους πολεμίων μεμβλωκότων.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

πότερα σὺν ἄλλοις, ἢ μόνος πορεύεται; (630)

ΑΘΗΝΑ.

μόνος πρὸς εὐνὰς, ὡς ἔοικεν, Ἕκτορος
χωρεῖ, κατόπτας σημανῶν ἥκειν στρατοῦ.

ΔΙΟΜΗΔΗΣ.

οὐκοῦν ὑπάρχειν τόνδε κατθανόντα χρή; 635

ΑΘΗΝΑ.

630 οὐκ ἂν δύναιο τοῦ πεπρωμένου πλέον.
τοῦτον δὲ πρὸς σῆς οὐ θέμις χερὸς θανεῖν. (635)
ἀλλ' ὥπερ ἥκεις μορσίμους φέρων σφαγὰς,
τάχυν· ἐγὼ δὲ τῷδε σύμμαχος Κύπρις

615. κτανόντες. 622. ὠφελοῖ.

δοκοῦσ' ἀρωγὸς ἐν πόνοις παραστατεῖν, 640
635 σαθροῖς λόγοισιν ἐχθρὸν ἄνδρ' ἀμείψομαι.
καὶ ταῦτ' ἐγὼ μὲν εἶπον· ὃν δὲ χρὴ παθεῖν, (640)
οὐκ οἶδεν, οὐδ' ἤκουσεν, ἐγγὺς ὢν, λόγου.

ΠΑΡΙΣ.

σὲ τὸν στρατηγὸν καὶ κασίγνητον λέγω,
Ἕκτορ, καθεύδεις; οὐκ ἐγείρεσθαί σε χρή; 645
640 ἐχθρῶν τις ἡμῖν χρίμπτεται στρατεύματι,
ἢ κλῶπες ἄνδρες, ἢ κατάσκοποί τινες. (645)

ΑΘΗΝΑ.

θάρσει· φυλάσσει σ' ἥδε πρευμενὴς Κύπρις.
μέλει δ' ὁ σός μοι πόλεμος, οὐδ' ἀμνημονῶ
τιμῆς, ἐπαινῶ δ' εὖ παθοῦσα πρὸς σέθεν. 650
645 καὶ νῦν ἐπ' εὐτυχοῦντι Τρωϊκῷ στρατῷ
ἥκω, πορεύουσ' ἄνδρα σοι μέγαν φίλον, (650)
τῆς ὑμνοποιοῦ παῖδα Θρῄκιον θεᾶς
Μούσης, πατρὸς δὲ Στρυμόνος κικλήσκεται.

ΠΑΡΙΣ.

ἀεί ποτ' εὖ φρονοῦσα τυγχάνεις πόλει 655
650 κἀμοί, μέγιστον δ' ἐν βίῳ κειμήλιον
κρίνας σέ φημι τῇδε προσθέσθαι πόλει. (655)
ἥκω δ' ἀκούσας οὐ τορῶς· φήμη δέ τις
φύλαξιν ἐμπέπτωκεν, ὡς κατάσκοποι
ἥκουσ' Ἀχαιῶν. χὠ μὲν οὐκ εἰδὼς λέγει, 660
655 ὁ δ' εἰσιδὼν μολόντας, οὐκ ἔχει φράσαι,
ὧν οὕνεκ' εὐνὰς ἦλυθον πρὸς Ἕκτορος. (660)

ΑΘΗΝΑ.

μηδὲν φοβηθῇς· οὐδὲν ἐν στρατῷ νέον·
Ἕκτωρ δὲ φροῦδος, Θρῇκα κοσμήσων στρατόν.

650. deest δ'.

ΠΑΡΙΣ.

σύ τοί με πείθεις, σοῖς τε πιστεύων λόγοις, 665
660 τάξιν φυλάξων εἶμ', ἐλεύθερος φόβου.

ΑΘΗΝΑ.

χώρει· μέλειν γὰρ πάντ' ἐμοὶ δόκει τὰ σά, (665)
ὡς εὐτυχοῦντας συμμάχους ἐμοὺς ὁρᾷν.
γνώσει δὲ καὶ σὺ τὴν ἐμὴν προθυμίαν.
ὑμᾶς δ' αὐτῶ τοὺς ἄγαν ἐρρωμένους, 670
665 Λαερτίου παῖ, θηκτὰ κοιμίσαι ξίφη.
κεῖται γὰρ ὑμῖν Θρῄκιος στρατηλάτης, (670)
ἵπποι τ' ἔχονται, πολέμιοι δ' ἠσθημένοι
χωροῦσ' ἐφ' ὑμᾶς, ἀλλ' ὅσον τάχιστα χρὴ
φεύγειν πρὸς ὁλκοὺς ναυστάθμων. τί μέλλετε, 675
670 σκηπτοῦ πιόντος πολεμίων, σῶσαι βίον;

ΧΟΡΟΣ.

Ἔα, ἔα! βάλλε, βάλλε, βάλλε, βάλλε, (675)
θεῖνε, θεῖνε· τίς ὅδ' ἀνήρ;
λεύσσετε, τοῦτον αὐδῶ.
κλῶπες, οἵτινες κατ' ὄρφναν 680
675 τόνδε κινοῦσι στρατόν.
δεῦρο, δεῦρο πᾶς. (680)
τούσδ' ἔχω καὶ τούσδ' ἔμαρψα.
τίς ὁ λόγος; πόθεν ἔβας; ποδαπὸς εἶ;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὔ σε χρὴ εἰδέναι· θανεῖ γὰρ σήμερον δράσας κακῶς. 685

659. σοί τε πιστεύω λ. 661. δοκεῖ τάδε. 664. ἄγαν γ' ἐρωμένους. 666. ἡμῖν. 668. τάχιστ' ἐχρῆν. 672. τίς δ' ἀνήρ;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

680 οὐκ ἐρεῖς ξύνθημα, λόγχην πρὶν διὰ στέρνων μολεῖν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἴσχε. θάρσει πᾶς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

πέλας ἴθι. παῖε, παῖε, πᾶς τις ἄν. (685)

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

ἦ σὺ δὴ Ῥῆσον κατέκτας;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἀλλὰ τὸν κτενοῦντά σε.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ἴσχε πᾶς τις.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

οὐ μενῶ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ἆ, φίλιον ἄνδρα μὴ θένῃς

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

καὶ τί δὴ τὸ σῆμα;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Φοῖβος.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ἔμαθον· ἴσχε πᾶς δόρυ. 690

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

685 οἶσθ', ὅποι βεβᾶσιν ἄνδρες;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

τῇδέ πῃ κατείδομεν.

680. σύνθημα. 681. ἴστω, θάρσει. Χρ. πέλας τις ἴθι. 682. deest δή. Ib. om. persona ΟΔ. κτανοῦντά σε. 683. ἆ ἆ φίλον. Praefig. ΟΔ. 685. ἄνδρες. Ib. verbis τῇδέ πῃ praefig. ΟΔ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

ἕρπε πᾶς πατ' ἴχνος αὐτῶν, ἢ βοὴν ἐγερτέον. (690)

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ἀλλὰ συμμάχους ταράσσειν δεινὸν ἐν νυκτῶν φόβῳ.

ΧΟΡΟΣ.

Τίς ἀνδρῶν ὁ βάς; (στροφή.)
τίς, ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται, 695
690 χεῖρα φυγὼν ἐμάν;
πόθεν νιν κυρήσω; (695)
τίνι προσεικάσω;
ὅστις δι' ὄρφνας ἦλθ' ἀδειμάντῳ ποδὶ
διά τε τάξεων καὶ φυλάκων ἕδρας; 700
695 Θεσσαλὸς, ἢ
παραλίαν Λοκρῶν νεμόμενος πόλιν; (700)
ἢ νησιώτην σποράδα κέκτηται βίον;
τίς, ἢ πόθεν, ἢ ποίας πάτρας;
ὁποῖον εὔχεται τὸν ὕπατον θεῶν; 705

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

700 ἆρ' ἔστ' Ὀδυσσέως τοὔργον, ἢ τίνος τόδε;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

εἰ τοῖς πάροιθε χρὴ τεκμαίρεσθαι, τί μή; (705)

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

δοκεῖς γάρ;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τί μὴν οὔ;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

θρασὺς γοῦν ἐς ἡμᾶς.

688. Praefig. Ἡμιχ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τίν' ἀλκήν; τίν' αἰνεῖς;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Ὀδυσσῆ. 710

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

705 μὴ κλωπὸς αἴνει φωτὸς αἱμύλον δόρυ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἔβα καὶ πάρος (ἀντιστρ.) (710)
κατὰ πτόλιν, ὕπαφρον ὄμμ' ἔχων
ῥακοδύτῳ στολᾷ
πυκασθείς, ξιφήρης 715
710 κρυφαῖος ἐν πέπλοις.
βίον δ' ἐπαιτῶν εἶρπ' ἀγύρτης τις λάτρις, (715)
ψαφαρόχρουν κάρα πολυπινές τ' ἔχων·
πολλὰ δὲ τὰν
βασιλίδ' ἑστίαν Ἀτρειδᾶν κακῶς 720
715 ἔβαζε δῆθεν ἐχθρὸς ὢν στρατηλάταις.
ὄλοιτο δ', ὄλοιτο πανδίκως, (720)
πρὶν ἐπὶ γᾶν Φρυγῶν ποδὸς ἴχνος βαλεῖν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

εἴτ' οὖν Ὀδυσσέως, εἴτε μή, φόβος μ' ἔχει.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

Ἕκτωρ γὰρ ἡμῖν τοῖς φύλαξι μέμψεται. 725

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

720 τί λάσκων;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

δυσοίζων.

708. στολῇ. 712. πουλυπινές τ'. 713. τήν. 714. Ἀτρειδῶν.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τί δρᾷς δή; τί ταρβεῖς; (725)

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

καθ' ἡμᾶς περᾶσαι —

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τίν' ἀνδρῶν;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

οἳ τῆςδε νυκτὸς ἦλθον εἰς Φρυγῶν στρατόν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰώ! δαίμονος τύχα βαρεῖα. φεῦ, φεῦ! 730

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

725 ἔα· σίγα πᾶς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

ἀβρίξ· ἴσως γὰρ εἰς βόλον τις ἔρχεται. (730)

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὦ συμφορὰ βαρεῖα Θρῃκῶν συμμάχων!

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

τίς ὁ στένων;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰώ! ἰώ! 735

730 δύστηνος ἐγώ, σύ τ', ἄναξ Θρῃκῶν.

ὦ στυγνοτάτην Τροίαν ἐσιδών·

οἷόν σε βίου τέλος εἷλεν; (735)

ΧΟΡΟΣ.

τίς εἴ ποτ' ἀνδρῶν συμμάχων; κατ' εὐφρόνην

ἀμβλῶπες αὐγαί, κοῦ σε γιγνώσκω τορῶς. 740

ΟΙΚΕΤΗΣ.

735 ποῦ τιν' ἀνάκτων Τρωϊκῶν εὕρω;

ποῦ δῆθ' Ἕκτωρ

730. ἰώ· δύστ.

τὸν ὑπασπίδιον κοῖτον ἰαύει; (740)
τίνι σημήνω διόπων στρατιᾶς;
οἷα πεπόνθαμεν! οἷά τις ἡμᾶς 745
740 δράσας ἀφανῆ φροῦδος, φανερὸν
Θρῃξὶν πένθος τολυπεύσας.

ΧΟΡΟΣ.

κακὸν κυρεῖν τι Θρῃκίῳ στρατεύματι (745)
ἔοικεν, οἷα τοῦδε γιγνώσκω κλύων.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἔῤῥει στρατιά, πέπτωκεν ἄναξ 750
745 δολίῳ πληγῇ.
οἷα μ' ὀδύνη τείρει φονίου
τραύματος εἴσω; πῶς δ' ἂν ὀλοίμαν! (750)
χρῆν γάρ μ' ἀκλεῶς Ῥῆσόν τε θανεῖν,
Τροίᾳ κέλσαντ' ἐπίκουρον. 755

ΧΟΡΟΣ.

750 τάδ' οὐκ ἐν αἰνιγμοῖσι σημαίνει κακά·
σαφῶς γὰρ αὐδᾷ συμμάχους ὀλωλότας. (755)

ΟΙΚΕΤΗΣ.

κακῶς πέπρακται, κἀπὶ τοῖς κακοῖσι πρὸς
αἴσχιστα· καίτοι δὶς τόσον κακὸν τόδε·
θανεῖν γὰρ εὐκλεῶς μέν, εἰ θανεῖν χρεών, 760
755 λυπρὸν μέν οἶμαι τῷ θανόντι· — πῶς γὰρ οὔ; —
τοῖς ζῶσι δ' ὄγκος καὶ δόμων εὐδοξία. (760)
ἡμεῖς δ' ἀβούλως κἀκλεῶς ὀλώλαμεν.
ἐπεὶ γὰρ ἡμᾶς εὖνασ' Ἑκτορεία χείρ,
ξύνθημα λέξας, εὕδομεν πεδοστιβεῖς, 765
760 κόπῳ δαμέντες, οὐδ' ἐφρουρεῖτο στρατὸς
φυλακαῖσι νυκτέροισιν, οὐδ' ἐν τάξεσιν (765)

747. ὀλοίμην.

ἔκειτο τεύχη, κλῇθρά τ' οὐκ ἐπὶ ζυγοῖς
ἵππων καθήρμοσθ', ὡς ἄναξ ἐπεύθετο
κρατοῦντας ὑμᾶς κἀφεδρεύοντας νεῶν 770
765 πρύμναισι· φαύλως δ' εὕδομεν πεπτωκότες.
κἀγὼ μελούσῃ καρδίᾳ λήξας ὕπνου (770)
πώλοισι χόρτον, προσδοκῶν ἑωθινὴν
ζεύξειν πρὸς ἁλκὴν, ἀφθόνῳ μετρῷ χερί.
λευσσω δὲ φῶτε περιπολοῦνθ' ἡμῶν στρατὸν 775
770 πυκνῆς δι' ὄρφνης· ὡς δ' ἐκινήθην ἐγὼ,
ἐπτηξάτην τε κἀνεχωρείτην πάλιν. (775)
ἤπυσα δ' αὐτοῖς, μὴ πελάζεσθαι στρατῷ,
κλῶπας δοκήσας συμμάχων πλάθειν τινάς.
οἱ δ' οὐδέν· οὐ μὴν οἶδ' ἐγὼ τὰ πλείονα. 780
775 εὗδον δ' ἀπελθὼν αὖθις ἐς κοίτην πάλιν.
καί μοι καθ' ὕπνον δόξα τις παρίσταται· (780)
ἵππους γὰρ, ἃς ἔθρεψα κἀδιφρηλάτουν
Ῥήσῳ παρεστὼς, εἶδον, ὡς ὄναρ δοκῶν,
λύκους ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν· 785
780 θείνοντε δ' οὐρᾷ πωλικῆς φίνοῦ τρίχα,
ἤλαυνον. αἱ δ' ἔρεγκον ἐξ ἀντηρίδων (785)
θυμὸν πνέουσαι, κἀνεχαίτιζον φόβῳ.
ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι
πώλοισιν· ἔννυχος γὰρ ἐξώρμα φόβος. 790
785 κλύω δ' ἐπάρας κρᾶτα μυχθισμὸν νεκρῶν.
θερμὸς δὲ κρουνὸς δεσπότου παρὰ σφαγαῖς (790)
βάλλει με δυσθνήσκοντος αἵματος νέου.
ὀρθὸς δ' ἀναίσσω χειρὶ σὺν κενῇ δορός.
καί μ' ἔγχος αὐγάζοντα καὶ θηρώμενον 795
790 παίει παραστὰς νειάτην πλευμὰν ξίφει

762. πλῆκτρά τ'. 788. ἀναΐσσω. 790. νείαιραν εἰς.

ἀνὴρ ἀκμάζων· φασγάνου γὰρ ᾐσθόμην (795)
πληγῆς, βαθεῖαν ἄλοκα τραύματος λαβών.
πίπτω δὲ πρηνής· οἱ δ' ὄχημα πωλικὸν
λαβόντες ἵππων ἵεσαν φυγῇ πόδα. 800
795 (ἆ, ἆ!) ὀδύνη με τείρει, κοὐκέτ' ὀρθοῦμαι τάλας.
καὶ ξυμφορὰν μὲν οἶδ' ὁρῶν, τρόπῳ δ' ὅτῳ (800)
τεθνᾶσιν οἱ θανόντες, οὐκ ἔχω φράσαι,
οὐδ' ἐξ ὁποίας χειρός. εἰκάσαι δέ μοι 805
πάρεστι, λυπρὰ πρὸς φίλων πεπονθέναι.

ΧΟΡΟΣ.

800 ἡνίοχε Θρῃκὸς τοῦ κακῶς πεπραγότος,
μηδὲν δύσοιζ' οὐ πολεμίους δρᾶσαι τάδε. (805)
Ἕκτωρ δὲ καὐτὸς, συμφορᾶς πεπυσμένος,
χωρεῖ· συναλγεῖ δ', ὡς ἔοικε, σοῖς κακοῖς. 810

ΕΚΤΩΡ.

πῶς, ὦ μέγιστα πήματ' ἐξειργασμένοι,
805 μολόντες ὑμᾶς πολεμίων κατάσκοποι
λήθουσιν αἰσχρῶς, καὶ κατεσφάγη στρατός; (810)
κοὔτ' εἰσιόντας στρατόπεδ' ἐξαπώσατε,
οὔτ' ἐξιόντας; τῶνδέ τις τίσει δίκην, 815
πλὴν σοῦ; σὲ γὰρ δὴ φύλακά φημ' εἶναι στρατοῦ.
810 φροῦδοι δ' ἄπληκτοι, τῇ Φρυγῶν κακανδρίᾳ
πόλλ' ἐγγελῶντες τῷ στρατηλάτῃ τ' ἐμοί. (815)
εὖ νῦν τόδ' ἴστε, Ζεὺς ὀμώμοσται πατὴρ,
ἤτοι μάραγνά γ', ἢ καρανιστὴς μόρος, 820
μενεῖ σε δρῶντα τοιάδ', ἢ τὸν Ἕκτορα
815 τὸ μηδὲν εἶναι καὶ κακὸν νομίζετε.

ΧΟΡΟΣ.

ἰώ! ἰώ! (820)
μέγας ἐμοὶ, μέγας ἀγών.

ὦ πολιοῦχον κράτος,
τότ' ἄρ' ἔμολον, ὅτε σοι ἄγγελος ἦλθον, ἀμ- 825
φὶ ναυσὶν πυραίθειν Ἀργείων στρατὸν,
ἐπεὶ ἄγρυπνον ὄμμ' ἐν εὐφρόνῃ
οὔτ' ἐκοίμισ', οὔτ' ἔβριξα, (825)
οὐ μὰ τὰς Σιμοεντίδας
πηγάς· μή μοι κότον, ὦναξ, θῇς· 830
ἀναίτιος ἔγωγε πάντων.
ἢν δὲ χρόνῳ παρὰ καιρὸν
ἔργον, ἢ λόγον πύθῃ, (830)
κατά με γᾶς ζῶντα πόρευσον·
οὐ παραιτοῦμαι. 835

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τί ταῖσδ' ἀπειλεῖς, βάρβαρός τε βαρβάρου
γνώμην ὑφαιρεῖ τὴν ἐμὴν, πλέκων λόγους;
σὺ ταῦτ' ἔδρασας· οὐδέν' ἂν δεξαίμεθα (835)
οὔθ' οἱ μαθόντες, οὔτ' ἂν οἱ τετρωμένοι
ἄλλον· μακροῦ γε δεῖ σε καὶ σοφοῦ λόγου, 840
ὅτῳ με πείσεις μὴ φίλους κατακτανεῖν,
ἵππων ἐρασθεὶς, ὧν ἕκατι συμμάχους
τοὺς σοὺς φονεύεις, πόλλ' ἐπισκήπτων μολεῖν. (840)
ἦλθον, τέθνᾶσιν· εὐπρεπέστερον Πάρις
ξενίαν κατῄσχυν', ἢ σὺ, συμμάχους κτανών. 845
μὴ γάρ τι λέξῃς, ὥς τις Ἀργείων μολὼν
διώλεσ' ἡμᾶς· τίς δ' ὑπερβαλὼν λόχους
Τρώων ἐφ' ἡμᾶς ἦλθεν, ὥστε καὶ λαθεῖν; (845)
σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο καὶ Φρυγῶν στρατός.

819. ἄρ'. 820. ναυσί. 824. ὦ ἄνα. 825. ἀν..γὰρ ἔγ. 826. εἰ δὲ χρ. 827. ἔργ' ἢ λ. 828. γᾶ. 833. οἱ θανόντες.

τίς οὖν τέτρωται, τίς τέθνηκε συμμάχων 850
845 τῶν σῶν, μολόντων, ὡς σὺ, πολεμίων, λέγεις;
ἡμεῖς δὲ καὶ τετρώμεθ', οἱ δὲ μειζόνως
παθόντες οὐχ ὁρῶσιν ἡλίου φάος. (850)
ἁπλῶς δ' Ἀχαιῶν οὐδὲν αἰτιώμεθα.
τίς δ' ἂν χαμεύνας πολεμίων κατ' εὐφρόνην 855
850 Ῥήσου μολὼν ἐξεῦρεν, εἰ μή τις θεῶν
ἔφραζε τοῖς κτανοῦσιν; οὐδ' ἀφιγμένου
τὸ πάμπαν ἦσαν· ἀλλὰ μηχανᾷ τάδε. (855)

ΕΚΤΩΡ.

χρόνον μὲν ἤδη συμμάχοισι χρώμεθα,
ὅσον περ ἐν γῇ τῇδ' Ἀχαϊκὸς λεὼς, 860
355 κοὐδὲν πρὸς αὐτῶν οἶδα πλημμελὲς κλύων·
ἐν σοὶ δ' ἂν ἀρχοίμεσθα· μή μ' ἔρως ἕλοι
τοιοῦτος ἵππων, ὥστ' ἀποκτείνειν φίλους. (860)
καὶ ταῦτ' Ὀδυσσεὺς· τίς γὰρ ἄλλος ἂν ποτε
ἔδρασεν, ἢ βούλευσεν, Ἀργείων ἀνὴρ; 865
860 δέδοικα δ' αὐτόν. καί τί μου θράσσει φρένας,
μὴ καὶ Δόλωνα συντυχὼν κατακτάνῃ·
χρόνον γὰρ ἤδη φροῦδος ὤν, οὐ φαίνεται. (865)

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς, οὓς λέγεις, Ὀδυσσέας·
ἡμεῖς δ' ὑπ' ἐχθρῶν οὐδενὸς πεπλήγμεθα. 870

ΕΚΤΩΡ.

865 σὺ δ' οὖν νόμιζε ταῦτ', ἐπείπερ σοι δοκεῖ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὦ γαῖα πατρὶς, πῶς ἂν ἐνθάνοιμί σοι!

ΕΚΤΩΡ.

μὴ θνῆσχ'· ἅλις γὰρ τῶν τεθνηκότων ὄχλος. (870)

852. ἦσαν. 854. Ἀχαϊκὸς. 860. δέδοικά γ' αὐτόν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ποῖ δὲ τράπωμαι δεσποτῶν μονούμενος;

ΕΚΤΩΡ.

οἰκός σε κεύθων οὔμὸς ἐξιάσεται.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

καὶ πῶς με κηδεύσουσιν αὐθεντῶν χέρες;

ΕΚΤΩΡ.

ὅδ' αὖ τὸν αὐτὸν μῦθον οὐ λήξει λέγων.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὄλοιθ' ὁ δράσας! οὐ γὰρ ἐς σὲ τείνεται (875)
γλῶσσ', ὡς σὺ κομπεῖς· ἡ Δίκη δ' ἐπίσταται.

ΕΚΤΩΡ.

λάζυσθ'· ἄγοντες αὐτὸν ἐς δόμους ἐμοὺς,
οὕτως, ὅπως ἂν μὴ 'γκαλῇ, πορεύνετε·
ὑμᾶς δ' ἰόντας τοῖσιν ἐν τείχει χρεὼν
Πριάμῳ τε καὶ γέρουσι σημῆναι, νεκροὺς (880)
θάπτειν κελεύειν λεωφόρους πρὸς ἑκτροπάς.

ΧΟΡΟΣ.

τί ποτ' εὐτυχίας ἐκ τῆς μεγάλης
Τροίαν ἀνάγει πάλιν εἰς πένθη
δαίμων ἄλλος, τί φυτεύων;
ἔα, ἔα. ὦ, ὦ. (885)
τίς ὑπὲρ κεφαλῆς θεὸς, ὦ βασιλεῦ,
τὸν νεόκμητον νεκρὸν ἐν χειροῖν
φοράδην πέμπει;
ταρβῶ; λεύσσων τόδε πῆμα.

ΜΟΥΣΑ.

ὁρᾷν πάρεστι, Τρῶες· ἡ γὰρ ἐν σοφοῖς (890)

878. λαοφόρους. 880. Τροίαν ἄγει. 881. δαίμων, ἄλλό τι φ. 884. νεόδμητον — χεροῖν.

τιμὰς ἔχουσα Μοῦσα, συγγόνων μία,
πάρειμι, παῖδα τόνδ' ὁρῶσ' οἰκτρῶς φίλον 895
890 θανόνθ' ὑπ' ἐχθρῶν· ὃν ποθ' ὁ κτείνας χρόνῳ
δόλιος Ὀδυσσεὺς ἀξίαν τίσει δίκην.
ἰαλέμῳ αὐθιγενεῖ, (στροφή.) (895)
τέκνον, σ' ὀλοφύρομαι, ὦ
ματρὸς ἄλγος, οἷαν 900
895 ἔκελσας ὁδὸν ποτὶ Τροίαν,
ἦ δυςδαίμονα καὶ μελέαν
ἀποπεμψαμένας ἐμοῦ πορευθεὶς, (900)
ἀπὸ δ' ἀντομένου πατρὸς βιαίως.
ὤμοι ἐγὼ σέθεν! ὦ φιλία 905
900 φιλία κεφαλά, τέκνον, ὤμοι!

ΧΟΡΟΣ.

ὅσον προςήκει μὴ γένους κοινωνίαν
ἔχοντι, λύπῃ τὸν σὸν οἰκτείρω γόνον. (905)

ΜΟΥΣΑ.

ὄλοιτο μὲν Οἰνείδας, (ἀντιστρ.)
ὄλοιτο δὲ Λαρτιάδας, 910
905 ὅς μ' ἄπαιδα γέννας
ἔθηκεν ἀριστοτόκοιο·
ἃ θ' Ἑλένα προλιποῦσα δόμον (910)
Φρυγίων λεχέων ἔπλευσε πλαθεῖσ'·
[ὑπ'] Ἰλίῳ ὤλεσε μέν σε κατὰ Τροίας, 915
910 φίλτατε, μυριάδας τε πόλεις
ἀνδρῶν ἀγαθῶν ἐκένωσεν.
ἦ πολλὰ μὲν ζῶν, πολλὰ δ' εἰς Ἀιδου μολὼν, (915)
Φιλάμμονος παῖ, τῆς ἐμῆς ἥψω φρενός·
ὕβρις γάρ, ἥ σ' ἔσφηλε, καὶ Μουσῶν ἔρις 920

893. ὀλοφύρομ' ὦ. 904. Λαερτιάδας. 909. ὑπ' sine uncis.

915 τεκεῖν μ' ἔθηκε τόνδε δύστηνον γόνον,
περᾶσα γὰρ δὴ ποταμίους διαῤῥοὰς,
λέκτροις ἐπλάθην Στρυμόνος φυταλμίοις, (920)
ὅτ' ἤλθομεν γῆς χρυσόβωλον ἐς λέπας
Πάγγαιον ὀργάνοισιν ἐξησκημέναι 925
920 Μοῦσαι μεγίστην εἰς ἔριν μελῳδίας
κείνῳ σοφιστῇ Θρῃκὶ, κἀκτυφλώσαμεν
Θάμυριν, ὃς ἡμῶν πόλλ' ἐδέκνασεν τέχνην. (925)
κἀπεί σε τίκτω, συγγόνους αἰδουμένη
καὶ παρθενείαν, ἦκ' ἐς εὐῤῥοῦν πατρὸς 930
925 δίνας· τρέφειν δ' ἐς οὐ βροτείαν ἐσχάραν
Στρυμὼν δίδωσιν, ἀλλὰ πηγαίαις κόραις,
ἔνθ' ἐκτραφεὶς κάλλιστα παρθένων ὕπο, (930)
Θρῄκης ἀνάσσων πρῶτος ἦσθ' ἀνδρῶν, τέκνον.
καί σ' ἀμφὶ γῆν μὲν πατρίαν φιλαίματους 935
930 ἀλκὰς κορύσσοντ', οὐκ ἐδείμαινον θανεῖν·
Τροίας δ' ἀπηύδων ἄστυ μὴ κέλσαι ποτέ,
εἰδυῖα τὸν σὸν πότμον· ἀλλά σ' Ἕκτορος (935)
πρεσβεύμαθ' αἵ τε μυρίαι γερουσίαι
ἔπεισαν ἐλθεῖν κἀπικουρῆσαι φίλοις. 940
935 καὶ τοῦδ', Ἀθάνα, παντὸς αἰτία μόρου
(οὐδὲν δ' Ὀδυσσεὺς, οὐδ' ὁ Τυδέως τόκος
ἔδρασε δρᾶσας) μὴ δόκει λεληθέναι, (940)
καίτοι πόλιν σὴν σύγγονοι πρεσβεύομεν
Μοῦσαι μάλιστα, κἀπιχρώμεθα χθονὶ, 945
940 μυστηρίων τε τῶν ἀπορρήτων φάνας
ἔδειξεν Ὀρφεὺς, αὐτανέψιος νεκροῦ,
τοῦδ', ὃν κατακτείνεις σύ· Μουσαῖόν τε, σὸν (945)
σεμνὸν πολίτην κἀπὶ πλεῖστον ἄνδρ' ἕνα

942. τοῦδ', οὕνεκα κτείνασα.

ἐλθόντα, Φοῖβος σύγγονοί τ' ἠσκήσαμεν. 950
945 καὶ τῶνδε μισθὸν παῖδ' ἔχουσ' ἐν ἀγκάλαις
θρηνῶ· σοφιστὴν δ' ἄλλον οὐκ ἐπάξομαι.

ΧΟΡΟΣ.

μάτην ἄρ' ἡμᾶς Θρῄκιος στρατηλάτης (950)
ἐδέννασ', Ἕκτορ, τῷδε βουλεῦσαι φόνον.

ΕΚΤΩΡ.

ᾔδη τάδ'· οὐδὲν μάντεως ἔδει φράσαι 955
950 Ὀδυσσέως τέχναισι τόνδ' ὀλωλότα.
ἐγὼ δὲ γῆς ἔφεδρον Ἑλλήνων στρατὸν
λεύσσων, τί μὴν ἔμελλον οὐ πέμψειν φίλοις (955)
κήρυκας, ἐλθεῖν κἀπικουρῆσαι χθονί;
ἔπεμψ'· ὀφείλων δ' ἦλθε συμπονεῖν ἐμοί. 960
955 οὐ μὴν θανόντι γ' οὐδαμῶς συνήδομαι.
καὶ νῦν ἕτοιμος τῷδε καὶ τεῦξαι τάφον
καὶ ξυμπυρῶσαι μυρίων πέπλων χλιδήν· (960)
φίλος γὰρ ἐλθὼν δυστυχῶς ἀπέρχεται.

ΜΟΥΣΑ.

οὐκ εἶσι γαίας ἐς μελάγχιμον πέδον· 965
960 τοσόνδε Νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι
τῆς καρποποιοῦ παῖδα Δήμητρος θεᾶς,
ψυχὴν ἀνεῖναι τοῦδ'. ὀφειλέτις δέ μοι (965)
τοὺς Ὀρφέως τιμῶσα φαίνεσθαι φίλους.
κἀμοὶ μὲν ὡς θανών τε κοὐ λεύσσων φάος, 970
965 ἔσται τὸ λοιπόν· οὐ γὰρ ἐς ταυτόν ποτε
οὔτ' εἶσιν, οὔτε μητρὸς ὄψεται δέμας·
κρυπτὸς δ' ἐν ἄντροις τῆσδ' ὑπαργύρου χθονὸς (970)
ἀνθρωποδαίμων κείσεται βλέπων φάος,
Βάκχου προφήτης, ὅς τε Παγγαίου πέτραν 975

949. ᾔδειν.

970 ᾤκησε σεμνὸς τοῖσιν εἰδόσιν θεός.
βαιὸν δὲ πένθος τῆς θαλασσίας θεοῦ
οἴσω· θανεῖν γὰρ καὶ τὸν ἐκ κείνης χρεών. (975)
θρήνοις δ' ἀδελφαὶ πρῶτα μὲν σ' ὑμνήσομεν,
ἔπειτ' Ἀχιλλέα Θέτιδος ἐν πένθει ποτέ. 980
975 οὐ ῥύσεταί νιν Παλλὰς, ἣ σ' ἀπέκτανεν·
τοῖον φαρέτρα Λοξίου σώζει βέλος.
ὦ παιδοποιοὶ συμφοραὶ, πόνοι βροτῶν! (980)
ὡς, ὅστις ὑμᾶς μὴ κακῶς λογίζεται,
ἄπαις διοίσει κοὐ τεκὼν θάψει τέκνα. 985

ΧΟΡΟΣ.

980 οὗτος μὲν ἤδη μητρὶ κηδεύειν μέλει·
σὺ δ' εἴ τι πράσσειν τῶν προκειμένων θέλεις,
Ἕκτορ, πάρεστι· φῶς γὰρ ἡμέρας τόδε. (985)

ΕΚΤΩΡ.

χωρεῖτε, συμμάχους δ' ὁπλίζεσθαι τάχος
ἄνωχθε· πληροῦτ' αὐχένας ξυνωρίδων. 990
985 πανοὺς δ' ἔχοντας χρὴ μένειν Τυρσηνικῆς
σάλπιγγος αὐδήν· ὡς, ὑπερβάλλων στρατὸν
τείχη τ' Ἀχαιῶν, ναυσὶν αἶθον ἐμβαλεῖν (990)
πέποιθα Τρωσί θ' ἡμέραν ἐλευθέραν
ἀκτῖνα τὴν στείχουσαν ἡλίου φέρειν. 995

ΧΟΡΟΣ.

990 πείθου βασιλεῖ· στείχωμεν ὅπλοις
κοσμησάμενοι, καὶ ξυμμαχίᾳ
τάδε φράζωμεν· τάχα δ' ἂν νίκαν (995)
δοίη δαίμων ὁ μεθ' ἡμῶν.

ΤΕΛΟΣ ΡΗΣΟΥ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΤΡΩΑΔΕΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Μετα τὴν Ἰλίου πόρθησιν ἔδοξεν Ἀθηνᾷ τε καὶ Ποσειδῶνι τὸ τῶν Ἀχαιῶν στράτευμα διαφθεῖραι, τοῦ μὲν εὐνοοῦντος τῇ πόλει διὰ τὴν κτίσιν, τῆς δὲ μισησάσης τοὺς Ἕλληνας διὰ τὴν Αἴαντος εἰς Κασάνδραν ὕβριν. οἱ δὲ Ἕλληνες ἐκληρώσαντο τὰς αἰχμαλωτίδας τῶν γυναικῶν· τοῖς γὰρ ἐν ἀξιώμασιν ἔδωκαν, Ἀγαμέμνονι μὲν Κασάνδραν, Ἀνδρομάχην δὲ Νεοπτολέμῳ, Πολυξένην δὲ τῷ Ἀχιλλεῖ. ταύτην μὲν οὖν ἐπὶ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἔσφαξαν· Ἀστυάνακτα δὲ τὸν τοῦ Ἕκτορος ἀπὸ τῶν τειχῶν ἔρριψαν· Ἑλένην δὲ ὡς ἀποκτενῶν Μενέλεως ἤγαγεν· Ἀγαμέμνων δὲ τὴν χρησμῳδὸν ἐνυμφαγώγησεν. Ἑκάβη δὲ, τῆς μὲν Ἑλένης κατηγορήσασα, τοὺς ἀναιρεθέντας δὲ κατοδυρομένη τε καὶ θρηνήσασα καὶ κηδεύσασα, πρὸς τὰς τοῦ Ὀδυσσέως ἤχθη σκηνὰς, τούτῳ λατρεύειν δοθεῖσα.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.
ΑΘΗΝΑ.
ΕΚΑΒΗ.
ΧΟΡΟΣ αἰχμαλωτίδων Τρῳάδων.
ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.
ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.
ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.
ΜΕΝΕΛΑΟΣ.
ΕΛΕΝΗ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΤΡΩΑΔΕΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

Ἥκω, λιπὼν Αἰγαῖον ἁλμυρὸν βάθος
πόντου, Ποσειδῶν, ἔνθα Νηρῄδων χοροὶ
κάλλιστον ἴχνος ἐξελίσσουσιν ποδός·
ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωϊκὴν χθόνα
5 Φοῖβός τε κἀγὼ λαΐνους πύργους περὶξ
ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν, οὔ ποτ' ἐκ φρενῶν
εὔνοι' ἀπέστη τῶν ἐμῶν Φρυγῶν πόλει,
ἣ νῦν κἀπνοῦται καὶ πρὸς Ἀργείου δορὸς
ὄλωλε πορθηθεῖσ'. ὁ γὰρ Παρνάσιος
10 Φωκεὺς Ἐπειὸς μηχαναῖσι Παλλάδος
ἐγκύμον' ἵππον τευχέων ξυναρμόσας
πύργων ἔπεμψεν ἐντός, ὀλέθριον βάρος·
ὅθεν πρὸς ἀνδρῶν ὑστέρων κεκλήσεται
δούρειος ἵππος, κρυπτὸν ἀμπίσχων δόρυ.
15 ἔρημα δ' ἅλση καὶ θεῶν ἀνάκτορα
φόνῳ καταῤῥεῖ· πρὸς δὲ κρηπίδων βάθροις

X 2

2. χορὸς M. 13. πληθήσεται M. 15. ἀγάλματα S.

πέπτωκε Πρίαμος Ζηνὸς Ἑρκείου θανών.
πολὶς δὲ χρυσὸς Φρύγιά τε σκυλεύματα
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν πέμπεται· μένουσι δὲ
20 πρύμνηθεν οὖρον, ὡς δεκασπόρῳ χρόνῳ
ἁλόχους τε καὶ τέκν' εἰςίδωσιν ἄσμενοι,
οἳ τήνδ' ἐπεστράτευσαν Ἕλληνες πόλιν.
ἐγὼ δέ, — νικῶμαι γὰρ Ἀργείας θεοῦ
Ἥρας Ἀθάνας θ', αἳ συνεξεῖλον Φρύγας, —
25 λείπω τὸ κλεινὸν Ἴλιον βωμούς τ' ἐμούς·
ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακή,
νοσεῖ τὰ τῶν θεῶν οὐδὲ τιμᾶσθαι θέλει.
πολλοῖς δὲ κωκυτοῖσιν αἰχμαλωτίδων
βοᾷ Σκάμανδρος, δεσπότας κληρουμένων.
30 καὶ τὰς μὲν Ἀρκὰς, τὰς δὲ Θεσσαλὸς λεὼς
εἴληχ' Ἀθηναίων τε Θησεῖδαι πρόμοι.
ὅσαι δ' ἄκληροι Τρῳάδων, ὑπὸ στέγαις
ταῖςδ' εἰσὶ, τοῖς πρώτοισιν ἐξῃρημέναι
στρατοῦ, σὺν αὐταῖς δ' ἡ Λάκαινα Τυνδαρὶς
35 Ἑλένη, νομισθεῖσ' αἰχμάλωτος ἔνδικως.
τὴν δ' ἀθλίαν τήνδ' εἴ τις εἰςορᾷν θέλει,
πάρεστιν, Ἑκάβην κειμένην πυλῶν πάρος,
δάκρυα χέουσαν πολλὰ καὶ πολλῶν ὕπερ·
ἧ παῖς μὲν ἀμφὶ μνῆμ' Ἀχιλλείου τάφου
40 λάθρα τέθνηκε τλημόνως Πολυξένη,
φροῦδος δὲ Πρίαμος καὶ τέκν'· ἣν δὲ παρθένον
μεθῆκ' Ἀπόλλων δρομάδα Κασάνδραν ἄναξ,
τὸ τοῦ θεοῦ τε παραλιπὼν τό τ' εὐσεβὲς,
γαμεῖ βιαίως σκότιον Ἀγαμέμνων λέχος.

17. Ἑρκίου M. 31. δὲ Θ. M. 34. deest δ' M. 37. Ἐπάβη κειμένη. 38. χέουσα. 40. οἰκτρὰ τ. M.

45 ἀλλ', ὦ ποτ' εὐτυχοῦσα, χαῖρέ μοι, πόλις,
ξεστόν τε πύργωμ' · εἴ σε μὴ διώλεσεν
Παλλὰς Διὸς παῖς, ἦσθ' ἂν ἐν βάθροις ἔτι.

ΑΘΗΝΑ.

ἔξεστι τὸν γένει μὲν ἄγχιστον πατρὸς,
μέγαν τε δαίμον' ἐν θεοῖς τε τίμιον,
50 λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος, προσεννέπειν;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ἔξεστιν · αἱ γὰρ συγγενεῖς ὁμιλίαι,
ἄνασσ' Ἀθάνα, φίλτρον οὐ σμικρὸν φρενῶν.

ΑΘΗΝΑ.

ἐπῄνεσ' ὀργὰς ἠπίους · φέρω δὲ σοὶ
κοινοὺς ἐμαυτῇ τ' ἐς μέσον λόγους, ἄναξ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

55 μῶν ἔκ θεῶν του καινὸν ἀγγέλλεις ἔπος,
ἢ Ζηνὸς, ἢ καὶ δαιμόνων τινὸς πάρα;

ΑΘΗΝΑ.

οὔκ; ἀλλὰ Τροίας οὕνεκ', ἔνθα βαίνομεν,
πρὸς σὴν ἀφῖγμαι δύναμιν, ὡς κοινὴν λάβω.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ἦπού νυν, ἔχθραν τὴν πρὶν ἐκβαλοῦσα δή,
60 ἐς οἶκτον ἦλθες πυρὶ κατηθαλωμένης;

ΑΘΗΝΑ.

ἐκεῖσε πρῶτ' ἄνελθε · κοινώσει λόγους
καὶ συνθελήσεις, ἃ ἐγὼ πρᾶξαι θέλω;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

μάλιστ' · ἀτὰρ δὴ καὶ τὸ σὸν θέλω μαθεῖν,
πότερον Ἀχαιῶν οὕνεκ' ἦλθες, ἢ Φρυγῶν.

52. μικρὸν. 62. συμπονήσεις M.

ΑΘΗΝΑ.

τοὺς μὲν πρὶν ἐχθροὺς Τρῶας εὐφρᾶναι θέλω,
στρατῷ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἐμβαλεῖν πικρόν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τί δ' ὧδε πηδᾷς ἄλλοτ' εἰς ἄλλους τρόπους,
μισεῖς τε λίαν καὶ φιλεῖς, ὃν ἂν τύχῃ;

ΑΘΗΝΑ.

οὐκ οἶσθ' ὑβρισθεῖσάν με καὶ ναοὺς ἐμούς;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

οἶδ', ἡνίκ' Αἴας εἶλκε Κασάνδραν βίᾳ.

ΑΘΗΝΑ.

κοὐδέν γ' Ἀχαιῶν ἔπαθεν, οὐδ' ἤκουσ' ὕπο.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

καὶ μὴν ἔπερσάν γ' Ἴλιον τῷ σῷ σθένει.

ΑΘΗΝΑ.

τοιγάρ σφε σὺν σοὶ βούλομαι δρᾶσαι κακῶς.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ἕτοιμ', ἃ βούλει, τἀπ' ἐμοῦ. δράσεις δὲ τί;

ΑΘΗΝΑ.

δύσνοστον αὐτοῖς νόστον ἐμβαλεῖν θέλω.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ἐν γῇ μενόντων, ἢ καθ' ἁλμυρὰν ἅλα;

ΑΘΗΝΑ.

ὅταν πρὸς οἴκους ναυστολῶσ' ἀπ' Ἰλίου.
καὶ Ζεὺς μὲν ὄμβρον καὶ χάλαζαν ἄσπετον
πέμψει γνοφώδη τ' αἰθέρος φυσήματα,
ἐμοὶ δὲ δώσειν φησὶ πῦρ κεραύνιον,
βάλλειν Ἀχαιοὺς ναῦς τε πιμπράναι πυρί.
σὺ δ' αὖ τὸ σὸν παράσχες Αἰγαῖον πόρον

72. τ' Ἴλιον M. 76. μένουσιν.

τρικυμίαις βρέμοντα καὶ δίναις ἁλὸς,
πλῆσον δὲ νεκρῶν κοῖλον Εὐβοίας μυχὸν,
85 ὡς ἂν τὸ λοιπὸν τἂμ' ἀνάκτορ' εὐσεβεῖν
εἰδῶσ' Ἀχαιοὶ θεούς τε τοὺς ἄλλους σέβειν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ἔσται τάδ'· — ἡ χάρις γὰρ οὐ μακρῶν λόγων
δεῖται· — ταράξω πέλαγος Αἰγαίας ἁλός.
ἀκταὶ δὲ Μυκόνου Δήλιοί τε χοιράδες
90 Σκῦρός τε Λῆμνός θ' αἱ Καφήρειοί τ' ἄκραι
πολλῶν θανόντων σώμαθ' ἕξουσιν νεκρῶν.
ἀλλ' ἕρπ' Ὄλυμπον, καὶ κεραυνίους βολὰς
λαβοῦσα πατρὸς ἐκ χερῶν καραδόκει,
ὅταν στράτευμ' Ἀργεῖον ἐξίῃ κάλως.
95 μῶρος δὲ θνητῶν ὅστις ἐκπορθεῖ πάλεις,
ναούς τε τύμβους θ', ἱερὰ τῶν κεκμηκότων,
ἐρημίᾳ δοὺς, αὐτὸς ὤλεθ' ὕστερον.

ΕΚΑΒΗ.

ἄνα, δυςδαίμων, πεδόθεν κεφαλὴν,
ἐπάειρε δέρην· οὐκέτι Τροία
100 τάδε, καὶ βασιλεῖς ἐσμὲν Τροίας.
μεταβαλλομένου δαίμονος ἀνέχου.
πλεῖ κατὰ πορθμὸν, πλεῖ κατὰ δαίμονα,
μηδὲ προςίστη πρώραν βιότου
πρὸς κῦμα, πλέουσα τύχαισιν.
105 αἴ, αἴ, αἴ, αἴ.
τί γὰρ οὐ πάρα μοι μελέᾳ στενάχειν,
ἢ πατρὶς ἔρφει καὶ τέκνα καὶ πόσις;
ὦ πολὺς ὄγκος συστελλομένων
προγόνων, ὡς οὐδὲν ἄρ' ἦσθα!

85. εὖ σέβειν S.

110 τί με χρὴ σιγᾶν;
τί δὲ μὴ σιγᾶν; τί δὲ θρηνῆσαι;
δύστηνος ἐγὼ τῆς βαρυδαίμονος
ἄρθρων κλίσεως, ὡς διάκειμαι,
νῶτ' ἐν στερρροῖς λέκτροισι ταθεῖσ'!
115 οἴμοι κεφαλῆς, οἴμοι κροτάφων
πλευρῶν θ'! ὥς μοι πόθος εἰλίξαι,
καὶ διαδοῦναι νῶτον ἄκανθαν τ'
εἰς ἀμφοτέρους τοίχους μελέων,
ἐπὶ τοὺς αἰεὶ δακρύων ἐλέγους.
120 Μοῦσα δὲ χαὕτη τοῖς δυστήνοις,
ἄτας κελαδεῖν ἀχορεύτους.
Πρῶραι ναῶν ὠκεῖαι, (στροφὴ ἀ.)
Ἴλιον ἱερὰν αἳ κώπαισιν
δι' ἅλα τε πορφυροειδέα λιμένας θ'
125 Ἑλλάδος εὐόρμους
αὐλῶν παιᾶνι στυγνῷ
συρίγγων τ' εὐφθόγγῳ φωνᾷ [βαίνουσαι]
πλεκτὰν Αἰγύπτου παιδείαν
ἐξηρτήσασθ',
130 αἴ αἴ! Τροίᾳ ἐν κόλποισιν
τὰν Μενελάου μετανισσόμεναι
στυγνὰν ἄλοχον, Κάστορι λώβαν
τῷ τ' Εὐρώτᾳ δύςκλειαν,
ἃ σφάζει μὲν
135 τὸν πεντήκοντ' ἀροτῆρα τέκνων
Πρίαμον, ἐμέ τε τὰν μελέαν Ἑκάβην

113. κλίσιος M. 114. νῶτ' ἐν om. S. 120. δὲ γ' αὕτη S.
123. κώπαις. 124. δι' ἅλα π. καὶ λιμένας Ἑλλ.
136. τὰν deest M.

ἐς τάνδ' ἐξῴκειλ' ἄταν.
ὤμοι θάκους, οὓς θάσσω (ἀντιστρ. ά.)
σκηναῖσιν ἔφεδρος Ἀγαμεμνονίαις!
140 δούλα δ' ἄγομαι γραῦς ἐξ οἴκων,
πουρᾷ [ξυρήκει] πενθήρει
κρᾶτ' ἐκπορθηθεῖσ' οἰκτρῶς.
ἀλλ' ὦ τῶν χαλκεγχέων Τρώων
ἄλοχοι μέλεαι καὶ κοῦραι
145 καὶ δύσνυμφοι,
τύφεται Ἴλιον, αἰάζωμεν·
μάτηρ δ' ὥς τις πτανοῖς κλαγγὰν
ὄρνισιν ὅπως ἐξάρξω γὼ
μολπάν, οὐ * τὰν αὐτὰν,
150 οἵαν ποτὲ δὴ
σκήπτρῳ Πριάμου διερειδομένα (150)
ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγίαις
εὐκόμποις ἐξῆρχον θεούς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

Ἑκάβη, τί θροεῖς; τί δὲ θωΰσσεις; (στροφὴ β'.)
155 ποῖ λόγος ἥκει; διὰ γὰρ μελάθρων
ἄϊον οἴκτους, οὓς οἰκτίζει, (155)
διὰ δὲ στέρνων φόβος ἀΐσσει
Τρῳάσιν, αἳ τῶνδ' οἴκων εἴσω
δουλείαν αἰάζουσιν.

ΕΚΑΒΗ.

160 ὦ τέκν', Ἀργείων πρὸς ναῦς δὴ (160)
κινεῖται κωπήρης χείρ.

139. σκηναῖς — Ἀγαμεμνονείαις M. 147. πτηνοῖς M.
152. πληγαῖς M. 160. ἤδη M.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

οἴ 'γὼ τλάμων!
τί θέλουσ'; ἦπου δή με τάλαιναν
ναυσθλώσουσιν πατρῴας ἀπὸ γᾶς;

ΕΚΑΒΗ.

165 οὐκ οἶδ', εἰκάζω δ' ἄταν. (165)

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

ἰώ! ἰώ!
μέλεαι μόχθων ἐπακουσόμεναι
Τρῳάδες, ἔξω κομίσασθ' οἴκων·
στέλλουσ' Ἀργεῖοι νόστον·

ΕΚΑΒΗ.

ἆ ἔ!
170 μή νύν μοι τὰν βακχεύουσαν
Κασάνδραν πέμψασθ' ἔξω, (170)
αἰσχύναν Ἀργείοισιν,
μαινάδ' ἐπ' ἄλγεσι δ' ἀλγυνθῶ;
ἰώ! Τροία [Τροία] δύσταν', ἔῤῥεις,
175 δύστανοι δ' οἵ σ' ἐκλείποντες
καὶ ζῶντες καὶ δμαθέντες. (175)

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

οἴμοι! τρομερὰ σκηνὰς ἔλιπον (ἀντιστρ. β'.)
τάσδ' Ἀγαμέμνονος ἐπακουσομένα,
βασίλεια, σέθεν, μή με κτείνειν
180 δόξ' Ἀργείων κεῖται μελέαν,
ἢ κατὰ πρύμνας ἤδη ναῦται (180)
στέλλονται κινεῖν κώπας.

172. αἰσχύνην. 175. οἵ σε λιπόντες M. 177. ΧΟΡΟΣ M. et sic in sqq.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ τέκνον, ὀρθρεύουσαν ψυχὰν
ἐκπληχθεῖσ' ἦλθον φρίκᾳ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

* *

185 ἤδη τις ἔβα Δαναῶν κήρυξ;
τῷ πρόσκειμαι δούλα τλάμων; (185)

ΕΚΑΒΗ.

ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

ἰώ! ἰώ!
τίς μ' Ἀργείων ἢ Φθιωτᾶν
190 ἢ νησαίαν ἄξει χώραν
δύστανον πόρρω Τροίας;

ΕΚΑΒΗ.

φεῦ! φεῦ!
τῷ δ' ἁ τλάμων; ποῦ, ποῦ γαίας (190)
δουλεύσω γραῦς, ὡς κηφήν, [ἁ]
195 δειλαία νεκροῦ μορφά,
νεκύων ἀμενηνὸν ἄγαλμ', ἢ
τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσ',
ἢ παίδων θρέπτειρ', ἃ Τροίας (195)
ἀρχαγοὺς εἶχον τιμάς;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ ά.

200 αἴ αἴ! αἴ αἴ! ποίοις δ' οἴκτοις (στρ. γ'.)
τὰν σὰν λύμαν ἐξαιάζεις;

183. ὦ τέκν', ὁ. S. 185. Ante hunc v. deest ΗΜΙΧ. M. 188. ΕΚ. M. 190. νησαιᾶν — χωρᾶν S. 192. Choro contin. M. 195. μορφᾷ M. 200. αἴ αἴ· ποίοισιν M. αἴ αἴ ποίοις S. 201. ἐξετάσεις M.

οὐκ Ἰδαίοις ἱστοῖς κερκίδα
δινεύουσ' ἐξαλλάξω. (200)

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

νέατον τεκέων σώματα λεύσσω,
νέατον· μόχθους ἔξω κρείσσους,
ἢ λέκτροις πλαθεῖσ' Ἑλλάνων,—
ἔρροι νὺξ αὕτα καὶ δαίμων!—
ἢ Πειρήνας ὑδρευσομένα (205)
πρόσπολος οἰκτρὰ σεμνῶν ὑδάτων [ἔσομαι].

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

τὰν κλεινὰν εἴθ' ἔλθοιμεν
Θησέως εὐδαίμονα χώραν!
μὴ γὰρ δὴ δίναν γ' Εὐρώτα (210)
τὰν ἐχθίσταν Θεράπναν Ἑλένας!
ἔνθ' ἀντάσω Μενέλᾳ δούλα,
τῷ τᾶς Τροίας πορθητᾷ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

τὰν Πηνειοῦ σεμνὰν χώραν, (ἀντιστρ. γ'.)
κρηπῖδ' Οὐλύμπου καλλίσταν, (215)
ὄλβῳ βρίθειν φάμαν ἥκουσ'
εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπείᾳ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α'.

τάδε δεύτερα μοι μετὰ τὰν ἱερὰν
Θησέως ζαθέαν ἐλθεῖν χώραν.
καὶ τὰν Αἰτναίαν Ἡφαίστου (220)
Φοινίκας ἀντήρη χώραν,

202. 3. Hecubae trib. M. 204. 205. Hec. contin. M. S. νέα τοι M. 206. πλασθεῖσ' M. 207. αὐτὰ M. 210. Hec. continuat usque ad finem S. 212. ΕΚΑ. M. usque ad finem. 217. Ὀλύμπου M. 219. εὐκαρπίᾳ M. 221. ἐλθεῖν deest M.

Σικελῶν ὀρέων ματέρ', ἀκούω
225. κηρύσσεσθαι στεφάνοις ἀρετᾶς.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

τάν τ' ἀγχιστεύουσαν γᾶν
Ἰονίῳ ναύταις πόντῳ, (225)
ἂν ὑγραίνει καλλιστεύων
ὁ ξανθὰν χαίταν πυρσαίνων
230 Κρᾶθις, ζαθέαις παγαῖσι τρέφων
εὐανδρόν τ' ὀλβίζων γᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν Δαναῶν ὅδ' ἀπὸ στρατιᾶς (230)
κήρυξ, νεοχμῶν μύθων ταμίας,
στείχει, ταχύπουν ἴχνος ἐξανύων.
235 τί φέρει; τί λέγει; δοῦλαι γὰρ δὴ
Δωρίδος ἐσμὲν χθονὸς ἤδη.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

Ἑκάβη, — πυκνὰς γὰρ οἶσθά μ' ἐς Τροίαν ὁδοὺς (235)
ἐλθόντα, κήρυκ' ἐξ Ἀχαϊκοῦ στρατοῦ·
ἐγνωσμένος δὲ καὶ πάροιθέ σοι, γύναι,
240 Ταλθύβιος ἥκω, κοινὸν ἀγγελῶν λόγον.

ΕΚΑΒΗ.

Τόδε, [τόδε] φίλαι γυναῖκες, ὃ φόβος ἦν μοι πάλαι.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ἤδη κεκλήρωσθ', εἰ τόδ' ἦν ὑμῖν φόβος. (240)

225. στεφάνοις τ' ἀρετάς M. 227. ναίεσθαι M. 228. ὑδραίνει M. 229. πυρσεύων. 238. Ἀχαιϊκοῦ. 241. τόδε, τόδε, φίλαι Τρῳάδες M. τόδε, τόδ' ὦ φ. γυναῖκες S. 242. ἦν * * μοι S.

ΕΚΑΒΗ.

αἴ αἴ! τίνα γ' ἦ ;

245 Θεσσαλίας πόλιν, ἢ

Φθιάδος εἶπας, ἢ Καδμείας χθονός;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

κατ' ἄνδρ' ἑκάστη, κοὐχ ὁμοῦ λελόγχατε. 245

ΕΚΑΒΗ.

τίν' ἄρα τίς ἔλαχε; τίνα πότμος εὐτυχὴς

Ἰλιάδων μενεῖ; (245)

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

250 οἶδ' ἀλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ.

ΕΚΑΒΗ.

τοὐμὸν δὲ τίς ἄρ' ἔλαχε τέκος, ἔννεπε,

τλήμονα Κασάνδραν; 250

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ἐξαίρετόν νιν ἔλαβεν Ἀγαμέμνων ἄναξ.

ΕΚΑΒΗ.

ἦ τᾷ Λακεδαίμονίᾳ νύμφᾳ (220)

255 δούλαν; ὤ μοί μοι!

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

οὐκ, ἀλλὰ λέκτρων σκότια νυμφευτήρια.

ΕΚΑΒΗ.

ἦ τὰν Φοίβου παρθένον, ᾗ γέρας ὁ 255

χρυσοκόμας ἔδωκ' ἄλεκτρον ζωάν;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ἔρως ἐτόξευσ' αὐτὸν ἐνθέου κόρης. (255)

246. εἶπάς γ' M. 249. τῶν Ἰλ. M. 251. δὲ om. S.
255. ἰώ μοί μοι M. 258. δῶκεν M.

ΕΚΑΒΗ.

260 ῥίψατε, τέκνον, ζαθέους κλῆδας καὶ ἀπὸ χροὸς ἐνδυτῶν στεφέων ἱεροὺς στολμούς. 260

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

οὐ γὰρ μέγ' αὐτῇ βασιλικῶν λέκτρων τυχεῖν;

ΕΚΑΒΗ.

τί δ', ὃ νεοχμὸν ἀπ' ἐμέθεν ἐλάβετε τέκος, ποῦ μοι; (260)

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

Πολυξένην ἔλεξας, ἢ τίν' ἱστορεῖς;

ΕΚΑΒΗ.

265 ταύταν τῷ πάλος ἔζευξεν;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

τύμβῳ τέτακται προσπολεῖν Ἀχιλλέως.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ μοι ἐγώ! τάφῳ πρόσπολον ἐτεκόμαν. (265)
ἀτὰρ τίς ὅδ' ἦν νόμος, ἢ
τί θέσμιον, ὦ φίλος, Ἑλλάνων;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

270 εὐδαιμόνιζε παῖδα σήν· ἔχει καλῶς.

ΕΚΑΒΗ.

τί τόδ' ἔλακες; ἆρά μοι ἀέλιον λεύσσει;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ἔχει πότμος νιν, ὥστ' ἀπηλλάχθαι πόνων. (270)

ΕΚΑΒΗ.

τί δ', ἦ τοῦ χαλκεομίτορος Ἕκτορος δάμαρ,
Ἀνδρομάχη τάλαινα, τίν' ἔχει τύχαν; 275

260. Ante ῥίπτε et post ζαθέους lacunae signa S. κληῖδας καὶ ἀπὸ M. 262. Post hunc vs. lacuna trium vss. S. 265. Ante et post ταύταν lacunae signa S. 272. καιῶν M. 273. τίν' ἡ δὲ τοῦ S.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

275 καὶ τήνδ' Ἀχιλλέως ἔλαβε παῖς ἐξαιρετον,

ΕΚΑΒΗ.

ἐγὼ δὲ τῷ πρύςπολος, ἁ τριτοβάμονος χερὶ (275)
δευομένα βάκτρου γεραιῷ κάρᾳ;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

Ἰθάκης Ὀδυσσεὺς ἔλαχ' ἄναξ δούλην σ' ἔχειν. 280

ΕΚΑΒΗ.

Ἔ ἔ!

280 ἄρασσε κρᾶτα κούριμον,
ἕλκ' ὀνύχεσσι δίπτυχον παρειάν. (280)
ἰὼ μοί μοι!
μυσαρῷ δολίῳ τε λέλογχα φωτὶ δουλεύειν
πολεμίῳ δίκας, παρανόμῳ δάκει, 285
285 ὁ πάντα τἀκεῖθεν ἐνθάδ' (285)
ἀντίπαλ' αὖθις ἐκεῖσε δίπτυχῳ γλώσσᾳ
φίλα τὰ πρότερ' ἄφιλα τιθέμενος πάντων. 290
γοᾶσθ', ὦ Τρωάδες, με.
βέβακα δύςποτμος, οἴχομαι (290)
290 τάλαιν', ἃ δυςτυχεστάτῳ
προςέπεσον κλήρῳ.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ μὲν σὸν οἶσθα, πότνα, τὰς δ' ἐμὰς τύχας
τίς ἄρ' Ἀχαιῶν, ἢ τίς Ἑλλήνων ἔχει; 295

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ἔτ' ἐκκομίζειν δεῦρο Κασάνδραν χρεὼν

276. ἁ φοιτοβάμονος M. 278. deest σ' M. 285. ὃς — τἀκεῖσ'. 287. ἄφιλα τὰ πρότερα φίλα M. 289. οἴχ. ἁ τάλαινα· δυστυχ. M. 291. προςέπεσα M. 292. πότνια M.

295 ὅσον τάχιστα, δμῶες, ὡς στρατηλάτῃ (295)
ἐς χεῖρα δούς νιν, εἶτα τὰς εἰληγμένας
καὶ τοῖσιν ἄλλοις αἰχμαλωτίδων ἄγω.
ἔα, τί πεύκης ἔνδον αἴθεται σέλας; 300
πιμπρᾶσιν, ἢ τί δρῶσι, Τρῳάδες μυχοὺς,
300 ὡς ἐξάγεσθαι τῆςδε μέλλουσαι χθονὸς (300)
πρὸς Ἄργος, αὐτῶν τ' ἐκπυροῦσι σώματα,
θανεῖν θέλουσαι; κάρτα τοι τοὐλεύθερον
ἐν τοῖς τοιούτοις δυςλόφως φέρει κακά. 305
ἄνοιγ', ἄνοιγε, μὴ τὸ ταῖςδε πρόςφορον,
305 ἐχθρὸν δ' Ἀχαιοῖς, εἰς ἐμ' αἰτίαν βάλῃ. (305)

ΕΚΑΒΗ.

οὐκ ἔστιν, οὐ πιμπρᾶσιν, ἀλλὰ παῖς ἐμὴ
μαινὰς θοάζει δεῦρο Κασάνδρα δρόμῳ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

Ἄνεχε, πάρεχε φῶς φέρε· σέβω, φλέγω (στρ.) 310
λαμπάσι τόδ' ἱερόν. (310)
310 ὦ Ὑμήν, Ὑμέναι' ἄναξ,
ἰδού, ἰδού! μακάριος ὁ γαμέτας
μακαρία δ' ἐγώ, 315
κατ' Ἄργος ἁ γαμουμένα.
Ὑμὴν, ὦ Ὑμέναι' ἄναξ.
315 ἐπεὶ σὺ, μᾶτερ, ἐπὶ δάκρυσι καὶ (315)
γόοισι τὸν θανόντα πατέρα πατρίδα τε 320
φίλαν καταστένουσ' ἔχεις,
ἐγὼ τόδ' ἐπὶ γάμοις ἐμοῖς

296. εἰλεγμένας M. 301. αὐτῶν M. 308. φέρω M. 312. βασιλικοῖς λέκτροις add. M. 314. om. ω M. Ὑμὴν, ὦ Ὑμέναιε S. 318. ἐγὼ δ' ἐπὶ M. S. Post ἐγὼ δ' lacunae signum S.

ἀναφλέγω πυρὸς φῶς (320)
320 ἐς αὐγάν, ἐς αἴγλαν, 325
Ὑμήν, ὦ Ὑμέναιε, σοί.
[παρθένων ἐπὶ λέκτροις.]
δίδου δ', ὦ Ἑκάτα, φάος,
παρθένων ἐπὶ λέκτροις
325 ᾗ νόμος ἔχει.
πάλλε πόδ' αἰθέριον· ἄναγε χορὸν, εὐᾶν,
[εὐοῖ] (ἀντ.) 330 (325)
ὡς ἐπὶ πατρὸς ἐμοῦ
μακαριώτάταισι τύχαις.
ὁ χορὸς ὅσιος· ἄγε σὺ, Φοῖβέ, νιν·
330 κατὰ σὸν ἐν δάφναις
ἀνάκτορον θυηπολῶ, (330)
Ὑμήν, ὦ Ὑμέναι, Ὑμήν. 335
χόρευε, μᾶτερ, ἄναγε πόδα σόν,
ἕλισσε τᾷδ' ἐκεῖσε μετ' ἐμέθεν ποδῶν
335 φέρουσα φιλτάταν βάσιν.
βοάσατε τὸν Ὑμέναιον, ὦ, (335)
μακαρίαις ἀοιδαῖς 340
ἰακχαῖς τε νύμφαν.
ἴτ', ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν
340 κόραι, μέλπετ' ἐμὸν γάμον
τὸν πεπρωμένον εὐνᾷ (340)
πόσιν ἐμέθεν.

320. εἰς — εἰς M. 321. ὦ Ὑμέναιέ, σοι M. 322. sine uncis M. om. S. 323. διδοῦσ' ὦ M. 328. μακαριωτάταις M. 329. νῦν M. 332. Ὑμήν, ὦ Ὑμήν, Ὑμήν M. 333. χόρευ' ἄναγε M. om. S. 334. τάδ' M. 336. βοάσατ' εὖ τὸν Ὑμ. 338. ἰαχαῖς M.

ΧΟΡΟΣ.

βασίλεια, βακχεύουσαν οὐ λήψει κόρην, 345
μὴ κοῦφον αἴρῃ βῆμ' ἐς Ἀργείων στρατόν;

ΕΚΑΒΗ.

345 Ἥφαιστε, δᾳδουχεῖς μὲν ἐν γάμοις βροτῶν,
ἀτὰρ λυγράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα,
ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων. οἴμοι, τέκνον! (345)
ὡς οὐχ ὑπ' αἰχμῆς σ', οὐδ' ὑπ' Ἀργείου δορὸς, 350
γάμους γαμεῖσθαι τούσδ' ἐδόξαζον ποτέ.
550 παράδος ἐμοὶ φῶς· οὐ γὰρ ὀρθὰ πυρφορεῖς
μαινὰς θράζουσ', οὐδὲ σαὶ τύχαι, τέκνον,
σεσωφρονήκασ', ἀλλ' ἔτ' ἐν ταυτῷ μένεις.
ἐσφέρετε πεύκας, δάκρυά τ' ἀνταλλάσσετε 355
τοῖς τῆσδε μέλεσι, Τρῳάδες, γαμηλίοις.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

355 μῆτερ, πύκαζε κρᾶτ' ἐμὸν νικηφόρον,
καὶ χαῖρε τοῖς ἐμοῖσι βασιλικοῖς γάμοις,
καὶ πέμπε, κἂν μὴ τἀμά σοι πρόθυμά γ' ᾖ, (355)
ὧθει βιαίως· εἰ γάρ ἐστι Λοξίας, 360
Ἑλένης γαμεῖ με δυςτυχέστερον γάμον
360 ὁ τῶν Ἀχαιῶν κλεινὸς Ἀγαμέμνων ἄναξ.
κτενῶ γὰρ αὐτὸν, κἀντιπορθήσω δόμους,
ποινὰς ἀδελφῶν καὶ πατρὸς λαβοῦσ' ἐμοῦ· (360)
ἀλλ' αὖτ' ἐάσω· πέλεκυν οὐχ ὑμνήσομεν, 365
ὃς ἐς τράχηλον τὸν ἐμὸν εἶσι χἀτέρων,
536 μητροκτόνους τ' ἀγῶνας, οὓς οἱ ἐμοὶ γάμοι
θήσουσιν, οἴκων τ' Ἀτρέως ἀνάστασιν·

346. πικράν. 348. deest σ' M. 351. οὐδέ σ' αἱ τ. M. 352. σεσωφρονίκασιν M. 355. μᾶτερ M. 363. ἀλλά τ' ἐάσω M. ὑμνήσομαι M.

πόλιν δὲ δείξω τήνδε μακαριωτέραν, (365)
ἢ τοὺς Ἀχαιοὺς, — ἔνθεος μέν, ἀλλ' ὅμως 370
τοσόνδε γ' ἕξω στήσομαι βακχευμάτων —
370 οἳ διὰ μίαν γυναῖκα καὶ μίαν Κύπριν,
θήρῶντες Ἑλένην μυρίους ἀπώλεσαν.
ὁ δὲ στρατηγὸς ὁ σοφὸς ἐχθίστων ὕπερ (370)
τὰ φίλτατ' ὤλεσ', ἡδονὰς τὰς οἴκοθεν 375
τέκνων ἀδελφῷ δοὺς γυναικὸς οὕνεκα,
375 καὶ ταῦθ' ἑκούσης κοὐ βίᾳ λελῃσμένης.
ἐπεὶ δ' ἐπ' ἀκτὰς ἦλυθον Σκαμανδρίους,
ἔθνησκον, οὐ γῆς ὅρι' ἀποστερούμενοι, (375)
οὐδ' ὑψιπύργου πατρίδος· οὓς δ' Ἄρης ἕλοι, 380
οὐ παῖδας εἶδον, οὐ δάμαρτος ἐν χεροῖν
380 πέπλοις συνεστάλησαν, ἐν ξένῃ δὲ γῇ
κεῖνται. τὰ δ' οἴκοι τοῖσδ' ὅμοι' ἐγίγνετο·
χῆραί τ' ἔθνησκον, οἱ δ' ἄπαιδες ἐν δόμοις, (380)
ἄλλοις τέκν' ἐκθρέψαντες· οὐδὲ πρὸς τάφους 385
ἔσθ' ὅστις αὐτοῖς αἷμα γῇ δωρήσεται.
385 ἦ τοῦδ' ἐπαίνου τὸ στράτευμ' ἐπάξιον.
σιγᾷν ἄμεινον τἀσχρά, μηδὲ Μοῦσά μοι
γένοιτ' ἀοιδὸς, ἥτις ὑμνήσει κακά. (385)
Τρῶες δὲ πρῶτον μέν, τὸ κάλλιστον κλέος, 390
ὑπὲρ πάτρας ἔθνησκον· οὓς δ' ἕλοι δόρυ,
390 νεκροί γ' ἐς οἴκους φερόμενοι φίλων ὕπο,
ἐν γῇ πατρῴᾳ περιβολὰς εἶχον χθονὸς,
χερσὶν περισταλέντες, ὧν ἐχρῆν ὕπο. (390)
ὅσοι δὲ μὴ θάνοιεν ἐν μάχῃ Φρυγῶν, 395
ἀεὶ κατ' ἦμαρ σὺν δάμαρτι καὶ τέκνοις

367. πόλιν τε M. 379. παῖδες S. 383. τάφοις. 384. αὐτῶν.

395 ᾤκουν, Ἀχαιοῖς ὧν ἀπῆσαν ἡδονάς.
τὰ δ' Ἕκτορός σοι λύπρ', ἄκουσον, ὡς ἔχει·
δόξας ἀνὴρ ἄριστος, οἴχεται θανών. (395)
καὶ τοῦτ' Ἀχαιῶν ἶξις ἐξεργάζεται. 400
εἰ δ' ἦσαν οἴκοι, χρηστὸς ἔλαθεν ἂν γεγώς.
400 Πάρις δ' ἔγημε τὴν Διός, γήμας δὲ μή,
σιγώμενον τὸ κῆδος εἶχ' ἂν ἐν δόμοις.
φεύγειν μὲν οὖν χρὴ πόλεμον, ὅστις εὖ φρονεῖ· (400)
εἰ δ' ἐς τόδ' ἔλθοι, στέφανος οὐκ αἰσχρὰς πόλει, 405
καλῶς ὀλέσθαι, μὴ καλῶς δέ, δυσκλεές.
405 ὧν οὕνεκ' οὐ χρὴ, μῆτερ, οἰκτείρειν σε γῆν,
ἢ τἀμὰ λέκτρα· τοὺς γὰρ ἐχθίστους ἐμοὶ
καὶ σοὶ γάμοισι τοῖς ἐμοῖς διαφθερῶ. (405)

ΧΟΡΟΣ.

ὡς ἡδέως κακοῖσιν οἰκείοις γελᾷς, 410
μέλπεις θ', ἃ μέλπουσ' οὐ σαφῆ δείξεις ἴσως.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

410 εἰ μή σ' Ἀπόλλων ἐξεβάκχευσεν φρένας,
οὔκουν ἀμισθὶ τοὺς ἐμοὺς στρατηλάτας
τοιαῖσδε φήμαις ἐξέπεμπες ἂν χθονός. (410)
ἀτὰρ τὰ σεμνὰ καὶ δοκήμασιν σοφὰ 415
οὐδέν τι κρείσσω τῶν τὸ μηδὲν ἦν ἄρα.
415 ὁ γὰρ μέγιστος τῶν Πανελλήνων ἄναξ,
Ἀτρέως φίλος παῖς, τῆσδ' ἔρωτ' ἐξαίρετον
Μαινάδος ὑπέστη· καὶ πένης μὲν εἰμ' ἐγὼ, (415)
ἀτὰρ λέχος γε τῆσδ' ἂν οὐκ ἐκτησάμην. 420
καὶ σοὶ μέν, — οὐ γὰρ ἀρτίας ἔχεις φρένας, —
420 Ἀργεῖ' ὀνείδη καὶ Φρυγῶν ἐπαινέσεις

399. χρ. ὧν ἐλάνθανεν. 401. εἶχεν.

ἀνέμοις φέρεσθαι παραδίδωμι· ἔπου δέ μοι
πρὸς ναῦς, καλὸν νύμφευμα τῷ στρατηλάτῃ. (420)
σὺ δ', ἡνίκ' ἄν σε Λάρτίου χρῄζῃ τόκος 425
ἄγειν, ἕπεσθαι· σώφρονος δ' ἔσει λάτρις
425 γυναικὸς, ὡς φάσ' οἱ μολόντες Ἴλιον.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ.

ἦ δεινὸς ὁ λάτρις. τί ποτ' ἔχουσι τοὔνομα
κήρυκες; ἓν ἀπέχθημα πάγκοινον βροτοῖς, (425)
οἱ περὶ τυράννους καὶ πόλεις ὑπηρέται. 430
σὺ τὴν ἐμὴν φῆς μητέρ' εἰς Ὀδυσσέως
430 ἥξειν μέλαθρα; ποῦ δ' Ἀπόλλωνος λόγοι,
οἵ φασιν αὐτὴν, εἰς ἔμ' ἡρμηνευμένοι,
αὐτοῦ θανεῖσθαι; τἆλλα δ' οὐκ ὀνειδιῶ. (430)
δύστηνος, οὐκ οἶδ', οἷά νιν μένει παθεῖν, 435
ὡς χρυσὸς αὐτῷ τἀμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ
435 δόξει ποτ' εἶναι. δέκα γὰρ ἀντλήσας ἔτη
πρὸς τοῖσιν ἐνθάδ', ἵξεται μόνος πάτραν,
οὗ δὴ στενὸν δίαυλον ᾤκισται πέτρας (435)
δεινὴ Χάρυβδις, ὠμοβρώς τ' ὀρειβάτης 440
Κύκλωψ, Λίγυστίς θ' ἡ συῶν μορφώτρια
440 Κίρκη, θαλάσσης θ' ἁλμυρᾶς καυάγια,
λωτοῦ τ' ἔρωτες, ἡλίου θ' ἁγναὶ βόες,
αἳ σάρκα φωνήεσσαν ἥσουσιν ποτέ, (440)
πικρὰν Ὀδυσσεῖ γῆρυν. ὡς δὲ συντεμῶ, 445
ζῶν εἶσ' ἐς ᾅδου, κἀκφυγὼν λίμνης ὕδωρ,
445 κἀκ' ἐν δόμοισι μυρί' εὑρήσει μολών.
ἀλλὰ γὰρ τί τοὺς Ὀδυσσέως ἐξακοντίζω πόνους;

423. χρῄζοι M. 427. κήρ. ἓν; ἀπ. M. κήρυκες, ἓν ἀπ. et sq. vs. ὑπηρέται; S. 440. δ' ἁλμυρὰ M. 443. ὡς δὴ M.

στεῖχ', ὅπως τάχιστ' ἐς ᾅδου νυμφίῳ γημώμεθα. (445)
ἦ κακὸς κακῶς ταφήσει νυκτὸς, οὐκ ἐν ἡμέρᾳ, 450
ὦ δοκῶν σεμνόν τι πράσσειν, Δαναϊδῶν στρατη-
λάτα.
450 κἀμέ τοι νεκρὸν φάραγγες γυμνάδ' ἐκβεβλημένην
ὕδατι χειμάρρῳ φέουσαι νυμφίου πέλας τάφου,
θηρσὶ δώσουσιν δάσασθαι, τὴν Ἀπόλλωνος λά-
τριν. (450)
ὦ στέφη τοῦ φιλτάτου μοι θεῶν, ἀγάλματ' εὔια, 455
χαίρετ'· ἐκλέλοιφ' ἑορτὰς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην.
455 ἴτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς· ὡς ἔτ' οὖσ' ἁγνὴ
χρόα
δῶ θοαῖς αὔραις φέρεσθαί σοι τάδ', ὦ μαντεῖ'
ἄναξ.
ποῦ σκάφος τὸ τοῦ στρατηγοῦ; ποῖ ποτ' ἐμβαίνειν
με χρή; (455)
οὐκέτ' ἂν φθάνοις ἂν αὔραν ἱστίοις καραδοκῶν, 460
ὡς μίαν τριῶν Ἐριννὺν τῆσδέ μ' ἐξάξων χθονός.
460 χαῖρέ μοι, μῆτερ, δακρύσῃς μηδέν, ὦ φίλη πα-
τρίς·
οἵ τε γῆς ἔνερθ' ἀδελφοὶ κὠ τεκὼν ἡμᾶς πατὴρ,
οὐ μακρὰν δέξεσθέ μ'· ἥξω δ' ἐς νεκροὺς νικη-
φόρος (460)
καὶ δόμους πέρσας Ἀτρειδῶν, ὧν ἀπωλόμεσθ' ὕπο. 465

ΧΟΡΟΣ.

Ἑκάβης γεραιᾶς φύλακες, οὐ δεδόρκατε
465 δέσποιναν, ὡς ἄναυδος ἐς πέδον πίπτει;

449. πράττειν. Ib. 4. ἀρχηγέτα S. 450. γυμνάν θ' M.

οὐκ ἀντιλήψεσθ'; ἦ μεθήσετ', ὦ παναί;
γραῖαν πεσοῦσαν αἴρετ' εἰς ὀρθὸν πάλιν. (465)

ΕΚΑΒΗ.

ἐᾶτε μ', — οὗτοι φίλα τά μοι φίλ' — ὦ κόραι, 470
κεῖσθαι πεσοῦσαν· πτωμάτων γὰρ ἄξια
470 πάσχω τε καὶ πέπονθα κἄτι πείσομαι.
ὦ θεοί! κακοὺς μὲν ἀνακαλῶ τοὺς συμμάχους,
ὅμως δ' ἔχει τι σχῆμα κικλήσκειν θεούς, (470)
ὅταν τις ἡμῶν δυςτυχῆ λάβῃ τύχην. 475
πρῶτον μὲν οὖν μοι τἀγάθ' ἐξᾶσαι φίλον·
475 τοῖς γὰρ κακοῖσι πλείον' οἶκτον ἐμβαλῶ.
ἦμεν τύραννοι, κεἰς τύραννν' ἐγημάμην·
κἀνταῦθ' ἀριστεύοντ' ἐγεινάμην τέκνα, (475)
οὐκ ἀριθμὸν ἄλλως, ἀλλ' ὑπερτάτους Φρυγῶν, 480
οὓς Τρῳὰς, οὐδ' Ἑλληνὶς, οὐδὲ βάρβαρος
480 γυνὴ τεκοῦσα κομπάσειεν ἄν ποτε.
κἀκεῖνά τ' εἶδον δορὶ πεσόνθ' Ἑλληνικῷ,
τρίχας τ' ἐτμήθην τάςδε πρὸς τύμβον νεκρῶν, (480)
καὶ τὸν φυτουργὸν Πρίαμον οὐκ ἄλλων πάρα 485
πλύουσ' ἔκλαυσα, τοῖςδε δ' εἶδον ὄμμασιν
485 αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' Ἑρκείῳ πυρᾷ,
πόλιν θ' ἁλοῦσαν. ἃς δ' ἔθρεψα παρθένους
ἐς ἀξίωμα νυμφίων ἐξαίρετον, (485)
ἄλλοισι θρέψασ', ἐκ χερῶν ἀφῃρέθην. 490
κοὐτ' ἐξ ἐκείνων ἐλπὶς ὡς ὀφθήσομαι,
490 αὐτή τ' ἐκείνας οὐκέτ' ὄψομαί ποτε.
τὸ λοίσθιον δὲ θρῆνος ἀθλίων κακῶν,
δούλη γυνὴ γραῦς Ἑλλάδ' εἰςαφίξομαι. (490)
ἃ δ' ἐστὶ γήρᾳ τῷδ' ἀσυμφορώτατα, 495

466. ἀντιλήψεσθ', ἦ μεθήσετ'. 485. Ἑρκείῳ M.

τούτοις με προσθήσουσιν, ἢ θυρῶν λάτριν
495 κλῆδας φυλάσσειν, τὴν τεκοῦσαν Ἕκτορα,
ἢ σιτοποιεῖν, κἀν πέδῳ κοίτας ἔχειν
ῥυσσοῖσι νώτοις βασιλικῶν ἐκ δεμνίων, (495)
τρυχηρὰ περὶ τρυχηρὸν εἱμένην χρόα 500
πέπλων λακίσματ', ἀδόκιμ' ὀλβίοις ἔχειν.
500 οἴ 'γὼ τάλαινα, διὰ γάμον μιᾶς ἕνα
γυναικὸς, οἵων ἔτυχον, ὧν τε τεύξομαι!
ὦ τέκνον, ὦ σύμβακχε Κασάνδρα θεοῖς, (500)
οἵαις ἔλυσας συμφοραῖς ἅγνευμα σόν! 505
σύ τ', ὦ τάλαινα, ποῦ ποτ' εἶ, Πολυξένη;
505 ὡς οὔτε μ' ἄρσην, οὔτε θήλεια σπορὰ,
πολλῶν γενομένων, τὴν τάλαιναν ὠφελεῖ.
τί δῆτά μ' ὀρθοῦτ'; ἐλπίδων ποίων ὕπο; (505)
ἄγετε τὸν ἁβρὸν δή ποτ' ἐν Τροίᾳ πόδα, 510
νῦν δ' ὄντα δοῦλον, στιβάδα πρὸς χαμαιπετῆ
510 πέτρινά τε κρήδεμν', ὡς πεσοῦσ' ἀποφθαρῶ,
δακρύοις καταξανθεῖσα. τῶν δ' εὐδαιμόνων
μηδένα νομίζετ' εὐτυχεῖν, πρὶν ἂν θάνῃ. (510)

ΧΟΡΟΣ.

Ἀμφί μοι Ἴλιον, ὦ (στροφή.) 515
Μοῦσα, καινῶν ὕμνων
515 ἄεισον ἐν δακρύοις
ᾠδὰν ἐπικήδειον·
νῦν γὰρ μέλος ἐς Τροίαν (515)
ἰαχήσω, 520
τετραβάμονος ὡς ὑπ' ἀπήνας
520 Ἀργείων ὁλόμαν τάλαινα δοριάλωτος,

516. ἐπιτήδειον M. 518. ἰαχήσω M. 519. ἀπήνης.
520. ὁλοίμαν M.

ὅτ' ἔλιπον ἵππον, αὐράνια
βρέμοντα, χρυσοφάλαρον, ἔνο- (520)
πλον ἐν πύλαις Ἀχαιοί· 525
ἀνὰ δ' ἐβόασεν λεὼς,
525 Τρῳάδος ἀπὸ πέτρας σταθείς·
ἴτ', ὦ πεπαυμένοι πόκων,
τόδ' ἱερὰν ἀνάγετε ξόανον (525)
Ἰλιάδι διογενεῖ κύρᾳ. 530
τίς οὐκ ἔβα νεανίδων;
530 τίς οὐ γεραιὸς ἐκ δόμων,
κεχαρμένοι δ' ἀοιδαῖς
δάλιον ἔσχον ἄταν. (530)
πᾶσα δὲ γένεα Φρυγῶν (ἀντιστρ.)
πρὸς πύλας ὡρμάθη, 535
535 πεύκᾳ ἐν αὐρείᾳ
ξεστὸν λόχον Ἀργείων
καὶ Δαρδανίας ἄταν
θεᾷ δώσων, (535)
χάριν ἄζυγος ἀμβροτοπώλου. 540
540 κλωστοῦ δ' ἀμφιβόλοις λίνοισι, ναὸς ὡς εἰ
σκάφος κελαινὸν, εἰς ἕδρανα
λάϊνα δάπεδά τε φόνια πατρί- (540)
δι Παλλάδος θέσαν θεᾶς. 545
ἐπὶ δὲ πόνῳ καὶ χαρᾷ
545 νύχιον ἐπὶ κνέφας παρῆν·
Λίβυς τε λωτὸς ἐκτύπει,
Φρύγιά τε μέλεα, παρθένοι (545)
δ' ἀέριον ἀνὰ κρότον ποδῶν 550

522. χρυσοφάλαρον M. 539. ἄμβροτα πώλου M. 540. ἀμφιβόλοισι — νεώς M, ὡς pro ὡς εἰ.

βοάν τ' ἔμελπον εὔφρον· ἐν
550 δόμοις δὲ παμφαὲς σέλας
πυρὸς μέλαιναν αἴγλαν
ἔδωκεν παρ' αἴνῳ, (550)
ἐγὼ δὲ τὰν ἀρεστέραν (ἐπῳδός.) 555
τότ' ἀμφὶ μέλαθρα παρθένων, Διὸς κόραν,
555 Ἄρτεμιν, ἐμελπόμαν χοροῖ-
σι· φοινία δ' ἀνὰ πτόλιν (555)
βοὰ κατεῖχε Περγάμων 560
ἕδρας· βρέφη δὲ φίλια περὶ
πέπλους ἔβαλλε ματρὶ χεῖ-
560 ρας ἐπτοημένας· λόχου δ'
ἐξέβαινεν Ἄρης, (560)
κόρας ἔργα Παλλάδος, 565
σφαγαὶ δ' ἀμφιβώμιοι
Φρυγῶν, ἔν τε δεμνίοις
565 καράτομος ἐρημία
νεανίδων στέφανον ἔφερεν (565)
Ἑλλάδι κουροτρόφῳ
Φρυγῶν δὲ πατρίδι πένθη. 570
Ἑκάβη, λεύσσεις τήνδ' Ἀνδρομάχην
570 ξενικοῖς ἐπ' ὄχοις πορθμευομένην;
παρὰ δ' εἰρεσίᾳ μαστῶν ἕπεται
φίλος Ἀστυάναξ, Ἕκτορος ἶνις. (570)

ΕΚΑΒΗ.

ποῖ ποτ' ἀπήνας νώτοισι φέρῃ, 575

552. παρ' ὕπνῳ M. 555. Ἄρτεμιν uncis incl. S. 556. φονία M. 559. ἔβαλε M. 561. ἐξέβαιν' Ἄρ. S. 566. νεανιῶν S. 568. δὲ deest. 570. πορθμευομένην S. 573. ἀπήνης M.

δύστανε γύναι, πάρεδρος χαλκέοις
575 Ἕκτορος ὅπλοις σκύλοις τε Φρυγῶν
δοριθηράτοις;
οἷσιν Ἀχιλέως παῖς Φθιώτας (575)
στέψει ναοὺς ἀπὸ Τροίας; 580

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

Ἀχαιοὶ δεσπόται μ' ἄγουσιν. (στροφὴ ἁ.)

ΕΚΑΒΗ.

580 ὦ μοί [μοι]!

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

τί παιᾶν' ἐμὸν στενάζεις;

ΕΚΑΒΗ.

αἴ αἴ [αἴ αἴ]!

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

τῶνδ' ἀλγέων!

ΕΚΑΒΗ.

ὦ Ζεῦ!

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

καὶ συμφορᾶς! (580)

ΕΚΑΒΗ.

τέκεα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

πρίν ποτ' ἦμεν. 585

ΕΚΑΒΗ.

βέβακ' ὄλβος, βέβακε Τροία. (ἀντιστρ. ἁ.)

577. Ἀχιλλέως S. 580. ἰώ μοί μοι M. 582. ἰὼ Ζεῦ M.
584. βέβακεν ὄ. M.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

585 τλάμων.

ΕΚΑΒΗ.

ἐμῶν τ' εὐγένεια παίδων.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

φεῦ φεῦ!

ΕΚΑΒΗ.

φεῦ δῆτ' ἐμῶν —

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

κακῶν!

ΕΚΑΒΗ.

οἰκτρά [γε] τύχα —

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

πόλεος,

ΕΚΑΒΗ.

ἃ καπνοῦται. (585)

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

μόλοις, ὦ πόσις, μοι — (στρ. β'.)

ΕΚΑΒΗ.

590 βοᾷς τὸν παρ' ᾅδῃ 590

παῖδ' ἐμόν, ὦ μελέα.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

σᾶς δάμαρτος ἄλκαρ.

ΕΚΑΒΗ.

εὐ τ', ὦ λῦμ' Ἀχαιῶν, (ἀντιστρ. β')

τέκνων δέσποθ' ἁμῶν

595 πρεσβυγενὲς Πρίαμε,

κοίμισαί μ' ἐς ᾅδου.

588. πόλεως M. 589. πόσι. 590. ᾅδᾳ. 593. σύ τοι λ. S. λῆμ' Ἀρ. M. 594. τέκνων δέ ποθ' ἁ. M. τέκνων δή ποθ' ἁ. S. 595. Πριάμῳ S. 596. κόμισαι M.

ΕΚΑΒΗ.

οὐ ταὐτὸν, ὦ παῖ, τῷ βλέπειν τὸ κατθανεῖν·
τὸ μὲν γὰρ οὐδὲν, τῷ δ' ἔνεισιν ἐλπίδες.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

[ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσα, κάλλιστον λόγον] 635
ἄκουσον, ὥς σοι τέρψιν ἐμβάλω φρενί. (630)
τὸ μὴ γενέσθαι τῷ θανεῖν ἴσον λέγω,
τοῦ ζῆν δὲ λυπρῶς κρεῖσσόν ἐστι κατθανεῖν.
ἀλγεῖ γὰρ οὐδὲν τῶν κακῶν ᾐσθημένος·
ὁ δ' εὐτυχήσας, ἐς τὸ δυστυχὲς πεσὼν, 640
ψυγὴν ἀλᾶται τῆς πάροιθ' εὐπραξίας. (635)
κείνη δ' ὁμοίως, ὥσπερ οὐκ ἰδοῦσα φῶς,
τέθνηκε, κοὐδὲν οἶδε τῶν αὐτῆς κακῶν.
ἐγὼ δὲ τοξεύσασα τῆς εὐδοξίας,
λαχοῦσα πλεῖον, τῆς τύχης ἡμάρτανον. 645
ἃ γὰρ γυναιξὶ σώφρον' ἔσθ' εὑρημένα, (640)
ταῦτ' ἐξεμόχθουν Ἕκτορος κατὰ στέγας.
πρῶτον μέν, ἔνθα κἂν προσῇ, κἂν μὴ προσῇ
ψόγος γυναιξὶν, αὐτὸ τοῦτ' ἐφέλκεται
κακῶς ἀκούειν, ἥτις οὐκ ἔνδον μένει, 650
τούτου πόθον παρεῖσ', ἔμιμνον ἐν δόμοις, (645)
εἴσω τε μελάθρων κομψὰ θηλειῶν ἔπη
οὐκ εἰσέφρουμην· τὸν δὲ νοῦν διδάσκαλον
οἴκοθεν ἔχουσα χρηστὸν ἐξήρκουν ἐμοί.
γλώσσης τε σιγὴν ὄμμα θ' ἥσυχον πόσει 655
παρεῖχον· ᾔδειν δ', ἃ μὲ χρῆν νικᾶν πόσιν, (650)
κείνῳ τε νίκην ὧν μ' ἐχρῆν παριέναι.
καὶ τῶνδε κλῃδὼν ἐς στράτευμ' Ἀχαϊκὸν

635. τῷδ' M. 636. τεκοῦσα κάλλιστον, λόγον S. 637. ἐμβαλοῦ. 645. τῆς τ' εὐδ. 657. ἃ με χρ. M.

660 ἐλθοῦσ', ἀπώλεσέν μ'· ἐπεὶ γὰρ ἠρέθην,
Ἀχιλλέως με παῖς ἐβουλήθη λαβεῖν 660
δάμαρτα· δουλεύσω δ' ἐν αὐθεντῶν δόμοις. (655)
κεἰ μὲν παρώσασ' Ἕκτορος φίλον κάρα
πρὸς τὸν παρόντα πόσιν ἀναπτύξω φρένα,
665 κακὴ φανοῦμαι τῷ θανόντι· τόνδε δ' αὖ
στυγοῦσ', ἐμαυτῆς δεσπόταις μισήσομαι. 665
καίτοι λέγουσιν, ὡς μί' εὐφρόνη χαλᾷ (660)
τὸ δυςμενὲς γυναικὸς εἰς ἀνδρὸς λέχος.
ἀπέπτυσ' αὐτὴν, ἥτις, ἄνδρα τὸν κάρος
670 καινοῖσι λέκτροις ἀποβαλοῦσ', ἄλλον φιλεῖ.
ἀλλ' οὐδὲ πῶλος, ἥτις ἂν διαζυγῇ 670
τῆς συντραφείσης, ῥᾳδίως ἕλκει ζυγόν. (665)
καίτοι τὸ θηριῶδες ἄφθογγόν τ' ἔφυ
ξυνέσει τ' ἄχρηστον τῇ φύσει τε λείπεται.
675 σὲ δ', ὦ φίλ' Ἕκτορ, εἶχον ἄνδρ' ἀρκοῦντά μοι,
ξυνέσει, γένει, πλούτῳ τε κἀνδρείᾳ μέγαν· 675
ἀκήρατον δέ μ' ἐκ πατρὸς λαβὼν δόμων, (670)
πρῶτος τὸ παρθένειον ἔζευξω λέχος.
καὶ νῦν ὄλωλας μὲν σὺ, ναυσθλοῦμαι δ' ἐγὼ
680 πρὸς Ἑλλάδ' αἰχμάλωτος ἐς δοῦλον ζυγόν.
ἆρ' οὐκ ἐλάσσω τῶν ἐμῶν ἔχει κακῶν 680
Πολυξένης ὄλεθρος, ἣν καταστένεις; (675)
ἐμοὶ γὰρ οὐδ', ὃ πᾶσι λείπεται βροτοῖς,
ξύνεστιν ἐλπίς, οὐδὲ κλέπτομαι φρένας
685 πράξειν τι κεδνόν· ἡδὺ δ' ἐστὶ καὶ δοκεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ἐς ταυτὸν ἥκεις συμφορᾶς· θρηνοῦσα δὲ 685
τὸ σὸν διδάσκεις μ', ἔνθα πημάτων κυρῶ. (680)

665. παπὰ φ. M.

ΕΚΑΒΗ.

αὐτὴ μὲν οὔπω ναὸς εἰςέβην σκάφος,
γραφῇ δ' ἰδοῦσα καὶ κλύουσ' ἐπίσταμαι.
690 ναύταις γὰρ ἦν μὲν μέτριος ᾗ χειμὼν φέρειν,
προθυμίαν ἔχουσι σωθῆναι πόνων, 690
ὁ μὲν παρ' οἴαχ', ὁ δ' ἐπὶ λαίφεσιν βεβὼς, (685)
ὁ δ' ἄντλον εἴργων ναός· ἦν δ' ὑπερβάλῃ
πολὺς ταραχθεὶς πόντος, ἐνδόντες τύχῃ,
695 παρεῖσαν αὐτοὺς κυμάτων δρομήμασιν.
οὕτω δὲ κἀγὼ, πόλλ' ἔχουσα πήματα, 695
ἄφθογγός εἰμι καὶ παρεῖσ' ἐῶ στόμα· (690)
νικᾷ γὰρ οὐκ θεῶν με δύστηνος κλύδων.
ἀλλ', ὦ φίλη παῖ, τὰς μὲν Ἕκτορος τύχας
700 ἔασον· οὐ μὴ δάκρυά νιν σώσει τὰ σά·
τίμα δὲ τὸν παρόντα δεσπότην σέθεν, 700
φίλον διδοῦσα δέλεαρ ἀνδρὶ σῶν τρόπων.
κἂν δρᾷς τάδ', ἐς τὸ κοινὸν εὐφρανεῖς φίλους,
καὶ παῖδα τόνδε παιδὸς ἐκθρέψειας ἂν
705 Τροίᾳ μέγιστον ὠφέλημ', ἵν' οἵ ποτε
ἐκ σοῦ γενόμενοι παῖδες Ἴλιον πάλιν 705
κατοικίσειαν, καὶ πόλις γένοιτ' ἔτι. (700)
ἀλλ', — ἐκ λόγου γὰρ ἄλλος ἐκβαίνει λόγος —
τίν' αὖ δέδορκα τόνδ' Ἀχαϊκὸν λάτριν
710 στείχοντα, καινῶν ἄγγελον βουλευμάτων;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

Φρυγῶν ἀρίστου πρίν ποθ' Ἕκτορος δάμαρ, 710
μή με στυγήσῃς· οὐχ ἑκὼν γὰρ ἀγγελῶ (705)
Δαναῶν τε κοινὰ Πελοπιδῶν τ' ἀγγέλματα.

700. σώσῃ M. 705. Τροίας.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

τί δ' ἐστιν, ὥς μοι φροιμίων ἄρχει κακῶν;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

715 ἔδοξε τόνδε παῖδα — πῶς εἴπω λόγον;

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

μῶν οὐ τὸν αὐτὸν δεσπότην ἡμῖν ἔχειν; 715

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

οὐδεὶς Ἀχαιῶν τοῦδε δεσπόσει ποτέ. (710)

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ἀλλ' ἐνθάδ' αὐτὸν λείψανον Φρυγῶν λιπεῖν;

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

οὐκ οἶδ', ὅπως σοι ῥᾳδίως εἴπω κακά.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

720 ἐπῄνεσ' αἰδῶ, πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

κτενοῦσι σὸν παῖδ', ὡς πύθῃ κακὸν μέγα. 720

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

οἴ μοι! γάμων τόδ' ὡς κλύω μεῖζον κακόν! (715)

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

νικᾷ δ' Ὀδυσσεὺς ἐν Πανέλλησιν λέγων —

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

αἴ, αἴ μάλ'! οὐ γὰρ μέτρια πάσχομεν κακά.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

725 λέξας, ἀρίστου παῖδα μὴ τρέφειν πατρός.

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

τοιαῦτα νικήσειε τῶν αὐτοῦ πέρι! 725

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ῥίψαι δὲ πύργων δεῖ σφε Τρωϊκῶν ἄπο. (720)

ἀλλ' ὡς γενέσθαι, καὶ σοφωτέρα φανεῖ·
μήτ' ἀντέχου τοῦδ', εὐγενῶς δ' ἄλγει κακοῖς,
730 μήτε, σθένουσα μηδέν, ἰσχύειν δόκει.
ἔχεις γὰρ ἀλκὴν οὐδαμῇ, σκοπεῖν δὲ χρή· 730
πόλις τ' ὄλωλε καὶ πόσις, κρατεῖ δὲ σύ, (725)
ἡμεῖς τε πρὸς γυναῖκα μάρνασθαι μίαν
οἷοί τε· τούτων οὕνεκ' οὐ μάχης ἐρᾷν,
735 οὐδ' αἰσχρὸν οὐδέν, οὐδ' ἐπίφθονόν σε δρᾷν,
οὔτ' αὖ σ' Ἀχαιοῖς βούλομαι ῥιπτεῖν ἀράς. 735
εἰ γάρ τι λέξεις, ᾗ χολώσεται στρατὸς, (730)
οὔτ' ἂν ταφείη παῖς ὅδ', οὔτ' οἴκτου τύχοι.
σιγῶσα δ' εὖ τε τὰς τύχας κεκτημένη
740 τὸν τοῦδε νεκρὸν οὐκ ἄθαπτον ἂν λίποις,
αὐτή τ' Ἀχαιῶν πρευμενεστέρων τύχοις. 740

ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ.

ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεὶς τέκνον, (735)
θανεῖ πρὸς ἐχθρῶν, μητέρ' ἀθλίαν λιπών.
ἡ τοῦ πατρὸς δέ σ' εὐγένεια ἀπώλεσεν,
745 ἣ τοῖσιν ἄλλοις γίγνεται σωτηρία·
τὸ δ' ἐσθλὸν οὐκ ἐς καιρὸν ἦλθέ σοι πατρός. 745
ὦ λέκτρα τἀμὰ δυστυχῆ τε καὶ γάμοι, (740)
οἷς ἦλθον ἐς μέλαθρον Ἕκτορός ποτε,
οὐχ ὡς σφαγεῖον Δαναΐδαις τέξουσ' ἐμοὶ,
750 ἀλλ' ὡς τύραννον Ἀσιάδος πολυσπόρου.
ὦ παῖ, δακρύεις; αἰσθάνει κακῶν σέθεν; 750
τί μου δέδραξαι χερσὶ κἀντέχει πέπλων, (745)
νεοσσὸς ὡσεὶ πτέρυγας εἰσπιτνῶν ἐμάς;

728. γενέσθω S. 729. τοῦ γ' M. 734. ἕνεκ' M. 735. σε χρή M. 744. ἀποκτενεῖ M. 747. δυς. γε S. 749. ἐμόν M.

οὐκ εἶσιν Ἕκτωρ, κλεινὸν ἁρπάσας δόρυ,
γῆς ἐξανελθὼν, σοὶ φέρων σωτηρίαν,
ου συγγένεια πατρὸς, οὐκ ἰσχὺς Φρυγῶν· 755
λυγρὸν δὲ πήδημ' ἐς τράχηλον ὑψόθεν (750)
πεσὼν ἀνοίκτως, πνεῦμ' ἀποῤῥήξεις σέθεν.
ὦ νέον ὑπαγκάλισμα μητρὶ φίλτατον!
ὦ χρωτὸς ἡδὺ πνεῦμα! διακενῆς ἄρα
ἐν σπαργάνοις σε μαστὸς ἐξέθρεψ' ὅδε, 760
μάτην δ' ἐμόχθουν καὶ κατεξάνθην πόνοις. (755)
νῦν, οὔ ποτ' αὖθις, μητέρ' ἀσπάζου σέθεν,
πρόςπιπτε τὴν τεκοῦσαν, ἀμφὶ δ' ὠλένας
ἕλισσ' ἐμοῖς νώτοισι καὶ στόμ' ἅρμοσον.
ὦ βάρβαρ' ἐξευρόντες Ἕλληνες κακὰ, 765
τί τόνδε παῖδα κτείνετ' οὐδὲν αἴτιον; (760)
ὦ Τυνδάρειον ἔρνος, οὔποτ' εἶ Διὸς,
πολλῶν δὲ πατέρων φημί σ' ἐκπεφυκέναι,
Ἀλάστορος μὲν πρῶτον, εἶτα δὲ Φθόνου,
Φόνου τε Θανάτου θ', ὅσα τε γῆ τρέφει κακά. 770
οὐ γάρ ποτ' αὐχῶ Ζηνά γ' ἐκφῦσαί σ' ἐγὼ, (765)
πολλοῖσι κῆρα βαρβάροις Ἕλλησί τε.
ὄλοιο! καλλίστων γὰρ ὀμμάτων ἄπο
αἰσχρῶς τὰ κλεινὰ πεδί' ἀπώλεσας Φρυγῶν.
ἄγετε, φέρετε καὶ ῥίπτετ', εἰ ῥίπτειν δοκεῖ· 775
δαίνυσθε τοῦδε σάρκας. ἐκ τε γὰρ θεῶν (770)
διολλύμεσθα, παιδί τ' οὐ δυναίμεθ' ἂν
θάνατον ἀρῆξαι. κρύπτετ' ἄθλιον δέμας,
καὶ ῥίπτετ' ἐς ναῦν· ἐπὶ καλὸν γὰρ ἔρχομαι
ὑμέναιον, ἀπολέσασα τοὐμαυτῆς τέκνον. 780

763. εἴ ποτ' M.

ΧΟΡΟΣ.

τάλαινα Τροία, μυρίους ἀπώλεσας (775)
μιᾶς γυναικὸς καὶ λέχους στυγνοῦ χάριν.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

ἴθι παῖ, φίλιον πρόσπτυχμα μεθεὶς
785 μητρὸς μογερᾶς, βαῖνε πατρῴων
πύργων ἐπ' ἄκρας στεφάνας, ὅθι σοι 785
πνεῦμα μεθεῖναι ψῆφος ἐκράνθη. (780)
λαμβάνετ' αὐτόν. τὰ δὲ τοιάδε χρὴ
κηρυκεύειν, ὅστις ἄνοικτος
790 καὶ ἀναιδείας τῆς ἡμετέρας
γνώμης μᾶλλον φίλος ἔστιν. 790

ΕΚΑΒΗ.

ὦ τέκνον, ὦ παῖ παιδὸς μογεροῦ, (785)
συλώμεθα σὴν ψυχὴν ἀδίκως,
μήτηρ κἀγώ. τί πάθω; τί σ' ἐγὼ,
795 δύσμορε, δράσω; τάδε σοι δίδομεν
πλήγματα κρατὸς στέρνων τε κόπους· 795
τῶνδε γὰρ ἄρχομεν. οἳ ἐγὼ πόλεως, (790)
οἴμοι δὲ σέθεν! τί γὰρ οὐκ ἔχομεν;
τίνος ἐκδέομεν, μὴ οὐ παγκοινία
800 χωρεῖν ὀλέθρου διὰ παντός;

ΧΟΡΟΣ.

Μελισσοτρόφου Σαλαμῖνος ὦ βασιλεῦ Τελαμών,
(στροφὴ α.) 800 (795)
νάσου περικύμονος οἰκήσας ἕδραν,
τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖς, ἵν' ἐλαίας

784—791. tribuuntur Andromachae M. Ib. πρόσφθεγμα. 790. ὑμετέρας M. 793. ἀδόκως M. 796. στ. τε κτύπους M. 803. ἱεροῖσιν ἐλ. M.

πρῶτον ἔδεξε κλάδον γλαυκᾶς Ἀθάνα, 805
805 οὐράνιον στέφανον, λιπαραῖσιν κόσμον Ἀθήναις, (800)
ἔβας, ἔβας, τοξοφόρῳ συναριστεύσων ἅμ' Ἀλκμήνας γόνῳ, 810
Ἴλιον, Ἴλιον ἐκπέρσων, πόλιν (805)
ἁμετέραν, τοπάροιθ' ὅτ' ἔβας [ἀφ' Ἑλλάδος]
810 ὅθ' Ἑλλάδος ἄγαγε πρῶτον ἄνθος, ἀτυζόμενος. (ἀντιστρ. α.)
πώλων, Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείᾳ πλάταν 815
ἔσχασε πόντοπόρον καὶ ναύδετ' ἀνήματα πρυμνᾶν, (810)
καὶ χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν,
Λαομέδοντι φόνον· κανόνων δὲ τυκίσματα Φοίβου 820
815 πυρὸς γε φοίνικι πνοᾷ καθελὼν (815)
Τροίας ἐπόρθησεν κλόνα,
δὶς δὲ δυοῖν πιτύλοιν τείχη περὶ
Δαρδανίας φονία κατέλυσεν αἰχμά. 825
μάταν ἄρ', ὦ χρυσέαις (στροφὴ β'.) (820)
820 ἐν οἰνοχόαις ἁβρὰ βαίνων,
Λαομεδόντιε παῖ,
Ζηνὸς ἔχεις κυλίκων
πλήρωμα, καλλίστων λαχρεῖαν· 830
ἁ δέ σε γεινάμενα [Τροία] πυρὶ δαίεται. (825)
825 ἠιόνες δ' ἅλιαι

805. λιπαραῖσι M. 806. ἔβας τῷ τοξοφ. S. 809. ἀφ' Ἑλλ. sine uncis M. 814. δὲ πτίσματα M. 815. deest γε. 820. εἰν M. 821. Λαομεδόντειε M. 824. Τροία sine uncis M.

ἴαχον, οἷόν τ' οἰω-
νὸς ὑπὲρ τεκέων βοᾷ, 835
αἱ μὲν εὐνὰς, αἱ δὲ παῖδας, (830)
αἱ δὲ ματέρας γεραιάς.
830 τὰ δὲ σὰ δροσόεντα λουτρὰ
γυμνασίων τε δρόμοι 840
βεβῶσι· σὺ δὲ πρόςωπα νεα- (835)
ρὰ χάρισι παρὰ Διὸς θρόνοις
καλλιγάλανα τρέφεις· Πριάμοιο δὲ γαῖαν
835 Ἑλλὰς ὤλεσ' αἰχμά. 845
Ἔρως, Ἔρως, ὃς παρ' (ἀντ. β'.) (840)
Δαρδάνια μέλαθρά ποτ' ἦλθες
Οὐρανίδαισι μέλων·
ὡς τότε μὲν μεγάλως
840 Τροίαν ἐπύργωσας, θεοῖσιν 850
κῆδος ἀναψάμενος! τὸ μὲν οὖν Διὸς (845)
οὐκέτ' ὄνειδος ἐρῶ·
τὸ τᾶς δὲ λευκοπτέρου
ἁμέρας φίλιον βροτοῖς 855
845 φέγγος ἁλὸν εἶδε γαῖαν, (850)
εἶδε περγάμων ὄλεθρον,
τεκνοποιὸν ἔχουσα τᾶςδε
γᾶς πόσιν ἐν θαλάμοις, 860
ὃν ἀστέρων τέθριππος ἔλα- (855)
850 βε χρύσεος ὄχος ἀναρπάσας,
ἐλπίδα γᾷ πατρίᾳ μεγάλαν· τὰ θεῶν δὲ
φίλτρα φροῦδα Τροίᾳ. 865

826. γ. ἰαχοῦσ' οἷον δ' ὑπὲρ οἰων. τ. β. S. οἷον οἰων. M. 828. εὐνάτορας M. 842. οὐκ ἐς ὄν. S. 843. τὸ δὲ τᾶς S. 848. θαλάμοισιν M.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ὦ καλλιφεγγὲς ἡλίου σέλας τόδε, (860)
ἐν ᾧ δάμαρτα τὴν ἐμὴν χειρώσομαι
855 Ἑλένην· ὁ γὰρ δὴ πολλὰ μοχθήσας ἐγὼ
Μενέλαός εἰμι, καὶ στρατεύμ' Ἀχαϊκόν.
ἦλθον δὲ Τροίαν οὐχ, ὅσον δοκοῦσί με, 870
γυναικὸς οὕνεκ', ἀλλ' ἐπ' ἄνδρ', ὃς ἐξ ἐμῶν (865)
δόμων δάμαρτα ξεναπάτης ἐλῄσατο.
860 κεῖνος μὲν οὖν δέδωκε σὺν θεοῖς δίκην,
αὐτός τε καὶ γῆ δορὶ πεσοῦσ' Ἑλληνικῷ.
ἥκω δὲ τὴν Λάκαιναν, — οὐ γὰρ ἡδέως 875
ὄνομα δάμαρτος, ἥ ποτ' ἦν ἐμή, λέγω, — (870)
ἄξων· δόμοις γὰρ τοῖσδ' ἐν αἰχμαλωτικοῖς
865 κατηρίθμηται Τρῳάδων ἄλλων μέτα.
οἵπερ γὰρ αὐτὴν ἐξεπόχθησαν δορί,
κτανεῖν ἐμοί νιν ἔδοσαν, εἴτε μὴ κτανὼν 880
θέλοιμ' ἄγεσθαι πάλιν ἐς Ἀργείαν χθόνα. (875)
ἐμοὶ δ' ἔδοξε τὸν μὲν ἐν Τροίᾳ μόρον
870 Ἑλένης ἐᾶσαι, ναυπόρῳ δ' ἄγειν πλάτῃ
Ἑλληνίδ' ἐς γῆν, κἄτ' ἐπεὶ δοῦναι κτανεῖν,
ποινὰς ὅσων τεθνᾶσ' ἐν Ἰλίῳ φίλοι. 885
ἀλλ' εἶα, χωρεῖτ' ἐς δόμους, ὀπάονες, (880)
κομίζετ' αὐτὴν, τῆς μιαιφονωτάτης
875 κόμης ἐπισπάσαντες· οὔριοι δ' ὅταν
πνοιαὶ μόλωσι, πέμψομέν νιν Ἑλλάδα.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ γῆς ὄχημα κἀπὶ γῆς ἔχων ἕδραν, 890
ὅστις ποτ' εἶ σὺ δυστόπαστος εἰδέναι (885)
Ζεὺς, εἴτ' ἀνάγκη φύσεος, εἴτε νοῦς βροτῶν,

872. ὅσοις M.

880 προσευξάμην σε· πάντα γὰρ δὲ ἀψόφου
βαίνων κελεύθου κατὰ δίκην τὰ θνητ' ἄγεις.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί δ' ἔστιν, εὐχὰς ὡς ἐκαίνισας θεῶν; 895

ΕΚΑΒΗ.

αἰνῶ σε, Μενέλα', εἰ κτενεῖς δάμαρτα σήν. (890)
ὁρῶν δὲ τήνδε, φεῦγε, μή σ' ἕλῃ πόθος.
885 αἱρεῖ γὰρ ἀνδρῶν ὄμματ', ἐξαιρεῖ πόλεις,
πίμπρησι δ' οἴκους· ὧδ' ἔχει κηλήματα.
ἐγώ νιν οἶδα καὶ σὺ χοὐ πεπονθότες. 900

ΕΛΕΝΗ.

Μενέλαε, φροίμιον μὲν ἄξιον φόβου (895)
τόδ' ἐστιν· ἐν γὰρ χερσὶ προσπόλων σέθεν
890 βίᾳ πρὸ τῶνδε δαμάτων ἐκπέμπομαι·
ἀτὰρ σχεδὸν μὲν οἶδά σοι στυγουμένη,
ὅμως δ' ἔρεσθαι βούλομαι, γνῶμαι τίνες 905
Ἕλλησι καὶ σοὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι; (900)

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ εἰς ἀκριβὲς ἦλθες, ἀλλ' ἅπας στρατὸς
895 κτανεῖν ἐμοί σ' ἔδωκεν, ὅνπερ ἠδίκεις.

ΕΛΕΝΗ.

ἔξεστιν οὖν πρὸς ταῦτ' ἀμείψασθαι λόγῳ,
ὡς οὐ δικαίως, ἤν θάνω, θανούμεθα; 910

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

οὐκ ἐς λόγους ἐλήλυθ', ἀλλά σε κτενῶν. (905)

ΕΚΑΒΗ.

ἄκουσον αὐτῆς, μὴ θάνῃ τοῦδ' ἐνδεής,
900 Μενέλαε, καὶ δὸς τοὺς ἐναντίους λόγους
ἡμῖν κατ' αὐτῆς· τῶν γὰρ ἐν Τροίᾳ κακῶν

883. κτανεῖς. 889. πρὸς γὰρ Μ.

οὐδὲν κάτοισθα. συντεθεὶς δ' ὁ πᾶς λόγος 915
κτενεῖ νιν οὕτως, ὥστε μηδαμῶς φυγεῖν. (910)

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

σχολῆς τὸ δῶρον· εἰ δὲ βούλεται λέγειν,
905 ἔξεστι. τῶν σῶν δ' οὕνεκ', ὡς μάθῃ, λόγων,
δώσω τόδ' αὐτῇ, τῆσδε δ' οὐ δώσω χάριν.

ΕΛΕΝΗ.

ἴσως με, κἂν εὖ, κἂν κακῶς δόξω λέγειν, 920
οὐκ ἀνταμείψει, πολεμίαν ἡγούμενος. (915)
ἐγὼ δ', ἃ σ' οἶμαι διὰ λόγων ἰάντ' ἐμοῦ
910 κατηγορήσειν, ἀντιθεῖσ', ἀμείψομαι
τοῖς σοῖσι, κἀμὰ καὶ τὰ σ' αἰτιάματα.
πρῶτον μὲν ἀρχὰς ἔτεκεν ἥδε τῶν κακῶν, 925
Πάριν τεκοῦσα· δεύτερον δ' ἀπώλεσεν (920)
Τροίαν τε κἄμ' ὁ πρέσβυς, οὐ κτανὼν βρέφος,
915 δαλοῦ πικρὸν μίμημ' Ἀλέξανδρόν ποτε.
ἐνθένδε τἀπίλοιπ' ἄκουσον, ὡς ἔχει·
ἔκρινε τρισσὰν ζεῦγος ὅδε τρισσῶν θεῶν. 930
καὶ Παλλάδος μὲν ἦν Ἀλεξάνδρῳ δόσις, (925)
Φρυξὶ στρατηγοῦνθ' Ἑλλάδ' ἐξανιστάναι·
920 Ἥρα δ' ὑπέσχετ' Ἀσιάδ' Εὐρώπης θ' ὅρους
τυραννίδ' ἕξειν, εἰ σφὲ κρίνειεν Πάρις.
Κύπρις δὲ τοὐμὸν εἶδος ἐκπαγλουμένη 935
δώσειν ὑπέσχετ', εἰ θεὰς ὑπερδράμοι (930)
κάλλει. τὸν ἐνθένδ' ὡς ἔχει σκέψαι λόγον·
925 νικᾷ Κύπρις θεάς· καὶ τοσόνδ' οἱ ἐμοὶ γάμοι
ὤνησαν Ἑλλάδ'· οὐ κρατεῖσθ' ἐκ βαρβάρων,
οὔτ' ἐς δόρυ σταθέντες, οὐ τυραννίδι. 940

909. ἃ σ' οἶδα M. 914. κἀμὲ πρ. M. 916. ἔνθεν δέ.
920. Ἥρα δ' ὑπ. M. 935. οὐμὸς γάμος. 926. ὤνησεν.

ἃ δ' εὐτύχησεν Ἑλλὰς, ὠλόμην ἐγὼ, (935)
εὐμορφίᾳ πραθεῖσα, κἀνεοδίζομαι,
ἐξ ὧν ἐχρῆν με στέφανον ἐπὶ κάρα λαβεῖν.
οὔπω με φήσεις αὐτὰ τἀν ποσὶν λέγειν,
ὅπως ἀφώρμησ' ἐκ δόμων τῶν σῶν λάθρα. 945
ἦλθ', οὐχὶ μικρὰν θεὸν ἔχων αὐτοῦ μέτα, (940)
ὁ τῆσδ' ἀλάστωρ, εἴτ' Ἀλέξανδρον θέλεις
ὀνόματι προσφωνεῖν νιν, εἴτε καὶ Πάριν·
ὃν, ὦ κάκιστε, σοῖσιν ἐν δόμοις λιπὼν,
Σπάρτης ἀπῆρας νηῒ Κρησίαν χθόνα. 950
(εἶεν.) οὐ σ', ἀλλ' ἐμαυτὴν τοὐπὶ τῷδ' ἐρήσομαι· (945)
τί δὴ φρονοῦσά γ' ἐκ δόμων ἅμ' ἐσπόμην
ξένῳ, προδοῦσα πατρίδα καὶ δόμους ἐμούς;
τὴν θεὸν κόλαζε, καὶ Διὸς κρείσσων γενοῦ, 955
ὃς τῶν μὲν ἄλλων δαιμόνων ἔχει κράτος,
κείνης δὲ δοῦλός ἐστι· συγγνώμη δ' ἐμοί. (950)
ἔνθεν δ' ἔχοις ἂν εἰς ἐμὲ εὐπρεπῆ λόγον·
ἐπεὶ θανὼν γῆς ἦλθ' Ἀλέξανδρος μυχοὺς,
χρῆν μ', ἡνίκ' οὐκ ἦν θεοπόνητά μου λέχη, 960
λιποῦσαν οἴκους ναῦς ἐπ' Ἀργείων μολεῖν.
ἔσπευδον αὐτὸ τοῦτο· μάρτυρες δέ μοι (955)
πύργων πυλωροὶ κἀπὸ τειχέων σκοποὶ,
οἳ πολλάκις μ' ἐφεῦρον ἐξ ἐπάλξεων
πλεκταῖσιν ἐς γῆν σῶμα κλέπτουσαν τόδε. 965
βίᾳ δ' ὁ καινός μ' οὗτος ἁρπάσας πόσις
Δηίφοβος ἄλοχον εἶχεν ἀκόντων Φρυγῶν. (960)
πῶς οὖν ἔτ' ἂν θνήσκοιμ' ἂν ἐνδίκως, πόσι,
πρὸς σοῦ δικαίως, ἢν ὁ μὲν βίᾳ γαμεῖ,

930. κάρᾳ S. 933. αὐτοῦ S. 955. δίκαιος S.

τὰ δ' οἴκοθεν κεῖν' ἀντὶ νικητηρίων πικρῶς ἐδούλευσ'. εἰ δὲ τῶν θεῶν κρατεῖν βούλει, τὸ χρῆζειν ἀμαθές ἐστι σοι τόδε. (965)

ΧΟΡΟΣ.

βασίλει', ἄμυνον σοῖς τέκνοισι καὶ πάτρᾳ,
960 πειθὼ διαφθείρουσα τῆσδ', ἐπεὶ λέγει καλῶς, κακοῦργος οὖσα· δεινὸν οὖν τόδε.

ΕΚΑΒΗ.

ταῖς θεαῖσι πρῶτα σύμμαχος γενήσομαι, καὶ τήνδε δείξω μὴ λέγουσαν ἔνδικα. (970)
ἐγὼ γὰρ Ἥραν παρθένον τε Παλλάδα
965 οὐκ ἐς τοσοῦτον ἀμαθίας ἐλθεῖν δοκῶ, ὥστ' ἡ μὲν Ἄργος βαρβάροις ἀπημπόλα,
Παλλὰς δ' Ἀθήνας Φρυξὶ δουλεύειν ποτέ, αἳ παιδιαῖσι καὶ χλιδῇ μορφῆς πέρι (975)
ἦλθον πρὸς Ἴδην. τοῦ γὰρ οὕνεκ' ἂν θεὰ
970 Ἥρα τοσοῦτον ἔσχ' ἔρωτα καλλονῆς;
πότερον ἀμείνον' ὡς λάβοι Διὸς πόσιν, ἢ γάμον Ἀθάνα θεῶν τινὸς θηρωμένη; ἢ παρθενείαν πατρὸς ἐξῃτήσατο, (980)
φεύγουσα λέκτρα; μὴ μαθεῖς ποίει θεάς,
975 τὸ σὸν κακὸν κοσμοῦσα. μὴ πείσῃς σοφούς.
Κύπριν δ' ἔλεξας, (ταῦτα γὰρ γέλως πολύς,) 990
ἐλθεῖν ἐμῷ ξὺν παιδὶ Μενέλεω δόμους.
οὐκ ἂν μένουσ' ἂν ἥσυχός γ' ἐν οὐρανῷ (985)
αὐταῖς Ἀμύκλαις σ' ἤγαγεν πρὸς Ἴλιον;
980 ἦν οὐμὸς υἱὸς κάλλος ἐκπρεπέστατος,

958. ἐστι γάρ M. 971. λάβῃ M. 972. Ἀθηνᾶ M. — πειρωμένη. 975. μὴ οὐ πείσῃς S. 979. Ἀμύκλαις ἤγαγε M.

ὁ σὸς δ' ἰδὼν νιν νοῦς ἐποίθη Κύπρις. 995
τὰ μῶρα γὰρ πάντ' ἐστὶν Ἀφροδίτη βροτοῖς,
καὶ τοὔνομ' ὀρθῶς ἀφροσύνης ἄρχει θεᾶς. (990)
ὃν σύ γ' ἐςιδοῦσα βαρβάροις ἐσθήμασι
985 χρυσῷ τε λαμπρὸν, ἐξεμαργώθης φρένας.
ἐν μὲν γὰρ Ἄργει μίκρ' ἔχουσ' ἀνεστρέφου, 1000
Σπάρτης δ' ἀπαλλαχθεῖσα, τὴν Φρυγῶν πόλιν
χρυσῷ ῥέουσαν ἤλπισας κατακλύσειν (995)
δαπάναισιν· οὐδ' ἦν ἱκανά σοι τὰ Μενέλεω
990 μέλαθρα, ταῖς σαῖς ἐγκαθυβρίζειν τρυφαῖς.
εἶεν· βίᾳ γὰρ παῖδα φῄς σ' ἄγειν ἐμόν. 1005
τίς Σπαρτιατῶν ᾔσθετ', ἢ ποίαν βοὴν
ἀνωλόλυξας, Κάστορος νεανίου (1000)
τοῦ συζύγου τ' ἔτ' ὄντος, οὐ κατ' ἄστρα πω.
995 ἐπεὶ δὲ Τροίαν ἦλθες Ἀργεῖοί τέ σου
κατ' ἴχνος, ἦν δὲ δοριπετὴς ἀγωνία, 1010
εἰ μὲν τὰ τοῦδε κρείσσον' ἀγγέλλοιτό σοι,
Μενέλαον ᾔνεις, παῖς ὅπως λυποῖτ' ἐμὸς, (1005)
ἔχων ἔρωτος ἀνταγωνιστὴν μέγαν·
1000 εἰ δ' εὐτυχοῖεν Τρῶες, οὐδὲν ἦν ὅδε.
ἐς τὴν τύχην δ' ὁρῶσα, τοῦτ' ἤσκεις, ὅπως 1015
ἔποι' ἅμ' αὐτῇ, τῇ 'ρετῇ δ' οὐκ ἤθελες. (1010)
κἄπειτα πλεκταῖς σῶμα σὸν κλέπτειν λέγεις,
πύργων καθιεῖσ', ὡς μένουσ' ἀκουσίως;
1005 ποῦ δῆτ' ἐλήφθης ἢ βρόχους ἀρτωμένη,
ἢ φάσγανον θήγουσ'; ἃ γενναία γυνὴ 1020
δράσειεν ἄν, ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν.
καίτοι γ' ἐνουθέτουν σὲ πολλὰ πολλάκις· (1015)

984. ὃν εἰςιδοῦσα. 991. deest σ' M. 997. ἀγγέλοιτο M.
1004. ἀκουσίως.

ὦ θύγατερ, ἔξελθ· οἱ δ' ἐμοὶ παῖδες γάμους
1010 ἄλλους γαμοῦσι· σὲ δ' ἐπὶ ναῦς Ἀχαϊκὰς
πέμψω συνεκπλέψασα καὶ παῦσον μάχης 1025
Ἕλληνας ἡμᾶς τ'. ἀλλὰ σοὶ τόδ' ἦν πικρόν.
ἐν τοῖς Ἀλεξάνδρου γὰρ ὕβριζες δόμοις, (1020)
καὶ προσκυνεῖσθαι βαρβάρων ὕπ' ἤθελες.
1015 μεγάλα γὰρ ἦν σοι· κἀπὶ τοῖσδε σὸν δέμας
ἐξῆλθες ἀσκήσασα, κἄβλεψας πόσει 1030
τὸν αὐτὸν αἰθέρ', ὦ κατάπτυστον κάρα·
ἣν χρῆν ταπεινὴν ἐν πέπλων ἐρειπίοις, (1025)
φρίκῃ τρέμουσαν, κρᾶτ' ἀπεσκυθισμένην,
1020 ἐλθεῖν, τὸ σῶφρον τῆς ἀναιδείας πλέον
ἔχουσαν ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις. 1035
Μενέλα', ἵν' εἰδῇς, οἵ τελευτήσω λόγον,
στεφάνωσον Ἑλλάδ', ἀξίως τήνδε κτανὼν (1030)
σαυτοῦ· νόμον δὲ τόνδε ταῖς ἄλλαισι θὲς
1025 γυναιξί, θνήσκειν, ἥτις ἂν προδῷ πόσιν.

ΧΟΡΟΣ.

Μενέλαε, προγόνων ἀξίως δόμων τε σῶν 1040
τίσαι δάμαρτα, κἀφελοῦ πρὸς Ἑλλάδος
ψόγον τὸ θῆλυ τ', εὐγενὴς ἐχθροῖς φανείς. (1035)

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ἐμοὶ σὺ συμπέπτωκας ἐς ταυτὸν λόγου,
1030 ἑκουσίως τήνδ' ἐκ δόμων ἐλθεῖν ἐμῶν
ξένας ἐς εὐνάς· χἡ Κύπρις κόμπου χάριν 1045
λόγοις ἐνεῖται. βαῖνε λευστήρων πέλας,
πόνους τ' Ἀχαιῶν ἀπόδος ἐν μικρῷ μακροὺς (1040)
θανοῦσ', ἵν' εἰδῇς μὴ καταισχύνειν ἐμέ.

1009. οἵδ' M. 1026. ἀξίως τε δόμων M. 1033. πόνους δ' Α.

ΕΛΕΝΗ.

1035 μὴ, πρὸς σὲ γονάτων, τὴν νόσον τὴν τῶν θεῶν
προςθεὶς ἐμοὶ, κτάνῃς με, συγγίγνωσκε δέ. 1050

ΕΚΑΒΗ.

μηδ', οὓς ἀπέκτειν' ἥδε συμμάχους, προδῷς·
ἐγὼ πρὸ κείνων καὶ τέκνων σε λίσσομαι. (1045)

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

παῦσαι, γεραιά· τῆςδε δ' οὐκ ἐφρόντισα.
1040 λέγω δὲ προςπόλοισι, πρὸς πρύμνας νεῶν
τήνδ' ἐκπομίζειν, ἔνθα ναυστολήσεται. 1055

ΕΚΑΒΗ.

μὴ νῦν νεώς σοι ταυτὸν ἐςβήτω σκάφος.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

τί δ' ἐστι; μεῖζον βρῖθος, ἢ πάρος γ', ἔχει; (1050)

ΕΚΑΒΗ.

οὐκ ἔστ' ἐραστὴς, ὅςτις οὐκ ἀεὶ φιλεῖ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

1045 ὅπως ἂν ἐκβῇ τῶν ἐρωμένων ὁ νοῦς.
ἔσται δ', ἃ βούλει· ναῦν γὰρ οὐκ ἐςβήσεται, 1060
ἐς ἥνπερ ἡμεῖς· καὶ γὰρ οὐ κακῶς λέγεις·
ἐλθοῦσα δ' Ἄργος, ὥςπερ ἀξία, κακῶς (1055)
κακὴ θανεῖται, καὶ γυναιξὶ σωφρονεῖν
1050 πάσαισι θήσει. ῥᾴδιον μὲν οὐ τάδε·
ὅμως δ' ὁ τῆςδ' ὄλεθρος ἐς φόβον βαλεῖ 1065
τὸ μῶρον αὐτῶν, κἂν ἔτ' ὦσ' ἐχθίονες.

ΧΟΡΟΣ.

Οὕτω δὴ τὸν ἐν Ἰλίῳ (στροφὴ α'.) (1060)
ναὸν καὶ θυόεντα βω-
1055 μὸν προὔδωκας Ἀχαιοῖς,

1045. Hecubae continuat M.

ὦ Ζεῦ, καὶ πελάνων φλόγα, 1070
σμύρνης αἰθερίας τε κα-
πνὸν καὶ Πέργαμον ἱεράν, (1065)
Ἰδαῖά τ' Ἰδαῖα κισσοφόρα νάπη
1060 χιόνι κατάρυτα ποταμίᾳ
τέρμονά τε πρωτόβολον ἁλίῳ 1075
τὰν καταλαμπομέναν ζαθέαν θεράπναν. (1070)
φροῦδαί σοι θυσίαι χορῶν τ' (ἀντιστρ. α'.)
εὔφημοι κέλαδοι κατ' ὄρ-
1065 φναν καὶ παννυχίδες θεῶν, 1080
χρυσέων τε ξοάνων τύποι,
Φρυγῶν τε ζάθεοι σελᾶ- (1075)
ναι συνδώδεκα πλήθει.
μέλει, μέλει μοι, τάδ' εἰ φρονεῖς, ἄναξ,
1070 οὐράνιον ἕδρανον ἐπιβεβώς 1085
αἰθέρα τ', ἐμᾶς πόλεος ὀλομένας,
ἂν πυρὸς αἰθομένα κατέλυσεν ὁρμά. (1080)
ὦ φίλος ὦ πόσι μοι, (στροφὴ β'.)
σὺ μὲν φθίμενος ἀλαίνεις 1090
1075 ἄθαπτος, ἄνυδρος· ἐμὲ δὲ πόντιον σκάφος (1085)
ἀίσσον πτεροῖσι πορεύσει
ἱππόβοτον Ἄργος, ἵνα τείχη
λάϊνα, Κυκλώπι', οὐράνια νέμονται. 1095
τέκνων δὲ πλῆθος ἐν πύλαις
1080 δάκρυσι κατάρχα στένει, (1090)
βοᾷ, βοᾷ· μάτερ, ὤμοι!

1058. ἱράν S. 1060. κατάρυτα ποταμίᾳ M. 1068. σὺν δώδεκα M. 1070. ἕδραν ἐπιβεβηκώς M. 1071. αἰθέρα τε πόλεως ὀλομένας. 1072. αἰθομένων. 1077. τείχεα. 1078. Κυκλώπει'.

μόναν δή μ' Ἀχαιοὶ κομίζου-
σι σέθεν ἀπ' ὀμμάτων 1100
κυανέαν ἐπὶ ναῦν
1085 εἰναλίαισι πλάταις (1095)
ἢ Σαλαμῖν' ἱερὰν,
ἢ δίπορον κορυφὰν
Ἴσθμιον, ἔνθα πύλας 1105
Πέλοπος ἔχουσιν ἕδραι.
1090 εἴθ' ἀκάτου Μενέλα (ἀντιστρ. β'.) (1100)
μέσον πέλαγος ἰούσας,
δίπαλτον ἱερὰν ἀνὰ μέσον πλατᾶν πέσοι 1110
Αἰγαίου κεραυνοφαὲς πῦρ,
Ἰλιόθεν ὅτι με πολύδακρυν (1105)
1095 Ἑλλάδι λάτρευμα γᾶθεν ἐξορίζει.
χρύσεα δ' ἔνοπτρα, παρθένων
χάριτας, ἔχουσα τυγχάνει 1115
Διὸς κόρα· μηδὲ γαῖαν
ποτ' ἔλθοι Λάκαιναν, πατρῷον (1110)
1100 τε θάλαμον ἑστίας,
μηδὲ πόλιν Πιτάνας,
χαλκόπυλόν τε θεάν, 1120
δύσγαμον αἶσχος ἑλὼν
Ἑλλάδι τᾷ μεγάλᾳ, (1115)
1105 ταῖς Σιμοεντίσι τ' αὖ
μέλεα πάθεα ῥοῇσιν!
ἰώ, ἰώ! 1125
καιναὶ καινῶν μεταβάλλουσαι
χθονὶ συντυχίαι. λεύσσετε Τρώων

1088. πόλιν M. 1092. πλάταν M. 1093. κόρα M.
1102. θεᾶς M. 1106. Τρωῇσιν M.

1110 τόνδ' Ἀστυάνακτ' ἄλοχοι μέλέαι (1120)
νεκρὸν, ὃν, πύργων δίσκημα πικρὸν,
Δαναοὶ κτείναντες ἔχουσιν. 1130

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

Ἑκάβη, νεὼς μὲν πίτυλος εἷς λελειμμένος
λάφυρα τἀπίλοιπ' Ἀχιλλείου τόκου
1115 μέλλει πρὸς ἀκτὰς ναυστολεῖν Φθιώτιδας· (1125)
αὐτὸς δ' ἀνῆκται Νεοπτόλεμος, καινάς τινας
Πηλέως ἀκούσας συμφορὰς, ὥς νιν χθονὸς 1135
Ἄκαστος ἐκβέβληκεν ὁ Πελίου γόνος.
οὗ θᾶσσον οὕνεκ', ἢ χάριν μονῆς ἔχων,
1120 φροῦδος, μετ' αὐτοῦ τ' Ἀνδρομάχη, πολλῶν (1130)
ἐμοὶ
δακρύων ἀγωγὸς, ἡνίκ' ἐξῴρμα χθονὸς,
πάτραν τ' ἀναστένουσα καὶ τὸν Ἕκτορος 1140
τύμβον προσεννέπουσα. καί σφ' ἠτήσατο
θάψαι νεκρὸν τόνδ', ὃς πεσὼν ἐκ τειχέων
1125 ψυχὴν ἀφῆκεν Ἕκτορος τοῦ σοῦ γόνος, (1135)
φόβον τ' Ἀχαιῶν, χαλκόνωτον ἀσπίδα
τήνδ', ἣν πατὴρ τοῦδ' ἀμφὶ πλεύρ' ἐβάλλετο, 1145
μή νιν πορεῦσαι Πηλέως ἐφ' ἑστίαν,
μηδ' ἐς τὸν αὐτὸν θάλαμον, οὗ νυμφεύσεται
1130 μήτηρ νεκροῦ τοῦδ' Ἀνδρομάχη, λύπας ὁρᾶν, (1140)
ἀλλ' ἀντὶ κέδρου περιβόλων τε λαΐνων,
ἐν τῇδε θάψαι παῖδα· σὰς δ' ἐς ὠλένας 1150
δοῦναι, πέπλοισιν ὡς περιστείλῃς νεκρὸν
στεφάνοις θ', ὅση σοι δύναμις, ὡς ἔχει τὰ σά·
1135 ἐπεὶ βέβηκε καὶ τὸ δεσπότου τάχος (1145)

1112. κτείνοντες M. 1122. deest τ'. 1134. στεφανοῖς.

ἀφείλετ' αὐτὴν παῖδα μὴ δοῦναι τάφῳ.
ἡμεῖς μὲν οὖν, ὅταν σὺ κοσμήσῃς νέκυν, 1155
γῆν τῷδ' ἐκαμπίσχοντες αἴρομεν δόρυ·
σὺ δ' ὡς τάχιστα πρᾶσσε τἀπεσταλμένα.
1140 ἐνὸς μὲν οὖν μόχθου σ' ἀπαλλάξας ἔχω· (1150)
Σκαμανδρίους γὰρ τάσδε διαπερῶν ῥοὰς
ἔλοῦσα νεκρὸν κἀπένιψα τραύματα. 1160
ἀλλ' εἶμ' ὀρυκτὸν τῷδ' ἀναῤῥήξων τάφον,
ὡς σύντομ' ἡμῖν τἀπ' ἐμοῦ τε κἀπὸ σοῦ
1145 ἐς ἓν ξυνελθόντ', οἴκαδ' ὁρμίσῃ πλάτην. (1155)

ΕΚΑΒΗ.

θέσθ' ἀμφίτορνον ἀσπίδ' Ἕκτορος πέδῳ,
λυπρὸν θέαμα κοὐ φίλον λεύσσειν ἐμοί. 1165
ὦ μείζον' ὄγκον δορὸς ἔχοντες, ἢ φρενῶν,
τί τόνδ', Ἀχαιοί, παῖδα δείσαντες, φόνον
1150 καινὸν διειργάσασθε; μὴ Τροίαν ποτὲ (1160)
πεσοῦσαν ὀρθώσειεν; οὐδὲν ἦτ' ἄρα,
ὅθ', Ἕκτορος μὲν εὐτυχοῦντος ἐς δόρυ, 1170
διωλλύμεσθα, μυρίας τ' ἄλλης χερός·
πόλεως δ' ἁλούσης καὶ Φρυγῶν ἐφθαρμένων,
1155 βρέφος τοσόνδ' ἐδείσατ'; οὐκ αἰνῶ φόβον (1165)
ὅστις φοβεῖται, μὴ διεξελθὼν λόγῳ.
ὦ φίλτατ', ὡς σοι θάνατος ἦλθε δυστυχής! 1175
εἰ μὲν γὰρ ἔθανες πρὸ πόλεως, ἥβης τυχὼν
γάμων τε καὶ τῆς ἰσοθέου τυραννίδος,
1160 μακάριος ἦσθ' ἄν, εἴ τι τῶνδε μακάριον. (1170)
νῦν αὖτ' ἰδὼν μὲν γνούς τε σῇ ψυχῇ, τέκνον,
οὐκ οἶσθ'· ἐχρήσω δ' οὐδὲν ἐν δόμοις ἔχων. 1180
δύστηνε κρατὸς, ὡς σ' ἔκειρεν ἀθλίως

1138. αἰροῦμεν M. αἰροῦμεν S.

τείχη πατρῷα, λοξίου πυργώματα,
1165 ὃν πόλλ' ἐκήπευσ' ἡ τεκοῦσα βόστρυχον, (1175)
φιλήμασίν τ' ἔδωκεν, ἔνθεν ἐκγελᾷ,
ὀστέων ῥαγέντων, φόνος, ἵν' αἰσχρὰ μὴ λέγω. 1185
ὦ χεῖρες, ὡς εἰκοὺς μὲν ἡδείας πατρὸς
κέκτησθ', ἐν ἄρθροις δ' ἔκλυτοι πρόκεισθέ μοι!
1170 ὦ πολλὰ κόμπους ἐκβαλὸν φίλον στόμα, (1180)
ὄλωλας, ἐψεύσω μ', ὅτ' ἐσπίπτων πέπλους,
ὦ μῆτερ, ηὔδας, ἦ πολύν σοι βοστρύχων 1190
πλόκαμον κεροῦμαι, πρὸς τάφον θ' ὁμηλίκων
κώμους ἀπάξω, φίλα διδοὺς προσφθέγματα.
1175 σὺ δ' οὐκ ἐμ', ἀλλ' ἐγὼ σὲ τὸν νεώτερον,
γραῦς, ἄπολις, ἄτεκνος, ἄθλιον θάπτω νε-
κρόν. (1185)
οἴ μοι! τὰ πόλλ' ἀσπάσμαθ' αἵ τ' ἐμαὶ τροφαὶ 1195
ὕπνοι τ' ἐκεῖνοι φροῦδά μοι. τί καί ποτε
γράψειεν ἄν σε μουσοποιὸς ἐν τάφῳ;
1180 τὸν παῖδα τόνδ' ἔκτειναν Ἀργεῖοί ποτε (1190)
δείσαντες; αἰσχρὸν τοὐπίγραμμά γ' Ἑλλάδι,
ἀλλ', ὦ πατρῴων οὐ λαχὼν, ἕξεις ὅμως, 1200
ἐν ᾗ ταφήσει, χαλκόνωτον ἰτέαν.
ὦ καλλίπηχυν Ἕκτορος βραχίονα
1185 σώζουσ', ἄριστον φύλακ' ἀπώλεσας σέθεν. (1195)
ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος,
ἴτυός τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ἱδρώς, 1205
ὃν ἐκ μετώπου πολλάκις, πόνους ἔχων,
ἔσταζεν Ἕκτωρ, προστιθεὶς γενειάδι.
1190 φέρετε, κομίζετ' ἀθλίῳ κόσμον νεκρῷ (1200)

1169. κέκτησθ' ἐν ἄρθροις, ἔκλ. M. 1170. ἐκβαλών M.
1173. τάφον δ'. 1189. ἔσταζες, Ἕκτορ S.

ἐκ τῶν παρόντων· οὐ γὰρ ἐς κάλλος τύχας
δαίμων δίδωσιν· ὧν δ' ἔχω, λήψει τάδε. 1210
θνητῶν δὲ μῶρος ὅστις εὖ πράσσειν δοκῶν
βέβαια, χαίρει· τοῖς τρόποις γὰρ αἱ τύχαι, (1205)
1195 ἔμπληκτος ὡς ἄνθρωπος, ἄλλοτ' ἄλλοσε
πηδῶσι, κοὐδεὶς αὐτὸς εὐτυχεῖ ποτε.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μὴν πρὸ χειρῶν αἵδε σοι σκυλευμάτων 1215
Φρυγίων φέρουσι κόσμον ἐξάπτειν νεκρῷ.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ τέκνον, οὐχ ἵπποισι νικήσαντά σε,
1200 οὐδ' ἥλικας τόξοισιν, οὓς Φρύγες νόμους (1210)
τιμῶσιν, οὐκ ἐς πλησμονὰς θηρώμενοι,
μήτηρ πατρός σοι προστίθησ' ἀγάλματα 1220
τῶν σῶν ποτ' ὄντων, νῦν δέ σ' ἡ θεοστυγὴς
ἀφείλεθ' Ἑλένη· πρὸς δὲ καὶ ψυχὴν σέθεν
1205 ἔκτεινε, καὶ πάντ' οἶκον ἐξαπώλεσεν. (1215)

ΧΟΡΟΣ.

ἔ, ἔ! φρενῶν ἔθιγες, ἔθιγες, ὦ
μέγας ἐμοί ποτ' ὢν ἀνάκτωρ πόλεως. 1225

ΕΚΑΒΗ.

ἃ δ' ἐν γάμοις ἐχρῆν σε προσθέσθαι χροΐ,
Ἀσιατίδων γήμαντα τὴν ὑπερτάτην,
1210 Φρύγια πέπλων ἀγάλματ' ἐξάπτω χροός. (1220)
σύ τ', ὦ ποτ' οὖσα καλλίνικε μυρίων
μῆτερ τροπαίων, Ἕκτορος φίλον σάκος, 1230
στεφανοῦ· θανεῖ γὰρ οὐ θανοῦσα σὺν νεκρῷ·
ἐπεὶ σέ πολλῷ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦ σοφοῦ
1215 κακοῦ τ' Ὀδυσσέως ἄξιον τιμᾷν ὅπλα. (1225)

ΧΟΡΟΣ.

αἴ αἴ αἴ αἴ!

πικρὸν ὄδυρμα γαῖά σ', ὦ 1235
τέκνον, δέξεται. στέναξον, μᾶτερ —

ΕΚΑΒΗ.

αἴ αἴ αἴ αἴ!

ΧΟΡΟΣ.

1220 νεκρῶν ἴακχαν.

ΕΚΑΒΗ.

ὦ μοί μοι! (1230)

ΧΟΡΟΣ.

οἰμοῖ δῆτα σῶν ἀλάστων κακῶν!

ΕΚΑΒΗ.

τελαμῶσιν ἕλκη τὰ μὲν ἐγώ σ' ἰάσομαι, 1240
τλήμων ἰατρὸς ὄνομ' ἔχουσα, τἄργα δ' οὔ·
τὰ δ' ἐν νεκροῖσι φροντιεῖ πατὴρ σέθεν.

ΧΟΡΟΣ.

1225 ἄρασσ' ἄρασσε χειρὶ κρᾶ- (1235)
τα πιτύλους διδοῦσα χειρός, ἰώ μοι! [μοι]

ΕΚΑΒΗ.

ὦ φίλταται γυναῖκες! 1245

ΧΟΡΟΣ.

Ἑκάβη, σάφ' ἔνεπε, τίνα θροεῖς αὐδάν;

ΕΚΑΒΗ.

οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι, πλὴν οἱ 'μοὶ πόνοι, (1240)
1230 Τροία τε πόλεων ἔκκριτον μισουμένη,

1216. αἴ αἴ bis S. 1217. πικρὸν γ' ὄδ. S. 1218. στέναξε, μῆτερ M. στέναζ', ὦ μ. S. 1219. ἴαχον M. ἰώ μοί μοι M. 1223. φροντίσει. 1224. χειρὶ om. S. 1227. σὰς ἔννεπε M. 1229. οὐ 'μοί.

ματην δ' ἐβουθυτοῦμεν, εἰ δὲ μὴ θεὸς 1250
ἔστρεψ' ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονὸς,
ἀφανεῖς ἂν ὄντες οὐκ ἂν ὑμνηθεῖμεν ἂν
Μούσαις, ἀοιδὰς δόντες ὑστέροις βροτῶν. (1245)
1235 χωρεῖτε, θάπτετ' ἀθλίῳ τύμβῳ νεκρόν·
ἔχει γὰρ, οἷα δεῖ γε, νερτέρων στέφη. 1255
δοκῶ δὲ τοῖς θανοῦσι διαφέρειν βραχὺ,
εἰ πλουσίων τις τεύξεται κτερισμάτων.
κενὸν δὲ γαύρωμ' ἐστὶ τῶν ζώντων τόδε. (1250)

ΧΟΡΟΣ.

1240 ἰώ, ἰώ·
μελέα μάτηρ, ἣ τὰς μεγάλας 1260
ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ κατέκαμψε βίου.
μέγα δ' ὀλβισθεὶς, ὡς ἐκ πατέρων
ἀγαθῶν ἐγένου,
1245 δεινῷ θανάτῳ διόλωλας. (1255)

ΕΚΑΒΗ.

ἔα, ἔα. 1265
τίνας Ἰλιάσιν ταῖσδ' ἐν κορυφαῖς
λεύσσω φλογέας δαλοῖσι χέρας
διερέσσοντας; μέλλει Τροίᾳ
1250 καινόν τι κακὸν προσέσεσθαι.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

αὐδῶ λοχαγοῖς, οἳ τέταχθε πιμπράναι 1270
Πριάμου τόδ' ἄστυ, μηκέτ' ἀργοῦσαν φλόγα (1260)
ἐν χειρὶ σώζειν, ἀλλὰ πῦρ ἐνιέναι,
ὡς ἄν, κατασκάψαντες Ἰλίου πόλιν,
1255 στελλώμεθ' οἴκαδ' ἄσμενοι Τροίας ἄπο.

1233. ὑμνήθημεν. 1241. μάτηρ γ' M. 1242. κατέγναψε M.

ὑμεῖς δ', ἵν' αὐτὸς λόγος ἔχῃ μορφὰς δύο, 1275 (1265)
χωρεῖτε, Τρώων παῖδες, ὀρθίαν ὅταν
σάλπιγγος ἠχὼ δῶσιν ἀρχηγοὶ στρατοῦ,
πρὸς ναῦς Ἀχαιῶν, ὡς ἀποστέλλησθε γῆς.
1260 σύ τ', ὦ γεραιὰ δυστυχεστάτη γύναι,
ἕπου. μεθήκουσίν σ' Ὀδυσσέως πάρα 1280 (1270)
οἷδ', ᾧ σε δούλην κλῆρος ἐκπέμπει χθονός.

ΕΚΑΒΗ.

οἴ 'γὼ τάλαινα! τοῦτο δὴ τὸ λοίσθιον
καὶ τέρμα πάντων τῶν ἐμῶν ἤδη κακῶν·
1265 ἔξειμι πατρίδος, πόλις ὑφάπτεται πυρί.
ἀλλ', ὦ γεραιὲ ποῦς, ἐπίσπευσον μόλις, 1285 (1275)
ὡς ἀσπάσωμαι τὴν ταλαίπωρον πόλιν.
ὦ μεγάλα δή ποτ' ἀμπνέουσ' ἐν βαρβάροις
Τροία, τὸ κλεινὸν ὄνομ' ἀφαιρήσει τάχα.
1270 πιμπρᾶσί σ', ἡμᾶς δ' ἐξάγουσ' ἤδη χθονὸς
δούλας· ἰὼ θεοί! καὶ τί τοὺς θεοὺς καλῶ; 1290 (1280)
καὶ πρὶν γὰρ οὐκ ἤκουσαν ἀνακαλούμενοι.
φέρ' ἐς πυρὰν δράμωμεν, ὡς κάλλιστά μοι
σὺν τῇδε πατρίδι κατθανεῖν πουρουμένῃ.

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

1275 ἐνθουσιᾷς, δύστηνε, τοῖς σαυτῆς κακοῖς·
ἀλλ' ἄγετε, μὴ φείδεσθ'. Ὀδυσσέως δὲ χρὴ 1295 (1285)
ἐς χεῖρα δοῦναι τήνδε καὶ πέμπειν γέρας.

ΕΚΑΒΗ.

ὀτοτοτοτοτοτοῖ!
Κρόνιε, πρύτανι Φρύγιε, γενέτα

1262. ἐκπ. πάτρας M. 1270. πιμπρᾷ σύ, χ ἡμᾶς M.
1271. deest καί M. 1279. ὦ Κρόνιε S.

1280 πάτερ, ἀνάξια τῆς Δαρδάνου
γονᾶς τάδ' οἷα πάσχομεν, δέδορκας; 1300 (1290)

ΧΟΡΟΣ.

δέδορκεν, ἁ δὲ μεγαλόπολις
ἄπολις ὄλωλεν, οὐδ' ἔτ' ἔστι Τροία.

ΕΚΑΒΗ.

ὀτοτοτοτοτοτοῖ!
1285 λέλαμπεν Ἴλιος, 1305 (1295)
Περγάμων τε πυρὶ καταίθεται τέρεμνα
καὶ πόλις ἄκρα τε τειχέων.

ΧΟΡΟΣ.

πτέρυγι δὲ καπνὸς ὥς τις, οὐ-
ράνια πεσοῦσα δορὶ καταφθίνει γᾶ
1290 μαλερὰ μέλαθρα πυρὶ κατάδρομα 1310 (1300)
δαΐῳ τε λόγχᾳ.

ΕΚΑΒΗ.

ἰὼ γᾶ τρόφιμε τῶν ἐμῶν τέκνων!

ΧΟΡΟΣ.

ἔ ἔ!

ΕΚΑΒΗ.

ὦ τέκνα, κλύετε, μάθετε ματρὸς αὐδάν.

ΧΟΡΟΣ.

1295 ἰαλέμῳ τοὺς θανόντας ἀπύεις.

ΕΚΑΒΗ.

γεραιά τ' εἰς πέδον τιθεῖσα μέλεα, 1315 (1305)
καὶ χερσὶ γαῖαν κροτοῦσα δισσαῖς.

ΧΟΡΟΣ.

διάδοχόν σοι γόνυ τίθημι γαίᾳ,

1286. τὰ Περγ. S. τε om. M. 1287. πόλισμ' S. 1288. οὐρανία M. 1291. δαΐᾳ M. 1297. κρύπτουσα M.

τοὺς ἐμοὺς καλοῦσα νέρθεν
1300 ἀθλίους ἀκοίτας.

ΕΚΑΒΗ.

ἀγόμεθα, φερόμεθ'.

ΧΟΡΟΣ.

ἄλγος, ἄλγος βοᾶς. 1320 (1310)

ΕΚΑΒΗ.

δούλειον ὑπὸ μέλαθρον,

ΧΟΡΟΣ.

ἐκ πάτρας γ' ἐμᾶς.

ΕΚΑΒΗ.

ἰώ!
Πρίαμε, Πρίαμε! σὺ μὲν ὀλόμενος
1305 ἄταφος, ἄφιλος, ἄτας ἐμᾶς ἄϊστος εἶ.
μέλας γὰρ ὄσσε κατακαλύπτει
θάνατος ὅσιον ἀνοσίαις σφαγαῖσιν. 1325 (1315)
ἰὼ θεῶν μέλαθρα καὶ πόλις φίλα!

ΧΟΡΟΣ.

ἔ ἔ!
1310 τὰν φόνιον ἔχετε φλόγα δορός τε λόγχαν.
τάχ' εἰς φίλαν γᾶν πεσεῖσθ' ἀνώνυμοι.
κόνις δ' ἴσα καπνῷ πτέρυγι πρὸς αἰθέρ' 1330 (1320)
ἄϊστον οἴκων ἐμῶν με θήσει,
ὄνομα δὲ γᾶς ἀφανὲς εἶσιν· ἄλλα δ'
1315 ἄλλο φροῦδον, οὐδ' ἔτ' ἔστιν
ἁ τάλαινα Τροία.

1301. φερόμεθα M. 1304. σὺ μὲν γὰρ ὀλ. M. 1306. cum sq. choro tribuit S. — γὰρ σ' ὄσσε M. 1307. σφαγαῖς M. 1308. ΕΚ. S. 1310. ΕΚ. S. 1311. ΧΟ. S. ἐμπεσεῖσθ' M. 1312. ΕΚ. S. 1313. μεθήσει. 1314. ΧΟ. S.

ΕΚΑΒΗ.

ἐμάθετ', ἐκλύετε Περγάμων κτύπον; 1335
(1325)
ἔνοσις ἅπασαν, ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν.
ἰώ! τρομερὰ τρομερὰ μέλεα,
1320 φέρετ' ἐμὸν ἴχνος. 1349

ΤΑΛΘΥΒΙΟΣ.

κ' ἐπὶ τάλαιναν (1330)
δούλειον ἁμέραν βίου.
ἰώ! τάλαινα πόλις! ὅμως δὲ
πρόφερε πόδα σὸν ἐπὶ πλάτας Ἀχαιῶν. 1345

1317. ΧΟ. Περγ. γε κτ. S. 1318. ΕΚ. S. 1319. τρομερὰ semel S. 1320. φέρ' S.

ΤΕΛΟΣ ΤΡΩΑΔΩΝ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ

ΚΥΚΛΩΨ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὀδυσσεὺς ἀναχθεὶς ἐξ Ἰλίου, εἰς Σικελίαν ἀπεῤῥίφη, ἔνθα ὁ Πολύφημος· εὑρὼν δὲ καὶ δουλεύοντας ἐκεῖ τοὺς Σατύρους, οἶνον δοὺς, ἄρνας ἤμελλε λαμβάνειν καὶ γάλα παρ᾽ αὐτῶν. ἐπιφανεὶς δ᾽ ὁ Πολύφημος, ζητεῖ τὴν αἰτίαν τῆς τῶν ἰδίων ἐκφορήσεως. ὁ Σιληνὸς δὲ τὸν ξένον ληστεύοντα καταλαβεῖν φησί. [τὰ δ᾽ ἄλλα, ὡς παρ᾽ Ὁμήρῳ κεῖται.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΣΙΛΗΝΟΣ.
ΧΟΡΟΣ Σατύρων.
ΟΔΥΣΣΕΥΣ.
ΚΥΚΛΩΨ.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΚΥΚΛΩΨ.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

Ὦ Βρόμιε, διὰ σέ μυρίους ἔχω πόνους
νῦν χὤτ' ἐν ἥβῃ τοὐμὸν εὐσθένει δέμας·
πρῶτον μέν, ἡνίκ' ἐμμανὴς Ἥρας ὕπο
Νύμφας ὀρείας ἐκλιπὼν ᾤχου τροφούς·
5 ἔπειτα δ' ἀμφὶ γηγενῆ μάχην δορὸς,
ἐνόξιος σῷ ποδὶ παρασπιστὴς γεγὼς,
Ἐγκέλαδον, ἰτέαν ἐς μέσην θένων, δορὶ
ἔκτεινα. — φέρ' ἴδω· τοῦτ' ἰδὼν ὄναρ λέγω;
οὐ μὰ Δί', ἐπεὶ καὶ σκῦλ' ἔδειξα Βακχίῳ.
10 καὶ νῦν ἐκείνων μεῖζον' ἐξαντλῶ πόνον·
ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν
λῃστῶν ἐπῶρσεν, ὡς ὁδηθείης μακρὰν,
ἐγὼ πυθόμενος σὺν τέκνοισι ναυστολῶ
σέθεν κατὰ ζήτησιν. ἐν πρύμνῃ δ' ἄκρᾳ
15 αὐτὸς λαβὼν εὔθυνον ἀμφῆρες δόρυ,
παῖδές τ' ἐρετμοῖς ἥμενοι, γλαυκὴν ἅλα

5. ἔπειτά γ'.

ῥοθίοισι λευκαίνοντες, ἐζήτουν σ', ἄναξ.
ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας,
ἀπηλιώτης ἄνεμος ἐμπνεύσας δορὶ,
20 ἐξέβαλεν ἡμᾶς τήνδ' ἐς Αἰτναίαν πέτραν,
ἵν' οἱ μόνωπες ποντίου παῖδες θεοῦ
Κύκλωπες οἰκοῦσ' ἄντρ' ἔρημ' ἀνδροκτόνοι.
τούτων ἑνὸς ληφθέντες ἐσμὲν ἐν δόμοις
δοῦλοι· καλοῦσι δ' αὐτὸν, ᾧ λατρεύομεν,
25 Πολύφημον. ἀντὶ δ' εὐίων βακχευμάτων
ποίμνας Κύκλωπος ἀνοσίου ποιμαίνομεν.
παῖδες μὲν οὖν μοι κλιτύων ἐν ἐσχάτοις
νέμουσι μῆλα, νεανίαι πεφυκότες·
ἐγὼ δὲ πληροῦν πίστρα καὶ σαίρειν στέγας
30 μένων τέταγμαι τάσδε, τῷ τε δυσσεβεῖ
Κύκλωπι δείπνων ἀνοσίων διάκονος.
καὶ νῦν τὰ προσταχθέντ' ἀναγκαίως ἔχει,
σαίρειν σιδηρᾷ τῇδέ μ' ἁρπάγῃ δόμους,
ὡς τόν τ' ἀπόντα δεσπότην, Κύκλωπ', ἐμὸν
35 καθαροῖσιν ἄντροις μῆλά τ' εἰσδεχώμεθα.
ἤδη δὲ παῖδας προσνέμοντας εἰσορῶ
ποίμνας. τί ταῦτα; μῶν κρότος Σικιννίδων
ὅμοιος ὑμῖν νῦν τε χὤτε Βακχίῳ
κῶμοι συνασπίζοντες Ἀλθαίας δόμους
40 προσῄτ', ἀοιδαῖς βαρβίτων σαυλούμενοι;

ΧΟΡΟΣ.

Πᾶ δή μοι γενναίων μὲν πατέρων (στροφὴ α'.)
γενναίων τ' ἐκ τοκάδων,
πᾶ δή μοι νίσσῃ σκοπέλους;
οὐ τᾷδ' ὑπήνεμος αὔρα

28. μῆλα νέα, νέοι π. 30. τῷδε δ. 33. ἁρπαγῇ.

45 καὶ ποιηρὰ βοτάνα,
δινᾶέν θ' ὕδωρ πόταμῶν
ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄν-
τρων, οὗ σοι βλαχαὶ τεκέων.
ψύττ'! οὐ τάδ' οὖν; οὐ τάδε νέμῃ; (στροφὴ β'.)
50 οὔτ' αὖ κλιτὺν δροσεράν;
[ὠή!] ῥίψω πέτρον τάχα σοι.*
ὕπαγ' ὦ, ὕπαγ' ὦ κεράστα
μηλοβότα στασίωρον.*
Κύκλωπος ἀγροβότα.
55 σπαργῶντάς μοι τοὺς μαστοὺς χάλασον (ἀντ. α'.)
δέξαι θηλαῖσι σοφᾶς,
ἃς λείπεις ἀρνῶν θαλάμοις.
ποθοῦσί σ' ἀμερόκοιτοι
βλαχαὶ σμικρῶν τεκέων.
60 εἰς αὐλὰν ποτ' ἀμφιβαλεῖς,
ποιηροὺς λιπὼν νομὰς,
Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων;
οὐ τάδε Βράμειος, οὐ τάδε χοροὶ, (ἀντιστρ. β'.)
Βάκχαι τε θυρσοφόροι·
65 οὐ τυμπάνων ἀλαλαγμοὶ
κρήναισι παρ' ὑδροχύτοις,
οὐκ οἴνου χλωραὶ σταγόνες,
οὐ Νύσσα μετὰ Νυμφῶν.
Ἴακχον, Ἴακχον ᾠδὰν. (ἐπῳδός.)
70 μέλπω πρὸς τὰν Ἀφροδίταν,
ἃν θηρεύων πετόμαν
Βάκχαις σὺν λευκόποσιν.

49. ψύττα· οὐ τάδ' οὐ, οὐ τ. ν. 50. οὔτ' οὖν κλ.

ὦ φίλος, ὦ φίλε Βάκχιε,
ποῖ οἰοπολεῖς
ξανθὰν χαίταν σείων;
ἐγὼ δ' ὁ σὸς προξπολος
θηρεύω Κύκλωπι
τῷ μονοδέρκτᾳ,
δοῦλος ἀλαίνων σὺν τᾷδε
τράγου χλαίνᾳ μελέᾳ
σᾶς χωρὶς φιλίας.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

σιγήσατ', ὦ τέκνα, ἄντρα δ' ἐς πετρηρεφῆ
ποίμνας ἀθροῖσαι προξπόλοις κελεύσατε.

ΧΟΡΟΣ.

χωρεῖτ' ἀτὰρ δὴ τίνα, πάτερ, σπουδὴν ἔχεις;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ὁρῶ πρὸς ἀκταῖς ναοὺς Ἑλλάδος σκάφος
κώπης τ' ἄνακτας σὺν στρατηλάτῃ τινὶ
στείχοντας ἐς τόδ' ἄντρον, ἀμφὶ δ' αὐχέσι
τεύχη φέροντας κενά, βαρᾶς κεχρημένους,
κρωσσούς θ' ὑδρηλούς. ὦ ταλαίπωροι ξένοι,
τίνες ποτ' εἰσίν; οὐκ ἴσασι δεσπότην
Πολύφημον, οἷός ἐστιν, ἄξενον στέγην
τήνδ' ἐμβεβῶτες, καὶ Κυκλωπίαν γνάθον
τήνδ' ἀνδροβρῶτα δυστυχῶς ἀφιγμένοι.
ἀλλ' ἥσυχοι γίγνεσθ', ἵν' ἐκπυθώμεθα,
πόθεν πάρεισι Σικελὸν Αἰτναῖον πάγον.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ξένοι, φράσαιτ' ἄν, νᾶμα ποτάμιον πόθεν
δίψης ἄκος λάβοιμεν; εἴτε τις θέλει

73. Βακχεῖε.

βορὰν ὀδῆσαι ναυτίλοις κεχρημένοις;
τί χρῆμα; Βρομίου πόλιν ἔοιγμεν εἰςβαλεῖν·
100 Σατύρων πρὸς ἄνεροις τόνδ' ὅμιλον εἰςορῶ.
χαίρειν προσεῖπα πρῶτα τὸν γεραίτατον.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

χαῖρ'; ὦ ξέν'; ὅστις δ' εἶ, φράσον, πάτραν τε σήν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἴθακος Ὀδυσσεὺς, γῆς Κεφαλλήνων ἄναξ.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

οἶδ' ἄνδρα κρόταλον, δριμὺ Σισύφου γένος.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

105 ἐκεῖνος οὗτός εἰμι· λοιδόρει δὲ μή.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

πόθεν Σικελίαν τήνδε ναυστολῶν πάρει;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἐξ Ἰλίου γε κἀπὸ Τρωϊκῶν πόνων.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

πῶς; πορθμὸν οὐκ ᾔδεισθα πατρῴας χθονός;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἀνέμων θύελλαι δεῦρό μ' ἥρπασαν βίᾳ.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

110 παπαί! τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξαντλεῖς ἐμοί.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἦ καὶ σὺ δεῦρο πρὸς βίαν ἀπεστάλης;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

λῃστὰς διώκων, οἳ Βρόμιον ἀνήρπασαν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τίς δ' ἥδε χώρα, καὶ τίνες ναίουσί νιν;

99. ἐοίκαμεν. 100, εἰςορῶ;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

Αἰτναῖος ἄχθος Σικελίας ὑπέρτατος.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τεῖχη δὲ ποῦ 'στι καὶ πάλεως πυργώματα;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

οὐκ εἰσ' ἔρημοι πρῶνες ἀνθρώπων, ξένε.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τίνες δ' ἔχουσι γαῖαν; ἢ θηρῶν γένος;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

Κύκλωπες ἄντρ' ἔχοντες, οὐ στέγας δόμων.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τίνος κλύοντες; ἢ δεδήμευται κράτος;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

νομάδες· ἀκούει δ' οὐδὲν οὐδεὶς οὐδενός.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

σπείρουσι δ', ἢ τῷ ζῶσι, Δήμητρος στάχυν;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

γάλακτι καὶ τυροῖσι καὶ μήλων βορᾷ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Βρομίου δὲ πῶμ' ἔχουσιν, ἀμπέλου ῥοάς;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ἥκιστα· τοίγαρ ἄχαριν οἰκοῦσι χθόνα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

φιλόξενοι δὲ χὤσιοι περὶ ξένους;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

γλυκύτατα φασὶ τὰ κρέα τοὺς ξένους φορεῖν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τί φῄς; βορᾷ χαίρουσιν ἀνθρωποκτόνῳ;

123. ῥοαῖς;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

οὐδεὶς μολὼν δεῦρ' ὅστις οὐ κατεσφάγη.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἢ δόμων ἔσω;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

150 φροῦδος πρὸς Αἴτνῃ, θῆρας ἰχνεύων κυσίν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οἶσθ' οὖν, ὃ δράσεις, ὡς ἀπαίρωμεν χθονός;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

οὐκ οἶδ', Ὀδυσσεῦ· πᾶν δέ σοι δρᾴημεν ἄν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὅδησον ἡμῖν σῖτον, οὗ σπανίζομεν.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο, πλὴν κρέας.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

155 ἀλλ' ἡδὺ λιμοῦ καὶ τόδε σχετήριον.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

καὶ τυρὸς ὀπίας ἐστὶ καὶ βοὸς γάλα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἐκφέρετε· φῶς γὰρ ἐμπολήμασιν πρέπει.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

σὺ δ' ἀντιδώσεις, εἰπέ μοι, χρυσὸν πόσον;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐ χρυσόν, ἀλλὰ πῶμα Διονύσου φέρω.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

140 ὦ φίλτατ' εἰπών, οὐ σπανίζομεν πάλαι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

καὶ μὴν Μάρων μοι πῶμ' ἔδωκε, παῖς θεοῦ.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ὃν ἐξέθρεψα ταῖσδ' ἐγώ ποτ' ἀγκάλαις;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὁ Βακχίου παῖς, ὡς σαφέστερον μάθῃς.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ἐν σέλμασιν νεώς ἐστιν, ἢ φέρεις σύ νιν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

145 ὅδ' ἀσκὸς, ὃς κεύθει νιν, ὡς ὁρᾷς, γέρον.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

οὗτος μὲν οὐδ' ἂν τὴν γνάθον πλήσειέ μου.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

καὶ δὶς τόσον πῶμ', ὅσον ἂν ἐξ ἀσκοῦ ῥυῇ.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

καλήν γε κρήνην εἶπας, ἡδεῖαν δ' ἐμοί.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

βούλει σε γεύσω πρῶτον ἄκρατον μέθυ;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

150 δίκαιον· ἦ γὰρ γεῦμα τὴν ὠνὴν καλεῖ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτῆρ' ἀσκοῦ μέτα.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

φέρ' ἐκκάναξον, ὡς ἀναμνησθῶ πιών.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἰδού.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

παπαιαῖ, ὡς καλὴν ὀσμὴν ἔχει!

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

εἶδες γὰρ αὐτήν;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

οὐ μὰ Δί', ἀλλ' ὀσφραίνομαι.

142. παῖδ' ἐγώ. 152. ἐκπάταξον.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

γεῦσαί νυν, ὡς ἂν μὴ λόγῳ ἐπαινῇς μόνον.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

βαβαί! χορεῦσαι παρακαλεῖ μ' ὁ Βάκχιος.
ἆ, ἆ, ἆ!

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

μῶν τὸν λάρυγγα διεκάναξέ σου καλῶς;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ὥστ' εἰς ἄκρους γε τοὺς ἄνυχας ἀφίκετο.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

πρὸς τῷδε μέντοι καὶ νόμισμα δώσομεν.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

χάλα τὸν ἀσκὸν μόνον· ἔα τὸ χρυσίον.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἐκφέρετε νῦν τυρεύματ', ἢ μήλων τόκον.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

δράσω τάδ', ὀλίγον φροντίσας γε δεσποτῶν.
ὡς ἐκπιεῖν ἂν κύλικα βουλοίμην μίαν,
πάντων Κυκλώπων ἀντιδοὺς βοσκήματα,
ῥίψαι τ' ἐς ἅλμην λευκάδος πέτρας ἄπο,
ἅπαξ μεθυσθεὶς καταβαλών τε τὰς ὀφρῦς,
ὡς, ὅς γε πίνων μὴ γέγηθε, μαίνεται·
ἵν' ἐστὶ τουτὶ τοὔρθὸν ἐξανιστάναι,
μαστοῦ τε δραγμὸς, καὶ παρεσκευασμένου
ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος, ὀρχηστύς θ' ἅμα,
κακῶν τε λῆστις. εἶτ' ἐγὼ οὐ κυνήσομαι
τοιόνδε πῶμα, τὴν Κύκλωπος ἀμαθίαν
κλαίειν κελεύων καὶ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον.

156. ὁ Βάκχος. 172. ἐγὼ οὐκ ὠνήσομαι.

ΧΟΡΟΣ.

175 ἄκου', Ὀδυσσεῦ, διαλαλήσομέν τί σοι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

καὶ μὴν φίλοι γε προσφέρεσθε πρὸς φίλον.

ΧΟΡΟΣ.

ἐλάβετε Τροίαν τὴν Ἑλένην τε χειρίαν;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

καὶ πάντα γ' οἶκον Πριαμιδῶν ἐπέρσαμεν.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκοῦν, ἐπειδὴ τὴν νεᾶνιν εἵλετε,

180 ἅπαντες αὐτὴν διεκρατήσατ' ἐν μέρει,

ἐπεί γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη;

τὴν προδότιν, ἣ τοὺς θυλάκους τοὺς παικίλους

περὶ τοῖν σκελοῖν ἰδοῦσα καὶ τὸν χρύσεον

κλοιὸν φοροῦντα περὶ μέσον τὸν αὐχένα,

185 ἐξεπτοήθη, Μενέλεων ἀνθρώπιον

λῷστον λιποῦσα. μηδαμοῦ γένος ποτὲ

φῦναι γυναικῶν ὤφελ', εἰ μή μοι μόνῳ.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ἰδοὺ τάδ' ὑμῖν ποιμένων βοσκήματα,

ἄναξ Ὀδυσσεῦ, μηκάδων ἀρνῶν τροφαί,

190 πηκτοῦ γάλακτός τ' οὐ σπάνια τυρεύματα.

φέρεσθε, χωρεῖθ' ὡς τάχιστ' ἄντρων ἄπο,

βότρυος ἐμοὶ πῶμ' ἀντιδόντες εὐίου.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οἴ μοι! Κύκλωψ ὅδ' ἔρχεται· τί δράσομεν;

ἀπολώλαμεν γὰρ, ὦ γέρον· ποῖ χρὴ φυγεῖν;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

195 ἔσω πέτρας τῆσδ', οὗπερ ἂν λάθοιτέ γε.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

δεινὸν τόδ' εἶπας, ἀρκύων μολεῖν ἔσω;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

οὐ δεινόν· εἰσὶ καταφυγαὶ πολλαὶ πέτρας.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐ δῆτ'· ἐπεὶ τἂν μεγάλα γ' ἡ Τροία στένοι,
εἰ φευξόμεσθ' ἓν ἄνδρα· μυρίον δ' ὄχλον
200 Φρυγῶν ὑπέστην πολλάκις σὺν ἀσπίδι.
ἀλλ' εἰ θανεῖν δεῖ, κατθανούμεθ' εὐγενῶς,
ἢ ζῶντες αἶνον τὸν πάρος γ' εὖ σώσομεν.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἄνεχε, πάρεχε, τί τάδε; τίς ἡ ῥαθυμία;
τί βακχιάζετ'; οὐχὶ Διόνυσος τάδε,
205 οὐ κρόταλα χαλκοῦ τυμπάκων τ' ἀράγματα,
πῶς μοι κατ' ἄντρα νεόγονα βλαστήματα;
ἢ πρὸς γε μαστοῖς εἰσι χὐπὸ μητέρων
πλευρὰς τρέχουσι, σχοινίνοις τ' ἐν τεύχεσι
πλήρωμα τυρῶν ἐστὶν ἐξημελγμένον;
210 τί φατέ; τί λέγετε; τάχα τις ὑμῶν τῷ ξύλῳ
δάκρυα μεθήσει· βλέπετ' ἄνω, καὶ μὴ κάτω.

ΧΟΡΟΣ.

ἰδοὺ, πρὸς αὐτὸν τὸν Δί' ἀνακεκύφαμεν,
καὶ τἄστρα καὶ τὸν Ὠρίωνα δέρκομαι.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἄριστόν ἐστιν εὖ παρεσκευασμένον;

ΧΟΡΟΣ.

215 πάρεστιν, ὁ φάρυγξ εὐτρεπὴς ἔστω μόνον.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἦ καὶ γάλακτός εἰσι κρατῆρες πλέω;

204. οὐ Διόν.

ΧΟΡΟΣ.

ὥστ' ἐκπιεῖν γέ σ', ἢν θέλῃς, ὅλον πίθον.

ΚΥΚΛΩΨ.

μήλειον, ἢ βόειον, ἢ μεμιγμένον;

ΧΟΡΟΣ.

ὃν ἂν θέλῃς σύ· μὴ 'μὲ καταπέῃς μόνον.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἥκιστ'· ἐπεί γ' ἂν ἐν μέσῃ τῇ γαστέρι
πηδῶντες ἀπολέσαιτ' ἂν ὑπὸ τῶν σχημάτων. —
ἔα, τίν' ὄχλον τόνδ' ὁρῶ πρὸς αὐλίοις;
λῃσταί τινες κατέσχον, ἢ κλῶπες, χθόνα.
ὁρῶ γέ τοι τούσδ' ἄρνας ἐξ ἄντρων ἐμῶν
στρεπταῖς λύγοισι σῶμα συμπεπλεγμένους,
τεύχη τε τυρῶν συμμιγῆ, γέροντά τε
πληγαῖς πρόσωπον φαλακρὸν ἐξῳδηκότα.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ὤ μοι, πυρέσσω συγκεκομμένος τάλας.

ΚΥΚΛΩΨ.

ὑπὸ τοῦ; τίς ἐς σὸν κρᾶτ' ἐπύκτευσεν, γέρον;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ὑπὸ τῶνδε, Κύκλωψ, ὅτι τά σ' οὐκ εἴων φέρειν.

ΚΥΚΛΩΨ.

οὐκ ἦσαν ὄντα θεόν με καὶ θεῶν ἄπο;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ἔλεγον ἐγὼ τάδ'· οἱ δ' ἐφόρουν τὰ χρήματα,
καὶ τόν γε τυρὸν, οὐκ ἐῶντος, ἤσθιον,
τούς τ' ἄρνας ἐξεφοροῦντο· θήσαντες δέ σε
κλῳῷ τριπήχει, κατὰ τὸν ὀφθαλμὸν μέσον,
τὰ σπλάγχν' ἔφασκον ἐξαμήσασθαι βίᾳ,

μάστιγί τ' εὖ τὸ νῶτον ἀπολέψειν σεθεν,
κἄπειτα συνδήσαντες, ἐς θάδώλια
τῆς νηὸς ἐμβαλόντες, ἀποδώσειν τινὶ
240 πέτρους μοχλεύειν, ἢ 's μυλῶνα καταβαλεῖν.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἄληθές; οὔκουν κοπίδας ὡς τάχιστ' ἰὼν
θήξεις μαχαίρας; καὶ μέγαν φάκελον ξύλων
ἐπιθεὶς ἀνάψεις; ὡς, σφαγέντες αὐτίκα,
πλήσουσι νηδὺν τὴν ἐμὴν ἀπ' ἄνθρακος
245 θερμὴν ἔδοντος θαῖτα τῷ κρεανόμῳ,
τὰ δ' ἐκ λέβητος ἑφθὰ καὶ τετηκότα·
ὡς ἔκπλεώς γε θαιτός εἰμ' ὀρεσκόου·
ἅλις λεόντων ἐστί μοι θοινωμένῳ
ἐλάφων τε, χρόνιος δ' εἰμ' ἀπ' ἀνθρώπων βορᾶς.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

250 τὰ καινά γ' ἐκ τῶν ἠθάδων, ὦ δέσποτα,
ἡδίον' ἐστίν. οὐ γὰρ οὖν νεωστί γε
ἄλλοι πρὸς ἄντρα ταῦτ' ἀφίκοντο ξένοι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Κύκλωψ, ἄκουσον ἐν μέρει καὶ τῶν ξένων.
ἡμεῖς βορᾶς χρῄζοντες ἐμπολὴν λαβεῖν
255 σῶν ἄσσον ἄντρων ἤλθομεν νεὼς ἄπο.
τοὺς δ' ἄρναϑ ἡμῖν οὗτος ἀντ' οἴνου σκύφου
ἀπημπόλα τε κἀδίδου, πιεῖν λαβὼν,
ἑκὼν ἑκοῦσι· κοὐδὲν ἦν τούτων βίᾳ.
ἀλλ' οὗτος ὑγιὲς οὐδέν, ὧν φησιν, λέγει,
260 ἐπεὶ κατελήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά.

237. ἀποθλίψειν. 238. τὰ θώλια. 240. ἢ πυλῶνα κ.
241. οὐκοῦν. 244. ἐπ' ἄνθρ. 251. οὐ γὰρ αὖ.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ἐγώ; κακῶς γὰρ ἐξόλοι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

εἰ ψεύδομαι.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

μὰ τὸν Ποσειδῶ τὸν τεκόντα σ', ὦ Κύκλωψ,
μὰ τὸν μέγαν Τρίτωνα καὶ τὸν Νηρέα,
μὰ τὴν Καλυψὼ τάς τε Νηρέως κόρας,
265 μά θ' ἱερὰ κύματ' ἰχθύων τε πᾶν γένος,
ἀπώμοσ', ὦ κάλλιστον, ὦ Κυκλώπιον,
ὦ δεσποτίσκε, μὴ τὰ σ' ἐξοδᾶν ἐγὼ
ξένοισι χρήματ'. ἢ κακῶς οὗτοι κακοὶ
οἱ παῖδες ἀπόλοιντ', οὓς μάλιστ' ἐγὼ φιλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

270 αὐτὸς ἔχ'. ἔγωγε τοῖς ξένοις τὰ χρήματα
περνάντα σ' εἶδον· εἰ δ' ἐγὼ ψευδῆ λέγω,
ἀπόλοιθ' ὁ πατήρ μου, τοὺς ξένους δὲ μὴ 'δίκει.

ΚΥΚΛΩΨ.

ψεύδεσθ'· ἔγωγε τῷδε τοῦ Ῥαδαμάνθυος
πλείω πέποιθα, καὶ δικαιότερον λέγω.
275 θέλω δ' ἔρεσθαι· πόθεν ἐπλεύσατ', ὦ ξένοι;
ποδαποί, τίς ὑμᾶς ἐξεπαίδευσεν πόλις;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἰθακήσιοι μέν τὸ γένος, Ἰλίου δ' ἄπο,
πέρσαντες ἄστυ, πνεύμασιν θαλασσίοις
σὴν γαῖαν ἐξωσθέντες ἥκομεν, Κύκλωψ.

ΚΥΚΛΩΨ.

280 ἦ τῆς κακίστης οἵ μετήλθεθ' ἁρπαγὰς
Ἑλένης, Σκαμάνδρου γείτον', Ἰλίου πόλιν;

273. τοῦδε. 274. πολλῷ π.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὗτοι, πόνον τὸν δεινὸν ἐξηντληκότες.

ΚΥΚΛΩΨ.

αἰσχρὸν στράτευμά γ', οἵτινες μιᾶς χάριν
γυναικὸς ἐξεπλεύσατ' ἐς γαῖαν Φρυγῶν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

285 θεοῦ τὸ πρᾶγμα· μηδὲν αἰτιῶ βροτῶν.
ἡμεῖς δέ σ', ὦ θεοῦ ποντίου γεννᾶιε παῖ,
ἱκετεύομέν τε, καὶ λέγομεν ἐλευθέρως,
μὴ τλῇς πρὸς ἄντρα σοὺς ἀφιγμένους φίλους
κτανεῖν, βορὰν τε δυσσεβῆ θέσθαι γνάθοις·
290 οἳ τὸν σὸν, ὦ ναῦ, πατέρ' ἔχειν νεῶν ἕδρας
ἐῤῥυσάμεσθα γῆς ἐν Ἑλλάδος μυχοῖς·
ἱερός τ' ἄθραυστος Ταινάρου μένει λιμὴν,
Μαλέας τ' ἄκροι κευθμῶνες, ἥ τε Σουνίου
δίας Ἀθάνας σῶς ὑπάργυρος πέτρα,
295 Γεραίστιοί τε καταφυγαὶ, τά θ' Ἑλλάδος
δύσφορά γ' ὀνείδη Φρυξὶν οὐκ ἐδώκαμεν·
ὧν καὶ σὺ κοινοῦ· γῆς γὰρ Ἑλλάδος μυχοὺς
οἰκεῖς ὑπ' Αἴτνῃ, τῇ πυριστάκτῳ πέτρᾳ.
νόμοις δὲ θνητοῖς ἐς λόγους ἀποστρέφου,
300 ἱκέτας δέχεσθαι ποντίους ἐφθαρμένους,
ξένιά τε δοῦναι καὶ πέπλοις ἐπαρκέσαι,
οὐκ ἀμφὶ βουπόροισι πηχθέντας μέλη
ὀβελοῖσι, νηδὺν καὶ γνάθον πλῆσαι σέθεν.
ἅλις δὲ Πριάμου γαῖ' ἐχήρωσ' Ἑλλάδα,
305 πολλῶν νεκρῶν πιοῦσα δορυπετῆ φόνον,
ἀλόχους τ' ἀνάνδρους γραῦς τ' ἄπαιδας ὤλεσεν

290. ναῶν. 291. ἐδρυσάμεσθα. 299. ἀποστρέφῃ.

πολιούς τε πατέρας. εἰ δὲ τοὺς λελειμμένους
σὺ συμπυρώσας δαῖτ' ἀναλώσεις πικρὰν,
ποῖ τρέψεταί τις; ἀλλ' ἐμοὶ πίθου, Κύκλωψ,
310 πάρες τὸ μάρπτον σῆς γνάθου, τὸ δ' εὐσεβὲς
τῆς δυσσεβείας ἀνθελοῦ· πολλοῖσι γὰρ
κέρδη πονηρὰ ζημίαν ἠμείψατο.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

παραινέσαι σοὶ βούλομαι· τῶν μὲν κρεῶν
μηδὲν λίκῃς τοῦδ'· ἢν τε τὴν γλῶσσαν δάκῃς,
315 κομψὸς γενήσει καὶ λαλίστατος, Κύκλωψ.

ΚΥΚΛΩΨ.

ὁ πλοῦτος, ἀνθρωπίσκε, τοῖς σοφοῖς θεός·
τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι.
ἄκρας δ' ἐναλίας, ἃς καθίδρυται πατὴρ,
χαίρειν κελεύω· τί τάδε προὐστήσω λόγῳ;
320 Ζηνὸς δ' ἐγὼ κεραυνὸν οὐ φρίσσω, ξένε.
οὐδ' οἶδ', ὅ τι Ζεὺς ἔστ' ἐμοῦ κρείσσων θεός.
οὔ μοι μέλει τὸ λοιπόν. ὡς δ' οὔ μοι μέλει,
ἄκουσον· ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ,
ἐν τῇδε πέτρᾳ στέγν' ἔχω σκηνώματα,
325 ἢ μόσχον ὑπτὸν, ἤ τι θήρειον δάκος
δαινύμενος εὖ τέγγων τε γαστέρ' ὑπτίαν,
ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον
κρούω, Διὸς βρονταῖσιν εἰς ἔριν κτυπῶν.
ὅταν δὲ βορέας χιόνα Θρῃκίος χέῃ,
330 δοραῖσι θηρῶν σῶμα περιβαλὼν ἐμὸν
καὶ πῦρ ἀναίθων, χιόνος οὐδέν μοι μέλει.
ἡ γῆ δ' ἀνάγκῃ, κἂν θέλῃ, κἂν μὴ θέλῃ,

321. ὅτι Ζ. 326. ἐν στέγοντι γ.

τίκτουσα ποίαν τἀμὰ πιαίνει βοτά.
ἃ γὼ οὔ τινι θύω, πλὴν ἐμοί, θεοῖσι δ' οὔ,
335 καὶ τῇ μεγίστῃ γαστρὶ τῇδε δαιμόνων·
ὡς τοὐμπιεῖν γε καὶ φαγεῖν τοὐφ' ἡμέραν,
Ζεὺς οὗτος ἀνθρώποισι τοῖσι σώφροσιν,
λυπεῖν δὲ μηδὲν αὐτόν· οἳ δὲ τοὺς νόμους
ἔθεντο, ποικίλλοντες ἀνθρώπων βίον,
340 κλάειν ἄνωγα· τὴν δ' ἐμὴν ψυχὴν ἐγὼ
οὐ παύσομαι δρῶν εὖ, κατεσθίων τέ σε.
ξένιά τε λήψεί τοιάδ', ὡς ἄμεμπτος ὦ,
πῦρ καὶ πατρῷον τόνδε λέβητά γ', ὃς ζέσας
σὴν σάρκα δυςφόρητον ἀμφέξει καλῶς.
345 ἀλλ' ἕρπετ' εἴσω, τῷ κατ' αὔλιον θεῷ
ἵν' ἀμφὶ βωμὸν στάντες εὐωχῆτέ με.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

αἴ, αἴ! πόνους μὲν Τρωϊκοὺς ὑπεξέδυν
θαλασσίους τε· νῦν δ' ἐς ἀνδρὸς ἀνοσίου
γνώμην κατέσχον ἁλίμενόν τε καρδίαν.
350 ὦ Παλλὰς, ὦ δέσποινα διογενὲς θεὰ,
νῦν, νῦν ἄρηξον· κρείσσονας γὰρ Ἰλίου
πόνους ἀφῖγμαι κἀπὶ κινδύνου βάθρα.
σύ τ', ὦ φαεννῶν ἀστέρων οἰκῶν ἕδρας,
Ζεῦ Ξένι, ὅρα τάδ'· εἰ γὰρ αὐτὰ μὴ βλέπεις,
355 ἄλλως νομίζει, Ζεῦ, τὸ μηδὲν ὤν, θεός.

ΧΟΡΟΣ.

Εὐρείας φάρυγγος, ὦ Κύκλωψ,
ἀναστόμου τὸ χεῖλος· ὡς ἕτοιμά σοι
ἑφθὰ καὶ ὀπτὰ καὶ ἀνθρακιᾶς ἄπο χναύειν,

336. τοῦ πιεῖν γε. 353. φαεινῶν. 358. ἀποχναύειν.

βρύκειν, κρεωκοπεῖν μέλη ξένων,
360 δασυμάλλῳ ἐν αἰγίδι καινόμενα.
μή μοι, μὴ προδίδου·
μόνος μόνῳ κόμιζε πορθμίδος σκάφος.
χαιρέτω μὲν αὐλὶς ἥδε,
χαιρέτω δὲ θυμάτων
365 ἀποβώμιος ἂν ἔχει θυσίαν
Κύκλωψ Αἰτναῖος ξενακῶν
κρεῶν κεχαρμένος βορᾷ·
νηλὴς ὁ τλάμων, ὅστις
δωμάτων ἐφεστίους ξένους 370
370 ἱκτῆρας ἐκθύει δόμων,
κόπτων, βρύκων,
ἐφθά τε δαινύμενος μυσαροῖσιν ὀδοῦσιν
ἀνθρώπων θέρμ' ἀπ' ἀνθράκων κρέα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δεινὰ ἰδὼν ἄντρων ἔσω, 375
375 κοὐ πιστά, μύθοις εἰκότ', οὐδ' ἔργοις βροτῶν;

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἔστ', Ὀδυσσεῦ; μῶν τεθοίναται σέθεν
φίλους ἑταίρους ἀνοσιώτατος Κύκλωψ;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

δισσοὺς γ' ἀθρήσας κἀπιβαστάσας χεροῖν,
οἵ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος. 380

ΧΟΡΟΣ.

380 πῶς, ὦ ταλαίπωρ', ἦτε πάσχοντες τάδε;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἐπεὶ πετραίαν τήνδ' ἐςῆλθομεν χθόνα,
ἀνέκαυσε μὲν πῦρ πρῶτον, ὑψηλῆς δρυὸς

376. μῶν γε θοινᾶται.

κορμοὺς πλατείας ἐσχάρας βαλὼν ἔπι,
τρισσῶν ἁμαξῶν ὡς ἀγώγιμον βάρος. 385
ἔπειτα φύλλων ἐλατίνων χαμαιπετῆ
ἔνησεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί.
κρατῆρα δ' ἐξέπλησεν ὡς δεκάμφορον,
μόσχους ἀμέλξας, λευκὸν ἐσχέας γάλα.
σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν 390
πηχέων, βάθος δὲ τεσσάρων ἐφαίνετο.
καὶ χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί,
ὀβελούς τ' ἄκρους μὲν ἐγκεκαυμένους πυρί,
ξεστοὺς δὲ δρεπάνῳ γ', ἀλλὰ παλιούρου κλάδῳ,
Αἰτναῖά τε σφαγεῖα πελεκέων γνάθοις. 395
ὡς δ' ἦν ἕτοιμα πάντα τῷ θεοστυγεῖ
Ἅιδου μαγείρῳ, φῶτε συμμάρψας δύο
ἔσφαξ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν ῥυθμῷ τινι
τὸν μὲν λέβητος ἐς κύτος χαλκήλατον,
τὸν δ' αὖ, τένοντος ἁρπάσας ἄκρου ποδὸς, 400
παίων πρὸς ὀξὺν γ' ὄνυχα πετραίου λίθου,
ἐγκέφαλον ἐξέρρηνε, καὶ καθαρπάσας
λάβρῳ μαχαίρᾳ σάρκας ἐξώπτα πυρί,
τὰ δ' ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἕψεσθαι μέλη.
ἐγὼ δ' ὁ τλήμων δάκρυ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χέων, 405
ἐχριμπτόμην Κύκλωπι καὶ διηκόνουν·
ἄλλοι δ', ὅπως ὄρνιθες, ἐν μυχοῖς πέτρας
πτήξαντες εἶχον, αἷμα δ' οὐκ ἐνῆν χροΐ.
ἐπεὶ δ' ἑταίρων τῶν ἐμῶν πλησθεὶς βορᾶς
ἀνέπεσε, φάρυγγος αἰθέρ' ἐξιεὶς βαρὺν, 410

386. ἔστησεν. 393. ξεστοὺς δ' οὐ δρεπάνῳ, τἄλλα. 396. δύω. 403. τάδ' εἰς λ.

410 ἐςῆλθέ μοί τι θεῖον· ἐμπλήσας σκύφος
Μάρωνος αὐτοῦ τῷδε προσφέρω πιεῖν,
λέγων τάδ· ὦ παῖ ποντίου θεοῦ, Κύκλωψ,
σκέψαι, τόδ' οἷον Ἑλλὰς ἀμπέλων ἄπο
θεῖον κομίζει πῶμα, Διονύσου γάνος. 415
415 ὁ δ' ἔκπλεως ὢν τῆς ἀναισχύντου βορᾶς,
ἐδέξατ' ἔσπασέν τ' ἄμυστιν ἑλκύσας,
κἀπῄνεσ' ᾄρας χεῖρα· φίλτατε ξένων,
καλὸν τὸ πῶμα δαιτὶ πρὸς καλῇ δίδως.
ἡσθέντα δ' αὐτὸν ὡς ἐπῃσθάμην ἐγώ, 420
420 ἄλλην ἔδωκα κύλικα, γιγνώσκων, ὅτι
τρώσει νιν οἶνος, καὶ δίκην δώσει τάχα.
καὶ δὴ πρὸς ᾠδὰς εἶρπ'. ἐγὼ δ' ἐπεγχέων
ἄλλην ἐπ' ἄλλῃ, σπλάγχν' ἐθέρμαινον ποτῷ.
ᾄδει δὲ παρὰ κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς 425
425 ἄμουσ', ἐπηχεῖ δ' ἄντρον. ἐξελθὼν δ' ἐγὼ
σιγῇ, σε σῶσαι κἄμ', ἐὰν βούλῃ, θέλω.
ἀλλ' εἕπατ', εἴτε χρῄζετ', εἴτ' οὐ χρῄζετε,
φεύγειν ἄμικτον ἄνδρα καὶ τὰ Βακχίου
ναίειν μέλαθρα Ναιάδων νυμφῶν μέτα. 430
430 ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ᾔνεσεν.
ἀλλ' ἀσθενὴς γὰρ κἀποκερδαίνων ποτοῦ,
ὥσπερ πρὸς ἰξῷ, τῇ κύλικι λελημμένος
πτέρυγα σαλεύει· σὺ δέ, νεανίας γὰρ εἶ,
σώθητι μετ' ἐμοῦ, καὶ τὸν ἀρχαῖον φίλον 435
435 Διόνυσον ἀνάλαβ', οὐ Κύκλωπι προσφερῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλτατ', εἰ γὰρ τήνδ' ἴδοιμεν ἡμέραν,
Κύκλωπος ἐκφυγόντες ἀνόσιον κάρα!

425. ἐπῄχει.

ὡς διὰ μακροῦ γε τὸν σίφωνα τὸν φίλον
χηρεύομεν, τὸν δ' οὐκ ἔχομεν κατεκφυγεῖν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἄκουε δή νυν, ἣν ἔχω τιμωρίαν
θηρὸς πανούργου, σῆς τε δουλείας φυγήν.

ΧΟΡΟΣ.

λέγ', ὡς Ἀσιάδος οὐκ ἂν ἥδιον ψόφον
κιθάρας κλύοιμεν, ἢ Κύκλωπ' ὀλωλότα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἐπὶ κῶμον ἕρπειν πρὸς κασιγνήτους θέλει
Κύκλωπας ἡσθεὶς τῷδε Βακχίου ποτῷ.

ΧΟΡΟΣ.

ξυνῆκ', ἔρημον ξυλλαβὼν δρυμοῖσί νιν
σφάξαι μενοινᾷς, ἢ πετρῶν ὦσαι κάτω.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

οὐδὲν τοιοῦτον, δόλιος ἡ 'πιθυμία.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δαί; σοφόν τοί σ' ὄντ' ἀκούομεν πάλαι.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

κώμου μὲν αὐτόν τοῦδ' ἀπαλλάξαι λέγων,
ὡς οὐ Κύκλωψι πῶμα χρὴ δοῦναι τόδε,
μόνον δ' ἔχοντα βίοτον ἡδέως ἄγειν.
ὅταν δ' ὑπνώσῃ Βακχίου νικώμενος,
ἀκρέμων ἐλαίας ἐστὶν ἐν δόμοισί τις,
ὃν φασγάνῳ τῷδ' ἐξαποξύνας ἄκρον,
ἐς πῦρ καθήσω· κἆθ' ὅταν κεκαυμένον
ἴδω νιν, ἄρας θερμὸν, ἐς μέσην βαλῶ
Κύκλωπος ὄψιν, ὄμμα τ' ἐκτήξω πυρί.

439. καταφυγεῖν. 440. δὴ νῦν. 444. Βακχίῳ. 446. δυθμοῖσι. 458. ὄμματ' ἐκτ.

ναυπηγίαν δ' ὡς εἴ τις ἁρμόζων ἀνὴρ
460 διπλοῖν χαλκοῖν τρύπανον κωπηλατεῖ,
οὕτω κυκλώσω δαλὸν ἐν φαεσφόρῳ
Κύκλωπος ὄψει, καὶ συναυανῶ κόρας.

ΧΟΡΟΣ.

(ἰού, ἰού.) γέγηθα, μαινόμεσθα τοῖς εὑρήμασιν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

κἄπειτα καὶ σὲ καὶ φίλους γέροντά τε
465 νεὼς μελαίνης κοῖλον ἐμβήσας σκάφος,
διπλαῖσι κώπαις τῆσδ' ἀποστελῶ χθονός.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστ' οὖν, ὅπως ἂν, ὥσπερ ἐκ σπονδῆς θεοῦ,
κἀγὼ λαβοίμην τοῦ τυφλοῦντος ὄμματα
δαλοῦ; φόνου γὰρ τοῦδε κοινωνεῖν θέλω.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

470 δεῖ γοῦν· μέγας γὰρ δαλὸς, ὃν ξυλληπτέον.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς κἂν ἁμαξῶν ἑκατὸν ἀραίμην βάρος,
εἰ τοῦ Κύκλωπος, τοῦ κακῶς ὀλουμένου,
ὀφθαλμὸν ὥσπερ σφηκίαν ἐκτρίψομεν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

σιγᾶτε νῦν· δόλον γὰρ ἐξεπίστασαι·
475 χὥταν κελεύω, τοῖσιν ἀρχιτέκτοσι
πείθεσθ'· ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους,
τοὺς ἔνδον ὄντας, οὐ μόνος σωθήσομαι.
καίτοι φύγοιμ' ἂν, κἀκβέβηκ' ἄντρου μυχῶν·
ἀλλ' οὐ δίκαιον, ἀπολιπόντ' ἐμοὺς φίλους,
480 ξὺν οἷσπερ ἦλθον δεῦρο, σωθῆναι μόνον.

471. ἀροίμην. 479. ἐμοῦ φίλους.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α.

ἄγε, τίς πρῶτος; τίς δ' ἐπὶ πρώτῳ
ταχθεὶς, δαλοῦ κώπην ὀχμάσας,
Κύκλωπος ἔξω βλεφάρων ὤσας,
λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β'.

485 σίγα, σίγα. καὶ δὴ μεθύων
ἄχαριν κέλαδον μουσιζόμενος
σκαιὸς ἀπῳδὸς, καὶ κλαυσόμενος,
χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων.
φέρε νιν κώμοις παιδεύσωμεν
490 τὸν ἀπαίδευτον.
πάντως μέλλει τυφλὸς εἶναι.

ΧΟΡΟΣ.

μακάριος, ὃς εὐϊάζει
βοτρύων φίλαισι πηγαῖς
ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθεὶς,
495 φίλον ἄνδρ' ὑπαγκαλίζων,
ἐπὶ δεμνίοις τε ξανθὸν
χλιδανῆς ἔχων ἑταίρας
μυρόχριστον λιπαρὸν βό-
στρυχον. αὐδᾷ δέ, θύραν τίς οἴξει μοι;

ΚΥΚΛΩΨ.

500 πᾶ, πᾶ, πᾶ· πλέως μὲν οἴνου,
γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβης,
σκάφος ὁλκὰς ὡς γεμισθεὶς
ποτὶ σέλμα γαστρὸς ἄκρας.
ὑπάγει μ' ὁ χόρτος εὔφρων

488. χωρεῖ γε π. 498. μυρόχριστος λιπαρός. 499. deest τίς.

505 ἐπὶ κῶμον ἥρος ὥραις,
ἐπὶ Κύκλωπας ἀδελφούς.
φέρε μοι, ξεῖνε, φέρ' ἀσκὸν, ἔνδος μοι. 510

ΧΟΡΟΣ.

καλὸν ὄμμασιν δεδορκὼς,
καλὸν ἐκπερᾷ μέλαθρον.
510 * * φιλεῖ τις ἡμᾶς.
λύχνα δ' ἀμμένει δαΐα σὸν.
χρόα, χ' ὡς τέρεινα Νύμφα 515
δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων.
στεφάνων δ' οὐ μία χροία
515 περὶ σὸν κρᾶτα τάχ' ἐξομιλήσει.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Κύκλωψ, ἄκουσον, ὡς ἐγὼ τοῦ Βακχίου
τούτου τρίβων εἰμὶ, ὃν πιεῖν ἔδωκά σοι. 520

ΚΥΚΛΩΨ.

ὁ Βάκχιος δὲ τίς θεὸς νομίζεται;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

μέγιστος ἀνθρώποισιν ἐς τέρψιν βίου.

ΚΥΚΛΩΨ.

520 ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τοιόςδ' ὁ δαίμων· οὐδένα βλάπτει βροτῶν.

ΚΥΚΛΩΨ.

θεὸς δ' ἐν ἀσκῷ πῶς γέγηθ' οἴκους ἔχων; 525

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὅπου τιθῇ τις, ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής.

510. sine notis lacunae. 511. ἀμμένει. 523. τιθεῖ.

ΚΥΚΛΩΨ.

οὐ τοὺς θεοὺς χρὴ δῶμ' ἔχειν ἐν δέρμασιν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τί δ'; εἴ σε τέρπει γ', ἢ τὸ δέρμα σοι πικρόν;

ΚΥΚΛΩΨ.

μισῶ τὸν ἀσκόν· τὸ δὲ ποτὸν φιλῶ τόδε.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

μένων νυν αὐτοῦ, πῖνε κεὐθύμει, Κύκλωψ.

ΚΥΚΛΩΨ.

οὐ χρή μ' ἀδελφοῖς τοῦδε προςδοῦναι ποτοῦ;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἔχων γὰρ αὐτὸς τιμιώτερος φανεῖ.

ΚΥΚΛΩΨ.

δεδοὺς δὲ τοῖς φίλοισι χρησιμώτερος.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

πυγμὰς ὁ κῶμος λοίδορόν τ' ἔριν φιλεῖ.

ΚΥΚΛΩΨ.

μεθύωμεν· ἔμπας δ' οὔ τις ἂν ψαύσειέ μου.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ τὰν, πεπωκὼς ἐν δόμοισι χρὴ μένειν.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἠλίθιος, ὅςτις μὴ πιὼν κῶμον φιλεῖ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὃς δ' ἂν μεθυσθείς γ' ἐν δόμοις μείνῃ, σοφός.

ΚΥΚΛΩΨ.

τί δρῶμεν, ὦ Σιληνέ; σοὶ μένειν δοκεῖ;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

δοκεῖ· τί γὰρ δεῖ συμποτῶν ἄλλων, Κύκλωψ;

524. σῶμ' ἔχ. 525. ἢ τὸ δ.

ΚΥΚΛΩΨ.

καὶ μὴν λαχνῶδές γ' οὖδας ἀνθηρᾶς χλόης.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

καὶ πρός γε θάλπος ἡλίου πίνειν καλόν.

540 κλίθητι νῦν μοι, πλευρὰ θεὶς ἐπὶ χθονός.

ΚΥΚΛΩΨ.

(ἰδού·) τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὄπισθέ μου τί-
θης; 545

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ὡς μὴ παρών τις καταλάβῃ.

ΚΥΚΛΩΨ.

πίνειν μὲν οὖν
κλέπτων σὺ βούλει· κάτθες αὐτὸν ἐς μέσον.
σὺ δ', ὦ ξέν', εἰπὲ τοὔνομ', ὅ τι σε χρὴ καλεῖν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

545 Οὔτιν· χάριν δὲ τίνα λαβὼν σ' ἐπαινέσω;

ΚΥΚΛΩΨ.

πάντων σ' ἑταίρων ὕστερον θοινάσομαι. 550

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

καλόν γε τὸ γέρας τῷ ξένῳ δίδως, Κύκλωψ.

ΚΥΚΛΩΨ.

οὗτος, τί δρᾷς; τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

οὐκ, ἀλλ' ἔμ' οὗτος ἔκυσεν, ὅτι καλὸν βλέπω.

ΚΥΚΛΩΨ.

550 κλαύσει, φιλῶν τὸν οἶνον οὐ φιλοῦντά σε.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

καὶ μὰ Δί', ἐπεί μου φησ' ἐρᾶν ὄντος καλοῦ. 555

538. λαχνῶδες τοὖδας.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἔγχει· πλέων δὲ τὸν σκύφον δίδου μόνον.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

πῶς οὖν κέκραται, φέρε διασκεψώμεθα.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἀπολεῖς· δὸς οὕτω.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ναὶ μὰ Δί' οὐ πρὶν ἄν σέ γε
555 στέφανον ἴδω λαβόντα, γεύσωμαί τ' ἔτι.

ΚΥΚΛΩΨ.

ὠνοχόος ἄδικος.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ναὶ μὰ Δί', ἀλλ' ὤνος γλυκύς·
ἀπομυκτέον δέ σοί γ', ὅπως λήψῃ πιεῖν.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἰδοὺ, καθαρὸν τὸ χεῖλος αἱ τρίχες τέ μου.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

θὲς δὴ τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως, κἄτ' ἔκπιε,
560 ὥσπερ μ' ὁρᾷς πίνοντα χὥσπερ οὐκ ἐμέ.

ΚΥΚΛΩΨ.

ἆ, ἆ. τί δράσεις; 565

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ἡδέως ἠμύστισα.

ΚΥΚΛΩΨ.

λαβὼν, ξέν', αὐτὸς οἰνοχόος γέ μου γενοῦ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

γιγνώσκεται γοῦν ἡ 'μπελος τῇ 'μῇ χερί.

556. ὦ οἰνοχ.

ΚΥΚΛΩΨ.

φέρ', ἔγχεον νῦν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἐγχέω, σίγα μόνον.

ΚΥΚΛΩΨ.

565 χαλεπὸν τόδ' εἶπας, ὅστις ἂν πίνῃ πολύν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ

ἰδοὺ λαβὼν ἔκπιθι, καὶ μηδὲν λίπῃς. 570
συνεκθανεῖν δὲ σπῶντα χρὴ τῷ πώματι.

ΚΥΚΛΩΨ.

παπαί. σοφόν γε τὸ ξύλον τῆς ἀμπέλου.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

κἂν μὲν σπάσῃ γε δαιτὶ πρὸς πολλῇ πολύν,
570 τέγξας ἄδιψον νηδύν, εἰς ὕπνον βαλεῖς·
ἢν δ' ἐκλίπῃς τι, ξηρανεῖ σ' ὁ Βάκχιος. 575

ΚΥΚΛΩΨ.

(ἰοὺ, ἰού.) ὡς ἐξένευσα μόγις, ἄκρατος ἡ χάρις.
ὅδ' οὐρανός μοι συμμεμιγμένος δοκεῖ
τῇ γῇ φέρεσθαι, τοῦ Διός τε τὸν θρόνον
575 λεύσσω, τὸ πᾶν τε δαιμόνων ἁγνὸν σέβας. 580
οὐκ ἂν φιλήσαιμ'· αἱ Χάριτες πειρῶσί με.
ἅλις Γανυμήδην τόνδ' ἔχων ἀναπαύσομαι
κάλλιστα νὴ τὰς Χάριτας. ἥδομαι δέ πως
τοῖς παιδικοῖσι μᾶλλον, ἢ τοῖς θήλεσιν.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

580 ἐγὼ γὰρ ὁ Διός εἰμι Γανυμήδης, Κύκλωψ. 585

ΚΥΚΛΩΨ.

ναὶ μὰ Δί', ὃν ἁρπάζω γ' ἐγὼ 'κ τοῦ Γαργάρου.

567. δὲ σιγῶντα. 574. Διὸς δὲ. 581. Δαρδάνου.

ΣΙΛΗΝΟΣ.

ἀπόλωλα, παῖδες· σχέτλια πείσομαι κακά.

ΧΟΡΟΣ.

μέμφει τὸν ἐραστὴν κἀν τρυφαῖς πεπωκότα;

ΣΙΛΗΝΟΣ.

οἴ μοι! πικρότατον οἶνον ὄψομαι τάχα.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

585 ἄγε δή, Διονύσου παῖδες, εὐγενῆ τέκνα, 590
ἔνδον μὲν ἀνὴρ τῷ δ' ὕπνῳ παρειμένος,
τάχ' ἐξ ἀναιδοῦς φάρυγος ὠθήσει κρέα.
δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνόν.
παρευτρέπισται δ' οὐδὲν ἄλλο, πλὴν πυροῦν
590 Κύκλωπος ὄψιν· ἀλλ' ὅπως ἀνὴρ ἔσει. 595

ΧΟΡΟΣ.

πέτρας τὸ λῆμα κἀδάμαντος ἕξομέν.
χώρει δ' ἐς οἴκους, πρίν τι τὸν πατέρα παθεῖν
ἀπάλαμνον, ὡς σοι τἀνθάδ' ἐστὶν εὑρεκῆ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἥφαιστ' ἄναξ Αἰτναῖε, γείτονος κακοῦ
595 λαμπρὸν πυρώσας ὄμμ' ἀπαλλάχθηθ' ἅπαξ, 600
σύ τ', ὦ μελαίνης Νυκτὸς ἐκπαίδευμ', Ὕπνε,
ἄκρατος ἐλθὲ θηρὶ τῷ θεοστυγεῖ,
καὶ μὴ 'πὶ καλλίστοισι Τρωϊκοῖς πόνοις
αὐτόν τε ναύτας τ' ἀπολέσῃτ' Ὀδυσσέα
600 ὑπ' ἀνδρὸς, ᾧ θεῶν οὐδὲν ἢ βροτῶν μέλει. 605
ἢ τὴν τύχην μὲν δαίμον' ἡγεῖσθαι χρεὼν,
τὰ δαιμόνων δὲ τῆς τύχης ἐλάσσονα.

584. ὕπνον ὄψ. 585. ἀνὴρ. 587. φάρυγγος.

ΧΟΡΟΣ.

Λήψεται τὸν τράχη-
λον ἐντόνως ὁ καρκίνος
605 τοῦ ξένου δαιτυμόνος· πυρὶ γὰρ τάχα 610
φωσφόρους ἀλᾶ κόρας
ἤδη δαλὸς ἠνθρακωμένος·
κρύπτεται εἰς σποδιὰν ἀρνὸς ἄδπετον ἔρνος. 615
ἀλλ' ἴτω Μάρων·
610 πρασσέτω μαινόμενος·
ἐξελέτω βλέφαρον
Κύκλωπος, ὡς πίῃ κακῶς·
κἀγὼ τὸν φιλοκισσοφόρον Βρόμιον 620
πρωθεινὸν εἰσιδεῖν θέλω,
615 Κύκλωπος λιπὼν ἐρημίαν.
ἆρ' ἐς τοσόνδ' ἀφίξομαι;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

σιγᾶτε πρὸς θεῶν, θῆρες, ἡσυχάζετε,
συνθέντες ἄρθρα στόματος· οὐδὲ πνεῖν ἐῶ, 625
οὐ σκαρδαμύσσειν, οὐδὲ χρέμπτεσθαί τινα,
620 ὡς μὴ ἐξεγερθῇ τὸ κακόν, ἐξ τ' ἂν ὄμματος
ὄψις Κύκλωπος ἐξαμιλληθῇ πυρί.

ΧΟΡΟΣ.

σιγῶμεν ἐγκάψαντες αἰθέρα γνάθοις.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ἄγε νῦν, ὅπως ἅψεσθε τοῦ δαλοῦ χεροῖν, 630
ἔσω μολόντες· διάπυρος δ' ἐστὶν καλῶς.

ΧΟΡΟΣ.

625 οὐκοῦν σὺ τάξεις, οὕστινας πρώτους χρεὼν

καυστὸν μοχλὸν λαβόντας ἐκκαίειν τὸ φῶς
Κύκλωψ, ὡς ἂν τῆς τύχης κρεινώμεθα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α.

ἡμεῖς μὲν ἐσμὲν μακρότεροι πρὸ τῶν θυρῶν 635
ἑστῶτες, ὠθεῖν ἐς τὸν ὀφθαλμὸν τὸ πῦρ.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β.

630 ἡμεῖς δὲ χωλοί γ' ἀρτίως γεγενήμεθα.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α.

ταυτὸν πεπόνθατ' ἄρ' ἐμοί.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β.

τοὺς γὰρ πόδας
ἑστῶτες ἐσπάσθημεν, οὐκ οἶδ', ἐξ ὅτου.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ α.

ἑστῶτες ἐσπάσθητε;

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ β.

καὶ τά γ' ὄμματα 640
μέστ' ἐστὶν ἡμῶν κόνεος ἢ τέφρας ποθέν.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

635 ἄνδρες πονηροί, κοὐδὲν οἶδε σύμμαχοι.

ΧΟΡΟΣ.

ὁτιὴ τὸ νῶτον τὴν ῥάχιν τ' οἰκτείρομεν,
καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκβαλεῖν οὐ βούλομαι
τυπτόμενος, αὕτη γίγνεται πονηρία. 645
ἀλλ' οἶδ' ἐπῳδὴν Ὀρφέως ἀγαθὴν πάνυ,
640 ὡς αὐτόματον τὸν δαλὸν ἐς τὸ κρανίον
στείχοντ' ὑφάπτειν τὸν μονῶπα παῖδα γῆς.

626. καὶ τὸν μ. λ. ἐκκαίειν. 629. πρὸς τὸν ὀ. 631. 2. Eidem semichoro tribuuntur. 633. ΟΔ. ἑστ. ἐσπ. ΧΟΡ. καὶ τά γ' ὄμμ. 634. μέτεστιν ἡμ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

πάλαι μὲν ἤδη σ' ὄντα τοιοῦτον φύσει·
νῦν δ' οἶδ' ἄμεινον· τοῖσι δ' οἰκείοις φίλοις 650
χρῆσθαί μ' ἀνάγκη. χειρὶ δ' εἰ μηδὲν σθένεις,
645 ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ', ὡς εὐψυχίαν
φίλων κελευσμοῖς τοῖσι σοῖς κτησώμεθα.

ΧΟΡΟΣ.

δράσω τάδ'· ἐν τῷ Καρὶ κινδυνεύσομεν.
κελευσμάτων δ' ἕκατι τυφέσθω Κύκλωψ. 655
ἰώ! ἰώ!
650 γενναιότατ' ὠθεῖτε, σπεύδετε·
ἐκκαίετε τὴν ὀφρὺν θηρὸς
τοῦ ξενοδαΐτα.
τύφετ' ὦ, καίετ' ὦ.
τὸν Αἴτνας μηλονόμον 660
655 τόρνευ, ἕλκε, μή σ' ἐξοδυνηθεὶς
δρᾶσή τι μάταιον.

ΚΥΚΛΩΨ.

ὦ μοι! κατηνθρακώμεθ' ὀφθαλμοῦ σέλας.

ΧΟΡΟΣ.

καλός γ' ὁ παιὰν· μέλπε μοι τόνδ', ὦ Κύκλωψ.

ΚΥΚΛΩΨ.

ὦ μοι μάλ', ὡς ὑβρίσμεθ', ὡς ὀλώλαμεν! 665
660 ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας
χαίροντες, οὐδὲν ὄντες· ἐν πύλαισι γὰρ
σταθεὶς φάραγγος τάσδ' ἐναρμόσω χέρας.

642. ἤδεω σ'. 650. γενναιότατα ὠθ.

ΧΟΡΟΣ.

τί χρῆμ' αὐτεῖς, ὦ Κύκλωψ;

ΚΥΚΛΩΨ.

ἀπωλόμην.

ΧΟΡΟΣ.

αἰσχρός γε φαίνει.

ΚΥΚΛΩΨ.

κἀπὶ τοῖσδέ γ' ἄθλιος.

ΧΟΡΟΣ.

665 μεθύων κατέπεσες ἐς μέσους τοὺς ἄνθρακας;

ΚΥΚΛΩΨ.

Οὖτίς μ' ἀπώλεσ'.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἄρ' οὐδείς σ' ἠδίκει.

ΚΥΚΛΩΨ.

Οὖτίς με τυφλοῖ βλέφαρον.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ἄρ' εἶ τυφλός.

ΚΥΚΛΩΨ.

ὡς δὴ σύ.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς σ' οὔτις ἂν θείη τυφλόν;

ΚΥΚΛΩΨ.

σκώπτεις· ὁ δ' Οὖτις, ποῦ 'στιν;

ΧΟΡΟΣ.

οὐδαμοῦ, Κύκλωψ.

ΚΥΚΛΩΨ.

670 ὁ ξένος, ἵν' ὀρθῶς ἐκμάθῃς, μ' ἀπώλεσεν,
ὁ μιαρὸς, ὅς μοι δοὺς τὸ πῶμα κατέκλασεν.

666. ἀπώλεσεν. Ib. οὐδεὶς ἠδίκει. 671. κατέκαυσε.

ΧΟΡΟΣ.

δεινὸς γὰρ οἶνος, καὶ παλαίεσθαι βαρύς.

ΚΥΚΛΩΨ.

πρὸς θεῶν πεφεύγασ', ἢ μένουσ' εἴσω δόμων;

ΧΟΡΟΣ.

οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα 680

675 λαβόντες ἑστήκασι.

ΚΥΚΛΩΨ.

ποτέρας τῆς χερός;

ΧΟΡΟΣ.

ἐν δεξιᾷ σου.

ΚΥΚΛΩΨ.

ποῦ;

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς αὐτῇ τῇ πέτρᾳ.

ἔχεις;

ΚΥΚΛΩΨ.

κακόν γε πρὸς κακῷ· τὸ κρανίον

παίσας κατέαγα.

ΧΟΡΟΣ.

καί σε διαφεύγουσί γε.

ΚΥΚΛΩΨ.

οὐ τῇδ', ἐπεὶ τῇδ' εἶπας.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ ταύτῃ λέγω. 685

ΚΥΚΛΩΨ.

680 τῇ γάρ;

ΧΟΡΟΣ.

περιάγουσίν σε πρὸς τἀριστερά.

672. 3. Cyclopi continuantur. 676. deest σου.

ΚΥΚΛΩΨ.

οἴ μοι! γελῶμαι· κερτομεῖτέ μ' ἐν κακοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' οὐκ ἔτ'· ἀλλὰ πρόσθεν οὔτις ἐστί σου.

ΚΥΚΛΩΨ.

ὦ παγκάκιστε, ποῦ ποτ' εἶ;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

τηλοῦ σέθεν
φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε. 690

ΚΥΚΛΩΨ.

685 πῶς εἶπας; ὄνομα μεταβαλὼν καινὸν λέγεις;

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὅπερ γ' ὁ φύσας μ' ὠνόμαζ' Ὀδυσσέα.
δώσειν δ' ἔμελλες ἀνοσίου δαιτὸς δίκας·
κακῶς γὰρ ἂν Τροίαν γε διεπυρωσάμην,
εἰ μή σ' ἑταίρων φόνον ἐτιμωρησάμην. 695

ΚΥΚΛΩΨ.

690 αἴ, αἴ! παλαιὸς χρησμὸς ἐκπεραίνεται.
τυφλὴν γὰρ ὄψιν ἐκ σέθεν σχήσειν μ' ἔφη,
Τροίας ἀφορμηθέντος. ἀλλὰ καὶ σέ τοι
δίκας ὑφέξειν ἀντὶ τῶνδ' ἐθέσπισεν,
πολὺν θαλάσσῃ χρόνον ἐναιωρούμενον. 700

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

695 κλάειν σ' ἄνωγα· καὶ δέδραχ', ὅπερ λέγω.
ἐγὼ δ' ἐπ' ἀκτὰς εἶμι, καὶ νεὼς σκάφος
ἥσω 'πὶ πόντον Σικελὸν ἔς τ' ἐμὴν πάτραν.

ΚΥΚΛΩΨ.

οὐ δῆτ', ἐπεί σε, τῆσδ' ἀπορρήξας πέτρας,

687. deest δ'.

αὐτοῖσι σὺν ναύταισι σὺντρίψω βαλών. 705
ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι, καίπερ ὢν τυφλὸς,
δι' ἀμφιτρῆτος τῆσδε προσβαίνων ποδί.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς δὲ, συνναῦταί γε τοῦδ' Ὀδυσσέως
ὄντες, τὸ λοιπὸν Βακχίῳ δουλεύσομεν.

699. ναύτῃσι.

ΤΕΛΟΣ ΚΥΚΛΩΠΟΣ.